LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOLUMINIS SECUNDI PARS POSTERIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCVI.

MANIBUS

C. G. COBET

VIRI LUCIANISSIMI

Maxime gravisus sum, iucundissimo clarissimorum virorum auxilio meaque ipsius opera huius editionis praesidia haud mediocriter aucta esse. Et illi quidem, in quibus codicibus versati sint, Aldenhoven, Mau, Nils Nilén, H. Peter, Erwin Rohde, Vitelli suo loco gratissimo animo professus sum; ipse Vindobonensem (B) Marcianos (Ω 434 Ψ 436, 445) Laurentianum (Φ 77) Vaticanos (𝔄 87, Γ 90, 76, 1324) Mutinensem (Mut.) Parisinos (C 1310 M 2954) Upsaliensem, Urbinatem ad ea scripta, quae hac voluminis parte continentur, vel totos vel ex parte contuli. Addo, ad fidem meam probandam in singulis codicibus nonnulla Luciani scripta bis terve a me esse comparata. Quo factum est, ut Lucianus suis ipse pedibus firmius innixus iam certiore gradu incedat alienaque divinationis fortuna minus indigeat. Nemo enim homo bene sanus pro incertis certa eligere dubitabit. Quamquam etiam nunc divinationi sua quaedam manet vis ac virtus, in qua quidem, quod ipsum nomen significat, divinae veritatis amor ac studium cer-

natur. Et cernitur sane, dummodo adsit recta ratio, accurata rerum verborumque cognitio, debita scriptori reverentia, denique quod egregie praecipit Fritzschius, si nihil antiquius habetur quam ut in ipsius scriptoris ingenium tanquam in aliquod sacrarium penetrare conemur.

Errant igitur, qui sola libidine correptos vanam gloriolam eos captare credunt, qui coniecturis supplere student, quae libri non suppeditant.

Ac de universa quidem codicum condicione eorumque familiis, ut vol. I P. 1 pag. VI promissum est, in volumine tertio sive a me sive ab eo, qui meas partes susceperit, accuratius quantum fieri poterit disputabitur. Interea quemadmodum in prioribus partibus factum est, etiam in hac voluminis parte suo quisque ore quid valeant singuli ad Luciani scripta restituenda proferant.

Testantur autem *ne unum quidem vel gravioribus mendis vacare*, omnium autem certissimum esse *Vindobonensem* **B**,

Ω Marcianum et *Γ Vaticanum* par nobile fratrum ubique pari fide probatum,

egregium *Mutinensem* quem tamen lugendum est non semel situ aliaque temporum iniquitate deformatum, ut litterarum formae oculorum aciem facile effugiant.

Laurentiani Vitelli et meo consensu a diversis scripti eam partem, quae antiquissimae manus sit, (eoque solam in meum usum collatam) plurimi faciendam.

Harleianum et ipsum in meliorum numero habendum,

hos omnes codices magis minus inter se consentire

contra 𝔄 *Vaticanum* paene sui iuris et quodammodo *ἀλλοπρόσαλλον*, in singulis tanquam deum ex machina laude dignissimum,

Urbinatem similem 𝔄, non parem, etiam *Parisinum M* et *Upsaliensem*, hunc quidem negligentius saepe scriptum, minime neglegendos

minorum denique gentium Parisinum C et eum esse, qui diu in optimis habitus est *Gorlicensem* A.

In quo si parum recte me vidisse convictus fuero non solum aequo sed etiam libenti id animo feram, nihil aliud curans, nisi ut Luciano recte et iuste consulatur.

Quamobrem hoc est in voto, ut ne denuo deseratur Lucianus, qui per tot saeculorum decursum hominum memoria agitatus huc usque *viguit*,*) modo sepositus modo repositus, modo dilectus, modo reiectus, levis non minus quam gravis suae aetatis testis, prorsum retrorsumque spectans utriusque aevi luculentus rerum index et interpres. Sunt enim multae adhuc tenebrae vitae scriptisque eius offusae, dignissimae quae adsiduo studio alacrique labore discutiantur.

Superest, ut verissimas gratias agam eis, qui libera et benevola censura rem meam promoverunt. Neque vero

*) Cf. Richard Förster, Lucian in der Renaissance. Kiel 1886.

minus ingenuae grates debentur viro doctissimo M. Rothstein, qui boycottismo in litterarum commercium introducto**) vel invitus, quoniam homines nituntur in vetitum, multo pluribus, quam sperari potuit, editionem meam legendam examinandam iudicandam patefecit.

**) Cf. Deutsche Litteratur-Zeitung 1890. 1. Novb. Nr. 44. S. 1610 „Dem Leser, dem es darum zu thun ist, den Schriftsteller kennen zu lernen, kann kein andrer Rath gegeben werden, als von der Benutzung dieser neuen Ausgabe abzusehen.“

Vratislaviae
D. VI. m. Decembris MDCCCXCV.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. II. PARS II.

ADNOTATIO CRITICA.

CODICUM LECTIONES.

397 ΕΡΩΤΕΣ.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐρωτικῆς παιδιᾶς, ἑταῖρέ μοι Θεό- 1
μνηστε, ἐξ ἑωθινοῦ πεπλήρωκας ἡμῶν τὰ κεκμηκότα
πρὸς τὰς συνεχεῖς σπουδὰς ὦτα, καί μοι σφόδρα διψῶντι
τοιαύτης ἀνέσεως εὔκαιρος ἡ τῶν ἱλαρῶν σου λόγων
ἐρρύη χάρις· ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ διηνεκοῦς σπουδῆς
ἀνέχεσθαι, ποθοῦσι δ' οἱ φιλότιμοι πόνοι μικρὰ τῶν
ἐπαχθῶν φροντίδων χαλασθέντες εἰς ἡδονὰς ἀνίεσθαι.
πάνυ δή με ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἡ τῶν ἀκολάστων σου διη-
γημάτων αἱμύλη καὶ γλυκεῖα πειθὼ κατεύφρανεν, ὥστ'
ὀλίγου δεῖν Ἀριστείδη σ' ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς
λόγοις ὑπερκηλούμενος, ἄχθομαί τε νὴ τοὺς σοὺς ἔρω-
τας, οἷς πλατὺς εὑρέθη σκοπός (†), ὅτι πέπαυσαι διηγού-
398 μενος· καί σε πρὸς αὐτῆς ἀντιβολοῦμεν Ἀφροδίτης, — εἰ
μὴ περιττὰ λέγειν ἔοικα (†) —, εἴ τις ἄρρην ἢ καὶ νὴ Δία
θῆλυς ἐφεῖταί σοι πόθος, ἠρέμα τῇ μνήμῃ ἐκκαλέσασθαι.
καὶ γὰρ ἄλλως ἑορταστικὴν ἄγομεν ἡμέραν Ἡράκλεια
θύοντες· οὐκ ἀγνοεῖς δὲ δή που τὸν θεὸν ὡς ὀξὺς ἦν
πρὸς Ἀφροδίτην· ἥδιστα οὖν δοκεῖ μοι τῶν λόγων τὰς
θυσίας προσήσεσθαι.

2. ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ. Θᾶττον ἄν μοι, ὦ Λυκῖνε, θα- 2
λάττης κύματα καὶ πυκνὰς ἀπ' οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμή-
σειας ἢ τοὺς ἐμοὺς Ἔρωτας. ἐγὼ γοῦν ἅπασαν αὐτῶν κενὴν
ἀπολελεῖφθαι φαρέτραν νομίζω, καὶ ἂν ἐπ' ἄλλον τινὰ
πτῆναι θελήσωσιν, ἄνοπλος αὐτῶν ἡ δεξιὰ γελασθήσε-
ται· σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας ἐς τοὺς ἐφή-
βους κριθεὶς ἄλλαις ἀπ' ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι·

διάδοχοι ἔρωτες ἀλλήλων καὶ πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς προτέ- 3
ρους, ἄρχονται δεύτεροι, κάρηνα Λερναῖα τῆς παλιμ-
φυοῦς Ὕδρας πολυπλοκώτερα μηδ' Ἰόλεων βοηθὸν ἔχειν
δυνάμενα· πυρὶ γὰρ οὐ σβέννυται πῦρ. οὕτω τις ὑγρὸς
τοῖς ὄμμασιν ἐνοικεῖ μύωψ, ὃς ἅπαν κάλλος εἰς αὑτὸν
ἁρπάζων ἐπ' οὐδενὶ κόρῳ παύεται· καὶ συνεχὲς ἀπορεῖν
ἐπέρχεταί μοι, τίς οὗτος Ἀφροδίτης ὁ χόλος· οὐ γὰρ
Ἡλιάδης ἐγώ τις οὐδὲ Λημνιάδων [ὕβρεις] οὐδὲ Ἱππολύ-
τειον ἀγροικίαν ὠφρυωμένος, ὡς ἐρεθίσαι τῆς θεοῦ τὴν
ἄπαυστον ταύτην ὀργήν.

3 3. *ΛΥΚ. Πέπαυσο τῆς ἐπιπλάστου καὶ δυσχεροῦς*
ταύτης ὑποκρίσεως, Θεόμνηστε. ἄχθῃ γὰρ ὅτι τούτῳ τῷ
βίῳ ἡ τύχη προσεκλήρωσέ σε, καὶ χαλεπὸν εἶναι νομίζεις,
εἰ γυναιξὶν ὡραίαις καὶ μετὰ παίδων τὸ καλὸν ἀνθούν-
των ὁμιλεῖς; ἀλλά σοι καὶ καθαρσίων τάχα δεήσει πρὸς
τὸ δυσχερὲς οὕτω νόσημα· δεινὸν γὰρ τὸ πάθος. ἀλλ' 400
οὐχὶ τοῦτον τὸν πολὺν ἐκχέας λῆρον εὐδαίμονα σαυτὸν
εἶναι νομιεῖς, ὅτι σοι ὁ θεὸς οὐκ αὐχμηρὰν γεωργίαν
ἐπέκλωσεν οὐδ' ἐμπορικὰς ἄλας καὶ στρατιώτην ἐν ὅπλοις
βίον, ἀλλὰ λιπαραὶ παλαῖστραι μέλουσί σοι καὶ φαιδρὰ
μὲν ἐσθὴς μέχρι ποδῶν τὴν τρυφὴν καθειμένη, διακρι-
δὸν δ' ἠσκημένης κόμης ἐπιμέλεια; τῶν γε μὴν ἐρωτι-
κῶν ἱμέρων [καὶ] αὐτὸ τὸ βασανίζον εὐφραίνει καὶ γλυκὺς
ὀδοὺς ὁ τοῦ πόθου δάκνει· πειράσας μὲν γὰρ ἐλπίζεις,
τυχὼν δ' ἀπολέλαυκας· ἴση δὲ ἡδονὴ τῷ παρεῖναι καὶ τῷ
μέλλειν. ἔναγχος γοῦν διηγουμένου σου τὸν πολύν, ὡς
[καὶ] παρ' Ἡσιόδῳ, κατάλογον ὧν ἀρχῆθεν ἠράσθης, ἱλα-
ραὶ μὲν τῶν ὀμμάτων αἱ βολαὶ τακερῶς ἀνυγραίνοντο,
τὴν φωνὴν δ' ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἀφη- 401
δύνων ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σχήματος εὐθὺς δῆλος ἦς οὐκ ἐκεί-
νων μόνων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς μνήμης ἐρῶν. ἀλλ'
εἴ τί σοι τοῦ κατὰ τὴν Ἀφροδίτην περίπλου λείψανον
ἀφεῖται, μηδὲν ἀποκρύψῃ, τῷ δὲ Ἡρακλεῖ τὴν θυσίαν
ἐντελῆ παράσχου.

4 4. *ΘΕΟΜΝ. Βουφάγος μὲν ὁ δαίμων, ὦ Λυκῖνε,*
καὶ ταῖς ἀκάπνοις, φασί, τῶν θυσιῶν ἥκιστα τερπόμε-

*νος. ἐπεὶ δ᾽ αὐτοῦ τὴν ἐτήσιον ἑορτὴν λόγῳ γεραίρομεν,
αἱ μὲν ἐμαὶ διηγήσεις ἐξ ἑωθινοῦ παραταθεῖσαι κόρον
ἔχουσιν, ἡ δὲ σὴ Μοῦσα τῆς συνήθους μεθαρμοσαμένη
σπουδῆς ἱλαρῶς τῷ θεῷ συνδιημερευσάτω, καί μοι γενοῦ
δικαστὴς ἴσος, ἐπεὶ μηδ᾽ εἰς ἕτερόν σε τοῦ πάθους ῥέ-
402 ποντα ὁρῶ, ποτέρους ἀμείνονας ἡγῇ, τοὺς φιλόπαιδας
ἢ τοὺς γυναίοις ἀσμενίζοντας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγεὶς
ἑκατέρῳ καθάπερ ἀκριβὴς τρυτάνη ταῖς ἐπ᾽ ἀμφότερα
πλάστιγξιν ἰσορρόπως ταλαντεύομαι, σὺ δ᾽ ἐκτὸς ὢν ἀδε-
κάστῳ κριτῇ τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἱρήσῃ. πάντα δὴ
περιελὼν ἀκκισμόν, ὦ φιλότης, ἣν πεπίστευκέ σοι ψῆ-
φον ἡ περὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων κρίσις, ἤδη φέρε.*

5. *ΛΥΚ. Παιδιᾶς, ὦ Θεόμνηστε, καὶ γέλωτος ἡγῇ* 5
*τὴν διήγησιν, ἡ δ᾽ ἐπαγγέλλεταί τι καὶ σπουδαῖον. ἐγὼ
γοῦν ἐξ ὑπογύου τῆς ἐπιχειρήσεως ἡψάμην (†), εἰδὼς ὅτι
λίαν σπουδαία, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδροῖν ἀκηκοὼς περὶ τού-
τοιν συντόνως ἁμιλλωμένοιν ἔτι τὴν μνήμην ἔναυλον ἔχω.
διῄρητο δ᾽ αὐτῶν ὅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη, οὐχ ὥσπερ σὺ
κατ᾽ εὐκολίαν ψυχῆς ἄϋπνος ὢν διττοὺς ἄρνυσαι μισθούς*

τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ᾽ ἄργυφα μῆλα νομεύων,

403 *ἀλλ᾽ ὁ μὲν ὑπερφυῶς παιδικοῖς ἥδετο τὴν θήλειαν Ἀφρο-
δίτην βάραθρον ἡγούμενος, ὁ δ᾽ ἁγνεύων ἔρωτος ἄρρε-
νος ἐς γυναῖκας ἐπτόητο. δυοῖν οὖν μαχομένοιν πα-
θοῖν ἀγωνοθετήσας ἅμιλλαν οὐδ᾽ ἂν εἰπεῖν δυναίμην ὡς
ὑπερευφράνθην· καί μοι τὰ τῶν λόγων ἴχνη ταῖς ἀκοαῖς
ἐνεσφράγισται σχεδὸν ὡς ἀρτίως εἰρημένα. πᾶσαν οὖν
ὑποτιμήσεως ἀφορμὴν ἐκποδὼν ἀποθέμενος ἃ παρ᾽ ἀμ-
φοῖν ἤκουσα λεγόντοιν κατ᾽ ἀκριβὲς ἐπέξειμί σοι.*

*ΘΕΟΜΝ. Καὶ μὴν ἔγωγε ἐπαναστὰς ἔνθεν καταν-
τικρὺ καθεδοῦμαί σου,*

δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

*σὺ δ᾽ ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τῆς ἐρωτικῆς διαφορᾶς μελῳ-
δίᾳ πέραινε.*

6. *ΛΥΚ. Ἐπ᾽ Ἰταλίαν μοι πλεῖν διανοουμένῳ ταχυ-* 6
*ναυτοῦν σκάφος εὐτρέπιστο τούτων τῶν δικρότων, οἷς
μάλιστα χαίρειν Λιβυρνοὶ δοκοῦσιν ἔθνος Ἰονίῳ κόλπῳ*

παρῳκισμένον. ὡς δ᾽ ἐνῆν, πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς
προσκυνήσας καὶ Δία ξένιον ἵλεω συνεφάψασθαι τῆς ἀπο- 4
δήμου στρατείας ἐπικαλεσάμενος ἀπ᾽ ἄστεος ὀρικῷ ζεύγει
κατῄειν ἐπὶ θάλατταν· εἶτα τοὺς παραπέμποντάς με δε-
ξιωσάμενος — ἠκολούθει δὲ παιδείας λιπαρὴς ὄχλος, οἳ
συνεχὲς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες ἀνιαρῶς διεζεύγνυντο — τῆς
πρύμνης ἐπιβὰς ἐγγὺς ἐμαυτὸν ἵδρυσα τοῦ κυβερνήτου.
καὶ ῥοθίῳ τῷ τῶν ἐλατήρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς
ἀναχθέντες, ἐπειδὴ μάλα καὶ κατόπιν ἡμᾶς ἐποίμαινον
αὖραι, τὸν ἱστὸν ἐκ τῶν μεσοκοίλων ἄραντες καρχησίῳ
τὸ κέρας προσεστείλαμεν· εἶτ᾽ ἀθρόας κατὰ τῶν κάλων
τὰς ὀθόνας ἐκχέαντες ἠρέμα πιμπλαμένου τοῦ λίνου κατ᾽
οὐδὲν οἶμαι βέλους ἐλάττονι ῥοίζῳ διιπτάμεθα βαρὺ τοῦ
κύματος ὑποβρυχωμένου περὶ τὴν σχίζουσαν αὐτὸ πρῴ-
7 ραν. 7. ἀλλ᾽ ἅ γε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ παράπλῳ σπουδῆς
ἢ παιδιᾶς ἐχόμενα συνηνέχθη, καιρὸς οὐ πάνυ μηκύνειν.
ὡς δὲ τῆς Κιλικίας τὴν ἔφαλον ἀμείψαντες εἰχόμεθα τοῦ 40
Παμφυλίου κόλπου, Χελιδονέας ὑπερθέοντες οὐκ ἀμοχθὶ
τοὺς εὐτυχεῖς τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὅρους, ἑκάστῃ τῶν
Λυκιακῶν πόλεων ἐπεξενούμεθα μύθοις τὰ πολλὰ χαί-
ροντες· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐταῖς σαφὲς εὐδαιμονίας ὁρᾶται
λείψανον· ἄχρι τῆς Ἡλιάδος ἁψάμενοι Ῥόδου τὸ συνεχὲς
τοῦ [μεταξὺ] πλοῦ διαναπαῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίναμεν.
8 8. οἱ μὲν οὖν ἐρέται τὸ σκάφος ἔξαλον ἐς γῆν ἀνασπάσαν-
τες ἐγγὺς ἐσκήνωσαν, ἐγὼ δ᾽ εὐτρεπισμένου μοι ξενῶνος
ἀπαντικρὺ τοῦ Διονυσίου κατὰ σχολὴν ἐβάδιζον ὑπερ-
φυοῦς ἀπολαύσεως ἐμπιπλάμενος· ἔστι γὰρ ὄντως ἡ πό-
λις Ἡλίου πρέπον ἔχουσα τῷ θεῷ τὸ κάλλος. ἐκπεριιὼν
δὲ τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ στοὰς ἑκάστην γραφὴν κατώπτευον
ἅμα τῷ τέρποντι τῆς ὄψεως ἡρωϊκοὺς μύθους ἀνανεού-
μενος· εὐθὺ γάρ μοι δύ᾽ ἢ τρεῖς προσερρύησαν ὀλίγου
διάφοροι πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι· τὰ δὲ πολλὰ καὶ 40
9 αὐτὸς εἰκασίᾳ προὐλάμβανον. 9. ἤδη δὲ τῆς θέας ἅλις
ἔχοντι καὶ διανοουμένῳ μοι βαδίζειν οἴκαδε τὸ ἥδιστον
ἐπὶ ξένης ἀπήντησέ μοι κέρδος, ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρό-
νου συνήθεις, οὓς οὐδ᾽ αὐτὸς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς πολλά-

*κις ἡμῖν ἰδὼν ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα, τὸν ἐκ Κορίνθου
Χαρικλέα νεανίαν οὐκ ἄμορφον, ἔχοντά τι καὶ κομμωτι-
κῆς ἀσκήσεως ἅτε οἶμαι γυναίοις ἐνωραϊζόμενον· ἅμα
δ᾽ αὐτῷ καὶ Καλλικρατίδαν τὸν Ἀθηναῖον τὸν τρόπον
ἁπλοϊκόν· προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προΐ-
στατο καὶ ταυτησὶ τῆς ἀγοραίου ῥητορικῆς. ἦν δὲ καὶ τῷ
σώματι γυμναστικός, οὐ δι᾽ ἄλλο τί μοι δοκεῖν τὰς πα-
λαίστρας ἀγαπῶν ἢ διὰ τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας· ὅλος γὰρ
ἐς τοῦτο ἐπτόητο· τῷ δὲ πρὸς τὸ θῆλυ μίσει πολλὰ καὶ
Προμηθεῖ κατηρᾶτο. πόρρωθεν οὖν ἰδὼν ἑκάτερός με
γήθους καὶ χαρᾶς πλέοι προσέδραμον· εἶθ᾽ ὁποῖα φιλεῖ,
δεξιωσάμενοι πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἑκάτερος ἠξίουν με. κἀγὼ
φιλονεικοῦντας ὁρῶν περαιτέρω, Τὸ μὲν τήμερον, εἶπον,
ὦ Καλλικρατίδα καὶ Χαρίκλεις, ἄμφω καλῶς ἔχον ἐστὶν
ὑμᾶς παρ᾽ ἐμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τὴν ἔριν ἐγείρητε·
407 ταῖς δὲ ἐφεξῆς ἡμέραις — τρεῖς γὰρ ἐνταῦθα ἢ τέτταρας
διέγνωκα μένειν — ἀμοιβαίως ἀνθεστιάσετέ με, κλήρῳ
διακριθεὶς ὁ πρότερος. 10. ἐδόκει ταῦτα. κἀκείνην μὲν 10
τὴν ἡμέραν εἱστιάρχουν ἐγώ, τῇ δ᾽ ἐπιούσῃ Καλλικρατί-
δας, εἶτα μετ᾽ αὐτὸν ὁ Χαρικλῆς. ἑώρων δὴ καὶ παρὰ τὴν
ἑστίασιν ἐναργῆ τῆς ἑκατέρου διαθέσεως τεκμήρια· ὁ μὲν
γὰρ Ἀθηναῖος εὐμόρφοις παισὶν ἐξήσκητο, καὶ πᾶς οἰ-
κέτης αὐτῷ σχεδὸν ἀγένειος ἦν μέχρι τοῦ πρῶτον ὑπο-
γραφέντος αὐτοῖς χνοῦ παραμένοντες, ἐπειδὰν δὲ ἰούλοις
αἱ παρειαὶ πυκασθῶσιν, οἰκονόμοι καὶ τῶν Ἀθήνησι χω-
ρίων κηδεμόνες ἀπεστέλλοντο. Χαρικλεῖ γε μὴν πολὺς
ὀρχηστρίδων καὶ μουσουργῶν χορὸς εἵπετο καὶ πᾶν τὸ
δωμάτιον ὡς ἐν Θεσμοφορίοις γυναικῶν μεστὸν ἦν ἀν-
δρὸς οὐδ᾽ ἀκαρῆ παρόντος, εἰ μή τι που νήπιον ἢ
γέρων ὑπερῆλιξ ὀψοποιὸς ὀφθείη, ζηλοτυπίας ὑπο-
ψίαν οὐκ ἔχοντες. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἔφην, καὶ ταῦθ᾽ ἱκανὰ
τῆς ἀμφοτέρων γνώμης δείγματα. πολλάκις γε μὴν ἐπ᾽
ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς αὐτοῖς ἐκινήθησαν, οὐχ ὡς πέρας
408 ἔχειν τι τὴν ζήτησιν. ἀλλ᾽ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀνάγεσθαι,
σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην· διενοοῦντο γὰρ
ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀπαίρειν ὁμοίως ἐμοί. 11. καὶ δόξαν* 11

ἡμῖν Κνίδῳ προσορμίσαι κατὰ θέαν τοῦ Ἀφροδίτης ἱεροῦ — ὑμνεῖται δὲ τούτου τὸ τῆς Πραξιτέλους εὐχερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον — ἠρέμα τῇ γῇ προσηνέχθημεν αὐτῆς οἶμαι τῆς θεοῦ λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποστολούσης τὸ σκάφος. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἔμελον αἱ συνήθεις παρασκευαί, ἐγὼ δὲ τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος ἑκατέρωθεν ἐξαψάμενος κύκλῳ περιῄειν τὴν Κνίδον οὐκ ἀγελαστὶ τῆς κεραμευτικῆς ἀκολασίας μετέχων ὡς ἐν Ἀφροδίτης πόλει. στοὰς δὲ Σωστράτου καὶ τἆλλα ὅσα τέρπειν ἡμᾶς ἐδύνατο, πρῶτον ἐκπεριελθόντες ἐπὶ τὸν νεὼν τῆς Ἀφροδίτης βαδίζομεν, νὼ μέν, ἐγώ τε καὶ Χαρικλῆς, πάνυ προθύμως, Καλλι- 409
κρατίδας δ' ὡς ἐπὶ θέαν θήλειαν ἄκων, ἥδιον ἂν οἶμαι τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κνιδίας τὸν ἐν Θεσπιαῖς ἀντικατal-
12 λαξάμενος Ἔρωτα. 12. καί πως εὐθὺς ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τεμένους Ἀφροδίσιοι προσέπνευσαν αὖραι· τὸ γὰρ αἴθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον ὡμάλιστο λίθων πλαξὶ λείαις ἐστρωμένον, ἀλλ' ὡς ἐν Ἀφροδίτης ἅπαν ἦν γόνιμον ἡμέρων φυτῶν, ἃ ταῖς κόμαις εὐθαλέσιν ἄχρι πόρρω βρύοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν. περιττὸν γε μὴν ἡ πυκνόκαρπος ἐτεθήλει μυρρίνη παρὰ τὴν δέσποιναν αὐτῆς δαψιλὴς πεφυκυῖα τῶν τε λοιπῶν δένδρων ἕκαστον, ὅσα κάλλους μετείληχεν· οὐδ' αὐτὰ γέροντος ἤδη χρόνου πολιὰ καθαύαινεν, ἀλλ' ὑπ' ἀκμῆς σφριγῶντα νέοις κλωσὶν ἦν ὥρια. τούτοις δ' ἀνεμέμικτο καὶ τὰ καρπῶν μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν ἔχοντα 410
καρπόν, κυπαρίττων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη καὶ σὺν αὐταῖς αὐτόμολος Ἀφροδίτης ἡ τῆς θεοῦ πάλαι φυγὰς Δάφνη. παντί γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φίλερως προσείρπυζε κιττός. ἀμφιλαφεῖς ἄμπελοι πυκνοῖς κατήρτηντο βότρυσιν· τερπνοτέρα γὰρ Ἀφροδίτη μετὰ Διονύσου καὶ τὸ παρ' ἀμφοῖν σύγκρατον ἡδύ, εἰ δ' ἀποζευχθεῖεν ἀλλήλων, ἧττον εὐφραίνουσιν. ἦν δ' ὑπὸ ταῖς ἄγαν παλινσκίοις ὕλαις ἱλαραὶ κλισίαι τοῖς ἐνεστιᾶσθαι θέλουσιν, εἰς ἃ τῶν μὲν ἀστικῶν σπανίως ἐπεφοίτων τινές, ἀθρόος δ' ὁ πολιτικὸς ὄχλος ἐπανηγύριζεν ὄντως
13 ἀφροδισιάζοντες. 13. ἐπεὶ δ' ἱκανῶς τοῖς φυτοῖς ἐτέρφθη- 411

*μεν, εἴσω τοῦ νεὼ παρήειμεν. ἡ μὲν οὖν θεὸς ἐν μέσῳ
καθίδρυται — Παρίας [δὲ] λίθου δαίδαλμα κάλλιστον —
ὑπερήφανον καὶ σεσηρότι γέλωτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα.
πᾶν δὲ τὸ κάλλος αὐτῆς ἀκάλυπτον οὐδεμιᾶς ἐσθῆτος
ἀμπεχούσης γεγύμνωται, πλὴν ὅσα τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὴν
αἰδῶ λεληθότως ἐπικρύπτειν. τοσοῦτό γε μὴν ἡ δημιουρ-
γὸς ἴσχυσε τέχνη, ὥστε τὴν ἀντίτυπον οὕτω καὶ καρτε-
ρὰν τοῦ λίθου φύσιν ἑκάστοις μέλεσιν ἐπιπρέπειν. ὁ γοῦν
Χαρικλῆς ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας, Εὐτυ-
χέστατος, εἶπε, θεῶν ὁ διὰ ταύτην δεθεὶς Ἄρης, καὶ ἅμα
412 προσδραμὼν λιπαροῖς τοῖς χείλεσιν ἐφ᾽ ὅσον ἦν δυνατὸν
ἐκτείνων τὸν αὐχένα κατεφίλει· σιγῇ δ᾽ ἐφεστὼς ὁ Καλ-
λικρατίδας κατὰ νοῦν ἀπεθαύμαζεν. ἔστι δ᾽ ἀμφίθυρος
ὁ νεὼς τοῖς θέλουσι καὶ κατὰ νώτου τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκρι-
βῶς, ἵνα μηδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ. δι᾽ εὐμαρείας οὖν
ἔστι τῇ ἑτέρᾳ πύλῃ παρελθοῦσι τὴν ὄπισθεν εὐμορφίαν
διαθρῆσαι. 14. δόξαν οὖν ὅλην τὴν θεὸν ἰδεῖν, ἐς τὸ* 14
*κατόπιν τοῦ σηκοῦ περιήλθομεν. εἶτ᾽ ἀνοιγείσης τῆς θύ-
ρας ὑπὸ τοῦ κλειδοφύλακος ἐμπεπιστευμένου γυναίου
θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. ὁ γοῦν Ἀθη-
ναῖος ἡσυχῇ πρὸ μικροῦ βλέπων ἐπεὶ τὰ παιδικὰ μέρη
τῆς θεοῦ κατώπτευσεν, ἀθρόως πολὺ τοῦ Χαρικλέους
ἐμμανέστερον ἀνεβόησεν, Ἡράκλεις, ὅση μὲν τῶν μετα-
φρένων εὐρυθμία, πῶς δ᾽ ἀμφιλαφεῖς αἱ λαγόνες, ἀγκά-
λισμα χειροπληθές· ὡς δ᾽ εὐπερίγραφοι τῶν γλουτῶν αἱ
σάρκες ἐπικυρτοῦνται μήτ᾽ ἄγαν ἐλλιπεῖς αὐτοῖς ὀστέοις
προσεσταλμέναι μήτε εἰς ὑπέρογκον ἐκκεχυμέναι πιότη-
τα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχίοις ἐνεσφραγισμένων ἐξ ἑκατέρων
413 τύπων οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἡδὺς ὁ γέλως· μηροῦ τε καὶ
κνήμης ἐπ᾽ εὐθὺ τεταμένης ἄχρι ποδὸς ἠκριβωμένοι
ῥυθμοί. τοιοῦτος ἄρα Γανυμήδης ἐν οὐρανῷ Διὶ τὸ
νέκταρ ἥδιον ἐγχεῖ· παρὰ μὲν γὰρ Ἥβης οὐκ ἂν ἐγὼ
διακονουμένης ποτὸν ἐδεξάμην. ἐνθεαστικῶς ταῦτα τοῦ
Καλλικρατίδου βοῶντος ὁ Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ σφόδρα
θάμβους ὀλίγου δεῖν ἐπεπήγει τακερόν τι καὶ ῥέον ἐν
τοῖς ὄμμασι πάθος ἀνυγραίνων. 15. ἐπεὶ δὲ τοῦ θαυμά-* 15

ζειν ὁ κόρος ἡμᾶς ἀπήλλαξεν, ἐπὶ θατέρου μηροῦ σπίλον
εἴδομεν ὥσπερ ἐν ἐσθῆτι κηλῖδα· ἤλεγχε δ' αὐτοῦ τὴν
ἀμορφίαν ἡ περὶ τἆλλα τῆς λίθου λαμπρότης. ἐγὼ μὲν
οὖν πιθανῇ τἀληθὲς εἰκασίᾳ τοπάζων φύσιν ᾤμην τοῦ
λίθου τὸ βλεπόμενον εἶναι· πάθος γὰρ οὐδὲ τούτων ἔστιν
ἔξω, πολλὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον εἶναι δυναμένοις καλοῖς
ἡ τύχη παρεμποδίζει. μέλαιναν οὖν ἐσπιλῶσθαι φυσικήν
τινα κηλῖδα νομίζων καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ Πραξιτέλους
ἐθαύμαζον, ὅτι τοῦ λίθου τὸ δύσμορφον ἐν τοῖς ἧττον
ἐλέγχεσθαι δυναμένοις μέρεσιν ἀπέκρυψεν. ἡ δὲ παρε- 414
στῶσα πλησίον ἡμῶν ζάκορος ἀπίστου λόγου καινὴν παρ-
έδωκεν ἱστορίαν· ἔφη γὰρ οὐκ ἀσήμου γένους νεανίαν
— ἡ δὲ πρᾶξις ἀνώνυμον αὐτὸν ἐσίγησε — πολλάκις
ἐπιφοιτῶντα τῷ τεμένει σὺν δειλαίῳ δαίμονι ἐρασθῆ-
ναι τῆς θεοῦ καὶ πανήμερον αὐτὸν ἐνδιατρίβοντα τῷ ναῷ
κατ' ἀρχὰς ἔχειν δεισιδαίμονος ἁγιστείας δόκησιν· ἔκ τε
γὰρ τῆς ἑωθινῆς κοίτης πολὺ προλαμβάνων τὸν ὄρθρον
ἐπεφοίτα καὶ μετὰ δύσιν ἄκων ἐβάδιζεν οἴκαδε τήν θ'
ὅλην ἡμέραν ἀπαντικρὺ τῆς θεοῦ καθεζόμενος ὀρθὰς ἐπ'
αὐτὴν διηνεκῶς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπήρειδεν. ἄση-
μοι δ' αὐτῷ ψιθυρισμοὶ καὶ κλεπτομένης λαλιᾶς ἐρωτι-
16 καὶ διεπεραίνοντο μέμψεις. 16. ἐπειδὴ δὲ καὶ μικρὰ τοῦ 415
πάθους ἑαυτὸν ἀποβουκολῆσαι θελήσειε, προσειπών, τῇ
δὲ τραπέζῃ τέτταρας ἀστραγάλους Λιβυκῆς δορκὸς ἀπα-
ριθμήσας διεπέττευε τὴν ἐλπίδα, καὶ βαλὼν μὲν ἐπίσκο-
πα, μάλιστα δ' εἴ ποτε τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσειε, μη-
δενὸς ἀστραγάλου πεσόντος ἴσῳ σχήματι, προσεκύνει τῆς
ἐπιθυμίας τεύξεσθαι νομίζων· εἰ δ', ὁποῖα φιλεῖ, φαύ-
λως κατὰ τῆς τραπέζης ῥίψειεν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυσφημό-
τερον ἀνασταῖεν, ὅλῃ Κνίδῳ καταρώμενος ὡς ἐπ' ἀνη-
κέστῳ συμφορᾷ κατήφει καὶ δι' ὀλίγου συναρπάσας ἑτέρῳ
βόλῳ τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐθεράπευεν. ἤδη δὲ πλέον αὐτῷ
τοῦ πάθους ἐρεθιζομένου τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο καὶ 416
πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσ-
σεν· ἐτιμᾶτο δ' ἐξ ἴσου Διὶ Πραξιτέλης καὶ πᾶν ὅ τι κει-
μήλιον εὐπρεπὲς οἴκοι φυλάττοιτο, τοῦτ' ἦν ἀνάθημα

τῆς θεοῦ. πέρας αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτά-
σεις ἐπενοήθησαν, εὑρέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μα-
στροπός· ἤδη γὰρ ἐπὶ δύσιν ἡλίου κλίνοντος ἠρέμα λα-
θὼν τοὺς παρόντας ὄπισθε τῆς θύρας παρεισερρύη καὶ
στὰς ἀφανὴς ἐνδοτάτω σχεδὸν οὐδ' ἀναπνέων ἠτρέμει,
συνήθως δὲ τῶν ζακόρων ἔξωθεν τὴν θύραν ἐφελκυσα-
μένων ἔνδον ὁ καινὸς Ἀγχίσης καθεῖρκτο. καὶ τί γὰρ
ἀρρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἢ λάλος ἐπ' ἀκριβὲς ὑμῖν
διηγοῦμαι; τῶν ἐρωτικῶν περιπλοκῶν ἴχνη ταῦτα μεθ'
ἡμέραν ὤφθη καὶ τὸν σπίλον εἶχεν ἡ θεὸς ὧν ἔπαθεν
ἔλεγχον. αὐτόν γε μὴν τὸν νεανίαν, ὡς ὁ δημώδης ἱστο-
ρεῖ λόγος, ἢ κατὰ πετρῶν φασιν ἢ κατὰ πελαγίου κύμα-
τος ἐνεχθέντα παντελῶς ἀφανῆ γενέσθαι. 17. ταῦτα τῆς 17
ζακόρου διηγουμένης μεταξὺ τοῦ λόγου διαβοήσας εἶπεν
417 ὁ Χαρικλῆς, Οὐκοῦν τὸ θῆλυ, κἂν λίθινον ᾖ, φιλεῖται.
τί δ', εἴ τις ἔμψυχον εἶδε τοιοῦτο κάλλος; ἆρ' οὐκ ἂν
ἡ μία νὺξ τῶν τοῦ Διὸς σκήπτρων ἐτιμᾶτο; μειδιάσας
δὲ ὁ Καλλικρατίδας, Οὐδέπω, φησίν, ἴσμεν, ὦ Χαρί-
κλεις, εἰ πολλῶν ἀκουσόμεθα τοιούτων διηγημάτων, ὅταν
ἐν Θεσπιαῖς γενώμεθα. καὶ νῦν δὲ τῆς ὑπὸ σοῦ ζηλου-
μένης Ἀφροδίτης ἐναργές ἐστι τοῦτο δεῖγμα. Πῶς; ἐρο-
μένου τοῦ Χαρικλέους, ἄγαν πιθανῶς μοι ἔδοξε λέγειν
ὁ Καλλικρατίδας· ἔφη γὰρ ὡς ὁ ἐρασθεὶς νεανίας παν-
νύχου σχολῆς λαβόμενος, ὥσθ' ὅλην τοῦ πάθους ἔχειν
ἐξουσίαν κορεσθῆναι, παιδικῶς τῷ λίθῳ προσωμίλησε
βουληθεὶς οἶδ' ὅτι μηδ' ἐν τῷ θήλει πρόσθεν εἶναι τὸ
θῆλυ. πολλῶν οὖν ἀκρίτων ἀφυλακτουμένων λόγων τὸν
συμμιγῆ καταπαύσας ἐγὼ θόρυβον, Ἄνδρες, εἶπον, ἑταῖ-
ροι, τῆς κατὰ κόσμον ἔχεσθε ζητήσεως, ὡς εὐπρεπής
ἐστι νόμος παιδείας. ἀπαλλαγέντες οὖν τῆς ἀτάκτου καὶ
πέρας οὐδὲν ἐχούσης φιλονεικίας ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς αὐ-
τὸς ἑαυτοῦ δόξης ἑκάτερος ἀποτείνασθε· καὶ γὰρ οὐδέπω
418 καιρὸς ἐπὶ ναῦν ἀπιέναι· τῇ δὲ σχολῇ καταχρηστέον εἰς
ἱλαρὰν καὶ μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι δυναμένην σπουδήν.
ὑπεκστάντες οὖν τοῦ νεὼ — πολὺς γὰρ ὁ κατ' εὐσέβειαν
ἐπιφοιτῶν ὄχλος — εἴς ἕν τι τῶν συμποσίων ἀποκλίνω-

μεν, ὅπως δι' ἠρεμίας ἀκούειν τε καὶ λέγειν ἅττ' ἂν ᾖ βουλομένοις ἐξῇ. μέμνησθε δὲ ὡς ὁ τήμερον ἡττηθεὶς
18 οὐκέτ' αὖθις ἡμῖν περὶ τῶν ἴσων διοχλήσει. 18. καλῶς ἔδοξα ταῦτα λέγειν καὶ συγκαταινεσάντων αὐτῶν ἐξῄειμεν, ἐγὼ μὲν ἡδόμενος οὐδεμιᾶς με πιεζούσης φροντίδος, οἱ δ' ἐπὶ συννοίας μεγάλην ἐν ἑαυτοῖς σκέψιν ἄνω καὶ κάτω κυκλοῦντες ὡς περὶ τῆς προπομπίας ἀγωνιούμενοι Πλαταιᾶσιν· ἐπεὶ δ' ἥκομεν εἴς τι συνηρεφὲς καὶ παλίνσκιον ὥρᾳ θέρους ἀναπαυστήριον, Ἡδύς, εἰπών, ὁ τόπος, ἐγώ, καὶ γὰρ οἱ κατὰ κορυφὴν λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τέττιγες, ἐν μέσῳ πάνυ δικαστικῶς καθεζόμην αὐτὴν ἐπὶ ταῖς ὀφρύσι τὴν Ἡλιαίαν ἔχων. προθεὶς δ' ἀμφοτέροις κλῆρον ὑπὲρ τοῦ τίνα χρὴ πρῶτον εἰπεῖν, ἐπειδὴ Χαρικλῆς ἐλελόγχει πρότερον, εὐθὺς ἐνάρχεσθαι τοῦ λόγου διεκελευσάμην.
19 19. ὁ δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ πρόσωπον ἀνατρίψας ἡσυχῇ καὶ μικρὸν ἐπισχὼν ἄρχεται τῇδέ πη, Σέ, δέσποινα, τῶν ὑπὲρ σοῦ λόγων, Ἀφροδίτη, σὲ βοηθὸν αἱ ἐμαὶ δεήσεις καλοῦσιν· ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ, ᾧ κἂν βραχὺ τῆς ἰδίας πειθοῦς ἐνστάξῃς, τελειότατόν ἐστιν, οἱ δ' ἐρωτικοὶ λόγοι περιττῶς σοῦ δέονται· σὺ γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη 419
μήτηρ. ἴθι δὴ γυναιξὶ συνήγορος ἡ θήλεια, χάρισαι δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι μένειν ἄρρεσιν, ὡς ἐγεννήθησαν. ἔγωγ' οὖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τὴν προμήτορα καὶ πάσης γενέσεως πρωτόρριζον ὧν ἀξιῶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι, λέγω δὲ τὴν ἱερὰν τῶν ὅλων φύσιν, ἣ τὰ πρῶτα πηξαμένη στοιχεῖα τοῦ κόσμου γῆν ἀέρα πῦρ ὕδωρ τῇ πρὸς ἄλληλα τούτων ἐπικράσει πᾶν ἐζῳογόνησεν ἔμψυχον. ἐπισταμένη δ' ὅτι θνητῆς ἐσμὲν ὕλης δημιούργημα καὶ βραχὺς χρόνος ὁ τοῦ ζῆν ἑκάστῳ καθείμαρται, τὴν ἑτέρου φθορὰν ἄλλου γένεσιν ἐμηχανήσατο καὶ τῷ θνήσκοντι τὸ τικτόμενον ἀντεμέτρησεν, ἵνα ταῖς παρ' ἀλλήλων διαδοχαῖς ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον ζῶμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον ἐξ ἑνός τι γεννᾶσθαι, διπλῆν ἐν ἑκάστῳ φύσιν ἐμηχανήσατο· τοῖς μὲν γὰρ ἄρρεσιν ἰδίας καταβολὰς σπερμάτων χαρισαμένη, τὸ θῆλυ δ' ὥσπερ γονῆς τι δοχεῖον ἀγγεῖον ἀποφήνασα, κοινὸν ἀμφοτέρῳ γένει πόθον ἐγκερασαμένη

συνέζευξεν ἀλλήλοις, θεσμὸν ἀνάγκης ὅσιον καταγράψασα μένειν ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ἑκάτερον, καὶ μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρρενοῦσθαι μήτε τἄρρεν ἀπρεπῶς μαλακίζεσθαι. διὰ τοῦθ᾽ αἱ σὺν γυναιξὶν ἀνδρῶν ὁμιλίαι μέχρι δεῦρο τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀθανάτοις διαδοχαῖς φυλάττουσιν· οὐδεὶς δ᾽ ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς αὐχεῖ γενέσθαι.
420 δυοῖν δ᾽ ὀνομάτοιν σεβασμίοιν πᾶσαι τιμαὶ μένουσιν ἐξ
ἴσου πατρὶ μητέρα προσκυνούντων. 20. κατ᾽ ἀρχὰς μὲν 20
οὖν ἔθ᾽ ἡρωϊκὰ φρονῶν ὁ βίος καὶ τὴν γείτονα θεῶν σέβων ἀρετὴν οἷς ἐνομοθέτησεν ἡ φύσις ἐπειθάρχει, καὶ καθ᾽ ἡλικίας μέτρα γυναιξὶ ζευγνύμενοι γενναίων πατέρες ἐγίγνοντο τέκνων· κατὰ μικρὸν δ᾽ ὁ χρόνος ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ μεγέθους ἐς τὰ τῆς ἡδονῆς καταβαίνων βάραθρα ξένας ὁδοὺς καὶ παρηλλαγμένας ἀπολαύσεων ἔτεμνεν. εἶθ᾽ ἡ πάντα τολμῶσα τρυφὴ τὴν φύσιν αὐτὴν παρενόμησε· καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν ὡς θῆλυ, δυοῖν θάτερον ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανούργως· συνῆλθε δ᾽ εἰς μίαν κοίτην μία φύσις· αὑτοὺς δ᾽ ἐν ἀλλήλοις ὁρῶντες οὔθ᾽ ἃ δρῶσιν οὔθ᾽ ἃ πάσχουσιν ᾐδοῦντο, κατὰ πετρῶν δέ, φασίν, [ἀγόνων] σπείραντες ὀλίγης ἡδονῆς ἀντικατηλλάξαντο μεγάλην ἀδο-
421 ξίαν. 21. τούτοις γε μὴν ἐς τοσοῦτον τυραννικῆς βίας 21
ἡ τόλμα προέκοψεν, ὡς μέχρι σιδήρῳ τὴν φύσιν ἱεροσυλῆσαι· τῶν δ᾽ ἀρρένων τὸ ἄρρεν ἐκκενώσαντες εὗρον ἡδονῆς παρέλκοντα μέτρα. οἱ δ᾽ ἄθλιοι καὶ δυστυχεῖς ἵν᾽ ἐπὶ πλέον ὦσι παῖδες, οὐδὲ ἔτι μένουσιν ἄνδρες, ἀμφίβολον αἴνιγμα διπλῆς φύσεως, οὔτ᾽ εἰς ὃ γεγέννηνται φυλαχθέντες οὔτ᾽ ἔχοντες ἐφ᾽ ὃ μετέβησαν· τὸ δ᾽ ἐν νεότητι παραμεῖναν ἄνθος ἐς γῆρας αὐτοὺς μαραίνει πρόωρον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀριθμοῦνται, καὶ γεγηράκασιν οὐδὲν ἀνδρῶν μεταίχμιον ἔχοντες. οὕτως ἡ μιαρὰ καὶ παντὸς κακοῦ διδάσκαλος τρυφὴ ἄλλην ἀπ᾽ ἄλλης ἡδονὰς ἀναισχύντους ἐπινοοῦσα μέχρι τῆς οὐδὲ ῥηθῆναι δυναμένης εὐπρεπῶς νόσου κατώλισθεν, ἵνα μηδὲν ἀγνοῇ
μέρος ἀσελγείας. 22. εἰ δ᾽ ἐφ᾽ ὧν ἡ πρόνοια θεσμῶν 22
422 ἔταξεν ἡμᾶς ἕκαστος ἵδρυτο, ταῖς μετὰ γυναικῶν ἂν ὁμι-

λίαις ἠρκούμεθα καὶ παντὸς ὀνείδους ὁ βίος ἐκαθάρευεν. ἀμέλει παρὰ τοῖς οὐδὲν ἐκ πονηρᾶς διαθέσεως παραχαράξαι δυναμένοις ζῴοις ἄχραντος ἡ τῆς φύσεως νομοθεσία φυλάττεται· λέοντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν, ἀλλ' ἡ κατὰ καιρὸν Ἀφροδίτη πρὸς τὸ θῆλυ τὴν ὄρεξιν αὐτῶν ἐκκαλεῖται· ταῦρος ἀγελάρχης βουσὶν ἐπιθόρνυται, καὶ κριὸς ὅλην τὴν ποίμνην ἄρρενος πληροῖ σπέρματος. τί δέ; οὐ συῶν μὲν εὐνὰς μεταδιώκουσι κάπροι; λυκαίναις δ' ἐπιμίγνυνται λύκοι; καθόλου δ' εἰπεῖν, οὔθ' οἱ ἀέρια ῥοιζοῦντες ὄρνεις οὔθ' ὅσα τὴν ὑγρὰν [καθ' ὕδατος] εἴληχε λῆξιν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ γῆς τι ζῷον ἄρρενος ὁμιλίας ἐπωρέχθη, μένει δὲ ἀκίνητα τῆς προνοίας τὰ δόγματα. ὑμεῖς δ', ὦ μάτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογούμενοι, θηρίον ὡς ἀληθῶς φαῦλον, ἄνθρωποι, τίνι καινῇ νόσῳ παρανομήσαντες ἐπὶ τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν ἠρέθισθε; τίνα τῆς ψυχῆς τυφλὴν ἀναισθησίαν καταχέαντες ἀμφοῖν ἠστοχήκατε φεύγοντες ἃ διώκειν ἔδει καὶ διώκοντες ἀφ' ὧν ἔδει φεύγειν; καὶ καθ' ἕνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἑλο-
23 μένων οὐδὲ εἷς ἔσται. 23. ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τοῖς Σω-
κρατικοῖς ὁ θαυμαστὸς ἀναφύεται λόγος, ὑφ' οὗ παιδι- 423
καὶ μὲν ἀκοαὶ τελείων ἐνδεεῖς λογισμῶν φενακίζονται· τὸ δ' ἤδη κατὰ φρόνησιν εἰς ἄκρον ἔχον οὐκ ἂν ὑπαχθῆναι δύναιτο· ψυχῆς γὰρ ἔρωτα πλάττονται καὶ τὸ τοῦ σώματος εὔμορφον αἰδούμενοι φιλεῖν ἀρετῆς καλοῦσιν αὐτοὺς ἐραστάς. ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καγχάζειν ἐπέρχεται. τί γὰρ παθόντες, ὦ σεμνοὶ φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤδη μακρῷ χρόνῳ δεδωκὸς ἑαυτοῦ πεῖραν ὁποῖόν ἐστιν, ᾧ πολιὰ προσήκουσα καὶ γῆρας ἀρετὴν μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγωρίας παραπέμπετε, πᾶς δὲ ὁ σοφὸς ἔρως ἐπὶ τὸ νέον ἐπτόηται, μηδέπω τῶν λογισμῶν ἐν αὐτῷ, πρὸς ἃ τραπήσονται, κρίσιν ἐχόντων; ἢ νόμος ἐστί, πᾶσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον, εὐθὺ δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπαινεῖσθαι τὸν καλόν; ἀλλά τοι κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον·

εἶδός τις ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν

τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
424 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς εἰσορόωσιν.

καὶ πάλιν εἶπέ που λέγων·

οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν.

ἀμέλει τοῦ καλοῦ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς πλέον ἐπαι-
νεῖται. 24. πῶς οὖν φρονήσεως μὲν ἢ δικαιοσύνης τῶν 24
τε λοιπῶν ἀρετῶν, αἳ τελείοις ἀνδράσι σύγκληρον εἰλή-
χασι τάξιν, οὐδεὶς ἔρως ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν παισὶ κάλλος
ὀξυτάτας ὁρμὰς παθῶν ἐγείρει; πάνυ γοῦν ἐρᾶν ἔδει
Φαίδρου διὰ Λυσίαν, ὦ Πλάτων, ὃν προὔδωκεν. ἢ τὴν
ἀρετὴν φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκὸς ἦν, διότι ἠκρωτηρίαζε
τὰ θεῶν ἀγάλματα καὶ τὴν ἐν Ἐλευσῖνι τελετὴν αἱ παρὰ
πότον ἐξωρχοῦντο φωναί; τίς ἐραστὴς ὁμολογεῖ γενέ-
σθαι προδιδομένων Ἀθηνῶν καὶ Δεκελείας ἐπιτειχιζομέ-
νης καὶ βίου τυραννίδα βλέποντος; ἀλλ' ἄχρι μὲν οὐ-
δέπω κατὰ τὸν ἱερὸν Πλάτωνα πώγωνος ἐπίμπλατο, πᾶ-
425 σιν ἐπέραστος ἦν· μεταβὰς δ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς ἐς τὸν
ἄνδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ἡ τέως ἀτελὴς φρόνησις ὁλόκλη-
ρον εἶχε τὸν λογισμόν, ὑπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τί δή; πά-
θεσιν αἰσχροῖς ὀνομάτων ἐπιγράφοντες αἰδῶ ψυχῆς ἀρε-
τὴν λέγουσι τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν οἱ φιλόνεοι
μᾶλλον ἢ φιλόσοφοι. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ
δοκεῖν ἐπισήμων ἀνδρῶν φιλαπεχθημόνως μνημονεύειν
ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

25. Μικρὰ δ' ἀπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ τὴν ὑμετέ- 25
ραν, ὦ Καλλικρατίδα, καταβὰς ἡδονὴν ἐπιδείξω παιδι-
κῆς χρήσεως πολὺ τὴν γυναικείαν ἀμείνω. καὶ τό γε πρῶ-
τον ἐγὼ πᾶσαν ἀπόλαυσιν ἡγοῦμαι τερπνοτέραν εἶναι τὴν
χρονιωτέραν· ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ παραπτᾶσα φθάνει πρὶν
ἢ γνωσθῆναι πεπαυμένη, τὸ δ' εὐφραῖνον ἐν τῷ παρέλ-
κοντι κρεῖττον. ὡς εἴθε γε καὶ βίου μακρὰς προθεσμίας
ἡ μικρολόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε Μοῖρα καὶ τὸ πᾶν ἦν διη-
426 νεκὴς ὑγίεια μηδεμιᾶς λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμομένης·
ἑορτὴν γὰρ ἂν καὶ πανήγυριν τὸν ὅλον χρόνον ἤγομεν.
ἀλλ' ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἀγαθῶν ὁ βάσκανος δαίμων ἐνε-

μέσησεν, ἔν γε τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ παρέλκοντα. γυνὴ
μὲν οὖν ἀπὸ παρθένου μέχρι ἡλικίας μέσης, πρὶν ἢ τε-
λέως τὴν ἐσχάτην ῥυτίδα τοῦ γήρως ἐπιδραμεῖν, εὐάγκα-
λον ἀνδράσιν ὁμίλημα, καὶ ἂν παρέλθῃ τὰ τῆς ὥρας, ὅμως
26 „ἡ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.“ 26. εἰ
δ᾽ εἴκοσιν ἐτῶν ἀποπειρῴη παῖδά τις, αὐτὸς ἔμοιγε δοκεῖ
πασχητιᾶν ἀμφίβολον Ἀφροδίτην μεταδιώκων· σκληροὶ
γὰρ οἱ τῶν μελῶν ἀπανδρωθέντες ὄγκοι καὶ τραχὺ μὲν
ἀντὶ τοῦ πάλαι μαλακοῦ πυκασθὲν ἰούλοις τὸ γένειον, οἱ
δ᾽ εὐφυεῖς μηροὶ θριξὶν ὡσπερεὶ ῥυπῶντες· ἃ δ᾽ ἐστὶ τού-
των ἀφανέστερα, τοῖς πεπειρακόσιν ὑμῖν εἰδέναι παρίημι.
γυναικὶ δὲ ἀεὶ πάσῃ ἡ τοῦ χρώματος ἐπιστίλβει χάρις,
καὶ δαψιλεῖς μὲν ἀπὸ τῶν τῆς κεφαλῆς βοστρύχων ἕλικες
ὑακίνθοις τὸ καλὸν ἀνθοῦσιν ὅμοια πορφύροντες οἱ μὲν 427
ἐπινώτιοι κέχυνται μεταφρένων κόσμος, οἱ δὲ παρ᾽ ὦτα
καὶ κροτάφους πολὺ τῶν ἐν λειμῶνι οὐλότεροι σελίνων.
τὸ δ᾽ ἄλλο σῶμα μηδ᾽ ἀκαρῆ τριχὸς αὐταῖς ὑποφυομένης
ἠλέκτρου, φασίν, ἢ Σιδωνίας ὑέλου διαφεγγέστερον ἀπα-
27 στράπτει. 27. τί δ᾽ οὐχὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς ἀντιπαθεῖς
μεταδιωκτέον, ἐπειδὰν ἐξ ἴσου τοῖς διατιθεῖσιν οἱ πά-
σχοντες εὐφραίνωνται; σχεδὸν γὰρ οὐ κατὰ ταὐτὰ τοῖς
ἀλόγοις ζῴοις τὰς μονήρεις διατριβὰς ἀσμενίζομεν, ἀλλά
πως φιλεταίρῳ κοινωνίᾳ συζυγέντες ἡδίω τά τε ἀγαθὰ
σὺν ἀλλήλοις ἡγούμεθα καὶ τὰ δυσχερῆ κουφότερα μετ᾽
ἀλλήλων. ὅθεν εὑρέθη τράπεζα κοινή· καὶ φιλίας μεσῖ-
τιν ἑστίαν παραθέμενοι γαστρὶ τὴν ὀφειλομένην ἀπο-
μετροῦμεν ἀπόλαυσιν, οὐ μόνοι τὸν Θάσιον, εἰ τύχοι,
πίνοντες οἶνον οὐδὲ καθ᾽ αὑτοὺς τῶν πολυτελῶν πιμ-
πλάμενοι σιτίων, ἀλλὰ δοκεῖ τερπνὸν ἑκάστῳ τὸ μετ᾽ ἄλ-
λου, καὶ τὰς ἡδονὰς κοινωσάμενοι μᾶλλον εὐφραινό-
μεθα. αἱ μὲν οὖν γυναικεῖοι σύνοδοι τῆς ἀπολαύσεως 428
ἀντίδοσιν ὁμοίαν ἔχουσιν· ἀλλήλους γὰρ ἐξ ἴσου διαθέν-
τες ἡδέως ἀπηλλάγησαν, εἴ γε μὴ δικαστῇ Τειρεσίᾳ προσ-
εκτέον, ὅτι ἡ θήλεια τέρψις ὅλῃ μοίρᾳ πλεονεκτεῖ τὴν
ἄρρενα. καλὸν δ᾽ οἶμαι, μὴ φιλαύτως ἀπολαῦσαι θελή-
σαντας, ὅπως ἰδίᾳ τι χρηστὸν ἀποίσονται, σκοπεῖν ὅλην

παρά του λαμβάνοντας ἡδονήν, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο μερισαμένους
οὗ τυγχάνουσιν ἀντιπαρασχεῖν ὅμοια. τοῦτο δ᾽ οὐκ ἂν
ἐπὶ παίδων εἴποι τις, οὐχ οὕτω μέμηνεν, ἀλλ᾽ ὁ μὲν δια-
θείς, ᾗ νομίζει ποτὲ ταῦτα, τὴν ἡδονὴν ἐξαίρετον λαβὼν
ἀπέρχεται, τῷ δὲ ὑβρισμένῳ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὀδύναι καὶ
δάκρυα, μικρὸν δὲ ὑπὸ χρόνου τῆς ἀλγηδόνος χαλασά-
σης πλέον, ὥς φασιν, οὐδὲν ἀνοχλησίας, ἡδονὴ δ᾽ οὐδ᾽
ἡτισοῦν. εἰ δὲ δεῖ τι καὶ περιεργότερον εἰπεῖν — δεῖ δὲ
ἐν Ἀφροδίτης τεμένει — γυναικὶ μέν, ὦ Καλλικρατίδα,
καὶ παιδικώτερον χρώμενον ἔξεστιν εὐφρανθῆναι διπλα-
σίας ἀπολαύσεως ὁδοὺς ἀνοίξαντα, τὸ δὲ ἄρρεν οὐδενὶ
τρόπῳ χαρίζεται θήλειαν ἀπόλαυσιν. 28. ὥστ᾽ εἰ ἡ μὲν 28
καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους ἡμεῖς ἀπο-
429 τειχισώμεθα, εἰ δὲ τοῖς ἄρρεσιν εὐπρεπεῖς αἱ μετὰ ἀρρέ-
νων ὁμιλίαι, πρὸς τὸ λοιπὸν ἐράτωσαν ἀλλήλων καὶ γυ-
ναῖκες. ἄγε νῦν, ὦ νεώτερε χρόνε καὶ τῶν ξένων ἡδο-
νῶν νομοθέτα, καινὰς ὁδοὺς ἄρρενος τρυφῆς ἐπινοήσας
χάρισαι τὴν ἴσην ἐξουσίαν καὶ γυναιξίν, ἀλλήλαις ὁμι-
λείτωσαν ὡς ἄνδρες· ἀσελγῶν δὲ ὀργάνων ὑποζυγωσά-
μεναι τέχνασμα, ἀσπόρων τεράστιον αἴνιγμα, κοιμά-
σθωσαν γυνὴ μετὰ γυναικὸς ὡς ἀνήρ· τὸ δὲ εἰς ἀκοὴν
σπανίως ἧκον ὄνομα — αἰσχύνομαι καὶ λέγειν — τῆς
τριβακῆς ἀσελγείας ἀνέδην πομπευέτω. πᾶσα δ᾽ ἡμῶν
ἡ γυναικωνῖτις ἔστω Φιλαινὶς ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχη-
μονοῦσα. καὶ πόσῳ κρεῖττον εἰς ἄρρενα τρυφὴν βιάζε-
σθαι γυναῖκα ἢ τὸ γενναῖον ἀνδρῶν ἐς γυναῖκα θηλύ-
νεσθαι;

29. Τοιαῦτα συντόνως μεταξὺ παθαινόμενος ὁ Χα- 29
ρικλῆς ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ θηριῶδες [ἐν τοῖς ὄμμασιν]
ὑποβλέπων. ἐῴκει δέ μοι καὶ καθαρσίῳ χρῆσθαι πρὸς
τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας. ἐγὼ δὲ ἡσυχῇ μειδιάσας καὶ
πρὸς τὸν Ἀθηναῖον ἠρέμα τὼ ὀφθαλμὼ παραβαλών,
430 Παιδιᾶς, ἔφην, καὶ γέλωτος, ὦ Καλλικρατίδα, δικαστὴς
καθεδεῖσθαι προσδοκήσας οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὑπὸ τῆς Χα-
ρικλέους δεινότητος ἐπὶ σπουδαιότερον ἦγμαι· σχεδὸν γὰρ
ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ νὴ

Δία φαρμάκων ἀγωνιζόμενος ὑπερφυῶς ἐπαθήνατο. καιρὸς οὖν ὁ νῦν, εἴ ποτε καὶ πρότερον, ἀπαιτεῖ σε τὰς Ἀθήνας, Περίκλειον δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθωπλισμένας γλώσσας ἐν [ἑνὶ] τῷ σῷ λόγῳ δεῖ διαπρέψαι μιᾶς τῶν ἐν Πνυκὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι.

30 30. *Μικρὸν οὖν ἐπισχὼν ὁ Καλλικρατίδας — ἐῴκει δὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου μοι τεκμαιρομένῳ καὶ λίαν ἀγωνίας μεστὸς εἶναι — λόγων ἀμοιβαίων ἐνάρχεται· Εἰ γυναιξὶν ἐκκλησία καὶ δικαστήρια καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν μετουσία, στρατηγὸς ἂν ἢ προστάτης ἐκεχειροτόνησο καί σε χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὦ Χαρίκλεις, ἐτίμων. σχεδὸν γὰρ οὐδὲ αὐταὶ περὶ αὑτῶν, ὁπόσαι προὔχειν κατὰ σοφίαν ἐδόκουν, εἴ τις αὐταῖς τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἐφῆκεν, οὕτω μετὰ σπουδῆς ἂν εἶ-* 431 *πον, οὐχ ἡ Σπαρτιάταις ἀνθωπλισμένη Τελέσιλλα, δι' ἣν ἐν Ἄργει θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν Ἄρης, οὐχὶ τὸ μελιχρὸν αὔχημα Λεσβίων Σαπφὼ καὶ ἡ τῆς Πυθαγορείου σοφίας θυγάτηρ Θεανώ· τάχα δ' οὐδὲ Περικλῆς οὕτως ἂν Ἀσπασίᾳ συνηγόρησεν. ἀλλ' ἐπειδήπερ εὐπρεπὲς ἄρρενας ὑπὲρ θηλειῶν λέγειν, εἴπωμεν καὶ ἄνδρες ὑπὲρ ἀνδρῶν. σὺ δὲ ἵλεως, Ἀφροδίτη, γενοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς τὸν σὸν Ἔρωτα τιμῶμεν.*

31 31. *Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνόμιζον ἄχρι παιδιᾶς ἱλαρὰν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψαι, ἐπεὶ δὲ οἱ παρὰ τούτου λόγοι καὶ φιλοσοφεῖν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπενοήθησαν, ἀσμένως τὴν ἀφορμὴν ἥρπακα· μόνος γὰρ ὁ ἄρρην ἔρως κοινὸν ἀρετῆς καὶ ἡδονῆς ἐστιν ἔργον. εὐξάμην γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, τὴν ἐπήκοόν ποτε τῶν Σωκρατικῶν λόγων πλατάνιστον, Ἀκαδημίας καὶ Λυκείου δένδρον εὐτυχέστερον, ἐγγὺς ἡμῶν ἑστάναι πεφυκυῖαν, ἔνθ' ἡ Φαίδρου προσανάκλισις ἦν, ὥσπερ ὁ ἱερὸς εἶπεν ἀνὴρ πλείστων ἁψάμενος χαρίτων· αὐτὴ τάχ' ἂν ὥσπερ ἡ ἐν Δωδώνῃ* 432 *φηγὸς ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἱερὰν ἀπορρήξασα φωνὴν τοὺς παιδικοὺς εὐφήμησεν ἔρωτας ἔτι τοῦ καλοῦ μεμνημένη Φαίδρου. πλὴν ἐπεὶ τοῦτ' ἀμήχανον,*

ἦ γὰρ πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα,

ξένοι τε ἐπ᾽ ἀλλοτρίας γῆς ἀπειλήμμεθα καὶ πλεονέκτημα Χαρικλέους ἐστὶν ἡ Κνίδος, ὅμως τἀληθὲς οὐ προδώσομεν εἴξαντες ὄκνῳ. 32. μόνον ἡμῖν σύ, δαῖμον οὐράνιε, 32
καιρίως παράστηθι φιλίας εὐγνώμων, ἱεροφάντα μυστηρίων Ἔρως, οὐ κακὸν νήπιον ὁποῖον ζωγράφων παίζουσι χεῖρες, ἀλλ᾽ ὃν ἡ πρωτοσπόρος ἐγέννησεν ἀρχὴ τέλειον εὐθὺ τεχθέντα· σὺ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ κεχυμένης ἀμορφίας τὸ πᾶν ἐμόρφωσας. ὥσπερ οὖν ὅλου κόσμου τάφον τινὰ κοινὸν ἀφελὼν τὸ περικείμενον χάος ἐκεῖνο μὲν ἐς ἐσχάτους ταρτάρου μυχοὺς ἐφυγάδευσας, ἔνθα ὡς ἀληθῶς

σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,

ὅπως ὑπ᾽ ἀρρήκτου δεθὲν φρουρᾶς τῆς ἔμπαλιν ὁδοῦ εἴργηται· λαμπρῷ δὲ φωτὶ τὴν ἀμαυρὰν νύκτα πετάσας
433 παντὸς ἀψύχου τε καὶ ψυχὴν ἔχοντος ἐγένου δημιουργός· ἐξαίρετον δὲ ἐγκεράσας ὁμόνοιαν ἀνθρώποις τὰ σεμνὰ φιλίας πάθη συνῆψας, ἵν᾽ ἐξ ἀκάκου καὶ ἁπαλῆς ἔτι ψυχῆς ἡ εὔνοια συνεκτρεφομένη πρὸς τὸ τέλειον ἀνδρῶται.
33. γάμοι μὲν γὰρ διαδοχῆς ἀναγκαίας εὕρηνται φάρμα- 33
κα, μόνος δὲ ὁ ἄρρην ἔρως φιλοσόφου καλόν ἐστι ψυχῆς ἐπίταγμα. πᾶσι δὲ τοῖς ἐκ τοῦ περιόντος εἰς εὐπρέπειαν ἠσκημένοις ἕπεται τιμὴ πλείων ἢ ὅσα τῆς παραυτὰ χρείας ἐπιδεῖται, καὶ πάντη τοῦ ἀναγκαίου τὸ καλὸν κρεῖττον. ἄχρι μὲν οὖν ὁ βίος ἀμαθὴς ἦν, οὐδέπω τῆς καθ᾽ ἡμέραν πείρας πρὸς τὸ βέλτιον εὐσχολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα συνεστέλλετο, τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης ἐπείγων ὁ χρόνος οὐ παρέσχεν εὕρεσιν. ἐπειδὴ δὲ αἱ μὲν ἐσπευσμέναι χρεῖαι πέρας εἶχον, οἱ δὲ τῶν ἐπιγιγνομένων ἀεὶ λογισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφεθέντες ηὐκαίρουν ἐπινοεῖν τι τῶν κρειττόνων, ἐκ τούτου κατ᾽ ὀλίγον ἐπιστῆμαι συνηύξοντο. τοῦτο δ᾽ ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεστέρων τεχνῶν
434 ἔνεστιν εἰκάζειν. αὐτίκα πρῶτοί τινες ἄνθρωποι γενόμενοι τοῦ καθ᾽ ἡμέραν λιμοῦ φάρμακον ἐζήτουν, εἶθ᾽ ἁλισκόμενοι τῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐνδείᾳ, τῆς ἀπορίας οὐκ ἐῶ-

σης ἑλέσθαι τὸ βέλτιον, τὴν εἰκαίαν πόαν ἐσιτοῦντο καὶ μαλθακὰς ῥίζας ὀρύττοντες καὶ τὰ πλεῖστα δρυὸς καρπὸν ἐσθίοντες. ἀλλ' ἡ μὲν ἀλόγοις ζῴοις μετὰ χρόνον ἐρρίφη, σπόρον δὲ πυροῦ καὶ κριθῆς εἶδον αἱ γεωργῶν ἐπιμέλειαι εὑροῦσαι κατ' ἔτος ἐκνεάζοντα. καὶ οὐδὲ μα-
34 νεὶς ἂν εἴποι τις ὅτι δρῦς στάχυος ἀμείνων. 34. τί δ'; οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν εὐθὺ τοῦ βίου σκέπης δεηθέντες ἄνθρωποι νάκη, θηρία δείραντες, ἠμφιέσαντο; καὶ σπήλυγγας ὀρῶν κρύους καταδύσεις ἐπενόησαν ἢ παλαιῶν δρυῶν ἢ φηγῶν αὖα κοιλώματα; τὴν δὲ ἀπὸ τούτων μίμησιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀεὶ μετάγοντες ὕφηναν μὲν ἑαυτοῖς χλανίδας, οἴκους δὲ ᾠκίσαντο, καὶ λεληθότως αἱ περὶ
ταῦτα τέχναι τὸν χρόνον λαβοῦσαι διδάσκαλον ἀντὶ μὲν 435
λιτῆς ὑφῆς τὸ κάλλιον ἐποίκιλαν, ἀντὶ δὲ εὐτελῶν δωματίων ὑψηλὰ τέρεμνα καὶ λίθων πολυτέλειαν ἐμηχανήσαντο καὶ γυμνὴν τοίχων ἀμορφίαν εὐανθέσι βαφαῖς χρωμάτων κατέγραψαν. πλὴν ἑκάστη γε τούτων τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἄφωνος οὖσα καὶ βαθεῖαν ἐπιτεθειμένη λήθην ὡς ἀπὸ μακρᾶς δύσεως κατὰ μικρὸν ἐς τὰς ἰδίας ἀνέτειλεν ἀκτῖνας· ἕκαστος γὰρ εὑρών τι παρεδίδου τῷ μετ' αὐτόν· εἶθ' ἡ διαδοχὴ τῶν λαμβανόντων
35 οἷς ἔμαθεν ἤδη προστιθεῖσα τὸ ἐνδέον ἐπλήρωσε. 35. μὴ δή τις ἔρωτας ἀρρένων ἀπαιτείτω παρὰ τοῦ παλαιοῦ χρόνου· γυναιξὶ γὰρ ὁμιλεῖν ἀναγκαῖον ἦν, ἵνα μὴ τελέως ἄσπερμον ἡμῶν φθαρῇ τὸ γένος. αἱ δὲ ποικίλαι σοφίαι καὶ τῆς φιλοκάλου ταύτης ἀρετῆς ἐπιθυμίαι μόλις ὑπὸ τοῦ μηδὲν ἐῶντος ἀνίχνευτον αἰῶνος ἐς τοὐμφανὲς ἔμελ-
λον ἥξειν, ἵνα τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδεραστεῖν 436
συνακμάσῃ. μὴ δῆτα, Χαρίκλεις, ὃ μὴ πρότερον εὕρητο, τοῦτο ἐπινοηθὲν αὖθις ὡς φαῦλον εὔθυνε, μηδ' ὅτι τῶν παιδικῶν ἐρώτων αἱ γυναικεῖαι σύνοδοι πρεσβυτέρους ἐπιγράφονται χρόνους, ἐλάττου θάτερον· ἀλλὰ τὰ μὲν παλαιὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀναγκαῖα νομίζωμεν, ἃ δὲ αὖθις ἐνευσχολήσας τοῖς λογισμοῖς ὁ βίος ἐπεξεῦρεν, ὡς
36 ἐκείνων ἀμείνω τιμητέον. 36. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγου καὶ γελᾶν ἔναγχος ἐπῄει, Χαρικλέους ἄλογα ζῷα καὶ τὴν Σκυ-

θῶν ἐρημίαν ἐπαινοῦντος· ὀλίγου δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν φι-
λονεικίας καὶ μετενόει γενόμενος Ἕλλην. οὐδὲ γὰρ ὡς
ἐναντία φθεγγόμενος οἷς ἐπεχείρει λέγειν, ὑπεσταλμένῳ
τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ τὸ ῥηθὲν ἔκλεπτεν, ἀλλ' ἐπηρμένῃ
φωνῇ λαρυγγίζων, Οὐκ ἐρῶσι, φησίν, ἀλλήλων λέοντες
οὐδ' ἄρκτοι καὶ σύες, ἀλλ' αὐτῶν ἡ πρὸς τὸ θῆλυ μόνον
437 ὁρμὴ κρατεῖ. καὶ τί θαυμαστόν; ἃ γὰρ ἐκ λογισμοῦ δι-
καίως ἄν τις ἕλοιτο, ταῦτα τοῖς μὴ δυναμένοις λογίζεσθαι
δι' ἀφροσύνην οὐκ ἔνεστιν ἔχειν. ἐπεί τοι Προμηθεὺς ἢ
θεῶν τις ἄλλος εἰ νοῦν ἑκάστῳ ζώῳ συνέζευξεν ἀνθρώπι-
νον, οὐκ ἂν ἐρημία καὶ βίος ὄρειος αὐτοὺς ἐποίμαινεν
οὐδὲ ἀλλήλους τροφὴν εἶχον, ἐξ ἴσου δὲ ἡμῖν ἱερὰ δει-
μάμενοι καὶ μέσην ἑστίαν τῶν ἰδίων ἕκαστος οἰκῶν ὑπὸ
τοῖς κοινοῖς ἐπολιτεύοντο νόμοις. τί δὴ παράδοξον, εἰ
ζῷα τῆς φύσεως κατάκριτα μηδὲν ὧν λογισμοὶ παρέχον-
ται παρὰ τῆς προνοίας λαβεῖν ηὐτυχηκότα προσαφῄρη-
ται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἄρρενας ἐπιθυμίας; οὐκ
ἐρῶσι λέοντες, οὐδὲ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· οὐκ ἐρῶσιν ἄρκτοι,
τὸ γὰρ ἐκ φιλίας καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀνθρώποις δ' ἡ
μετ' ἐπιστήμης φρόνησις ἐκ τοῦ πολλάκις πειρᾶσαι τὸ
κάλλιστον ἑλομένη βεβαιοτάτους ἐρώτων ἐνόμισε τοὺς
438 ἄρρενας. 37. μὴ τοίνυν, ὦ Χαρίκλεις, ἀκολάστου βίου 37
συμφορήσας ἑταιρικὰ διηγήματα γυμνῷ τῷ λόγῳ τῆς
σεμνότητος ἡμῶν καταπόμπευε μηδὲ τὸν οὐράνιον Ἔρωτα
τῷ νηπίῳ συναρίθμει, λογίζου δὲ ὀψὲ μὲν ἡλικίας τὰ
τοιαῦτα μεταμανθάνων, ὅμως δ' οὖν λογίζου νῦν γε,
ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ Ἔρως, οὐ
κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτῶν οὐδὲ ἑνὶ πνεύματι τὰς ἡμετέρας
ψυχὰς ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ μέν, ὡς ἄν, οἶμαι, κομιδῇ νήπια
φρονῶν, οὐδενὸς αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἡνιοχεῖν δυναμέ-
νου λογισμοῦ, πολὺς ἐν ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς ἀθροί-
ζεται, μάλιστα δὲ αὐτῷ γυναικεῖοι πόθοι μέλουσιν· οὗ-
τός ἐστιν ὁ τῆς ἐφημέρου ταύτης ὕβρεως ἑταῖρος ἀκρίτῳ
φορᾷ πρὸς τὸ βουλόμενον ἄγων. ἕτερος δὲ Ἔρως Ὠγυ-
γίων πατὴρ χρόνων, σεμνὸν ὀφθῆναι καὶ πάντοθεν ἱερο-
πρεπὲς θέαμα, σωφρονούντων ταμίας παθῶν ἤπια ταῖς

ἑκάστου διανοίαις ἐμπνεῖ, καὶ λαχόντες ἵλεω τοῦδε τοῦ δαίμονος ἡδονὴν ἀρετῇ μεμιγμένην ἀσπαζόμεθα· δισσὰ γὰρ ὄντως κατὰ τὸν τραγικὸν πνεύματα πνεῖ ὁ Ἔρως, ἑνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὅμοια τὰ πάθη κεκοινώνηκε· καὶ γὰρ Αἰδὼς ὠφελείας ὁμοῦ καὶ βλάβης ἀμφίβολός ἐστι 439
δαίμων·

Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.
οὐ μὴν οὐδ' Ἐρίδων γένος ἔστιν ἕν, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω, τὴν μέν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

οὐδὲν οὖν παράδοξον, εἰ πάθος ἀρετῇ κοινὴν προσηγορίαν ἔχειν ἔτυχεν, ὥστε ἔρωτα καλεῖσθαι καὶ τὴν ἀκόλαστον ἡδονὴν καὶ τὴν σωφρονοῦσαν εὔνοιαν.
38 38. Γάμους οὖν, φησί, τὸ μηδὲν οἴει, καὶ τὸ θῆλυ τοῦ βίου φυγαδεύεις, εἶτα πῶς μείνωμεν ἄνθρωποι; ζηλωτὸν μὲν ἦν κατὰ τὸν σοφώτατον Εὐριπίδην, εἰ δίχα τῆς πρὸς γυναῖκας συνόδου φοιτῶντες ἐπὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τέκνα ὑπὲρ τῆς διαδοχῆς ἐωνούμεθα· ἀνάγκη γὰρ βαρὺν κατ' αὐχένων ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθεῖσα τοῖς κελευομένοις πειθαρχεῖν βιάζεται. τὸ μὲν οὖν καλὸν αἱρώμεθα τοῖς λογισμοῖς, εἰκέτω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ χρειῶδες. ἄχρι τέκνων γυναῖκες ἀριθμὸς ἔστωσαν, ἐν δὲ τοῖς ἄλ- 440
λοις ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. τίς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν ἀνέχεσθαι δύναιτο ἐξ ἑωθινοῦ γυναικὸς ὡραϊζομένης ἐπικτήτοις σοφίσμασιν, ἧς ὁ μὲν ἀληθῶς χαρακτὴρ ἄμορφος, ἀλλότριοι δὲ κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν.
39 39. εἰ γοῦν ἀπὸ τῆς νυκτέρου κοίτης πρὸς ὄρθρον ἴδοι τις ἀνισταμένας γυναῖκας, αἰσχίω νομίσει θηρίων τῶν πρωΐας ὥρας ὀνομασθῆναι δυσκληδονίστων· ὅθεν ἀκριβῶς οἴκοι καθείργουσιν αὐτὰς οὐδενὶ τῶν ἀρρένων βλεπομένας· γρᾶες δὲ καὶ θεραπαινίδων ὁ σύμμορφος ὄχλος ἐν κύκλῳ περιεστᾶσι ποικίλοις φαρμάκοις καταφαρμακεύουσαι τὰ δυστυχῆ πρόσωπα· οὐ γὰρ ὕδατος ἀκράτῳ νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονιψάμεναι κάρον εὐθὺς ἅπτονται σπουδῇ ἐχομένως (†) τινὸς πράγματος, ἀλλ' αἱ πολλαὶ τῶν διαπασμάτων συνθέσεις τὸν ἀηδῆ τοῦ προσ-

ώπου χρῶτα φαιδρύνουσιν, ὡς δὲ ἐπὶ δημοτελοῦς πομ-
πῆς ἄλλο τι ἄλλη τῶν ὑπηρετουσῶν ἐγκεχείρισται, λε-
κανίδας ἀργυρᾶς καὶ προχόους εἴσοπτρά τε καὶ καθάπερ
441 ἐν φαρμακοπώλου πυξίδων ὄχλον, ἀγγεῖα μεστὰ πολλῆς
κακοδαιμονίας, ἐν οἷς ὀδόντων σμηκτικαὶ δυνάμεις ἢ
βλέφαρα μελαίνουσα τέχνη θησαυρίζεται. 40. τὸ δὲ πλεῖ- 40
στον ἀναλίσκει μέρος ἡ πλοκὴ τῶν τριχῶν· αἱ μὲν γὰρ
φαρμάκοις ἐρυθαίνειν δυναμένοις πρὸς ἡλίου μεσημ-
βρίαν τοὺς πλοκάμους ἴσα ταῖς τῶν ἐρίων χροιαῖς ξανθῷ
μεταβάπτουσιν ἄνθει τὴν ἰδίαν κατακρίνουσαι φύσιν·
ὁπόσαις δὲ ἀρκεῖν ἡ μέλαινα χαίτη νομίζεται, τὸν τῶν γε-
γαμηκότων πλοῦτον ἐς ταύτην ἀναλίσκουσιν ὅλην Ἀρα-
βίαν σχεδὸν ἐκ τῶν τριχῶν ἀποπνέουσαι, σιδηρᾶ τε ὄρ-
γανα πυρὸς ἀμβλείᾳ φλογὶ χλιανθέντα βίᾳ τὴν ἑλίκων οὐ-
λότητα διαπλέκει, καὶ περίεργοι μὲν αἱ μέχρι τῶν ὀφρύων
ἐφειλκυσμέναι κόμαι βραχὺ τῷ μετώπῳ τὸ μεταίχμιον
ἀφιᾶσι, σοβαρῶς δὲ ἄχρι τῶν μεταφρένων οἱ ὄπισθεν
ἐπισαλεύονται πλόκαμοι. 41. καὶ μετὰ τοῦτο ἀνθοβαφῆ 41
πέδιλα τῆς σαρκὸς ἐνδοτέρω τοὺς πόδας ἐπισφίγγοντα
καὶ λεπτοϋφὴς ἐς πρόφασιν ἐσθὴς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν μὴ
γεγυμνῶσθαι. πάντα δὲ τὰ ἐντὸς αὐτῆς γνωριμώτερα
442 τοῦ προσώπου χωρὶς τῶν ἀμόρφως προπεπτωκότων μα-
ζῶν, οὓς ἀεὶ περιφέρουσι δεσμώτας. τί δεῖ τὰ τούτων
πλουσιώτερα κακὰ διεξιέναι; λίθους Ἐρυθραίους κατὰ
τῶν λοβῶν πολυτάλαντον ἠρτημένους βρῖθος ἢ τοὺς περὶ
καρποῖς καὶ βραχίοσι δράκοντας, ὡς ὤφελον ὄντως ἀντὶ
χρυσίου δράκοντες εἶναι· καὶ στεφάνη μὲν ἐν κύκλῳ τὴν
κεφαλὴν περιθεῖ λίθοις Ἰνδικαῖς διάστερος, πολυτελεῖς
δὲ τῶν αὐχένων ὅρμοι καθεῖνται, καὶ ἄχρι τῶν ποδῶν
ἐσχάτων καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσὸς ἅπαν, εἴ τι τοῦ
σφυροῦ γυμνοῦται, περισφίγγων. ἄξιον δ' ἦν σιδήρῳ τὰ
περίσφυρα σκέλη πεπεδῆσθαι. κἀπειδὰν αὐτῶν ὅλον
443 τὸ σῶμα νόθης εὐμορφίας ἐξαπατῶντι κάλλει διαμα-
γευθῇ, τὰς ἀναισχύντους παρειὰς ἐρυθαίνουσιν ἐπιχρί-
στοις φύκεσιν, ἵνα τὴν ὑπέρλευκον αὐτῶν καὶ πίονα
χροιὰν τὸ πορφυροῦν ἄνθος ἐπιφοινίξῃ. 42. τίς οὖν ὁ 42

*μετὰ τὴν τοσαύτην παρασκευὴν βίος; εὐθὺς ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας ἔξοδοι, καὶ πᾶς θεὸς (†) ἐπιτρίβων τοὺς γεγαμη-
κότας, ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι
τὰ ὀνόματα, Κωλιάδας, εἰ τύχοι, καὶ Γενετυλλίδας ἢ τὴν
Φρυγίαν δαίμονα καὶ τὸν δυσέρωτα κῶμον ἐπὶ τῷ ποι-* 444
*μένι. τελεταὶ δὲ ἀπόρρητοι καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὕποπτα
μυστήρια καὶ — τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν; — διαφθορὰ
ψυχῆς. ἐπειδὰν δὲ τούτων ἀπαλλαγῶσιν, οἴκοι εὐθὺς τὰ
μακρὰ λουτρά, καὶ πολυτελὴς μὲν νὴ Δία τράπεζα, πο-
λὺς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀκκισμός. ἐπειδὰν γὰρ ὑπέρ-
πλεω γένωνται ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαργίαις, οὐκέτ'
οὐδὲ τοῦ φάρυγγος αὐταῖς παραδέχεσθαι δυναμένου τι
σιτίον, ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι τῶν παρακειμέ-* 445
*νων ἕκαστον ἀπογεύονται νύκτας ἐπὶ τούτοις διηγούμε-
ναι καὶ τοὺς ἑτερόχρωτας ὕπνους καὶ θηλύτητος εὐνὴν
γέμουσαν, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἕκαστος εὐθὺ λουτροῦ χρεῖός
ἐστιν.*

43 43. *Ταυτὶ μὲν οὖν εὐσταθοῦς βίου τεκμήρια· τῶν
δὲ πικροτέρων εἴ τις ἐθελήσειε τὸ ἀληθὲς κατὰ μέρος ἐξε-
τάζειν, ὄντως καταράσεται Προμηθεῖ τὴν Μενάνδρειον
ἐκείνην ἀπορρήξας φωνήν·*

> *Εἶτ' οὐ δικαίως προσπεπατταλευμένον*
> *γράφουσι τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις,* 446
> *καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν*
> *ἀγαθόν; ὃ μισεῖν οἶμ' ἅπαντας τοὺς θεούς,*
> *γυναῖκας ἔπλασεν, ὦ πολυτίμητοι θεοί,*
> *ἔθνος μιαρόν. γαμεῖ τις ἀνθρώπων, γαμεῖ;*
> *λάθριοι τὸ λοιπὸν γὰρ ἐπιθυμίαι κακαί,*
> *γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντρυφῶν*
> *καὶ φαρμακεῖαι καὶ νόσων χαλεπώτατος*
> *φθόνος, μεθ' οὗ ζῇ πάντα τὸν βίον γυνή.*

τίς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ διώκει; τίνι βίος ὁ δυστυχὴς οὗτος
44 *θυμήρης;* 44. *ἄξιον τοίνυν ἀντιθεῖναι τοῖς θήλεσι κακοῖς
τὴν ἄρρενα τῶν παίδων ἀγωγήν. ὄρθριος ἀναστὰς ἐκ τῆς
ἀζύγου κοίτης τὸν ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἔτι λοιπὸν ὕπνον* 447
ἀπονιψάμενος ὕδατι λιτῷ καὶ τὴν στερεὰν χλαμύδα ταῖς

ἐπωμίοις περόναις συρράψας ἀπὸ τῆς πατρῴας ἑστίας
ἐξέρχεται κάτω κεκυφὼς καὶ μηδένα τῶν ἀπαντώντων ἐξ
ἐναντίου προσβλέπων· ἀκόλουθοι δὲ καὶ παιδαγωγοὶ
χορὸς αὐτῷ κόσμιος ἕπονται τὰ σεμνὰ τῆς ἀρετῆς ἐν χερ-
σὶν ὄργανα κρατοῦντες, οὐ πριστοῦ κτενὸς ἐντομὰς κό-
μην καταψήχειν δυναμένας οὐδὲ εἴσοπτρα τῶν ἀντιμόρ-
φων χαρακτήρων ἀγράφους εἰκόνας, ἀλλ᾿ ἢ πολύπτυχοι
δέλτοι κατόπιν ἀκολουθοῦσιν ἢ παλαιῶν ἔργων ἀρετὰς
φυλάττουσαι βίβλοι, καὶ ἂν ἐς μουσικοῦ δέῃ φοιτᾶν,
448 εὐμελὴς λύρα. 45. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις ψυχῆς μαθή- 45
μασι λιπαρῶς ἐναθλήσας, ἐπειδὰν ἡ διάνοια τῶν ἐγκυ-
κλίων ἀγαθῶν κορεσθῇ, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθερίοις ἀσκή-
σεσιν ἐκπονεῖ· Θεσσαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλουσιν αὐτῷ· καὶ
βραχὺ τὴν νεότητα πωλοδαμνήσας ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ
πολεμικὰ ἄκοντας ἀφιεὶς καὶ βέλη δι᾿ εὐστόχου δεξιᾶς
ἀποπάλλων. εἶθ᾿ αἱ λιπαραὶ παλαῖστραι, καὶ πρὸς ἡλίου
μεσημβρινὸν θάλπος ἐγκονίεται τὸ σῶμα πυκνούμενον,
οἵ τε τῶν ἐναγωνίων πόνων ἀποσταλάζοντες ἱδρῶτες,
μεθ᾿ οὓς λουτρὰ σύντομα καὶ τράπεζα τῇ μετὰ μικρὸν
ἐπινήφουσα πράξει· πάλιν γὰρ αὐτῷ διδάσκαλοι καὶ πα-
λαιῶν ἔργων αἰνιττόμεναι καὶ ἐπιμελούμεναι μνῆμαι, τίς
ἀνδρεῖος ἥρως ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρτυρούμενος ἢ οἷοι
δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἠσπάσαντο. τοιαύταις ἀρε-
ταῖς ἁπαλὴν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐπάρδων, ὅταν ἑσπέρα τὴν
πρᾶξιν ὁρίσῃ, τῇ γαστρὸς ἀνάγκῃ τὸν ὀφειλόμενον δασμὸν
ἐπιμετρήσας ἡδίους ὕπνους καθεύδει τοῖς καθ᾿ ἡμέραν
καμάτοις ἐπηρεμῶν [ἐπίφθονον]. 46. τίς οὐκ ἂν ἐραστὴς 46
ἐφήβου γένοιτο τοιούτου; τίνι δ᾿ οὕτω τυφλαὶ μὲν αἱ
τῶν ὀμμάτων βολαί, πηροὶ δὲ οἱ τῆς διανοίας λογισμοί;
πῶς δ᾿ οὐκ ἂν ἀγαπήσαι τὸν ἐν παλαίστραις μὲν Ἑρμῆν,
449 Ἀπόλλωνα δὲ ἐν λύραις, ἱππαστὴν δὲ ὡς Κάστορα, θείας
δὲ ἀρετὰς διὰ θνητοῦ διώκοντα σώματος; ἀλλ᾿ ἐμοὶ μέν,
δαίμονες οὐράνιοι, βίος εἴη διηνεκὴς οὗτος, ἀπαντικρὺ
τοῦ φίλου καθέζεσθαι καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντος ἀκού-
ειν, ἐξιόντι δὲ αὐτῷ συνεξιέναι καὶ παντὸς ἔργου κοινω-
νίαν ἔχειν. εὔξαιτ᾿ ἂν οὖν ἐρῶν τις δι᾿ ἀπταίστου καὶ

ἀκλινοῦς βίου τὸν στεργόμενον ἀλύπως ἐς γῆρας ὁδεῦσαι μηδεμιᾶς τύχης πειράσαντα βάσκανον ἐπήρειαν. εἰ δὲ καί, οἷος ἀνθρωπίνης φύσεως νόμος, νόσος ἐπιψαύσειεν αὐτοῦ, κάμνοντι συννοσήσω καὶ διὰ χειμερίου θαλάττης ἀναγομένῳ συμπλεύσομαι· καὶ ἂν τυραννικὴ βία δεσμὰ περιάψῃ, τὸν ἴσον ἐμαυτῷ περιθήσω σίδηρον· ἐχθρὸς ἅπας ὁ μισῶν ἐκεῖνον ἐμὸς ἔσται, καὶ φιλήσω τοὺς πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς ἔχοντας· εἰ δὲ λῃστὰς ἢ πολεμίους θεασαίμην ἐπ᾽ αὐτὸν ὁρμῶντας, ὁπλισαίμην κατὰ δύναμιν· καὶ ἂν ἀποθάνῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι· τελευταίας δὲ ἐντολὰς τοῖς μετ᾽ ἐκεῖνον ὑπ᾽ ἐμοῦ στεργομένοις ἐπιθήσομαι κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον, ὀστέοις δὲ ἀναμίξαντας ὀστέα μηδὲ τὴν κωφὴν κόνιν ἀπ᾽ ἀλλήλων
47 *διακρῖναι.* 47. *ταῦτα δ᾽ οὐ πρῶτοι χαράξουσιν οἱ ἐμοὶ πρὸς τοὺς ἀξίους ἔρωτες, ἀλλ᾽ ἡ θεοῖς γείτων ἡρωϊκὴ φρόνησις ἐνομοθέτησεν, ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρως ἄχρι θανά-* 450
του συνεξέπνευσεν. Φωκὶς ἐκ νηπίων ἔτι χρόνων Ὀρέστην Πυλάδῃ συνῆψεν· θεὸν δὲ τῶν πρὸς ἀλλήλους παθῶν μεσίτην λαβόντες ὡς ἐφ᾽ ἑνὸς σκάφους τοῦ βίου συνέπλευσαν· ἀμφότεροι Κλυταιμνήστραν ἀνῄρουν ὡς Ἀγαμέμνονος παῖδες, ὑπ᾽ ἀμφοῖν Αἴγισθος ἐφονεύετο· τὰς Ὀρέστην ἐλαυνούσας Ποινὰς Πυλάδης ἐνόσει μᾶλλον, κρινομένῳ συνηγωνίζετο. τὴν δὲ ἐρωτικὴν φιλίαν οὐδὲ τοῖς τῆς Ἑλλάδος ὅροις ἐμέτρησαν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους Σκυθῶν τέρμονας ἔπλευσαν, ὁ μὲν νοσῶν, ὁ δὲ θεραπεύων. τῆς γοῦν Ταυρικῆς γῆς ἐπιβαίνοντας εὐθὺς ἡ μητροκτόνος αὐτοὺς Ἐρινὺς ἐξενοδόχησε, καὶ τῶν βαρβάρων ἐν κύκλῳ περιεστώτων ὁ μὲν ὑπὸ τῆς συνήθους μανίας πεσὼν ἔκειτο, Πυλάδης δὲ

> *ἀφρόν τ᾽ ἀπέψα σώματός τ᾽ ἐτημέλει*
> *πέπλου τε προὐκάλυπτεν εὐπήκτοις ὑφαῖς,*

οὐκ ἐραστοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ πατρὸς ἐνδεικνύμενος ἦθος. ἡνίκα γοῦν ἐκρίθη θατέρου μένοντος ἐπὶ τῷ φονευθῆναι τὸν ἕτερον ἐς Μυκήνας ἀπιέναι κομιοῦντα γράμματα, μένειν ὑπὲρ ἀλλήλων ἀμφότεροι θέλουσιν ἑκάτερος ἐν θατέρῳ ζῶντι ζῆν ἑαυτὸν ἡγούμενος.

451 ἀπωθεῖται δὲ τὰς ἐπιστολὰς Ὀρέστης ὡς Πυλάδου λα-
βεῖν ἀξιωτέρου, μόνον οὐκ ἐραστὴς ἀντ' ἐρωμένου γε-
νόμενος·

τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα·
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.

καὶ μετ' ὀλίγον φησί·

τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψω γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἡμᾶς δ' ὁ χρῄζων κτεινέτω.

48. καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τὸ πᾶν· ὅταν γὰρ ἐκ παίδων ὁ 48
σπουδαῖος ἔρως ἐντραφεὶς ἐπὶ τὴν ἤδη λογίζεσθαι δυνα-
μένην ἡλικίαν ἀνδρωθῇ, τὸ πάλαι φιληθὲν ἀμοιβαίους
ἔρωτας ἀνταποδίδωσι, καὶ δυσχερὲς αἰσθέσθαι ποτέρου
πότερος ἐραστής ἐστιν, ὥσπερ ἀπ' εἰσόπτρου τῆς τοῦ φι-
λήσαντος εὐνοίας ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ὁμοίου πεσόντος εἰ-
δώλου. τί δὴ οὖν τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου ξένην αὐτὸ τρυφὴν
ὀνειδίζεις θείοις νόμοις ὁρισθὲν ἐκ διαδοχῆς ἐφ' ἡμᾶς
καταβεβηκός; ἀσμένως δὲ αὐτὸ δεξάμενοι μεθ' ἁγνῆς
διανοίας νεωκοροῦμεν· ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν
τῶν σοφῶν ἀπόφασιν,

ᾧ παῖδές τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι,
γηράσκει δ' ὁ γέρων κεῖνος ἐλαφρότατα,
κοῦροι τὸν φιλέουσιν.

αἵ γε μὴν Σωκρατικαὶ διδασκαλίαι καὶ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο
452 τῆς ἀρετῆς δικαστήριον τοῖς Δελφικοῖς τρίποσιν ἐτιμήθη·
χρησμὸν γὰρ ἀληθείας ὁ Πύθιος ἐθέσπισεν,

ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος,

ὃς ἅμα τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν, ἐξ ὧν τὸν βίον ὤνησε,
καὶ τὸ παιδεραστεῖν ὡς μάλιστα ὠφελοῦν προσήκατο.
49. δεῖ δὲ τῶν νέων ἐρᾶν ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκράτης, ὃς 49
ὑπὸ μιᾷ χλανίδι πατρὸς ὕπνους ἐκοιμήθη. καὶ ἔγωγε
τὸ Καλλιμάχειον ἐπὶ τέλει τῶν λόγων ἥδιστα προσθείην
ἂν ἅπασι κήρυγμα·

Αἴθε γάρ, ὦ κούροισιν ἐπ' ὄμματα λίχνα φέροντες,
Ἔρχιος ὡς ὑμῖν ὥρισε παιδοφιλεῖν,
ὧδε νέων ἐράοιτε, πόλιν κ' εὔανδρον ἔχοιτε.

ταῦτ᾽ εἰδότες, ὦ νεανίαι, σωφρόνως παισὶν ἀγαθοῖς πρόσιτε μηδὲ ὀλίγης τέρψεως εἵνεκεν τὴν μακρὰν ἐκχέοντες εὔνοιαν ἄχρι τῆς ἀκμῆς πλαστὰ τὰ τοῦ φιλεῖν πάθη προβάλλεσθε, τὸν δ᾽ οὐράνιον Ἔρωτα προσκυνοῦντες ἐς γῆρας ἀπὸ παίδων βέβαια τηρεῖτε τὰ πάθη· τοῖς γὰρ οὕτω φιλοῦσιν ἥδιστος μὲν ὁ τοῦ ζῆν χρόνος οὐδεμιᾶς ἀπρε- 453
ποῦς συνειδήσεως παροικούσης, ἀοίδιμοι δὲ μετὰ θάνατον ἐς πάντας ἐκφοιτῶσι κληδόνες. εἰ δὲ δεῖ φιλοσόφων παισὶ πιστεύειν, αἰθὴρ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοὺς ταῦτα ζηλοῦντας· ἐς δὲ ἀμείνονα βίον ἀποθανόντες ἔχουσι τῆς ἀρετῆς γέρας τὸ ἄφθαρτον.

50 50. *Τοιαῦτα τοῦ Καλλικρατίδου σφόδρα νεανικῶς σεμνολογησαμένου Χαρικλέα μὲν ἐκ δευτέρου λέγειν πειρώμενον ἐπέσχον· ὥρα γὰρ ἦν ἐπὶ ναῦν κατιέναι. δεομένων δ᾽ ὅ τι φρονοίην ἀποφήνασθαι, δι᾽ ὀλίγου τοὺς ἑκατέρου λόγους ἀριθμησάμενος, Οὐκ ἐξ ὑπογύου, φημί, καὶ παρημελημένως ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, τὰ τῶν λόγων ἔοικεν ἀπεσχεδιάσθαι, διηνεκοῦς δὲ καὶ νὴ Δί᾽ ἐρρωμένης φροντίδος ἐναργῆ ταῦτ᾽ ἐστὶν ἴχνη· σχεδὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν ὅ τι τῶν λεκτέων εἰπεῖν ἑτέρῳ δύνασθαι παρήκατε. καὶ πολλὴ μὲν ἡ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία, πλείων δ᾽ ἡ τῶν λόγων δεινότης, ὥστ᾽ ἔγωγε ἂν εὐξαίμην, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκεῖνος ὁ Κόθορνος, ἵν᾽* 454
ἄμφω νενικηκότες ἐξ ἴσου βαδίζοιτε. πλὴν ἐπειδήπερ ἀνήσειν οὐκ ἐοίκατε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μεταξὺ πλῷ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κέκρικα διοχλεῖσθαι, τὸ μάλιστα παραστὰν
51 *εἶναί μοι δίκαιον ἀποφανοῦμαι.* 51. *γάμοι μὲν ἀνθρώποις βιωφελὲς πρᾶγμα καὶ μακάριον, ὁπόταν εὐτυχῶνται, παιδικοὺς δ᾽ ἔρωτας, ὅσοι φιλίας ἁγνὰ δίκαια προμνῶνται, μόνης φιλοσοφίας ἔργον ἡγοῦμαι. διὸ δὴ γαμητέον μὲν ἅπασι, παιδεραστεῖν δὲ ἐφείσθω μόνοις τοῖς σοφοῖς· ἥκιστα γὰρ ἐν γυναιξὶν ὁλόκληρος ἀρετὴ φύεται. καὶ σὺ δ᾽, ὦ Χαρίκλεις, μηδὲν ἀχθεσθῇς, εἰ ταῖς Ἀθήναις ἡ Κόριν-*
52 *θος εἴξει.* 52. *κἀγὼ μὲν ὑπ᾽ αἰδοῦς συντόμῳ λόγῳ τὴν κρίσιν ἐπισπεύσας ἐξανέστην· ἑώρων γὰρ ὑπερκατηφῆ τὸν Χαρικλέα παρὰ μικρὸν ὡς θανάτου κατάκριτον. ὁ*

δ' Ἀθηναῖος ἱλαρῷ τῷ προσώπῳ φαιδρὸς ἀναπηδήσας
προήει σφόδρα σοβαρῶς· εἴκασεν ἄν τις αὐτὸν ἐν Σαλα-
μῖνι Πέρσας κατανεναυμαχηκέναι. καὶ τοῦτό γε τῆς κρί-
σεως ἀπωνάμην, λαμπρότερον ἡμᾶς ἑστιάσαντος αὐτοῦ
455 τἀπινίκια· καὶ γὰρ ἦν ἄλλως τὸν βίον μεγαλοφρονέστε-
ρος. ἡσυχῆ δὲ καὶ τὸν Χαρικλέα παρηγορησάμην ἐπὶ τῇ
δεινότητι τῶν λόγων συνεχὲς ὑπερθαυμάζων, ὅτι δυσχε-
ρεστέρῳ μέρει δυνατῶς συνηγόρησεν. 53. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν 53
Κνίδῳ διατριβὴ καὶ τὰ παρὰ τῇ θεῷ λαληθέντα σπουδὴν
ἱλαρὰν ἅμα καὶ παιδιὰν εὔμουσον ἐσχηκότα τῇδέ πῃ
διεκρίθη. σὺ δέ, ὦ Θεόμνηστε, ὁ τὴν ἕωλον ἡμῶν ἐκ-
καλεσάμενος μνήμην, εἰ δικαστὴς τότ' ἦσθα, πῶς ἂν
ἀπεφήνω;
ΘΕΟΜΝ. Μελιτίδην ἢ Κόροιβον οἴει με πρὸς θεῶν,
ἵνα τοῖς ὑπὸ σοῦ δικαίως κριθεῖσιν ἐναντίαν φέρω ψῆ-
φον; ὃς ὑπ' ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων ἐν Κνίδῳ δια-
τρίβειν ᾠόμην ὀλίγου τὸ βραχὺ τοῦτο δωμάτιον αὐτὸν
ἡγούμενος εἶναι τὸν νεὼν ἐκεῖνον. ὅμως δ' οὖν — οὐδὲν
γὰρ ἀπρεπὲς ἐν ἑορτῇ λέγεσθαι, πᾶς δὲ γέλως, κἂν περί-
εργος ᾖ, πανηγυρίζειν δοκεῖ — τοὺς ἄγαν ὑπὲρ τοῦ παιδ-
456 εραστεῖν κατωφρυωμένους λόγους ἐθαύμαζον μὲν ἐπὶ
τῇ σεμνότητι, πλὴν οὐ πάνυ θυμῆρες ᾠόμην, ἐφήβῳ
παιδὶ συνδιημερεύοντα Ταντάλειους δίκας ὑποφέρειν,
καὶ τοῖς ὄμμασι τοῦ κάλλους μονονουχὶ προσκλύζοντος,
ἐξὸν ἀρύσασθαι, διψῆν ὑπομένειν· οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ
θεωρεῖν ἐρώμενον οὐδ' ἀπαντικρὺ καθημένου καὶ λα-
λοῦντος ἀκούειν, ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπηξά-
μενος ἔρως πρῶτον ἔχει βαθμὸν ὄψεως, ἵνα ἴδῃ, καὶ ἂν
θεάσηται, ποθεῖ προσάγων ἐφάψασθαι· δι' ἄκρων γοῦν
δακτύλων κἂν μόνον θίγῃ, τὰ τῆς ἀπολαύσεως εἰς ἅπαν
διαθεῖ τὸ σῶμα. τυχὼν δ' εὐμαρῶς τούτου τρίτην πεῖραν
ἐπάγει φιλήματος, οὐκ εὐθὺς περίεργον, ἀλλ' ἠρέμα
χείλη προσεγγίσας χείλεσιν, ἃ πρὶν ἢ ψαῦσαι τελείως
ἀπέστη, μηδὲν ὑπονοίας ἴχνος καταλιπών· εἶτα πρὸς τὸ
παρεῖκον ἁρμοζόμενος ἀεὶ λιπαρεστέροις μὲν ἀσπάσμα-
σιν ἐντέτηκεν, ἔσθ' ὅτε καὶ διαστέλλων ἡσυχῇ τὸ στόμα,

τῶν δὲ χειρῶν οὐδεμίαν παρίησιν ἀργήν· αἱ γὰρ φανεραὶ
μετὰ τῶν αἰσθητῶν περιπλοκαὶ τὴν ἡδονὴν συνάπτουσιν,
ἢ λάθριος ὑγρῶς ἡ δεξιὰ κατὰ κόλπου δῦσα μαστοὺς
βραχὺ τὴν φύσιν ὑπεροιδῶντας πιέζει, καὶ σφριγώσης 457
γαστρὸς ἀμφιλαφὲς τοῖς δακτύλοις ἐπιδράττεται ὁμαλῶς,
μετὰ τοῦτο καὶ πρωτόχνουν ἄνθος ἥβης. καὶ

τί τἄρρητ᾽ ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;

τοσαύτης τυχὼν ἐξουσίας ὁ ἔρως θερμοτέρου τινὸς
ἅπτεται πράγματος· εἶτ᾽ ἀπὸ · μηρῶν προοιμιασάμενος
54 *κατὰ τὸν κωμικὸν ἄρας ἐπάταξεν.* 54. *ἐμοὶ μὲν οὕτω*
παιδεραστεῖν γένοιτο· μετεωρολέσχαι δὲ καὶ ὅσοι τὴν
φιλοσοφίας ὀφρὺν ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερ-
ήρκασι, σεμνῶν ὀνομάτων κομψεύμασι τοὺς ἀμαθεῖς
ποιμαινέτωσαν· ἐρωτικὸς γὰρ ἦν, εἴπερ τις, καὶ ὁ
Σωκράτης, καὶ ὑπὸ μίαν Ἀλκιβιάδης αὐτῷ χλανίδα
κλιθεὶς οὐκ ἀπλὴξ ἀνέστη. καὶ μὴ θαυμάσῃς· οὐδὲ γὰρ
ὁ Πάτροκλος ὑπ᾽ Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ
καθέζεσθαι

δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων,

ἀλλ᾽ ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων
γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτῳ πά-
θει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη,

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὼς ὁμιλίαν
κλαίων.

τούς γε μὴν ὀνομαζομένους παρ᾽ Ἕλλησι κωμαστὰς οὐ- 458
δὲν ἀλλ᾽ ἢ δήλους ἐραστὰς νομίζω. τάχα φήσει τις αἰσχρὰ
ταῦτ᾽ εἶναι λέγεσθαι, πλὴν ἀληθῆ γε νὴ τὴν Κνιδίαν
Ἀφροδίτην.

ΛΥΚ. Οὐκ ἀνέξομαί σου, φίλε Θεόμνηστε, ἄλλην ἀρχὴν καταβαλλομένου τρίτων λόγων, ἧς ἀκούειν ἐν ἑορτῇ μόνον εἰκός ἐστι, τἄλλα δὲ τῶν ἐμῶν ὤτων πόρρω ἀποικεῖν. ἀφέμενοι δὲ τοῦ παρέλκειν πλείω χρόνον εἰς ἀγορὰν ἐξίωμεν· ἤδη γὰρ εἰκός ἐστιν ὑφάπτεσθαι τῷ θεῷ τὴν πυράν. ἔστι δ᾽ οὐκ ἀτερπὴς ἡ θέα τῶν ἐν Οἴτῃ παθῶν ὑπομιμνήσκουσα τοὺς παρόντας.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

1. *ΛΥΚΙΝΟΣ.* Ἀλλ᾿ ἦ τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον οἱ 1
459 τὴν Γοργὼ ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἔναγχος ἔπαθον, ὦ Πολύ-
στρατε, παγκάλην τινὰ γυναῖκα ἰδών· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ
μύθου ἐκεῖνο μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγο-
νέναι πεπηγὼς ὑπὸ τοῦ θαύματος.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἡράκλεις, ὑπερφυές τι τὸ θέα-
μα φῂς καὶ δεινῶς βίαιον, εἴ γε καὶ Λυκῖνον ἐξέπληξε
γυνή τις οὖσα· σὺ γὰρ ὑπὸ μὲν τῶν μειρακίων καὶ πάνυ
ῥᾳδίως αὐτὸ πάσχεις, ὥστε θᾶττον ἄν τις ὅλον τὸν Σί-
πυλον μετακινήσειεν ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάγοι μὴ οὐχὶ
παρεστάναι αὐτοῖς κεχηνότα καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολ-
λάκις ὥσπερ ἐκείνην αὐτὴν τὴν τοῦ Ταντάλου. ἀτὰρ εἰπέ
μοι, τίς ἡ λιθοποιὸς αὕτη Μέδουσα ἡμῖν ἐστι καὶ πόθεν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἴδοιμεν· οὐ γάρ, οἶμαι, φθονήσεις ἡμῖν
τῆς θέας οὐδὲ ζηλοτυπήσεις, εἰ μέλλοιμεν πλησίον που
καὶ αὐτοὶ παραπεπηγέναι σοι ἰδόντες.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς κἂν ἐκ περιω-
πῆς μόνον ἀπίδῃς εἰς αὐτήν, ἀχανῆ σε καὶ τῶν ἀνδριάν-
των ἀκινητότερον ἀποφανεῖ. καίτοι τοῦτο μὲν ἴσως εἰρη-
460 νικώτερόν ἐστι καὶ τὸ τραῦμα ἧττον καίριον, εἰ αὐτὸς
ἴδοις· εἰ δὲ κἀκείνη προσβλέψειε σέ, τίς ἔσται μηχανὴ
ἀποστῆναι αὐτῆς; ἀπάξει γάρ σε ἀναδησαμένη ἔνθα
ἂν ἐθέλῃ, ὅπερ καὶ ἡ λίθος ἡ Ἡρακλεία δρᾷ τὸν
σίδηρον.

2. *ΠΟΛ.* Παῦου, ὦ Λυκῖνε, τεράστιόν τι κάλλος 2
ἀναπλάττων, ἀλλ᾿ εἰπέ, τίς ἡ γυνή ἐστιν.

ΛΥΚ. Οἴει γάρ με ὑπερβαλέσθαι τῷ λόγῳ, ὃς δέ-
δια μή σοι ἰδόντι ἀσθενής τις ἐπαινέσαι δόξω· παρὰ το-
σοῦτον ἀμείνων φανεῖται. πλὴν ἀλλ᾿ ἥτις μέν, οὐκ ἂν
εἰπεῖν ἔχοιμι, θεραπεία δὲ πολλὴ καὶ ἡ ἄλλη περὶ αὐτὴν
παρασκευὴ λαμπρὰ καὶ εὐνούχων τι πλῆθος καὶ ἅβραι
πάνυ πολλαί, καὶ ὅλως μεῖζόν γε ἢ κατ᾿ ἰδιωτικὴν τύχην
ἐδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.

ΠΟΛ. Οὐδὲ τοὔνομα ἐπύθου σύ γε ὅ τι καλοῖτο;

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας ἐστί· τῶν θεατῶν γάρ τις ἀπιδὼν ἐς τὸν πλησίον, ἐπεὶ παρῆλθε, Τοιαῦτα μέντοι, ἔφη, τὰ Σμυρναϊκὰ κάλλη· καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ ἡ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλλίστην γυναῖκα ἤνεγκεν. ἐδόκει δέ μοι καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων, οὕτως ἐσεμνύνετο ἐπ᾽ αὐτῇ.

3 3. *ΠΟΛ.* Οὐκοῦν ἐπεὶ λίθος ὢν τοῦτό γε ὡς ἀληθῶς 461
ἐποίησας οὔτε παρακολουθήσας οὔτε τὸν Σμυρναῖον ἐκεῖνον ἐρόμενος ἥτις ἦν, κἂν τὸ εἶδος ὡς οἷόν τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ· τάχα γὰρ ἂν οὕτως γνωρίσαιμι.

ΛΥΚ. Ὁρᾷς ἡλίκον τοῦτο ᾔτησας; οὐ κατὰ λόγων δύναμιν, καὶ μάλιστά γε τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσαι θαυμασίαν οὕτως εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἢ Ἀπελλῆς ἢ Ζεῦξις ἢ Παρράσιος ἱκανοὶ ἔδοξαν, [ἢ εἴ τις Φειδίας ἢ Ἀλκαμένης], ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς τέχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Λυκῖνε, ποία τις ἦν τὴν ὄψιν; οὐ γὰρ ἐπισφαλὲς τὸ τόλμημα, εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις τὴν εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχῃ.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἀσφαλέστερον αὐτὸς ποιήσειν μοι δοκῶ τῶν παλαιῶν τινας ἐκείνων τεχνιτῶν παρακαλέσας ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἀναπλάσειάν μοι τὴν γυναῖκα.

ΠΟΛ. Πῶς τοῦτο φής; ἢ πῶς ἂν ἀφίκοιντό σοι πρὸ τοσούτων ἐτῶν ἀποθανόντες;

ΛΥΚ. Ῥᾳδίως, ἤνπερ σὺ μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνασθαί τί μοι.

ΠΟΛ. Ἐρώτα μόνον.

4 4. *ΛΥΚ.* Ἐπεδήμησάς ποτε, ὦ Πολύστρατε, τῇ Κνι- 462
δίων πόλει;

ΠΟΛ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ τὴν Ἀφροδίτην εἶδες πάντως αὐτῶν;

ΠΟΛ. Νὴ Δία, τῶν Πραξιτέλους ποιημάτων τὸ κάλλιστον.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας, ὃν λέγουσιν

οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς, ὡς ἐρασθείη τις τοῦ ἀγάλματος
καὶ λαθὼν ὑπολειφθεὶς ἐν ἱερῷ συγγένοιτο ὡς δυνατὸν
ἀγάλματι. τοῦτο μέντοι ἄλλως ἱστορήσθω. σὺ δὲ —
ταύτην γάρ, ὡς φής, εἶδες — ἴθι μοὶ καὶ τόδε ἀπόκρι-
ναι, εἰ καὶ τὴν ἐν κήποις Ἀθήνησι τὴν Ἀλκαμένους
ἑώρακας.

ΠΟΛ. Ἦ πάντων γ᾽ ἄν, ὦ Λυκῖνε, ὁ ῥᾳθυμότα-
τος ἦν, εἰ τὸ κάλλιστον τῶν Ἀλκαμένους πλασμάτων
παρεῖδον.

ΛΥΚ. Ἐκεῖνο μέν γε, ὦ Πολύστρατε, οὐκ ἐρήσο-
μαί σε, εἰ πολλάκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθὼν καὶ τὴν
Καλάμιδος Σωσάνδραν τεθέασαι.

ΠΟΛ. Εἶδον κἀκείνην πολλάκις.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς. τῶν δὲ Φειδίου
ἔργων τί μάλιστα ἐπῄνεσας;

ΠΟΛ. Τί δ᾽ ἄλλο ἢ τὴν Λημνίαν, ᾗ καὶ ἐπιγράψαι
τοὔνομα ὁ Φειδίας ἠξίωσε; καὶ νὴ Δία τὴν Ἀμαζόνα τὴν
ἐπερειδομένην τῷ δορατίῳ.

463 5. ΛΥΚ. Τὰ κάλλιστα, ὦ ἑταῖρε, ὥστε οὐκέτ᾽ ἄλ- 5
λων τεχνιτῶν δεήσει. φέρε δὴ ἐξ ἁπασῶν ἤδη τούτων ὡς
οἷόν τε συναρμόσας μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω τὸ ἐξαί-
ρετον παρ᾽ ἑκάστης ἔχουσαν.

ΠΟΛ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τουτὶ γένοιτο;

ΛΥΚ. Οὐ χαλεπόν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε
παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ με-
τακοσμεῖν καὶ συντιθέναι καὶ ἁρμόζειν ὡς ἂν εὐρυθμό-
τατα δύναιτο φυλάττων ἅμα τὸ συμμιγὲς ἐκεῖνο καὶ ποι-
κίλον.

ΠΟΛ. Εὖ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω·
ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ὅ τι κεχρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως ἐκ
τοσούτων μίαν τινὰ συνθεὶς οὐκ ἀπᾴδουσαν ἀπεργάσεται.

6. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὥρα παρέχειν γινομένην 6
τὴν εἰκόνα. ὁ δὲ συναρμόζων τῆς ἐκ Κνίδου ἡκούσης μό-
νον τὴν κεφαλὴν λαβών [οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος
γυμνοῦ ὄντος δεήσεται·] τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην καὶ μέτω-
πον ὀφρύων τε τὸ εὔγραμμον ἐάσει ἔχειν ὥσπερ ὁ Πρα-

ξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ φαιδρῷ καὶ κεχαρισμένῳ καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ 464
Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ παρ' Ἀλκαμένους [καὶ] τῆς ἐν κήποις λήψεται, καὶ προσέτι χειρῶν ἄκρα καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν καὶ παρειῶν τὸ ἁπαλὸν καὶ ῥῖνα σύμμετρον ἡ Λημνία παρέξει καὶ Φειδίας· ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν αὐχένα παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών· ἡ Σωσάνδρα δὲ καὶ ὁ Κάλαμις αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ μειδίαμα σεμνὸν καὶ λεληθὸς ὥσπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εὐσταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάνδρας, πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος αὕτη ἔσται τὴν κεφαλήν· τῆς ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλίκον ἂν γένοιτο, κατὰ τὴν ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Πραξιτέλην μεμετρήσθω. τί σοι, ὦ Πολύστρατε, δοκεῖ; καλὴ γενήσεσθαι ἡ εἰκών;

ΠΟΛ. Καὶ μάλιστα, ἐπειδὰν ἐς τὸ ἀκριβέστατον
7 ἀποτελεσθῇ· 7. ἔτι γάρ, ὦ πάντων γενναιότατε, καταλέλοιπάς τι κάλλος ἔξω τοῦ ἀγάλματος, οὕτως πάντα ἐς τὸ 465
αὐτὸ συμπεφορηκώς.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο;

ΠΟΛ. Οὐ τὸ μικρότατον, ὦ φιλότης, εἰ μή σοι δόξει ὀλίγα πρὸς εὐμορφίαν συντελεῖν χρῶμα τὸ ἑκάστῳ πρέπον, ὡς μέλανα μὲν εἶναι ἀκριβῶς ὁπόσα μέλανα, λευκὰ δὲ ὅσα τοιαῦτα. χρὴ καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν καὶ [τὰ τοιαῦτα·] κινδυνεύει τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖν (†). πόθεν οὖν καὶ ταῦτα πορισαίμεθ' ἄν;

ΛΥΚ. Παρακαλέσωμεν δηλαδὴ τοὺς γραφέας, καὶ μάλιστα ὁπόσοι αὐτῶν ἄριστοι ἐγένοντο κεράσασθαι τὰ χρώματα καὶ εὔκαιρον ποιεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν· καὶ δὴ παρακεκλήσθω Πολύγνωτος καὶ Εὐφράνωρ ἐκεῖνος καὶ Ἀπελλῆς καὶ Ἀετίων· οὗτοι δὲ διελόμενοι τὸ ἔργον ὁ μὲν Εὐφράνωρ χρωσάτω τὴν κόμην οἵαν τῆς Ἥρας ἔγραψεν, ὁ Πολύγνωτος δὲ ὀφρύων τὸ ἐπιπρεπὲς καὶ παρειῶν τὸ ἐνε-

ρευθὲς οἵαν τὴν Κασάνδραν ἐν τῇ λέσχῃ ἐποίησε τοῖς
Δελφοῖς, καὶ ἐσθῆτα δὲ οὗτος ποιησάτω ἐς τὸ λεπτότα-
τον ἐξειργασμένην, ὡς συνεστάλθαι μὲν ὅσα χρή, διηνε-
μῶσθαι δὲ τὰ πολλά· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δει-
ξάτω κατὰ τὴν Παγκάστην μάλιστα, μὴ ἄγαν λευκὸν ἀλλὰ
ἔναιμον ἁπλῶς· τὰ χείλη δὲ οἷα Ῥωξάνης ὁ Ἀετίων ποιη-
σάτω. 8. μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον 8
παρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ δεδέγμεθα· οἷον γάρ
τι τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρῶμα ἐκεῖνος ἐπέβαλεν ἐλέ-
φαντι εἰκάσας ἠρέμα πεφοινιγμένῳ, τοιόνδε ἔστω τὸ πᾶν·
ὁ δ' αὐτὸς οὗτος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γραψάτω βοῶπίν
τινα ποιήσας αὐτήν. συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ
καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὡς τὸ βλέφαρον ἐξεργάσασθαι·
καὶ φιλομειδῆ δὲ Ὅμηρος ποιήσει καὶ λευκώλενον καὶ
ῥοδοδάκτυλον, καὶ ὅλως τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσει πολὺ
δικαιότερον ἢ τὴν τοῦ Βρισέως. 9. ταῦτα μὲν οὖν πλα- 9
στῶν καὶ γραφέων καὶ ποιητῶν παῖδες ἐργάσονται. ὃ δὲ
πᾶσιν ἐπανθεῖ τούτοις, ἡ Χάρις, μᾶλλον δὲ πᾶσαι ἅμα
ὁπόσαι Χάριτες καὶ ὁπόσοι Ἔρωτες περιχορεύοντες, τίς
ἂν μιμήσασθαι δύναιτο;

ΠΟΛ. Θεσπέσιόν τι χρῆμα, ὦ Λυκῖνε, φὴς καὶ διι-
467 πετὲς ὡς ἀληθῶς οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτ' ἄν. τί δὲ
πράττουσαν εἶδες αὐτήν;

ΛΥΚ. Βιβλίον ἐν ταῖν χεροῖν εἶχεν ἐς δύο συνει-
λημένον, καὶ ἐῴκει τὸ μέν τι ἀναγιγνώσκεσθαι αὐτοῦ, τὸ
δὲ ἤδη ἀνεγνωκέναι. μεταξὺ δὲ προϊοῦσα διελέγετο τῶν
παρομαρτούντων τινὶ οὐκ οἶδα ὅ τι· οὐ γὰρ ἐς ἐπήκοον
ἐφθέγγετο. πλὴν μειδιάσασά γε, ὦ Πολύστρατε, ὀδόντας
ἐξέφηνε πῶς ἂν εἴποιμί σοι [ὅπως μὲν] λευκούς, ὅπως δὲ
συμμέτρους καὶ πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένους; ἤ που
κάλλιστον ὅρμον εἶδες ἐκ τῶν στιλπνοτάτων καὶ ἰσομεγε-
θῶν μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχου ἐπεφύκεσαν· ἐκο-
σμοῦντο δὲ μάλιστα τῷ τῶν χειλῶν ἐρυθήματι. ὑπε-
φαίνοντο γοῦν, αὐτὸ δὴ τοῦτο Ὁμήρου, ἐλέφαντι τῷ
πριστῷ ὅμοιοι, οὐχ οἱ μὲν πλατύτεροι αὐτῶν, οἱ δὲ προέ-
χοντες ἢ διεστηκότες οἷοι ταῖς πλείσταις, ἀλλά τις πάν-

των ἰσοτιμία καὶ ὁμόχροια καὶ μέγεθος ἓν καὶ προσεχεῖς ὁμοίως, καὶ ὅλως μέγα τι θαῦμα καὶ θέαμα πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην εὐμορφίαν ὑπερπεπαικός.

10 10. *ΠΟΛ.* Ἔχ᾽ ἀτρέμας. συνίημι γὰρ ἤδη πάνυ σα- 468
φῶς ἥντινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα τούτοις τε αὐτοῖς γνωρίσας καὶ τῇ πατρίδι. καὶ εὐνούχους δέ τινας ἕπεσθαι αὐτῇ ἔφης.

ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ στρατιώτας τινάς.

ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν, ὦ μακάριε, τὴν ἀοίδιμον ταύτην λέγεις.

ΛΥΚ. Τί δέ ἐστιν αὐτῇ τοὔνομα;

ΠΟΛ. Πάνυ καὶ τοῦτο γλαφυρόν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ἐπέραστον· ὁμώνυμος γάρ ἐστι τῇ τοῦ Ἀβραδάτα ἐκείνῃ τῇ καλῇ. οἶσθα πολλάκις ἀκούσας Ξενοφῶντος ἐπαινοῦντός τινα σώφρονα καὶ καλὴν γυναῖκα.

ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ ὥσπερ γε ὁρῶν αὐτὴν οὕτω διατέθειμαι, ὁπόταν κατ᾽ ἐκεῖνό που ἀναγινώσκων γένωμαι, καὶ μονονουχὶ καὶ ἀκούω λεγούσης αὐτῆς ἃ πεποίηται λέγουσα, καὶ ὡς ὥπλιζε τὸν ἄνδρα καὶ οἵα ἦν παραπέμπουσα αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην.

11 11. *ΠΟΛ.* Ἀλλ᾽, ὦ ἄριστε, σὺ μὲν ὥσπερ τινὰ ἀστραπὴν παραδραμοῦσαν ἅπαξ εἶδες αὐτὴν καὶ ἔοικας τὰ πρόχειρα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν μορφήν, ἐπαινεῖν· τῶν δὲ τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀθέατος εἶ οὐδὲ οἶσθα ὅσον τὸ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν αὐτῆς μακρῷ τινι ἄμεινον καὶ θεοειδέστερον τοῦ σώματος. ἐγὼ δὲ, συνήθης γάρ εἰμι, καὶ λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις ὁμοεθνὴς ὤν. καὶ
γάρ, ὡς οἶσθα καὶ αὐτός, τὸ ἥμερον καὶ φιλάνθρωπον 469
καὶ τὸ μεγαλόφρον καὶ σωφροσύνην καὶ παιδείαν πρὸ τοῦ κάλλους ἐπαινῶ· ἄξια γὰρ προκεκρίσθαι ταῦτα τοῦ σώματος· ἐπεὶ ἄλογον ἂν εἴη καὶ γελοῖον, ὥσπερ εἴ τις τὴν ἐσθῆτα πρὸ τοῦ σώματος θαυμάζοι. τὸ δ᾽ ἐντελές, οἶμαι, κάλλος τοῦτό ἐστιν, ὁπόταν ἐς τὸ αὐτὸ συνδράμῃ ψυχῆς ἀρετὴ καὶ εὐμορφία σώματος. ἀμέλει πολλὰς ἄν σοι δείξαιμι μορφῆς μὲν εὖ ἐχούσας, τὰ δὲ ἄλλα αἰσχυνούσας τὸ κάλλος, ὡς καὶ μόνον φθεγξαμένων ἀπανθεῖν αὐτὸ

καὶ ἀπομαραίνεσθαι ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημονοῦν καὶ παρ' ἀξίαν συνὸν πονηρᾷ τινι δεσποίνῃ τῇ ψυχῇ. καὶ αἵ γε τοιαῦται ὅμοιαί μοι δοκοῦσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεροῖς· κἀκεῖ γὰρ αὐτὸς μὲν ὁ νεὼς κάλλιστός τε καὶ μέγιστος, λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος καὶ χρυσῷ καὶ γραφαῖς διηνθισμένος, ἔνδον δὲ ἢν ζητῇς τὸν θεόν, ἢ πίθηκός ἐστιν ἢ ἶβις ἢ τράγος ἢ αἴλουρος. τοιαύτας πολλὰς ἰδεῖν ἔστιν. οὐ τοίνυν ἀπόχρη τὸ κάλλος, ἢ μὴ κοσμῆται τοῖς δικαίοις κοσμήμασι, λέγω δὴ οὐκ ἐσθῆτι ἁλουργεῖ καὶ ὅρμοις, ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις, ἀρετῇ καὶ
470 *σωφροσύνῃ καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁπόσα τῆς ψυχῆς ὅρος ἐστίν.*

12. *ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πολύστρατε, μοῖτον ἀντὶ μοί-* 12
του ἄμειψαι τῷ αὐτῷ μέτρῳ, φασίν, ἢ καὶ λώϊον, δύνασαι γάρ, καί τινα εἰκόνα γραψάμενος τῆς ψυχῆς ἐπίδειξον, ὡς μὴ ἐξ ἡμισείας θαυμάζοιμι αὐτήν.

ΠΟΛ. Οὐ μικρόν, ὦ ἑταῖρε, τὸ ἀγώνισμα προστάττεις· οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ πᾶσι προφανὲς ἐπαινέσαι καὶ τὰ ἄδηλα ἐμφανίσαι τῷ λόγῳ. καί μοι δοκῶ συνεργῶν καὶ αὐτὸς δεήσεσθαι πρὸς τὴν εἰκόνα, οὐ πλαστῶν οὐδὲ γραφέων μόνον, ἀλλὰ καὶ φιλοσόφων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκείνων κανόνας ἀπευθῦναι τὸ ἄγαλμα καὶ δεῖξαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν πλαστικὴν κατεσκευασμένον. 13. *καὶ δὴ πεποιή-* 13
471 *σθω. αὐδήεσσα μὲν τὸ πρῶτον καὶ λίγεια, καὶ τό, γλυκίων μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώττης περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ Πυλίου γέροντος ἐκείνου ὁ Ὅμηρος ἂν εἰρήκει. πᾶς δὲ ὁ τόνος τοῦ φθέγματος οἷος ἁπαλώτατος, οὔτε βαρὺς ὡς ἐς τὸ ἀνδρεῖον ἡρμόσθαι οὔτε πάνυ λεπτὸς ὡς θηλύτατός τε εἶναι καὶ κομιδῇ ἔκλυτος, ἀλλ' οἷος γένοιτ' ἂν παιδὶ μήπω ἡβάσκοντι, ἡδὺς καὶ προσηνὴς καὶ πράως παραδυόμενος ἐς τὴν ἀκοήν, ὡς καὶ παυσαμένης ἔναυλον εἶναι τὴν βοὴν καί τι λείψανον ἐνδιατρίβειν καὶ περιβομβεῖν τὰ ὦτα καθάπερ ἠχώ τινα παρατείνουσαν τὴν ἀκρόασιν καὶ ἴχνη τῶν λόγων μελιχρὰ ἅττα καὶ πειθοῦς μεστὰ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀπολιμπάνουσαν. ὁπόταν δὲ καὶ τὸ*
472 *καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ, καὶ μάλιστα πρὸς τὴν κιθάραν, τότε*

δὴ τότε ὥρα μὲν σιωπᾶν τάχιστα ἀλκυόσι καὶ τέττιξι καὶ
τοῖς κύκνοις· ἄμουσα γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἅπαντα· κἂν
τὴν Πανδίονος εἴπῃς, ἰδιῶτις κἀκείνη καὶ ἄτεχνος, εἰ
14 καὶ πολυηχέα τὴν φωνὴν ἀφίησιν. 14. Ὀρφεὺς δὲ καὶ
Ἀμφίων, οἵπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροατῶν,
ὡς καὶ τὰ ἄψυχα ἐπικαλέσασθαι πρὸς τὸ μέλος, αὐτοὶ ἄν,
οἶμαι, εἴ γε ἤκουσαν, καταλιπόντες ἂν τὰς κιθάρας
παρεστήκεσαν σιωπῇ ἀκροώμενοι· τὸ γὰρ τῆς τε ἁρμο-
νίας τὸ ἀκριβέστατον διαφυλάττειν, ὡς μὴ παραβαίνειν
τι τοῦ ῥυθμοῦ, ἀλλ᾽ εὐκαίρῳ τῇ ἄρσει καὶ θέσει διαμε-
μετρῆσθαι τὸ ᾆσμα καὶ συνῳδὸν εἶναι τὴν κιθάραν καὶ
ὁμοχρονεῖν τῇ γλώττῃ τὸ πλῆκτρον, καὶ τὸ εὐαφὲς τῶν
δακτύλων καὶ τὸ εὔκαμπὲς τῶν μελῶν πόθεν ἂν ταῦτα
ὑπῆρχε τῷ Θρᾳκὶ ἐκείνῳ καὶ τῷ ἀνὰ τὸν Κιθαιρῶνα με-
ταξὺ βουκολοῦντι καὶ κιθαρίζειν μελετῶντι; ὥστε ἤν
ποτε, ὦ Λυκῖνε, καὶ ᾀδούσης ἀκούσῃς αὐτῆς, οὐκέτι τὸ
τῶν Γοργόνων ἐκεῖνο ἔσῃ μόνον πεπονθώς, λίθος ἐξ 473
ἀνθρώπου γενόμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Σειρήνων εἴσῃ
ὁποῖόν τι ἦν· παρεστήξῃ γὰρ εὖ οἶδα κεκηλημένος, πατρί-
δος καὶ οἰκείων ἐπιλαθόμενος. καὶ ἢν κηρῷ ἐπιφράξῃ τὰ
ὦτα, καὶ διὰ τοῦ κηροῦ διαδύσεταί σοι τὸ μέλος· τοιοῦ-
τόν τι ἄκουσμά ἐστι, Τερψιχόρης τινὸς ἢ Μελπομένης ἢ
Καλλιόπης αὐτῆς παίδευμα, μυρία τὰ θέλγητρα καὶ παν-
τοῖα ἐν ἑαυτῷ ἔχον. ἑνί τε λόγῳ συνελὼν φαίην ἄν, τοι-
αύτης μοι τῆς ᾠδῆς ἀκούειν νόμιζε, οἵαν εἰκὸς εἶναι τὴν
διὰ τοιούτων χειλῶν, δι᾽ ἐκείνων δὲ τῶν ὀδόντων ἐξιοῦ-
σαν. ἑώρακας δὲ καὶ αὐτὸς ἣν φημι, ὥστε [καὶ] ἀκηκοέναι
15 νόμιζε. 15. τὸ μὲν γὰρ ἀκριβὲς τοῦτο τῆς φωνῆς καὶ κα-
θαρῶς Ἰωνικὸν καὶ ὅτι ὁμιλῆσαι στωμύλη καὶ πολὺ τῶν
Ἀττικῶν χαρίτων ἔχουσα οὐδὲ θαυμάζειν ἄξιον· πάτριον
γὰρ αὐτῇ καὶ προγονικόν, οὐδὲ ἄλλως ἐχρῆν μετέχουσαν
τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν. οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ἐκεῖνο 474
θαυμάσαιμ᾽ ἄν, εἰ καὶ ποιήσει χαίρει καὶ τὰ πολλὰ ταύτῃ
ὁμιλεῖ τοῦ Ὁμήρου πολῖτις οὖσα. μία μὲν δή σοι, ὦ Λυ-
κῖνε, καλλιφωνίας αὕτη καὶ ᾠδῆς εἰκών, ὡς ἄν τις ἐπὶ
τὸ ἔλαττον εἰκάσειε. σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας· οὐ γὰρ

μίαν ὥσπερ σὺ ἐκ πολλῶν συνθεὶς ἐπιδεῖξαι διέγνωκα — ἧττον γὰρ [δὴ] τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθέν, κάλλη τοσαῦτα καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὑτῷ ἀνθαμιλλώμενον — ἀλλ' αἱ πᾶσαι καθ' ἑκάστην τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ εἰκὼν μία γεγράψεται πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη.

ΛΥΚ. Ἑορτήν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. ἔοικας γοῦν λώϊον ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ μέτρον. ἐπιμέτρει δ' οὖν· ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν ἄλλο ποιήσας μᾶλλον χαρίσαιό μοι.

16. *ΠΟΛ.* Οὐκοῦν ἐπειδὴ πάντων καλῶν παιδείαν 16
475 ἡγεῖσθαι ἀνάγκη, καὶ μάλιστα τούτων ὁπόσα μελετητά, φέρε καὶ ταύτην ἤδη συστησώμεθα, ποικίλην μέντοι καὶ πολύμορφον, ὡς μηδὲ κατὰ τοῦτο ἀπολιποίμεθα τῆς σῆς πλαστικῆς. καὶ δὴ γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ἀγαθὰ ἔχουσα οὐχ ὥσπερ ἡ Κλειὼ καὶ ἡ Πολύμνια καὶ ἡ Καλλιόπη καὶ αἱ ἄλλαι ἕν τι ἑκάστη ἐπισταμένη, ἀλλὰ [τὰ] πασῶν καὶ προσέτι τὰ Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος· ὁπόσα γὰρ ἢ ποιηταὶ μέτροις διακοσμήσαντες ἢ ῥήτορες δεινότητι κρατύναντες ἐξενηνόχασιν ἢ συγγραφεῖς ἱστορήκασιν ἢ φιλόσοφοι παρῃνέκασι, πᾶσι τούτοις ἡ εἰκὼν κεκοσμήσθω, οὐκ ἄχρι τοῦ ἐπικεχρῶσθαι μόνον, ἀλλ' ἐς βάθος δευσοποιοῖς τισι φαρμάκοις ἐς κόρον καταβαφεῖσα. καὶ συγγνώμη, εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅ τι τοιοῦ-
476 τον ἐν τοῖς πάλαι παιδείας πέρι μνημονεύεται. πλὴν ἀλλά, εἴ γε δοκεῖ, ἀνακείσθω καὶ αὕτη· οὐ μεμπτὴ γάρ, ὡς ἐμοὶ φαίνεται.

ΛΥΚ. Καλλίστη μὲν [οὖν], ὦ Πολύστρατε, καὶ πάσαις ταῖς γραμμαῖς ἀπηκριβωμένη.

17. *ΠΟΛ.* Μετὰ δὲ ταύτην ἡ τῆς σοφίας καὶ συνέ- 17
σεως εἰκὼν γραπτέα. δεήσει δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα πολλῶν τῶν παραδειγμάτων, ἀρχαίων τῶν πλείστων, ἑνὸς μὲν καὶ αὐτοῦ Ἰωνικοῦ· γραφεῖς δὲ καὶ δημιουργοὶ αὐτοῦ Αἰσχίνης Σωκράτους ἑταῖρος καὶ αὐτὸς Σωκράτης, μιμηλότατοι τεχνιτῶν ἁπάντων, ὅσῳ καὶ μετ' ἔρωτος ἔγρα-

*φον. τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν, ᾗ καὶ ὁ
Ὀλύμπιος θαυμασιώτατός γε αὐτὸς συνῆν, οὐ φαῦλον
συνέσεως παράδειγμα προθέμενοι, ὁπόσον ἐμπειρίας
πραγμάτων καὶ ὀξύτητος ἐς τὰ πολιτικὰ καὶ ἀγχινοίας* 477
*καὶ δριμύτητος ἐκείνῃ προσῆν, τοῦτο πᾶν ἐπὶ τὴν ἡμε-
τέραν εἰκόνα μεταγάγωμεν ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ· πλὴν
ὅσον ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ πινακίῳ ἐγέγραπτο, αὕτη δὲ
κολοσσιαία τὸ μέγεθός ἐστι.*

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο φῄς;

*ΠΟΛ. Ὅτι, ὦ Λυκῖνε, οὐκ ἰσομεγέθεις εἶναί φημι
τὰς εἰκόνας ὁμοίας οὔσας· οὐ γὰρ ἴσον οὐδὲ ἐγγὺς Ἀθη-
ναίων ἡ τότε πολιτεία καὶ ἡ παροῦσα τῶν Ῥωμαίων
δύναμις. ὥστε εἰ καὶ τῇ ὁμοιότητι ἡ αὐτή, ἀλλὰ τῷ
μεγέθει γε ἀμείνων αὕτη ὡς ἂν ἐπὶ πλατυτάτου πίνακος*
18 *καταγεγραμμένη.* 18. *δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδειγμα
Θεανώ τε ἐκείνη καὶ ἡ Λεσβία μελοποιὸς καὶ Διοτίμα ἐπὶ
ταύταις, ἡ μὲν τὸ μεγαλόνουν ἡ Θεανὼ συμβαλλομένη ἐς
τὴν γραφήν, ἡ Σαπφὼ δὲ τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως·* 478
*τῇ Διοτίμᾳ δὲ οὐχ ἃ Σωκράτης ἐπῄνεσεν αὐτήν, ἐοικυῖα
ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσίν τε καὶ συμβου-
λίαν. τοιαύτη σοι καὶ αὕτη, Λυκῖνε, ἀνακείσθω [ἡ] εἰκών.*
19 19. *ΛΥΚ. Νὴ Δί', ὦ Πολύστρατε, θαυμάσιος οὖσα.
σὺ δὲ ἄλλας γράφου.*

*ΠΟΛ. Τὰς τῆς χρηστότητος, ὦ ἑταῖρε, καὶ φιλαν-
θρωπίας, ἣ τὸ ἥμερον ἐμφανιεῖ τοῦ τρόπου καὶ πρὸς
τοὺς δεομένους προσηνές. εἰκάσθω οὖν καὶ αὐτὴ Θεανοῖ
τε ἐκείνῃ τῇ Ἀντήνορος καὶ τῇ Ἀρήτῃ καὶ τῇ θυγατρὶ
αὐτῆς τῇ Ναυσικάᾳ, καὶ εἴ τις ἄλλη ἐν μεγέθει πραγ-*
20 *μάτων ἐσωφρόνησε πρὸς τὴν τύχην.* 20. *ἑξῆς δὲ μετὰ
ταύτην ἡ τῆς σωφροσύνης αὐτῆς γεγράφθω καὶ τῆς πρὸς
τὸν συνόντα εὐνοίας, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Ἰκαρίου μάλιστα
εἶναι τὴν σαόφρονα καὶ τὴν περίφρονα ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου
γεγραμμένην — τοιαύτην γὰρ τὴν τῆς Πηνελόπης εἰ-
κόνα ἐκεῖνος ἔγραψεν — ἢ καὶ νὴ Δία κατὰ τὴν ὁμώ-
νυμον αὐτῆς τὴν τοῦ Ἀβραδάτα, ἧς μικρὸν ἔμπροσθεν
ἐμνημονεύσαμεν.*

479 *ΛΥΚ.* Παγκάλην καὶ ταύτην, ὦ Πολύστρατε, ἀπειργάσω, καὶ σχεδὸν ἤδη τέλος σοι ἔχουσιν αἱ εἰκόνες· ἅπασαν γὰρ ἐπελήλυθας τὴν ψυχὴν κατὰ μέρη ἐπαινῶν.

21. *ΠΟΛ.* Οὐχ ἅπασαν· ἔτι γὰρ τὰ μέγιστα τῶν 21
ἐπαίνων περιλείπεται. λέγω δὲ τὸ ἐν τηλικούτῳ ὄγκῳ γενομένην αὐτὴν μήτε τῦφον ἐπὶ εὐπραξίᾳ περιβαλέσθαι μήτε ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαρθῆναι πιστεύσασαν τῇ τύχῃ, φυλάττειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσοπέδου ἑαυτὴν μηδὲν ἀπειρόκαλον ἢ φορτικὸν φρονοῦσαν καὶ τοῖς προσιοῦσι δημοτικῶς τε καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου προσφέρεσθαι καὶ δεξιώσεις καὶ φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι τοσούτῳ ἡδίους τοῖς προσομιλοῦσιν, ὅσῳ καὶ παρὰ μείζονος ὅμως γινόμεναι οὐδὲν τραγικὸν ἐμφαίνουσιν· ὡς ὁπόσοι τῷ μέγα δύνασθαι μὴ πρὸς ὑπεροψίαν, ἀλλὰ πρὸς εὐποιίαν ἐχρήσαντο, οὗτοι καὶ ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς τύχης δοθέντων ἀγαθῶν ὤφθησαν. καὶ μόνοι ἂν οὗτοι δικαίως τὸ ἐπίφθονον διαφύγοιεν· οὐδεὶς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ ὑπερέχοντι, ἢν μετριάζοντα ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν αὐτὸν
480 ὁρᾷ καὶ μὴ κατὰ τὴν τοῦ Ὁμήρου Ἄτην ἐκείνην ἐπ᾽ ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα καὶ τὸ ὑποδεέστερον πατοῦντα· ὅπερ οἱ ταπεινοὶ τὰς γνώμας πάσχουσιν ἀπειροκαλίᾳ τῆς τύχης· ἐπειδὰν γὰρ αὐτοὺς ἡ τύχη μηδὲν τοιοῦτον ἐλπίσαντας ἄφνω ἀναβιβάσῃ ἐς πτηνόν τι καὶ μετάρσιον ὄχημα, οὐ μένουσιν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων οὐδ᾽ ἀφορῶσι κάτω, ἀλλ᾽ ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες βιάζονται. τοιγαροῦν ὥσπερ οἱ Ἴκαροι τακέντος αὐτοῖς τάχιστα τοῦ κηροῦ καὶ τῶν πτερῶν περιρρυέντων γέλωτα ὀφλισκάνουσιν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς πελάγη καὶ κλύδωνα ἐμπίπτοντες. ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον ἐχρήσαντο τοῖς πτεροῖς καὶ μὴ πάνυ ἐπήρθησαν, εἰδότες ὅτι ἐκ κηροῦ ἦν αὐτοῖς πεποιημένα, ἐταμιεύσαντο δὲ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον τὴν φορὰν καὶ ἠγάπησαν ὑψηλότεροι μόνον τῶν κυμάτων ἐνεχθέντες, ὥστε
481 μέντοι νοτίζεσθαι αὐτοῖς ἀεὶ τὰ πτερὰ καὶ μὴ παρέχειν αὐτὰ μόνῳ τῷ ἡλίῳ, οὗτοι δὲ ἀσφαλῶς τε ἅμα καὶ σωφρόνως διέπτησαν· ὅπερ καὶ ταύτην ἄν τις μάλιστα ἐπαινέσειε. τοιγαροῦν καὶ ἄξιον παρὰ πάντων ἀπολαμβάνει

τὸν καρπὸν εὐχομένων ταῦτά τε αὐτῇ παραμεῖναι τὰ πτερὰ καὶ ἔτι πλείω ἐπιρρεῖν τἀγαθά.

22 22. *ΛΥΚ.* Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γιγνέσθω· ἀξία γὰρ οὐ τὸ σῶμα μόνον ὥσπερ ἡ Ἑλένη καλὴ οὖσα, καλλίω δὲ καὶ ἐρασμιωτέραν ὑπ' αὐτῷ τὴν ψυχὴν σκέπουσα. ἔπρεπε δὲ καὶ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ χρηστῷ καὶ ἡμέρῳ ὄντι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὁπόσα ἐστὶν αὐτῷ, εὐδαιμονῆσαι, ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ φῦναι γυναῖκα τοιαύτην καὶ συνοῦσαν αὐτῷ ποθεῖν αὐτόν· οὐ γὰρ μικρὸν τοῦτο εὐδαιμόνημα γυνή, περὶ ἧς ἄν τις εὐλόγως τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο εἴποι, χρυσείῃ μὲν αὐτὴν 482
Ἀφροδίτῃ ἐρίζειν τὸ κάλλος, ἔργα δὲ αὐτῇ Ἀθηναίῃ ἰσοφαρίζειν. γυναικῶν γὰρ συνόλως οὐκ ἄν τις παραβληθείη αὐτῇ „οὐ δέμας οὐδὲ φυήν," φησὶν Ὅμηρος, „οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι ἔργα."

23 23. *ΠΟΛ.* Ἀληθῆ φής, ὦ Λυκῖνε· ὥστε εἰ δοκεῖ, ἀναμίξαντες ἤδη τὰς εἰκόνας, ἥν τε σὺ ἀνέπλασας τὴν 483
τοῦ σώματος καὶ ἃς ἐγὼ τῆς ψυχῆς ἐγραψάμην, μίαν ἐξ ἁπασῶν συνθέντες ἐς βιβλίον καταθέμενοι παρέχωμεν ἅπασι θαυμάζειν τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις, [μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ καὶ Παρρασίου καὶ Πολυγνώτου γένοιτ' ἂν αὐτὴ καὶ ἐκείνῳ παρὰ πολὺ τῶν τοιούτων κεχωρισμένη, ὅσῳ μὴ ξύλου καὶ κη- 484
ροῦ καὶ χρωμάτων πεποίηται, ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν ἐπιπνοίαις εἴκασται,] εἴπερ ἀκριβεστάτη εἰκὼν γένοιτ' ἂν σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμφανίζουσα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

1 1. *ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ.* Ἐγώ σοι, ὦ Λυκῖνε, φησὶν ἡ γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμὲ καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος· οὐ γὰρ ἂν οὕτως ὑπερεπῄνει τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνέγραφε· τὸ

δὲ ἐμὸν ὡς ἂν εἰδῇς, τοιόνδε ἐστίν· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω
τοῖς κολακικοῖς τὸν τρόπον, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦ-
τοι γόητες εἶναι καὶ ἥκιστα ἐλεύθεροι τὴν φύσιν, ἐν δὲ
τοῖς ἐπαίνοις μάλιστα, ὅταν τις ἐπαινῇ με φορτικὰς καὶ
ὑπερμέτρους ποιούμενος τὰς ὑπερβολάς, ἐρυθριῶ τε καὶ
485 ὀλίγου δεῖν ἐπιφράττομαι τὰ ὦτα καὶ τὸ πρᾶγμα χλεύῃ
μᾶλλον ἢ ἐπαίνῳ ἐοικέναι μοι δοκεῖ. 2. μέχρι γὰρ τοῦδε 2
οἱ ἔπαινοι ἀνεκτοί εἰσιν εἰς ὅσον ἂν ὁ ἐπαινούμενος γνω-
ρίζῃ ἕκαστον τῶν λεγομένων προσὸν ἑαυτῷ· τὸ δὲ ὑπὲρ
τοῦτο ἀλλότριον ἤδη καὶ κολακεία σαφής. καίτοι πολλοὺς
ἔφη, οἶδα, χαίροντας, εἴ τις αὐτοὺς ἐπαινῶν καὶ ἃ μὴ
ἔχουσι προσάπτοι τῷ λόγῳ, οἷον εἰ γέροντας ὄντας εὐ-
δαιμονίζοι τῆς ἀκμῆς ἢ ἀμόρφοις οὖσι τὸ Νιρέως κάλλος
ἢ τὸ Φάωνος περιθείη· οἴονται γὰρ ὑπὸ τῶν ἐπαίνων
ἀλλαγήσεσθαι σφίσι καὶ τὰς μορφὰς καὶ αὐτοὶ ἀνηβήσειν
αὖθις ὥσπερ ὁ Πελίας ᾤετο. 3. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· 3
πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἔπαινος ἦν τίμιος, εἴ τι καὶ ἔργον αὐ-
τοῦ ἀπολαῦσαι δυνατὸν ἦν ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπερβολῆς.
νῦν δὲ ὅμοιόν μοι δοκοῦσιν, ἔφη, πάσχειν, ὥσπερ ἂν εἴ
τινι ἀμόρφῳ προσωπεῖον εὔμορφον ἐπιθείη τις φέρων,
ὁ δὲ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα περιαιρετῷ
ὄντι καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμένῳ, ὅτε
καὶ γελοιότερος ἂν γένοιτο αὐτοπρόσωπος φανείς, οἷος
ὢν ὑφ᾽ οἵῳ κέκρυπτο· ἢ καὶ νὴ Δί᾽ εἴ τις ὑποδησάμενος
486 κοθόρνους μικρὸς αὐτὸς ὢν ἐρίζοι περὶ μεγέθους τοῖς
ἀπὸ ἰσοπέδου ὅλῳ πήχει ὑπερέχουσιν. 4. ἐμέμνητο γὰρ 4
καὶ τοιούτου τινός. ἔφη γυναῖκά τινα τῶν ἐπιφανῶν τὰ
μὲν ἄλλα καλὴν καὶ κόσμιον, μικρὰν δὲ καὶ πολὺ τοῦ
συμμέτρου ἀποδέουσαν, ἐπαινεῖσθαι πρός τινος ποιητοῦ
ἐν ᾄσματι τά τε ἄλλα καὶ ὅτι καλή τε καὶ μεγάλη ἦν· αἰ-
γείρῳ δ᾽ αὐτῆς εἴκαζεν ἐκεῖνος τὸ εὐμηκές τε καὶ ὄρθιον.
τὴν μὲν δὴ γάννυσθαι τῷ ἐπαίνῳ καθάπερ αὐξανομένην
πρὸς τὸ μέλος καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείειν, τὸν ποιητὴν δὲ
πολλάκις τὸ αὐτὸ ᾄδειν ὁρῶντα ὡς ἥδοιτο ἐπαινουμένη,
ἄχρι δή τῶν παρόντων τινὰ προσκύψαντα πρὸς τὸ οὖς
εἰπεῖν αὐτῷ, Πέπαυσο, ὦ οὗτος, μὴ ἀναστῆναι ποιήσῃς

5 τὴν γυναῖκα. 5. παραπλήσιον δὲ καὶ μακρῷ τούτου γε-
λοιότερον Στρατονίκην ποιῆσαι τὴν Σελεύκου γυναῖκα·
τοῖς γὰρ ποιηταῖς ἀγῶνα προθεῖναι αὐτὴν περὶ ταλάντου,
ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην, καίτοι φα-
λακρὰ ἐτύγχανεν οὖσα καὶ οὐδὲ ὀλίγας ὅσας τὰς ἑαυτῆς
τρίχας ἔχουσα. καὶ ὅμως οὕτω διακειμένη τὴν κεφαλήν,
ἁπάντων εἰδότων ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς τὸ τοιοῦτον ἐπε-
πόνθει, ἤκουε τῶν καταράτων ποιητῶν ὑακινθίνας τὰς 487
τρίχας αὐτῆς λεγόντων καὶ οὔλους τινὰς πλοκάμους ἀνα-
πλεκόντων καὶ σελίνοις τοὺς μηδὲ ὅλως ὄντας εἰκαζόν-
6 των. 6. ἁπάντων οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα τῶν παρε-
χόντων αὑτοὺς τοῖς κόλαξι, καὶ προσετίθει δὲ ὅτι μὴ ἐν
ἐπαίνοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γραφαῖς τὰ ὅμοια πολλοὶ
κολακεύεσθαί τε καὶ ἐξαπατᾶσθαι θέλουσι. χαίρουσι
γοῦν, ἔφη, τῶν γραφέων ἐκείνοις μάλιστα, οἳ ἂν πρὸς
τὸ εὐμορφότερον αὐτοὺς εἰκάσωσιν· εἶναι δέ τινας, οἳ
καὶ προστάττουσι τοῖς τεχνίταις ἢ ἀφελεῖν τι τῆς ῥινὸς
ἢ μελάντερα γράψασθαι τὰ ὄμματα ἢ ὅ τι ἂν ἄλλο ἐπι-
θυμήσωσιν αὐτοῖς προσεῖναι, εἶτα λανθάνειν αὑτοὺς ἀλ-
λοτρίας εἰκόνας στεφανοῦντας καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἐοικυίας.
7 7. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔλεγε τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινοῦσα
τοῦ συγγράμματος, ἓν δὲ τοῦτο οὐ φέρουσα, ὅτι ταῖς
θεαῖς αὐτὴν Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ εἴκασας· ὑπὲρ ἐμὲ γάρ,
φησί, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἅπασαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἠξίουν, ταῖς ἡρωΐναις
παραθεωρεῖν με Πηνελόπῃ καὶ Ἀρήτῃ καὶ Θεανοῖ, οὐχ
ὅπως θεῶν ταῖς ἀρίσταις· καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε, Πάνυ,
ἔφη, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ ψοφοδεῶς 488
ἔχω. δέδια τοίνυν μὴ κατὰ τὴν Κασσιέπειαν εἶναι δόξω
τὸν τοιοῦτον ἔπαινον προσιεμένη· καίτοι Νηρηΐσιν ἐκείνη
8 ἀντεξητάζετο, Ἥραν δὲ καὶ Ἀφροδίτην ἔσεβεν. 8. ὥστε,
ὦ Λυκῖνε, μεταγράψαι σε τὰ τοιαῦτα ἐκέλευσεν, ἢ αὐτὴ
μὲν μαρτύρασθαι τὰς θεὰς ὡς ἀκούσης αὐτῆς γέγραφας,
σὲ δὲ εἰδέναι ὅτι ἀνιάσει αὐτὴν τὸ βιβλίον οὕτω περι-
νοστοῦν, ὥσπερ νῦν σοι διάκειται, οὐ μάλα εὐσεβῶς
οὐδὲ ὁσίως τὰ πρὸς τοὺς θεούς. ἐδόκει τε ἀσέβημα ἑαυ-

τῆς καὶ πλημμέλημα τοῦτο δόξειν, εἰ ὑπομένοι τῇ ἐν
Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν κήποις ὁμοία λέγεσθαι· καί σε ὑπεμί-
μνησκε τῶν τελευταίων ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ αὐτῆς εἰρημέ-
νων, ὅτι μετρίαν καὶ ἄτυφον ἔφης αὐτὴν οὐκ ἀνατεινο-
μένην ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, ἀλλὰ πρόσγειον τὴν
πτῆσιν ποιουμένην, ὁ δὲ ταῦτα εἰπὼν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν
οὐρανὸν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, ὡς καὶ θεαῖς αὐτὴν
489 ἀπεικάζειν. 9. ἠξίου δέ σε μηδὲ ἀξυνετωτέραν αὐτὴν ἡγεῖ- 9
σθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνουμέ-
νου τὸν Ἄθω ὅλον μετασχηματίσειν καὶ μορφώσειν πρὸς
αὐτόν, ὡς τὸ ὄρος ἅπαν εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως,
ἔχοντος δύο πόλεις ἐν ταῖν χεροῖν, οὐ προσήκατο τὴν τε-
ρατείαν τῆς ὑποσχέσεως, ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτὸν ἡγησάμενος
τὸ τόλμημα ἔπαυσε τὸν ἄνθρωπον οὐ πιθανῶς κολοσ-
σοὺς ἀναπλάττοντα καὶ τὸν Ἄθω κατὰ χώραν ἐᾶν ἐκέ-
λευσε μηδὲ κατασμικρύνειν ὄρος οὕτω μέγα πρὸς μικροῦ
σώματος ὁμοιότητα. ἐπῄνει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγα-
λοψυχίας καὶ ἀνδριάντα μείζω τοῦτον τοῦ Ἄθω ἔλεγεν
αὐτοῦ ἀνεστάναι ἐν ταῖς τῶν ἀεὶ μεμνησομένων διανοίαις·
οὐ γὰρ μικρᾶς εἶναι γνώμης ὑπεριδεῖν οὕτω παραδόξου
τιμῆς. 10. καὶ ἑαυτὴν οὖν τὸ μὲν πλάσμα σου ἐπαινεῖν 10
καὶ τὴν ἐπίνοιαν τῶν εἰκόνων, μὴ γνωρίζειν δὲ τὴν ὁμοιό-
τητα· μὴ γὰρ εἶναι τῶν τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγύς,
ὅτι μηδὲ ἄλλην τινά, γυναῖκά γε οὖσαν· ὥστε ἀφίησί σοι
490 ταύτην τὴν τιμὴν καὶ προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα καὶ πα-
ραδείγματα. σὺ δὲ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἐπαίνει αὐτήν,
μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα, μὴ καὶ ἐπιστομίσῃ
με, φησίν, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ. κἀκεῖνο δὲ εἰπεῖν σοι
ἐνετείλατο. 11. Ἀκούω, ἔφη, πολλῶν λεγόντων — εἰ δὲ 11
ἀληθές, ὑμεῖς οἱ ἄνδρες ἴστε — μηδ᾽ Ὀλυμπίασιν ἐξεῖναι
τοῖς νικῶσι μείζους τῶν σωμάτων ἀνεστάναι τοὺς ἀν-
δριάντας, ἀλλὰ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς Ἑλλανοδίκας ὅπως
μηδὲ εἷς ὑπερβάληται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐξέτασιν
τῶν ἀνδριάντων ἀκριβεστέραν γίγνεσθαι τῆς τῶν ἀθλη-
τῶν ἐγκρίσεως. ὥστε ὅρα, ἔφη, μὴ αἰτίαν λάβωμεν ψεύ-
δεσθαι ἐν τῷ μέτρῳ, κᾆτα ἡμῶν ἀνατρέψωσιν οἱ Ἑλλα-

12 νοδίκαι τὴν εἰκόνα. 12. ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκείνη. σὺ δὲ
σκόπει, ὦ Λυκῖνε, ὅπως μετακοσμήσεις τὸ βιβλίον καὶ
ἀφαιρήσεις τὰ τοιαῦτα, μηδὲ σφαλῇς πρὸς τὸ θεῖον· ὡς
ἐκείνη πάνυ γε αὐτὰ ἐδυσχέραινε καὶ ὑπέφριττε μεταξὺ
ἀναγινωσκομένων καὶ παρῃτεῖτο τὰς θεὰς ἵλεως εἶναι
αὐτῇ, καὶ συγγνώμη, εἰ γυναικεῖόν τι ἔπαθε. καίτοι εἰ
χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, καὶ αὐτῷ ἐμοὶ τοιοῦτόν τι ἔδοξε· τὸ
μὲν γὰρ πρῶτον ἀκούων οὐδὲν πλημμέλημα ἐνεώρων 491
τοῖς γεγραμμένοις, ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἐπεσημήνατο, καὶ αὐ-
τὸς ἄρχομαι τὰ ὅμοια γιγνώσκειν περὶ αὐτῶν, καὶ παρα-
πλήσιόν τι ἔπαθον οἷς ἐπὶ τῶν ὁρωμένων πάσχομεν· ἢν
μὲν πάνυ ἐγγύθεν σκοπῶμέν τι καὶ ὑπὸ τὼ ὀφθαλμὼ
αὐτώ, οὐδὲν ἀκριβὲς διαγινώσκομεν, ἢν δὲ ἀποστάν-
τες ἐκ τοῦ συμμέτρου διαστήματος ἴδωμεν, ἅπαντα σα-
13 φῶς καταφαίνεται τὰ εὖ καὶ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. 13. τὸ
δὴ ἄνθρωπον οὖσαν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι τί ἄλλο
ἢ ἄντικρύς ἐστιν εὐτελίζειν τὰς θεάς; ἐν γὰρ τοῖς τοιού-
τοις οὐχ οὕτω τὸ μικρὸν μεῖζον γίνεται τῇ παραθέσει,
ὡς τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται πρὸς τὸ ταπεινότερον κα-
τασπώμενον· οἷον εἴ τινες ἅμα βαδίζοιεν, ὁ μὲν μέγι-
στος, ὁ δὲ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, εἶτα δεήσειεν
ἀπισῶσαι αὐτούς, ὡς μὴ ὑπερέχειν θατέρου τὸν ἕτερον,
οὐ τοῦ βραχυτέρου ὑπερανατεινομένου τοῦτο γένοιτ᾽ ἄν,
κἂν ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπερείδῃ ἑαυτόν· ἀλλ᾽ εἰ
μέλλουσιν ὁμήλικες φανεῖσθαι, ὁ μείζων ἐκεῖνος ἐπικύ-
ψει καὶ ταπεινότερον ἀποφανεῖ ἑαυτόν. ὡσαύτως δὲ καὶ 492
ἐν ταῖς τοιαύταις εἰκόσιν οὐχ οὕτως ἄνθρωπος μείζων
γίνεται, ἤν τις αὐτὸν θεῷ ἀπεικάζῃ, ὡς τὸ θεῖον ἀνάγκη
ἐλαττοῦσθαι πρὸς τὸ ἐνδέον ἐπικλώμενον· καὶ γὰρ εἰ
μὲν ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἐπιγείων ἐπὶ τὰ οὐράνια ἐκτείνοι
τις τὸν λόγον, ἧττονα ἂν ὁ τοιοῦτος αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ ἀσε-
βείας αὐτὸ δρᾶν· σὺ δὲ τοσαῦτα ἔχων κάλλη γυναικῶν
Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι αὐτὴν ἐτόλμησας οὐδὲν δέον.
14 14. ὥστε τὸ ἄγαν τοῦτο καὶ ἐπίφθονον ἀφαίρει, ὦ Λυκῖνε·
οὐ γὰρ πρὸς τοῦ σοῦ τρόπου τὸ τοιοῦτον, ὃς οὐδὲ ἄλ-
λως ῥᾴδιος πρὸς τοὺς ἐπαίνους καὶ πρόχειρος ὢν ἐτύγχα-

νες· ἀλλὰ νῦν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἀθρόαν πεποίησαι τὴν μεταβολὴν ἐπιδαψιλευόμενος καὶ ἐκ τοῦ τέως φειδομένου ἄσωτος ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἀναπέφηνας. ἀλλὰ μηδ᾽ ἐκεῖνο αἰσχυνθῇς, εἰ μεταρρυθμιεῖς τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον· ἐπεὶ καὶ Φειδίαν φασὶν οὕτω ποιῆσαι, ὁπότε ἐξειργάσατο τοῖς Ἠλείοις τὸν Δία· στάντα γὰρ αὐτὸν κατόπιν τῶν θυρῶν, ὁπότε τὸ πρῶτον ἀναπετάσας ἐπεδείκνυε τὸ ἔργον, ἐπακούειν τῶν αἰτιωμένων τι ἢ ἐπαινούντων· ᾐτιᾶτο δὲ ὁ μὲν τὴν ῥῖνα ὡς παχεῖαν, ὁ δὲ ὡς ἐπιμηκέ-
493 στερον τὸ πρόσωπον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι. εἶτ᾽ ἐπειδὴ ἀπηλλάγησαν οἱ θεαταί, αὖθις τὸν Φειδίαν ἐγκλεισάμενον ἑαυτὸν ἐπανορθοῦν καὶ ῥυθμίζειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν· οὐ γὰρ ἡγεῖτο μικρὰν εἶναι συμβουλὴν δήμου τοσούτου, ἀλλ᾽ ἀεὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὁρᾶν τοῦ ἑνός, κἂν Φειδίας ᾖ. ταῦτά σοι παρ᾽ ἐκείνης κομίζω καὶ αὐτὸς παραινῶ ἑταῖρός τε καὶ εὔνους ὤν.

15. ΛΥΚΙΝΟΣ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλε- 15
λήθεις με· ῥῆσιν γοῦν οὕτω μακρὰν καὶ κατηγορίαν τοσαύτην ἐξενήνοχας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε μηδὲ ἐλπίδα μοι ἀπολογίας ἔτι καταλείπεσθαι. πλὴν ἀλλ᾽ ἐκεῖνό γε οὐ δικαστικὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ ἐρήμην καταδιαιτήσας τοῦ βιβλίου μὴ παρόντος αὐτῷ τοῦ συνηγόρου. ῥᾷστον δέ, οἶμαι, τοῦτό ἐστι κατὰ τὴν παροιμίαν, μόνον θέοντα κρατεῖν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ ἡμεῖς ἑάλωμεν οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐκχυθέντος οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι οἱ αὐτοὶ κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πότερα δ᾽ οὖν ἐθέλεις, ἀγαπήσας τοῖς ἐγνωσμένοις ἡσυχίαν ἄγω ἢ κατὰ τὸν Ἱμεραῖον ποιητὴν παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω, ἢ δώσετέ μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι τὴν
494 δίκην;

ΠΟΛ. Νὴ Δί᾽, ἤνπερ ἔχῃς τι δίκαιον εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἐν ἀντιδίκοις, ὡς σὺ φής, ἀλλ᾽ ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ καὶ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης.

16 16. *ΛΥΚ.* Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνιαρόν, ὦ Πολύστρατε, ὅτι μὴ ἐκείνης παρούσης ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογήσασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο πρὸς αὐτὴν οἷος παρ' ἐκείνης πρὸς ἐμὲ γεγένησαι, τολμήσω ἀναρρῖψαι τὸν κύβον.

ΠΟΛ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε, τούτου γε ἕνεκα, ὡς οὐ φαῦλόν με ὑποκριτὴν ἕξων τῆς ἀπολογίας, πειρώμενον διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δὲ σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν. καὶ παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελλε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὥσπερ αὐτῆς ἐκείνης παρούσης λέγε τὸν λόγον, εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύστρατε, ἡ μὲν πάρεστι καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα ὁπόσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας, ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι — οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν ὃ πέπονθα — οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρᾶγμα πεποίηκας, καὶ ὡς ὁρᾷς ἱδρῶ τε ἤδη καὶ δέδοικα καὶ μονονουχὶ καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἴομαι καὶ τὸ πρᾶγμα πολλήν μοι τὴν ταραχὴν ἐμπεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀναδῦναι ἤδη παρούσης.

ΠΟΛ. Καὶ νὴ Δία πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ ὡς ὁρᾷς καὶ προσηνής. ὥστε θαρρῶν λέγε τὸν λόγον.

17 17. *ΛΥΚ.* Ἐγώ σε, ὦ γυναικῶν ἀρίστη, μεγάλα, ὡς 495
φής, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας οὐχ ὁρῶ ὅ τι τηλικοῦτον ἐπῄνεσα, ἡλίκον αὐτὴ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπὲρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν μεγάλῳ τιθεμένη· σχεδὸν γὰρ ἁπάντων τοῦτο μεῖζον ὧν εἴρηκα περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σοι προσέγραψα τὴν εἰκόνα ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν· οὐ γὰρ ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην. ὥστε ταύτῃ γε οὐχ ὅπως

ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ πολὺ καταδεέστερόν μοι δοκῶ τῆς ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν ἡλίκον τοῦτο παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου χρηστοῦ καὶ γνώμης ὀρθῆς· ὡς ὅσοι τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβουσιν, οὗτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄριστοι ἂν εἶεν. ὥστε εἰ πάντως μετακοσμῆσαι δέοι τὸν λόγον καὶ τὸ ἄγαλμα ἐπανορθώσασθαι, ἀφελεῖν μὲν οὐκ ἄν τι τολμήσαιμι αὐτοῦ, προσθήσω δὲ καὶ τοῦτο ὥς τινα κεφαλὴν τοῦ παντὸς ἔργου καὶ κορυφήν. ἐπ᾽ ἐκείνῳ μέντοι καὶ πάνυ πολλήν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ· ἐμοῦ γὰρ ἐπαινέσαντος τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον καὶ ὅτι μηδὲν ὑπερπετὲς μηδὲ τύφου μεστὸν ἐνεποίησέ σοι ὁ παρὼν ὄγκος τῶν πραγμάτων, σὺ τὰ τοιαῦτα αἰτιασαμένη τοῦ λόγου ἐπιστώσω τοῦ ἐπαίνου τὴν ἀλήθειαν. τὸ γὰρ μὴ προαρπάζειν τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, ἀλλ᾽ αἰδεῖσθαι ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ μείζω ἢ κατὰ σὲ εἶναι λέγειν, μετρίας καὶ δημοτικῆς τινος διανοίας δεῖγμά ἐστι. πλὴν ἀλλ᾽ εἰς ὅσονπερ ἂν πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι αὐτὸ οὕτω διακειμένη τυγχάνῃς, τοσοῦτον ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις σεαυτήν. καὶ σχεδὸν ἐς τὸν τοῦ Διογένους λόγον περι-
496 *ελήλυθέ σοι τὸ πρᾶγμα, ὃς ἐρομένου τινός, ὅπως ἄν τις ἔνδοξος γένοιτο, Εἰ δόξης, ἔφη, καταφρονήσειε· φαίην γὰρ ἂν καὶ αὐτός, εἴ τις ἔροιτό με, Τίνες εἰσὶ μάλιστα ἐπαίνου ἄξιοι; Ὁπόσοι ἐπαινεῖσθαι μὴ θέλουσιν.*

18. *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξαγώνια καὶ πόρρω τοῦ* 18
πράγματος. ὑπὲρ δὲ οὗ χρὴ ἀπολογήσασθαι, τοῦτό ἐστιν, ὅτι τῇ ἐν Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν κήποις καὶ Ἥρᾳ καὶ Ἀθηνᾷ τὴν μορφὴν ἀναπλάττων εἴκασα· ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε καὶ ὑπὲρ τὸν πόδα. περὶ αὐτῶν δὴ τούτων ἐρῶ. καίτοι παλαιὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀνευθύνους εἶναι καὶ ποιητὰς καὶ γραφέας, τοὺς δὲ ἐπαινοῦντας καὶ μᾶλλον, οἶμαι, εἰ
497 *καὶ χαμαὶ καὶ βάδην ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων φέροιντο. ἐλεύθερον γάρ τι ὁ ἔπαινος οὐδ᾽ ἔστιν αὐτοῦ μέτρον ἐς μέγεθος ἢ βραχύτητα νενομοθετημένον, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος ὁρᾷ, ὅπως ὑπερθαυμάσεται καὶ ζηλωτὸν ἀποφανεῖ τὸν ἐπαινούμενον. οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ*

βαδιοῦμαι, μὴ καὶ σοὶ δόξω ὑπ᾽ ἀπορίας αὐτὸ δρᾶν.
19 19. ἐκεῖνο δέ σοί φημι, τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς τῶν
ἐπαινετικῶν τούτων λόγων εἶναι, ὡς χρὴ τὸν ἐπαινοῦντα
καὶ εἰκόσι καὶ ὁμοιώσεσι προσχρῆσθαι, καὶ σχεδὸν ἐν
τούτῳ τὸ μέγιστόν ἐστιν εὖ εἰκάσαι· τὸ δὲ εὖ ὧδε μά-
λιστ᾽ ἂν κρίνοιτο, οὐκ ἤν τις τοῖς ὁμοίοις παραβάλλῃ
οὐδ᾽ ἢν πρὸς τὸ ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, 498
ἀλλ᾽ ἢν πρὸς τὸ ὑπερέχον ὡς οἷόν τε προσβιβάζῃ τὸ ἐπαι-
νούμενον. οἷον εἴ τις κύνα ἐπαινῶν εἴποι ἀλώπεκος εἶ-
ναι μείζω αὐτὸν ἢ αἰλούρου, ἆρά σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος
ἐπαινεῖν εἰδέναι; οὐκ ἂν εἴποις. οὐ μὴν οὐδ᾽ εἰ λύκῳ
φαίη ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτως μεγαλωστὶ ἐπῄ-
νεσεν. ἀλλὰ ποῦ τὸ ἴδιον τοῦ ἐπαίνου ἀποτελεῖται; ἢν ὁ
κύων τῷ λέοντι ἐοικέναι λέγηται καὶ μέγεθος καὶ ἀλκήν.
ὡς ὁ τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λεοντοδά-
μαν αὐτόν· οὗτος γὰρ δὴ κυνὸς ἐντελὴς ἔπαινος. καὶ
πάλιν εἴ τις Μίλωνα τὸν ἐκ Κρότωνος ἢ Γλαῦκον τὸν ἐκ
Καρύστου ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινέσαι θέλων ἔπειτα λέγοι
ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθαι, οὐκ ἂν
οἴει γελασθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ τοῦ ἐπαίνου; ὅπου
γε καὶ εἰ ἑνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐτόν, οὐδὲ
τοῦτο ἀπέχρησεν ἂν εἰς ἔπαινον. ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιη-
τὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον, οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φή-
σας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σι-
δάρεον Ἀλκμήνας τέκος; ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴ-
κασε, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε. 499
καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν
ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο
ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν
ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς
ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι.
μὴ δὴ θαυμάσῃς, εἰ καὶ αὐτὸς εἰκάσαι βουλόμενος, ὅπερ
ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἐχρησάμην τῷ
20 παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου. 20. ἐπεὶ
δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι μὲν καὶ σὺ μισεῖς τοὺς

κολακικούς, ἐπαινῶ μέν σε, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρῖναι καὶ διορίσαι τό τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ ἅτε τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας δὲ ὀλίγην ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἴεται δεῖν, ἐπιψευδόμενος καὶ προστιθεὶς παρ᾽ αὑτοῦ τὰ πλείω, ὡς μὴ ἂν ὀκνῆσαι καὶ τὸν Θερσίτην εὐμορφό-
500 τερον ἀποφῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τὸν Νέστορα φάναι τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων τὸν νεώτατον εἶναι· διομόσαιτο δ᾽ ἂν καὶ τὸν Κροίσου παῖδα ὀξυηκοώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος καὶ τὸν Φινέα ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως, ἤνπερ μόνον κερδᾶναί τι ἐλπίσῃ ἐπὶ τῷ ψεύσματι. ὁ δέ γε αὐτὸ τοῦτο ἐπαινῶν οὐχ ὅπως οὐδ᾽ ἂν ψεύσαιτό τι ἢ προσθείη τῶν μηδὲ ὅλως προσόντων, τὰ δ᾽ ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθά, κἂν μὴ πάνυ μεγάλα ᾖ, παραλαβὼν ἐπηύξησε καὶ μείζω ἀπέφηνε· καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινέσαι θέλων φύσει κουφότατον ὧν ἴσμεν ζῴων καὶ δρομικώτατον, ὅτι

Ἄκρον ἐπ᾽ ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα.

καὶ πάλιν οὐκ ἂν ὀκνήσειε φάναι „ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων.“ καὶ ἢν οἰκίαν ἐπαινῇ καλὴν καὶ ἄριστα κατεσκευασμένην, εἴποι ἂν

501 Ζηνός που τοιήδε γ᾽ Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

ὁ δὲ κόλαξ τοῦτο τὸ ἔπος κἂν περὶ τῆς συβώτου καλύβης εἴποι, εἰ μόνον τι παρὰ τοῦ συβώτου λαβεῖν ἐλπίσειεν· ὅπου Κύναιθος ὁ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ κόλαξ ἁπάντων αὐτῷ τῶν πρὸς τὴν κολακείαν καταναλωμένων ἐπῄνει ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλούμενον τὸν Δημήτριον, ὅτι ἐμμελῶς ἐχρέμπτετο. 21. οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἑκατέρου αὐ- 21
τῶν γνώρισμά ἐστι, τὸ τοὺς μὲν κόλακας οὐκ ὀκνεῖν καὶ ψεύδεσθαι τοῦ χαρίσασθαι ἕνεκα τοῖς ἐπαινουμένοις, ἐξαίρειν δὲ τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ὑπάρχοντα πειρᾶσθαι· ἀλλὰ κἀκείνῳ οὐ σμικρῷ διαλλάττουσιν, ὅτι οἱ μὲν κόλακες, ἐφ᾽ ὅσον οἷόν τε αὐτοῖς, χρῶνται ταῖς ὑπερβολαῖς, οἱ ἐπαινοῦντες δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις σωφρο-
502 νοῦσι καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων μένουσι. ταῦτά σοι ἀπὸ πολ-

λῶν ὀλίγα κολακείας καὶ ἐπαίνου ἀληθοῦς δείγματα, ὡς μὴ πάντας ὑποπτεύῃς τοὺς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ διακρίνῃς
22 *καὶ παραμετρῇς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον.* 22. *φέρ' οὖν, εἰ δοκεῖ, πρόσαγε τοῖς ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένοις τοὺς κανόνας ἀμφοτέρους, ὡς μάθῃς εἴτε τούτῳ εἴτε ἐκείνῳ ἐοίκασιν· ἐγὼ γὰρ εἰ μέν τινα ἄμορφον οὖσαν ἔφην τῷ ἐν Κνίδῳ ἀγάλματι ὁμοίαν, γόης ἂν καὶ τοῦ Κυναίθου κολακικώτερος ὄντως νομιζοίμην· εἰ δὲ τοιαύτην ὑπάρχουσαν οἵαν πάντες ἴσασιν, οὐ πάνυ ἐκ πολλοῦ διαστή-*
23 *ματος ἦν τὸ τόλμημα.* 23. *τάχ' ἂν οὖν φαίης, μᾶλλον δὲ ἤδη εἴρηκας, ἐπαινεῖν μέν σοι ἐς τὸ κάλλος ἐφείσθω· ἀνεπίφθονον μέντοι ποιήσασθαι τὸν ἔπαινον ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ θεαῖς ἀπεικάζειν ἄνθρωπον οὖσαν. ἐγὼ δὲ — ἤδη γάρ με προάξεται τἀληθὲς εἰπεῖν — οὐ θεαῖς σε, ὦ βελτίστη, εἴκασα, τεχνιτῶν δὲ ἀγαθῶν δημιουργήμασι λίθου καὶ χαλκοῦ ἢ ἐλέφαντος πεποιημένοις. τὰ δὲ ὑπ' ἀνθρώπων γεγενημένα οὐκ ἀσεβὲς οἶμαι ἀνθρώποις εἰκάζειν· ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας τὸ ὑπὸ Φειδίου πεπλασμένον ἢ τοῦτο τὴν οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ὃ* 503 *ἐποίησε Πραξιτέλης ἐν Κνίδῳ οὐ πάνυ πολλῶν ἐτῶν. ἀλλ' ὅρα μὴ ἄσεμνον ᾖ τὰ τοιαῦτα περὶ θεῶν δοξάζειν, ὧν τάς γε ἀληθεῖς εἰκόνας ἀνεφίκτους εἶναι ἀνθρωπίνῃ*
24 *μιμήσει ἔγωγε ὑπολαμβάνω.* 24. *εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστά σε αὐταῖς ἐκείναις εἴκασα, οὐκ ἐμὸν τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ πρῶτος ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδόν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ποιηταί, καὶ μάλιστα ὁ πολίτης ὁ σὸς Ὅμηρος, ὃν καὶ νῦν ἀναβιβάσομαι συναγορεύσοντά μοι; ἢ οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ ἁλῶναι. ἐρήσομαι τοίνυν αὐτόν, μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ — καὶ γὰρ διαμνημονεύεις εὖ ποιοῦσα τὰ χαριέστατα τῶν ἐρραψῳδημένων αὐτῷ — τί σοι ἐκεῖνος δοκεῖ, ὁπόταν περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγῃ τῆς Βρισηΐδος, ὅτι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ἰκέλη ἐπένθει τὸν Πάτροκλον· εἶτα μετὰ μικρόν, ὡς οὐχ ἱκανὸν εἰ μόνῃ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐοικυῖα ἔσται,*

Εἶπε δ' ἄρα — φησί — κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν.

ὁπόταν οὖν τὰ τοιαῦτα λέγῃ, μισεῖς κἀκεῖνον καὶ ἀπορ-

ῥίπτεις τὸ βιβλίον, ἢ δίδως αὐτῷ ἐλευθεριάζειν ἐν τῷ
504 ἐπαίνῳ; ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ δῷς, ὅ γε τοσοῦτος αἰὼν δέ-
δωκεν, οὐδ᾽ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ᾐτιάσατο, οὐδὲ
ὁ μαστίξαι τολμήσας αὐτοῦ τὴν εἰκόνα οὐδ᾽ ὁ τὰ νόθα
ἐπισημηνάμενος τῶν ἐπῶν ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν.
εἶτα ἐκείνῳ μὲν ἐφεθήσεται βάρβαρον γυναῖκα, καὶ ταῦτα
κλαίουσαν, τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσαι, ἐγὼ δέ, ἵνα μὴ
τὸ κάλλος εἴπω, διότι μὴ ἀνέχῃ ἀκούουσα, οὐκ ἂν παρα-
βάλλοιμι θεῶν εἰκόσι γυναῖκα φαιδρὰν καὶ μειδιῶσαν
τὰ πολλά, ὅπερ θεοῖς ὅμοιον ἄνθρωποι ἔχουσιν; 25. ἐπὶ 25
μέν γε τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁρᾷς ὅσην αὐτὸς φειδὼ ἐποιή-
σατο τῶν θεῶν καὶ ὡς ἐταμιεύσατο τὰς εἰκόνας ἐς τὸ
σύμμετρον· ὡς ὄμματα μέν φησι καὶ κεφαλὴν ἴκελον
αὐτὸν εἶναι τῷ Διί, τῷ Ἄρεϊ δὲ τὴν ζώνην, στέρνον δὲ
τῷ Ποσειδῶνι, διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς
τοσούτων θεῶν εἰκόνας· καὶ αὖ πάλιν βροτολοιγῷ Ἄρεϊ
φησιν ὅμοιον εἶναι καὶ ἄλλον ἄλλῳ, θεοειδῆ τὸν Φρύγα
τὸν Πριάμου, καὶ θεοείκελον πολλάκις τὸν Πηλέως. ἀλλὰ
ἐπάνειμι αὖθις ἐπὶ τὰ γυναικεῖα τῶν παραδειγμάτων·
ἀκούεις γάρ δή που αὐτοῦ λέγοντος

505 Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.

καὶ

οἵη δ᾽ Ἄρτεμις εἶσι κατ᾽ οὔρεος.

26. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς ἀπεικά- 26
ζει, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφόρβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπεί-
κασε, καὶ ταῦτα αἵματι δεδευμένην. καὶ ὅλως τοσαῦτά
ἐστι τὰ τοιαῦτα, ὡς μηδὲν εἶναι μέρος τῆς ποιήσεως,
ὃ μὴ ταῖς θείαις εἰκόσι διακεκόσμηται. ὥστε ἢ κἀκεῖνα
ἐξαληλίφθω, ἢ καὶ ἡμῖν τὰ ὅμοια τολμᾶν ἐφείσθω. οὕτω
δὲ τὸ κατὰ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ὁμοιώσεις ἀνεύθυνόν
ἐστιν, ὥστε Ὅμηρος καὶ τὰς θεὰς αὐτὰς οὐκ ὤκνησεν
ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπαινέσαι· τοὺς γοῦν τῆς Ἥρας
ὀφθαλμοὺς τοῖς τῶν βοῶν εἴκασεν· ἕτερος δέ τις ἰοβλέφα-
ρον τὴν Ἀφροδίτην εἶπε. τὴν μὲν γὰρ ῥοδοδάκτυλον τίς
ἀγνοεῖ τῶν κἂν ἐπ᾽ ἐλάχιστον τῇ Ὁμήρου ποιήσει ὡμι-
ληκότων;

27. *Καίτοι τὰ μὲν τῆς μορφῆς ἔτι μετριώτερα, εἴ τις* 27
θεῷ ἐοικέναι λέγεται· ἀλλὰ τὰς προσηγορίας αὐτὰς πόσοι ἐμιμήσαντο τὰς τῶν θεῶν Διονύσιοι καὶ Ἡφαιστίωνες καὶ Ζήνωνες καὶ Ποσειδώνιοι καὶ Ἑρμαῖοι προσαγο-
506 *ρευόμενοι; Λητὼ δὲ γυνή τις ἐγένετο Εὐαγόρου τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὅμως οὐκ ἠγανάκτησεν ἡ θεὸς δυναμένη λίθον αὐτὴν ὥσπερ τὴν Νιόβην ἀπεργάσασθαι. ἐῶ γὰρ τοὺς Αἰγυπτίους, οἵπερ καὶ δεισιδαιμονέστατοί εἰσι πάντων, ὅμως τοῖς θείοις ὀνόμασιν ἐς κόρον ἐπιχρωμένους· σχεδὸν γοῦν τὰ πλεῖστα αὐτοῖς ἐξ οὐρανοῦ ἐστιν.*
28. *ὥστε οὐ πρός γε σοῦ τὸ τοιοῦτον, ψοφοδεῶς διακεῖ-* 28
σθαι πρὸς τὸν ἔπαινον· εἰ γάρ τι ἐν τῷ συγγράμματι πεπλημμέληται ἐς τὸ θεῖον, σὺ μὲν ἀνεύθυνος αὐτοῦ, ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι, ἐμὲ δὲ ἀμυνοῦνται οἱ θεοί, ἐπειδὰν πρὸ ἐμοῦ τὸν Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἀμύνωνται. ἀλλ' οὐδέπω οὐδὲ τὸν ἄριστον τῶν φιλοσόφων ἠμύναντο εἰκόνα θεοῦ τὸν ἄνθρωπον εἰπόντα εἶναι. πολλὰ ἔτι ἔχων πρὸς σὲ εἰπεῖν Πολυστράτου ἕνεκα τούτου παύσομαι, ἵνα καὶ ἀπομνημονεῦσαι δυνηθῇ τὰ εἰρημένα.

29. *ΠΟΛ. Οὐκ οἶδα εἴ μοι τοῦτο δυνατὸν ἔτι, ὦ* 29
Λυκῖνε· μακρὰ γὰρ εἴρηταί σοι ταῦτα καὶ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκκεχυμένον. πειράσομαι δὲ ὅμως ἐπιμνησθῆναι αὐ-
507 *τῶν. καὶ ὡς ὁρᾷς, ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν ἐπιβυσάμενος τὰ ὦτα, ὡς μή τι παρεμπεσὸν ἄλλο συγχέῃ τὴν τάξιν αὐτῶν, εἶτά μοι συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν θεατῶν.*

ΛΥΚ. Αὐτῷ σοι μελήσει, ὦ Πολύστρατε, ὅπως ἄριστα ὑποκρίνῃ. ἐγὼ δὲ ἐπείπερ ἅπαξ σοι τὸ δρᾶμα παραδέδωκα, νῦν μὲν ἐκποδὼν ἀποστήσομαι· ὁπόταν δὲ τὰς ψήφους ἀνακηρύττωσι τῶν κριτῶν, τότε ἤδη καὶ αὐτὸς παρέσομαι ὀψόμενος ὁποῖόν τι τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ἔσται.

ΤΟΞΑΡΙΣ Η ΦΙΛΙΑ.

1. *ΜΝΗΣΙΠΠΟΣ. Τί φής, ὦ Τόξαρι; θύετε Ὀρέ-* 1
στῃ καὶ Πυλάδῃ ὑμεῖς οἱ Σκύθαι καὶ θεοὺς εἶναι πεπιστεύκατε αὐτούς;

508 *ΤΟΞΑΡΙΣ. Θύομεν, ὦ Μνήσιππε, θύομεν, οὐ μὴν θεούς γε οἰόμενοι εἶναι, ἀλλὰ ἄνδρας ἀγαθούς.*

ΜΝΗΣ. Νόμος δὲ ὑμῖν καὶ ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἀποθανοῦσι θύειν ὥσπερ θεοῖς;

ΤΟΞ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι τιμῶμεν αὐτούς.

ΜΝΗΣ. Τί θηρώμενοι παρ' αὐτῶν; οὐ γὰρ δὴ ἐπ' εὐμενείᾳ θύετε αὐτοῖς, νεκροῖς γε οὖσιν.

ΤΟΞ. Οὐ χεῖρον μὲν ἴσως, εἰ καὶ οἱ νεκροὶ ἡμῖν εὐμενεῖς εἶεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον οἰόμεθα πράξειν μεμνημένοι τῶν ἀρίστων, καὶ τιμώμενοι ἀποθανόντας· ἡγούμεθα γὰρ οὕτως ἂν ἡμῖν πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἐθελῆσαι γενέσθαι.

509 2. *ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀρθῶς γιγνώσκετε.* 2
Ὀρέστην δὲ καὶ Πυλάδην τίνος μάλιστα θαυμάσαντες ἰσοθέους ἐποιήσασθε, καὶ ταῦτα ἐπήλυδας ὑμῖν ὄντας, καὶ τὸ μέγιστον πολεμίους; οἵ γε, ἐπεὶ σφᾶς ναυαγίᾳ περιπεσόντας οἱ τότε Σκύθαι συλλαβόντες ἀπῆγον ὡς τῇ Ἀρτέμιδι καταθύσοντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δεσμοφύλαξι καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες τόν τε βασιλέα κτείνουσι καὶ τὴν ἱέρειαν παραλαβόντες, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἄρτεμιν αὐτὴν ἀποσυλήσαντες ᾤχοντο ἀποπλέοντες, καταγελάσαντες τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν. ὥστε εἰ διὰ ταῦτα
510 *τιμᾶτε τοὺς ἄνδρας, οὐκ ἂν φθάνοιτε πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι. καὶ τοὐντεῦθεν αὐτοὶ ἤδη πρὸς τὰ παλαιὰ σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ἔχει ὑμῖν πολλοὺς ἐς τὴν Σκυθίαν Ὀρέστας καὶ Πυλάδας καταίρειν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖτε τάχιστα ἂν οὕτως ἀσεβεῖς αὐτοὶ καὶ ἄθεοι γενέσθαι τῶν περιλοίπων θεῶν τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμῖν*

ἐκ τῆς χώρας ἀποξενωθέντων· εἶτ', οἶμαι, ἀντὶ τῶν θεῶν ἁπάντων τοὺς ἐπ' ἐξαγωγῇ αὐτῶν ἥκοντας ἄνδρας ἐκθειάσετε καὶ ἱεροσύλοις ὑμῖν οὖσιν θύσετε ὡς θεοῖς.

3 3. *εἰ γὰρ μὴ ἀντὶ τούτων Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο, ὦ Τόξαρι, ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσαντο, ἀνθ' ὅτου, πάλαι οὐ θεοὺς εἶναι δικαιώσαντες αὐτούς, νῦν τὸ ἔμπαλιν θύσαντες αὐτοῖς θεοὺς νενομίκατε καὶ ἱερείοις ὀλίγου δεῖν τότε γενομένοις ἱερεῖα νῦν προσάγετε; γελοῖα γὰρ ἂν ταῦτα δόξειε καὶ ὑπεναντία τοῖς πάλαι.*

ΤΟΞ. Καὶ ταῦτα μέν, ὦ Μνήσιππε, γενναῖα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἃ κατέλεξας. τὸ γὰρ δύο ὄντας οὕτω μέγα τόλμημα τολμῆσαι καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας ἐκπλεῦσαι ἐς τὸν Πόντον ἀπείρατον ἔτι τοῖς Ἕλλησιν ὄντα πλὴν μόνων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς ἐς τὴν Κολχίδα στρατευσάντων, μὴ καταπλαγέντας μήτε τοὺς μύθους τοὺς ἐν αὐτῷ μήτε τὴν προσηγορίαν καταδείσαντας, ὅτι ἄξενος ἐκαλεῖτο, οἷα, οἶμαι, ἀγρίων ἐθνῶν περιοικούντων, καὶ ἐπειδὴ ἑάλωσαν, οὕτως ἀνδρείως χρήσασθαι τῷ πράγματι καὶ μὴ ἀγαπῆσαι εἰ διαφυλάξον- 511
ται μόνον, ἀλλὰ τιμωρησαμένους τὸν βασιλέα τῆς ὕβρεως καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀναλαβόντας ἀποπλεῦσαι, πῶς ταῦτα οὐ θαυμαστὰ καὶ θείας τινὸς τιμῆς ἄξια παρὰ πάντων, ὁπόσοι ἀρετὴν ἐπαινοῦσιν; ἀτὰρ οὐ ταῦτα ἡμεῖς Ὀρέστῃ καὶ Πυλάδῃ ἐνιδόντες ἥρωσιν αὐτοῖς χρώμεθα.

4 4. *ΜΝΗΣ. Λέγοις ἂν ἤδη ὅ τι γε σεμνὸν καὶ θεῖον ἄλλο ἐξειργάσαντο. ἐπεὶ ὅσον ἐπὶ τῷ πλῷ καὶ τῇ ἀποδημίᾳ πολλοὺς ἄν σοι θειοτέρους ἐκείνων ἀποδείξαιμι τοὺς ἐμπόρους, καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτῶν, οὐκ ἐς τὸν Πόντον οὐδὲ ἄχρι τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Βοσπόρου μόνον ἐσπλέοντας, ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους· ἅπασαν γὰρ οὗτοι ἀκτὴν καὶ πάντα αἰγιαλόν, ὡς εἰπεῖν, διερευνησάμενοι καθ' ἕκαστον ἔτος ὀψὲ τοῦ μετοπώρου ἐς τὴν αὐτῶν ἐπανίασιν. οὓς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον θεοὺς νόμιζε, καὶ ταῦτα καπήλους καὶ ταριχοπώλας, εἰ τύχοι, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ὄντας.*

5. ΤΟΞ. Ἄκουε δή, ὦ θαυμάσιε, καὶ σκόπει καθ' 5
ὅσον ἡμεῖς οἱ βάρβαροι εὐγνωμονέστερον ὑμῶν περὶ τῶν
ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίνομεν, εἴ γε ἐν Ἄργει μὲν καὶ Μυκήναις οὐδὲ τάφον ἔνδοξόν ἐστιν ἰδεῖν Ὀρέστου ἢ Πυλάδου, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ νεὼς ἀποδέδεικται αὐτοῖς ἅμα ἀμφοτέροις, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἑταίροις γε οὖσι, καὶ θυσίαι προσάγονται καὶ ἡ ἄλλη τιμὴ ἅπασα· κωλύει τε οὐδέν, ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι, ἀγαθοὺς κεκρί-
512 σθαι· οὐ γὰρ ἐξετάζομεν ὅθεν οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοί εἰσιν, οὐδὲ φθονοῦμεν, εἰ μὴ φίλοι ὄντες ἀγαθὰ εἰργάσαντο, ἐπαινοῦντες δὲ ἃ ἔπραξαν, οἰκείους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων ποιούμεθα. ὃ δὲ δὴ μάλιστα καταπλαγέντες τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπαινοῦμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡμῖν ἔδοξαν φίλοι οὗτοι δὴ ἄριστοι ἁπάντων γεγενῆσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις νομοθέται καταστῆναι, ὡς χρὴ τοῖς φίλοις ἁπάσης τῆς τύχης κοινωνεῖν καὶ ὑπὸ Σκυθῶν τῶν ἀρίστων θεραπεύεσθαι. 6. καὶ ἅ γε μετ' ἀλλήλων ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων 6
ἔπαθον, ἀναγράψαντες οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ στήλης χαλκῆς ἀνέθεσαν ἐς τὸ Ὀρέστειον καὶ νόμον ἐποιήσαντο, πρῶτον τοῦτο μάθημα καὶ παίδευμα τοῖς παισὶ τοῖς σφετέροις εἶναι τὴν στήλην ταύτην καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς γεγραμμένα διαμνημονεῦσαι. θᾶττον γοῦν τοὔνομα ἕκαστος ἂν αὐτῶν ἐπιλάθοιτο τοῦ πατρὸς ἢ τὰς Ὀρέστου καὶ Πυλάδου πράξεις ἀγνοήσειεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ
513 τοῦ νεὼ τὰ αὐτὰ ὁπόσα ἡ στήλη δηλοῖ, γραφαῖς ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰκασμένα δείκνυται, πλέων Ὀρέστης ἅμα τῷ φίλῳ, εἶτα ἐν τοῖς κρημνοῖς διαφθαρείσης αὐτῷ τῆς νεὼς συνειλημμένος καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρεσκευασμένος, καὶ ἡ Ἰφιγένεια ἤδη κατάρχεται αὐτῶν· καταντικρὺ δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοίχου ἤδη ἐκδεδυκὼς τὰ δεσμὰ γέγραπται καὶ φονεύων τὸν Θόαντα καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν Σκυθῶν, καὶ τέλος ἀποπλέοντες, ἔχοντες τὴν Ἰφιγένειαν καὶ τὴν θεόν· οἱ Σκύθαι δὲ ἄλλως ἐπιλαμβάνονται τοῦ σκάφους ἤδη πλέοντος ἐκκρεμαννύμενοι τῶν πηδαλίων καὶ ἐπαναβαίνειν πειρώμενοι, εἶτ' οὐδὲν ἀνύσαντες οἱ μὲν αὐτῶν τραυματίαι, οἱ δὲ καὶ δέει τούτου

ἀπονήχονται πρὸς τὴν γῆν. ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἴδοι τις
ἂν ὁπόσην ὑπὲρ ἀλλήλων εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο, ἐν τῇ
πρὸς τοὺς Σκύθας συμπλοκῇ. πεποίηκε γὰρ ὁ γραφεὺς
ἑκάτερον ἀμελοῦντα μὲν τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν πολεμίων, ἀμυ-
νόμενον δὲ τοὺς ἐπιφερομένους θατέρῳ καὶ πρὸ ἐκείνου
ἀπαντᾶν πειρώμενον τοῖς τοξεύμασι καὶ παρ᾽ οὐδὲν τι- 514
θέμενον, εἰ ἀποθανεῖται σώσας τὸν φίλον, καὶ τὴν ἐπ᾽
ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ ἑαυτοῦ σώ-
7 ματι. 7. τὴν δὴ τοσαύτην εὔνοιαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς
δεινοῖς κοινωνίαν καὶ τὸ πιστὸν καὶ φιλέταιρον καὶ τὸ
ἀληθὲς καὶ βέβαιον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτος οὐκ ἀν-
θρώπινα ταῦτα ᾠήθημεν εἶναι, ἀλλά τινος γνώμης βελ-
τίονος ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τούτους ἀνθρώπους, οἳ μέχρι
μὲν κατ᾽ οὖρον ὁ πλοῦς εἴη, τοῖς φίλοις ἀγανακτοῦσιν,
εἰ μὴ ἐπ᾽ ἴσης κοινωνήσουσι τῶν ἡδέων, εἰ δέ τι καὶ
μικρόν τι ἀντιπνεύσῃ αὐτοῖς, οἴχονται μόνους τοῖς κιν-
δύνοις ἀπολιπόντες. καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε ὅπως εἰδῇς,
οὐδὲν Σκύθαι φιλίας μεῖζον οἴονται εἶναι, οὐδὲ ἔστιν
ἐφ᾽ ὅτῳ ἄν τις Σκύθης μᾶλλον σεμνύναιτο ἢ ἐπὶ τῷ συμ-
πονῆσαι φίλῳ ἀνδρὶ καὶ κοινωνῆσαι τῶν δεινῶν, ὥσπερ
οὐδὲν ὄνειδος μεῖζον παρ᾽ ἡμῖν τοῦ προδότην φιλίας γε-
γενῆσθαι δοκεῖν. διὰ ταῦτα Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμῶ-
μεν, ἀρίστους γενομένους τὰ Σκυθῶν ἀγαθὰ καὶ ἐν φι-
λίᾳ διενεγκόντας, ὃ πρῶτον ἡμεῖς ἁπάντων θαυμάζο-
μεν, καὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτοις αὐτοῖν ἐθέμεθα, Κοράκους
καλεῖσθαι, τοῦτο δέ ἐστιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ ὥσπερ
ἂν εἴ τις λέγοι, φίλιοι δαίμονες.
8 8. ΜΝΗΣ. Ὦ Τόξαρι, οὐ μόνον ἄρα τοξεύειν ἀγα- 515
θοὶ ἦσαν Σκύθαι καὶ τὰ πολεμικὰ τῶν ἄλλων ἀμείνους,
ἀλλὰ καὶ ῥῆσιν εἰπεῖν ἁπάντων πιθανώτατοι. ἐμοὶ γοῦν
τέως ἄλλως γιγνώσκοντι ἤδη καὶ αὐτῷ δίκαια ποιεῖν δο-
κεῖτε οὕτως Ὀρέστην καὶ Πυλάδην ἐκθειάσαντες. ἐλελή-
θεις δέ με, ὦ γενναῖε, καὶ γραφεὺς ἀγαθὸς ὤν. πάνυ
γοῦν ἐναργῶς ἐπέδειξας ἡμῖν τὰς ἐν τῷ Ὀρεστείῳ εἰκό-
νας καὶ τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ ὑπὲρ ἀλλήλων
τραύματα. πλὴν ἀλλ᾽ οὐκ ᾤήθην ἄν ποτε οὕτω περι-

σπούδαστον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις· ἅτε γὰρ ἀξένους καὶ ἀγρίους ὄντας αὐτοὺς ἔχθρᾳ μὲν ἀεὶ συνεῖναι καὶ ὀργῇ καὶ θυμῷ, φιλίαν δὲ μηδὲ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους ἐπαναιρεῖσθαι, τεκμαιρόμενος τοῖς τε ἄλλοις ἃ περὶ αὐτῶν ἀκούομεν, καὶ ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας.

9. ΤΟΞ. Εἰ μὲν καὶ τὰ ἄλλα ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων καὶ 9
δικαιότεροι τὰ πρὸς τοὺς γονέας καὶ ὁσιώτεροι ἐσμέν, οὐκ ἂν ἐν τῷ παρόντι φιλοτιμηθείην πρὸς σέ· ὅτι δὲ οἱ φίλοι Σκύθαι πολὺ πιστότεροι τῶν Ἑλλήνων φίλων εἰσὶ καὶ ὅτι πλείων φιλίας λόγος παρ' ἡμῖν ἢ παρ' ὑμῖν, ῥᾴδιον ἐπιδεῖξαι· καὶ πρὸς θεῶν τῶν Ἑλλήνων μὴ πρὸς ἀχθηδόνα μου ἀκούσῃς, ἢν εἴπω τι ὧν κατανενόηκα
516 πολὺν ἤδη χρόνον ὑμῖν συγγενόμενος. ὑμεῖς γάρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων ἂν εἰπεῖν δύνασθαι, τἆργα δὲ αὐτῆς οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀπόχρη ὑμῖν ἐπαινέσαι τε αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλίκον ἀγαθόν ἐστιν· ἐν δὲ ταῖς χρείαις προδόντες τοὺς λόγους δραπετεύετε οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ μέσων τῶν ἔργων. καὶ ὁπόταν ὑμῖν οἱ τραγῳδοὶ τὰς τοιαύτας φιλίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβιβάσαντες δεικνύωσιν, ἐπαινεῖτε καὶ ἐπικροτεῖτε καὶ κινδυνεύουσιν αὐτοῖς ὑπὲρ ἀλλήλων οἱ πολλοὶ καὶ ἐπιδακρύετε, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἄξιον ἐπαίνου ὑπὲρ τῶν φίλων παρέχεσθαι τολμᾶτε, ἀλλ' ἤν του φίλος δεηθεὶς τύχῃ, αὐτίκα μάλα ὥσπερ τὰ ὀνείρατα οἴχονται ὑμῖν ἐκποδὼν ἀποπτάμεναι αἱ πολλαὶ ἐκεῖναι τραγῳδίαι, τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ κωφοῖς προσωπείοις ἐοικότας ὑμᾶς ἀπολιποῦσαι, ἃ διῃρημένα τὸ στόμα καὶ παμμέγεθες κεχηνότα οὐδὲ τὸ σμικρότατον φθέγγεται· ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν· ὅσῳ γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσούτῳ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς πλεονεκτοῦ-
μεν. 10. εἴ γ' οὖν δοκεῖ, οὕτω νῦν ποιῶμεν, τοὺς μὲν 10
παλαιοὺς φίλους ἀτρεμεῖν ἐάσωμεν, εἴ τινας ἢ ἡμεῖς ἢ ὑμεῖς τῶν πάλαι καταριθμεῖν ἔχομεν — ἐπεὶ κατά γε τοῦτο πλεονεκτοῖτε ἂν πολλοὺς καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρας τοὺς ποιητὰς παρεχόμενοι, τὴν Ἀχιλλέως καὶ Πατρό-

κλου φιλίαν καὶ τὴν Θησέως καὶ Πειρίθου καὶ τῶν ἄλλων ἑταιρείαν ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις ῥαψῳδοῦν- 517
τας — ὀλίγους δέ τινας προχειρισάμενοι τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησώμεθα, ἐγὼ μὲν τὰ Σκυθικά, σὺ δὲ τὰ Ἑλληνικά, καὶ ὁπότερος ἂν ἐν τούτοις κρατῇ καὶ ἀμείνους παράσχηται τοὺς φίλους, αὐτός τε νενικηκὼς ἔσται καὶ τὴν αὑτοῦ ἀνακηρύξει κάλλιστον ἀγῶνα καὶ σεμνότατον ἀγωνισάμενος· ὡς ἔγωγε πολὺ ἥδιον ἄν μοι δοκῶ μονομαχῶν ἡττηθεὶς ἀποτμηθῆναι τὴν δεξιάν, ὅπερ τῆς Σκυθικῆς ἐπιτίμιόν ἐστιν, ἢ χείρων ἄλλου κατὰ φιλίαν κεκρίσθαι, καὶ ταῦτα Ἕλληνος Σκύθης αὐτὸς ὤν.

11 11. *ΜΝΗΣ. Ἔστι μέν, ὦ Τόξαρι, οὐ φαῦλον τὸ ἔργον ἀνδρὶ οἵῳ σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι πάνυ εὐστόχους καὶ τεθηγμένους παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους. οὐ μὴν ἀγεννῶς γε οὕτως καταπροδοὺς ἐν βραχεῖ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν ὑποχωρήσομαί σοι· καὶ γὰρ ἂν εἴη πάνδεινον, ὑπὸ δυοῖν μὲν ἐκείνοιν ἡττηθῆναι τοσούτους τῶν Σκυθῶν, ὁπόσους οἵ τε μῦθοι δηλοῦσι καὶ αἱ ὑμέτεραι παλαιαὶ γραφαί, ἃς μικρῷ πρόσθεν εὖ μάλα ἐξετραγῴδησας, Ἕλληνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔθνη καὶ τοσαύτας πόλεις ἐρήμην ὑπὸ σοῦ ἁλῶναι. εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, οὐ τὴν δεξιὰν ὥσπερ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθῆναι καλόν. πότερον δὲ ὡρίσθαι χρὴ τὸν ἀριθμὸν ἡμῖν τῶν φιλικῶν τούτων πράξεων, ἢ ὁπόσῳ ἄν τις πλείους ἔχῃ λέγειν, τοσούτῳ εὐπορώτερος ἂν δόξειε πρὸς τὴν νίκην;*

ΤΟΞ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὡρίσθω μὴ ἐν τῷ πλήθει αὐ- 518
τῶν τὸ κράτος, ἀλλ' εἰ ἀμείνους καὶ τομώτεραι φαίνοιντο αἱ σαὶ τῶν ἐμῶν ἴσαι τὸν ἀριθμὸν οὖσαι, καιριώτερα δῆλον ὅτι ἐργάσονταί μοι τραύματα καὶ θᾶττον ἐνδώσω πρὸς τὰς πληγάς.

ΜΝΗΣ. Εὖ λέγεις, καὶ ὡρίσθωσαν ὁπόσαι ἱκαναί. πέντε ἔμοιγε δοκοῦσιν ἑκατέρως.

ΤΟΞ. Κἀμοὶ δοκεῖ, πρότερος δὲ λέγε, ἀλλ' ἐπομοσάμενος ἦ μὴν ἀληθῆ ἐρεῖν· ἄλλως γὰρ πλάττειν τὰ

τοιαῦτα, ου πάνυ χαλεπὸν καὶ ὁ ἔλεγχος ἀφανής. εἰ δὲ ὀμόσειας, οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν.

ΜΝΗΣ. Ὀμούμεθα, εἴ τι καὶ ὅρκου δεῖν νομίζεις. τίς δέ σοι τῶν ἡμετέρων θεῶν — ἆρ᾽ ἱκανὸς ὁ Φίλιος;

ΤΟΞ. Καὶ μάλα· ἐγὼ δὲ τὸν ἐπιχώριον ὀμοῦμαί σοι ἐν τῷ ἐμαυτοῦ λόγῳ.

12. ΜΝΗΣ. Ἴστω τοίνυν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ἦ μὴν 12
ὁπόσα ἂν λέγω πρὸς σὲ ἢ αὐτὸς εἰδὼς ἢ παρ᾽ ἄλλων, ὁπόσον οἷόν τε ἦν, δι᾽ ἀκριβείας ἐκπυνθανόμενος ἐρεῖν, μηδὲν παρ᾽ ἐμαυτοῦ ἐπιτραγῳδῶν. καὶ πρώτην γέ σοι τὴν Ἀγαθοκλέους καὶ Δεινίου φιλίαν διηγήσομαι ἀοίδιμον ἐν τοῖς Ἴωσι γενομένην· Ἀγαθοκλῆς γὰρ οὗτος ὁ Σάμιος οὐ πρὸ πολλοῦ ἐγένετο, ἄριστος μὲν πρὸς φιλίαν, ὡς
9 ἔδειξε, τὰ ἄλλα δὲ οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν πολλῶν οὔτε ἐς τὸ γένος οὔτε ἐς τὴν ἄλλην περιουσίαν· Δεινίᾳ δὲ τῷ Λύσωνος Ἐφεσίῳ φίλος ἐκ παίδων ἦν· ὁ δὲ Δεινίας ἐπλούτει ἄρα εἰς ὑπερβολήν· καὶ ὥσπερ εἰκὸς νεόπλουτον ὄντα, πολλοὺς καὶ ἄλλους εἶχε περὶ ἑαυτὸν ἱκανοὺς μὲν συμπιεῖν καὶ πρὸς ἡδονὴν συνεῖναι, φιλίας δὲ πλεῖστον ὅσον ἀποδέοντας. τέως μὲν οὖν ἐν τούτοις καὶ ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐξητάζετο καὶ συνῆν καὶ συνέπινεν αὐτοῖς οὐ πάνυ χαίρων τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ, καὶ ὁ Δεινίας οὐδὲν αὐτὸν ἐντιμότερον εἶχε τῶν κολάκων· τελευταῖον δὲ καὶ προσέκρουε τὰ πολλὰ ἐπιτιμῶν, καὶ φορτικὸς ἐδόκει ὑπομιμνήσκων ἀεὶ τῶν προγόνων καὶ φυλάττειν παραγγέλλων ἃ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ πατὴρ αὐτῷ κτησάμενος κατέλιπεν· ὥστε διὰ ταῦτα οὐδὲ ἐπὶ τοὺς κώμους ἀπῆγεν ἔτι αὐτόν, ἀλλὰ μόνος μετ᾽ ἐκείνων ἐκώμαζε λανθάνειν πειρώμενος τὸν Ἀγαθοκλέα. 13. καὶ δή ποτε ὑπὸ 13
τῶν κολάκων ἐκείνων ὁ ἄθλιος ἀναπείθεται ὡς ἐρῴη αὐτοῦ Χαρίκλεια Δημώνακτος γυνὴ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς καὶ πρώτου Ἐφεσίων τὰ πολιτικά· καὶ γραμμάτιά τε εἰσεφοί-
20 τα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα ὁπόσα αἱ μαστροποὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται, κατὰ μικρὸν αὐτοῖς ἐπιτεχνώμεναι τοὺς ἔρωτας καὶ ἀναφλέγουσαι τὸ πρῶτον

ἐρᾶσθαι νομίζοντας· ἐπαγωγότατον γὰρ τοῦτό γε, καὶ
μάλιστα τοῖς καλοῖς εἶναι οἰομένοις, ἄχρι ἂν λάθωσιν ἐς
τὰ δίκτυα ἐμπεσόντες. ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεῖον μέν τι
γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως καὶ τοῦ προστυχόντος ἀεί,
καὶ εἰ πάνυ ἐπ᾽ ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις, καὶ εἰ προσίδοι τις
μόνον, εὐθὺς ἐπένευε καὶ δέος οὐδὲν ἦν μή πως ἀντείποι
Χαρίκλεια. δεινὴ δὲ καὶ τὰ ἄλλα τεχνῖτις παρ᾽ ἥντινα
βούλει τῶν ἑταιρῶν ἐπισπάσασθαι ἐραστὴν καὶ ἀμφίβο-
λον ἔτι ὄντα ὅλον ὑποποιήσασθαι καὶ ἐνεχόμενον ἤδη
ἐπιτεῖναι καὶ προσεκκαῦσαι ἄρτι μὲν ὀργῇ, ἄρτι δὲ κο-
λακείᾳ καὶ μετὰ μικρὸν ὑπεροψίᾳ καὶ τῷ πρὸς ἕτερον
ἀποκλίνειν δοκεῖν, καὶ ὅλη συνεκεκρότητο ἁπανταχόθεν 52
ἡ γυνὴ καὶ πολλὰ μηχανήματα κατεσκεύαστο κατὰ τῶν
14 ἐραστῶν. 14. ταύτην οὖν τότε οἱ Δεινίου κόλακες παρα-
λαμβάνουσιν ἐπὶ τὸ μειράκιον καὶ τὰ πολλὰ ὑπεκωμῳ-
δουν συνωθοῦντες αὐτὸν ἐς τὸν ἔρωτα τῆς Χαρικλείας.
ἡ δὲ πολλοὺς ἤδη νέους ἐκτραχηλίσασα καὶ μυρίους ἔρω-
τας ὑποκριναμένη καὶ οἴκους πολυταλάντους ἀνατρέ-
ψασα, ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, παραλα-
βοῦσα ἐς τὰς χεῖρας ἁπλοϊκὸν καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων
μηχανημάτων νεανίσκον οὐκ ἀφῆκεν ἐκ τῶν ὀνύχων,
ἀλλὰ περιέχουσα πανταχόθεν καὶ διαπείρασα (?), ὅτε ἤδη
παντάπασιν ἐκράτει, αὐτή τε ἀπώλετο ὑπὸ τῆς ἄγρας καὶ
τῷ κακοδαίμονι Δεινίᾳ μυρίων κακῶν αἰτία ἐγένετο. τὸ
μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐκεῖνα ἐπ᾽ αὐτὸν καθίει τὰ γραμ-
μάτια, καὶ συνεχῶς πεμπομένη τὴν ἅβραν (†), ὡς ἐδάκρυσε 52
καὶ ἐπηγρύπνησε καὶ τέλος ὡς ἀπάγξει ἑαυτὴν ἡ ἀθλία
ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἕως δὴ ὁ μακάριος ἐπείσθη καλὸς εἶναι
καὶ ταῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος. καί που συνη-
15 νέχθη πολλὰ ἱκετευθείς. 15. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἤδη ῥᾷον,
ὡς τὸ εἰκός, ἁλώσεσθαι ἔμελλεν ὑπὸ γυναικὸς καλῆς καὶ
πρὸς ἡδονήν τε ὁμιλῆσαι ἐπισταμένης καὶ ἐν καιρῷ δα-
κρῦσαι καὶ μεταξὺ τῶν λόγων ἐλεεινῶς ὑποστενάξαι καὶ
ἀπιόντος ἤδη λαβέσθαι καὶ εἰσελθόντι προσδραμεῖν καὶ
καλλωπίζεσθαι, ὡς ἂν μάλιστα ἀρέσειε, καί που καὶ ᾆσαι
καὶ κιθαρίσαι· οἷς ἅπασι κατὰ τοῦ Δεινίου ἐκέχρητο. καὶ

ἐπεὶ ᾔσθετο πονηρῶς ἔχοντα καὶ διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι
καὶ τακερὸν γεγενημένον, ἄλλο ἐπὶ τούτοις ἐπενόει καὶ
τὸν ἄθλιον ἀπώλλυε· κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκήπτεται
— ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο βλᾶκα ἐραστὴν προσεκπυρῶσαι
— καὶ οὐκέτι ἐφοίτα πρὸς αὐτὸν φυλάττεσθαι ὑπὸ τἀν-
δρὸς λέγουσα πεπυσμένου τὸν ἔρωτα· ὁ δ' οὐκέτι οἷός τε
ἦν φέρειν τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἠνείχετο μὴ ὁρῶν αὐτήν,
ἀλλὰ ἐδάκρυε καὶ τοὺς κόλακας εἰσέπεμπε καὶ τοὔνομα
523 τῆς Χαρικλείας ἐπεβοᾶτο καὶ τὴν εἰκόνα περιβαλὼν αὐ-
τῆς — ἐπεποίητο δὲ λίθου λευκοῦ — ἐκώκυε καὶ τέλος
καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐς τοὔδαφος ἐκυλίνδετο καὶ λύττα
ἦν ἀκριβὴς τὸ πρᾶγμα· τὰ μὲν γὰρ δῶρα οὐ κατὰ μῆλα
καὶ στεφάνους ἀντεδίδοτο αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι ὅλαι καὶ
ἀγροὶ καὶ θεράπαιναι καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς καὶ χρυσὸν
ὁπόσον ἐθελήσει. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ ὁ Λύσωνος οἶ-
κος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ γενόμενος ἐξήντλητο
ἤδη καὶ ἐξεκεκένωτο. 16. εἶτα ὡς ἤδη αὖος ἦν, ἀπολι- 16
ποῦσα αὐτὸν ἄλλον τινὰ Κρῆτα νεανίσκον τῶν ὑποχρύ-
σων ἐθήρα καὶ μετέβαινεν ἐπ' ἐκεῖνον καὶ ἤρα ἤδη αὐτοῦ
κἀκεῖνος ἐπίστευεν. ἀμελούμενος οὖν ὁ Δεινίας οὐχ ὑπὸ
τῆς Χαρικλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κολάκων —
κἀκεῖνοι γὰρ ἐπὶ τὸν Κρῆτα ἤδη τὸν ἐρώμενον μετεληλ-
λύθεσαν — ἔρχεται παρὰ τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ πάλαι εἰ-
δότα ὡς ἔχοι πονηρῶς τὰ πράγματα αὐτῷ. καὶ αἰδούμε-
νος τὸ πρῶτον ὅμως διηγεῖτο πάντα, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀπο-
ρίαν, τὴν ὑπεροψίαν τῆς γυναικός, τὸν ἀντεραστὴν τὸν
Κρῆτα, καὶ τέλος ὡς οὐ βιώσεται μὴ οὐχὶ συνὼν τῇ Χα-
ρικλείᾳ. ὁ δὲ ἄκαιρον εἶναι νομίσας ἐν τούτῳ ἀπομνημο-
νεύειν τῷ Δεινίᾳ, διότι οὐ προσίετο μόνον αὐτὸν τῶν
524 φίλων, ἀλλὰ τοὺς κόλακας αὐτοῦ προετίμα, τότε ἣν μό-
νον εἶχε πατρῴαν οἰκίαν ἐν Σάμῳ ἀπεμπολήσας ἧκεν
αὐτῷ τὴν τιμὴν κομίζων τρία τάλαντα. λαβὼν δὲ ὁ Δει-
νίας οὐκ ἀφανὴς εὐθὺς ἦν τῇ Χαρικλείᾳ καλός ποθεν
ἄρτι γεγενημένος· καὶ αὖθις ἡ ἅβρα καὶ τὰ γραμμάτια
καὶ μέμψις, ὅτι μὴ πολλοῦ χρόνου ἀφίκετο, καὶ οἱ κόλα-
κες συνέθεον ἐπικαλαμησόμενοι ὁρῶντες ἐδώδιμον ἔτι

17 ὄντα τὸν Δεινίαν. 17. ὡς δὲ ὑπέσχετο ἥξειν παρ᾽ αὐτὴν
καὶ ἧκε περὶ πρῶτον ὕπνον καὶ ἔνδον ἦν, ὁ Δημῶναξ ὁ
τῆς Χαρικλείας ἀνὴρ εἴτε ἄλλως αἰσθόμενος εἴτε καὶ ἀπὸ
συνθήματος τῆς γυναικός — ἄμφω γὰρ λέγεται — ἐπα-
ναστὰς ὥσπερ ἐκ λόχου τήν τε αὔλειον ἀποκλείειν ἐκέ-
λευε καὶ συλλαμβάνειν τὸν Δεινίαν, πῦρ καὶ μάστιγας
ἀπειλῶν καὶ ξίφος ὡς ἐπὶ μοιχὸν σπασάμενος. ὁ δὲ συνι-
δὼν οὗ κακῶν ἦν, μοχλόν τινα πλησίον κείμενον ἁρπά- 525
σας αὐτόν τε ἀποκτείνει τὸν Δημώνακτα πατάξας ἐς τὸν
κρόταφον καὶ τὴν Χαρίκλειαν, οὐ μιᾷ πληγῇ ταύτην,
ἀλλὰ καὶ τῷ μοχλῷ πολλάκις καὶ τῷ ξίφει τοῦ Δημώ-
νακτος ὕστερον. οἱ δ᾽ οἰκέται τέως μὲν ἑστήκεσαν ἄφωνοι
τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος ἐκπεπληγμένοι, εἶτα πει-
ρώμενοι συλλαμβάνειν, ὡς καὶ αὐτοῖς ἐπῄει μετὰ τοῦ ξί-
φους, ἐκεῖνοι μὲν ἔφευγον, ὁ Δεινίας δὲ ὑπεξέρχεται
τηλικοῦτον ἔργον εἰργασμένος· καὶ τὸ μέχρι τῆς ἕω παρὰ
τῷ Ἀγαθοκλεῖ διέτριβεν, ἀναλογιζόμενοι τὰ πεπραγμένα
καὶ περὶ τῶν μελλόντων ὅ τι ἀποβήσεται σκοποῦντες·
ἕωθεν δὲ οἱ στρατηγοὶ παρῆσαν — ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα
διεβεβόητο — καὶ συλλαβόντες τὸν Δεινίαν, οὐδ᾽ αὐτὸν
ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι, ἀπάγουσι παρὰ τὸν
ἁρμοστήν, ὃς ἥρμοζε τὴν Ἀσίαν τότε· ὁ δὲ βασιλεῖ τῷ 526
μεγάλῳ ἀναπέμπει αὐτόν· καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ κατεπέμφθη
ὁ Δεινίας ἐς Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων ἐν ταύτῃ
18 φεύγειν εἰς ἀεὶ τεταγμένος ὑπὸ βασιλέως. 18. ὁ δὲ Ἀγα-
θοκλῆς καὶ τἆλλα μὲν συνῆν καὶ συναπῆρεν ἐς τὴν Ἰτα-
λίαν καὶ συνεισῆλθεν ἐς τὸ δικαστήριον μόνος τῶν φί-
λων καὶ πρὸς οὐδὲν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἔφευγεν ὁ
Δεινίας, οὐδὲ τότε ἀπελείφθη τοῦ ἑταίρου, καταδικάσας
δὲ αὐτὸς αὑτοῦ διέτριβεν ἐν Γυάρῳ καὶ συνέφευγεν αὐ-
τῷ, καὶ ἐπειδὴ παντάπασιν ἠπόρουν τῶν ἀναγκαίων,
παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς πορφυρεῦσι συγκατεδύετο καὶ τὸ
γινόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων ἔτρεφε τὸν Δεινίαν καὶ
νοσήσαντά τε ἐπὶ μήκιστον ἐθεράπευσε καὶ ἀποθανόντος
οὐκέτι ἐπανελθεῖν ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ
ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν αἰσχυνόμενος καὶ τεθνεῶτα ἀπολι-

πεῖν τὸν φίλον. τοῦτό σοι ἔργον φίλου Ἕλληνος οὐ πρὸ πολλοῦ γενόμενον· ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε ἤδη διελήλυθεν, ἀφ᾽ οὗ Ἀγαθοκλῆς ἐν Γυάρῳ ἀπέθανε.

ΤΟΞ. Καὶ εἴθε γε, ὦ Μνήσιππε, ἀνώμοτος ὢν ταῦτα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἐδυνάμην αὐτοῖς· οὕτω
527 Σκυθικόν τινα φίλον τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον διηγήσω. πλὴν οὖν δέδια μή τινα καὶ ἄλλον ὅμοιον εἴπῃς αὐτῷ.

19. ΜΝΗΣ. Ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τόξαρι, 19
Εὐθύδικον τὸν Χαλκιδέα. διηγεῖτο δέ μοι περὶ αὐτοῦ Σιμύλος ὁ ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς ἐπομοσάμενος ἦ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι τὸ ἔργον· πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἐξ Ἰταλίας Ἀθήναζε περὶ δύσιν Πλειάδος συλλογιμαίους τινὰς ἀνθρώπους κομίζων, ἐν δὲ τούτοις εἶναι καὶ τὸν Εὐθύδικον καὶ μετ᾽ αὐτοῦ Δάμωνα, Χαλκιδέα καὶ τοῦτον, ἑταῖρον αὐτοῦ· ἡλικιώτας δὲ εἶναι, τὸν μὲν Εὐθύδικον ἐρρωμένον καὶ καρτερόν, τὸν δὲ Δάμωνα ὕπωχρον καὶ ἀσθενικόν, ἄρτι ἐκ νόσου μακρᾶς, ὡς ἐδόκει, ἀνιστάμενον. ἄχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διαπλεῦσαι ἔφη ὁ Σιμύλος σφᾶς· ἐπεὶ δὲ τὸν πορθμὸν διαπεράσαντες ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ Ἰονίῳ ἔπλεον, χειμῶνα μέγιστον ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν πολλὰ τί ἂν τις λέγοι, τρικυμίας τινὰς καὶ στροβίλους καὶ χαλάζας καὶ ἄλλα ὅσα χειμῶνος κακά; ἐπεὶ δὲ ἤδη σφᾶς κατὰ τὴν Ζάκυνθον εἶναι ἀπὸ ψιλῆς
528 τῆς κεραίας πλέοντας, ἔτι καὶ σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους, ὡς τὸ ῥόθιον ἐπέχεσθαι τῆς ὁρμῆς, περὶ μέσας νύκτας οἷον ἐν τοσούτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα ἐμεῖν ἐγκεκυφότα ἐς τὴν θάλατταν· εἶτα, οἶμαι, τῆς νεὼς βιαιότερον εἰς ὃ ἐκεκύφει μέρος ἐπικλιθείσης καὶ τοῦ κύματος συναπώσαντος, ἐκπεσεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ πέλαγος, οὐδὲ γυμνὸν τὸν ἄθλιον, ὡς ἂν καὶ ῥᾷον δύνασθαι νεῖν· εὐθὺς οὖν βοᾶν πνιγόμενον καὶ μόγις ἑαυτὸν ὑπερέχοντα τοῦ κλύδωνος. 20. τὸν δὲ Εὐθύδι- 20
κον, ὡς ἤκουσε — τυχεῖν δὲ γυμνὸν ἐν τῇ εὐνῇ ὄντα — ῥῖψαι ἑαυτὸν ἐς τὴν θάλατταν καὶ καταλαβόντα τὸν Δάμωνα ἤδη ἀπαγορεύοντα — φαίνεσθαι γὰρ ἐπὶ πολὺ ταῦτα τῆς σελήνης καταλαμπούσης — παρανήχεσθαι

*καὶ συγκουφίζειν· σφᾶς δὲ ἐπιθυμεῖν μὲν αὐτοῖς βοηθεῖν
καὶ ἐλεεῖν τὴν συμφορὰν τῶν ἀνδρῶν, μὴ δύνασθαι δὲ
μεγάλῳ τῷ πνεύματι ἐλαυνομένους· πλὴν ἐκεῖνά γε ποιῆ-* 529
*σαι, φελλούς τε γὰρ πολλοὺς ἀφεῖναι αὐτοῖς καὶ τῶν
κοντῶν τινας, ὡς ἐπὶ τούτων απονήξαιντο, εἴ τινι αὐ-
τῶν περιτύχοιεν, καὶ τέλος καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτὴν
οὐ μικρὰν οὖσαν. ἐννόησον τοίνυν πρὸς θεῶν, ἥντινα
ἄν τις ἄλλην ἐπίδειξιν ἐπιδείξαιτο εὐνοίας βεβαιοτέραν
πρὸς ἄνδρα φίλον ἐν νυκτὶ ἐκπεσόντα ἐς πέλαγος οὕτως
ἠγριωμένον ἢ κοινωνήσας τοῦ θανάτου; καί μοι ἐπ᾽
ὀφθαλμῶν λαβὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, τὸν ἦχον
τοῦ ὕδατος ἐπικλωμένου, τὸν ἀφρὸν περιζέοντα, τὴν
νύκτα, καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, εἶτα ἀποπνιγόμενον ἐκεῖνον καὶ
μόγις ἀνακύπτοντα καὶ τὰς χεῖρας ὀρέγοντα τῷ ἑταίρῳ,
τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα εὐθὺς καὶ συννέοντα καὶ δεδιότα μὴ
προαπολεῖται αὐτοῦ ὁ Δάμων· οὕτω γὰρ ἂν μάθοις ὡς
οὐκ ἀγεννῆ σοι καὶ τοῦτον φίλον τὸν Εὐθύδικον διη-
γησάμην.*

21 21. *ΤΟΞ. Πότερον δὲ ἀπώλοντο, ὦ Μνήσιππε, οἱ
ἄνδρες, ἢ τίς αὐτοῖς ἐκ παραλόγου σωτηρία ἐγένετο; ὡς* 530
ἔγωγε οὐ μετρίως δέδοικα ὑπὲρ αὐτῶν.

*ΜΝΗΣ. Θάρρει, ὦ Τόξαρι, ἐσώθησαν καὶ ἔτι καὶ
νῦν εἰσιν Ἀθήνησιν ἄμφω φιλοσοφοῦντες. ὁ μὲν γὰρ Σι-
μύλος ταῦτα μόνα εἶχε λέγειν, ἅ ποτε εἶδε τῆς νυκτός,
τὸν μὲν ἐκπίπτοντα, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα καὶ νηχομένους,
εἰς ὅσον ἐν νυκτὶ καθορᾶν ἐδύνατο. τὰ δὲ ἀπὸ τούτου οἱ
ἀμφὶ τὸν Εὐθύδικον αὐτοὶ διηγοῦνται· τὸ μὲν γὰρ πρῶ-
τον φελλοῖς τισι περιπεσόντας ἀνέχειν ἐπὶ τούτων ἑαυ-
τοὺς καὶ ἀπονήχεσθαι πονήρως, ὕστερον δὲ τὴν ἀποβά-
θραν ἰδόντας ἤδη πρὸς ἕω προσνήξασθαί τε αὐτῇ καὶ τὸ
λοιπὸν ἐπιβάντας εὐμαρῶς προσενεχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ.*

22 22. *Μετὰ δὲ τούτους οὐ φαύλους ὄντας, ὡς ἔγωγ᾽
ἂν εἴποιμι, ἄκουσον ἤδη τρίτον ἄλλον οὐδέν τι χείρονα
αὐτῶν. Εὐδαμίδας Κορίνθιος Ἀρεταίῳ τῷ Κορινθίῳ καὶ
Χαριξένῳ τῷ Σικυωνίῳ φίλοις ἐκέχρητο εὐπόροις οὖσι
πενέστατος αὐτὸς ὤν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθήκας ἀπέ-*

531 λιπε τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως γελοίας, σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἰ τοιαῦται δόξουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ φιλίαν τιμῶντι καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἁμιλλωμένῳ· ἐγέγραπτο γὰρ ἐν αὐταῖς, Ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν τὴν μητέρα μου τρέφειν καὶ γηρωκομεῖν, Χαριξένῳ δὲ τὴν θυγατέρα μου ἐκδοῦναι μετὰ προικός, ὁπόσην ἂν πλείστην ἐπιδοῦναι παρ' αὑτοῦ δύνηται — ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μήτηρ πρεσβῦτις καὶ θυγάτριον ὡραῖον ἤδη γάμου — ἢν δέ τι ἅτερος αὐτῶν ἐν τοσούτῳ πάθῃ, καὶ τὴν ἐκείνου, φησίν, μερίδα, ἐχέτω ὁ ἕτερος. τούτων ἀναγνωσθεισῶν τῶν διαθηκῶν οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δέ, ἣ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἦν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες ἐν παιδιᾷ τὸ πρᾶγμα ἐποιοῦντο καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπηλλάττετο, οἷον Ἀρεταῖος καὶ Χαρίξενος οἱ εὐδαίμονες κλῆρον διαδέξονται, λέγοντες, εἴπερ ἀποτίσουσιν Εὐδαμίδᾳ καὶ ζῶντες αὐτοὶ κληρονομήσονται ὑπὸ τοῦ νεκροῦ. 23. οἱ 23
κληρονόμοι δέ, οἷς ταῦτα κατελέλειπτο, ὡς ἤκουσαν, ἧκον
532 εὐθὺς διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν οὖν Χαρίξενος πέντε μόνας ἡμέρας ἐπιβιοὺς ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἀρεταῖος ἄριστος κληρονόμων γενόμενος τήν τε αὑτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα παραλαβὼν τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα τὴν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδέδωκεν, ἀπὸ ταλάντων πέντε ὧν εἶχε δύο μὲν τῇ ἑαυτοῦ θυγατρί, δύο δὲ τῇ τοῦ φίλου ἐπιδούς, καὶ τὸν γάμον γε αὐτοῖν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας ἠξίωσε γενέσθαι. τί σοι δοκεῖ, ὦ Τόξαρι, ὁ Ἀρεταῖος οὗτος; ἆρα φαῦλον παράδειγμα φιλίας παρεσχῆσθαι τοιαῦτα κληρονομήσας καὶ μὴ προδοὺς τὰς διαθήκας τοῦ φίλου; ἢ τίθεμεν καὶ τοῦτον ἐν ταῖς τελείαις ψήφοις μίαν τῶν πέντε εἶναι;

ΤΟΞ. Καὶ οὗτος μὲν καλῶς· ἐγὼ δὲ τὸν Εὐδαμίδαν πολὺ μᾶλλον ἐθαύμασα τοῦ θάρσους, ὃ εἶχεν ἐπὶ τοῖς φίλοις. ἐδήλου γὰρ ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τὰ ὅμοια ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ ἐν διαθήκαις ταῦτα ἐνεγέγραπτο, ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἧκεν ἂν ἄγραφος κληρονόμος τῶν τοιούτων.

533 24. ΜΝΗΣ. Εὖ λέγεις. τέταρτον δέ σοι διηγήσομαι, 24

*Ζηνόθεμιν τὸν Χαρμόλεω Μασσαλιῆθεν· ἐδείχθη δέ μοι
ἐν Ἰταλίᾳ πρεσβεύοντι ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλὸς ἀνὴρ καὶ
μέγας καὶ πλούσιος, ὡς ἐδόκει· παρεκάθητο δὲ αὐτῷ γυνὴ
ἐπὶ ζεύγους ὁδοιποροῦντι τά τε ἄλλα εἰδεχθὴς καὶ ξηρὰ τὸ
ἥμισυ τὸ δεξιὸν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένη, παλλώ-
βητόν τι καὶ ἀπρόσιτον μορμολύκειον. εἶτα ἐπεὶ ἐθαύ-
μασα εἰ καλὸς οὗτος καὶ ὡραῖος ὢν ἀνέχεται παροχουμέ-
νην τοιαύτην αὐτῷ γυναῖκα, ὁ δείξας αὐτὸν διηγεῖτό μοι
τὴν ἀνάγκην τοῦ γάμου ἀκριβῶς εἰδὼς ἕκαστα· Μασσα-
λιώτης δὲ καὶ αὐτὸς ἦν. Μενεκράτει γάρ, ἔφη, τῷ πατρὶ
τῆς δυσμόρφου ταύτης φίλος ἦν ὁ Ζηνόθεμις πλουτοῦντι
καὶ τιμωμένῳ ὁμότιμος ὤν. χρόνῳ δὲ ὁ Μενεκράτης ἀφῃ-
ρέθη τὴν οὐσίαν ἐκ καταδίκης, ὅτεπερ καὶ ἄτιμος ἐγένετο
ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων ὡς ἀποφηνάμενος γνώμην παράνο-
μον. οὕτω δὲ οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, ἔφη, εἴ τις
παράνομα γράψειεν. ἐλυπεῖτο οὖν ὁ Μενεκράτης καὶ* 53
*ἐπὶ τῇ καταδίκῃ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου πένης καὶ ἐξ ἐνδόξου
ἄδοξος ἐν ὀλίγῳ ἐγένετο· μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠνία θυγάτηρ
αὕτη ἐπίγαμος ἤδη καὶ ὀκτωκαιδεκέτις οὖσα, ἣν οὐδὲ
μετὰ πάσης τῆς οὐσίας τοῦ πατρός, ἣν πρὸ τῆς καταδίκης
ἐκέκτητο, ἠξίωσεν ἄν τις τῶν γε ἀγενῶν καὶ πενήτων
ῥᾳδίως παραλαβεῖν οὕτως κακοδαίμονα οὖσαν τὴν ὄψιν.
ἐλέγετο δὲ καὶ καταπίπτειν πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομέ-*
25 *νην.* 25. *ὡς δὲ ταῦτα πρὸς τὸν Ζηνόθεμιν ἀπωδύρετο,
Θάρρει, ἔφη, ὦ Μενέκρατες, οὔτε γὰρ ἀπορήσεις τῶν
ἀναγκαίων καὶ ἡ θυγάτηρ σου ἄξιον τοῦ γένους εὑρήσει
τινὰ νυμφίον· καὶ ταῦτα ἅμα διεξιὼν λαβόμενος αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς ἦγεν ἐς τὴν οἰκίαν καὶ τήν τε οὐσίαν πολλὴν οὖ-
σαν ἐνείματο πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖπνον παρασκευασθῆναι
κελεύσας εἱστία τοὺς φίλους καὶ τὸν Μενεκράτην, ὡς δή
τινα τῶν ἑταίρων πεπεικὼς ὑποστῆναι τῆς κόρης τὸν γά-
μον. ἐπεὶ δὲ ἐδεδείπνητο αὐτοῖς καὶ ἔσπεισαν τοῖς θεοῖς,
ἐνταῦθα δὴ μεστὴν αὐτῷ τὴν φιάλην προτείνας, Δέδεξο,
εἶπεν, ὦ Μενέκρατες, παρὰ τοῦ γαμβροῦ τὴν φιλοτη-
σίαν· ἄξομαι γὰρ ἐγὼ τήμερον τὴν σὴν θυγατέρα Κυδι-
μάχην· τὴν προῖκα δὲ πάλαι εἴληφα, τάλαντα πέντε καὶ*

εἴκοσι. τοῦ δέ, Ἄπαγε, λέγοντος, μὴ σύ γε, ὦ Ζηνόθεμι,
535 μὴ οὕτω μανείην, ὡς περιιδεῖν σε νέον καὶ καλὸν ὄντα
κόρῃ αἰσχρᾷ καὶ λελωβημένῃ συγκαταζευγνύμενον· ὁ δέ,
ταῦτα διεξιόντος, ἀράμενος τὴν νύμφην ἀπῄει ἐς τὸν
θάλαμον καὶ μετ᾽ ὀλίγον προῆλθε διακορήσας αὐτήν·
καὶ τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου σύνεστιν ὑπεραγαπῶν καὶ πάντῃ ὡς
ὁρᾷς περιαγόμενος αὐτήν. 26. καὶ οὐχ ὅπως αἰσχύνεται 26
τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικεν, ἐπιδεικνύμενος
ὡς καταφρονεῖ μὲν τῶν ἐν τῷ σώματι καλῶν ἢ αἰσχρῶν
καὶ πλούτου καὶ δόξης, ἀφορᾷ δὲ ἐς τὸν φίλον καὶ τὸν
Μενεκράτην· οὐδὲ οἴεται χείρω πρὸς φιλίαν ὑπὸ τῆς
ψήφου τῶν ἑξακοσίων γεγονέναι. πλὴν ἤδη γε τούτων
οὕτως αὐτὸν ἠμείψατο καὶ ἡ τύχη· παιδίον γὰρ πάγκα-
λον ἐκ τῆς αἰσχίστης αὐτῷ ταύτης ἐγένετο. καὶ πρῴην γε
ἐπεὶ ἀράμενος αὐτὸ εἰσεκόμισεν ὁ πατὴρ ἐς τὸ βουλευ-
τήριον θαλλῷ ἐστεμμένον καὶ μέλανα ἀμπεχόμενον, ὡς
ἐλεεινότερον φανείη ὑπὲρ τοῦ πάππου, τὸ μὲν βρέφος
ἀνεγέλασε πρὸς τοὺς βουλευτὰς καὶ συνεκρότει τὼ χεῖρε,
ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸ ἀφίησι τῷ Μενεκρά-
τει τὴν καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι τηλικούτῳ συνη-
γόρῳ χρησάμενος πρὸς τὸ συνέδριον. τοιαῦτα ὁ Μασσα-
λιώτης ἔλεγε τὸν Ζηνόθεμιν εἰργάσθαι ὑπὲρ τοῦ φίλου,
536 ὡς ὁρᾷς, οὐ μικρὰ οὐδὲ ὑπὸ πολλῶν ἂν Σκυθῶν γενό-
μενα, οἵγε κἂν τὰς παλλακὰς ἀκριβῶς τὰς καλλίστας ἐκ-
λέγεσθαι λέγονται.

27. Λοιπὸς ἡμῖν ὁ πέμπτος· καί μοι δοκῶ οὐκ 27
ἄλλον ἐρεῖν Δημητρίου τοῦ Σουνιέως ἐπιλαθόμενος·
συνεκπλεύσας γὰρ ἐς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντι-
φίλῳ τῷ Ἀλωπεκῆθεν ἑταίρῳ ἐκ παίδων ὄντι καὶ συνε-
φήβῳ συνῆν καὶ συνεπαιδεύετο αὐτὸς μὲν τὴν ἄσκησιν
τὴν Κυνικὴν ἀσκούμενος ὑπὸ τῷ Ῥοδίῳ ἐκείνῳ σοφιστῇ,
ὁ δὲ Ἀντίφιλος ἰατρικὴν ἄρα ἐμελέτα. καὶ δή ποτε ὁ μὲν
Δημήτριος ἔτυχεν ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῶν κατὰ θέαν
τῶν πυραμίδων καὶ τοῦ Μέμνονος· ἤκουε γὰρ ταύτας
ὑψηλὰς οὔσας μὴ παρέχεσθαι σκιάν, τὸν δὲ Μέμνονα
βοᾶν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον· τούτων ἐπιθυμήσας

Δημήτριος, θέας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀκροάσεως δὲ τοῦ Μέμνονος, ἀναπεπλεύκει κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα ὀκνήσαντα πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ θάλπος ἀπολιπὼν τὸν
28 Ἀντίφιλον. 28. ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ συμφορᾷ ἐχρήσατο μάλα γενναίου τινὸς φίλου δεομένῃ· οἰκέτης γὰρ αὐτοῦ Σύρος καὶ τοὔνομα καὶ τὴν πατρίδα, ἱεροσύλοις τισὶ κοινωνήσας συνεισῆλθέ τε αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀνουβίδειον καὶ ἀποσυλήσαντες τὸν θεὸν χρυσᾶς τε φιάλας δύο καὶ κηρύκιον, χρυσοῦν καὶ τοῦτο, καὶ κυνοκεφάλους ἀργυροῦς καὶ ἄλλα τοιαῦτα κατέθεντο πάντα παρὰ τῷ Σύρῳ· εἶτ᾿ ἐμπεσόντες — ἑάλωσαν γάρ τι ἀπεμπολοῦντες — ἅπαντα εὐθὺς ἔλεγον στρεβλούμενοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ ἀγόμενοι ἧκον ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντιφίλου καὶ τὰ φώρια ἐξέφερον ὑπὸ κλίνῃ τινὶ ἐν σκοτεινῷ κείμενα. ὅ τε οὖν Σύρος ἐδέδετο εὐθὺς καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ Ἀντίφιλος, οὗτος μὲν καὶ μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκάλου ἀναρπασθείς· ἐβοήθει δὲ οὐδείς, ἀλλὰ καὶ οἱ τέως ἑταῖροι ἀπεστρέφοντο ὡς τὸ Ἀνουβίδειον σεσυληκότα καὶ ἀσέβημα αὐτῶν ἡγοῦντο εἶναι, εἴ συνέπιόν ποτε ἢ συνειστιάθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ τῶν οἰκετῶν, δύο ὄντες, ἅπαντα ἐκ τῆς οἰκίας
29 συσκευασάμενοι ᾤχοντο φεύγοντες. 29. ἐδέδετο οὖν ὁ ἄθλιος Ἀντίφιλος πολὺν ἤδη χρόνον, ἁπάντων ὅσοι ἦσαν κακοῦργοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μιαρώτατος εἶναι δοκῶν· καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν Αἰγύπτιος, δεισιδαίμων ἄνθρωπος, ᾤετο γὰρ χαριεῖσθαι καὶ τιμωρήσειν τῷ θεῷ, βαρὺς τῷ Ἀντιφίλῳ ἐφεστώς. εἰ δ᾿ ἀπολογοῖτό ποτε λέγων ὡς οὐδὲν τοιοῦτον εἴργασται, ἀναίσχυντος ἐδόκει καὶ πολὺ πλέον ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖτο. ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη καὶ πονήρως εἶχεν οἷον εἰκὸς χαμαὶ καθεύδοντα καὶ τῆς νυκτὸς οὐδὲ ἀποτείνειν τὰ σκέλη δυνάμενον ἐν τῷ ξύλῳ κατακεκλειμένα· τῆς μὲν γὰρ ἡμέρας ὁ κλοιὸς ἤρκει καὶ ἡ ἑτέρα χεὶρ πεπεδημένη, ἐς δὲ τὴν νύκτα ἔδει ὅλον καταδεδέσθαι. καὶ μὴν καὶ τοῦ οἰκήματος ἡ δυσοσμία καὶ τὸ πνῖγος ἐν ταὐτῷ πολλῶν δεδεμένων καὶ στενοχωρουμένων καὶ μόλις ἀναπνεόντων καὶ τοῦ σιδήρου ὁ ψόφος καὶ ὕπνος ὀλίγος ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν καὶ ἀφόρητα οἵῳ

*ἀνδρὶ ἐκείνων ἀήθει καὶ ἀμελετήτῳ πρὸς οὕτω σκληρὰν
τὴν δίαιταν.* 30. *ἀπαγορεύοντος δὲ αὐτοῦ καὶ μηδὲ σῖτον* 30
19 *αἱρεῖσθαι θέλοντος ἀφικνεῖταί ποτε καὶ ὁ Δημήτριος οὐ-
δὲν εἰδὼς τῶν ἤδη γεγενημένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὡς
εἶχεν εὐθὺς ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον δρομαῖος ἐλθὼν τότε
μὲν οὐκ εἰσεδέχθη, ἑσπέρα γὰρ ἦν, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ
πάλαι κεκλεικὼς τὴν θύραν ἐκάθευδε φρουρεῖν τοῖς οἰ-
κέταις παρακελευσάμενος· ἕωθεν δὲ εἰσέρχεται πολλὰ
ἱκετεύσας· καὶ παρελθὼν ἐπὶ πολὺ μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντί-
φιλον ἄδηλον ὑπὸ τῶν κακῶν γεγενημένον καὶ περιιὼν
ἀνεσκοπεῖτο καθ' ἕκαστον τῶν δεδεμένων, ὥσπερ εἰώ-
θασιν οἱ τοὺς οἰκείους νεκρούς, ἤδη ἑώλων ὄντων, ἀνα-
ζητοῦντες ἐν ταῖς παρατάξεσι. καὶ εἴ γε μὴ τοὔνομα ἐβόη-
σεν, Ἀντίφιλον Δεινομένους, κἂν ἐπὶ πολὺ ἠγνόησεν ἂν
ὅστις ἦν, τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν. ὡς δὲ τὴν
φωνὴν αἰσθόμενος ἀνεβόησε καὶ προσιόντος διαστείλας
τὴν κόμην καὶ ἀπαγαγὼν τοῦ προσώπου αὐχμηρὰν καὶ
συμπεπιλημένην ἔδειξεν αὑτὸν ὅστις ἦν, ἄμφω μὲν αὐ-
τίκα πίπτουσιν ἰλιγγιάσαντες ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ θέᾳ.
χρόνῳ δὲ ἀναλαβὼν αὑτόν τε καὶ τὸν Ἀντίφιλον ὁ Δη-
μήτριος καὶ σαφῶς ἕκαστα ὡς εἶχεν ἐκπυθόμενος παρ'
αὐτοῦ θαρρεῖν τε παρακελεύεται καὶ διελὼν τὸ τριβώνιον
τὸ μὲν ἥμισυ αὐτὸς ἀναβάλλεται, τὸ λοιπὸν δὲ ἐκείνῳ
δίδωσιν ἃ εἶχε πιναρὰ καὶ ἐκτετρυχωμένα ῥάκη περισπά-
σας.* 31. *καὶ τὸ ἀπὸ τούτου πάντα τρόπον συνῆν ἐπιμε-* 31
*λούμενος αὐτοῦ καὶ θεραπεύων· παραδοὺς γὰρ ἑαυτὸν
τοῖς ἐν τῷ λιμένι ἐμπόροις ἕωθεν ἐς μέσην ἡμέραν οὐκ
ὀλίγον ἀπέφερεν ἀχθοφορῶν. εἶτ' ἐπανελθὼν ἂν ἐκ τοῦ
ἔργου, μέρος μὲν τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι καταβα-
λὼν τιθασὸν αὐτῷ καὶ εἰρηνικὸν ἀπειργάζετο αὐτόν, τὸ
λοιπὸν δὲ ἐς τὴν τοῦ φίλου θεραπείαν ἱκανῶς αὐτῷ
διήρκει. καὶ τὰς μὲν ἡμέρας συνῆν τῷ Ἀντιφίλῳ παρα-
μυθούμενος, ἐπεὶ δὲ νὺξ καταλάβοι, ὀλίγον πρὸ τῆς θύ-
ρας τοῦ δεσμωτηρίου στιβάδιόν τι ποιησάμενος καὶ φύλλα
ὑποβαλόμενος ἀνεπαύετο. χρόνον μὲν οὖν τινα οὕτω διῆ-
γον, εἰσιὼν μὲν ὁ Δημήτριος ἀκωλύτως, ῥᾷον δὲ φέρων*

32 τὴν συμφορὰν ὁ Ἀντίφιλος. 32. ὕστερον δὲ ἀποθανόντος
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ λῃστοῦ τινος ὑπὸ φαρμάκων, ὡς ἐδό-
κει, φυλακή τε ἀκριβὴς ἐγένετο καὶ οὐκέτι παρῄει ἐς τὸ
οἴκημα οὐδὲ εἷς τῶν λελυμένων. ἐφ᾽ οἷς ἀπορῶν καὶ ἀνιώ-
μενος, οὐκ ἔχων ἄλλως παρεῖναι τῷ ἑταίρῳ, προσαγγέλ- 341
λει ἑαυτὸν ἐλθὼν πρὸς τὸν ἁρμοστήν, ὡς εἴη κεκοινω-
νηκὼς τῆς ἐπὶ τὸν Ἄνουβιν ἐπιβουλῆς. ὡς δὲ τοῦτο εἶπεν,
ἀπήγετο εὐθὺς ἐς τὸ δεσμωτήριον, καὶ ἀχθεὶς παρὰ τὸν
Ἀντίφιλον — τοῦτο γοῦν μόλις πολλὰ ἱκετεύσας τὸν
δεσμοφύλακα ἐξειργάσατο παρ᾽ αὐτοῦ πλησίον τῷ Ἀντι-
φίλῳ καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεδέσθαι — ἔνθα δὴ καὶ
μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν, ἀμελῶν μὲν
τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν δεινῶν· — καίτοι ἐνόσησε καὶ αὐτός· —
ἐπιμελούμενος δὲ ὅπως ἐκεῖνος μάλιστα καθευδήσει καὶ
ἧττον ἀνιάσεται· ὥστε ῥᾷον ἔφερον μετ᾽ ἀλλήλων κακο-
33 παθοῦντες. 33. χρόνῳ δὲ καὶ τοιόνδε τι προσπεσὸν ἔπαυ-
σεν ἐπὶ πλέον αὐτοὺς δυστυχοῦντας· εἷς γὰρ τῶν δεδε-
μένων οὐκ οἶδ᾽ ὅθεν ῥίνης εὐπορήσας καὶ συνωμότας
πολλοὺς τῶν δεσμωτῶν προσλαβὼν ἀποπρίει τε τὴν ἅλυ-
σιν, ᾗ ἐδέδεντο ἑξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομέ-
νων, καὶ ἀπολύει ἅπαντας· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εὐμαρῶς 342
ὀλίγους ὄντας τοὺς φύλακας ἐκπηδῶσιν ἀθρόοι. ἐκεῖνοι
μὲν οὖν τὸ παραυτίκα ἔνθα ἐδύναντο ἕκαστος διασπα-
ρέντες ὕστερον συνελήφθησαν οἱ πολλοί· ὁ Δημήτριος
δὲ καὶ ὁ Ἀντίφιλος κατὰ χώραν ἔμειναν, καὶ τοῦ Σύρου
λαβόμενοι ἤδη ἀπιόντος. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, μαθὼν
ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος τὸ συμβεβηκὸς ἐπ᾽ ἐκεί-
νους μὲν ἔπεμψε τοὺς διωξομένους, μεταστειλάμενος δὲ
τοὺς ἀμφὶ τὸν Δημήτριον ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν ἐπαινέσας
ὅτι μόνοι οὐκ ἀπέδρασαν· ἀλλ᾽ οὐκ ἐκεῖνοί γε ἠγάπησαν
οὕτως ἀφιέμενοι, ἐβόα δὲ ὁ Δημήτριος καὶ δεινὰ ἐποίει,
ἀδικεῖσθαι σφᾶς οὐ σμικρά, εἰ δόξουσι κακοῦργοι ὄντες
ἐλέῳ ἢ ἐπαίνῳ τοῦ μὴ ἀποδρᾶναι ἀφεῖσθαι· καὶ τέλος
ἠνάγκασαν τὸν δικαστὴν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ᾽ξετάσαι.
ὁ δὲ ἐπεὶ ἔμαθεν οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἐπαινέσας αὐτούς,
τὸν Δημήτριον δὲ καὶ πάνυ θαυμάσας ἀφίησι παραμυ-

θησάμενος ἐπὶ τῇ κολάσει ἣν ἠνέσχοντο ἀδίκως δεθέν-
τες, καὶ ἑκάτερον δωρησάμενος παρ' αὑτοῦ, δραχμαῖς
543 μὲν μυρίαις τὸν Ἀντίφιλον, δὶς τοσαύταις δὲ τὸν Δημή-
τριον. 34. ὁ μὲν οὖν Ἀντίφιλος ἔτι καὶ νῦν ἐν Αἰγύπτῳ 34
ἐστίν, ὁ δὲ Δημήτριος καὶ τὰς αὑτοῦ δισμυρίας ἐκείνῳ
καταλιπὼν ᾤχετο ἀπιὼν ἐς τὴν Ἰνδικὴν παρὰ τοὺς Βραχ-
μᾶνας, τοσοῦτον εἰπὼν πρὸς τὸν Ἀντίφιλον, ὡς συγγνω-
στὸς ἂν εἰκότως νομίζοιτο ἤδη ἀπολιπὼν αὐτόν· οὔτε
γὰρ αὐτὸς δεῖσθαι τῶν χρημάτων, ἔστ' ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπερ
ἐστίν, ἀρκεῖσθαι ὀλίγοις δυνάμενος, οὔτε ἐκείνῳ ἔτι
δεῖν φίλου εὐμαρῶν αὐτῷ τῶν πραγμάτων γεγενημένων.
τοιοῦτοι, ὦ Τόξαρι, οἱ Ἕλληνες φίλοι. εἰ δὲ μὴ προδιε-
βεβλήκεις ἡμᾶς ὡς ἐπὶ ῥήμασι μέγα φρονοῦντας, καὶ αὐ-
τοὺς ἄν σοι τοὺς λόγους διεξῆλθον πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
ὄντας, οὓς ὁ Δημήτριος εἶπεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὑπὲρ
αὑτοῦ μὲν οὐδὲν ἀπολογούμενος, ὑπὲρ τοῦ Ἀντιφίλου
δέ, καὶ δακρύων προσέτι καὶ ἱκετεύων καὶ τὸ πᾶν ἐφ'
ἑαυτὸν ἀναδεξόμενος, ἄχρι μαστιγούμενος ὁ Σύρος ἀμ-
φοτέρους ἀφίησιν αὐτούς.

35. Ἐγὼ μὲν οὖν τούτους ὀλίγους ἀπὸ πλειόνων, 35
544 οὓς πρώτους ἡ μνήμη ὑπέβαλε, διηγησάμην σοι ἀγαθοὺς
καὶ βεβαίους φίλους. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη καταβὰς ἀπὸ τοῦ
λόγου σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι· σὺ δὲ ὅπως μὴ χεί-
ρους ἐρεῖς τοὺς Σκύθας, ἀλλὰ πολλῷ τούτων ἀμείνους,
αὐτῷ σοὶ μελήσει, εἴ τι καὶ τῆς δεξιᾶς πεφρόντικας, ὡς
μὴ ἀποτμηθείης αὐτήν. ἀλλὰ χρὴ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι·
ἐπεὶ καὶ γελοῖα ἂν πάθοις Ὀρέστην μὲν καὶ Πυλάδην
πάνυ σοφιστικῶς ἐπαινέσας, ὑπὲρ δὲ τῆς Σκυθίας φαῦ-
λος ῥήτωρ φαινόμενος.

ΤΟΞ. Εὖ γε, ὦ Μνήσιππε, ὅτι καὶ παροτρύνεις με
πρὸς τὸν λόγον, ὥσπερ οὐ πάνυ σοι μέλον, εἰ ἀποτμη-
θείης τὴν γλῶτταν κρατηθεὶς ἐν τοῖς λόγοις. πλὴν ἄρ-
ξομαί γε ἤδη μηδὲν ὥσπερ σὺ καλλιλογησάμενος· οὐ γὰρ
Σκυθικὸν τοῦτο, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὰ ἔργα ὑπερ-
φθέγγηται τοὺς λόγους. προσδοκήσῃς δὲ μηδὲν τοιοῦτο
παρ' ἡμῶν, οἷα σὺ διεξελήλυθας ἐπαινῶν, εἴ τις ἄπροι-

κον ἔγημεν αἰσχρὰν γυναῖκα ἢ εἴ τις ἀργύριον ἐπέδωκε
γαμουμένῃ φίλου ἀνδρὸς θυγατρὶ δύο τάλαντα, καὶ νὴ
Δί᾽ εἴ τις παρέσχεν ἑαυτὸν δεδησόμενον ἐπὶ προδήλῳ τῷ
μικρὸν ὕστερον λυθήσεσθαι· πάνυ γὰρ εὐτελῆ ταῦτα καὶ
36 μεγαλουργὸν ἐν αὐτοῖς ἢ ἀνδρεῖον ἔνι οὐδέν. 36. ἐγὼ δέ
σοι διηγήσομαι φόνους πολλοὺς καὶ πολέμους καὶ θανάτους ὑπὲρ τῶν φίλων, ἵν᾽ εἰδῇς ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτερά
ἐστι παρὰ τὰ Σκυθικὰ ἐξετασθέντα. καίτοι οὐδὲ ἀλόγως
αὐτὸ πεπόνθατε, ἀλλ᾽ εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖτε· 545
οὐδὲ γὰρ οὐδέ εἰσιν ὑμῖν ἀφορμαὶ ὑπερμεγέθεις πρὸς
ἐπίδειξιν φιλίας ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ βιοῦσιν, ὥσπερ οὐδ᾽
ἂν ἐν γαλήνῃ μάθοις, εἰ ἀγαθὸς ὁ κυβερνήτης ἐστί· χειμῶνος γὰρ δεήσει σοι πρὸς τὴν διάγνωσιν. παρ᾽ ἡμῖν δὲ
συνεχεῖς οἱ πόλεμοι, καὶ ἢ ἐπελαύνομεν ἄλλοις ἢ ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας ἢ συμπεσόντες ὑπὲρ νομῆς ἢ λείας
μαχόμεθα, ἔνθα μάλιστα δεῖ φίλων ἀγαθῶν· καὶ διὰ
τοῦτο ὡς βεβαιότατα συντιθέμεθα τὰς φιλίας, μόνον
τοῦτο ὅπλον ἄμαχον καὶ δυσπολέμητον εἶναι νομίζοντες.
37 37. Πρότερον δέ σοι εἰπεῖν βούλομαι ὃν τρόπον
ποιούμεθα τοὺς φίλους, οὐκ ἐκ τῶν πότων, ὥσπερ ὑμεῖς,
οὐδ᾽ εἰ συνέφηβός τις ἢ γείτων ἦν, ἀλλ᾽ ἐπειδάν τινα
ἴδωμεν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ μεγάλα ἐργάσασθαι δυνάμενον, ἐπὶ τοῦτον ἅπαντες σπεύδομεν, καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν
τοῖς γάμοις, τοῦτο ἡμεῖς ἐπὶ τῶν φίλων ποιεῖν ἀξιοῦμεν,
ἐπὶ πολὺ μνηστευόμενοι καὶ πάντα ὁμοῦ πράττοντες, ὡς
μὴ διαμαρτάνωμεν τῆς φιλίας μηδὲ ἀπόβλητοι δόξωμεν
εἶναι. κἀπειδὰν προκριθείς τις ἤδη φίλος ᾖ, συνθῆκαι
τὸ ἀπὸ τούτου καὶ ὅρκος ὁ μέγιστος, ἦ μὴν καὶ βιώσεσθαι
μετ᾽ ἀλλήλων καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἢν δέῃ, ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τὸν ἕτερον· καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἂν ἐντεμόντες ἅπαξ τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἷμα ἐς
κύλικα καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες ἅμα ἀμφότεροι ἐπισχόμενοι πίωμεν, οὐκ ἔστιν ὅ τι τὸ μετὰ τοῦτο ἡμᾶς 546
διαλύσειεν ἄν. ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν ἐς τὰς
συνθήκας εἰσιέναι· ὡς ὅστις ἂν πολύφιλος ᾖ, ὅμοιος
ἡμῖν δοκεῖ ταῖς κοιναῖς ταύταις καὶ μοιχευομέναις γυ-

ναιξί· καὶ οἰόμεθα οὐκέθ᾽ ὁμοίως ἰσχυρὰν αὐτοῦ τὴν φιλίαν εἶναι πρὸς πολλὰς εὐνοίας διαιρεθεῖσαν. 38. *ἄρ-* 38
ξομαι δὲ ἀπὸ τῶν Δανδάμιδος πρῴην γενομένων· ὁ γὰρ Δάνδαμις ἐν τῇ πρὸς Σαυρομάτας συμπλοκῇ, ἀπαχθέντος αἰχμαλώτου Ἀμιζώκου τοῦ φίλου αὐτοῦ — μᾶλλον δὲ πρότερον ὀμοῦμαί σοι τὸν ὅρκον τὸν ἡμέτερον, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἐν ἀρχῇ διωμολογήσαμεν· οὐ μὰ γὰρ τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην οὐδὲν πρὸς σέ, ὦ Μνήσιππε, ψεῦδος ἐρῶ περὶ τῶν φίλων τῶν Σκυθικῶν.

ΜΝΗΣ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ σου ὀμνύντος ἐδεόμην· σὺ δὲ ὅμως εὖ ποιῶν οὐδένα τῶν θεῶν ἐπωμόσω.

ΤΟΞ. Τί σὺ λέγεις; οὔ σοι δοκοῦσιν ὁ Ἄνεμος καὶ ὁ Ἀκινάκης θεοὶ εἶναι; οὕτως ἄρα ἠγνόησας ὅτι ἀνθρώποις μεῖζον οὐδέν ἐστι ζωῆς τε καὶ θανάτου; ὁπόταν τοίνυν τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην ὀμνύωμεν, ταῦτα ὄμνυμεν ὡς τὸν μὲν Ἄνεμον ζωῆς αἴτιον ὄντα, τὸν Ἀκινάκην δὲ ὅτι ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εἰ διά γε τοῦτο, καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιτε πολλοὺς θεοὺς οἷος ὁ Ἀκινάκης ἐστί, τὸν οἰστὸν
547 *καὶ τὴν λόγχην καὶ κώνειον δὲ καὶ βρόχον καὶ τὰ τοιαῦτα· ποικίλος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς ὁ θάνατος καὶ ἀπείρους τὰς ἐφ᾽ ἑαυτὸν παρέχεται ἀγούσας ὁδούς.*

ΤΟΞ. Ὁρᾷς τοῦτο ὡς ἐριστικὸν ποιεῖς καὶ δικανικὸν ὑποκρούων μεταξὺ καὶ διαφθείρων μου τὸν λόγον; ἐγὼ δὲ ἡσυχίαν ἦγον σοῦ λέγοντος.

ΜΝΗΣ. Ἀλλ᾽ οὐκ αὖθίς γε, ὦ Τόξαρι, ποιήσω τοῦτο, πάνυ γὰρ ὀρθῶς ἐπετίμησας· ὥστε θαρρῶν τό γε ἐπὶ τούτῳ λέγε, ὡς μηδὲ παρόντος ἐμοῦ τοῖς λόγοις, οὕτω σιωπήσομαί σοι.

39. *ΤΟΞ. Τετάρτη μὲν ἦν ἡμέρα τῆς φιλίας Δανδά-* 39
μιδι καὶ Ἀμιζώκῃ, ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀλλήλων αἷμα συνεπεπώκεσαν· ἧκον δὲ ἡμῖν ἐπὶ τὴν χώραν Σαυρομάται μυρίοις μὲν ἱππεῦσιν, οἱ πεζοὶ δὲ τρὶς τοσοῦτοι ἐπεληλυθέναι ἐλέγοντο. οἷα δὲ οὐ προϊδομένοις τὴν ἔφοδον αὐτῶν ἐπιπεσόντες ἅπαντας μὲν τρέπουσι, πολλοὺς δὲ τῶν μαχίμων κτείνουσι, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἀπάγουσι, πλὴν εἴ

τις ἔφθη διανηξάμενος ἐς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἔνθα
ἡμῖν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέρος τῶν ἁμαξῶν
ἦν· οὕτω γὰρ ἐσκηνώσαμεν τότε, οὐκ οἶδα ὅ τι δόξαν
τοῖς ἀρχιπλάνοις ἡμῶν, ἐπ᾽ ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ
Ταναΐδος. εὐθὺς οὖν ἥ τε λεία περιηλαύνετο καὶ τὰ
αἰχμάλωτα συνείχετο καὶ τὰς σκηνὰς διήρπαζον καὶ τὰς 548
ἁμάξας κατελαμβάνοντο, αὐτάνδρους τὰς πλείστας ἁλι-
σκομένας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὑβρίζοντες τὰς παλλα-
κίδας καὶ τὰς γυναῖκας· ἡμεῖς δὲ ἠνιώμεθα τῷ πράγματι.
40 40. ὁ δὲ Ἀμιζώκης ἀγόμενος — ἑαλώκει γάρ — ἐβόα τὸν
φίλον ὀνομαστὶ κακῶς δεδεμένος καὶ ὑπεμίμνησκε τῆς
κύλικος καὶ τοῦ αἵματος. ὧν ἀκούσας ὁ Δάνδαμις οὐδὲν
ἔτι μελλήσας ἁπάντων ὁρώντων διανήχεται ἐς τοὺς πο-
λεμίους· καὶ οἱ μὲν Σαυρομάται διηρμένοι τοὺς ἄκοντας
ὥρμησαν ἐπ᾽ αὐτὸν ὡς κατακεντήσοντες, ὁ δὲ ἐβόα τὸ
Ζίριν· τοῦτο δὲ ἤν τις εἴπῃ, οὐκέτι φονεύεται ὑπ᾽ αὐ-
τῶν, ἀλλὰ δέχονται αὐτὸν ὡς ἐπὶ λύτροις ἥκοντα. καὶ δὴ
ἀναχθεὶς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν ἀπήτει τὸν φίλον, ὁ
δὲ λύτρα ᾔτει· μὴ γὰρ προήσεσθαι, εἰ μὴ μεγάλα ὑπὲρ
αὐτοῦ λάβοι· ὁ Δάνδαμις δέ, Ἃ μὲν εἶχον, φησίν, ἅπαντα
διήρπασται ὑφ᾽ ὑμῶν, εἰ δέ τι δύναμαι γυμνὸς ὑποτε-
λέσαι, ἕτοιμος ὑποστῆναι ὑμῖν, καὶ πρόσταττε ὅ τι ἂν
θέλῃς· εἰ βούλει δέ, ἐμὲ ἀντὶ τούτου λαβὼν κατάχρησαι
πρὸς ὅ τι σοι φίλον. ὁ δὲ Σαυρομάτης, Οὐδέν, ἔφη, δεῖ
ὅλον κατέχεσθαί σε καὶ ταῦτα Ζίριν ἥκοντα, σὺ δὲ ὧν
ἔχεις μέρος καταβαλὼν ἄγου τὸν φίλον. ἤρετο ὁ Δάνδα- 549
μις ὅ τι καὶ βούλεται λαβεῖν· ὁ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ᾔτη-
σεν. ὁ δὲ αὐτίκα παρέσχεν ἐκκόπτειν αὐτούς· κἀπειδὴ
ἐξεκέκοπτο καὶ ἤδη τὰ λύτρα εἶχον οἱ Σαυρομάται, παρα-
λαβὼν τὸν Ἀμιζώκην ἐπανῄει ἐπερειδόμενος αὐτῷ, καὶ
41 ἅμα διανηξάμενοι ἀπεσώθησαν πρὸς ἡμᾶς. 41. τοῦτο γε-
νόμενον παρεμυθήσατο ἅπαντας Σκύθας καὶ οὐκέτι ἡτ-
τᾶσθαι ἐνόμιζον ὁρῶντες ὅτι τὸ μέγιστον ἡμῖν τῶν ἀγα-
θῶν οὐκ ἀπήγαγον οἱ πολέμιοι, ἀλλ᾽ ὅτι ἦν παρ᾽ ἡμῖν
ἡ ἀγαθὴ γνώμη καὶ ἡ πρὸς τοὺς φίλους πίστις. καὶ τοὺς
Σαυρομάτας δὲ τὸ αὐτὸ οὐ μετρίως ἐφόβησε λογιζομένους

πρὸς οἵους ἄνδρας ἐκ παρασκευῆς μαχοῦνται, εἰ καὶ ἐν
τῷ ἀπροσδοκήτῳ τότε ὑπερέσχον· ὥστε νυκτὸς ἐπιγενο-
μένης ἀπολιπόντες τὰ πλεῖστα τῶν βοσκημάτων καὶ τὰς
ἁμάξας ἐμπρήσαντες ᾤχοντο φεύγοντες. ὁ μέντοι Ἀμι-
ζώκης οὐκέτι ἠνέσχετο βλέπειν αὐτὸς ἐπὶ τυφλῷ τῷ Δαν-
δάμιδι, ἀλλὰ τυφλώσας καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀμφότεροι
κάθηνται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν δημοσίᾳ μετὰ
πάσης τιμῆς τρεφόμενοι.

42. Τί τοιοῦτον, ὦ Μνήσιππε, ὑμεῖς ἔχοιτε ἂν εἰπεῖν, 42
550 εἰ καὶ ἄλλους σοι δέκα δοίη τις ἐπὶ τοῖς πέντε καταριθμή-
σασθαι ἀνωμότῳ, εἰ βούλει, ὡς καὶ πολλὰ ἐπιψεύδοιο
αὐτοῖς; καίτοι ἐγὼ μέν σοι γυμνὸν τὸ ἔργον διηγησά-
μην· εἰ δὲ σύ τινα τοιοῦτον ἔλεγες, εὖ οἶδα, ὁπόσα ἂν
κομψὰ ἐγκατέμιξας τῷ λόγῳ, οἷα ἱκέτευεν ὁ Δάνδαμις
καὶ ὡς ἐτυφλοῦτο καὶ ἃ εἶπε καὶ ὡς ἐπανῆκε καὶ ὡς ὑπε-
δέξαντο αὐτὸν ἐπευφημοῦντες οἱ Σκύθαι καὶ ἄλλα ὁποῖα
ὑμεῖς μηχανᾶσθαι εἰώθατε πρὸς τὴν ἀκρόασιν. 43. ἄκουε 43
δ' οὖν καὶ ἄλλον ἰσότιμον, Βελίτταν Ἀμιζώκου τούτου
ανεψιόν· ὃς ἐπεὶ κατασπασθέντα ἐκ τοῦ ἵππου ὑπὸ λέον-
τος εἶδε Βάσθην τὸν φίλον — ἅμα δὲ ἔτυχον θηρῶντες —
καὶ ἤδη ὁ λέων περιπλακεὶς αὐτῷ ἐνεπεφύκει τῷ λαιμῷ
καὶ τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραττε, καταπηδήσας καὶ αὐτὸς ἐπι-
πίπτει κατόπιν τῷ θηρίῳ καὶ περιέσπα, πρὸς ἑαυτὸν
παροξύνων καὶ μετάγων καὶ διὰ τῶν ὀδόντων μεταξὺ
διείρων τοὺς δακτύλους καὶ τὸν Βάσθην, ὡς οἷόν τε ἦν,
ὑπεξελεῖν πειρώμενος τοῦ δήγματος· ἄχρι δὴ ὁ λέων
ἀφεὶς ἐκεῖνον ἡμιθνῆτα ἤδη ἐπὶ τὸν Βελίτταν ἀπεστράφη
καὶ συμπλακεὶς ἀπέκτεινε κἀκεῖνον· ὁ δὲ ἀποθνήσκων
τὸ γοῦν τοσοῦτον ἔφθη πατάξας τῷ ἀκινάκῃ τὸν λέοντα
ἐς τὸ στέρνον, ὥστε ἅμα πάντες ἀπέθανον, καὶ ἡμεῖς
551 ἐθάψαμεν αὐτοὺς δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον, ἕνα
μὲν τῶν φίλων, ἕνα δὲ καταντικρὺ τοῦ λέοντος.

44. Τρίτην δέ σοι διηγήσομαι, ὦ Μνήσιππε, τὴν 44
Μακέντου φιλίαν καὶ Λογχάτου καὶ Ἀρσακόμα. ὁ γὰρ
Ἀρσακόμας οὗτος ἠράσθη Μαζαίας τῆς Λευκάνορος τοῦ
βασιλεύσαντος ἐν Βοσπόρῳ, ὁπότε ἐπρέσβευεν ὑπὲρ τοῦ

*δασμοῦ, ὃν οἱ Βοσπορανοὶ ἀεὶ φέροντες ἡμῖν τότε ἤδη
τρίτον μῆνα ὑπερήμεροι ἐγεγένηντο. ἐν τῷ δείπνῳ οὖν
ἰδὼν τὴν Μαζαίαν μεγάλην καὶ καλὴν παρθένον ἤρα καὶ
πονήρως εἶχε. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν φόρων διεπέπρακτο
ἤδη καὶ ἐχρημάτιζεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἱστία ἤδη αὐ-
τὸν ἀποπέμπων. ἔθος δέ ἐστιν ἐν Βοσπόρῳ, τοὺς μνη-
στῆρας ἐπὶ τῷ δείπνῳ αἰτεῖν τὰς κόρας καὶ λέγειν, οἵτινες
ὄντες ἀξιοῦσι καταδεχθῆναι ἐπὶ τὸν γάμον. καὶ δὴ καὶ
τότε ἔτυχον ἐν τῷ δείπνῳ πολλοὶ μνηστῆρες παρόντες,
βασιλεῖς καὶ βασιλέων παῖδες, καὶ Τιγραπάτης ἦν ὁ Λα-
ζῶν δυνάστης καὶ Ἀδύρμαχος ὁ Μαχλυηνῆς ἄρχων καὶ
ἄλλοι πολλοί. δεῖ δὲ τῶν μνηστήρων ἕκαστον προσαγγεί-
λαντα ἑαυτόν, διότι μνηστευσόμενος ἥκει, δειπνεῖν ἐν
τοῖς ἄλλοις κατακείμενον ἐφ᾽ ἡσυχίας· ἐπὰν δὲ παύσων-
ται δειπνοῦντες, αἰτήσαντα φιάλην ἐπισπεῖσαι κατὰ τῆς
τραπέζης καὶ μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα* 552
ἑαυτόν, ὥς τις ἢ γένους ἢ πλούτου ἢ δυνάμεως ἔχοι.
45 45. *πολλῶν οὖν κατὰ τόνδε τὸν νόμον σπεισάντων καὶ
αἰτησάντων καὶ βασιλείας καὶ πλούτους καταριθμησαμέ-
νων τελευταῖος ὁ Ἀρσακόμας αἰτήσας τὴν φιάλην οὐκ
ἔσπεισεν — οὐ γὰρ ἔθος ἡμῖν ἐκχεῖν τὸν οἶνον, ἀλλὰ ὕβρις
εἶναι δοκεῖ τοῦτο ἐς τὸν θεόν — πιὼν δὲ ἀμυστί, Δός
μοι, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, τὴν θυγατέρα σου Μαζαίαν γυ-
ναῖκα ἔχειν πολὺ ἐπιτηδειοτέρῳ τούτων ὄντι ὁπόσα γε
ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τοῖς κτήμασι. τοῦ δὲ Λευκάνορος θαυ-
μάσαντος — ἠπίστατο γὰρ πένητα τὸν Ἀρσακόμαν καὶ
Σκυθῶν τῶν πολλῶν — καὶ ἐρομένου, Πόσα δὲ βοσκή-
ματα ἢ πόσας ἁμάξας ἔχεις, ὦ Ἀρσακόμα; ταῦτα γὰρ
ὑμεῖς πλουτεῖτε· Ἀλλ᾽ οὐχ ἁμάξας, ἔφη, ἔχω οὐδὲ ἀγέ-
λας, ἀλλ᾽ εἰσί μοι δύο φίλοι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ οἷοι οὐκ
ἄλλῳ Σκυθῶν. τότε μὲν οὖν ἐγελάσθη ἐπὶ τούτοις καὶ
παρώφθη καὶ μεθύειν ἔδοξεν. ἕωθεν δὲ προκριθεὶς τῶν
ἄλλων Ἀδύρμαχος ἔμελλεν ἀπάξειν τὴν νύμφην ἐς τὴν*
46 *Μαιῶτιν παρὰ τοὺς Μάχλυας.* 46. *ὁ δὲ Ἀρσακόμας
ἐπανελθὼν οἴκαδε μηνύει τοῖς φίλοις ὡς ἀτιμασθείη ὑπὸ
τοῦ βασιλέως καὶ γελασθείη ἐν τῷ συμποσίῳ πένης εἶναι*

δόξας. Καίτοι, ἔφη, ἐγὼ διηγησάμην αὐτῷ τὸν πλοῦτον,
ὁπόσος ἐστί μοι, ὑμᾶς, ὦ Λογχάτα καὶ Μακέντα, καὶ τὴν
εὔνοιαν τὴν ὑμετέραν πολὺ ἀμείνω καὶ βεβαιοτέραν τῆς
Βοσποϱανῶν δυνάμεως. ἀλλ' ἐμοῦ ταῦτα διεξιόντος ἡμᾶς
553 μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατεφρόνει, Ἀδυρμάχῳ δὲ τῷ Μαχλυϊ
παρέδωκεν ἀπάγειν τὴν νύμφην, ὅτι χρυσᾶς τε φιάλας
ἐλέγετο ἔχειν δέκα καὶ ἁμάξας τετρακλίνους ὀγδοήκοντα
καὶ πρόβατα καὶ βοῦς πολλούς. οὕτως ἄρα προετίμησεν
ἀνδρῶν ἀγαθῶν βοσκήματα πολλὰ καὶ ἐκπώματα περί-
εργα καὶ ἁμάξας βαρείας. Ἐγὼ δέ, ὦ φίλοι, δι' ἀμφό-
τερα ἀνιῶμαι, καὶ γὰρ ἐρῶ τῆς Μαζαίας καὶ ἡ ὕβρις ἐν
τοσούτοις ἀνθρώποις οὐ μετρίως μου καθίκετο, οἶμαι δὲ
καὶ ὑμᾶς ἐπ' ἴσης ἠδικῆσθαι· τὸ γὰρ τρίτον μετῆν ἑκά-
στῳ ὑμῶν τῆς ἀτιμίας, εἴ γε οὕτω βιοῦμεν ὡς ἀφ' οὗ
συνεληλύθαμεν εἷς ἄνθρωπος ὄντες καὶ τὰ αὐτὰ ἀνιώμε-
νοι καὶ τὰ αὐτὰ χαίροντες. Οὐ μόνον, ἐπεῖπεν ὁ Λογχά-
της, ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν ὅλος ὕβρισται, ὁπότε σὺ τοιαῦτα
ἔπαθες. 47. Πῶς οὖν, ὁ Μακέντης ἔφη, χρησόμεθα τοῖς 47
παροῦσι; Διελώμεθα, ἔφη ὁ Λογχάτης, τὸ ἔργον· καὶ
ἐγὼ μὲν ὑπισχνοῦμαι Ἀρσακόμᾳ τὴν κεφαλὴν κομιεῖν
τοῦ Λευκάνορος, σὲ δὲ χρὴ τὴν νύμφην ἐπανάγειν αὐτῷ.
Οὕτω γινέσθω, ἔφη. σὺ δέ, ὦ Ἀρσακόμα, ἐν τοσούτῳ
— εἰκὸς γὰρ καὶ στρατιᾶς καὶ πολέμου τὸ μετὰ τοῦτο
δεήσειν ἡμᾶς — αὐτοῦ περιμένων συνάγειρε καὶ παρα-
σκεύαζε ὅπλα καὶ ἵππους καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ὡς πλεί-
στην. ῥᾶστα δ' ἂν πολλοὺς προσαγάγοις αὐτός τε ἀγα-
θὸς ὢν καὶ ἡμῖν οὐκ ὀλίγων ὄντων οἰκείων, μάλιστα δὲ
εἰ καθέζοιο ἐπὶ τῆς βύρσης τοῦ βοός. ἔδοξε ταῦτα, καὶ
ὁ μὲν ἐχώρει ὡς εἶχεν εὐθὺς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου ὁ Λογχά-
554 της, ὁ Μακέντης δὲ ἐπὶ τοὺς Μάχλυας, ἱππότης ἑκάτερος,
ὁ δὲ Ἀρσακόμας οἴκοι μένων τοῖς τε ἡλικιώταις διελέ-
γετο καὶ ὥπλιζε δύναμιν παρὰ τῶν οἰκείων, τέλος δὲ καὶ
ἐπὶ τῆς βύρσης ἐκαθέζετο. 48. τὸ δὲ ἔθος ἡμῖν τὸ περὶ 48
τὴν βύρσαν οὕτως ἔχει· ἐπειδὰν ἀδικηθείς τις πρὸς ἑτέ-
ρου ἀμύνασθαι βουλόμενος ἴδῃ καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἀξιό-
μαχος ὤν, βοῦν ἱερεύσας τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἥψη-

σεν, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν κάθηται ἐπ᾽
αὐτῆς ἐς τοὐπίσω παραγαγὼν τὼ χεῖρε ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν
ἀγκώνων δεδεμένοι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ μεγίστη ἱκε-
τηρία. παρακειμένων δὲ τῶν κρεῶν τοῦ βοὸς προσιόντες
οἱ οἰκεῖοι καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος μοῖραν ἕκαστος
λαβὼν ἐπιβὰς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα ὑπισχνεῖται κατὰ
δύναμιν, ὁ μὲν πέντε ἱππέας παρέξειν ἀσίτους καὶ ἀμί-
σθους, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὁπλίτας ἢ πεζοὺς
ὁπόσους ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν ὁ πενέστατος.
ἀθροίζεται οὖν ἐπὶ τῆς βύρσης πολὺ πλῆθος ἐνίοτε καὶ
τὸ τοιοῦτο σύνταγμα βεβαιότατόν τέ ἐστι συμμεῖναι καὶ
ἀπρόσμαχον τοῖς ἐχθροῖς ἅτε καὶ ἔνορκον ὄν· τὸ γὰρ ἐπι-
βῆναι τῆς βύρσης ὅρκος ἐστίν. ὁ μὲν οὖν Ἀρσακόμας
ἐν τούτοις ἦν. καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ ἱππεῖς μὲν ἀμφὶ
τοὺς πεντακισχιλίους, ὁπλῖται δὲ καὶ πεζοὶ συναμφότεροι
49 δισμύριοι. 49. ὁ δὲ Λογχάτης ἀγνοούμενος παρελθὼν ἐς 555
τὸν Βόσπορον προσέρχεται τῷ βασιλεῖ διοικουμένῳ τι τῆς
ἀρχῆς καὶ φησὶν ἥκειν μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν,
ἰδίᾳ δὲ αὐτῷ μεγάλα πράγματα κομίζων. τοῦ δὲ λέγειν
κελεύσαντος, Οἱ μὲν Σκύθαι, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ
τὰ καθ᾽ ἡμέραν ἀξιοῦσι, μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς νομέας
ὑμῶν ἐς τὸ πεδίον, ἀλλὰ μέχρι τοῦ τραχῶνος νέμειν· τοὺς
δὲ λῃστὰς οὓς αἰτιᾶσθε ὡς κατατρέχοντας ὑμῶν τὴν χώ-
ραν, οὐ φασὶν ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐκπέμπεσθαι, ἀλλὰ
ἰδίᾳ ἕκαστον ἐπὶ τῷ κέρδει κλωπεύειν· εἰ δέ τις ἁλίσκοι-
το, αὐτὸν σὲ κύριον εἶναι κολάζειν· ταῦτα μὲν ἐκεῖνοι
50 ἐπεστάλκασιν. 50. ἐγὼ δὲ μηνύω σοι μεγάλην ἔφοδον
ἐσομένην ἐφ᾽ ὑμᾶς ὑπ᾽ Ἀρσακόμα τοῦ Μαριάντα, ὃς
ἐπρέσβευε πρῴην παρὰ σὲ καί, οἶμαι, διότι αἰτήσας τὴν
θυγατέρα οὐκ ἔτυχε παρὰ σοῦ, ἀγανακτεῖ καὶ ἐπὶ τῆς
βύρσης ἑβδόμην ἤδη ἡμέραν κάθηται καὶ συνῆκται στρα-
τὸς οὐκ ὀλίγος αὐτῷ. Ἤκουσα, ἔφη ὁ Λευκάνωρ, καὶ αὐ-
τὸς ἀθροίζεσθαι δύναμιν ἀπὸ βύρσης, ὅτι δὲ ἐφ᾽ ἡμᾶς
συνίσταται καὶ ὅτι Ἀρσακόμας ἐστὶν ὁ ἐλαύνων, ἠγνόουν.
Ἀλλ᾽ ἐπὶ σέ, ἔφη ὁ Λογχάτης, ἡ παρασκευή· ἐμοὶ δὲ
ἐχθρὸς ὁ Ἀρσακόμας ἐστί, καὶ ἄχθεται διότι προτιμῶμαι

αὐτοῦ ὑπὸ τῶν γεραιτέρων καὶ ἀμείνων τὰ πάντα δοκῶ
556 εἶναι· εἰ δέ μοι ὑπόσχοιο τὴν ἑτέραν σου θυγατέρα Βαρ-
κέτιν, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἀναξίῳ ὑμῶν ὄντι, οὐκ ἐς μακρὰν
σοι ἥξω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κομίζων. Ὑπισχνοῦμαι, ἔφη
ὁ βασιλεύς, μάλα περιδεὴς γενόμενος· ἔγνω γὰρ τὴν αἰ-
τίαν τῆς ὀργῆς τῆς Ἀρσακόμα τὴν ἐπὶ τῷ γάμῳ καὶ
ἄλλως ὑπέπτησσεν ἀεὶ τοὺς Σκύθας. ὁ δὲ Λογχάτης, Ὅμο-
σον, εἶπεν, ἦ μὴν φυλάξειν τὰς συνθήκας, μηδὲ ἀπαρ-
νήσεσθαι. τότε ἤδη τούτων γινομένων καὶ ἐπεὶ ἀνατεί-
νας ἐς τὸν οὐρανὸν ἤθελεν ὀμνύειν, Μὴ σύ γε ἐνταῦθα,
εἶπε, μή καί τις ὑπίδηται τῶν ὁρώντων ἐφ᾽ ὅτῳ ὁρκω-
μοτοῦμεν, ἀλλ᾽ ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἄρεος τουτὶ εἰσελθόν-
τες, ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας ὀμνύωμεν, ἀκουσάτω δὲ
μηδείς· εἰ γάρ τι τούτων πύθοιτο Ἀρσακόμας, δέδια μὴ
προθύσηταί με τοῦ πολέμου χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη περι-
βεβλημένος. Εἰσίωμεν, ἔφη ὁ βασιλεύς, ὑμεῖς δὲ ἀπό-
στητε ὅτι πορρωτάτω· μηδεὶς δὲ παρέστω ἐς τὸν νεών,
ὅντινα μὴ ἐγὼ καλέσω. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν εἰσῆλθον, οἱ δο-
ρυφόροι δὲ ἀπέστησαν, σπασάμενος τὸν ἀκινάκην ἐπι-
σχὼν τῇ ἑτέρᾳ τὸ στόμα, ὡς μὴ βοήσειε, παίει παρὰ τὸν
μαστόν, εἶτα ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῇ χλαμύδι
ἔχων ἐξῄει, μεταξὺ διαλεγόμενος δῆθεν αὐτῷ καὶ διὰ
ταχέων ἥξειν λέγων, ὡς δὴ ἐπί τι πεμφθεὶς ὑπ᾽ ἐκείνου.
καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν τόπον ἀφικόμενος, ἔνθα καταδεδεμέ-
νον καταλελοίπει τὸν ἵππον, ἀναβὰς ἀφιππάσατο ἐς τὴν
Σκυθίαν. δίωξις δὲ οὐκ ἐγένετο αὐτοῦ, ἐπὶ πολὺ ἀγνοη-
σαντων τὸ γεγονὸς τῶν Βοσπορανῶν, καὶ ὅτε ἔγνωσαν,
ὑπὲρ τῆς βασιλείας στασιαζόντων. 51. ταῦτα μὲν ὁ Λογ- 51
557 χάτης ἔπραξε καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀπεπλήρωσε τῷ Ἀρσα-
κόμᾳ παραδοὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Λευκάνορος. ὁ Μακέν-
της δὲ καθ᾽ ὁδὸν ἀκούσας τὰ ἐν Βοσπόρῳ γενόμενα ἧκεν
ἐς τοὺς Μάχλυας καὶ πρῶτος ἀγγείλας αὐτοῖς τὸν φόνον
τοῦ βασιλέως, Ἡ πόλις, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, σὲ γαμβρὸν
ὄντα ἐπὶ τὴν βασιλείαν καλεῖ· ὥστε σὺ μὲν προελάσας
παραλάμβανε τὴν ἀρχήν, τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν
ἐπιφανείς· ἡ κόρη δέ σοι κατόπιν ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἑπέ-

σθω· ῥᾷον γὰρ οὕτως προσάξει Βοσπορανῶν τοὺς πολλοὺς ἰδόντας τὴν Λευκάνορος θυγατέρα. ἐγὼ δὲ Ἀλανός τέ εἰμι καὶ τῇ παιδὶ ταύτῃ συγγενὴς μητρόθεν· παρ' ἡμῶν γὰρ οὖσαν τὴν Μάστειραν ἠγάγετο ὁ Λευκάνωρ· καὶ νῦν σοι ἥκω παρὰ τῶν Μαστείρας ἀδελφῶν τῶν ἐν Ἀλανίᾳ παρακελευομένων ὅτι τάχιστα ἐλαύνειν ἐπὶ τὸν Βόσπορον καὶ μὴ περιιδεῖν εἰς Εὐβίοτον περιελθοῦσαν τὴν ἀρχήν, ὃς ἀδελφὸς ὢν νόθος Λευκάνορος Σκύθαις μὲν ἀεὶ φίλος ἐστίν, Ἀλανοῖς δὲ ἀπέχθεται. ταῦτα δὲ ἔλεγεν ὁ Μακέντης ὁμόσκευος καὶ ὁμόγλωττος τοῖς Ἀλανοῖς ὤν· κοινὰ γὰρ ταῦτα Ἀλανοῖς καὶ Σκύθαις, πλὴν ὅτι οὐ πάνυ κομῶσιν οἱ Ἀλανοὶ ὥσπερ οἱ Σκύθαι. ἀλλὰ ὁ Μακέντης καὶ τοῦτο εἴκαστο αὐτοῖς καὶ ἀποκεκάρκει τῆς κόμης ὁπόσον εἰκὸς ἦν ἔλαττον κομᾶν τὸν Ἀλανὸν τοῦ Σκύθου· ὥστε ἐπιστεύετο διὰ ταῦτα Μαστείρος
52 καὶ Μαζαίας συγγενὴς εἶναι. 52. Καὶ νῦν, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, ἐλαύνειν ἕτοιμος ἅμα σοι ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἢν ἐθέλῃς, μένειν τε, εἰ δέοι, καὶ τὴν παῖδα ἄγειν. Τοῦτο, ἔφη, καὶ μᾶλλον, ὁ Ἀδύρμαχος, ἐθελήσαιμ' ἄν, ἀφ' αἵματος ὄντα σε Μαζαίαν ἄγειν. ἢν μὲν γὰρ ἅμα ἡμῖν ἴῃς 555
ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἱππεῖ ἑνὶ πλείους ἂν γενοίμεθα· εἰ δέ μοι τὴν γυναῖκα ἄγοις, ἀντὶ πολλῶν ἂν γένοιο. ταῦτα ἐγίνετο· καὶ ὁ μὲν ἀπήλαυνε παραδοὺς τῷ Μακέντῃ ἄγειν τὴν Μαζαίαν παρθένον ἔτι οὖσαν. ὁ δὲ ἡμέρας μὲν ἐπὶ τῆς ἁμάξης ἦγεν αὐτήν, ἐπεὶ δὲ νὺξ κατέλαβεν, ἀναθέμενος ἐπὶ τὸν ἵππον — ἐτεθεραπεύκει δὲ ἕνα σφίσιν ἄλλον ἱππέα ἕπεσθαι — ἀναπηδήσας καὶ αὐτὸς οὐκέτι παρὰ τὴν Μαιῶτιν ἤλαυνεν, ἀλλ' ἀποτραπόμενος ἐς τὴν μεσόγειαν ἐν δεξιᾷ λαβὼν τὰ Μιτραίων ὄρη, διαναπαύων μεταξὺ τὴν παῖδα, τριταῖος ἐτέλεσεν ἐκ Μαχλύων ἐς Σκύθας. καὶ ὁ μὲν ἵππος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἐπαύσατο τοῦ
53 δρόμου, μικρὸν ἐπιστὰς ἀποθνήσκει. 53. ὁ δὲ Μακέντης ἐγχειρίσας τὴν Μαζαίαν τῷ Ἀρσακόμᾳ, Δέδεξο, εἶπε, καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν· τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ θεάματος καταπλαγέντος καὶ χάριν ὁμολογοῦντος, Παῦε ἔφη ὁ Μακέντης, ἄλλον με ποιῶν σεαυτοῦ· τὸ γὰρ

χάριν ἐμοὶ ὁμολογεῖν ἐφ᾽ οἷς ἔπραξα τούτοις τοιόνδε ἐστὶν
ὥσπερ ἂν εἰ ἡ ἀριστερά μου χάριν εἰδείη τῇ δεξιᾷ, διότι
τρωθεῖσάν ποτε αὐτὴν ἐθεράπευσε καὶ φιλοφρόνως ἐπε-
μελήθη καμνούσης. γελοῖα τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἂν ποιοῖμεν,
εἰ πάλαι ἀναμιχθέντες καὶ ὡς οἷόν τε ἦν εἰς ἕνα συνελ-
θόντες ἔτι μέγα νομίζοιμεν εἶναι, εἰ τὸ μέρος ἡμῶν ἔπραξέ
τι χρηστὸν ὑπὲρ ὅλου τοῦ σώματος· ὑπὲρ ἑαυτοῦ γὰρ
559 ἔπραττε μέρος ὂν τοῦ ὅλου εὖ πάσχοντος. οὕτως μὲν ὁ
Μακέντης ἔφη τῷ Ἀρσακόμᾳ χάριν ὁμολογήσαντι. 54. ὁ 54
δὲ Ἀδύρμαχος ὡς ἤκουσε τὴν ἐπιβουλήν, ἐς μὲν τὸν
Βόσπορον οὐκέτι ἦλθεν — ἤδη γὰρ Εὐβίοτος ἦρχεν ἐπι-
κληθεὶς ἐκ Σαυροματῶν, παρ᾽ οἷς διέτριβεν — ἐς δὲ τὴν
αὑτοῦ ἐπανελθὼν καὶ στρατιὰν πολλὴν συναγαγὼν διὰ
τῆς ὀρεινῆς εἰσέβαλεν ἐς τὴν Σκυθίαν· καὶ ὁ Εὐβίοτος
οὐ μετὰ πολὺ καὶ οὗτος εἰσέπεσεν ἄγων πανδημεὶ μὲν
τοὺς Ἕλληνας, Ἀλανοὺς δὲ καὶ Σαυρομάτας ἐπικλήτους
ἑκατέρους δισμυρίους· ἀναμίξαντες δὲ τὰ στρατεύματα
ὁ Εὐβίοτος καὶ ὁ Ἀδύρμαχος, ἐννέα μυριάδες ἅπαντες
ἐγένοντο καὶ τούτων τὸ τρίτον ἱπποτοξόται. ἡμεῖς δὲ —
καὶ γὰρ αὐτὸς μετέσχον τῆς ἐξόδου αὐτοῖς ἐπιδοὺς ἐν τῇ
βύρσῃ τότε ἱππέας αὐτοτελεῖς ἑκατόν — οὐ πολλῷ ἔλατ-
τον τῶν τρισμυρίων σὺν τοῖς ἱππεῦσιν ἀθροισθέντες
ὑπεμένομεν τὴν ἔφοδον· ἐστρατήγει δὲ ὁ Ἀρσακόμας. καὶ
ἐπειδὴ προσιόντας εἴδομεν αὐτούς, ἀντεπήγομεν προεπα-
φέντες τὸ ἱππικόν. γενομένης δὲ ἐπὶ πολὺ μάχης καρτε-
ρᾶς ἐνεδίδου ἤδη τὰ ἡμέτερα καὶ παρερρήγνυτο ἡ φά-
λαγξ, καὶ τέλος ἐς δύο διεκόπη τὸ Σκυθικὸν ἅπαν, καὶ
τὸ μὲν ὑπέφευγεν οὐ πάνυ σαφῶς ἡττημένον, ἀλλ᾽ ἀνα-
χώρησις ἐδόκει ἡ φυγή· οὐδὲ γὰρ οἱ Ἀλανοὶ ἐτόλμων
ἐπὶ πολὺ διώκειν· τὸ δὲ ἥμισυ, ὅπερ καὶ ἔλαττον, περι-
σχόντες οἱ Ἀλανοὶ καὶ Μάχλυες ἔκοπτον πανταχόθεν
ἀφθόνως ἀφιέντες τῶν οἰστῶν καὶ ἀκοντίων, ὥστε πάνυ
560 ἐπονοῦντο ἡμῶν οἱ περιεσχημένοι, καὶ ἤδη προΐεντο οἱ
πολλοὶ τὰ ὅπλα. 55. ἐν τούτοις δὲ καὶ ὁ Λογχάτης καὶ 55
ὁ Μακέντης ἔτυχον ὄντες καὶ ἐτέτρωντο ἤδη προκινδυ-
νεύοντες, ὁ μὲν πυρακτωθεὶς τὸν μηρὸν ὁ Λογχάτης, ὁ

Μακέντης δὲ πελέκει ἐς τὴν κεφαλὴν καὶ κοντῷ ἐς τὸν ὦμον· ὅπερ αἰσθόμενος ὁ Ἀρσακόμας, ἐν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις ὤν, δεινὸν ἡγησάμενος, εἰ ἄπεισι καταλιπὼν τοὺς φίλους, προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ ἐμβοήσας ἤλαυνε διὰ τῶν πολεμίων κοπίδα διηρμένος, ὥστε τοὺς Μάχλυας μηδὲ ὑποστῆναι τὸ ῥόθιον τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ διαιρεθέντες ἔδωκαν αὐτῷ διεξελθεῖν. ὁ δὲ ἀνακτησάμενος τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παρακαλέσας ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀδύρμαχον καὶ κατάξας τῇ κοπίδι παρὰ τὸν αὐχένα μέχρι τῆς ζώνης διέτεμε. πεσόντος δὲ ἐκείνου διελύθη τὸ Μαχλυϊκὸν ἅπαν καὶ τὸ Ἀλανικὸν οὐ μετὰ πολὺ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τούτοις· ὥστε ἐκρατοῦμεν ἐξ ὑπαρχῆς ἡμεῖς καὶ ἐπεξήλθομεν ἂν ἐπὶ πολὺ κτείνοντες, εἰ μὴ νὺξ τὸ ἔργον ἀφείλετο. ἐς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἱκέται παρὰ τῶν πολεμίων ἥκοντες ἐδέοντο φιλίαν ποιεῖσθαι, Βοσπορανοὶ μὲν ὑποτελέσειν διπλάσιον τὸν δασμὸν ὑπισχνούμενοι, Μάχλυες δὲ ὁμήρους δώσειν ἔφασαν, οἱ
Ἀλανοὶ δὲ ἀντὶ τῆς ἐφόδου ἐκείνης Σινδιανοὺς ἡμῖν 561
χειρώσασθαι ὑπέστησαν ἐκ πολλοῦ διεστῶτας. ἐπὶ τούτοις ἐπείσθημεν, δόξαν πολὺ πρότερον Ἀρσακόμᾳ καὶ Λογχάτῃ· καὶ ἐγένετο εἰρήνη ἐκείνων πρυτανευόντων ἕκαστα.

Τοιαῦτα, ὦ Μνήσιππε, τολμῶσι ποιεῖν Σκύθαι ὑπὲρ τῶν φίλων.

56 56. ΜΝΗΣ. Πάνυ τραγικά, ὦ Τόξαρι, καὶ μύθοις ὅμοια· καὶ ἵλεως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄνεμος εἶεν, οὓς ὤμοσας· εἰ γοῦν τις ἀπιστοίη αὐτοῖς, οὐ πάνυ μεμπτὸς εἶναι δόξειεν ἄν.

ΤΟΞ. Ἀλλ' ὅρα, ὦ γενναῖε, μὴ φθόνος ὑμῶν ἡ ἀπιστία ᾖ· πλὴν οὐκ ἐμὲ ἀποτρέψεις ἀπιστῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἰπεῖν ἃ οἶδα ὑπὸ Σκυθῶν γενόμενα.

ΜΝΗΣ. Μὴ μακρὰ μόνον, ὦ ἄριστε, μηδὲ οὕτως ἀφέτοις χρώμενος τοῖς λόγοις· ὡς νῦν γε ἄνω καὶ κάτω τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μαχλυανὴν διαθέων καὶ ἐς τὸν Βόσπορον ἀπιών, εἶτ' ἐπανιὼν πάνυ μου κατεχρήσω τῇ σιωπῇ.

ΤΟΞ. Πειστέον καὶ ταῦτά σοι νομοθετοῦντι καὶ διὰ
βραχέων λεκτέον, μὴ καὶ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερι-
νοστῶν. 57. μᾶλλον δ' ἄκουσον. ἐμοὶ αὐτῷ οἷα φίλος, 57
Σισίννης τοὔνομα, ὑπηρέτησεν· ὅτε γὰρ Ἀθήναζε ἀπῄειν
οἴκοθεν ἐπιθυμίᾳ παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, κατέπλευσα
ἐς Ἄμαστριν τὴν Ποντικήν· ἐν προσβολῇ δέ ἐστι τοῖς
2 ἀπὸ Σκυθίας πλέουσιν οὐ πολὺ τῆς Καράμβεως ἀπέ-
χουσα ἡ πόλις· εἵπετο δὲ ὁ Σισίννης ἑταῖρος ἐκ παιδὸς
ὤν. ἡμεῖς μὲν οὖν καταγωγήν τινα ἐπὶ τῷ λιμένι σκε-
ψάμενοι κἀκ τοῦ πλοίου εἰς αὐτὴν μετασκευασάμενοι
ἠγοράζομεν, οὐδὲν πονηρὸν ὑφορώμενοι· ἐν τοσούτῳ
δὲ κλῶπές τινες ἀνασπάσαντες τὸ κλεῖστρον ἐκφέρουσιν
ἅπαντα, ὡς μηδὲ τὰ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαρκέσοντα
καταλιπεῖν. ἐπανελθόντες οὖν οἴκαδε καὶ τὸ γεγονὸς μα-
θόντες δικάζεσθαι μὲν τοῖς γείτοσι πολλοῖς οὖσιν ἢ τῷ
ξένῳ οὐκ ἐδοκιμάζομεν, δεδιότες μὴ συκοφάνται δόξω-
μεν τοῖς πολλοῖς λέγοντες, ὡς ὑφείλετο ἡμῶν τις δαρει-
κοὺς τετρακοσίους καὶ ἐσθῆτα πολλὴν καὶ δάπιδάς τινας
καὶ τὰ ἄλλα ὁπόσα εἴχομεν. 58. ἐσκοπούμεθα δὲ περὶ τῶν 58
παρόντων ὅ τι πράξομεν, ἄποροι παντάπασιν ἐν τῇ ἀλ-
λοδαπῇ γενόμενοι· κἀμοὶ μὲν ἐδόκει ὡς εἶχον αὐτοῦ πα-
ραβύσαντα ἐς τὴν πλευρὰν τὸν ἀκινάκην ἀπελθεῖν τοῦ
βίου πρὶν ἀγεννές τι ὑποστῆναι λιμῷ ἢ δίψει πιεσθέντα,
ὁ δὲ Σισίννης παρεμυθεῖτο καὶ ἱκέτευε μηδὲν τοιοῦτον
ποιεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐπινοήσειν ὅθεν ἕξομεν ἱκανῶς τὰς
τροφάς. καὶ τότε μὲν ξύλα παρεκόμισεν ἐκ τοῦ λιμένος
καὶ ἧκεν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ μισθοῦ ἐπισιτισάμενος. ἕωθεν δὲ
περιιὼν κατὰ τὴν ἀγορὰν εἶδε πομπήν τινα, ὡς ἔφη, γεν-
ναίων καὶ καλῶν νεανίσκων· μονομαχεῖν δὲ οὗτοι ἐπὶ
3 μισθῷ ἀνδρολογηθέντες ἐς τρίτην ἡμέραν διαγωνιεῖσθαι
ἔμελλον. καὶ δὴ τὸ πᾶν ὡς εἶχεν ἀμφ' αὐτοὺς πυθόμε-
νος, ἐλθὼν ὡς ἐμέ, Μηκέτι, ὦ Τόξαρι, ἔφη, πένητα σεαυ-
τὸν λέγε, ἐς γὰρ τρίτην ἡμέραν πλούσιόν σε ἀποφανῶ.
59. ταῦτα εἶπε, καὶ πονήρως τὸ μεταξὺ ἀποζήσαντες, ἐν- 59
στάσης ἤδη τῆς θέας ἐθεώμεθα καὶ αὐτοί· παραλαβὼν
γάρ με ὡς ἐπὶ τερπνόν τι καὶ παράδοξον θέαμα τῶν Ἑλ-

ληνικῶν ἄγει ἐς τὸ θέατρον· καὶ καθίσαντες ἑωρῶμεν
τὸ μὲν πρῶτον θηρία κατακοντιζόμενα καὶ ὑπὸ κυνῶν
διωκόμενα καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπους δεδεμένους ἀφιέμενα κα-
κούργους τινάς, ὡς εἰκάζομεν. ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον οἱ μονο-
μάχοι καί τινα παραγαγὼν ὁ κῆρυξ εὐμεγέθη νεανίσκον
εἶπεν, ὅστις ἂν ἐθέλῃ τούτῳ μονομαχῆσαι, ἥκειν ἐς τὸ
μέσον δραχμὰς ληψόμενον μυρίας μισθὸν τῆς μάχης, ἐν-
ταῦθα ἐξανίσταται ὁ Σισίννης καὶ καταπηδήσας ὑπέστη
μαχεῖσθαι καὶ τὰ ὅπλα ᾔτει, καὶ τὸν μισθὸν λαβὼν τὰς
μυρίας ἐμοὶ φέρων ἐνεχείρισε, καὶ Εἰ μὲν κρατήσαιμι, ὦ
Τόξαρι, εἶπεν, ἅμα ἄπιμεν ἔχοντες τὰ ἀρκοῦντα, ἢν δὲ
πέσω, θάψας με ὑποχώρει ὀπίσω ἐς Σκύθας. ἐγὼ μὲν ἐπὶ
60 τούτοις ἐκώκυον. 60. ὁ δὲ λαβὼν τὰ ὅπλα τὰ μὲν ἄλλα
περιεδήσατο, τὸ κράνος δὲ οὐκ ἐπέθηκεν, ἀλλ᾽ ἀπὸ γυμνῆς
τῆς κεφαλῆς καταστὰς ἐμάχετο· καὶ τὸ μὲν πρῶτον τιτρώ-
σκεται αὐτὸς καμπύλῳ τῷ ξίφει ὑποτμηθεὶς τὴν ἰγνύαν,
ὥστε αἷμα ἔρρει πολύ· ἐγὼ δὲ προετεθνήκειν ἤδη τῷ
δέει· θρασύτερον δὲ ἐπιφερόμενον τηρήσας τὸν ἀντίπα-
λον παίει ἐς τὸ στέρνον καὶ διήλασεν, ὥστε αὐτίκα ἐπε-
πτώκει πρὸ τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ· ὁ δὲ κάμνων καὶ αὐτὸς
ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐπεκάθιζε τῷ νεκρῷ, καὶ μικροῦ δεῖν
ἀφῆκεν αὐτὸν ἡ ψυχή· ἀλλ᾽ ἐγὼ προσδραμὼν ἀνέστησα
καὶ παρεμυθησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀφεῖτο ἤδη νενικηκώς, ἀρά-
μενος αὐτὸν ἐκόμισα ἐς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπὶ πολὺ θερα-
πευθεὶς ἐπέζησε μὲν καὶ ἔστι μέχρι νῦν ἐν Σκύθαις γή-
μας τὴν ἐμὴν ἀδελφήν, χωλὸς δέ ἐστιν ὅμως ἀπὸ τοῦ
τραύματος. τοῦτο, ὦ Μνήσιππε, οὐκ ἐν Μάχλυσιν οὐδ᾽
ἐν Ἀλανίᾳ ἐγένετο, ὡς ἀμάρτυρον εἶναι καὶ ἀπιστεῖσθαι
δύνασθαι, ἀλλὰ πολλοὶ πάρεισιν Ἀμαστριανῶν μεμνη-
μένοι τὴν μάχην τοῦ Σισίννου.

61 61. Πέμπτον ἔτι σοι τὸ Ἀβαύχα ἔργον διηγησάμενος
παύσομαι. ἧκέ ποτε οὗτος ὁ Ἀβαύχας ἐς τὴν Βορυσθε-
νιτῶν πόλιν ἐπαγόμενος καὶ γυναῖκα, ἧς ἤρα μάλιστα,
καὶ παιδία δύο· τὸ μὲν ἐπιμαστίδιον ἄρρεν, τὸ δὲ ἕτερον
κόρη ἑπτέτις ἦν· συναπεδήμει δὲ καὶ ἑταῖρος αὐτοῦ Γυν-
δάνης, οὗτος μὲν καὶ νοσῶν ἀπὸ τραύματος, ὃ ἐτέτρωτο

κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπὸ λῃστῶν ἐπιπεσόντων σφίσι· διαμα-
565 χόμενος γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐλαύνεται ἐς τὸν μηρόν, ὥστε οὐδ' ἑστάναι ἐδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης. νύκτωρ δὲ καθευδόντων — ἔτυχον δὲ ἐν ὑπερῴῳ τινὶ οἰκοῦντες — πυρκαϊὰ μεγάλη ἐξανίσταται καὶ πάντα περιεκλείετο καὶ περιεῖχεν ἡ φλὸξ ἁπανταχόθεν τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα δὴ ἀνεγρόμενος ὁ Ἀβαύχας καταλιπὼν τὰ παιδία κλαυθμυριζόμενα καὶ τὴν γυναῖκα ἐκκρεμαμένην ἀποσεισάμενος καὶ σώζειν αὐτὴν παρακελευσάμενος, ἀράμενος τὸν ἑταῖρον κατῆλθε καὶ ἔφθη διεκπαίσας καθ' ὃ μηδέπω τελέως ἀπεκέκαυτο ὑπὸ τοῦ πυρός· ἡ γυνὴ δὲ φέρουσα τὸ βρέφος εἵπετο ἀκολουθεῖν κελεύσασα καὶ τὴν κόρην, ἡ δὲ ἡμίφλεκτος ἀφεῖσα τὸ παιδίον ἐκ τῆς ἀγκάλης μόλις διεπήδησε τὴν φλόγα καὶ ἡ παῖς σὺν αὐτῇ, παρὰ μικρὸν ἐλθοῦσα κἀκείνη ἀποθανεῖν. καὶ ἐπειδὴ ὠνείδισέ τις τὸν Ἀβαύχαν ὕστερον, διότι προδοὺς τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα ὁ δὲ τὸν Γυνδάνην ἐξεκόμισεν, Ἀλλὰ παῖδας μέν, ἔφη, καὶ αὖθις ποιήσασθαί μοι ῥᾴδιον καὶ ἄδηλον εἰ ἀγαθοὶ ἔσονται οὗτοι, φίλον δὲ οὐκ ἂν εὕροιμι ἄλλον ἐν πολλῷ χρόνῳ τοιοῦτον οἷος Γυνδάνης ἐστὶ πεῖράν μοι πολλὴν τῆς εὐνοίας παρεσχημένος.

62. Εἴρηκα, ὦ Μνήσιππε, ἀπὸ πολλῶν πέντε τού- 62
τους προχειρισάμενος. ἤδη δὲ καιρὸς ἂν εἴη κεκρίσθαι,
566 ὁπότερον ἡμῶν ἢ τὴν γλῶτταν ἢ τὴν δεξιὰν ἀποτετμῆσθαι δέοι. τίς οὖν ὁ δικάσων ἐστίν;

ΜΝΗΣ. Οὐδὲ εἷς· οὐ γὰρ ἐκαθίσαμέν τινα δικαστὴν τοῦ λόγου. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομεν; ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν, αὖθις ἑλόμενοι διαιτητὴν ἄλλους ἐπ' ἐκείνῳ εἴπωμεν φίλους, εἶτα ὃς ἂν ἥττων γένηται, ἀποτετμήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλῶτταν ἢ σὺ τὴν δεξιάν. ἢ τοῦτο μὲν ἄγροικον, ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ φιλίαν ἐπαινεῖν ἔδοξας, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἡγοῦμαι ἀνθρώποις εἶναι τούτου κτῆμα ἄμεινον ἢ κάλλιον, τί οὐχὶ καὶ ἡμεῖς συνθέμενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φίλοι τε αὐτόθεν εἶναι καὶ εἰσαεὶ ἔσεσθαι ἀγαπῶμεν ἄμφω νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἆθλα προσλαβόντες, ἀντὶ μιᾶς γλώττης καὶ μιᾶς δεξιᾶς δύο

ἑκάτερος ἐπικτησάμενοι καὶ προσέτι γε καὶ ὀφθαλμοὺς τέτταρας καὶ πόδας τέτταρας καὶ ὅλως διπλᾶ πάντα; τοιοῦτόν τι γάρ ἐστι συνελθόντες δύο ἢ τρεῖς φίλοι, ὁποῖον τὸν Γηρυόνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἄνθρωπον ἑξάχειρα καὶ τρικέφαλον· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τρεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν ἅμα πράττοντες πάντα, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον φίλους γε ὄντας.

63 63. ΤΟΞ. Εὖ λέγεις· καὶ οὕτω ποιῶμεν. 567

ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ μήτε αἵματος, ὦ Τόξαρι, μήτε ἀκινάκου δεώμεθα τὴν φιλίαν ἡμῖν βεβαιώσοντος· ὁ γὰρ λόγος ὁ παρὼν καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὀρέγεσθαι πολὺ πιστότερα τῆς κύλικος ἐκείνης ἣν πίνετε, ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα οὐκ ἀνάγκης, ἀλλὰ γνώμης δεῖσθαί μοι δοκεῖ.

ΤΟΞ. Ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἤδη ὦμεν φίλοι καὶ ξένοι, ἐμοὶ μὲν σὺ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δὲ σοὶ εἴ ποτε ἐς τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι καὶ ἔτι πορρωτέρω ἐλθεῖν, εἰ μέλλω τοιούτοις φίλοις ἐντεύξεσθαι οἷος σύ, ὦ Τόξαρι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ.

1 1. ΚΥΝΙΣΚΟΣ. Ἐγὼ δέ, ὦ Ζεῦ, τὰ μὲν τοιαῦτα 626 οὐκ ἐνοχλήσω σε πλοῦτον ἢ χρυσίον ἢ βασιλείαν αἰτῶν, ἅπερ εὐκταιότατα τοῖς πολλοῖς, σοὶ δ' οὐ πάνυ ῥᾴδια παρασχεῖν· ὁρῶ γοῦν σε τὰ πολλὰ παρακούοντα εὐχομένων αὐτῶν. ἓν δέ, καὶ τοῦτο ῥᾷστον, ἐβουλόμην παρὰ σοῦ μοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτό ἐστιν, ὦ Κυνίσκε; οὐ γὰρ ἀτυχήσεις, καὶ μάλιστα μετρίων, ὡς φής, δεόμενος.

ΚΥΝ. Ἀπόκριναί μοι πρός τινα οὐ χαλεπὴν ἐρώτησιν.

ΖΕΥΣ. Μικρά γε ὡς ἀληθῶς ἡ εὐχὴ καὶ πρόχειρος· ὥστε ἐρώτα ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς.

ΚΥΝ. Ἰδοὺ ταῦτα, ὦ Ζεῦ· ἀνέγνως γὰρ δῆλον ὅτι καὶ σὺ τὰ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα· εἰπὲ οὖν μοι, εἰ ἀληθῆ ἐστι τὰ περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν
627 ἃ ἐκεῖνοι ἐρραψῳδήκασιν, ἄφυκτα εἶναι ὁπόσα ἂν αὗται ἐπινήσωσι γεινομένῳ ἑκάστῳ.

ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ ταῦτα· οὐδὲν γάρ ἐστιν ὅ τι μὴ αἱ Μοῖραι διατάττουσιν, ἀλλὰ πάντα ὁπόσα γίγνεται, ὑπὸ τῷ τούτων ἀτράκτῳ στρεφόμενα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἕκαστον ἐπικεκλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

2. *ΚΥΝ.* Οὐκοῦν ὁπόταν ὁ αὐτὸς Ὅμηρος ἐν ἑτέρῳ 2
μέρει τῆς ποιήσεως λέγῃ,

μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι,

καὶ τὰ τοιαῦτα, ληρεῖν δηλαδὴ φήσομεν τότε αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ᾽ ἂν ἔξω τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν, οὐδὲν ὑπὲρ τὸ λίνον. οἱ ποιηταὶ δὲ ὁπόσα μὲν ἂν ἐκ τῶν Μουσῶν κατεχόμενοι ᾄδωσιν, ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν· ὁπόταν δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς αἱ θεαὶ καὶ καθ᾽ αὑτοὺς ποιῶσι, τότε δὴ καὶ σφάλλονται καὶ ὑπεναντία τοῖς πρότερον διεξίασι· καὶ ξυγγνώμη, εἰ ἄνθρωποι ὄντες ἀγνοοῦσι τἀληθὲς ἀπελθόντος ἐκείνου, ὃς τέως παρὼν ἐρραψῴδει δι᾽ αὐτῶν.

628 *ΚΥΝ.* Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φήσομεν. ἔτι δὲ κἀκεῖνό μοι ἀπόκριναι· οὐ τρεῖς αἱ Μοῖραί εἰσι, Κλωθὼ καὶ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος;

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

3. *ΚΥΝ.* Ἡ Εἱμαρμένη τοίνυν καὶ ἡ Τύχη — πολυ- 3
θρύλητοι γὰρ πάνυ καὶ αὗται — τίνες πότ᾽ εἰσὶ καὶ τί δύναται αὐτῶν ἑκατέρα; πότερον τὰ ἴσα ταῖς Μοίραις ἤ τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γοῦν ἁπάντων λεγόντων, μηδὲν εἶναι Τύχης καὶ Εἱμαρμένης δυνατώτερον.

ΖΕΥΣ. Οὐ θέμις ἅπαντά σε εἰδέναι, ὦ Κυνίσκε. τίνος δ᾽ οὖν ἕνεκα ἠρώτησάς ποτε τὸ περὶ τῶν Μοιρῶν;

4. *ΚΥΝ.* Ἢν πρότερόν μοι, ὦ Ζεῦ, κἀκεῖνο εἴπῃς, 4
εἰ καὶ ὑμῶν αὗται ἄρχουσι καὶ ἀνάγκη ὑμῖν ἠρτῆσθαι ἀπὸ τοῦ λίνου αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Ἀνάγκη, ὦ Κυνίσκε. τί δ' οὖν ἐμειδίασας;

ΚΥΝ. Ἀνεμνήσθην ἐκείνων τῶν Ὁμήρου ἐπῶν, ἃ πεποίησαι, ταῦτα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν δημηγορῶν, ὁπότε ἠπείλεις αὐτοῖς ὡς ἀπὸ σειρᾶς τινος χρυσῆς ἀναρ- 629
τησόμενος τὰ πάντα· ἔφησθα γὰρ αὐτὸς μὲν τὴν σειρὰν καθήσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς θεοὺς δὲ ἅπαντας, εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαμένους κατασπᾶν βιάζεσθαι, οὐ μὴν κατασπάσειν γε, σὲ δέ, ὁπόταν ἐθελήσῃς, ῥᾳδίως ἅπαντας

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαι αὐτῇ τε θαλάσσῃ.

τότε μὲν οὖν θαυμάσιος ἐδόκεις μοι τὴν βίαν καὶ ὑπέφριττον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν· νῦν δὲ αὐτόν σε ἤδη ὁρῶ μετὰ τῆς σειρᾶς καὶ τῶν ἀπειλῶν ἀπὸ λεπτοῦ νήματος, ὡς φής, κρεμάμενον. δοκεῖ γοῦν μοι δικαιότερον ἂν ἡ Κλωθὼ μεγαλαυχήσασθαι, ὡς καὶ αὐτὸν σὲ ἀνάσπαστον αἰωροῦσα ἐκ τοῦ ἀτράκτου καθάπερ οἱ ἁλιεῖς ἐκ τοῦ καλάμου τὰ ἰχθύδια.

5 5. ΖΕΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅ τι σοι ταυτὶ βούλεται τὰ ἐρωτήματα.

ΚΥΝ. Ἐκεῖνο, ὦ Ζεῦ· καὶ πρὸς τῶν Μοιρῶν καὶ τῆς Εἱμαρμένης μὴ τραχέως μηδὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσῃς μου τἀληθῆ μετὰ παρρησίας λέγοντος. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει 630
ταῦτα καὶ πάντων αἱ Μοῖραι κρατοῦσι καὶ οὐδὲν ἂν ὑπ' οὐδενὸς ἀλλαγείη τῶν ἅπαξ δοξάντων αὐταῖς, τίνος ἕνεκα ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν καὶ ἑκατόμβας προσάγομεν εὐχόμενοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τἀγαθά; οὐχ ὁρῶ γὰρ ὅ τι ἂν ἀπολαύσαιμεν τῆς ἐπιμελείας ταύτης, εἰ μήτε τῶν φαύλων ἀποτροπὰς εὑρέσθαι δυνατὸν ἡμῖν ἐκ τῶν εὐχῶν μήτε ἀγαθοῦ τινος θεοσδότου ἐπιτυχεῖν.

6 6. ΖΕΥΣ. Οἶδα ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματά ἐστι, παρὰ τῶν καταράτων σοφιστῶν, οἳ μηδὲ προνοεῖν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων φασίν· ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ' ἀσεβείας, ἀποτρέποντες καὶ τοὺς ἄλλους θύειν καὶ εὔχεσθαι ὡς εἰκαῖον ὄν· ἡμᾶς γὰρ οὔτ' ἐπιμελεῖσθαι τῶν πραττομένων παρ' ὑμῖν οὔθ' ὅλως τι δύνασθαι πρὸς τὰ ἐν τῇ γῇ πράγματα. πλὴν οὐ χαιρήσουσί γε τὰ τοιαῦτα διεξιόντες.

ΚΥΝ. Οὐ μὰ τὸν τῆς Κλωθοῦς ἄτρακτον, ὦ Ζεῦ,
631 οὐχ ὑπ' ἐκείνων ἀναπεισθεὶς ταῦτά σε ἠρώτησα, ὁ δὲ λόγος αὐτὸς οὐκ οἶδ' ὅπως ἡμῖν προϊὼν ἐς τοῦτο ἀπέβη, περιττὰς εἶναι τὰς θυσίας. αὖθις δ', εἰ δοκεῖ, διὰ βραχέων ἐρήσομαί σε, σὺ δὲ μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνασθαι, καὶ ὅπως ἀσφαλέστερον ἀποκρινεῖ.

ΖΕΥΣ. Ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ τὰ τοιαῦτα ληρεῖν.

7. ΚΥΝ. Πάντα φὴς ἐκ τῶν Μοιρῶν γίγνεσθαι; 7

ΖΕΥΣ. Φημὶ γάρ.

ΚΥΝ. Ὑμῖν δὲ δυνατὸν ἀλλάττειν ταῦτα καὶ ἀνακλώθειν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν ἐπαγάγω καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ἢ δῆλον, κἂν μὴ εἴπω αὐτό;

ΖΕΥΣ. Δῆλον μέν. οἱ δέ γε θύοντες οὐ τῆς χρείας ἕνεκα θύουσιν, ἀντίδοσίν τινα ποιούμενοι καὶ ὥσπερ ὠνούμενοι τἀγαθὰ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ τιμῶντες ἄλλως τὸ βέλτιον.

ΚΥΝ. Ἱκανὸν τοῦτο, εἰ καὶ σὺ φὴς ἐπὶ μηδενὶ χρησίμῳ γίγνεσθαι τὰς θυσίας, χρηστότητι δέ τινι τῶν
632 ἀνθρώπων τιμώντων τὸ βέλτιον. καίτοι εἴ τις τῶν σοφιστῶν ἐκείνων παρῆν, ἤρετ' ἄν σε καθ' ὅ τι βελτίους φὴς τοὺς θεούς, καὶ ταῦτα ὁμοδούλους τῶν ἀνθρώπων ὄντας καὶ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς δεσποίναις ταῖς Μοίραις ταττομένους. οὐ γὰρ ἀποχρήσει αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι, ὡς δι' αὐτὸ ἀμείνους δοκεῖν· ἐπεὶ τοῦτό γε μακρῷ χεῖρόν ἐστιν, εἴγε τοὺς μὲν κἂν ὁ θάνατος εἰς ἐλευθερίαν ἀφέλοιτο, ὑμῖν δὲ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα καὶ ἀΐδιος ἡ δουλεία γίγνεται ὑπὸ μακρῷ τῷ λίνῳ στρεφομένη.

8. ΖΕΥΣ. Ἀλλ', ὦ Κυνίσκε, τὸ ἀΐδιον τοῦτο καὶ 8
ἄπειρον εὔδαιμον ἡμῖν ἐστι καὶ ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς βιοῦμεν.

ΚΥΝ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ διώρισται καὶ παρ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα καὶ πολλὴ ταραχὴ ἔνεστι· σὺ μὲν γὰρ εὐδαίμων, βασιλεὺς γὰρ καὶ δύνασαι ἀνασπᾶν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν ὥσπερ ἱμονιὰν καθείς· ὁ Ἥφαι-

*στος δὲ χωλός ἐστι βάναυσός τις καὶ πυρίτης τὴν τέχνην·
ὁ Προμηθεὺς δὲ καὶ ἀνεσκολοπίσθη ποτέ. τὸν γὰρ πα-
τέρα σου τί ἂν λέγοιμι πεδήτην ἔτι ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντα;
καὶ ἐρᾶν δὲ ὑμᾶς φασι καὶ τιτρώσκεσθαι καὶ δουλεύειν
ἐνίοτε παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸν σὸν* 633
*ἀδελφὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι καὶ παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ τὸν
Ἀπόλλωνα. ταῦτα δέ μοι οὐ πάνυ εὐδαίμονα δοκεῖ, ἀλλ᾽
ἐοίκασιν ὑμῶν οἱ μέν τινες εὐτυχεῖς τε καὶ εὔμοιροι εἶναι,
οἱ δ᾽ ἔμπαλιν· ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ λῃστεύεσθε ὥσπερ
ἡμεῖς καὶ περισυλᾶσθε ὑπὸ τῶν ἱεροσύλων καὶ ἐκ πλου-
σίων πενέστατοι ἐν ἀκαρεῖ γίγνεσθε· πολλοὶ δὲ καὶ κατε-
χωνεύθητε ἤδη χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ὄντες, οἷς τοῦτο εἵμαρτο
δηλαδή.*

9 9. ΖΕΥΣ. *Ὁρᾷς; ταῦτα ἤδη ὑβριστικά, ὦ Κυνίσκε,
φῄς· καί σοί ποτε μεταμελήσει αὐτῶν.*

ΚΥΝ. *Φείδου, ὦ Ζεῦ, τῶν ἀπειλῶν εἰδὼς οὐδέν
με πεισόμενον ὅ τι μὴ καὶ τῇ Μοίρᾳ πρὸ σοῦ ἔδοξεν·
ἐπεὶ οὐδὲ αὐτοὺς ἐκείνους ὁρῶ τοὺς ἱεροσύλους κολαζο-
μένους ἅπαντας, ἀλλ᾽ οἵ γε πλεῖστοι διαφεύγουσιν ὑμᾶς·
οὐ γὰρ εἵμαρτο, οἶμαι, ἁλῶναι αὐτούς.*

ΖΕΥΣ. *Οὐκ ἔλεγον, ὡς ἄρ᾽ ἐκείνων τις εἶ τῶν ἀναι-
ρούντων τὴν πρόνοιαν τῷ λόγῳ;*

ΚΥΝ. *Πάνυ, ὦ Ζεῦ, δέδιας αὐτούς, οὐκ οἶδα ὅτου
ἕνεκα· πάντα γοῦν ὁπόσα ἂν εἴπω, οἴει ἐκείνων παι-*
10 *δεύματα εἶναι.* 10. *ἐγὼ δὲ — παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλ-* 634
*λου τἀληθὲς ἢ παρὰ σοῦ μάθοιμι; — ἡδέως δ᾽ ἂν
καὶ τοῦτο ἐροίμην σε, τίς ἡ Πρόνοια ὑμῖν αὕτη ἐστί,
Μοῖρά τις ἢ καὶ ὑπὲρ ταύτην θεὸς ὥσπερ ἄρχουσα καὶ
αὐτῶν ἐκείνων;*

ΖΕΥΣ. *Ἤδη σοι καὶ πρότερον ἔφην οὐ θεμιτὸν εἶναι
πάντα σε εἰδέναι. σὺ δὲ ἕν τι ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσειν φήσας
οὐ παύῃ τοσαῦτα πρός με λεπτολογούμενος· καὶ ὁρῶ ὅτι
σοι τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦ λόγου, ἐπιδεῖξαι οὐδενὸς ἡμᾶς
προνοοῦντας τῶν ἀνθρωπίνων.*

ΚΥΝ. *Οὐκ ἐμὸν τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἔμπροσθεν
ἔφησθα τὰς Μοίρας εἶναι τὰς ἅπαντα ἐπιτελούσας, ἐκτὸς*

*εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων καὶ μετατίθεσθε αὖθις τὰ
εἰρημένα καὶ ἀμφισβητεῖτε τῆς προνοίας παρωσάμενοι
τὴν Εἱμαρμένην.*

11. *ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἡ Μοῖρα δι' ἡμῶν ἕκαστα* 11
ἐπιτελεῖ.

*ΚΥΝ. Μανθάνω· ὑπηρέται καὶ διάκονοί τινες τῶν
Μοιρῶν εἶναί φατε. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκεῖναι ἂν εἶεν
αἱ προνοοῦσαι, ὑμεῖς δὲ ὥσπερ σκεύη τινὰ καὶ ἐργαλεῖά
ἐστε αὐτῶν.*

ΖΕΥΣ. Πῶς λέγεις;

*ΚΥΝ. Ὥσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ σκέπαρνον τῷ τέκτονι
καὶ τὸ τρύπανον συνεργεῖ μέν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδεὶς*
635 *δ' ἂν εἴποι ὡς ταῦτα ὁ τεχνίτης ἐστίν, οὐδ' ἡ ναῦς ἔργον
τοῦ σκεπάρνου ἢ τοῦ τρυπάνου, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ·
ἀνάλογον τοίνυν ἡ μὲν ναυπηγουμένη ἕκαστα ἡ Εἱμαρ-
μένη ἐστίν, ὑμεῖς δὲ τρύπανα ἄρα καὶ σκέπαρνά ἐστε τῶν
Μοιρῶν· καί, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι δέον τῇ Εἱμαρμένῃ
θύειν καὶ παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τἀγαθά, οἱ δ' ἐφ' ὑμᾶς
ἴασι προσόδοις καὶ θυσίαις γεραίροντες· οἱ δ' οὐδὲ τὴν
Εἱμαρμένην τιμῶντες ἂν ἐς δέον αὐτὸ ἔπραττον· οὐ γὰρ
οἶμαι δυνατὸν εἶναι οὐδὲ αὐταῖς ἔτι ταῖς Μοίραις ἀλλά-
ξαι καὶ μετατρέψαι τι τῶν ἐξ ἀρχῆς δοξάντων περὶ ἑκά-
στου· ἡ γοῦν Ἄτροπος οὐκ ἀνάσχοιτ' ἄν, εἴ τις ἐς τὸ
ἐναντίον στρέψειε τὸν ἄτρακτον ἀναλύων τῆς Κλωθοῦς
τὸ ἔργον.*

12. *ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ἤδη, ὦ Κυνίσκε, οὐδὲ τὰς Μοί-* 12
*ρας τιμᾶσθαι πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀξιοῖς; ἀλλ' ἔοικας
ἅπαντα συγχεῖν προαιρεῖσθαι. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μηδενὸς
ἄλλου ἕνεκα, τοῦ γε μαντεύεσθαι καὶ προμηνύειν ἕκαστα
τῶν ὑπὸ τῆς Μοίρας κεκυρωμένων δικαίως τιμῴμεθ' ἄν.*

*ΚΥΝ. Τὸ μὲν ὅλον, ἄχρηστον, ὦ Ζεῦ, προειδέναι
τὰ μέλλοντα οἷς γε τὸ φυλάξασθαι αὐτὰ πάντως ἀδύνα-
τον· ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο φής, ὡς ὁ προμαθὼν ὅτι ὑπ'*
636 *αἰχμῆς σιδηρᾶς τεθνήξεται, δύναιτ' ἂν ἐκφυγεῖν τὸν θά-
νατον καθείρξας ἑαυτόν· ἀλλ' ἀδύνατον· ἐξάγει γὰρ αὐ-
τὸν ἡ Μοῖρα κυνηγετήσοντα καὶ παραδώσει τῇ αἰχμῇ·*

*καὶ ὁ Ἄδραστος ἐπὶ τὸν σῦν ἀφεὶς τὴν λόγχην ἐκείνου
μὲν ἁμαρτήσεται, φονεύσει δὲ τὸν τοῦ Κροίσου παῖδα,
ὡς ἂν ἀπ᾽ ἰσχυρᾶς ἐντολῆς τῶν Μοιρῶν φερομένου τοῦ
13 ἀκοντίου ἐπὶ τὸν νεανίσκον.* 13. *τὸ μὲν γὰρ τοῦ Λαΐου
καὶ γελοῖον, τό*

μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
εἰ γὰρ τεκνώσεις (φησὶ) παῖδ᾽, ἀποκτενεῖ σ᾽ ὁ φύς.

*περιττὴ γάρ, οἶμαι, ἡ παραίνεσις πρὸς τὰ πάντως οὕτως
γενησόμενα. τοιγάρτοι μετὰ τὸν χρησμὸν καὶ ἔσπειρε καὶ
ὁ φὺς ἀπέκτεινεν αὐτόν, ὥστε οὐχ ὁρῶ ἀνθ᾽ ὅτου ἀπαι-
14 τεῖτε τὸν μισθὸν ἐπὶ τῇ μαντικῇ.* 14. *ἐῶ γὰρ λέγειν, ὡς
λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα τοῖς πολλοῖς χρᾶν εἰώθατε,
οὐ πάνυ ἀποσαφοῦντες, εἰ ὁ τὸν Ἅλυν διαβὰς τὴν αὑτοῦ
ἀρχὴν καταλύσει ἢ τὴν τοῦ Κύρου· ἄμφω γὰρ δύναται
ὁ χρησμός.*

ΖΕΥΣ. *Ἦν τις, ὦ Κυνίσκε, τῷ Ἀπόλλωνι ὀργῆς* 637
*αἰτία κατὰ τοῦ Κροίσου, διότι ἐπειρᾶτο ἐκεῖνος αὐτὸν
ἄρνεια κρέα καὶ χελώνην ἐς τὸ αὐτὸ ἕψων.*

ΚΥΝ. *Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ὀργίζεσθαι θεὸν ὄντα· πλὴν
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξαπατηθῆναι τῷ Λυδῷ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ
ἐπέπρωτο, οἶμαι, καὶ ἄλλως τὸ μὴ σαφῶς ἀκοῦσαι τὰ μέλ-
λοντα ἡ Εἱμαρμένη ἐπέκλωσεν. ὥστε καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν
ἐκείνης ἔργον ἐστίν.*

15 15. ΖΕΥΣ. *Ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀπολείπεις, ἀλλὰ μά-
την θεοί ἐσμεν οὔτε πρόνοιάν τινα ἐσφερόμενοι ἐς τὰ
πράγματα οὔτε τῶν θυσιῶν ἄξιοι καθάπερ τρύπανα ὡς
ἀληθῶς ἢ σκέπαρνα; καί μοι δοκεῖς εἰκότως μου κατα-
φρονεῖν, ὅτι κεραυνόν, ὡς ὁρᾷς, διηγκυλημένος ἀνέχο-
μαί σε τοσαῦτα καθ᾽ ἡμῶν διεξιόντα.*

ΚΥΝ. *Βάλλε, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι καὶ κεραυνῷ πληγῆναι
εἵμαρται, καὶ σὲ οὐδὲν αἰτιάσομαι τῆς πληγῆς, ἀλλὰ τὴν
Κλωθὼ τὴν διὰ σοῦ τιτρώσκουσαν· οὐδὲ γὰρ τὸν κεραυ-
νὸν αὐτὸν φαίην ἂν γενέσθαι μοι αἴτιον τοῦ τραύματος.
πλὴν ἐκεῖνό γε ὑμᾶς ἐρήσομαι καὶ σὲ καὶ τὴν Εἱμαρμένην·* 638
*σὺ δέ μοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ἀπόκριναι· ἀνέμνησας γάρ
16 με ἀπειλήσας.* 16. *τί δήποτε τοὺς ἱεροσύλους καὶ λῃστὰς*

ἀφέντες καὶ τοσούτους ὑβριστὰς καὶ βιαίους καὶ ἐπιόρκους δρῦν τινα πολλάκις κεραυνοῦτε ἢ λίθον ἢ νεὼς ἱστίον οὐδὲν ἀδικούσης, ἐνίοτε δὲ χρηστόν τινα καὶ ὅσιον ὁδοιπόρον; τί σιωπᾷς, ὦ Ζεῦ; ἢ οὐδὲ τοῦτο θέμις με εἰδέναι;

ΖΕΥΣ. Οὐ γάρ, ὦ Κυνίσκε. σὺ δὲ πολυπράγμων τις εἶ [καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορηκώς.]

ΚΤΝ. Οὐκοῦν μηδὲ ἐκεῖνο ὑμᾶς ἔρωμαι, σέ τε καὶ τὴν Πρόνοιαν καὶ τὴν Εἱμαρμένην, τί δήποτε Φωκίων μὲν ὁ χρηστὸς ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἀπέθανε καὶ Ἀριστείδης πρὸ αὐτοῦ, Καλλίας δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης, ἀκόλαστα μειράκια, ὑπερεπλούτουν καὶ Μειδίας ὁ ὑβριστὴς καὶ Χάροψ ὁ Αἰγινήτης, κίναιδος ἄνθρωπος, τὴν μητέρα λιμῷ ἀπεκτονώς, καὶ πάλιν Σωκράτης μὲν παρεδόθη τοῖς ἕνδεκα, Μέλητος δὲ οὐ παρεδόθη, καὶ
639 Σαρδανάπαλλος μὲν ἐβασίλευε θῆλυς ὤν, Περσῶν δὲ τοσοῦτοι καλοὶ κἀγαθοὶ ἄνδρες ἀνεσκολοπίζοντο πρὸς αὐτοῦ, διότι μὴ ἠρέσκοντο τοῖς γιγνομένοις (;†), 17. ἵνα 17
μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕκαστον ἐπεξιών, τοὺς μὲν πονηροὺς εὐδαιμονοῦντας καὶ τοὺς πλεονέκτας, ἀγομένους δὲ καὶ φερομένους τοὺς χρηστοὺς ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ μυρίοις κακοῖς πιεζομένους.

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ Κυνίσκε, ἡλίκας μετὰ τὸν βίον οἱ πονηροὶ τὰς κολάσεις ὑπομένουσιν, ἢ ἐν ὅσῃ οἱ χρηστοὶ εὐδαιμονίᾳ διατρίβουσιν;

ΚΥΝ. Ἅιδην μοι λέγεις καὶ Τιτυοὺς καὶ Ταντάλους. ἐγὼ δέ, εἰ μέν τι καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, εἴσομαι τὸ σαφὲς ἐπειδὰν ἀποθάνω· τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐβουλόμην τὸν ὁποσονοῦν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διαβιοὺς ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν κείρεσθαι τὸ ἧπαρ ἀποθανών, ἀλλὰ μὴ ἐνταῦθα διψήσας ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἐν μακάρων νήσοις πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων ἐν τῷ Ἠλυσίῳ λειμῶνι κατακείμενος.

640 18. ΖΕΥΖ. Τί φής; ἀπιστεῖς εἶναί τινας κολάσεις 18
καὶ τιμὰς καὶ δικαστήριον, ἔνθα δὴ ἐξετάζεται ὁ ἑκάστου βίος;

ΚΥΝ. Ἀκούω τινὰ Μίνωα Κρῆτα δικάζειν κάτω τὰ τοιαῦτα· καί μοι ἀπόκριναί τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου· σὸς γὰρ υἱὸς εἶναι λέγεται.

ΖΕΥΣ. Τί δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὦ Κυνίσκε;

ΚΥΝ. Τίνας κολάζει μάλιστα;

ΖΕΥΣ. Τοὺς πονηροὺς δηλαδή, οἷον ἀνδροφόνους καὶ ἱεροσύλους.

ΚΥΝ. Τίνας δὲ παρὰ τοὺς ἥρωας ἀποπέμπει;

ΖΕΥΣ. Τοὺς ἀγαθούς τε καὶ ὁσίους καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας.

ΚΥΝ. Τίνος ἕνεκα, ὦ Ζεῦ;

ΖΕΥΣ. Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κολάσεως ἄξιοι.

ΚΥΝ. Εἰ δέ τις ἀκούσιός τι δεινὸν ἐργάσαιτο, κολάζεσθαι καὶ τοῦτον δικαιοῖ;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΥΝ. Οὐδ' ἄρα εἴ τις ἄκων τι ἀγαθὸν ἔδρασεν, οὐδὲ τοῦτον τιμᾶν ἀξιώσειεν ἄν;

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΚΥΝ. Οὐδένα τοίνυν, ὦ Ζεῦ, οὔτε τιμᾶν οὔτε κολάζειν αὐτῷ προσήκει.

ΖΕΥΣ. Πῶς οὐδένα;

ΚΥΝ. Ὅτι οὐδὲν ἑκόντες οἱ ἄνθρωποι ποιοῦμεν, ἀλλά τινι ἀνάγκῃ ἀφύκτῳ κεκελευσμένοι, εἴ γε ἀληθῆ ἐκεῖνά ἐστι τὰ ἔμπροσθεν ὡμολογημένα, ὡς ἡ Μοῖρα πάντων αἰτία· καὶ ἤν φονεύῃ τις, ἐκείνη ἐστὶν ἡ φονεύουσα,
καὶ ἢν ἱεροσυλῇ, προστεταγμένον αὐτῷ δρᾷ. ὥστε εἴ γε 641
τὰ δίκαια ὁ Μίνως δικάζειν μέλλοι, τὴν Εἱμαρμένην ἀντὶ τοῦ Σισύφου κολάσεται καὶ τὴν Μοῖραν ἀντὶ τοῦ Ταντάλου. τί γὰρ ἐκεῖνοι ἠδίκησαν πεισθέντες τοῖς ἐπιτάγμασιν;

19 19. *ΖΕΥΣ.* Οὐκέτ' οὐδ' ἀποκρίνεσθαί σοι ἄξιον τοιαῦτα ἐρωτῶντι. θρασὺς γὰρ εἶ καὶ σοφιστής. καί σε ἄπειμι ἤδη καταλιπών.

ΚΥΝ. Ἐδεόμην μὲν ἔτι καὶ τοῦτο ἐρέσθαι σε, ποῦ αἱ Μοῖραι διατρίβουσιν ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν τοσούτων ἐς τὸ λεπτότατον, καὶ ταῦτα τρεῖς οὖσαι;

ἐπίπονον γάρ τινα καὶ οὐκ εὔμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν τὸν βίον τοσαῦτα ἔχουσαι πράγματα καί, ὡς ἔοικεν, οὐ πάνυ οὐδὲ αὗται ὑπὸ χρηστῇ Εἱμαρμένῃ ἐγεννήθησαν. ἐγὼ γοῦν, εἴ μοι αἵρεσις δοθείη, οὐκ ἂν ἀλλαξαίμην πρὸς αὐτὰς τὸν ἐμαυτοῦ βίον, ἀλλ' ἑλοίμην ἂν ἔτι πενέστερος διαβιῶναι ἤπερ καθῆσθαι κλώθων ἄτρακτον τοσούτων πραγμάτων μεστόν, ἐπιτηρῶν ἕκαστα. εἰ δὲ μὴ ῥᾴδιόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτά, ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις ἀγαπήσομεν οἷς ἀπεκρίνω· ἱκανὰ γὰρ ἐμφανίσαι τὸν περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ Προνοίας λόγον· τὰ λοιπὰ δὲ ἴσως οὐχ εἵμαρτο ἀκοῦσαί μοι.

---

12 # ΖΕΥΣ ΤΡΑΓΩιΔΟΣ.

1. *ΕΡΜΗΣ.* Ὦ Ζεῦ, τί σύννους καταμόνας σαυτῷ λαλεῖς, 1
ὠχρὸς περιπατῶν, φιλοσόφου τὸ χρῶμ' ἔχων;
ἐμοὶ προσανάθου, λαβέ με σύμβουλον πόνων,
μὴ καταφρονήσῃς οἰκέτου φλυαρίας.
ΑΘΗΝΗ. Ναὶ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
γουνοῦμαί σε θεὰ γλαυκῶπις, τριτογένεια,
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἤδη,
13 τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ τί βαρὺ στενάχεις ὠχρός τέ σου εἷλε παρειάς;
ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ τραγῳδική,
ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἡ θεῶν φύσις.
ΑΘΗΝ. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχει λόγου;
ΖΕΥΣ. Ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα,
σύ τ', ὦ Προμηθεῦ, οἷά μ' εἴργασαι κακά.
ΑΘΗΝ. Τί δ' ἐστί; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.
ΖΕΥΣ. Ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ῥοῖζημα, τί (μοι) ῥέξεις;
ΗΡΑ. Κοίμισον ὀργάν, εἰ μὴ κωμῳδεῖν, ὦ Ζεῦ, δυ-

νάμεθα μηδὲ ῥαψῳδεῖν ὥσπερ οὗτοι μηδὲ τὸν Εὐριπίδην
2 ὅλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποτραγῳδεῖν. 2. ἀγνοεῖν 644
ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἥτις ἐστί σοι;

ΖΕΥΣ. Οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.

ΗΡΑ. Οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὧν πάσχεις ὅτι ἐρωτικόν ἐστιν· οὐ μὴν κωκύω γε ὑπὸ ἔθους ἤδη πολλάκις ὑβρισθεῖσα ὑπὸ σοῦ τὰ τοιαῦτα. εἰκὸς γοῦν ἤτοι Δανάην τινὰ ἢ Σεμέλην ἢ Εὐρώπην αὖθις εὑρόντα σε ἀνιᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, εἶτα βουλεύεσθαι ταῦρον ἢ σάτυρον ἢ χρυσὸν γενόμενον ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐς τὸν κόλπον τῆς ἀγαπωμένης· τὰ σημεῖα γὰρ ταῦτα, οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου του ἢ ἐρῶντός ἐστιν.

ΖΕΥΣ. Ὦ μακαρία, ἥτις ἐν ἔρωτι καὶ ταῖς τοιαύταις παιδιαῖς οἴει τὰ πράγματα ἡμῖν εἶναι.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ τοῦτο, ἀνιᾷ σε Δία ὄντα;

3 3. ΖΕΥΣ. Ἐν ἐσχάτοις, ὦ Ἥρα, τὰ θεῶν πράγματα, 645
καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυροῦ ἕστηκεν, εἴτε χρὴ τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι καὶ τὰ γέρα ἔχειν τὰν τῇ γῇ εἴτε καὶ ἠμελῆσθαι παντάπασι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι δοκεῖν.

ΗΡΑ. Μῶν γίγαντάς τινας αὖθις ἡ γῆ ἔφυσεν, ἢ οἱ Τιτᾶνες τὰ δεσμὰ διαρρήξαντες καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες αὖθις ἡμῖν ἐναντία αἴρονται τὰ ὅπλα;

ΖΕΥΣ. Θάρσει, τὰ νέρθεν ἀσφαλῶς ἔχει θεοῖς.

ΗΡΑ. Τί οὖν ἄλλο δεινὸν ἂν γένοιτο; οὐχ ὁρῶ γάρ, ὅτε μὴ τὰ τοιαῦτα παραλυπεῖ, ἐφ' ὅτῳ Πῶλος ἢ Ἀριστόδημος ἀντὶ Διὸς ἡμῖν ἀναπέφηνας.

4 4. ΖΕΥΣ. Τιμοκλῆς, ὦ Ἥρα, ὁ Στωϊκὸς καὶ Δᾶμις
ὁ Ἐπικούρειος χθές, οὐκ οἶδ' ὅθεν σφίσιν ἀρξαμένου τοῦ λόγου, προνοίας πέρι διελεγέσθην παρόντων μάλα
συχνῶν καὶ δοκίμων ἀνθρώπων, ὅπερ μάλιστα ἠνίασέ 646
με· καὶ ὁ μὲν Δᾶμις οὔτ' εἶναι θεοὺς ὅλως ἔφασκεν οὔτε τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν ἢ διατάττειν, ὁ Τιμοκλῆς δὲ ὁ βέλτιστος ἐπειρᾶτο συναγωνίζεσθαι ἡμῖν· εἶτα ὄχλου πολλοῦ ἐπιρρυέντος οὐδὲν πέρας ἐγένετο τῆς ξυνουσίας· διελύθησαν γὰρ εἰσαῦθις ἐπισκέψεσθαι τὰ λοιπὰ συνθέμε-

νοι, καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς ἀκρόασιν, ὁπότερος κρατήσει καὶ ἀληθέστερα δόξει λέγειν. ὁρᾶτε [τὸν κίνδυνον], ὡς ἐν στενῷ παντάπασι τὰ ἡμέτερα, ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ κινδυνευόμενα, καὶ δυοῖν θάτερον ἢ παρεῶσθαι ἀνάγκη ὀνόματα εἶναι μόνον δόξαντας ἢ τιμᾶσθαι ὡς πρὸ τοῦ, ἢν ὁ Τιμοκλῆς ὑπέρσχῃ λέγων.

5. *ΗΡΑ.* Δεινὰ ταῦτα ὡς ἀληθῶς, καὶ οὐ μάτην, ὦ 5
Ζεῦ, ἐπετραγῴδεις αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ᾤου Δανάης τινὸς ἢ Ἀντιόπης εἶναί μοι λόγον ἐν ταραχῇ τοσαύτῃ. τί δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ καὶ
647 Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ, πράττοιμεν ἄν; ξυνευρίσκετε γὰρ καὶ αὐτοὶ τὸ μέρος.

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὸ κοινόν φημι δεῖν τὴν σκέψιν ἐπενεγκεῖν ἐκκλησίαν συναγαγόντα.

ΗΡΑ. Κἀμοὶ ταῦτα ξυνδοκεῖ ἅπερ καὶ τούτῳ.

ΑΘΗΝ. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν τἀναντία δοκεῖ, ὦ πάτερ, μὴ ξυνταράττειν τὸν οὐρανὸν μηδὲ δῆλον εἶναι θορυβούμενον τῷ πράγματι, πράττειν δὲ ἰδίᾳ ταῦτα, ἐξ ὧν κρατήσει μὲν ὁ Τιμοκλῆς λέγων, ὁ Δᾶμις δὲ καταγελασθεὶς ἄπεισιν ἐκ τῆς συνουσίας.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὔτε ἀγνοηθήσεται ταῦτα, ὦ Ζεῦ, ἐν φανερῷ γενομένης τῆς ἔριδος τοῖς φιλοσόφοις, καὶ σὺ δόξεις τυραννικὸς εἶναι μὴ κοινούμενος περὶ τῶν οὕτω μεγάλων καὶ κοινῶν ἅπασιν.

6. *ΖΕΥΣ.* Οὐκοῦν ἤδη κήρυττε καὶ παρέστωσαν 6
ἅπαντες· ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΕΡΜ. Ἰδοὺ δὴ εἰς ἐκκλησίαν ξυνέλθετε οἱ θεοί· μὴ μέλλετε, ξυνέλθετε πάντες, ἥκετε, περὶ μεγάλων ἐκκλησιάσομεν.

648 *ΖΕΥΣ.* Οὕτω ψιλά, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἁπλοϊκὰ καὶ πεζὰ κηρύττεις, καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ξυγκαλῶν;

ΕΡΜ. Ἀλλὰ πῶς γάρ, ὦ Ζεῦ, ἀξιοῖς;

ΖΕΥΣ. Ὅπως ἀξιῶ; ἀποσεμνῦναί φημι δεῖν τὸ κήρυγμα μέτροις τισὶ καὶ μεγαλοφωνίᾳ ποιητικῇ, ὡς μᾶλλον συνέλθοιεν.

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλ' ἐποποιῶν, ὦ Ζεῦ, [καὶ ῥαψῳδῶν]

τὰ τοιαῦτα, ἐγὼ δὲ ἥκιστα ποιητικός εἰμι· ὥστε διαφθερῶ τὸ κήρυγμα ἢ ὑπέρμετρα ἢ ἐνδεᾶ ξυνείρων, καὶ γέλως ἔσται παρ᾽ αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ τῶν ἐπῶν· ὁρῶ γοῦν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα γελώμενον ἐπ᾽ ἐνίοις τῶν χρησμῶν, καίτοι ἐπικρυπτούσης τὰ πολλὰ τῆς μαντικῆς, ὡς μὴ πάνυ σχολὴν ἄγειν τοὺς ἀκούοντας ἐξετάζειν τὰ μέτρα.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, τῶν Ὁμήρου ἐπῶν ἐγκα- 649 ταμίγνυε τὰ πολλὰ τῷ κηρύγματι, ὡς ἐκεῖνος ἡμᾶς ξυνεκάλει· μεμνῆσθαι δέ σε εἰκός.

ΕΡΜ. Οὐ πάνυ μὲν οὕτω σαφῶς καὶ προχείρως, πειράσομαι δὲ ὅμως.

Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς . . μήτε τις ἄρσην,
μηδ᾽ αὐτῶν ποταμῶν μενέτω νόσφ᾽ Ὠκεανοῖο
μηδέ τε νυμφάων, ἀλλ᾽ ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες
εἰς ἀγορήν, ὅσσοι τε κλυτὰς δαίνυσθ᾽ ἑκατόμβας,
ὅσσοι τ᾽ αὖ μέσατοι ἢ ὕστατοι ἢ μάλα πάγχυ
νώνυμνοι βωμοῖσι παρ᾽ ἀκνίσοισι κάθησθε.

7 7. ΖΕΥΣ. Εὖ γε, ὦ Ἑρμῆ, ἄριστα κεκήρυκταί σοι, 650 καὶ ξυνθέουσι γὰρ ἤδη· ὥστε παραλαμβάνων κάθιζε αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ, ἐν προεδρίᾳ μὲν τοὺς χρυσοῦς, εἶτα ἐπὶ τούτοις τοὺς ἀργυροῦς, εἶτα ἑξῆς ὁπόσοι ἐλεφάντινοι, εἶτα τοὺς χαλκοῦς ἢ λιθίνους, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις οἱ Φειδίου ἢ Ἀλκαμένους ἢ Μύρωνος ἢ Εὐφράνορος ἢ τῶν ὁμοίων τεχνιτῶν προτετιμήσθων, οἱ συρφετώδεις δὲ οὗτοι καὶ ἄτεχνοι πόρρω που ξυνωσθέντες σιωπῇ ἀναπληρούντων μόνον τὴν ἐκκλησίαν.

ΕΡΜ. Ἔσται ταῦτα καὶ καθεδοῦνται ὡς προσῆκον. ἀλλ᾽ ἐκεῖνο οὐ χεῖρον εἰδέναι, ἤν τις αὐτῶν χρυσοῦς μὲν ᾖ καὶ πολυτάλαντος τὴν ὁλκήν, οὐκ ἀκριβὴς δὲ τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ κομιδῇ ἰδιωτικὸς καὶ ἀσύμμετρος, πρὸ τῶν χαλκῶν τῶν Μύρωνος καὶ Πολυκλείτου καὶ τῶν Φειδίου καὶ Ἀλκαμένους τῶν λιθίνων καθεδεῖται ἢ προτιμητέον 651 τὴν τέχνην;

ΖΕΥΣ. Ἐχρῆν μὲν οὕτως, ἀλλ᾽ ὁ χρυσὸς ὅμως προτιμητέος.

ΕΡΜ. Μανθάνω ὅτι πλουτίνδην κελεύεις, ἀλλὰ μὴ ἀριστίνδην καθίζειν καὶ ἀπὸ τιμημάτων. ἥκετ᾽ οὖν ἐς τὴν προεδρίαν ὑμεῖς οἱ χρυσοῖ. 8. ἐοίκασιν, ὦ Ζεῦ, οἱ 8
βαρβαρικοὶ προεδρεύσειν μόνοι· ὡς τούς γε Ἕλληνας ὁρᾷς ὁποῖοί εἰσι, χαρίεντες μὲν καὶ εὐπρόσωποι καὶ κατὰ τέχνην ἐσχηματισμένοι, λίθινοι δὲ ἢ χαλκοῖ ὁμοίως ἅπαντες ἢ οἵ γε πολυτελέστατοι αὐτῶν ἐλεφάντινοι ὀλίγον ὅσον τοῦ χρυσοῦ ἀποστίλβοντες, ὡς ἐπικεχρῶσθαι καὶ ἐπηυγάσθαι μόνον, τὰ δὲ ἔνδον ὑπόξυλοι καὶ οὗτοι, μυῶν ἀγέλας ὅλας ἐμπολιτευομένας σκέποντες· ἡ Βενδῖς δὲ αὑτηὶ καὶ ὁ Ἄνουβις ἐκεινοσὶ καὶ παρ᾽ αὐτὸν ὁ Ἄττις καὶ ὁ Μίθρης καὶ ὁ Μὴν ὁλόχρυσοι καὶ βαρεῖς καὶ πολυτίμητοι ὡς ἀληθῶς.

652 9. ΠΟΣ. Καὶ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, δίκαιον, τὸν κυνο- 9
πρόσωπον τοῦτον προκαθίζειν ἐμοῦ τὸν Αἰγύπτιον καὶ ταῦτα Ποσειδῶνος ὄντος;

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλὰ σὲ μέν, ὦ ἐννοσίγαιε, χαλκοῦν ὁ Λύσιππος καὶ πένητα ἐποίησεν, οὐκ ἐχόντων τότε τῶν Κορινθίων χρυσόν· οὗτος δὲ ὅλοις μετάλλοις πλουσιώτερός ἐστιν. ἀνέχεσθαι οὖν χρὴ παρεωσμένον καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, εἴ τις ῥῖνα τηλικαύτην χρυσῆν ἔχων προτετίμηταί σου.

10. ΑΦΡ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, κἀμὲ λαβὼν ἐν τοῖς 10
προέδροις που κάθιζε· χρυσῆ γάρ εἰμι.

ΕΡΜ. Οὐχ ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτη, κἀμὲ ὁρᾶν, ἀλλ᾽ εἰ μὴ πάνυ λημῶ, λίθου τοῦ λευκοῦ Πεντέληθεν, οἶμαι, λιθοτομηθεῖσα, εἶτα δόξαν οὕτω Πραξιτέλει Ἀφροδίτη γενομένη Κνιδίοις παρεδόθης.

653 ΑΦΡ. Καὶ μὴν ἀξιόπιστόν σοι μάρτυρα τὸν Ὅμηρον παρέξομαι ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψῳδιῶν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα.

ΕΡΜ. Καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλω ὁ αὐτὸς πολύχρυσον εἶναι ἔφη καὶ πλούσιον· ἀλλὰ νῦν ὄψει κἀκεῖνον ἐν τοῖς ζευγίταις που καθήμενον, ἀπεστεφανωμένον γε ὑπὸ τῶν λῃστῶν καὶ τοὺς κόλλοπας τῆς κιθάρας περισεσυλημένον. ὥστε ἀγάπα καὶ σὺ μὴ πάνυ ἐν τῷ θητικῷ ἐκκλησιάζουσα.

11 11. *ΚΟΛΟΣΣΟΣ.* *Ἐμοὶ δὲ τίς ἂν ἐρίσαι τολμήσειεν
Ἡλίῳ τε ὄντι καὶ τηλικούτῳ τὸ μέγεθος; εἰ γοῦν μὴ ὑπερ-
φυᾶ μηδ' ὑπέρμετρον οἱ Ῥόδιοι κατασκευάσασθαί με
ἠξίωσαν, ἀπὸ τοῦ ἴσου τελέσματος ἑκκαίδεκα χρυσοῦς
θεοὺς ἐπεποίηντο ἄν· ὥστε ἀνάλογον πολυτελέστερος ἂν
νομιζοίμην. καὶ πρόσεστιν ἡ τέχνη καὶ τῆς ἐργασίας τὸ* 654
ἀκριβὲς ἐν μεγέθει τοσούτῳ.

ΕΡΜ. *Τί, ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; δύσκριτον ἐμοὶ γοῦν
καὶ τοῦτο· εἰ μὲν γὰρ ἐς τὴν ὕλην ἀποβλέποιμι, χαλκοῦς
ἐστιν, εἰ δὲ λογιζοίμην ἀφ' ὁπόσων ταλάντων κεχάλκευ-
ται, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους ἂν εἴη.*

ΖΕΥΣ. *Τί γὰρ ἔδει παρεῖναι καὶ τοῦτον ἐλέγξοντα
τὴν τῶν ἄλλων σμικρότητα καὶ ἐνοχλήσοντα τῇ καθέδρᾳ;
πλὴν ἀλλά, ὦ Ῥοδίων κράτιστε, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα προ-
τιμητέος εἶ τῶν χρυσῶν, πῶς ἂν καὶ προεδρεύοις, εἰ μὴ
δεήσει ἀναστῆναι ἅπαντας, ὡς μόνος καθέζοιο τὴν Πνύκα
ὅλην θατέρᾳ τῶν πυγῶν ἐπιλαβών; ὥστε ἄμεινον ποιή-
σεις ὀρθοστάδην ἐκκλησιάζων, ἐπικεκυφὼς τῷ συνεδρίῳ.*

12 12. ΕΡΜ. *Ἰδοὺ πάλιν ἄλλο δύσλυτον καὶ τοῦτο·* 655
*χαλκῶ μὲν γὰρ ἀμφοτέρω ἐστὸν καὶ τέχνης τῆς αὐτῆς,
Λυσίππου ἑκάτερον τὸ ἔργον, καὶ τὸ μέγιστον, ὁμοτίμω
τὰ ἐς γένος, ἅτε δὴ Διὸς παῖδες, ὁ Διόνυσος οὑτοσὶ καὶ
Ἡρακλῆς. πότερος οὖν αὐτῶν προκαθεδεῖται; φιλονει-
κοῦσι γάρ, ὡς ὁρᾷς.*

ΖΕΥΣ. *Διατρίβομεν, ὦ Ἑρμῆ, πάλαι δέον ἐκκλη-
σιάζειν· ὥστε νῦν μὲν ἀναμὶξ καθιζόντων, ἔνθ' ἂν ἕκα-
στος ἐθέλῃ, εἰσαῦθις δὲ ἀποδοθήσεται περὶ τούτων ἐκ-
κλησία, κἀγὼ εἴσομαι τότε ἥντινα χρὴ ποιήσασθαι τὴν
τάξιν ἐπ' αὐτοῖς.*

13 13. ΕΡΜ. *Ἀλλ', Ἡράκλεις, ὡς θορυβοῦσι τὰ κοινὰ
καὶ [τὰ] καθ' ἡμέραν ταῦτα βοῶντες, Διανομάς, διανομάς·
ποῦ τὸ νέκταρ, ποῦ τὸ νέκταρ; ἡ ἀμβροσία ἐπέλιπεν, ἡ* 656
*ἀμβροσία ἐπέλιπεν· ποῦ αἱ ἑκατόμβαι, ποῦ αἱ ἑκατόμ-
βαι; κοινὰς τὰς θυσίας.*

ΖΕΥΣ. *Κατασιώπησον αὐτούς, ὦ Ἑρμῆ, ὡς μάθω-
σιν ὅτου ἕνεκα ξυνελέγησαν τοὺς λήρους τούτους ἀφέντες.*

ΕΡΜ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων φωνὴν ξυνιᾶσιν· ἐγὼ δὲ οὐ πολύγλωττός εἰμι, ὥστε καὶ Σκύθαις καὶ Πέρσαις καὶ Θρᾳξὶ καὶ Κελτοῖς ξυνετὰ κηρύττειν. ἄμεινον οὖν, οἶμαι, τῇ χειρὶ σημαίνειν καὶ παρακελεύεσθαι σιωπᾶν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω ποίει.

14. ΕΡΜ. Εὖ γε, ἀφωνότεροι γεγένηνταί σοι τῶν 14
σοφιστῶν. ὥστε ὥρα δημηγορεῖν. ὁρᾷς; πάλαι πρὸς σὲ ἀποβλέπουσι περιμένοντες ὅ τι καὶ ἐρεῖς.

ΖΕΥΣ. Ἀλλ' ὅ γε πέπονθα, ὦ Ἑρμῆ, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι πρὸς σὲ εἰπεῖν υἱὸν ὄντα. οἶσθα ὅπως θαρραλέος ἀεὶ καὶ μεγαληγόρος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦν.

ΕΡΜ. Οἶδα καὶ ἐδεδίειν γε ἀκούων σου δημηγοροῦντος, καὶ μάλιστα ὁπότε ἠπείλεις ἀνασπάσειν ἐκ βάθρων τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν αὐτοῖς θεοῖς τὴν σειρὰν
657 ἐκείνην τὴν χρυσῆν καθείς.

ΖΕΥΣ. Ἀλλὰ νῦν, ὦ τέκνον, οὐκ οἶδα, εἴτε ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἐφεστώτων δεινῶν εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων — πολυθεωτάτη γάρ, ὡς ὁρᾷς, ἡ ἐκκλησία — διατετάραγμαι τὴν γνώμην καὶ ὑπότρομός εἰμι καὶ ἡ γλῶττά μου πεπεδημένῃ ἔοικε· τὸ δὲ ἀτοπώτατον ἁπάντων, ἐπιλέλησμαι τό γε προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην, ὡς εὐπροσωποτάτη μοι ἡ ἀρχὴ γένοιτο πρὸς αὐτούς.

ΕΡΜ. Ἀπολώλεκας, ὦ Ζεῦ, ἅπαντα· οἱ δὲ ὑποπτεύουσι τὴν σιωπὴν καί τι ὑπέρμεγα κακὸν ἀκούσεσθαι προσδοκῶσιν, ἐφ' ὅτῳ σὺ διαμέλλεις.

ΖΕΥΣ. Βούλει οὖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο προοίμιον ἀναρραψῳδήσω πρὸς αὐτούς;

ΕΡΜ. Τὸ ποῖον;

ΖΕΥΣ. Κέκλυτε μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι.

ΕΡΜ. Ἄπαγε, ἱκανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρῴνηταί
658 σοι τὰ πρῶτα. πλὴν εἰ δοκεῖ, τὸ μὲν φορτικὸν τῶν μέτρων ἄφες, σὺ δὲ τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν τῶν κατὰ Φιλίππου ἥντινα ἂν ἐθέλῃς, ξύνειρε ὀλίγα ἐναλλάττων· οὕτω γοῦν οἱ πολλοὶ νῦν ῥητορεύουσιν.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις ἐπίτομόν τινα ῥητορείαν καὶ ῥᾳ-
διουργίαν ταύτην εὔπορον τοῖς ἀπορουμένοις.
15 15. ΕΡΜ. Ἄρξαι δ' οὖν ποτε.
ΖΕΥΣ. Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες θεοί, χρημάτων
ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο ὑμῖν ὅ τι δή-
ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ νῦν ξυνελέγητε. ὅτε τοί-
νυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἀκροᾶσθαί
μου λέγοντος. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρός, ὦ θεοί, μονον-
ουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς, ὅτι τῶν παρόντων ἐρρωμένως
ἀντιληπτέον ἡμῖν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ πάνυ ὀλιγώρως ἔχειν
μοι δοκοῦμεν πρὸς αὐτά. βούλομαι δὲ ἤδη — καὶ γὰρ 659
ἐπιλείπει με ὁ Δημοσθένης — αὐτὰ ὑμῖν δηλῶσαι σαφῶς,
ἐφ' οἷς διαταραχθεὶς ξυνήγαγον τὴν ἐκκλησίαν· χθὲς
γάρ, ὡς ἴστε, Μνησιθέου τοῦ ναυκλήρου θύσαντος τὰ
σωτήρια ἐπὶ τῇ νηῒ ὀλίγου δεῖν ἀπολομένῃ περὶ τὸν Κα-
φηρέα, εἱστιώμεθα ἐν Πειραιεῖ, ὁπόσους ἡμῶν ὁ Μνη-
σίθεος ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκάλεσεν· εἶτα μετὰ τὰς σπονδὰς
ὑμεῖς μὲν ἄλλος ἄλλῃ ἐτράπεσθε, ὡς ἑκάστῳ ἔδοξεν, ἐγὼ
δὲ — οὐδέπω γὰρ πάνυ ὀψὲ ἦν — ἀνῆλθον ἐς τὸ ἄστυ,
ὡς περιπατήσαιμι τὸ δειλινὸν ἐν Κεραμεικῷ ἐννοῶν ἅμα
τοῦ Μνησιθέου τὴν σμικρολογίαν, ὃς ἑκκαίδεκα θεοὺς
ἑστιῶν ἀλεκτρυόνα μόνον κατέθυσε, γέροντα κἀκεῖνον
ἤδη καὶ κορυζῶντα, καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας εὖ
μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι, 660
μηδὲ ὅσον ἄκρᾳ τῇ ῥινὶ ὀσφρέσθαι τοῦ καπνοῦ παρα-
σχόντος, καὶ ταῦτα ἑκατόμβας ὅλας ὑποσχόμενος ὁπότε
ἡ ναῦς ἤδη προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐντὸς ἦν τῶν
16 ἑρμάτων. 16. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐννοῶν γίγνομαι κατὰ τὴν
Ποικίλην, ὁρῶ πλῆθος ἀνθρώπων πάμπολυ ξυνεστη-
κός, ἐνίους μὲν ἔνδον ἐν αὐτῇ τῇ στοᾷ, πολλοὺς δὲ
ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, καί τινας βοῶντας καὶ διατεινομένους
ἐπὶ τῶν θάκων καθημένους. εἰκάσας οὖν ὅπερ ἦν, φιλο-
σόφους εἶναι τῶν ἐριστικῶν τούτων, ἐβουλήθην ἐπιστὰς
ἀκοῦσαι αὐτῶν ὅ τι καὶ λέγουσι· καὶ — ἔτυχον γὰρ νε-
φέλην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος — σχηματίσας ἐμαυ-
τὸν ἐς τὸν ἐκείνων τρόπον καὶ τὸν πώγωνα ἐπισπασά-

μενος εὖ μάλα ἐῴκειν φιλοσόφῳ· καὶ δὴ παραγκωνισά-
μενος τοὺς πολλοὺς εἰσέρχομαι ἀγνοούμενος ὅστις ἦν·
εὑρίσκω δὲ τὸν Ἐπικούρειον Δᾶμιν, τὸν ἐπίτριπτον, καὶ
661 Τιμοκλέα τὸν Στωϊκόν, ἀνδρῶν βέλτιστον, ἐκθύμως πάνυ
ἐρίζοντας· ὁ γοῦν Τιμοκλῆς καὶ ἵδρου καὶ τὴν φωνὴν
ἤδη ἐξεκέκοπτο ὑπὸ τῆς βοῆς, ὁ Δᾶμις δὲ τὸ σαρδώνιον
ἐπιμωκεύων ἔτι μᾶλλον παρώξυνε τὸν Τιμοκλέα. 17. ἦν 17
δὲ ἄρα περὶ ἡμῶν ὁ πᾶς λόγος αὐτοῖς· ὁ μὲν γὰρ κατά-
ρατος Δᾶμις οὔτε προνοεῖν ἡμᾶς ἔφασκε τῶν ἀνθρώπων
οὔτ᾽ ἐπισκοπεῖν τὰ γινόμενα παρ᾽ αὐτοῖς, οὐδὲν ἄλλο ἢ
μηδὲ ὅλως ἡμᾶς εἶναι λέγων· τοῦτο γὰρ αὐτῷ δηλαδὴ ὁ
λόγος ἐδύνατο. καὶ ἦσάν τινες οἳ ἐπῄνουν αὐτόν. ὁ δ᾽
ἕτερος τὰ ἡμέτερα ὁ Τιμοκλῆς ἐφρόνει καὶ ὑπερεμάχει
καὶ ἠγανάκτει καὶ πάντα τρόπον ξυνηγωνίζετο τὴν ἐπι-
μέλειαν ἡμῶν ἐπαινῶν καὶ διεξιών, ὡς ἐν κόσμῳ τε καὶ
τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐξηγούμεθα καὶ διατάττομεν ἕκα-
στα· καὶ εἶχε μέν τινας καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπαινοῦντας.
πλὴν ἐκεκμήκει γε ἤδη καὶ πονήρως ἐφώνει καὶ τὸ πλῆ-
662 θος ἐς τὸν Δᾶμιν ἀπέβλεπε. συνεὶς δὲ ἐγὼ τὸ κινδυνευό-
μενον τὴν νύκτα ἐκέλευσα περιχυθεῖσαν τὴν ξυνουσίαν
διαλῦσαι. ἀπῆλθον οὖν ἐς τὴν ὑστεραίαν ξυνθέμενοι ἐς
τέλος ἐπισκοπῆσαι τὸν λόγον, κἀγὼ παρομαρτῶν τοῖς
πολλοῖς ἐπήκουον μεταξὺ ἀπιόντων οἴκαδε παρ᾽ αὑτοὺς
ἐπαινούντων τὰ τοῦ Δάμιδος καὶ ἤδη παρὰ πολὺ αἱρου-
μένων τὰ ᾽κείνου. ἦσαν δὲ καὶ οἱ μὴ ἀξιοῦντες προ-
κατεγνωκέναι τῶν ἐναντίων ἀλλὰ περιμένειν εἴ τι καὶ ὁ
Τιμοκλῆς αὔριον ἐρεῖ. 18. ταῦτ᾽ ἔστιν ἐφ᾽ οἷς ὑμᾶς ξυνε- 18
κάλεσα, οὐ μικρά, ὦ θεοί, εἰ λογιεῖσθε ὡς ἡ πᾶσα μὲν
ἡμῖν τιμὴ καὶ πρόσοδος καὶ δόξα οἱ ἄνθρωποί εἰσιν· εἰ
δ᾽ οὗτοι πεισθεῖεν ἢ μηδὲ ὅλως θεοὺς εἶναι ἢ ὄντας ἀπρο-
νοήτους εἶναι σφῶν αὐτῶν, ἄθυτα καὶ ἀγέραστα καὶ ἀτί-
μητα ἡμῖν ἔσται τὰ ἐκ γῆς καὶ μάτην ἐν οὐρανῷ καθεδού-
μεθα λιμῷ ἐχόμενοι, ἑορτῶν ἐκείνων καὶ πανηγύρεων
καὶ ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ παννυχίδων καὶ πομπῶν
663 στερόμενοι. ὡς οὖν ὑπὲρ τηλικούτων φημὶ δεῖν ἅπαντας
ἐπινοεῖν τι σωτήριον τοῖς παροῦσι καὶ ἀφ᾽ ὅτου κρατήσει

μὲν ὁ Τιμοκλῆς καὶ δόξει ἀληθέστερα λέγειν, ὁ Δᾶμις δὲ καταγελασθήσεται πρὸς τῶν ἀκουόντων· ὡς ἔγωγε οὐ πάνυ τῷ Τιμοκλεῖ πέποιθα ὡς κρατήσει καθ' ἑαυτόν, ἢν μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῷ προσγένηται. κήρυττε οὖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἀνιστάμενοι συμβουλεύοιεν.

ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, μὴ τάραττε· τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι; τί τοῦτο; οὐδεὶς ἀνίσταται, ἀλλ' ἡσυχάζετε πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐπηγγελμένων ἐκπεπληγμένοι;

19 19. ΜΩΜ. Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα
γένοισθε.

ἐγὼ δέ, εἴ γέ μοι μετὰ παρρησίας δοθείη λέγειν, πολλὰ ἄν, ὦ Ζεῦ, εἰπεῖν ἔχοιμι.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ Μῶμε, πάνυ θαρρῶν· δῆλος γὰρ εἶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησιασόμενος.

ΜΩΜ. Οὐκοῦν ἀκούετε, ὦ θεοί, τά γε ἀπὸ καρ- 664
δίας, φασίν· ἐγὼ γὰρ καὶ πάνυ προσεδόκων ἐς τόδε ἀμηχανίας περιστήσεσθαι τὰ ἡμέτερα καὶ πολλοὺς τοιούτους ἀναφύσεσθαι ἡμῖν σοφιστάς· παρ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν αἰτίαν τῆς τόλμης λαμβάνοντας· καὶ μὰ τὴν Θέμιν οὔτε τῷ Ἐπικούρῳ ὀργίζεσθαι ἄξιον οὔτε τοῖς ὁμιληταῖς αὐτοῦ καὶ διαδόχοις τῶν λόγων, εἰ τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ὑπειλήφασιν. ἢ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀξιώσειέ τις φρονεῖν, ὁπόταν ὁρῶσι τοσαύτην ἐν τῷ βίῳ ταραχήν, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς αὐτῶν ἀμελουμένους, ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ δουλείᾳ καταφθειρομένους, παμπονήρους δὲ καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους προτιμωμένους καὶ ὑπερπλουτοῦντας καὶ ἐπιτάττοντας τοῖς κρείττοσι, καὶ τοὺς μὲν ἱεροσύλους οὐ κολαζομένους, ἀλλὰ διαλανθάνοντας, ἀνασκολοπιζομένους δὲ καὶ τυμπανιζομένους ἐνίοτε τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας; εἰκότως τοίνυν ταῦτα ὁρῶντες οὕτως διανοοῦνται
20 περὶ ἡμῶν ὡς οὐδὲ ὅλως ὄντων, 20. καὶ μάλιστα ὅταν ἀκούσωσι τῶν χρησμῶν λεγόντων, ὡς διαβάς τις τὸν
Ἅλυν μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, οὐ μέντοι δηλούντων, 665
εἴτε τὴν αὐτοῦ εἴτε τὴν τῶν πολεμίων· καὶ πάλιν

ὦ θείη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.
καὶ Πέρσαι γάρ, οἶμαι, καὶ Ἕλληνες τέκνα γυναικῶν
ἦσαν. ὅταν μὲν γὰρ πάλιν τῶν ῥαψῳδῶν ἀκούσωσιν, ὅτι
καὶ ἐρῶμεν καὶ τιτρωσκόμεθα καὶ δεσμούμεθα καὶ δου-
λεύομεν καὶ στασιάζομεν καὶ μυρία ὅσα πράγματα ἔχο-
μεν, καὶ ταῦτα μακάριοι καὶ ἄφθαρτοι ἀξιοῦντες εἶναι,
τί ἄλλο ἢ δικαίως καταγελῶσι καὶ ἐν οὐδενὶ τίθενται τὰ
ἡμέτερα; ἡμεῖς δὲ ἀγανακτοῦμεν, εἴ τινες ἄνθρωποι ὄν-
τες οὐ πάνυ ἀνόητοι διελέγχουσι ταῦτα καὶ τὴν πρόνοιαν
ἡμῶν παρωθοῦνται, δέον ἀγαπᾶν, εἴ τινες ἡμῖν θύου-
σιν ἔτι τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνουσι. 21. καί μοι ἐνταῦθα, 21
ὦ Ζεῦ — μόνοι γάρ ἐσμεν καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος πάρεστι
τῷ ξυλλόγῳ ἔξω Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ Γανυμήδους
καὶ Ἀσκληπιοῦ, τῶν παρεγγράπτων τούτων — ἀπόκρι-
666 ναί μοι μετ᾽ ἀληθείας, εἴ ποτέ σοι ἐμέλησεν ἐς τοσοῦτον
τῶν ἐν τῇ γῇ, ὡς ἐξετάσαι οἵτινες αὐτῶν οἱ φαῦλοι ἢ οἵ-
τινες οἱ χρηστοί εἰσιν· ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἴποις. εἰ γοῦν μὴ ὁ
Θησεὺς ἐκ Τροιζῆνος εἰς Ἀθήνας ἰὼν ὁδοῦ πάρεργον ἐξέ-
κοψε τοὺς κακούργους, ὅσον ἐπὶ σοὶ καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ
οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἐντρυφῶντας ζῆν ταῖς τῶν παροδοι-
πορούντων σφαγαῖς τὸν Σκείρωνα καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην
καὶ Κερκυόνα καὶ τοὺς ἄλλους· ἢ εἴ γε μὴ ὁ Εὐρυσθεύς,
ἀνὴρ ἀρχαῖος καὶ προνοητικός, ὑπὸ φιλανθρωπίας ἀνα-
πυνθανόμενος τὰ παρ᾽ ἑκάστοις ἐξέπεμψε τουτονὶ τὸν οἰ-
667 κέτην αὐτοῦ, ἐργατικὸν ἄνθρωπον καὶ πρόθυμον ἐς τοὺς
πόνους, ὁ Ζεὺς σὺ ὀλίγον ἐφρόντισας ἂν τῆς Ὕδρας καὶ
τῶν ἐν Στυμφάλῳ ὀρνέων καὶ ἵππων τῶν Θρᾳκικῶν καὶ
τῆς Κενταύρων ὕβρεως καὶ παροινίας. 22. ἀλλ᾽ εἰ χρὴ 22
τἀληθῆ λέγειν, καθήμεθα τοῦτο μόνον ἐπιτηροῦντες, εἴ
τις θύει καὶ κνισᾷ παρὰ τοὺς βωμούς· τὰ δ᾽ ἄλλα κατὰ
ῥοῦν φέρεται ὡς ἂν τύχῃ ἕκαστον παρασυρόμενα. τοι-
γαροῦν εἰκότα νῦν πάσχομεν καὶ ἔτι πεισόμεθα, ἐπειδὰν
κατ᾽ ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι ἀνακύπτοντες εὑρίσκωσιν οὐδὲν
ὄφελος αὐτοῖς ὄν, εἰ θύοιεν ἡμῖν καὶ τὰς πομπὰς πέμ-
668 ποιεν. εἶτ᾽ ἐν βραχεῖ ὄψει καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπι-
κούρους καὶ Μητροδώρους καὶ Δάμιδας, κρατουμένους

δὲ καὶ ἀποφραττομένους ὑπ᾽ αὐτῶν τοὺς ἡμετέρους ξυνη-
γόρους· ὥστε ὑμέτερον ἂν εἴη παύειν καὶ ἰᾶσθαι ταῦτα,
τῶν καὶ ἐς τόδε αὐτὰ προαγαγόντων. Μώμῳ δὲ οὐ μέγας
ὁ κίνδυνος, εἰ ἄτιμος ἔσται· οὐδὲ γὰρ πάλαι τῶν τιμω-
μένων ἦν, ὑμῶν ἔτι τε εὐτυχούντων καὶ τὰς θυσίας καρ-
πουμένων.

23 23. ΖΕΥΣ. Τοῦτον μέν, ὦ θεοί, ληρεῖν ἐάσωμεν
ἀεὶ τραχὺν ὄντα καὶ ἐπιτιμητικόν· ἔστι γάρ, ὡς ὁ θαυ-
μαστὸς Δημοσθένης ἔφη, τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ μέμψα-
σθαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥᾴδιον καὶ τοῦ βουλομένου παντός,
τὸ δ᾽ ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γενήσεται ξυμβουλεῦσαι,
τοῦτ᾽ ἔμφρονος ὡς ἀληθῶς ξυμβούλου, ὅπερ οἱ ἄλλοι εὖ 669
οἶδ᾽ ὅτι ποιήσετε καὶ τούτου σιωπῶντος.

24 24. ΠΟΣ. Ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὑποβρύχιός εἰμι, ὡς
ἴστε, καὶ ἐν βυθῷ πολιτεύομαι κατ᾽ ἐμαυτόν, εἰς ὅσον
ἐμοὶ δυνατὸν σῴζων τοὺς πλέοντας καὶ παραπέμπων τὰ
πλοῖα καὶ τοὺς ἀνέμους καταμαλάττων· ὅμως δ᾽ οὖν —
μέλει γάρ μοι καὶ τῶν ἐνταῦθα — φημὶ δεῖν τὸν Δᾶμιν
τοῦτον ἐκποδὼν ποιήσασθαι, πρὶν ἐπὶ τὴν ἔριν ἥκειν,
ἤτοι κεραυνῷ ἤ τινι ἄλλῃ μηχανῇ, μὴ καὶ ὑπέρσχῃ λέγων
— φῂς γάρ, ὦ Ζεῦ, πιθανόν τινα εἶναι αὐτόν —· ἅμα
γὰρ καὶ δείξομεν αὐτοῖς ὡς μετερχόμεθα τοὺς τὰ τοιαῦτα
καθ᾽ ἡμῶν διεξιόντας.

25 25. ΖΕΥΣ. Παίζεις, ὦ Πόσειδον, ἢ τέλεον ἐπιλέλη-
σαι ὡς οὐδὲν τῶν τοιούτων ἐφ᾽ ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ᾽ αἱ Μοῖραι 670
ἑκάστῳ ἐπικλώθουσι, τὸν μὲν κεραυνῷ, τὸν δὲ ξίφει, τὸν
δὲ πυρετῷ ἢ φθόῃ ἀποθανεῖν; ἐπεὶ εἴ γέ μοι ἐπ᾽ ἐξου-
σίας τὸ πρᾶγμα ἦν, εἴασα ἄν, οἴει, τοὺς ἱεροσύλους
πρῴην ἀπελθεῖν ἀκεραυνώτους ἐκ Πίσης δύο μου τῶν
πλοκάμων ἀποκείραντας ἓξ μνᾶς ἑκάτερον ἕλκοντας; ἢ σὺ
αὐτὸς περιεῖδες ἂν ἐν Γεραιστῷ τὸν ἁλιέα τὸν ἐξ Ὠρεοῦ
ὑφαιρούμενόν σου τὴν τρίαιναν; ἄλλως τε καὶ δόξομεν
ἀγανακτεῖν λελυπημένοι τῷ πράγματι καὶ δεδιέναι τοὺς
παρὰ τοῦ Δάμιδος λόγους καὶ διὰ τοῦτο ἀποσκευάζεσθαι
τὸν ἄνδρα οὐ περιμείναντες ἀντεξετασθῆναι αὐτὸν τῷ
Τιμοκλεῖ. ὥστε τί ἄλλο ἢ ἐξ ἐρήμης οὕτω κρατεῖν δόξομεν;

ΠΟΣ. Καὶ μὴν ἐπίτομόν τινα ταύτην ἔγωγε ᾤμην ἐπινενοηκέναι πρὸς τὴν νίκην.

671 *ΖΕΥΣ.* Ἄπαγε, θυννῶδες τὸ ἐνθύμημα, ὦ Πόσειδον, καὶ κομιδῇ τραχύ, προαναιρεῖν τὸν ἀνταγωνιστήν, ὡς ἀποθάνῃ ἀήττητος ἀμφήριστον ἔτι καὶ ἀδιάκριτον καταλιπὼν τὸν λόγον.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἄμεινόν τι ὑμεῖς ἄλλο ἐπινοεῖτε, εἰ τἀμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύννισται.

26. *ΑΠΟΛ.* Εἰ καὶ τοῖς νέοις ἔτι καὶ ἀγενείοις ἡμῖν 26
ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου δημηγορεῖν, ἴσως ἂν εἶπόν τι ξυμφέρον ἐς τὴν διάσκεψιν.

ΜΩΜ. Ἡ μὲν σκέψις, ὦ Ἄπολλον, οὕτω περὶ μεγάλων, ὥστε μὴ καθ᾽ ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασι προκεῖσθαι τὸν λόγον· χάριεν γάρ, εἰ περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύοντες περὶ τῆς ἐν τοῖς νόμοις ἐξουσίας σμικρολογοίμεθα. σὺ δὲ καὶ πάνυ ἤδη ἔννομος εἶ δημηγόρος, πρόπαλαι μὲν ἐξ ἐφήβων γεγονώς, ἐγγεγραμμένος δὲ ἐς
672 τὸ τῶν δώδεκα ληξιαρχικόν, καὶ ὀλίγου δεῖν τῆς ἐπὶ Κρόνου βουλῆς ὤν· ὥστε μὴ μειρακεύου πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ λέγε θαρρῶν ἤδη τὰ δοκοῦντα μηδὲν αἰδεσθείς, εἰ ἀγένειος ὢν δημηγορήσεις, καὶ ταῦτα βαθυπώγωνα καὶ εὐγένειον οὕτως υἱὸν ἔχων τὸν Ἀσκληπιόν. ἄλλως τε καὶ πρέπον ἂν εἴη σοι νῦν μάλιστα ἐκφαίνειν τὴν σοφίαν, εἰ μὴ μάτην ἐν τῷ Ἑλικῶνι κάθησαι ταῖς Μούσαις συμφιλοσοφῶν.

ΑΠΟΛ. Ἀλλ᾽ οὐ σέ, ὦ Μῶμε, χρὴ τὰ τοιαῦτα ἐφιέναι, τὸν Δία δέ· καὶ ἢν οὗτος κελεύσῃ, τάχα ἄν τι οὐκ ἄμουσον εἴποιμι ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι μελέτης ἄξιον.

ΖΕΥΣ. *Λέγε, ὦ τέκνον· ἐφίημι γάρ.*

27. *ΑΠΟΛ.* Ὁ Τιμοκλῆς οὗτος ἔστι μὲν χρηστὸς ἀνὴρ 27
καὶ εὐσεβὴς καὶ τοὺς λόγους πάνυ ἠκρίβωκε τοὺς Στωϊκούς· ὥστε καὶ σύνεστιν ἐπὶ σοφίᾳ πολλοῖς τῶν νέων καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τούτῳ ἐκλέγει, σφόδρα πιθανὸς ὤν, ὁπότε ἰδίᾳ τοῖς μαθηταῖς διαλέγοιτο· ἐν πλήθει
673 δὲ εἰπεῖν ἀτολμότατός ἐστι καὶ τὴν φωνὴν ἰδιώτης καὶ μιξοβάρβαρος, ὥστε καὶ γέλωτα ὀφλισκάνειν διὰ τοῦτο ἐν

ταῖς συνουσίαις οὐ ξυνείρων, ἀλλὰ βατταρίζων τεταραγμένως, καὶ μάλιστα ὁπόταν οὕτως ἔχων καὶ καλλιρρημοσύνην ἐπιδείκνυσθαι βούληται. ξυνεῖναι μὲν γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ὀξύς ἐστι καὶ λεπτογνώμων, ὥς φασιν οἱ ἄμεινον τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότες, λέγων δὲ καὶ ἑρμηνεύων ὑπ᾿ ἀσθενείας διαφθείρει αὐτὰ καὶ συγχεῖ οὐκ ἀποσαφηνίζων ὅ τι βούλεται, ἀλλ᾿ αἰνίγμασιν ἐοικότα προτείνων καὶ πάλιν αὖ πολὺ ἀσαφέστερα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος· οἱ δὲ οὐ ξυνιέντες καταγελῶσιν αὐτοῦ. δεῖ δ᾿ οἶμαι σαφῶς λέγειν καὶ τούτου μάλιστα πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν πρόνοιαν, ὡς ξυνήσουσιν οἱ ἀκούοντες.

28 28. *ΜΩΜ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας, ὦ Ἄπολλον, ἐπαινέσας τοὺς σαφῶς λέγοντας, εἰ καὶ μὴ πάνυ ποιεῖς αὐτὸς σὺ ἐν τοῖς χρησμοῖς λοξὸς ὢν καὶ γριφώδης καὶ ἐς* 674
τὸ μεταίχμιον ἀσαφῶς ἀπορρίπτων τὰ πολλά, ὡς τοὺς ἀκούοντας ἄλλου δεῖσθαι Πυθίου πρὸς τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν. ἀτὰρ τί τὸ ἐπὶ τούτῳ ξυμβουλεύεις; τίνα ἴασιν ποιήσασθαι τῆς Τιμοκλέους ἀδυναμίας ἐν τοῖς λόγοις;

29 29. *ΑΠΟΛ. Ξυνήγορον, ὦ Μῶμε, εἴ πως δυνηθείημεν, αὐτῷ παρασχεῖν ἄλλον τῶν δεινῶν τούτων, ἐροῦντα κατ᾿ ἀξίαν ἅπερ ἂν ἐκεῖνος ἐνθυμηθεὶς ὑποβάλῃ.*

ΜΩΜ. Ἀγένειον τοῦτο ὡς ἀληθῶς εἴρηκας, ἔτι παιδαγωγοῦ τινος δεόμενον, ξυνήγορον ἐν ξυνουσίᾳ φιλοσόφων παραστήσασθαι ἑρμηνεύσοντα πρὸς τοὺς παρόντας ἅπερ ἂν δοκῇ Τιμοκλεῖ, καὶ τὸν μὲν Δᾶμιν αὐτοπρόσωπον καὶ δι᾿ αὑτοῦ λέγειν, τὸν δὲ ὑποκριτῇ προσχρώμενον ἰδίᾳ πρὸς τὸ οὖς ἐκείνῳ ὑποβάλλειν τὰ δοκοῦντα, τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν, οὐδ᾿ αὐτὸν ἴσως ξυνιέντα ὅ τι ἀκούσειε. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἂν εἴη τῷ πλήθει;
30 *ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἄλλως ἐπινοήσωμεν.* 30. *σὺ δέ, ὦ θαυμάσιε — φῂς γὰρ καὶ μάντις εἶναι καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλί-* 675
γους ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἐξέλεξας ἄχρι τοῦ καὶ πλίνθους χρυσᾶς ποτε εἰληφέναι — τί οὐκ ἐπεδείξω ἡμῖν κατὰ καιρὸν τὴν τέχνην προειπὼν ὁπότερος τῶν σοφιστῶν κρατήσει λέγων; οἶσθα γὰρ δήπου τὸ ἀποβησόμενον μάντις ὤν.

ΑΠΟΛ. Πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατὸν ποιεῖν ταῦτα μήτε τρίποδος ἡμῖν παρόντος μήτε θυμιαμάτων ἢ πηγῆς μαντικῆς, οἵα ἡ Κασταλία ἐστίν;

ΜΩΜ. Ὁρᾷς; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον ἐν στενῷ ἐχόμενος.

ΖΕΥΣ. Ὅμως, ὦ τέκνον, εἰπὲ καὶ μὴ παράσχῃς τῷ συκοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς διαβάλλειν καὶ χλευάζειν τὰ σὰ ὡς ἐπὶ τρίποδι καὶ ὕδατι καὶ λιβανωτῷ κείμενα, ὡς, εἰ μὴ ἔχοις ταῦτα, στερηθησόμενος τῆς τέχνης.

ΑΠΟΛ. Ἄμεινον μὲν ἦν, ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς ἢ ἐν Κολοφῶνι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἁπάντων μοι τῶν χρησίμων παρόντων, ὡς ἔθος. ὅμως δὲ καὶ οὕτω γυμνὸς ἐκείνων καὶ ἄσκευος πειράσομαι προειπεῖν ὁποτέρου τὸ κρά-
676 τος ἔσται· ἀνέξεσθε δέ, εἰ μὴ ἔμμετρα λέγοιμι.

ΜΩΜ. Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον, ὦ Ἄπολλον, καὶ οὐ ξυνηγόρου καὶ αὐτὰ ἢ ἑρμηνέως δεόμενα· καὶ γὰρ οὐκ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη νῦν ἐν Λυδίᾳ ξυνέψεται· ἀλλὰ οἶσθα περὶ ὅτου ἡ σκέψις. —

ΖΕΥΣ. Τί ποτ' ἐρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τά γε πρὸ τοῦ χρησμοῦ ταῦτα ἤδη φοβερά· ἡ χρόα τετραμμένη, οἱ ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς, ἡ κόμη ἀνασοβουμένη, τὸ κίνημα κορυβαντῶδες καὶ ὅλως κατόχιμα πάντα καὶ φρικώδη καὶ μυστικά.

677 31. *ΑΠΟΛ.* Κέκλυτε μαντιπόλου τόδε θέσφατον Ἀπόλλωνος 31
ἀμφ' ἔριδος κρυερῆς, τὴν ἀνέρες ἐστήσαντο
ὀξυβόαι μύθοισι κορυσσόμενοι πυκινοῖσι.
πολλὰ γὰρ ἔνθα καὶ ἔνθα μόθου ἑτεραλκέϊ κλωγμῷ
ταρφέος ἄκρα κόρυμβα καταπλήσσουσιν ἐχέτλης.
ἀλλ' ὅταν αἰγυπιὸς γαμψώνυχος ἀκρίδα μάρψῃ,
678 δὴ τότε λοίσθιον ὀμβροφόροι κλάγξουσι κορῶναι.
νίκη δ' ἡμιόνων, ὁ δ' ὄνος θοὰ τέκνα κορύψει.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτο ἀνεκάγχασας, ὦ Μῶμε; καὶ μὴν οὐ γελοῖα τὰ ἐν ποσί· παῦσαι κακόδαιμον, ἀποπνιγήσῃ ὑπὸ τοῦ γέλωτος.

ΜΩΜ. Καὶ πῶς δυνατόν, ὦ Ζεῦ, ἐφ' οὕτω σαφεῖ καὶ προδήλῳ τῷ χρησμῷ;

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν ἤδη ἑρμηνεύοις ἂν αὐτὸν ὅ τι καὶ λέγει.

ΜΩΜ. Πάνυ πρόδηλα, ὥστε οὐδὲν ἡμῖν Θεμιστοκλέους δεήσει. φησὶ γὰρ τὸ λόγιον οὑτωσὶ διαρρήδην γόητα μὲν εἶναι τοῦτον, ὑμᾶς δὲ ὄνους κανθηλίους νὴ Δία καὶ ἡμιόνους, τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ, οὐδ᾽ ὅσον αἱ ἀκρίδες τὸν νοῦν ἔχοντας.

32 32. ΗΡΑΚ. Ἐγὼ δέ, ὦ πάτερ, εἰ καὶ μέτοικός εἰμι, οὐκ ὀκνήσω ὅμως τὰ δοκοῦντά μοι εἰπεῖν· ὁπόταν γὰρ ἤδη ξυνελθόντες διαλέγωνται, τηνικαῦτα, ἢν μὲν ὁ Τιμοκλῆς ὑπέρσχῃ, ἐάσομεν προχωρεῖν τὴν ξυνουσίαν ὑπὲρ 679
ἡμῶν, ἢν δέ ἑτεροῖόν τι ἀποβαίνῃ, τότε ἤδη τὴν στοὰν αὐτὴν ἔγωγε, εἰ δοκεῖ, διασείσας, ἐμβαλῶ τῷ Δάμιδι, ὡς μὴ κατάρατος ὢν ὑβρίζῃ εἰς ἡμᾶς.

ΖΕΥΣ. Ἡράκλεις, ὦ Ἡράκλεις, ἄγροικον τοῦτ᾽ εἴρηκας καὶ δεινῶς Βοιώτιον, ξυναπολέσαι ἑνὶ πονηρῷ τοσούτους χρηστοὺς καὶ προσέτι τὴν στοὰν αὐτῷ Μαραθῶνι καὶ Μιλτιάδῃ καὶ Κυναιγείρῳ. καὶ πῶς ἂν τούτων ξυμπεσοντων οἱ ῥήτορες ἔτι ῥητορεύοιεν τὴν μεγίστην ἐς τοὺς λόγους ὑπόθεσιν ἀφῃρημένοι; ἄλλως τε ζῶντι μέν σοι δυνατὸν ἦν ἴσως τι καὶ πρᾶξαι τοιοῦτον, ἀφ᾽ οὗ δὲ θεὸς γεγένησαι, μεμάθηκας, οἶμαι, ὡς αἱ Μοῖραι τὰ τοιαῦτα μόναι δύνανται, ἡμεῖς δὲ ἄκυροι αὐτῶν ἐσμεν.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν καὶ ὁπότε τὸν λέοντα ἢ τὴν ὕδραν ἐφόνευον, αἱ Μοῖραι δι᾽ ἐμοῦ ἐκεῖνα ἔπραττον;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλιστα.

ΗΡΑΚ. Καὶ νῦν ἤν τις ὑβρίζῃ εἰς ἐμὲ ἢ περισυλῶν μου τὸν νεὼν ἢ ἀνατρέπων τὸ ἄγαλμα, ἢν μὴ ταῖς Μοί- 680
ραις πάλαι δεδογμένον ᾖ, οὐκ ἐπιτρίψω αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας· ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμικὸς ἔφη, ἄγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων· εἰ τοιαῦτά ἐστι τὰ ὑμέτερα, μακρὰ χαίρειν φράσας ταῖς ἐν οὐρανῷ τιμαῖς καὶ κνίσῃ καὶ ἱερείων αἵματι ἐς τὸν ᾅδην ἄπειμι, ὅπου με γυμνὸν τὸ τόξον

ἔχοντα κἂν τὰ εἴδωλα φοβήσεται τῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ πεφονευμένων θηρίων.

ΖΕΥΣ. Εὖ γε, οἴκοθεν ὁ μάρτυς, φησίν· ἀπέσωσάς
681 γ᾽ ἂν οὖν τῷ Δάμιδι ταῦτα εἰπεῖν ὑποβαλών. 33. ἀλλὰ 33
τίς ὁ σπουδῇ προσιὼν οὗτος, ὁ χαλκοῦς, ὁ εὔγραμμος καὶ εὐπερίγραπτος, ὁ ἀρχαῖος τὴν ἀνάδεσιν τῆς κόμης; μᾶλλον δὲ ὁ σός, ὦ Ἑρμῆ, ἀδελφός ἐστιν, ὁ ἀγοραῖος, ὁ παρὰ τὴν Ποικίλην· πίττης γοῦν ἀναπέπλησται ὁσημέραι ἐκματτόμενος ὑπὸ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. τί, ὦ παῖ, δρομαῖος ἡμῖν ἀφῖξαι; ἦ πού τι ἐκ γῆς νεώτερον ἀπαγγέλλεις;

ΕΡΜΑΓΟΡΑΣ. Ὑπέρμεγα, ὦ Ζεῦ, καὶ μυρίας τῆς σπουδῆς δεόμενον.

ΖΕΥΣ. Λέγε ἤδη, εἴ τι καὶ ἄλλο ἡμᾶς ἐπανιστάμενον λέληθεν.

ΕΡΜΑΓ. Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὕπο
πιττούμενος στέρνον τε καὶ μετάφρενον·
682 θώραξ δέ μοι γελοῖος ἀμφὶ σώματι
πλασθεὶς παρῃώρητο μιμηλῇ τέχνῃ
σφραγῖδα χαλκοῦ πᾶσαν ἐκτυπούμενος·
ὁρῶ δ᾽ ὄχλον στείχοντα καί τινας δύο
ὠχροὺς κεκράκτας, πυγμάχους σοφισμάτων,
Δᾶμίν τε καὶ —

ΖΕΥΣ. Παῦε, ὦ Ἑρμαγόρα βέλτιστε, ἰαμβίζων· οἶδα γὰρ οὕστινας λέγεις. ἀλλ᾽ ἐκεῖνό μοι φράσον, εἰ πάλαι ξυγκροτεῖται αὐτοῖς ἡ ἔρις.

ΕΡΜΑΓ. Οὐδέπω, ἀλλ᾽ ἐν ἀκροβολισμοῖς ἔτι ἦσαν ἀποσφενδονῶντες ἀλλήλοις πόρρωθέν ποθεν λοιδορούμενοι.

ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἔτι χρὴ ποιεῖν λοιπόν, ὦ θεοί, ἢ ἀκροᾶσθαι ἐπικύψαντας αὐτῶν; ὥστε ἀφαιρείτωσαν αἱ Ὧραι τὸν μοχλὸν ἤδη καὶ ἀπάγουσαι τὰ νέφη ἀναπεταννύτωσαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ. 34. Ἡράκλεις, ὅσον 34
683 τὸ πλῆθος ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἀπηντήκασιν. ὁ δὲ Τιμοκλῆς
αὐτὸς οὐ πάνυ μοι ἀρέσκει ὑποτρέμων καὶ ταραττόμενος· ἀπολεῖ ἅπαντα οὗτος τήμερον· δῆλος γοῦν ἐστιν οὐδ᾽

ἀντάρασθαι τῷ Δάμιδι δυνησόμενος. ἀλλ' ὅπερ ἡμῖν δυνατόν, εὐχώμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ

σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Δᾶμίς γε πύθηται.

35 35. ΤΙΜ. Τί φής, ὦ ἱερόσυλε Δᾶμι, θεοὺς μὴ εἶναι μηδὲ προνοεῖν ἀνθρώπων;

ΔΑΜ. Οὔκ· ἀλλὰ σὺ πρότερον ἀπόκριναί μοι, ᾧτινι λόγῳ ἐπείσθης εἶναι αὐτούς.

ΤΙΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σύ, ὦ μιαρέ, ἀπόκριναι.

ΔΑΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σύ.

ΖΕΥΣ. Ταυτὶ μὲν παρὰ πολὺ ὁ ἡμέτερος ἄμεινον καὶ εὐφωνότερον τραχύνεται. εὖ γε, ὦ Τιμόκλεις, ἐπίχει τῶν βλασφημιῶν· ἐν γὰρ τούτῳ σοι τὸ κράτος, ὡς τά γε ἄλλα ἰχθύν σε ἀποφανεῖ ἐπιστομίζων.

ΤΙΜ. Ἀλλά, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐκ ἂν ἀποκριναίμην σοι πρότερος. 681

ΔΑΜ. Οὐκοῦν ἐρώτα, ὦ Τιμόκλεις· ἐκράτησας γὰρ τοῦτό γε ὀμωμοκώς· ἀλλ' ἄνευ τῶν βλασφημιῶν, εἰ δοκεῖ.

36 36. ΤΙΜ. Εὖ λέγεις· εἰπὲ οὖν μοι, οὐ δοκοῦσί σοι, ὦ κατάρατε, προνοεῖν οἱ θεοί;

ΔΑΜ. Οὐδαμῶς.

ΤΙΜ. Τί φής; ἀπρονόητα οὖν ταῦτα ἅπαντα;

ΔΑΜ. Ναί.

ΤΙΜ. Οὐδ' ὑπό τινι ἄρα θεῷ τάττεται ἡ τῶν ὅλων ἐπιμέλεια;

ΔΑΜ. Οὔ.

ΤΙΜ. Πάντα δὲ εἰκῇ φέρεται [ἀλόγῳ φορᾷ];

ΔΑΜ. Ναί.

ΤΙΜ. Εἶτ' ἄνθρωποι ταῦτα ἀκούοντες ἀνέχεσθε καὶ οὐ καταλεύσετε τὸν ἀλιτήριον;

ΔΑΜ. Τί τοὺς ἀνθρώπους ἐπ' ἐμὲ παροξύνεις, ὦ Τιμόκλεις; ἢ τίς ὢν ἀγανακτεῖς ὑπὲρ τῶν θεῶν, καὶ ταῦτα ἐκείνων αὐτῶν οὐκ ἀγανακτούντων; οἵ γε οὐδὲν δεινὸν διατεθείκασί με πάλαι ἀκούοντες, εἴ γε ἀκούουσιν.

ΤΙΜ. Ἀκούουσι γάρ, ὦ Δᾶμι, ἀκούουσι, καί σε μετίασί ποτε χρόνῳ ὕστερον.

37 37. ΔΑΜ. Καὶ πότε ἂν ἐκεῖνοι σχολὴν ἄγοιεν ἐπ'

ἐμέ, τοσαῦτα, ὡς φής, πράγματα ἔχοντες καὶ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ ἄπειρα τὸ πλῆθος ὄντα οἰκονομούμενοι; ὥστε οὐδὲ
σέ πω ἠμύναντο ὧν ἐπιορκεῖς ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα μὴ
καὶ αὐτὸς βλασφημεῖν ἀναγκάζωμαι παρὰ τὰ ξυγκείμενα.
καίτοι οὐχ ὁρῶ ἥντιν᾽ ἂν ἄλλην ἐπίδειξιν τῆς αὐτῶν
685 προνοίας μείζω ἐξενεγκεῖν ἠδύναντο ἢ σὲ κακὸν κακῶς
ἐπιτρίψαντες. ἀλλὰ δῆλοί εἰσιν ἀποδημοῦντες ὑπὲρ τὸν
Ὠκεανὸν ἴσως μετ᾽ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας· ἔθος γοῦν αὐ-
τοῖς συνεχῶς ἰέναι παρ᾽ αὐτοὺς μετὰ δαῖτα καὶ ἀνεπαγ-
γέλτοις ἐνίοτε.

38. ΤΙΜ. Τί πρὸς τοσαύτην ἀναισχυντίαν εἴποιμι 38
ἄν, ὦ Δᾶμι;

ΔΑΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Τιμόκλεις, ὃ πάλαι ἐγὼ ἐπόθουν ἀκοῦσαί σου, ὅπως ἐπείσθης οἴεσθαι προνοεῖν τοὺς θεούς.

ΤΙΜ. Ἡ τάξις με πρῶτον τῶν γινομένων ἔπεισεν, [ὁ] ἥλιος ἀεὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰὼν καὶ σελήνη κατὰ ταὐτὰ καὶ ὧραι τρεπόμεναι καὶ φυτὰ φυόμενα καὶ ζῷα γεννώμενα καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως εὐμηχάνως κατεσκευασμένα, ὡς τρέφεσθαι καὶ ἐννοεῖν καὶ κινεῖσθαι καὶ βαδίζειν καὶ τεκταίνεσθαι καὶ σκυτοτομεῖν, καὶ τἆλλα ταῦτα οὐ προνοίας ἔργα εἶναί σοι δοκεῖ;

ΔΑΜ. Αὐτό που τὸ ζητούμενον, ὦ Τιμόκλεις, ξυν-
αρπάζεις· οὐδέπω γὰρ δῆλον εἰ προνοίᾳ τούτων ἕκαστον
ἀποτελεῖται. ἀλλ᾽ ὅτι μὲν τοιαῦτά ἐστι τὰ γινόμενα φαίην
ἂν καὶ αὐτός· οὐ μὴν αὐτίκα πεπεῖσθαι ἀνάγκη καὶ ὑπό
τινος προμηθείας αὐτὰ γίγνεσθαι· ἔνι γὰρ καὶ ἄλλως
ἀρξάμενα νῦν ὁμοίως καὶ κατὰ ταὐτὰ ξυνίστασθαι. σὺ
686 δὲ τάξιν αὐτῶν ὀνομάζεις τὴν ἀνάγκην. εἶτα δηλαδὴ ἀγα-
νακτήσεις, εἴ τίς σοι μὴ ἀκολουθοίη τὰ γινόμενα μέν,
ὁποῖά ἐστι, καταριθμουμένῳ καὶ ἐπαινοῦντι, οἰομένῳ
δὲ ἀπόδειξιν ταῦτα εἶναι τοῦ καὶ προνοίᾳ διατάττεσθαι
αὐτῶν ἕκαστον. ὥστε κατὰ τὸν κωμικόν·

τουτὶ μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε.

39. ΤΙΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι καὶ ἄλλης ἐπὶ τούτοις 39
δεῖν ἀποδείξεως. ὅμως δ᾽ οὖν ἐρῶ· ἀπόκριναι γάρ μοι.
Ὅμηρός σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητὴς γενέσθαι;

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐκείνῳ ἐπείσθην τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ἐμφανίζοντι.

ΔΑΜ. Ἀλλ', ὦ θαυμάσιε, ποιητὴν μὲν ἀγαθὸν Ὅμηρον γεγενῆσθαι πάντες σοι ξυνομολογήσουσι, μάρτυρα δὲ ἀληθῆ περὶ τῶν τοιούτων οὔτε ἐκεῖνον οὔτε ἄλλον ποιητὴν οὐδένα· οὐ γὰρ ἀληθείας μέλει αὐτοῖς, οἶμαι, ἀλλὰ τοῦ κηλεῖν τοὺς ἀκούοντας, καὶ διὰ τοῦτο μέτροις τε κατᾴδουσι καὶ μύθοις κατέχουσι καὶ ὅλως ἅπαντα
40 ὑπὲρ τοῦ τερπνοῦ μηχανῶνται. 40. ἀτὰρ ἡδέως ἂν καὶ ἀκούσαιμι, οἷστισι μάλιστα ἐπείσθης τῶν Ὁμήρου· ἆρα οἷς περὶ τοῦ Διὸς λέγει, ὡς ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν ἡ θυγάτηρ καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ γυνή; καὶ εἰ μὴ τὸν Βριάρεων ἡ Θέτις ἐκάλεσεν ὡς νοήσασα τὸ γινόμενον, ἐπεπέδητο ἂν ἡμῖν ὁ βέλτιστος Ζεὺς ξυναρπασθείς. ἀνθ' ὧν καὶ απομνημονεύων τῇ Θέτιδι τὴν εὐεργεσίαν 687
ἐξαπατᾷ τὸν Ἀγαμέμνονα ὄνειρόν τινα ψευδῆ ἐπιπέμψας, ὡς πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀποθάνοιεν. ὁρᾷς; ἀδύνατον γὰρ ἦν αὐτῷ κεραυνὸν ἐμβαλόντι καταφλέξαι τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτὸν ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα εἶναι δοκεῖν. ἢ ἐκεῖνά σε μάλιστα ἐς τὴν πίστιν ἐπεσπάσατο ἀκούοντα, ὡς Διομήδης μὲν ἔτρωσε τὴν Ἀφροδίτην, εἶτα τὸν Ἄρην αὐτὸν Ἀθηνᾶς παρακελεύσει, μετὰ μικρὸν δὲ αὐτοὶ ξυμπεσόντες οἱ θεοὶ ἐμονομαχοῦντο ἀναμὶξ ἄρρενες καὶ θήλειαι, καὶ Ἀθηνᾶ μὲν Ἄρην καταγωνίζεται, ἅτε καὶ προπεπονηκότα, οἶμαι, ἐκ τοῦ τραύματος, ὃ παρὰ τοῦ Διομήδους εἰλήφει,

Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς;

ἢ τὰ περὶ τῆς Ἀρτέμιδός σοι πιθανὰ ἔδοξεν, ὡς ἐκείνη μεμψίμοιρος οὖσα ἠγανάκτησεν οὐ κληθεῖσα ἐφ' ἑστίασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως, καὶ διὰ τοῦτο σῦν τινα ὑπερφυᾶ καὶ ἀνυπόστατον τὴν ἀλκὴν ἐπαφῆκεν ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ; ἆρ' οὖν τὰ τοιαῦτα λέγων σε Ὅμηρος πέπεικε;

41 41. *ΖΕΥΣ.* Βαβαί· ἡλίκον, ὦ θεοί, ἀνεβόησε τὸ πλῆθος, ἐπαινοῦντες τὸν Δᾶμιν· ὁ δ' ἡμέτερος ἀπορουμένῳ ἔοικε· ἰδίει γοῦν καὶ ὑποτρέμει καὶ δῆλός ἐστιν

ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα, καὶ ἤδη περιβλέπει οἷ παρεκδὺς
688 ἀποδράσεται.

ΤΙΜ. Οὐδ' Εὐριπίδης ἄρα σοι δοκεῖ λέγειν τι ὑγιές, ὁπόταν αὐτοὺς ἀναβιβασάμενος τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν δεικνύῃ σώζοντας μὲν τοὺς χρηστοὺς τῶν ἡρώων, τοὺς πονηροὺς δὲ καὶ κατὰ σὲ τὴν ἀσέβειαν ἐπιτρίβοντας;

ΔΑΜ. Ἀλλ', ὦ γενναιότατε φιλοσόφων Τιμόκλεις, εἰ ταῦτα ποιοῦντες οἱ τραγῳδοποιοὶ πεπείκασί σε, ἀνάγκη δυοῖν θάτερον, ἤτοι Πῶλον καὶ Ἀριστόδημον καὶ Σάτυρον ἡγεῖσθαί σε θεοὺς εἶναι τότε ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν αὐτὰ καὶ τοὺς ἐμβάτας καὶ τοὺς ποδήρεις χιτῶνας καὶ χλαμύδας καὶ χειρῖδας καὶ προγαστρίδια [καὶ σωμάτια]
689 καὶ τἆλλα, οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνουσι τὴν τραγῳδίαν, ὅπερ γελοιότατον οἶμαι· ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης, μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου,

ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

καὶ πάλιν,

Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ
κλύων.

καὶ τὰ τοιαῦτα.

690 42. ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ ἔθνη ἐξη- 42
πάτηνται θεοὺς νομίζοντες καὶ πανηγυρίζοντες;

ΔΑΜ. Εὖ γε, ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ὑπέμνησας τῶν κατὰ τὰ ἔθνη νομιζομένων, ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι τις ἂν ὡς οὐδὲν βέβαιον ὁ περὶ θεῶν λόγος ἔχει· πολλὴ γὰρ ἡ ταραχὴ καὶ ἄλλοι ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν ἀκινάκῃ θύοντες καὶ Θρᾷκες Ζαμόλξιδι, δραπέτῃ ἀνθρώπῳ ἐκ Σάμου ὡς αὐτοὺς ἥκοντι, Φρύγες δὲ Μήνῃ καὶ Αἰθίοπες Ἡμέρᾳ καὶ Κυλλήνιοι Φάλητι καὶ Ἀσσύριοι περιστερᾷ καὶ Πέρσαι πυρὶ καὶ Αἰγύπτιοι ὕδατι. καὶ τοῦτο μὲν ἅπασι κοινὸν τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ, ἰδίᾳ δὲ Μεμφίταις μὲν ὁ βοῦς θεός, Πηλουσιώταις δὲ κρόμμυον, καὶ ἄλλοις ἶβις ἢ κροκόδειλος καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος ἢ αἴ-

λουρος ἢ πίθηκος· καὶ ἔτι κατὰ κώμας τοῖς μὲν ὁ δεξιὸς
ὦμος θεός, τοῖς δὲ κατ᾽ ἀντιπέραν οἰκοῦσιν ἅτερος· καὶ
ἄλλοις κεφαλῆς ἡμίτομον, καὶ ἄλλοις ποτήριον κεραμεοῦν
ἢ τρύβλιον. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἐστίν, ὦ καλὲ Τι- 691
μόκλεις;

ΜΩΜ. Οὐκ ἔλεγον, ὦ θεοί, πάντα ταῦτα ἥξειν ἐς τοὐμφανὲς καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθήσεσθαι;

ΖΕΥΣ. Ἔλεγες, ὦ Μῶμε, καὶ ἐπετίμας ὀρθῶς, καὶ ἔγωγε πειράσομαι ἐπανορθώσασθαι αὐτά, ἢν τὸν ἐν ποσὶ τοῦτον κίνδυνον διαφύγωμεν.

43 43. *ΤΙΜ. Ἀλλ᾽, ὦ θεοῖς ἐχθρὲ σύ, τοὺς χρησμοὺς καὶ προαγορεύσεις τῶν ἐσομένων τίνος ἔργον ἂν εἴποις ἢ θεῶν καὶ τῆς προνοίας τῆς ἐκείνων;*

ΔΑΜ. Σιώπησον, ὦ ἄριστε, περὶ τῶν χρησμῶν,
ἐπεὶ ἐρήσομαί σε, τίνος αὐτῶν μάλιστα μεμνῆσθαι ἀξιοῖς;
ἆρ᾽ ἐκείνου, ὃν τῷ Λυδῷ ὁ Πύθιος ἔχρησεν, ὃς ἀκριβῶς
ἀμφήκης ἦν καὶ διπρόσωπος, οἷοί εἰσι τῶν Ἑρμῶν ἔνιοι,
διττοὶ καὶ ἀμφοτέρωθεν ὅμοιοι, πρὸς ὁπότερον ἂν αὐ-
τῶν μέρος ἐπιστραφῇς; τί γάρ; μᾶλλον ὁ Κροῖσος δια-
βὰς τὸν Ἅλυν τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ἢ τὴν Κύρου καταλύσει;
καίτοι οὐκ ὀλίγων ταλάντων ὁ Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος 692
τὸ ἀμφιδέξιον τοῦτο ἔπος ἐπρίατο.

ΜΩΜ. Αὐτά που, ὦ θεοί, ἀνὴρ διεξέρχεται λέγων ἃ ἐγὼ ἐδεδίειν μάλιστα. ποῦ νῦν ὁ καλὸς ἡμῖν κιθαρῳδός; ἀπολόγησαι αὐτῷ κατελθὼν πρὸς ταῦτα.

ΖΕΥΣ. Σὺ ἡμᾶς ἐπισφάττεις, ὦ Μῶμε, οὐκ ἐν καιρῷ νῦν ἐπιτιμῶν.

44 44. *ΤΙΜ. Ὅρα οἷα ποιεῖς, ὦ ἀλιτήριε Δᾶμι, μονονουχὶ τὰ ἕδη αὐτὰ τῶν θεῶν ἀνατρέπεις τῷ λόγῳ καὶ βωμοὺς αὐτῶν.*

ΔΑΜ. Οὐ πάντας ἔγωγε τοὺς βωμούς, ὦ Τιμόκλεις. τί γὰρ καὶ δεινὸν ἀπ᾽ αὐτῶν γίγνεται, εἰ θυμιαμάτων καὶ εὐωδίας εἰσὶ μεστοί, τοὺς δ᾽ ἐν Ταύροις τῆς Ἀρτέμιδος ἡδέως ἂν ἐπεῖδον ἐκ βάθρων ἐπὶ κεφαλὴν ἀνατρεπομένους, ἐφ᾽ ὧν τοιαῦτα ἡ παρθένος εὐωχουμένη ἔχαιρε.

ΖΕΥΣ. Τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλ-

θεν, ὅς δαιμόνων οὐδενὸς φείδεται, ἀλλ᾽ ἐξ ἁμάξης παρρησιάζεται καὶ

μάρπτει ἑξείης, ὅς τ᾽ αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.

ΜΩΜ. Καὶ μὴν ὀλίγους ἄν, ὦ Ζεῦ, τοὺς ἀναιτίους εὕροις ἐν ἡμῖν· καί που τάχα προϊὼν ὁ ἄνθρωπος ἅψεται καὶ τῶν κορυφαίων τινός.

693 45. ΤΙΜ. Οὐδὲ βροντῶντος ἄρα τοῦ Διὸς ἀκούεις, 45
ὦ θεομάχε Δᾶμι;

ΔΑΜ. Καὶ πῶς οὐ μέλλω βροντῆς ἀκούειν, ὦ Τιμόκλεις; εἰ δ᾽ ὁ Ζεὺς ὁ βροντῶν ἐστι, σὺ ἄμεινον ἂν εἰδείης ἐκεῖθέν ποθεν παρὰ τῶν θεῶν ἀφιγμένος· ἐπεὶ οἵ γε ἐκ Κρήτης ἥκοντες ἄλλα ἡμῖνῦν διηγοται, τάφον τινὰ κεῖθι δείκνυσθαι καὶ στήλην ἐφεστάναι δηλοῦσαν ὡς οὐκέτι βροντήσειεν ἂν ὁ Ζεὺς πάλαι τεθνεώς.

ΜΩΜ. Τοῦτ᾽ ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα τὸν ἄνθρωπον. τί δ᾽ οὖν, ὦ Ζεῦ, ὠχρίακας ἡμῖν καὶ συγκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; θαρρεῖν χρὴ καὶ τῶν τοιούτων ἀνθρωπίσκων καταφρονεῖν.

ΖΕΥΣ. Τί λέγεις, ὦ Μῶμε; καταφρονεῖν; οὐχ ὁρᾷς ὅσοι ἀκούουσι καὶ ὡς ξυμπεπεισμένοι εἰσὶν ἤδη καθ᾽ ἡμῶν καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ἀναδησάμενος τῶν ὤτων ὁ Δᾶμις;

ΜΩΜ. Ἀλλὰ σύ, ὦ Ζεῦ, ὁπόταν ἐθελήσῃς, σειρὴν χρυσείην καθεὶς ἅπαντας αὐτοὺς

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις αὐτῇ τε θαλάσσῃ.

46. ΤΙΜ. Εἰπέ μοι, ὦ κατάρατε, πέπλευκας ἤδη ποτέ; 46

ΔΑΜ. Καὶ πολλάκις, ὦ Τιμόκλεις.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἔφερε μὲν ὑμᾶς τότε ὁ ἄνεμος ἐμπί-
694 πτων τῇ ὀθόνῃ καὶ ἐμπιπλὰς τὰ ἀκάτια ἢ οἱ ἐρέττοντες, ἐκυβέρνα δὲ εἷς τις ἐφεστὼς καὶ ἔσωζε τὴν ναῦν.

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Εἶτα ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἂν ἔπλει μὴ κυβερνωμένη, τὸ δὲ ὅλον τοῦτο ἀκυβέρνητον οἴει καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρεσθαι;

ΖΕΥΣ. [Εὖ γε,] συνετῶς ταῦτα ὁ Τιμοκλῆς καὶ ἰσχυρῷ τῷ παραδείγματι.

47. ΔΑΜ. Ἀλλ᾽, ὦ θεοφιλέστατε Τιμόκλεις, τὸν μὲν 47

κυβερνήτην ἐκεῖνον εἶδες ἂν ἀεὶ τὰ ξυμφέροντα ἐπινο-
οῦντα καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ παρασκευαζόμενον καὶ προστάτ-
τοντα τοῖς ναύταις, ἀλυσιτελὲς δὲ καὶ ἄλογον οὐδέν τι εἶχε
ἡ ναῦς, ὃ μὴ χρήσιμον πάντως καὶ ἀναγκαῖον ἦν πρὸς
τὴν ναυτιλίαν αὐτοῖς· ὁ δὲ σὸς οὗτος κυβερνήτης, ὃν τῇ 695
μεγάλῃ ταύτῃ νηῒ ἐφεστάναι ἀξιοῖς, καὶ οἱ ξυνναῦται
αὐτοῦ οὐδὲν εὐλόγως οὐδὲ κατὰ τὴν ἀξίαν διατάττου-
σιν, ἀλλ᾽ ὁ μὲν πρότονος, εἰ τύχοι, ἐς τὴν πρύμναν ἀπο-
τέταται, οἱ πόδες δὲ ἐς τὴν πρῷραν ἀμφότεροι· καὶ χρυ-
σαῖ μὲν αἱ ἄγκυραι ἐνίοτε, ὁ χηνίσκος δὲ μολυβδοῦς, καὶ
τὰ μὲν ὕφαλα κατάγραφα, τὰ δ᾽ ἔξαλα τῆς νεὼς ἄμορφα.
48 48. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ναυτῶν ἴδοις ἂν τὸν μὲν ἀργὸν καὶ
ἄτεχνον καὶ ἄτολμον πρὸς τὰ ἔργα διμοιρίτην ἢ τριμοι-
ρίτην, τὸν δὲ κατακολυμβῆσαί τε δεινὸν καὶ ἐπὶ τὴν κε-
ραίαν ἀναπηδῆσαι ῥᾴδιον καὶ εἰδότα τῶν χρησίμων ἕκα- 696
στα, μόνον τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον· τὰ δ᾽ αὐτὰ
καὶ ἐν τοῖς ἐπιβάταις, μαστιγίαν μέν τινα ἐν προεδρίᾳ
παρὰ τὸν κυβερνήτην καθήμενον καὶ θεραπευόμενον, καὶ
ἄλλον κίναιδον ἢ πατραλοίαν ἢ ἱερόσυλον ὑπερτιμώμε-
νον καὶ τὰ ἄκρα τῆς νεὼς κατειληφότα, χαρίεντας δὲ πολ-
λοὺς ἐν μυχῷ τοῦ σκάφους στενοχωρουμένους καὶ ὑπὸ
τῶν πρὸς ἀλήθειαν χειρόνων πατουμένους· ἐννόησον
γοῦν ὅπως μὲν Σωκράτης καὶ Ἀριστείδης ἔπλευσε καὶ
Φωκίων, οὐδὲ τὰ ἄλφιτα διαρκῆ ἔχοντες οὐδὲ ἀποτεῖναι
τοὺς πόδας δυνάμενοι ἐπὶ γυμνῶν τῶν σανίδων παρὰ
τὸν ἄντλον, ἐν ὅσοις δὲ ἀγαθοῖς Καλλίας καὶ Μειδίας καὶ 697
Σαρδανάπαλλος ὑπερτρυφῶντες καὶ τῶν ὑφ᾽ αὑτοῖς κα-
49 ταπτύοντες. 49. τοιαῦτα ἐν τῇ νηΐ σου γίνεται, ὦ σοφώ-
τατε Τιμόκλεις· διὰ τοῦτο αἱ ναυαγίαι μυρίαι. εἰ δέ τις
κυβερνήτης ἐφεστὼς ἑώρα καὶ διέταττεν ἕκαστα, πρῶτον
μὲν οὐκ ἂν ἠγνόησεν οἵτινες οἱ χρηστοὶ καὶ οἵτινες οἱ
φαῦλοι τῶν ἐμπλεόντων, ἔπειτα ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἀξίαν
τὰ προσήκοντα ἀπένειμεν ἄν, χώραν τε τὴν ἀμείνω τοῖς
ἀμείνοσι παρ᾽ αὐτὸν ἄνω, τὴν κάτω δὲ τοῖς χείροσι,
καὶ συσσίτους ἔστιν οὓς ἀμείνους καὶ ξυμβούλους ἐποιή-
σατ᾽ ἄν, καὶ τῶν ναυτῶν ὁ μὲν πρόθυμος ἢ πρῴρας ἐπι-

μελητὴς ἀπεδέδεικτ᾽ ἂν ἢ τοίχου ἄρχων ἢ πάντως πρὸ
698 τῶν ἄλλων, ὁ δὲ ὀκνηρὸς καὶ ῥάθυμος ἐπαίετ᾽ ἂν τῷ καλωδίῳ πεντάκις τῆς ἡμέρας ἐς τὴν κεφαλήν. ὥστε σοι, ὦ θαυμάσιε, τὸ τῆς νεὼς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει περιτετράφθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός.

50. ΜΩΜ. Ταυτὶ μὲν ἤδη κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ τῷ 50
Δάμιδι καὶ πλησίστιος ἐπὶ τὴν νίκην φέρεται.

ΖΕΥΣ. Ὀρθῶς, ὦ Μῶμε, εἰκάζεις. ὁ δ᾽ οὐδὲν ἰσχυρὸν ὁ Τιμοκλῆς ἐπινοεῖ, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ.

51. ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐπεὶ τῆς νεὼς τὸ παράδειγμα οὐ 51
πάνυ σοι ἰσχυρὸν εἶναι ἔδοξεν, ἄκουσον ἤδη τὴν ἱεράν,
699 φησίν, ἄγκυραν καὶ ἣν οὐδεμιᾷ μηχανῇ ἀπορρήξεις.

ΖΕΥΣ. Τί ποτ᾽ ἄρα καὶ ἐρεῖ;

ΤΙΜ. Ἴδοις γὰρ εἰ ἀκόλουθα ταῦτα ξυλλογίζομαι, καὶ εἴ πῃ αὐτὰ δυνατόν σοι περιτρέψαι. εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. τί πρὸς ταῦτα φῄς;

ΔΑΜ. Ἢν πρότερον γελάσω ἐς κόρον, ἀποκρινοῦμαί σοι.

ΤΙΜ. Ἀλλ᾽ ἔοικας οὐδὲ παύσεσθαι γελῶν· εἰπὲ δὲ ὅμως ὅπῃ σοι γελοῖον ἔδοξε τὸ εἰρημένον εἶναι.

ΔΑΜ. Ὅτι οὐκ αἰσθάνῃ ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ἐξαψάμενός σου τὴν ἄγκυραν, καὶ ταῦτα ἱερὰν οὖσαν· τὸ γὰρ εἶναι θεοὺς τῷ βωμοὺς εἶναι ξυνδήσας οἴει ἰσχυρὸν ποιή-
700 σασθαι ἀπ᾽ αὐτῶν τὸν ὅρμον. ὥστε ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο τούτου φῂς ἔχειν εἰπεῖν ἱερώτερον, ἀπίωμεν ἤδη.

52. ΤΙΜ. Ὁμολογεῖς τοίνυν ἡττῆσθαι προαπιών; 52

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Τιμόκλεις. σὺ γὰρ ὥσπερ οἱ ὑπό τινων βιαζόμενοι ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἡμῖν καταπέφευγας. ὥστε, νὴ τὴν ἄγκυραν τὴν ἱεράν, ἐθέλω σπείσασθαι ἤδη πρὸς σὲ ἐπ᾽ αὐτῶν γε τῶν βωμῶν, ὡς μηκέτι περὶ τούτων ἐρίσοιμεν.

ΤΙΜ. Εἰρωνεύῃ ταῦτα πρὸς ἐμέ, τυμβωρύχε καὶ μιαρὲ καὶ κατάπτυστε καὶ μαστιγία καὶ κάθαρμα. οὐ γὰρ ἴσμεν οὔτινος μὲν πατρὸς εἶ, πῶς δὲ ἡ μήτηρ σου ἐπορνεύετο, καὶ ὡς τὸν ἀδελφὸν ἀπέπνιξας καὶ μοιχεύεις καὶ

τὰ μειράκια διαφθείρεις, λιχνότατε καὶ ἀναισχυντότατε; μὴ φεῦγε δ' οὖν, ἕως καὶ πληγὰς παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἀπέλθῃς· ἤδη γάρ σε τουτῳὶ τῷ ὀστράκῳ ἀποσφάξω παμμίαρον ὄντα.

53 53. *ΖΕΥΣ.* Ὁ μὲν γελῶν, ὦ θεοί, ἀποτρέχει, ὁ δ' 701
ἀκολουθεῖ λοιδορούμενος οὐ φέρων κατατρυφῶντα τὸν Δᾶμιν, καὶ ἔοικεν αὐτὸν πατάξειν τῷ κεράμῳ ἐς τὴν κεφαλήν. ἡμεῖς δὲ τί ποιῶμεν ἐπὶ τούτοις;

ΕΡΜ. Ὀρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικὸς εἰρηκέναι δοκεῖ,

> οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

τί γὰρ καὶ ὑπέρμεγα κακόν, εἰ ὀλίγοι ἄνθρωποι ταῦτα πεπεισμένοι ἀπίασι; πολλῷ γὰρ οἱ τἀναντία γιγνώσκοντες πλείους, Ἑλλήνων θ' ὁ σύρφαξ βάρβαροί θ' ἅπαντες. (†)

ΖΕΥΣ. Ἀλλά, ὦ Ἑρμῆ, τὸ τοῦ Δαρείου πάνυ καλῶς ἔχον ἐστίν, ὃ εἶπεν ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου· ὥστε καὶ αὐτὸς ἐβουλόμην ἂν ἕνα τοιοῦτον ἔχειν οἷον τὸν Δᾶμιν ξύμμαχον ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. 702

1 1. *ΜΙΚΥΛΟΣ.* Ἀλλὰ σέ, κάκιστε ἀλεκτρυών, ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρίψειε φθονερὸν οὕτω καὶ ὀξύφωνον ὄντα, ὅς με πλουτοῦντα καὶ ἡδίστῳ ὀνείρῳ ξυνόντα καὶ θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῦν τὴν πολὺ σοῦ μιαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἴ
γε χρὴ τεκμαίρεσθαι τῇ τε ἡσυχίᾳ πολλῇ ἔτι οὔσῃ καὶ τῷ 703
κρύει μηδέπω με τὸ ὄρθριον ὥσπερ εἴωθεν ἀποπηγνύντι — γνώμων γὰρ οὗτος ἀψευδέστατός μοι προσελαυνούσης ἡμέρας — οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν, ὁ δὲ ἄϋπνος οὗτος ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον φυλάττων ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς ἤδη κέκραγεν, ἀλλ' οὔτι χαίρων γε· ἀμυνοῦ-

μαι γὰρ εὐθύς σε, ἢν μόνον ἡμέρα γένηται, συντρίβων τῇ βακτηρίᾳ, νῦν γάρ μοι πράγματα παρέξεις μεταπηδῶν ἐν τῷ σκότῳ.

ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. Μικύλε δέσποτα, ᾤμην τι χαριεῖσθαί σοι φθονῶν τῆς νυκτὸς ὁπόσον ἂν δυναίμην, ὡς ἔχοις ἐπορθρευόμενος προανύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων·
04 ἢν γοῦν πρὶν ἥλιον ἀνίσχειν μίαν κρηπῖδα ἐργάσῃ, πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα πεπονηκώς. εἰ δέ σοι καθεύδειν ἥδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαί σοι καὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων, σὺ δὲ ὅρα ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν λιμώττης ἀνεγρόμενος.

2. ΜΙΚ. Ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, τί 2
τὸ κακὸν τοῦτ' ἐστίν; ἀνθρωπίνως ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρυών.

ΑΛΕΚ. Εἶτά σοι τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, εἰ ὁμόφωνος ὑμῖν εἰμι;

ΜΙΚ. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέποιτε, ὦ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν.

ΑΛΕΚ. Σύ μοι δοκεῖς, ὦ Μικύλε, κομιδῇ ἀπαίδευτος εἶναι μηδὲ ἀνεγνωκέναι τὰ Ὁμήρου ποιήματα, ἐν οἷς καὶ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ χρεμετίζειν ἕστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ δια-
705 λεγόμενος ἔπη ὅλα ῥαψῳδῶν, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἄνευ τῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύετο ἐκεῖνος καὶ τὰ μέλλοντα προεθέσπιζε καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν, οὐδ' ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο ὥσπερ σὺ τὸν ἀλεξίκακον ἀποτρόπαιον ἡγούμενος τὸ ἄκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησας, εἴ σοι ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις ἐλάλησεν ὥσπερ ποτὲ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αὐτόφωνος ἐμαντεύσατο, ἢ εἰ βύρσας εἶδες ἑρπούσας καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα, ἡμίοπτα, περιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δὲ Ἑρμοῦ πάρεδρος ὢν λαλιστάτου καὶ λογιωτάτου θεῶν ἁπάντων καὶ τἄλλα ὁμοδίαιτος ὑμῖν καὶ σύντροφος οὐ χαλεπῶς ἔμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν ἀνθρώπων φωνήν. εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν
706 ὀκνήσαιμί σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμοφωνίας καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν.

3. ΜΙΚ. Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν, ἀλεκτρυὼν 3

οὕτω πρός με διαλεγόμενος; εἰπὲ δ' οὖν πρὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ὦ βέλτιστε, ὅ τι καὶ ἄλλο σοι τῆς φωνῆς αἴτιον. ὡς δὲ σιωπήσομαι καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, τί σε χρὴ δεδιέναι; τίς γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἴ τι διηγοίμην ὡς ἀλεκτρυόνος αὐτὸ εἰπόντος ἀκηκοώς;

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοίνυν παραδοξότατόν σοι εὖ οἶδ' ὅτι λόγον, ὦ Μικύλε· οὑτοσὶ γὰρ ὁ νῦν σοι ἀλεκτρυὼν φαινόμενος οὐ πρὸ πολλοῦ ἄνθρωπος ἦν.

ΜΙΚ. Ἤκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον ἀμέλει περὶ ὑμῶν ὡς Ἀλεκτρυών τις νεανίσκος φίλος γένοιτο τῷ Ἄρει καὶ ξυμπίνοι τῷ θεῷ καὶ ξυγκωμάζοι καὶ κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν· ὁπότε γοῦν ἀπίοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτην μοιχεύσων ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα, καὶ ἐπειδήπερ τὸν Ἥλιον μάλιστα ὑφεωρᾶτο, μὴ κατιδὼν ἐξείποι πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπολείπειν ἀεὶ τὸν νεανίσκον μηνύσοντα ὁπότε ἀνίσχοι ὁ Ἥλιος. εἶτά ποτε κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρυόνα 707 *καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα, τὸν δὲ Ἥλιον λαθόντα ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ τῷ Ἄρει ἀφρόντιδι ἀναπαυομένῳ διὰ τὸ πιστεύειν τὸν Ἀλεκτρυόνα μηνῦσαι ἄν, εἴ τις ἐπίοι· καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἡλίου μαθόντα συλλαβεῖν αὐτοὺς περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι πεποίητο ἐπ' αὐτούς· ἀφεθέντα δὲ ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρη ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρυόνος καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν ἐς τουτὶ τὸ ὄρνεον αὐτοῖς ὅπλοις, ὡς ἔτι τῆς κόρυθος τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος, ἐπειδὰν αἴσθησθε ἀνελευσόμενον τὸν ἥλιον, πρὸ πολλοῦ βοᾶν ἐπισημαινομένους τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ.*

4 4. *ΑΛΕΚ. Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὦ Μικύλε, τὸ δ' ἐμὸν ἑτεροῖόν τι γέγονε καὶ πάνυ ἔναγχος εἰς ἀλεκτρυόνα σοι μεταβέβηκα.*

ΜΙΚ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναι.

ΑΛΕΚ. οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν [Μνησαρχίδην Σάμιον].

8 *ΜΙΚ.* Τὸν σοφιστὴν λέγεις, τὸν ἀλαζόνα, ὃς ἐνομοθέτει μήτε κρεῶν γεύεσθαι μήτε κυάμους ἐσθίειν, ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον ἐκτράπεζον ἀποφαίνων, ἔτι δὲ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι;

ΑΛΕΚ. Ἴσθι δῆτα κἀκεῖνο, ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου Εὔφορβος γένοιτο.

ΜΙΚ. Γόητά φασι καὶ τερατουργὸν [τὸν] ἄνθρωπον, ὦ ἀλεκτρυών.

ΑΛΕΚ. Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐγώ σοί εἰμι ὁ Πυθαγόρας, ὥστε παῦ', ὦγαθέ, λοιδορούμενός μοι καὶ ταῦτα οὐκ εἰδὼς οἷός τις ἦν τὸν τρόπον.

ΜΙΚ. Τοῦτ' αὖ μακρῷ ἐκείνου τερατωδέστερον, ἀλεκτρυὼν φιλόσοφος. εἰπὲ δὲ ὅμως, ὦ Μνησάρχου παῖ,
709 ὅπως ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου ὄρνις, ἀντὶ δὲ Σαμίου Ταναγρικὸς ἀναπέφηνας· οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα οὐδὲ πάνυ πιστεῦσαι ῥᾴδια, ἐπεὶ καὶ δύ' ἤδη μοι τετηρηκέναι δοκῶ πάνυ ἐν σοὶ ἀλλότρια τοῦ Πυθαγόρου.

ΑΛΕΚ. Τὰ ποῖα;

ΜΙΚ. Ἓν μὲν ὅτι λάλος εἶ καὶ κρακτικός, ὁ δὲ σιωπᾶν ἐς πέντε ὅλα ἔτη οἶμαι παρῄνει, ἕτερον δὲ καὶ παντελῶς παράνομον· οὐ γὰρ ἔχων ὅ τι σοι παραβάλοιμι, κυάμους χθὲς ἧκον ὡς οἶσθα ἔχων, καὶ σὺ οὐδὲν μελλήσας ἀνέλεξας αὐτούς· ὥστε ἢ ἐψεῦσθαί σοι ἀνάγκη καὶ ἄλλῳ εἶναι ἢ Πυθαγόρᾳ ὄντι παρανενομηκέναι καὶ τὸ
710 ἴσον ἠσεβηκέναι κυάμους φαγόντα ὡς ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς ἐδηδόκεις.

5. *ΑΛΕΚ.* Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ Μικύλε, ἥτις αἰτία 5
τούτων οὐδὲ τὰ πρόσφορα ἑκάστῳ βίῳ. ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ἤσθιον τῶν κυάμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν δὲ φάγοιμ' ἄν, ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἡ τροφή. πλὴν ἀλλ' εἴ σοι φίλον, ἄκουε ὅπως ἐκ Πυθαγόρου τοῦτο νῦν εἰμι καὶ ἐν ὅσοις βίοις πρότερον ἐβιότευσα καὶ ἅτινα τῆς μεταβολῆς ἑκάστης ἀπολέλαυκα.

ΜΙΚ. Λέγοις ἄν· ὡς ἔμοιγε ὑπερήδιστον ἂν τὸ ἄκουσμα γένοιτο, ὥστε εἴ τις αἵρεσιν προθείη, πότερα μᾶλλον ἐθέλω σοῦ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος ἢ τὸν

πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκεῖνον αὖθις ὁρᾶν τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἑλοίμην· οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανεῖσι καὶ ἐν ἴσῃ ὑμᾶς τιμῇ ἄγω σέ τε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον. 711

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον τίς ποτε ὁ φανείς σοι ἦν καί τινα ἰνδάλματα μάταια διαφυλάττεις, κενὴν καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος ἀμενηνήν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων;

6 6. ΜΙΚ. Ἀλλ' οὐδὲ ἐπιλήσομαί ποτε, ὦ ἀλεκτρυών, εὖ ἴσθι τῆς ὄψεως ἐκείνης· οὕτω μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ᾤχετο, ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενα. οἷον γοῦν ἐν τοῖς ὠσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρεφόμενα, τοιοῦτον γάργαλον παρεῖχέ μοι τὰ ὁρώμενα.

ΑΛΕΚ. Ἡράκλεις, δεινόν τινα τὸν ὄνειρον φῂς εἴ γε πτηνὸς ὤν, ὥς φασι, καὶ ὅρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ καὶ ἐνδιατρίβει 712 ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς μελιχρὸς οὕτως καὶ ἐναργὴς φαινόμενος· ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι οἷός τίς ἐστιν οὕτω σοι τριπόθητος ὤν.

ΜΙΚ. Ἕτοιμος λέγειν· ἡδὺ γοῦν μοι τὸ μεμνῆσθαι καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ. σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐπειδὰν σύ, ὦ Μικύλε, παύσῃ ὀνειρώττων καὶ ἀποψήσῃ ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι· τὸ νῦν δὲ πρότερος εἰπέ, ὡς μάθω εἴτε διὰ τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν εἴτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἧκε πετόμενος.

ΜΙΚ. Οὐδὲ δι' ἑτέρας τούτων, ὦ Πυθαγόρα.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύο [μόνας] ταύτας λέγει.

ΜΙΚ. Ἔα χαίρειν τὸν λῆρον ἐκεῖνον ποιητὴν οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν τοιούτων ἐξίασιν, οἵους ἐκεῖνος ἑώρα οὐδὲ πάνυ σαφῶς τυφλὸς αὐτὸς ὤν, ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ ἥδιστος ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτός, καὶ χρυσᾶ πάντα περιβεβλημένος καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.

3 *ΑΛΕΚ.* Παῦε, ὦ Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν· ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον καὶ μέταλλα ὅλα χρύσεια κεκοιμῆσθαί μοι δοκεῖς.

7. *ΜΙΚ.* Πολύ, ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολύ, 7
πῶς οἴει καλόν, οἵαν τὴν αὐγὴν ἀπαστράπτον; τί ποτε ὁ Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γάρ με, εἰ οἶσθα, ὁπότε ὕδωρ ἄριστον εἰπὼν εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει, εὖ ποιῶν . . ., ἐν ἀρχῇ εὐθὺς [τοῦ βιβλίου] . . ., τοῦ καλλίστου τῶν ᾀσμάτων ἁπάντων.

ΑΛΕΚ. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς,

ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου;

ΜΙΚ. Νὴ Δία τοῦτ᾽ αὐτό· ὥσπερ γὰρ τοὐμὸν ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον. ὡς δὲ [ἤδη] μάθῃς οἷόν τι ἦν, ἄκουσον, ὦ σοφώτατε ἀλεκτρυών. ὅτι μὲν οὐκ οἰκόσιτος ἦν χθές, οἶσθα· Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἥκειν ἐκέλευε τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

714 8. *ΑΛΕΚ.* Οἶδα πάνυ τοῦτο πεινήσας παρ᾽ ὅλην τὴν 8
ἡμέραν, ἄχρι μοι βαθείας ἤδη ἑσπέρας ἧκες ὑποβεβρεγμένος τοὺς πέντε κυάμους ἐκείνους κομίζων οὐ πάνυ δαψιλὲς τὸ δεῖπνον ἀλεκτρυόνι ἀθλητῇ ποτε γενομένῳ καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ.

ΜΙΚ. Ἐπεὶ δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον, ἐκάθευδον εὐθὺς τοὺς κυάμους σοι παραβαλών, εἶτά μοι κατὰ τὸν Ὅμηρον ἀμβροσίην διὰ νύκτα θεῖός τις ὡς ἀληθῶς ὄνειρος ἐπιστὰς . . .

ΑΛΕΚ. Τὰ παρὰ τῷ Εὐκράτει πρότερον, ὦ Μικύλε, διήγησαι καὶ τὸ δεῖπνον οἷον ἐγένετο καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ ἅπαντα· κωλύει γὰρ οὐδὲν αὖθίς σε δειπνεῖν ὥσπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δείπνου ἐκείνου ἀναπλάττοντα καὶ ἀναμαρυκώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

9. *ΜΙΚ.* Ὤιμην ἐνοχλήσειν καὶ ταῦτα διηγούμενος· 9
715 ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῇ, καὶ δὴ λέγω. οὐ πρότερον, ὦ Πυθαγόρα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω χθὲς τῷ Εὐκράτει, καὶ ἐγὼ

*μὲν προσειπὼν αὐτὸν ὥσπερ εἰώθειν δεσπότην ἀπηλλατ-
τόμην, ὡς μὴ καταισχύναιμι αὐτὸν σὺν τριβακῷ τῷ τρί-
βωνι συμπαρομαρτῶν, ὁ δέ, Μικύλε, φησί, θυγατρὸς
τήμερον ἑστιῶ γενέθλια καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα
πολλούς· ἐπεὶ δέ τινά φασιν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ
οἷόν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ᾽ ἡμῶν, σὺ ἀντ᾽ ἐκείνου
ἧκε λουσάμενος, ἢν μὴ ὅ γε κληθεὶς αὐτὸς εἴπῃ ἀφίξε-
σθαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι. τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ
προσκυνήσας ἀπῄειν εὐχόμενος ἅπασι θεοῖς ἠπίαλόν τινα
ἢ πλευρῖτιν ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακιζομένῳ
ἐκείνῳ, οὗ ἔφεδρος ἐγὼ καὶ ἀντίδειπνος καὶ διάδοχος
ἐκεκλήμην· καὶ τὸ ἄχρι τοῦ λουτροῦ αἰῶνα μήκιστον ἐτι-* 716
*θέμην, συνεχὲς ἐπισκοπῶν ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη
καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. κἀπειδή ποτε ὁ καιρὸς
ἀφίκετο, πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀπορρύψας ἄπειμι κοσμίως
μάλα ἐσχηματισμένος, ἀναστρέψας τὸ τριβώνιον ὡς ἐπὶ*
10 *τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή.* 10. *καταλαμβάνω
τε πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλοὺς καὶ δὴ κἀκεῖνον
φοράδην ὑπὸ τεττάρων κεκομισμένον, ᾧ με ὑποδειπνεῖν
ἔδει, τὸν νοσεῖν λεγόμενον, καὶ ἐδήλου δὲ πονήρως ἔχων·
ὑπέστενε γοῦν καὶ ὑπέβηττε καὶ ἐχρέμπτετο μύχιόν τι καὶ
δυσπρόσοδον, ὠχρὸς ὅλος ὢν καὶ διῳδηκώς, ἀμφὶ τὰ ἑξή-
κοντα ἔτη σχεδόν· ἐλέγετο δὲ φιλόσοφός τις εἶναι τῶν
πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων. ὁ γοῦν πώγων μάλα
τραγικὸς ἦν εἰς ὑπερβολὴν κουριῶν. καὶ αἰτιωμένου γε
Ἀρχιβίου τοῦ ἰατροῦ, διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, Τὰ* 717
*καθήκοντα, ἔφη, οὐ χρὴ προδιδόναι καὶ ταῦτα φιλόσο-
φον ἄνδρα, κἂν μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἱστῶνται· ἡγή-
σεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερεωρᾶσθαι πρὸς ἡμῶν. Οὐ μὲν
οὖν, εἶπον ἐγώ, ἀλλ᾽ ἐπαινέσεταί σε, ἢν οἴκοι παρὰ σαυτῷ
μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλῃς ἤπερ ἐν τῷ συμποσίῳ συνανα-
χρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος μὲν
οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι τοῦ
σκώμματος· ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελου-
μένος καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμόπολιν — τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσο-
φος ἐκαλεῖτο — Διδάσκαλε, φησίν, εὖ μὲν ἐποίησας αὐ-*

τὸς ἥκων πρὸς ἡμᾶς, οὐ μεῖον δ' ἄν τι σοὶ ἐγένετο, καὶ
ἀπόντι γὰρ ἅπαντα ἑξῆς ἀπέσταλτο ἄν· καὶ ἅμα λέγων
εἰσήει χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν αὐτῷ ἐπερειδόμενον καὶ
τοῖς οἰκέταις. 11. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιέναι παρεσκευαζόμην, 11
18 ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνδοιάσας, ἐπεί με πάνυ
σκυθρωπὸν εἶδε, Πάριθι, ἔφη, καὶ σύ, ὦ Μικύλε, καὶ
συνδείπνει μεθ' ἡμῶν· τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω ἐν τῇ
γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἑστιᾶσθαι, ὡς σὺ χώραν
ἔχοις. εἰσήειν οὖν μάτην λύκος χανὼν παρὰ μικρόν, αἰσχυνόμενος
ὅτι ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου τὸ
παιδίον τοῦ Εὐκράτους. κἀπειδὴ κατακλίνεσθαι καιρὸς
ἦν, πρῶτον μὲν ἀράμενοι ἀνέθεσαν τὸν Θεσμόπολιν οὐκ
ἀπραγμόνως μὰ Δία πέντε οἶμαι νεανίσκοι εὐμεγέθεις
ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς διαμένοι ἐν
τῷ σχήματι καὶ ἐπὶ πολὺ καρτερεῖν δύναιτο. εἶτα μηδενὸς
ἀνεχομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτοῦ ἐμὲ ὑποκατακλίνουσι
φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζοι εἴημεν. τοὐντεῦθεν
ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολύοψόν τι καὶ ποικίλον
δεῖπνον ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου· καὶ ἐκπώματα
ἦν χρυσᾶ καὶ διάκονοι ὡραῖοι καὶ μουσουργοὶ καὶ γελωτοποιοὶ
μεταξύ, καὶ ὅλως ἡδίστη τις ἦν ἡ διατριβή, πλὴν
ἀλλ' ἕν με ἐλύπει οὐ μετρίως ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν καὶ
719 ἀρετήν τινα πρός με διεξιὼν καὶ διδάσκων ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις
μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι καὶ ὡς εἰ ἡμέρα ἐστί,
νὺξ οὐκ ἔστιν, ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα ἔφασκεν εἶναί μοι.
τοιαῦτα πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συνῄρει
καὶ ὑπετέμνετο τὴν εὐφροσύνην οὐκ ἐῶν ἀκούειν τῶν
κιθαριζόντων ἢ ᾀδόντων. τοιοῦτο μέν σοι, ὦ ἀλεκτρυών,
τὸ δεῖπνον.

ΑΛΕΚ. Οὐχ ἥδιστον, ὦ Μικύλε, καὶ μάλιστα ἐπεὶ
συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι.

12. *ΜΙΚ.* Ἄκουε δὲ ἤδη καὶ τὸ ἐνύπνιον· ᾤμην γὰρ 12
τὸν Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποθνήσκειν,
εἶτα προσκαλέσαντά με καὶ διαθήκας θέμενον,
ἐν αἷς ὁ κληρονόμος ἦν ἁπάντων ἐγώ, μικρὸν ἐπισχόντα
ἀποθανεῖν· ἐμαυτὸν δὲ παρελθόντα ἐς τὴν οὐ-

σίαν τὸ μὲν χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐξαντλεῖν σκάφαις τισὶ μεγάλαις ἀέναόν τε καὶ πολὺ ἐπιρρέον, τὰ δ᾽ ἄλλα, τὴν ἐσθῆτα καὶ τραπέζας καὶ ἐκπώματα καὶ διακόνους, πάντα ἐμὰ ὡς τὸ εἰκὸς εἶναι. εἶτα ἐξήλαυνον ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους, ἐξυπτιάζων, περίβλεπτος ἅπασι τοῖς ὁρῶσι καὶ 720
ἐπίφθονος. καὶ προέθεον πολλοὶ καὶ προΐππευον καὶ εἵποντο πλείους. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐκείνου ἔχων καὶ δακτυλίους βαρεῖς ὅσον ἑκκαίδεκα ἐξημμένος τῶν δακτύλων ἐκέλευον ἑστίασίν τινα λαμπρὰν εὐτρεπισθῆναι εἰς ὑποδοχὴν τῶν φίλων· οἱ δὲ ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰκὸς ἤδη παρῆσαν καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι εἰσεκομίζετο καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο. ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἑκάστῳ τῶν παρόντων ἤδη τοῦ πλακοῦντος ἐσκομιζομένου ἀναβοήσας ἀκαίρως συνετάραξας μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκεύασας [διασκεδάσας]. ἆρά σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοῦ δοκῶ; τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γενόμενον.

13 13. *ΑΛΕΚ. Οὕτω φιλόχρυσος εἶ καὶ φιλόπλουτος,* 721
ὦ Μικύλε, καὶ μόνον τοῦτο ἐξ ἅπαντος θαυμάζεις καὶ ἡγῇ εὔδαιμον εἶναι πολὺ κεκτῆσθαι χρυσίον;

ΜΙΚ. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ Πυθαγόρα, τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτός, ὁπότε Εὔφορβος ἦσθα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τῶν βοστρύχων ἐξημμένος οὕτως ᾔεις πολεμήσων τοῖς Ἀχαιοῖς, [καὶ ἐν τῷ πολέμῳ], ἔνθα σιδηροφορεῖν [μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν] ἄμεινον ἦν· σὺ δὲ καὶ τότε ἠξίους χρυσῷ ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους διαγωνίζεσθαι. καί μοι δοκεῖ ὁ Ὅμηρος διὰ τοῦτο Χαρίτεσσιν ὁμοίας εἰπεῖν σου τὰς κόμας, ὅτι „χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.“ μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ καὶ ἐρασμιώτεραι ἐφαίνοντο συναναπεπλεγμέναι τῷ χρυσίῳ καὶ συναπολάμπουσαι μετ᾽ αὐτοῦ. καίτοι τὰ μὲν σά, ὦ χρυσοκόμη, μέτρια, εἰ 722
Πάνθου υἱὸς ὢν ἐτίμας τὸ χρυσίον· ὁ δὲ πατὴρ ἁπάντων ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὁ Κρόνου καὶ Ῥέας, ὁπότε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος, οὐκ ἔχων εἰς ὅ τι

ἐρασμιώτερον αὐτὸν μεταβάλοι οὐδὲ ὅπως διαφθείρειε τοῦ Ἀκρισίου τὴν φρουράν — ἀκούεις δήπου ὡς χρυσίον ἐγένετο καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ τέγους συνῆν τῇ ἀγαπωμένῃ. ὥστε τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτι λέγοιμι, ὅσας μὲν χρείας παρέχεται ὁ χρυσός, ὡς δὲ οἷς ἂν παρῇ καλούς τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχυροὺς ἀπεργάζεται τιμὴν καὶ δόξαν προσάπτων καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι;

14. τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχνον οἶσθα τὸν Σί- 14
723 μωνα, οὐ πρὸ πολλοῦ δειπνήσαντα παρ' ἐμοί, ὅτε τὸ ἔτνος ἥψησα τοῖς Κρονίοις δύο τεμάχη τοῦ ἀλλᾶντος ἐμβαλών.

ΑΛΕΚ. Οἶδα τὸν σιμὸν τὸν βραχύν, ὃς τὸ κεραμεοῦν τρύβλιον ὑφελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων μετὰ τὸ δεῖπνον, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν· εἶδον γὰρ αὐτός, ὦ Μικύλε.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας εἶτα ἐπωμόσατο θεοὺς τοσούτους; ἀλλὰ τί οὐκ ἐβόας καὶ ἐμήνυες τότε, ὦ ἀλεκτρυών, ληϊζομένους ἡμᾶς ὁρῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον τότε δυνατὸν ἦν. τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἐρεῖν.

ΜΙΚ. Ἀνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος εἰς ὑπερβολήν, Δριμύλος τοὔνομα. οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι. πῶς γάρ, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τῶν χρημάτων;
724 ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρῴην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους Σίμωνός ἐστι, καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρά, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων ἄσμενος, ἐξελαύνει ἁλουργῆ καὶ ὑσγινοβαφῆ ἀμπεχόμενος, οἰκέτας καὶ ζεύγη καὶ χρυσᾶ ἐκπώματα καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑφ' ἁπάντων προσκυνούμενος οὐδὲ προσβλέπων ἔτι ἡμᾶς· ἔναγχος γοῦν ἐγὼ μὲν ἰδὼν προϊόντα, Χαῖρε, ἔφην, ὦ Σίμων, ὁ δὲ ἀγανακτήσας, Εἴπατε, ἔφη, τῷ πτωχῷ τούτῳ μὴ κατασμικρύνειν μου τοὔνομα· οὐ γὰρ Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὀνομάζομαι. τὸ δὲ μέγιστον ἤδη καὶ ἐρῶσιν αὐτοῦ αἱ γυναῖκες, ὁ δὲ θρύπτεται πρὸς αὐτὰς καὶ ὑπερορᾷ καὶ τὰς μὲν προσίεται καὶ ἵλεώς ἐστιν, αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν

ἀναρτήσειν ἑαυτὰς ἀμελούμεναι. ὁρᾷς ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἴτιος, εἴ γε καὶ μεταποιεῖ τοὺς ἀμόρφους καὶ ἐρασμίους ἀπεργάζεται ὥσπερ ὁ ποιητικὸς ἐκεῖνος κεστός. 725
ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον

καὶ

χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλασας, ὦ ἀλεκτρυών;

15 15. *ΑΛΕΚ. Ὅτι ὑπ' ἀγνοίας, ὦ Μικύλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλουσίων· οἱ δὲ εὖ ἴσθι πολὺ ὑμῶν ἀθλιώτερον τὸν βίον βιοῦσι· λέγω δέ σοι καὶ πένης καὶ πλούσιος πολλάκις γενόμενος καὶ παντὸς βίου πεπειραμένος· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς εἴσῃ ἕκαστα.*

ΜΙΚ. Νὴ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη καὶ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἠλλάγης καὶ ἃ σύνοισθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ.

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοσοῦτόν γε προειδὼς μηδένα με σοῦ εὐδαιμονέστερον βιοῦντα ἑωρακέναι.

ΜΙΚ. Ἐμοῦ, ὦ ἀλεκτρυών; οὕτω σοὶ γένοιτο· προάγῃ γάρ με λοιδορεῖσθαί σοι. ἀλλ' εἰπὲ ἀπὸ τοῦ Εὐφόρβου ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθης, εἶτα 726 *ἑξῆς ἄχρι τοῦ ἀλεκτρυόνος· εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ ἰδεῖν καὶ παθεῖν ἐν πολυειδέσι τοῖς βίοις.*

16 16. *ΑΛΕΚ. Ὡς μὲν ἐξ Ἀπόλλωνος τὸ πρῶτον ἡ ψυχή μοι καταπταμένη ἐς τὴν γῆν ἐνέδυ εἰς ἀνθρώπου σῶμα ἥντινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ἄλλως τε οὐδὲ ὅσιον οὔτ' ἐμοὶ εἰπεῖν οὔτε σοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα. ἔπειτ' Εὔφορβος ἐγενόμην . . . .*

ΜΙΚ. Τοῦτό μοι πρότερον εἰπέ, εἰ κἀγώ ποτε ἠλλάγην ὥσπερ σύ.

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα.

ΜΙΚ. Τίς οὖν ἦν πρόγε τούτου, ὦ θαυμάσιε, τίς ἦν; εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν. ἐθέλω γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

ΑΛΕΚ. Σύ; μύρμηξ Ἰνδικὸς τῶν τὸ χρυσίον ἀνορυττόντων.

ΜΙΚ. Εἶτα ὤκνουν ὁ κακοδαίμων κἂν ὀλίγα τῶν

727 ψηγμάτων ἥκειν ἐς τόνδε τὸν βίον ἐξ ἐκείνου ἐπισιτισάμενος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι, εἰπέ· εἰκὸς δὲ εἰδέναι σε. εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἴη, ἀπάγξομαι ἤδη ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ παττάλου, ἐφ᾽ οὗ σὺ ἕστηκας.

17. *ΑΛΕΚ.* Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾷ μηχανῇ. 17
πλὴν ἀλλὰ ἐπείπερ Εὔφορβος ἐγενόμην — ἐπάνειμι γὰρ ἐπ᾽ ἐκεῖνα — ἐμαχόμην ἐπ᾽ Ἰλίῳ καὶ ἀποθανὼν ὑπὸ Μενέλεω χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἧκον. τέως δὲ περιέμενον ἄοικος καὶ ἀνέστιος, ἄχρι δὴ ὁ Μνήσαρχος ἐξειργάζετό μοι τὸν οἶκον.

ΜΙΚ. Ἄσιτος, ὦ τάν, καὶ ἄποτος;

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα· οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων ἢ μόνῳ τῷ σώματι.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἰλίῳ μοι πρῶτον εἰπέ. τοιαῦτα ἦν οἷά φησιν Ὅμηρος γενέσθαι αὐτά;

ΑΛΕΚ. Πόθεν ἐκεῖνος ἠπίστατο, ὦ Μικύλε, ὃς
728 γινομένων ἐκείνων κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν; ἐγὼ δὲ τοσοῦτόν σοί φημι ὑπερφυὲς μηδὲν γενέσθαι τότε μήτε τὸν Αἴαντα οὕτω μέγαν μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὕτω καλὴν ὡς οἴονται. εἶδον γὰρ λευκὴν μέν τινα καὶ ἐπιμήκη τὸν τράχηλον, ὡς εἰκάζειν κύκνου θυγατέρα εἶναι, τὰ δὲ ἄλλα πάνυ πρεσβῦτιν ἡλικιῶτιν σχεδὸν τῆς Ἑκάβης, ἥν γε Θησεὺς πρῶτον ἁρπάσας ἐν Ἀφίδναις εἶχε κατὰ τὸν Ηρακλέα γενόμενος, ὁ δ᾽ Ἡρακλῆς πρότερον εἷλε Τροίαν κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν τοὺς τότε μάλιστα. διηγεῖτο γάρ μοι ὁ Πάνθους ταῦτα κομιδῇ μειράκιον ὢν ἑωρακέναι λέγων τὸν Ἡρακλέα.

ΜΙΚ. Τί δέ; ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν, ἄριστος τὰ πάντα, ἢ μῦθος ἄλλως καὶ ταῦτα;

ΑΛΕΚ. Ἐκείνῳ μὲν οὐδὲν συνηνέχθην, ὦ Μικύλε, οὐδ᾽ ἂν ἔχοιμί σοι ἀκριβῶς οὕτω τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγειν. πόθεν γάρ, πολέμιος ὤν; τὸν μέντοι ἑταῖρον αὐτοῦ τὸν Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα διελάσας τῷ δόρατι.

729 *ΜΙΚ.* Εἶτα σὲ ὁ Μενέλεως μακρῷ εὐχερέστερον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς, τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

18 18. ΑΛΕΚ. Τὸ μὲν ὅλον, ὦ Μικύλε, σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν· χρὴ γάρ, οἶμαι, τἀληθὲς λέγειν· ἄλλως δὲ οὐκ ἀπαίδευτος οὐδὲ ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων, ἀπεδήμησα δὲ καὶ εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην τοῖς προφήταις ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐς τὰ ἄδυτα κατελθὼν ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὤρου καὶ Ἴσιδος, καὶ αὖθις εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ᾽ ἐκεῖνα Ἕλληνας, ὥστε θεὸν ἦγόν με.

ΜΙΚ. Ἤκουσα ταῦτα καὶ ὡς δόξειας ἀναβεβιωκέναι ἀποθανὼν καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐπιδείξαιό ποτε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, τί σοι ἐπῆλθε νόμον ποιήσασθαι μήτε κρεῶν μήτε κυάμων ἐσθίειν;

ΑΛΕΚ. Μὴ ἀνάκρινε ταῦτα, ὦ Μικύλε.

ΜΙΚ. Διὰ τί, ὦ ἀλεκτρυών;

ΑΛΕΚ. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν πρὸς σὲ τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΙΚ. Καὶ μὴν οὐδὲν ὀκνεῖν χρὴ λέγειν πρὸς ἄνδρα 730 σύνοικον καὶ φίλον· δεσπότην γὰρ οὐκ ἂν ἔτ᾽ εἴποιμι.

ΑΛΕΚ. Οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ σοφὸν ἦν, ἀλλὰ ἑώρων, ὅτι εἰ μὲν τὰ συνήθη καὶ ταὐτὸν τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἥκιστα ἐπισπάσομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐς τὸ θαῦμα, ὅσῳ δ᾽ ἂν ξενίζοιμι, τοσούτῳ σεμνότερος ᾤμην αὐτοῖς ἔσεσθαι. διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἱλόμην ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς εἰκάζοντες ἄλλος ἄλλως ἅπαντες ἐκπλήττωνται καθάπερ ἐπὶ τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμῶν. ὁρᾷς; καταγελᾷς μου καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει.

ΜΙΚ. Οὐ τοσοῦτον ὅσον Κροτωνιατῶν καὶ Μεταποντίνων καὶ Ταραντίνων καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων σοι ἑπομένων καὶ προσκυνούντων τὰ ἴχνη ἃ σὺ πατῶν ἀπο-
19 λιμπάνοις. 19. ἀποδυσάμενος δὲ τὸν Πυθαγόραν τίνας μετημφιάσω μετ᾽ αὐτόν; 731

ΑΛΕΚ. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταίραν.

ΜΙΚ. Φεῦ τοῦ λόγου, καὶ γυνὴ γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθαγόρας ἐγένετο, καὶ ἦν ποτε χρόνος ὅτε καὶ σὺ ᾠοτόκεις, ὦ γενναιότατε ἀλεκτρυόνων, καὶ συνῆσθα Περικλεῖ Ἀσπασία οὖσα καὶ ἐκύεις ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ ἔρι

ἔξαινες καὶ κρόκην κατῆγες καὶ ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἑταιρικόν;

ΑΛΕΚ. Πάντα ταῦτα ἐποίουν οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς, ὥστε ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώψας ἔσῃ.

ΜΙΚ. Τί οὖν; πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν, ὅτε ἀνὴρ ἦσθα ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς ὤπυιεν;

ΑΛΕΚ. Ὁρᾷς οἷον τοῦτο ἠρώτησας, οὐδὲ τῷ Τειρεσίᾳ συνενεγκοῦσαν τὴν ἀπόκρισιν;

ΜΙΚ. Ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς, ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης
732 διέκρινε τὸ τοιοῦτον, εἰπὼν ὡς τρὶς ἂν ἐθέλοι παρ᾽ ἀσπίδα στῆναι ἢ ἅπαξ τεκεῖν.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε, Μικύλε, οὐκ ἐς μακρὰν ὠδινοῦσαν· ἔσῃ γὰρ γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ περιόδῳ πολλάκις.

ΜΙΚ. Οὐκ ἀπάγξῃ, ὦ ἀλεκτρυών, ἅπαντας οἰόμενος Μιλησίους ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ γοῦν φασι καὶ Πυθαγόραν ὄντα τὴν ὥραν λαμπρὸν πολλάκις Ἀσπασίαν
γενέσθαι τῷ τυράννῳ. — 20. Τίς δὲ δὴ μετὰ τὴν Ἀσπα- 20
σίαν ἀνὴρ ἢ γυνὴ αὖθις ἀνεφάνης;

ΑΛΕΚ. Ὁ κυνικὸς Κράτης.

ΜΙΚ. Ὢ Διοσκόρω τῆς ἀνομοιότητος, ἐξ ἑταίρας φιλόσοφος.

ΑΛΕΚ. Εἶτα βασιλεύς, εἶτα πένης καὶ μετ᾽ ὀλίγον σατράπης, εἶτα ἵππος καὶ κολοιὸς καὶ βάτραχος καὶ ἄλλα μυρία· μακρὸν δ᾽ ἂν γένοιτο καταριθμήσασθαι ἕκαστα· τὰ τελευταῖα δὲ ἀλεκτρυὼν πολλάκις, ἥσθην γὰρ τῷ
733 τοιούτῳ βίῳ, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασιλεῦσι καὶ πένησι καὶ πλουσίοις τὰ τελευταῖα καὶ σοὶ νῦν σύνειμι καταγελῶν ὁσημέραι σοῦ ποτνιωμένου καὶ οἰμώζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ καὶ τοὺς πλουσίους θαυμάζοντος ὑπ᾽ ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ᾔδεις τὰς φροντίδας αὐτῶν ἃς ἔχουσιν, ἐγέλας ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, . . . καίτοι τί μάλιστα

χαίρεις καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον ἄλλοτε ἄλλον καλῶν ....

ΑΛΕΚ. Διοίσει μὲν οὐδὲν ἤν τ' Εὔφορβον ἢ Πυθαγόραν ἤντ' Ἀσπασίαν καλῇς ἢ Κράτητα· πάντα γὰρ ταῦτα ἐγώ εἰμι. πλὴν τὸ νῦν ὁρώμενον τοῦτο ἀλεκτρυόνα ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιοῖς, ὡς μὴ ἀτιμάζοις εὐτελὲς εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρνεον, καὶ ταῦτα τοσαύτας ἐν αὑτῷ ψυχὰς ἔχον.

21 21. ΜΙΚ. Οὐκοῦν, ὦ ἀλεκτρυών, ἐπειδὴ πάντων 734
σχεδὸν τῶν βίων ἐπειράθης καὶ πάντα ἦσθα, λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων ὅπως βιοῦσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ πτωχικά, ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα φὴς εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

ΑΛΕΚ. Ἰδοὺ δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι, ὦ Μικύλε· σοὶ μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος, ἢν λέγηται ὡς οἱ πολέμιοι προσελαύνουσιν, οὐδὲ φροντίζεις μὴ τὸν ἀγρὸν τέμωσιν ἐμβαλόντες ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν ἢ τὰς ἀμπέλους δῃώσωσιν, ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούων μόνον, εἴπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν οἷ τραπόμενον χρὴ σωθῆναι καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν· οἱ δ' εὐλαβοῦνται μὲν καὶ ἀμφ' ἑαυτοῖς, ἀνιῶνται δὲ ὁρῶντες ἀπὸ τῶν τειχέων ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς. καὶ ἤν περ ἐσφέρειν δέῃ, μόνοι καλοῦνται, ἤν τε ἐπεξιέναι, προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες ἢ ἱππαρχοῦντες· σὺ δὲ οἰσυΐνην ἀσπίδα ἔχων, εὐσταλὴς καὶ κοῦφος 735
ἐς σωτηρίαν, ἕτοιμος ἑστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια, ἐπειδὰν
22 θύῃ ὁ στρατηγὸς νενικηκώς. 22. ἐν εἰρήνῃ τε αὖ σὺ μὲν τοῦ δήμου ὢν ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν τυραννεῖς τῶν πλουσίων, οἱ δὲ φρίττουσι καὶ ὑποπτήσσουσι καὶ διανομαῖς ἱλάσκονταί σε. λουτρὰ μὲν γὰρ ὡς ἔχοις καὶ ἀγῶνας καὶ θεάματα καὶ τἆλλα διαρκῆ ἅπαντα, ἐκεῖνοι πονοῦσι, σὺ δὲ ἐξεταστὴς καὶ δοκιμαστὴς πικρὸς ὥσπερ δεσπότης οὐδὲ λόγου μεταδιδοὺς ἐνίοτε, κἂν σοι δοκῇ, κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἐδήμευσας· οὔτε δὲ συκοφάντην δέδιας αὐτὸς οὔτε λῃστὴν μὴ ὑφέληται τὸ χρυσίον ὑπερβὰς τὸ θριγκίον ἢ διο-

ῥύξας τὸν τοῖχον, οὔτε πράγματα ἔχεις λογιζόμενος ἢ
ἀπαιτῶν ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων καὶ
πρὸς τοσαύτας φροντίδας διαμεριζόμενος, ἀλλὰ κρηπῖδα
συντελέσας ἑπτὰ ὀβολοὺς ἔχων τὸν μισθόν, ἀπαναστὰς
736 περὶ δείλην ὀψίαν λουσάμενος, ἢν δοκῇ, σαπέρδην τινὰ
ἢ μαινίδας ἢ κρομμύων κεφαλίδας ὀλίγας πριάμενος εὐ-
φραίνεις σεαυτὸν ᾄδων τὰ πολλὰ καὶ τῇ βελτίστῃ πενίᾳ
προσφιλοσοφῶν. 23. ὥστε διὰ ταῦτα ὑγιαίνεις τε καὶ ἔρ- 23
ρωσαι τὸ σῶμα καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρύος· οἱ πό-
νοι γάρ σε παραθήγοντες οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγω-
νιστὴν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα
εἶναι. ἀμέλει οὐδέν σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων
πρόσεισιν, ἀλλ᾽ ἤν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται,
πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ ἀνεπήδησας εὐθὺς ἀπο-
σεισάμενος ἀσιτίᾳ τὴν ἄσην, ὁ δὲ φεύγει αὐτίκα φοβηθεὶς
ψυχροῦ σε ὁρῶν ἐμφορούμενον καὶ μακρὰ οἰμώζειν λέγοντα
ταῖς ἰατρικαῖς περιόδοις· οἱ δὲ ὑπ᾽ ἀκρασίας ἄθλιοι τί
τῶν κακῶν οὐκ ἔχουσι, ποδάγρας καὶ φθόας καὶ περι-
πνευμονίας καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκεί-
νων δείπνων ἀπόγονα. τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν ὥσπερ
737 ὁ Ἴκαρος ἐπὶ πολὺ ἄραντες αὐτοὺς καὶ πλησιάσαντες τῷ
ἡλίῳ οὐκ εἰδότες ὅτι κηρῷ ἥρμοστο αὐτοῖς ἡ πτέρωσις,
μέγαν ἐνίοτε τὸν πάταγον ἐποίησαν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς πέ-
λαγος ἐμπεσόντες· ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον μὴ πάνυ
μετέωρα μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόσγεια, ὡς νο-
τίζεσθαι ἐνίοτε τῇ ἅλμῃ τὸν κηρόν, ὡς τὸ πολὺ οὗτοι
ἀσφαλῶς διέπτησαν.

ΜΙΚ. Ἐπιεικεῖς τινας καὶ συνετοὺς λέγεις.

ΑΛΕΚ. Τῶν μέντοι γε ἄλλων, ὦ Μικύλε, τὰ ναυά-
για πάνυ αἰσχρὰ ἴδοις ἄν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμέ-
νος τὰ πτερὰ γέλωτα παρέχῃ Πέρσαις ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ
πῦρ ἢ Διονύσιος καταλυθεὶς τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ
γραμματιστὴς βλέπηται μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία
συλλαβίζειν διδάσκων.

24. ΜΙΚ. Εἰπέ μοι, ὦ ἀλεκτρυών, σὺ δὲ ὁπότε βα- 24
σιλεὺς ἦσθα — φὴς γὰρ καὶ βασιλεῦσαί ποτε — ποίου

τότ᾽ ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἦ που πανευδαίμων ἦσθα τὸ κεφάλαιον ὅ τι πέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἁπάν- 738
των ἔχων;

ΑΛΕΚ. Μηδὲ ἀναμνήσῃς με, ὦ Μικύλε, οὕτω τρισάθλιος ἦν τότε, τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν ὅπερ ἔφησθα πανευδαίμων εἶναι δοκῶν, ἔνδοθεν δὲ μυρίαις ἀνίαις ξυνών.

ΜΙΚ. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάνυ πιστὰ φής.

ΑΛΕΚ. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας, ὦ Μικύλε, παμφόρου τινὸς καὶ πλήθει ἀνθρώπων καὶ κάλλει πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας ποταμοῖς τε ναυσιπόροις καταρρεομένης καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ χρωμένης, καὶ στρατιὰ ἦν πολλὴ καὶ ἵππος συγκεκροτημένη καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον καὶ τριήρεις καὶ χρημάτων πλῆθος ἀνήριθμον καὶ χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολυς καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγῳδία πᾶσα εἰς ὑπερβολὴν ἐξωγκωμένη, ὥστε ὁπότε προΐοιμι, οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύνουν καὶ θεόν τινα ὁρᾶν ᾤοντο καὶ ἄλλοι ἐπ᾽ ἄλλοις ξυνέθεον 739
ὀψόμενοί με, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναι τὸ ζεῦγος, τὴν ἐφεστρίδα, τὸ διάδημα, τοὺς προπομπεύοντας, τοὺς ἑπομένους. ἐγὼ δὲ εἰδὼς ὁπόσα με ἠνία καὶ ἔστρεφεν, ἐκείνοις μὲν τῆς ἀγνοίας συνεγίνωσκον, ἐμαυτὸν δὲ ἠλέουν ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις τούτοις κολοσσοῖς οἵους ἢ Φειδίας ἢ Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἐποίησαν· κἀκείνων γὰρ τὰ ἐκτὸς μὲν Ποσειδῶν τις ἢ Ζεύς ἐστι πάγκαλος ἐκ χρυσίου καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος κεραυνὸν ἢ ἀστραπὴν ἢ τρίαιναν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τά γ᾽ ἔνδον, ὄψει μοχλούς τινας καὶ γόμφους καὶ ἥλους διαμπὰξ διαπεπερονημένους καὶ κορμοὺς καὶ σφῆνας καὶ πίτταν καὶ πηλὸν καὶ πολλήν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν ὑποικουροῦσαν· ἐῶ λέγειν μυῶν πλῆθος [ἢ μυγαλῶν] ἐμπολιτευόμενον αὐ- 740
τοῖς ἐνίοτε. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία ἐστίν.

25 *25. ΜΙΚ. Οὐδέπω ἔφησθα τὸν πηλὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ γόμφους οἵτινες τῆς ἀρχῆς οὐδὲ τὴν ἀμορφίαν*

ἐκείνην τὴν πολλὴν ἥτις ἐστίν· ὡς τό γε ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον καὶ τοσούτων ἄρχοντα καὶ προσκυνούμενον δαιμονίως ἔοικεν [ὄντως] τῷ κολοσσιαίῳ παραδείγματι· θεσπέσιον γάρ τι καὶ τοῦτο. σὺ δὲ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ κολοσσοῦ λέγε.

ΑΛΕΚ. Τί πρῶτον εἴπω σοι, ὦ Μικύλε; τοὺς φόβους καὶ τὰ δείματα καὶ ὑποψίας καὶ μῖσος τὸ παρὰ τῶν συνόντων καὶ ἐπιβουλάς, καὶ διὰ ταῦτα ὕπνον τε ὀλίγον, ἐπιπόλαιον κἀκεῖνον, καὶ ταραχῆς μεστὰ ὀνείρατα καὶ ἐννοίας πολυπλόκους καὶ ἐλπίδας ἀεὶ πονηράς, ἢ τὴν ἀσχολίαν καὶ χρηματισμοὺς καὶ δίκας καὶ ἐκστρατείας καὶ προστάγματα καὶ συνθήματα καὶ λογισμούς; ὑφ᾽ ὧν οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαί τινος ἡδέος ἐγγίνεται, ἀλλ᾽ ἀνάγκη ὑπὲρ ἁπάντων μόνον διασκοπεῖσθαι καὶ μυρία ἔχειν πράγματα·

741 οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα,

καὶ ταῦτα ῥεγκόντων Ἀχαιῶν ἁπάντων. λυπεῖ δὲ τὸν μὲν Λυδὸν ὁ υἱὸς κωφὸς ὤν, τὸν Πέρσην δὲ Κλέαρχος Κύρῳ ξενολογῶν, ἄλλον δὲ Δίων πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος, καὶ Ἀλέξανδρον Παρμενίων ἐπαινούμενος καὶ Περδίκκαν Πτολεμαῖος καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκος· ἀλλὰ κἀκεῖνα λυπεῖ, ὁ ἐρώμενος πρὸς ἀνάγκην ξυνὼν καὶ παλλακὶς ἄλλῳ χαίρουσα καὶ ἀποστήσεσθαί τινες λεγόμενοι καὶ δύ᾽ ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλήλους διαψιθυρίζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ μάλιστα τοὺς φιλτάτους κἀξ ἐκείνων ἀεί τι δεινὸν ἐλπίζειν ἥξειν. ὁ μὲν γοῦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν ἐκ φαρμάκων, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, τὸν δὲ ἄλλος ἴσως ὁμοιότροπος θάνατος κατέλαβεν.

26. *ΜΙΚ.* Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φής, ὦ ἀλεκτρυών. **26**
742 ἐμοὶ γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφότα ἢ πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνείῳ ἢ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν· ὁ γοῦν κίνδυνος ἐμοὶ μέν, εἰ παρολίσθοι τὸ σμιλίον καὶ ἁμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ᾽ εὐθύ, ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντεμόντα· οἱ δέ, ὡς

φῆς, θανάσιμα εὐωχοῦνται, καὶ ταῦτα μυρίοις κακοῖς ξυνόντες. εἶτ᾽ ἐπειδὰν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαίνονται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι τέως μὲν Κέκροπας δῆθεν ὄντας ἢ Σισύφους ἢ Τηλέφους, διαδήματα ἔχοντας καὶ ξίφη ἐλεφαντόκωπα καὶ ἐπίσειστον κόμην καὶ χλαμύδα χρυσόπαστον, ἢν δέ, οἷα πολλὰ γίγνεται, κενεμβατήσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσῃ, 743
γέλωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς θεαταῖς τοῦ προσωπείου μὲν συντριβέντος αὐτῷ διαδήματι, ἡμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ τῶν σκελῶν ἐπὶ πολὺ γυμνουμένων, ὡς τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἔνδοθεν φαίνεσθαι ῥάκια δύστηνα ὄντα καὶ τῶν κοθόρνων τὴν ὑπόδεσιν ἀμορφοτάτην καὶ οὐ κατὰ λόγον τοῦ ποδός. ὁρᾷς ὅπως με καὶ εἰκάζειν ἐδιδάξω ἤδη, ὦ βέλτιστε ἀλεκτρυών; ἀλλὰ τυραννὶς μὲν τοιοῦτόν τι ὤφθη οὖσα. ἵππος δὲ ἢ κύων ἢ ἰχθὺς ἢ βάτραχος ὁπότε γένοιο, πῶς ἔφερες ἐκείνην τὴν διατριβήν;

27 27. *ΑΛΕΚ. Μακρὸν τοῦτον ἀνακινεῖς τὸν λόγον καὶ* 744
οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ· πλὴν τό γε κεφάλαιον, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἔδοξέ μοι τοῦ ἀνθρωπείου μόναις ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρείαις ξυμμεμετρημένος· τελώνην δὲ ἵππον ἢ συκοφάντην βάτραχον ἢ σοφιστὴν κολοιὸν ἢ ὀψοποιὸν κώνωπα ἢ κίναιδον ἀλεκτρυόνα καὶ τἄλλα ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε, οὐκ ἂν ἴδοις ἐν ἐκείνοις.

28 28. *ΜΙΚ. Ἀληθῆ ἴσως ταῦτα, ὦ ἀλεκτρυών. ἐγὼ δὲ ὃ πέπονθα οὐκ αἰσχύνομαι πρὸς σὲ εἰπεῖν· οὐδέπω δύναμαι ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἐκ παίδων εἶχον πλούσιος γενέσθαι, ἀλλά μοι καὶ τὸ ἐνύπνιον ἔτι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἕστηκεν ἐπιδεικνύμενον τὸ χρυσίον, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι ἀποπνίγομαι τρυφῶντι ἐν ἀγαθοῖς τοσούτοις.*

ΑΛΕΚ. Ἐγώ σε ἰάσομαι, ὦ Μικύλε· καὶ ἐπείπερ ἔτι νύξ ἐστιν, ἐξαναστὰς ἕπου μοι· ἀπάξω γάρ σε παρ᾽ 745
αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Σίμωνα καὶ ἐς τὰς τῶν ἄλλων πλουσίων οἰκίας, ὡς ἴδῃς οἷα τὰ παρ᾽ αὐτοῖς ἐστι.

ΜΙΚ. Πῶς τοῦτο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν; εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν γε σύ με ἀναγκάσεις.

ΑΛΕΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς, οὗπερ ἱερός εἰμι, τοῦτο ἐξαίρετον ἔδωκέ μοι, ἤν τις τὸ οὐραῖον πτερὸν τὸ μήκιστον ὃ δι' ἁπαλότητα ἐπικαμπές ἐστί μοι .....

ΜΙΚ. Δύο δ' ἔστι σοι τοιαῦτα.

ΑΛΕΚ. Τὸ δεξιὸν τοίνυν ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπάσαι παράσχω καὶ ἔχῃ, εἰς ὅσον ἂν βούλωμαι ἀνοίγειν τε ὁ τοιοῦτος πᾶσαν θύραν δύναται καὶ ὁρᾶν ἅπαντα οὐχ ὁρώμενος αὐτός.

ΜΙΚ. Ἐλελήθεις με, ὦ ἀλεκτρυών, καὶ σὺ γόης ὤν. ἐμοὶ δ' οὖν ἢν τοῦτο ἅπαξ παράσχῃς, ὄψει τὰ Σίμωνος πάντα ἐν βραχεῖ δεῦρο μετενηνεγμένα· μετοίσω γὰρ αὐτὰ παρεισελθών· ὁ δὲ αὖθις περιτρώξεται ἀποτείνων τὰ καττύματα.

746 *ΑΛΕΚ.* Οὐ θέμις γενέσθαι τοῦτο· παρήγγειλε γὰρ ο Ἑρμῆς, ἤν τινα τοιοῦτον ἐργάσηται ὁ ἔχων τὸ πτερόν, ἀναβοήσαντά με καταφωρᾶσαι αὐτόν.

ΜΙΚ. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτην τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιούτου. ἀπίωμεν δ' ὅμως· ἀφέξομαι γὰρ τοῦ χρυσίου, ἢν δύνωμαι.

ΑΛΕΚ. Ἀπότιλον, ὦ Μικύλε, πρότερον τὸ πτίλον .... τί τοῦτο; ἄμφω ἀπέτιλας.

ΜΙΚ. Ἀσφαλέστερον οὕτως, ὦ ἀλεκτρυών, καὶ σοὶ ἧττον ἄμορφον τὸ πρᾶγμα ἂν εἴη, ὡς μὴ χωλεύοις διὰ θάτερον τῆς οὐρᾶς μέρος.

29. *ΑΛΕΚ.* Εἶεν. ἐπὶ τὸν Σίμωνα πρῶτον ἄπιμεν 29
ἢ παρ' ἄλλον τινὰ τῶν πλουσίων;

ΜΙΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ παρὰ τὸν Σίμωνα, ὃς ἀντὶ δισυλλάβου τετρασύλλαβος ἤδη πλουτήσας εἶναι ἀξιοῖ. καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς θύρας. τί οὖν ποιῶ τὸ μετὰ τοῦτο;

ΑΛΕΚ. Ἐπίθες τὸ πτερὸν ἐπὶ τὸ κλεῖθρον.

747 *ΜΙΚ.* Ἰδοὺ ἤδη. ὦ Ἡράκλεις, ἀναπέπταται ὥσπερ κλειδὶ ἡ θύρα.

ΑΛΕΚ. Ἡγοῦ ἐς τὸ πρόσθεν. ὁρᾷς αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα καὶ λογιζόμενον;

ΜΙΚ. Ὁρῶ νὴ Δία πρὸς ἀμαυράν τε καὶ διψῶσαν τὴν θρυαλλίδα, καὶ ὠχρὸς δ' ἐστὶν οὐκ οἶδ' ὅθεν, ὦ ἀλεκτρυών, καὶ κατέσκληκεν ὅλος ἐκτετηκώς, ὑπὸ φροντίδων δηλαδή· οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο.

ΑΛΕΚ. Ἄκουσον ἅ φησιν· εἴσῃ γὰρ ὅθεν οὕτως ἔχει.

ΣΙΜΩΝ. Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται καὶ οὐδεὶς ἄλλος εἶδε, τὰ δὲ ἑκκαίδεκα εἶδεν, οἶμαι, Σωσύλος ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντά με· ὅλος γοῦν περὶ τὸν ἵππον ἐστιν οὐ πάνυ ἐπιμελὴς ἄλλως οὐδὲ φιλόπονος ὤν. εἰκὸς δὲ διηρπάσθαι πολλῷ πλείω τούτων, ἢ πόθεν γὰρ ὁ Τίβιος ταρίχους οὕτω μεγάλους ὠψωνη- 748
κέναι χθὲς ἐλέγετο ἢ τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν ὅλων; τἀμὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τοσαῦτα ὄντα· δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται αὐτά· πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι, καὶ μάλιστα ὁ γείτων Μικύλος.

ΜΙΚ. Νὴ Δία· σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης ἄπειμι ἔχων.

ΑΛΕΚ. Σιώπα, ὦ Μικύλε, μὴ καταφωράσῃ παρόντας ἡμᾶς.

ΣΙΜ. Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάττειν ἅπαντα· περίειμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. τίς οὗτος; ὁρῶ σέ γε, ὦ τοιχωρύχε . . . . . . μὰ Δί', ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω αὖθις ἀνορύξας τὸ χρυσίον, μή τί με πρῴην διέλαθεν . . . ἰδοὺ πάλιν ἐψόφηκέ τις. ἐπ' ἐμὲ δηλαδή· πολιορκοῦμαι [καὶ ἐπιβουλεύομαι] πρὸς ἁπάντων. ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά . . . θάπτωμεν αὖθις τὸ χρυσίον.

30 30. ΑΛΕΚ. Τοιαῦτα μέν σοι, ὦ Μικύλε, τὰ Σίμωνος. ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς
νυκτὸς λοιπόν ἐστιν. 749

ΜΙΚ. Ὦ κακόδαιμον, οἷον βιοῖ τὸν βίον. ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν γένοιτο. κατὰ κόρρης δ' οὖν πατάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜ. Τίς ἐπάταξέ με; λῃστεύομαι ὁ δυστυχής.
ΜΙΚ. Οἴμωζε καὶ διαγρύπνει καὶ ὅμοιος γίγνου τὸ
χρῶμα τῷ χρυσῷ προστετηκὼς αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ παρὰ
Γνίφωνα, εἰ δοκεῖ, τὸν δανειστὴν ἴωμεν. οὐ μακρὰν δὲ
καὶ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέῳγε καὶ αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα.
31. *ΑΛΕΚ.* Ὁρᾷς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ αὐτόν, ἐπὶ 31
φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ τοὺς δακτύ-
λους ἤδη κατεσκληκότα, ὃν δεήσει μετ᾽ ὀλίγον πάντα
ταῦτα καταλιπόντα σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κυνόμυιαν γε-
νέσθαι;
ΜΙΚ. Ὁρῶ κακοδαίμονα καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον
οὐδὲ νῦν πολὺ τῆς σίλφης ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα.
ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐκτέτηκεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν. ἐπ᾽
ἄλλον ἀπίωμεν.
32. *ΑΛΕΚ.* Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ. καὶ 32
ἰδοὺ γάρ, ἀνέῳγε καὶ αὕτη ἡ θύρα· ὥστε εἰσίωμεν.
ΜΙΚ. Πάντα ταῦτα ἔμπροσθεν μικρὸν ἐμὰ ἦν.
750 *ΑΛΕΚ.* Ἔτι γὰρ σὺ ὀνειρώττεις τὸν πλοῦτον; ὁρᾷς
δ᾽ οὖν τὸν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου πρεσβύ-
την ἄνθρωπον;
ΜΙΚ. Ὁρῶ νὴ Δία καταπυγοσύνην καὶ πασχητιασμόν
τινα καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην· τὴν γυναῖκα δὲ ἑτέ-
ρωθι ὑπὸ τοῦ μαγείρου μοιχευομένην καὶ αὐτήν.
33. *ΑΛΕΚ.* Τί οὖν; ἐθέλοις ἂν καὶ τούτων κληρο- 33
νομεῖν, ὦ Μικύλε, καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους;
ΜΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἀλεκτρυών· λιμῷ ἀπολοίμην
πρότερον. χαιρέτω τὸ χρυσίον καὶ τὰ δεῖπνα, δύο ὀβολοὶ
ἐμοί γε πλοῦτός ἐστι μᾶλλον ἢ τοιχωρυχεῖσθαι πρὸς τῶν
οἰκετῶν.
ΑΛΕΚ. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη ἀμφὶ τὸ λυ-
καυγὲς αὐτό, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ᾽ ἡμᾶς· τὰ λοιπὰ δὲ εἰς-
αῦθις ὄψει, ὦ Μικύλε.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΥΠΕΡΝΕΦΕΛΟΣ.

1 1. *ΜΕΝΙΠΠΟΣ.* *Οὐκοῦν τρισχίλιοι μὲν ἦσαν ἀπὸ* 751
γῆς στάδιοι μέχρι πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός· τοὐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἄνω παρασάγγαι που πεντακόσιοι· τὸ δ' ἀπὸ τούτου εἰς αὐτὸν ἤδη τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς ἄνοδος καὶ ταῦτ' ἂν γένοιτο εὐζώνῳ ἀετῷ μιᾶς ἡμέρας.

ΕΤΑΙΡΟΣ. *Τί ταῦτα πρὸς Χαρίτων, ὦ Μένιππε,*
ἀστρονομεῖς καὶ ἡσυχῇ πως ἀναμετρεῖς; πάλαι γὰρ ἐπα- 752
κροῶμαί σου ἀκολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος.

ΜΕΝ. *Μὴ θαυμάσῃς, ὦ ἑταῖρε, εἰ μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν· τὸ κεφάλαιον γὰρ δὴ πρὸς ἐμαυτὸν λογίζομαι τῆς ἔναγχος ἀποδημίας.*

ΕΤΑΙΡ. *Εἶτα, ὠγαθέ, καθάπερ οἱ Φοίνικες ἄστροις ἐτεκμαίρου τὴν ὁδόν;*

ΜΕΝ. *Οὐ μὰ Δία, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄστροις ἐποιούμην τὴν ἀποδημίαν.*

ΕΤΑΙΡ. *Ἡράκλεις, μακρόν τινα τὸν ὄνειρον λέγεις, εἴ γε σαυτὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς παρασάγγας ὅλους.*

2 2. *ΜΕΝ.* *Ὄνειρον γάρ, ὦ τάν, δοκῶ σοι λέγειν ὃς*
ἀρτίως ἀφῖγμαι παρὰ τοῦ Διός;

ΕΤΑΙΡ. *Πῶς ἔφησθα; Μένιππος ἡμῖν διοπετὴς πάρεστιν ἐξ οὐρανοῦ;*

ΜΕΝ. *Καὶ μὴν ἐγώ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ*
Διὸς ἥκω τήμερον θαυμάσια καὶ ἀκούσας καὶ ἰδών· εἰ 753
δὲ ἀπιστεῖς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν.

ΕΤΑΙΡ. *Καὶ πῶς ἂν ἔγωγε, ὦ θεσπέσιε καὶ Ὀλύμπιε Μένιππε, γεννητὸς αὐτὸς καὶ ἐπίγειος ὢν ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπερνεφέλῳ ἀνδρὶ καὶ ἵνα καθ' Ὅμηρον εἴπω τῶν Οὐρανιώνων ἑνί; ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον, εἰ δοκεῖ,*

τίνα τρόπον ἤρθης ἄνω καὶ ὁπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλικαύτην τὸ μέγεθος; τὰ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὴν ὄψιν οὐ πάνυ ἔοικας ἐκείνῳ τῷ Φρυγί, ὥστε καὶ ἡμᾶς εἰκάζειν καὶ σὲ οἰνοχοήσοντά που ἀνάρπαστον γεγονέναι πρὸς τοῦ ἀετοῦ.

ΜΕΝ. Σὺ μὲν πάλαι σκώπτων δῆλος εἶ, καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἴ σοι τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μύθῳ δοκεῖ προσφερές. ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι πρὸς τὴν ἄνοδον οὔτε
54 *τῆς κλίμακος οὔτε τοῦ παιδικὰ γενέσθαι τοῦ ἀετοῦ· οἰκεῖα γὰρ ἦν μοι τὰ πτερά.*

ΕΤΑΙΡ. Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ ὑπὲρ τὸν Δαίδαλον ἔφησθα, εἴ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλελήθεις ἡμᾶς ἱέραξ τις ἢ κολοιὸς ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος.

ΜΕΝ. Ὀρθῶς, ὦ ἑταῖρε, καὶ οὐκ ἄπο σκοποῦ εἴκασας· τὸ Δαιδάλειον γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην.

3. ΕΤΑΙΡ. Εἶτα, ὦ τολμηρότατε πάντων, οὐκ ἐδε- 3
δοίκεις μὴ καὶ σύ που τῆς θαλάττης καταπεσὼν Μενίππειόν τι πέλαγος ἡμῖν ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδείξῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι;

ΜΕΝ. Οὐδαμῶς· ὁ μὲν γὰρ Ἴκαρος ἅτε κηρῷ τὴν πτέρωσιν ἡρμοσμένος, ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκεῖνος ἐτάκη, πτερορρυήσας εἰκότως κατέπεσεν· ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα ἦν τὰ ὠκύπτερα.

ΕΤΑΙΡ. Πῶς λέγεις; ἤδη γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἠρέμα με προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως.

755 *ΜΕΝ. Ὧδέ πως· ἀετὸν εὐμεγέθη συλλαβών, ἔτι δὲ γῦπα τῶν καρτερῶν ἀποτεμὼν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ . . . . μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἴ σοι σχολή, δίειμι.*

ΕΤΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν· ὡς ἐγώ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως· μηδὲ πρὸς φιλίου με περιίδῃς ἄνω που τῆς διηγήσεως ἐκ τῶν ὤτων ἀπηρτημένον.

4. ΜΕΝ. Ἄκουε τοίνυν· οὐ γὰρ ἀστεῖόν γε τὸ θέαμα 4
κεχηνότα φίλον ἐγκαταλιπεῖν, καὶ ταῦτα ὡς σὺ φῂς ἐκ

τῶν ὤτων ἀπηρτημένον. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἐξετάζων τὰ κατὰ τὸν βίον γελοῖα καὶ ταπεινὰ καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα πάντα εὕρισκον, πλούτους λέγω καὶ ἀρχὰς καὶ δυναστείας, καταφρονήσας αὐτῶν καὶ τὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν ἀσχολίαν τῶν ἀληθῶς σπουδαίων ὑπολαβὼν ἀνακύπτειν τε καὶ πρὸς τὸ πᾶν ἀναβλέπειν ἐπειρώμην· καί μοι ἐνταῦθα πολλήν τινα παρεῖχε τὴν ἀπορίαν πρῶτον 756
μὲν αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν σοφῶν καλούμενος κόσμος· οὐ γὰρ εἶχον εὑρεῖν οὔθ᾽ ὅπως ἐγένετο οὔτε τὸν δημιουργὸν οὔτε τὴν ἀρχὴν οὔθ᾽ ὅ τι τὸ τέλος ἐστὶν αὐτοῦ. ἔπειτα δὲ κατὰ μέρος ἐπισκοπῶν πολὺ μᾶλλον ἀπορεῖν ἠναγκαζόμην· τούς τε γὰρ ἀστέρας ἑώρων ὡς ἔτυχε τοῦ οὐρανοῦ διερριμμένους καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν τί ποτε ἦν ἄρα ἐπόθουν εἰδέναι· μάλιστα δὲ τὰ κατὰ τὴν σελήνην ἄτοπά μοι καὶ παντελῶς παράδοξα κατεφαίνετο, καὶ τὸ πολυειδὲς αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπόρρητόν τινα τὴν αἰτίαν ἔχειν ἐδοκίμαζον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀστραπὴ διᾴξασα καὶ βροντὴ καταρραγεῖσα καὶ ὑετὸς ἢ χιὼν ἢ χάλαζα κατενεχθεῖσα καὶ ταῦτα δυσείκαστα πάντα καὶ ἀτέκμαρτα ἦν.

5 5. οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω διεκείμην, ἄριστον εἶναι ὑπελάμβανον παρὰ τῶν φιλοσόφων τούτων ταῦτα ἕκαστα ἐκμαθεῖν· ᾤμην γὰρ ἐκείνους γε πᾶσαν ἔχειν ἂν εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν. οὕτω δὴ τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος αὐτῶν, ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι προσώπου τε σκυθρωπότητι καὶ χρόας ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι — μάλα γὰρ ὑψαγόραι τινὲς καὶ οὐρανογνώμονες οἱ ἄνδρες αὐτίκα μοι κατεφάνησαν — τούτοις ἐγχειρίσας ἐμαυτὸν καὶ συχνὸν ἀργύριον τὸ μὲν αὐτόθι ἤδη καταβαλών, τὸ δὲ εἰσαῦθις ἀποδώσειν ἐπὶ κεφαλαίῳ τῆς σοφίας διομολο- 757
γησάμενος ἠξίουν μετεωρολέσχης τε διδάσκεσθαι καὶ τὴν τῶν ὅλων διακόσμησιν καταμαθεῖν. οἱ δὲ τοσοῦτον ἄρα ἐδέησάν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγροικίας ἀπαλλάξαι, ὥστε καὶ ἐς μείζους ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλον ἀρχάς τινας καὶ τέλη καὶ ἀτόμους καὶ κενὰ καὶ ὕλας καὶ ἰδέας καὶ τὰ τοιαῦτα ὁσημέραι μου καταχέοντες. ὃ δὲ πάντων ἐμοὶ γοῦν ἐδόκει χαλεπώτατον, ὅτι μηδὲν ἅτερος θατέρῳ λέ-

γοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα καὶ ὑπεναντία
ὅμως πείθεσθαί τέ με ἠξίουν καὶ πρὸς τὸν αὑτοῦ λόγον
ἕκαστος ὑπάγειν ἐπειρῶντο.

ΕΤΑΙΡ. Ἄτοπον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες
ἐστασίαζον πρὸς αὑτοὺς περὶ τῶν λόγων καὶ οὐ τὰ αὐτὰ
περὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον.

6. ΜΕΝ. Καὶ μήν, ὦ ἑταῖρε, γελάσῃ ἀκούσας τήν 6
τε ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τερατουργίαν,
οἵ γε πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες καὶ μηδὲν τῶν χαμαὶ
ἐρχομένων ἡμῶν ὑπερέχοντες, ἀλλ᾽ οὐδὲ ὀξύτερον τοῦ
πλησίον δεδορκότες, ἔνιοι δὲ ὑπὸ γήρως ἢ ἀργίας ἀμ-
βλυώττοντες, ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διορᾶν ἔφασκον
καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην
ἐπεβάτευον καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες με-
γέθη τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξῄεσαν, καὶ πολλάκις, εἰ
τύχοι, μηδὲ ὁπόσοι στάδιοι Μεγαρόθεν Ἀθήναζέ εἰσιν
758 ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου
χωρίον ὁπόσων εἴη πηχῶν τὸ μέγεθος ἐτόλμων λέγειν,
ἀέρος τε ὕψη καὶ θαλάττης βάθη καὶ γῆς περιόδους ἀνα-
μετροῦντες, ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες καὶ τρίγωνα
ἐπὶ τετραγώνοις διασχηματίζοντες καὶ σφαίρας τινὰς
ποικίλλοντες, τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιδεικνύντες.
7. ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο πῶς οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν καὶ παντελῶς 7
τετυφωμένον τὸ περὶ τῶν οὕτως ἀδήλων λέγοντας μηδὲν
ὡς εἰκάζοντας ἀποφαίνεσθαι, ἀλλ᾽ ὑπερδιατείνεσθαί τε καὶ
μηδεμίαν τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν ἀπολιμπάνειν μονονουχὶ
διομνυμένους μύδρον μὲν εἶναι τὸν ἥλιον, κατοικεῖσθαι
δὲ τὴν σελήνην, ὑδατοποτεῖν δὲ τοὺς ἀστέρας τοῦ ἡλίου
καθάπερ ἱμονιᾷ τινι τὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς θαλάττης ἀνα-
σπῶντος καὶ ἅπασιν αὐτοῖς τὸ ποτὸν ἑξῆς διανέμον-
τος. 8. τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα τῶν λόγων ὁπόση ῥᾴδιον 8
καταμαθεῖν. καὶ σκόπει πρὸς Διός, εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ
τὰ δόγματα καὶ μὴ πάμπολυ διεστηκότα· πρῶτα μὲν γὰρ
759 αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ κόσμου γνώμη διάφορος, εἴ γε τοῖς
μὲν ἀγέννητός τε καὶ ἀνώλεθρος εἶναι δοκεῖ· οἱ δὲ καὶ
τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον

εἰπεῖν ἐτόλμησαν, οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον θεὸν μέν τινα τεχνίτην τῶν ὅλων ἐφιστάντας, οὐ προστιθέντας δὲ οὔτε ὅθεν ἥκων οὔτε ὅπου ἑστὼς ἕκαστα ἐτεκταίνετο. καίτοι πρό γε τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως ἀδύνατον καὶ χρόνον καὶ τόπον ἐπινοεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Μάλα τινάς, ὦ Μένιππε, τολμητὰς καὶ θαυματοποιοὺς ἄνδρας λέγεις.

ΜΕΝ. Τί δ', εἰ ἀκούσειας, ὦ θαυμάσιε, περί τε ἰδεῶν καὶ ἀσωμάτων ἃ διεξέρχονται ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέρατός τε καὶ ἀπείρου λόγους; καὶ γὰρ αὖ καὶ αὕτη νεανικὴ αὐτοῖς ἡ μάχη, τοῖς μὲν τέλει τὸ πᾶν περιγράφουσι, τοῖς δὲ ἀτελὲς τοῦτο εἶναι ὑπολαμβάνουσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παμπόλλους τινὲς εἶναι τοὺς κόσμους ἀπεφαίνοντο καὶ τῶν ὡς περὶ ἑνὸς αὐτῶν διαλεγομένων κατεγίγνωσκον. ἕτερος δέ τις οὐκ εἰρηνικὸς ἀνὴρ πόλεμον τῶν ὅλων πα-
9 τέρα εἶναι ἐδόξαζεν. 9. περὶ μὲν γὰρ τῶν θεῶν τί χρὴ καὶ λέγειν; ὅπου τοῖς μὲν ἀριθμός τις ὁ θεὸς ἦν, οἱ δὲ κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν καὶ πλατάνων ἐπώμνυντο. καὶ οἱ μὲν 760
τοὺς ἄλλους ἅπαντας θεοὺς ἀπελάσαντες ἑνὶ μόνῳ τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν ἀπένεμον, ὥστε ἠρέμα καὶ ἄχθεσθαί με τοσαύτην ἀπορίαν θεῶν ἀκούοντα· οἱ δὲ ἔμπαλιν ἐπιδαψιλευόμενοι πολλούς τε αὐτοὺς ἀπέφαινον καὶ διελόμενοι τὸν μέν τινα πρῶτον θεὸν ἐπεκάλουν, τοῖς δὲ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἔνεμον τῆς θεότητος· ἔτι δὲ οἱ μὲν ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον ἡγοῦντο εἶναι τὸ θεῖον, οἱ δὲ ὡς περὶ σώματος αὐτοῦ διενοοῦντο. εἶτα καὶ προνοεῖν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ πᾶσιν ἐδόκουν οἱ θεοί, ἀλλ' ἦσάν τινες οἱ τῆς συμπάσης ἐπιμελείας αὐτοὺς ἀφιέντες, ὥσπερ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λειτουργιῶν τοὺς παρηβηκότας· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασιν ἐοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν. ἔνιοι δὲ ταῦτα πάντα ὑπερβάντες οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι θεούς τινας ἐπίστευον, ἀλλ' ἀδέσποτον καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρεσθαι 761
10 τὸν κόσμον ἀπελίμπανον. 10. τοιγάρτοι ταῦτα ἀκούων ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑψιβρεμέταις τε καὶ ἠϋγενείοις ἀνδράσιν· οὐ μὴν εἶχόν γε ὅποι τῶν λόγων τραπόμενος

ἀνεπίληπτόν τι αὐτῶν εὕροιμι καὶ ὑπὸ θατέρου μηδαμῇ
περιτρεπόμενον. ὥστε δὴ τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο ἀτεχνῶς
ἔπασχον· πολλάκις μὲν γὰρ ἂν ὥρμησα πιστεύειν τινὶ
αὐτῶν,

ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.

ἐφ᾽ οἷς ἅπασιν ἀμηχανῶν ἐπὶ γῆς μὲν ἀκούσεσθαί τι περὶ
τούτων ἀληθὲς ἀπεγίγνωσκον, μίαν δὲ τῆς συμπάσης
ἀπορίας ἀπαλλαγὴν ᾤμην ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς πτερωθείς
πως ἀνέλθοιμι ἐς τὸν οὐρανόν. τούτου δέ μοι παρεῖχε
τὴν ἐλπίδα μάλιστα μὲν [καὶ] ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λογοποιὸς
762 Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις, ἐνίοτε καὶ καμήλοις βά-
σιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν. αὐτὸν μὲν οὖν πτερο-
φυῆσαί ποτε οὐδεμιᾷ μηχανῇ δυνατὸν εἶναί μοι κατεφαί-
νετο· εἰ δὲ γυπὸς ἢ ἀετοῦ περιθείμην πτερὰ — ταῦτα
γὰρ μόνα διαρκέσαι πρὸς μέγεθος ἀνθρωπίνου σώματος
— τάχα ἄν μοι τὴν πεῖραν προχωρῆσαι. καὶ δὴ συλλα-
βὼν τὰ ὄρνεα θατέρου μὲν τὴν δεξιὰν πτέρυγα, τοῦ γυπὸς
δὲ τὴν ἑτέραν ἀπέτεμον εὖ μάλα· εἶτα διαδήσας καὶ κατὰ
τοὺς ὤμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἁρμοσάμενος καὶ πρὸς
ἄκροις τοῖς ὠκυπτέροις λαβάς τινας ταῖς χερσὶ παρα-
σκευάσας ἐπειρώμην ἐμαυτοῦ τὸ πρῶτον ἀναπηδῶν καὶ
ταῖς χερσὶν ὑπηρετῶν καὶ ὥσπερ οἱ χῆνες ἔτι χαμαιπε-
τῶς ἐπαιρόμενος καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτήσεως·
ἐπεὶ δὲ ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα, τολμηρότερον ἤδη τῆς
763 πείρας ἡπτόμην, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀφῆκα
ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ κρημνοῦ φέρων εἰς αὐτὸ τὸ θέατρον.
11. ὡς δὲ ἀκινδύνως κατεπτόμην, ὑψηλὰ ἤδη καὶ μετέωρα 11
ἐφρόνουν καὶ ἄρας ἀπὸ Πάρνηθος ἢ ἀπὸ Ὑμηττοῦ μέχρι
Γερανείας ἐπετόμην εἶτ᾽ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον
ἄνω, εἶτα ὑπὲρ Φολόης καὶ Ἐρυμάνθου μέχρι πρὸς τὸ
Ταΰγετον. ἤδη δ᾽ οὖν μοι τοῦ τολμήματος ἐκμεμελετη-
μένου τέλειός τε καὶ ὑψιπέτης γενόμενος οὐκέτι τὰ νεοτ-
τῶν ἐφρόνουν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον ἀναβὰς καὶ ὡς
ἐνῆν μάλιστα κούφως ἐπισιτισάμενος τὸ λοιπὸν ἔτεινον
εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἰλιγγίων ὑπὸ τοῦ βά-
θους, μετὰ δὲ ἔφερον καὶ τοῦτο εὐμαρῶς. ἐπεὶ δὲ κατ᾽

αὐτὴν ἤδη τὴν σελήνην ἐγενόμην πάμπολυ τῶν νεφῶν
ἀποσπάσας, ᾐσθόμην κάμνοντος ἐμαυτοῦ, καὶ μάλιστα 764
κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τὴν γυπίνην. προσελάσας
οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμην ἐς τὴν γῆν
ἄνωθεν ἀποβλέπων καὶ ὥσπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεὺς ἐκεῖ-
νος ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος,
ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν καὶ μετ' ὀλίγον, εἰ δόξειέ μοι, τὴν
Ἑλλάδα, τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν. ἐξ ὧν ἁπάντων
ποικίλης τινὸς ἡδονῆς ἐνεπιμπλάμην.

ΕΤΑΙΡ. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα λέγοις ἄν, ὦ Μένιππε,
ἵνα μηδὲ καθ' ἓν ἀπολειπώμεθα τῆς ἀποδημίας, ἀλλ' εἴ
τί σοι καὶ ὁδοῦ πάρεργον ἱστόρηται, καὶ τοῦτο εἰδῶμεν·
ὡς ἔγωγε οὐκ ὀλίγα προσδοκῶ ἀκούσεσθαι σχήματός τε
πέρι γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἁπάντων, οἷά σοι ἄνωθεν
ἐπισκοποῦντι κατεφαίνετο.

ΜΕΝ. Καὶ ὀρθῶς γε, ὦ ἑταῖρε, εἰκάζεις· διόπερ
ὡς οἷόν τε ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ συναποδή- 765
μει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διάθεσιν.
12 12. καὶ πρῶτόν γέ μοι πάνυ μικρὰν δόκει τινὰ τὴν γῆν
ὁρᾶν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν, ὥστε ἐγὼ
ἄφνω κατακύψας ἐπὶ πολὺ ἠπόρουν ποῦ εἴη τὰ τηλικαῦτα
ὄρη καὶ ἡ τοσαύτη θάλαττα· καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥόδιον κο-
λοσσὸν ἐθεασάμην καὶ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον, εὖ ἴσθι,
παντελῶς ἄν με ἡ γῆ διέλαθε. νῦν δὲ ταῦτα ὑψηλὰ ὄντα
καὶ ὑπερανεστηκότα καὶ ὁ Ὠκεανὸς ἠρέμα πρὸς τὸν ἥλιον
ὑποστίλβων διεσήμαινέ μοι γῆν εἶναι τὸ ὁρώμενον. ἐπεὶ
δὲ ἅπαξ τὴν ὄψιν ἐς τι ἀτενὲς ἀπηρεισάμην, ἅπας ὁ τῶν
ἀνθρώπων βίος ἤδη μοι κατεφαίνετο, οὐ κατὰ ἔθνη μό-
νον καὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σαφῶς οἱ πλέοντες, οἱ
πολεμοῦντες, οἱ γεωργοῦντες, οἱ δικαζόμενοι, τὰ γύ- 766
ναια, τὰ θηρία, καὶ πάνθ' ἁπλῶς ὁπόσα τρέφει ζείδω-
ρος ἄρουρα.

ΕΤΑΙΡ. Παντελῶς ἀπίθανα φῂς ταῦτα καὶ αὑτοῖς
ὑπεναντία· ὃς γὰρ ἀρτίως, ὦ Μένιππε, τὴν γῆν ἐζήτεις
ὑπὸ τοῦ μεταξὺ διαστήματος ἐς βραχὺ συνεσταλμένην,
καὶ εἴ γε μὴ ὁ κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι, τάχα ἂν ἄλλο τι

ᾠήθης ὁρᾶν, πῶς νῦν καθάπερ Λυγκεύς τις ἄφνω γενόμενος ἅπαντα διαγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ θηρία, μικροῦ δεῖν τὰς τῶν ἐμπίδων νεοττιάς;

13. ΜΕΝ. Εὖ γε ὑπέμνησας· ὃ γὰρ μάλιστα ἐχρῆν 13
εἰπεῖν, τοῦτο οὐκ οἶδ᾽ ὅπως παρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν μὲν ἐγνώρισα τὴν γῆν ἰδών, τὰ δ᾽ ἄλλα οὐχ οἷός τε ἦν καθορᾶν ὑπὸ τοῦ βάθους ἅτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνουμένης, πάνυ μ᾽ ἠνία τὸ χρῆμα καὶ πολλὴν παρεῖχε τὴν ἀπορίαν. κατηφεῖ δὲ ὄντι μοι καὶ ὀλίγου δεῖν δεδακρυμένῳ ἐφίσταται κατόπιν ὁ σοφὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρακίας τις ἰδεῖν καὶ σποδοῦ πλέως καὶ κατωπτημένος· κἀγὼ μέν, ὡς εἶδον, — εἰρήσεται γάρ — ὑπεταράχθην καί τινα
767 σεληναῖον δαίμονα ᾠήθην ὁρᾶν· ὁ δέ, Θάρρει, φησίν, ὦ Μένιππε,

οὔτις τοι θεός εἰμι, τί μ᾽ ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;

ὁ φυσικὸς οὗτός εἰμι Ἐμπεδοκλῆς· ἐπεὶ γὰρ ἐς τοὺς κρατῆρας ἐμαυτὸν φέρων ἐνέβαλον, ὁ καπνός με ἀπὸ τῆς Αἴτνης ἀναρπάσας δεῦρ᾽ ἀνήγαγε, καὶ νῦν ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶν ἀεροβατῶ τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον. ἥκω τοίνυν σε ἀπολύσων τῆς παρούσης ἀπορίας· ἀνιᾷ γάρ σε, οἶμαι, καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὁρᾶν. Εὖ γε ἐποίησας, ἦν δ᾽ ἐγώ, βέλτιστε Ἐμπεδόκλεις, κἀπειδὰν τάχιστα κατάπτωμαι πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνήσομαι σπένδειν τέ σοι ἐπὶ τῆς καπνοδόκης κἀν ταῖς νουμηνίαις πρὸς τὴν σελήνην τρὶς ἐγχανὼν προσεύχεσθαι. Ἀλλὰ μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα, ἦ δ᾽ ὅς, οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χάριν ἀφῖγμαι, πέπονθα δέ τι τὴν ψυχὴν ἰδών σε λελυπημένον. ἀτὰρ οἶσθα ὅ τι δράσας ὀξυδερκὴς γενήσῃ; 14. Μὰ 14
Δί᾽, ἦν δ᾽ ἐγώ, ἢν μὴ σύ μοι τὴν ἀχλὺν πως ἀφέλῃς ἀπὸ
768 τῶν ὀμμάτων· νῦν γὰρ δὴ λημᾶν οὐ μετρίως δοκῶ. Καὶ μὴν οὐδέν γε, ἦ δ᾽ ὅς, ἐμοῦ δεήσει· τὸ γὰρ ὀξυδερκὲς αὐτὸς ἤδη γῆθεν ἥκεις ἔχων. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ οἶδ᾽, ἔφην. Οὐκ οἶσθα, ἦ δ᾽ ὅς, ἀετοῦ τὴν πτέρυγα τὴν δεξιὰν περικείμενος; Καὶ μάλα, ἦν δ᾽ ἐγώ. τί δ᾽ οὖν πτέρυγι καὶ ὀφθαλμῷ κοινόν ἐστιν; Ὅτι, ἦ δ᾽ ὅς, παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων ζῴων ἀετός ἐστιν ὀξυωπέστατος, ὥστε

*μόνος ἀντίον δέδορκε τῷ ἡλίῳ, καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ γνήσιος
καὶ βασιλεὺς ἀετός, ἢν ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὰς ἀκτῖ-
νας βλέπῃ. Φασὶ ταῦτα, ἦν δ' ἐγώ, καί μοι ἤδη μεταμέ-
λει, ὅτι δεῦρο ἀνιὼν οὐχὶ τὼ ὀφθαλμὼ τοῦ ἀετοῦ ἐνε-
θέμην τοὺς ἐμοὺς ἐξελών· ὡς νῦν γε ἡμιτελὴς ἀφῖγμαι
καὶ οὐ πάντα βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος, ἀλλ' ἔοικα τοῖς
νόθοις ἐκείνοις καὶ ἀποκηρύκτοις. Καὶ μὴν πάρα σοί, ἦ
δ' ὅς, αὐτίκα μάλα τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἔχειν βασιλι-
κόν· ἢν γὰρ ἐθελήσῃς ἀναστὰς μικρὸν ἐπισχὼν τοῦ γυπὸς
τὴν πτέρυγα θατέρᾳ μόνῃ πτερύξασθαι, κατὰ λόγον τῆς
πτέρυγος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὀξυδερκὴς ἔσῃ· τὸν γὰρ* 769
*ἕτερον οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορκέναι
τῆς μερίδος ὄντα τῆς χείρονος. Ἅλις, ἦν δ' ἐγώ, εἰ καὶ
ὁ δεξιὸς μόνος ἀετῶδες βλέποι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἔλαττον γέ-
νοιτο, ἐπεὶ καὶ τοὺς τέκτονας πολλάκις ἑωρακέναι μοι
δοκῶ θατέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ἄμεινον πρὸς τοὺς κανόνας
ἀπευθύνοντας τὰ ξύλα.*

*Ταῦτα εἰπὼν ἐποίουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους
παρηγγελμένα· ὁ δὲ κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν ἐς καπνὸν*
15 *ἠρέμα διελύετο.* 15. *κἀπειδὴ τάχιστα ἐπτερυξάμην, αὐ-
τίκα με φῶς πάμπολυ περιέλαμψε καὶ τὰ τέως λανθά-
νοντα πάντα διεφαίνετο· κατακύψας γοῦν ἐς τὴν γῆν
ἑώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γιγνό-
μενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα οἴ-
κοι ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν, Πτολεμαῖον μὲν συν-
όντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα,
τὸν Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον Στρατονίκῃ διανεύοντα λά-
θρα τῇ μητρυιᾷ, τὸν δὲ Θετταλὸν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῆς* 770
*γυναικὸς ἀναιρούμενον καὶ Ἀντίγονον μοιχεύοντα τοῦ
υἱοῦ τὴν γυναῖκα καὶ Ἀττάλῳ τὸν υἱὸν ἐγχέοντα τὸ φάρ-
μακον, ἑτέρωθι δ' αὖ Ἀρσάκην φονεύοντα τὸ γύναιον καὶ
τὸν εὐνοῦχον Ἀρβάκην ἕλκοντα τὸ ξίφος ἐπὶ τὸν Ἀρσά-
κην, Σπατῖνος δὲ ὁ Μῆδος ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τῶν
δορυφορούντων εἵλκετο ἔξω τοῦ ποδὸς σκύφῳ χρυσῷ τὴν
ὀφρὺν κατηλοημένος. ὅμοια δὲ τούτοις ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ
παρὰ Σκύθαις καὶ Θρᾳξὶ γιγνόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις*

ἦν ὁρᾶν, μοιχεύοντας, φονεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἁρπάζοντας, ἐπιορκοῦντας, δεδιότας ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων προδιδομένους. 16. καὶ τὰ μὲν τῶν βασιλέων τοιαύτην 16
παρέσχε μοι τὴν διατριβήν, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν πολὺ γελοιότερα· καὶ γὰρ αὖ κἀκείνους ἑώρων, Ἑρμόδωρον μὲν τὸν Ἐπικούρειον χιλίων ἕνεκα δραχμῶν ἐπιορκοῦντα, τὸν Στωϊκὸν δὲ Ἀγαθοκλέα περὶ τοῦ μισθοῦ τῷ μαθητῇ δικαζόμενον, Κλεινίαν δὲ τὸν ῥήτορα ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου φιάλην ὑφαιρούμενον, τὸν δὲ Κυνικὸν Ἡρόφιλον ἐν τῷ χαμαιτυπείῳ καθεύδοντα. τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι,
771 τοὺς τοιχωρυχοῦντας, τοὺς δεκαζομένους, τοὺς δανείζοντας, τοὺς ἐπαιτοῦντας (†); ὅλως γὰρ ποικίλη καὶ παντοδαπή τις ἦν ἡ θέα.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ μὴν καὶ ταῦτα, ὦ Μένιππε, καλῶς εἶχε λέγειν· ἔοικε γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλήν σοι παρεσχῆσθαι.

ΜΕΝ. Πάντα μὲν ἑξῆς διελθεῖν, ὦ φιλότης, ἀδύνατον, ὅπου γε καὶ ὁρᾶν αὐτὰ ἔργον ἦν· τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων τοιαῦτα ἐφαίνετο οἷά φησιν Ὅμηρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος· οὗ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίναι καὶ γάμοι, ἑτέρωθι δὲ δικαστήρια καὶ ἐκκλησίαι, καθ᾽ ἕτερον δὲ μέρος ἔθυέ τις, ἐν γειτόνων δὲ πενθῶν ἄλλος ἐφαίνετο· καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντας ἂν ἑώρων τοὺς Γέτας· ὅτε δὲ μεταβαίην ἐπὶ τοὺς Σκύθας, πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἦν ἰδεῖν· μικρὸν δὲ ἐπικλίνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα τοὺς Αἰγυπτίους γεωργοῦντας ἐπέβλεπον, καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεπορεύετο καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῄστευε καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. 17. ἁπάντων τούτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γι- 17
772 νομένων χρόνον ὥρα σοι ἤδη ἐπινοεῖν ὁποῖός τις ὁ κυκεὼν οὗτος ἐφαίνετο. ὥσπερ ἂν εἴ τις παραστησάμενος πολλοὺς χορευτάς, μᾶλλον δὲ πολλοὺς χορούς, ἔπειτα προστάξειε τῶν ᾀδόντων ἑκάστῳ τὴν συνῳδίαν ἀφέντα ἴδιον ᾄδειν μέλος, φιλοτιμουμένου δὲ ἑκάστου καὶ τὸ ἴδιον περαίνοντος καὶ τὸν πλησίον ὑπερβαλέσθαι τῇ μεγαλοφωνίᾳ προθυμουμένου, ἆρα ἐνθυμῇ πρὸς Διὸς οἵα γένοιτ᾽ ἂν ἡ ᾠδή;

ΕΤΑΙΡ. Παντάπασιν, ὦ Μένιππε, παγγέλοιος καὶ τεταραγμένη.

ΜΕΝ. Καὶ μήν, ὦ ἑταῖρε, τοιοῦτοι πάντες εἰσὶν οἱ ἐπὶ γῆς χορευταὶ κἀκ τοιαύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, οὐ μόνον ἀπῳδὰ φθεγγομένων, ἀλλὰ καὶ ἀνομοίων τὰ σχήματα καὶ τἀναντία κινουμένων καὶ ταὐτὸν οὐδὲν ἐπινοούντων, ἄχρι ἂν αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορηγὸς ἀπελάσῃ τῆς σκηνῆς οὐκέτι δεῖσθαι λέγων· τοὐντεῦθεν δὲ ὅμοιοι πάντες ἤδη σιωπῶντες, οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην καὶ ἄτακτον ᾠδὴν ἀπᾴδοντες. ἀλλ' ἐν αὐτῷ γε ποικίλῳ καὶ πολυειδεῖ τῷ θεάτρῳ πάντα μὲν 773
18 γελοῖα δήπουθεν ἦν τὰ γιγνόμενα· 18. μάλιστα δὲ ἐπ' ἐκείνοις ἐπῄει μοι γελᾶν τοῖς περὶ γῆς ὅρων ἐρίζουσι καὶ τοῖς μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τῷ τὸ Σικυώνιον πεδίον γεωργεῖν ἢ Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνόην ἢ Ἀχαρνῆσι πλέθρα κεκτῆσθαι χίλια· τῆς γοῦν Ἑλλάδος ὅλης, ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο, δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθος τεττάρων κατὰ λόγον, οἶμαι, ἡ Ἀττικὴ πολλοστημόριον ἦν. ὥστε ἐνενόουν ἐφ' ὁπόσῳ τοῖς πλουσίοις τούτοις μέγα φρονεῖν κατελείπετο· σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλεθρότατος αὐτῶν μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν. ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον, εἶτα τὴν Κυνοσουρίαν γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθην περὶ ὅσου χωρίου, κατ' οὐδὲν Αἰγυπτίου φακοῦ πλατυτέρου, τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν εἴ τινα ἴδοιμι ἐπὶ χρυσῷ μέγα φρονοῦντα, ὅτι δακτυλίους τε εἶχεν ὀκτὼ καὶ φιάλας τέτταρας, πάνυ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐγέλων. τὸ γὰρ Πάγγαιον ὅλον αὐτοῖς μετάλ- 774
λοις κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος.

19 19. *ΕΤΑΙΡ.* Ὦ μακάριε Μένιππε τῆς παραδόξου θέας. αἱ δέ γε πόλεις πρὸς Διὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ πηλίκοι διεφαίνοντο ἄνωθεν;

ΜΕΝ. Οἶμαί σε πολλάκις ἤδη μυρμήκων ἀγορὰν ἑωρακέναι, τοὺς μὲν εἱλουμένους, ἐνίους δὲ ἐξιόντας, ἑτέρους δὲ ἐπανιόντας αὖθις ἐς τὴν πόλιν· καὶ ὁ μέν τις τὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἁρπάσας ποθὲν ἢ κυάμου

λέπος ἢ πυροῦ ἡμίτομον θεῖ φέρων. εἰκὸς δὲ εἶναι παρ' αὐτοῖς κατὰ λόγον τοῦ μυρμήκων βίου καὶ οἰκοδόμους τινὰς καὶ δημαγωγοὺς καὶ πρυτάνεις καὶ μουσικοὺς καὶ φιλοσόφους. καὶ μὴν αἵ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμηκιαῖς μάλιστα ἐῴκεσαν. εἰ δέ σοι δοκεῖ μικρὸν τὸ παράδειγμα, τὸ ἀνθρώπους εἰκάσαι τῇ μυρμήκων πολιτείᾳ, τοὺς παλαιοὺς μύθους ἐπίσκεψαι τῶν Θετταλῶν· εὑρήσεις γὰρ τοὺς Μυρμιδόνας, τὸ μαχιμώτατον φῦλον, ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγονότας. ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκανῶς ἑώρατο καὶ κατεγεγέλαστό μοι, διατείνας ἐμαυτὸν ἀνεπτόμην

δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

20. οὔπω στάδιον ἀνεληλύθειν καὶ ἡ Σελήνη γυναικείαν 20
775 φωνὴν προϊεμένη, Μένιππε, φησίν, οὕτως ὄναιο, διακόνησαί μοί τι πρὸς τὸν Δία. Λέγοις ἄν, ἦν δ' ἐγώ· βαρὺ γὰρ οὐδέν, ἢν μή τι φέρειν δέῃ. Πρεσβείαν, ἔφη, τινὰ οὐ χαλεπὴν καὶ δέησιν ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τῷ Διί· ἀπείρηκα γὰρ ἤδη, Μένιππε, πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα, οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ τἀμὰ πολυπραγμονεῖν, τίς εἰμι καὶ πηλίκη ἢ καὶ δι' ἥντινα αἰτίαν διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος γίγνομαι. καὶ οἱ μὲν κατοικεῖσθαί μέ φασιν, οἱ δὲ κατόπτρου δίκην ἐπικρέμασθαι τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ὅ τι ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ τοῦτό μοι προσάπτουσι. τὰ τελευταῖα δὲ καὶ τὸ φῶς αὐτὸ κλοπιμαῖόν τε καὶ νόθον εἶναί μοί φασιν ἄνωθεν ἧκον παρὰ τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐ παύονται καὶ πρός τοῦτόν με ἀδελφὸν ὄντα συγκροῦσαι καὶ στασιάσαι προαιρούμενοι· οὐ γὰρ ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς ἃ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασι τοῦ Ἡλίου λίθον αὐτὸν εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον.

21. Καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοῖς ἃ πράτ- 21
τουσι τῶν νυκτῶν αἰσχρὰ καὶ κατάπτυστα οἱ μεθ' ἡμέραν σκυθρωποὶ καὶ ἀνδρώδεις τὸ βλέμμα καὶ τὸ σχῆμα σεμνοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι; κἀγὼ μὲν ταῦτα ὁρῶσα ὅμως σιωπῶ· οὐ γὰρ ἡγοῦμαι πρέπειν ἀπο-
776 καλύψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας διατριβὰς καὶ τὸν ὑπὸ σκηνῆς ἑκάστου βίον, ἀλλὰ κἄν τινα ἴδω

αὐτῶν μοιχεύοντα ἢ κλέπτοντα ἢ ἄλλο τι τολμῶντα
νυκτερινώτατον, εὐθὺς ἐπισπασαμένη τὸ νέφος ἐνεκα-
λυψάμην, ἵνα μὴ δείξω τοῖς πολλοῖς γέροντας ἄνδρας
βαθεῖ πώγωνι καὶ ἀρετῇ ἐνασχημονοῦντας. οἱ δὲ οὐδὲν
ἀνιᾶσι διασπαράττοντές με τῷ λόγῳ καὶ πάντα τρόπον
ὑβρίζοντες, ὥστε νὴ τὴν Νύκτα πολλάκις ἐβουλευσάμην
μετοικῆσαι ὅτι πορρωτάτω, ἵν᾽ αὐτῶν τὴν περίεργον
γλῶτταν διέφυγον. μέμνησο τοίνυν ταῦτά τε ἀπαγγεῖλαι
τῷ Διὶ καὶ προσθεῖναι δ᾽ ὅτι μὴ δυνατόν ἐστί μοι κατὰ
χώραν μένειν, ἢν μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐκείνους ἐπιτρίψῃ
καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστομίσῃ καὶ τὴν Στοὰν κατα-
σκάφῃ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν καταφλέξῃ καὶ παύσῃ τὰς ἐν
τοῖς περιπάτοις διατριβάς· οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι
22 ὁσημέραι παρ᾽ αὐτῶν γεωμετρουμένη. 22. Ἔσται ταῦτα,
ἦν δ᾽ ἐγώ, καὶ ἅμα πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον τὴν ἐπὶ τοῦ
οὐρανοῦ,

ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ᾽ ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα· 777

μετ᾽ ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελήνη βραχεῖά μοι καθεωρᾶτο καὶ
τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτον. λαβὼν δὲ τὸν ἥλιον ἐν δεξιᾷ διὰ
τῶν ἀστέρων πετόμενος τριταῖος ἐπλησίασα τῷ οὐρανῷ,
καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μοι ὡς εἶχον εὐθὺς εἴσω παριέ-
ναι· ῥᾳδίως γὰρ ἂν ᾤμην διαλαθεῖν ἅτε ἐξ ἡμισείας ὢν
ἀετός, τὸν δὲ ἀετὸν ἠπιστάμην ἐκ παλαιοῦ συνήθη τῷ
Διί· ὕστερον δὲ ἐλογισάμην ὡς τάχιστα καταφωράσουσί
με γυπὸς τὴν ἑτέραν πτέρυγα περικείμενον. ἄριστον οὖν
κρίνας τὸ μὴ παρακινδυνεύειν ἔκοπτον προσελθὼν τὴν
θύραν. ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς καὶ τοὔνομα ἐκπυθόμε-
νος ἀπῄει κατὰ σπουδὴν φράσων τῷ Διί, καὶ μετ᾽ ὀλί-
γον εἰσεκλήθην πάνυ δεδιὼς καὶ τρέμων, καταλαμβάνω
τε πάντας ἅμα συγκαθημένους οὐδὲ αὐτοὺς ἀφρόντιδας·
ὑπετάραττε γὰρ ἡσυχῇ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας,
καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι προσεδό- 778
23 κων τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπτερωμένους. 23. ὁ δὲ Ζεὺς μάλα
[φοβερῶς] δριμύ τε καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν φησι

τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;

ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτ᾽ ἤκουσα, μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ

δέους, εἱστήκειν δὲ ὅμως ἀχανὴς καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλοφωνίας ἐμβεβροντημένος. χρόνῳ δ' ἐμαυτὸν ἀναλαβὼν ἅπαντα διηγούμην σαφῶς ἄνωθεν ἀρξάμενος, ὡς ἐπιθυμήσαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν, ὡς ἔλθοιμι παρὰ τοὺς φιλοσόφους, ὡς τἀναντία λεγόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπαγορεύσαιμι διασπώμενος ὑπὸ τῶν λόγων, εἶτα ἑξῆς τὴν ἐπίνοιαν καὶ τὰ πτερὰ καὶ τἆλλα πάντα μέχρι πρὸς τὸν
779 οὐρανόν· ἐπὶ πᾶσι δὲ προσέθηκα τὰ ὑπὸ τῆς Σελήνης ἐπεσταλμένα. μειδιάσας δ' οὖν ὁ Ζεὺς καὶ μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων, Τί ἂν λέγοις, φησίν, Ὤτου πέρι καὶ Ἐφιάλτου, ὅπου καὶ Μένιππος ἐτόλμησεν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν; ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξένιά σε καλοῦμεν, αὔριον δέ, ἔφη, περὶ ὧν ἥκεις χρηματίσαντες ἀποπέμψομεν. καὶ ἅμα ἐξαναστὰς ἐβάδιζεν ἐς τὸ ἐπηκοώτατον τοῦ οὐρανοῦ· καιρὸς γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν εὐχῶν καθέζεσθαι. 24. μεταξύ τε 24
προϊὼν ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων, τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα, πόσου νῦν ὁ πυρός ἐστιν ὤνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰ σφόδρα ἡμῶν ὁ πέρυσι χειμὼν καθίκετο, καὶ εἰ τὰ λάχανα δεῖται πλείονος ἐπομβρίας· μετὰ δὲ ἠρώτα εἴ τις ἔτι λείπεται τῶν ἀπὸ Φειδίου καὶ
780 δι' ἣν αἰτίαν ἐλλίποιεν Ἀθηναῖοι τὰ Διάσια τοσούτων ἐτῶν, καὶ εἰ τὸ Ὀλυμπίειον αὐτῷ ἐπιτελέσαι διανοοῦνται, καὶ εἰ συνελήφθησαν οἱ τὸν ἐν Δωδώνῃ νεὼν σεσυληκότες. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων ἀπεκρινάμην, Εἰπέ μοι, Μένιππε, ἔφη, περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γνώμην ἔχουσι; Τίνα, ἔφην, δέσποτα, ἢ τὴν εὐσεβεστάτην, βασιλέα σε εἶναι πάντων θεῶν; Παίζεις ἔχων, ἔφη. τὸ δὲ φιλόκαινον αὐτῶν ἀκριβῶς οἶδα, κἂν μὴ λέγῃς. ἦν γάρ ποτε χρόνος, ὅτε καὶ μάντις ἐδόκουν αὐτοῖς καὶ ἰατρὸς καὶ πάντα ὅλως ἦν ἐγώ,

μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί·

καὶ ἡ Δωδώνη τότε καὶ ἡ Πίσα λαμπραὶ καὶ περίβλεπτοι πᾶσιν ἦσαν, ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν οὐδὲ ἀναβλέπειν μοι δυνατόν· ἐξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπόλλων τὸ μαντεῖον κατεστήσατο, ἐν Περγάμῳ δὲ τὸ ἰατρεῖον ὁ

Ἀσκληπιὸς καὶ τὸ Βενδίδειον ἐγένετο ἐν Θρᾴκῃ καὶ τὸ 781
Ἀνουβίδειον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν Ἐφέσῳ, ἐπὶ ταῦτα μὲν ἅπαντες θέουσι καὶ πανηγύρεις ἀνάγουσι καὶ ἑκατόμβας παριστᾶσιν, ἐμὲ δὲ ὥσπερ παρηβηκότα ἱκανῶς τετιμηκέναι νομίζουσιν, ἂν διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσωσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχροτέρους ἄν μου τοὺς βωμοὺς ἴδοις τῶν Πλάτωνος νόμων ἢ τῶν Χρυσίππου συλλογισμῶν.

25 25. Τοιαῦτ᾽ ἄττα διεξιόντες ἀφικνούμεθα ἐς τὸ χωρίον, ἔνθα ἔδει αὐτὸν καθεζόμενον διακοῦσαι τῶν εὐχῶν. θυρίδες δὲ ἦσαν ἑξῆς τοῖς στομίοις τῶν φρεάτων ἐοικυῖαι πώματα ἔχουσαι καὶ παρ᾽ ἑκάστῃ θρόνος ἔκειτο χρυσοῦς. καθίσας οὖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁ Ζεὺς καὶ ἀφελὼν τὸ πῶμα παρεῖχε τοῖς εὐχομένοις ἑαυτόν· ηὔχοντο δὲ 782
πανταχόθεν τῆς γῆς διάφορα καὶ ποικίλα. συμπαρακύψας γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπήκουον ἅμα τῶν εὐχῶν. ἦσαν δὲ τοιαίδε, Ὦ Ζεῦ, βασιλεῦσαί μοι γένοιτο· ὦ Ζεῦ, τὰ κρόμμυά μοι φῦναι καὶ τὰ σκόροδα· ὦ θεοί, τὸν πατέρα μοι ταχέως ἀποθανεῖν· ὁ δέ τις ἔφη, Εἴθε κληρονομήσαιμι τῆς γυναικός, εἴθε λάθοιμι ἐπιβουλεύσας τῷ ἀδελφῷ, γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην, στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια. τῶν πλεόντων δὲ ὁ μὲν βορέαν ηὔχετο ἐπιπνεῦσαι, ὁ δὲ νότον, ὁ δὲ γεωργὸς ᾔτει ὑετόν, ὁ δὲ κναφεὺς ἥλιον. ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺς καὶ τὴν εὐχὴν ἑκάστην ἀκριβῶς ἐξετάζων οὐ πάντα ὑπισχνεῖτο,

ἀλλ᾽ ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ᾽ ἀνένευσε·

τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν εὐχῶν προσίετο ἄνω διὰ τοῦ στομίου καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει φέρων, τὰς δὲ ἀνοσίους ἀπράκτους αὖθις ἀπέπεμπεν ἀποφυσῶν κάτω, ἵνα μηδὲ πλησίον γένοιντο τοῦ οὐρανοῦ. ἐπὶ μιᾶς δέ τινος εὐχῆς καὶ ἀποροῦντα αὐτὸν ἐθεασάμην· δύο γὰρ ἀνδρῶν τἀναντία εὐχομένων καὶ τὰς ἴσας θυσίας ὑπισχνουμένων οὐκ εἶχεν ὁποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν αὐτῶν, ὥστε δὴ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει καὶ οὐδέν τι ἀποφή- 783
νασθαι δυνατὸς ἦν, ἀλλ᾽ ὥσπερ ὁ Πύρρων ἐπεῖχεν ἔτι
26 καὶ διεσκέπτετο. 26. ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐχρημάτισε ταῖς εὐ-

χαῖς, ἐπὶ τὸν ἑξῆς μεταβὰς θρόνον καὶ τὴν δευτέραν θυρίδα κατακύψας τοῖς ὅρκοις ἐσχόλαζε καὶ τοῖς ὀμνύουσι. χρηματίσας δὲ καὶ τούτοις καὶ τὸν Ἐπικούρειον Ἑρμόδωρον ἐπιτρίψας μετεκαθέζετο ἐπὶ τὸν ἑξῆς θρόνον κληδόσι καὶ φήμαις καὶ οἰωνοῖς προσέξων. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν τῶν θυσιῶν θυρίδα μετῄει, δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀνιὼν ἀπήγγελλε τῷ Διὶ τοῦ θύοντος ἑκάστου τοὔνομα. ἀποστὰς δὲ τούτων προσέταττε τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὥραις ἃ δεῖ ποιεῖν· Τήμερον παρὰ Σκύθαις ὑέτω, παρὰ Λίβυσιν ἀστραπτέτω, παρ' Ἕλλησι νιφέτω, σὺ δὲ ὁ Βορέας πνεῦσον ἐν Λυδίᾳ, σὺ δὲ ὁ Νότος ἡσυχίαν ἄγε, ὁ δὲ Ζέφυρος τὸν Ἀδρίαν διακυμαινέτω, καὶ τῆς χαλάζης ὅσον μέδιμνοι χίλιοι διασκεδασθήτωσαν ὑπὲρ Καππαδοκίας.

27. *Ἁπάντων δὲ ἤδη σχεδὸν αὐτῷ διῳκημένων ἀπῄειμεν ἐς τὸ συμπόσιον· δείπνου γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν· καί με ὁ Ἑρμῆς παραλαβὼν κατέκλινε παρὰ τὸν Πᾶνα καὶ τὸν Κορύβαντα καὶ τὸν Ἄττιν καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς. καὶ ἄρτον δὲ*
784 *ἡ Δημήτηρ παρεῖχε καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον καὶ ὁ Ἡρακλῆς κρέα καὶ μύρτα ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀμβροσίας ἠρέμα καὶ τοῦ νέκταρος παρεγευόμην· ὁ γὰρ βέλτιστος Γανυμήδης ὑπὸ φιλανθρωπίας εἰ θεάσαιτο ἀποβλέποντά ποι τὸν Δία, κοτύλην ἂν ἢ καὶ δύο τοῦ νέκταρος ἐνέχει μοι φέρων. οἱ δὲ θεοί, ὡς Ὅμηρός που λέγει καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τἀκεῖ τεθεαμένος, οὔτε σῖτον ἔδουσιν οὔτε πίνουσιν αἴθοπα οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἥδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσῃ ἀνενηνεγμένον καὶ τὸ αἷμα δὲ τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσιν. ἐν δὲ τῷ δείπνῳ ὅ τε Ἀπόλλων ἐκιθάρισε καὶ ὁ Σει-*
785 *ληνος κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς τε Ἡσιόδου Θεογονίας ᾖσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν τῶν ὕμνων τῶν Πινδάρου. κἀπειδὴ κόρος ἦν, ἀνεπαυόμεθα ὡς εἶχεν ἕκαστος ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι.*

28 28. ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·

ἀνελογιζόμην γὰρ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, μᾶλλον δὲ ἐκεῖνα, πῶς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ὁ Ἀπόλλων οὐ φύει πώγωνα ἢ πῶς γίνεται νὺξ ἐν οὐρανῷ τοῦ ἡλίου παρόντος ἀεὶ καὶ συνευωχουμένου. τότε μὲν οὖν μικρόν τι κατέδαρθον. ἕωθεν δὲ διαναστὰς ὁ Ζεὺς προσέταττε κηρύττειν ἐκκλη-
29 σίαν. 29. κἀπειδὴ παρῆσαν ἅπαντες, ἄρχεται λέγειν· 786
Τὴν μὲν αἰτίαν τοῦ ξυναγαγεῖν ὑμᾶς ὁ χθιζὸς οὗτος ξένος παρέσχηται· πάλαι δὲ βουλόμενος ὑμῖν κοινώσασθαι περὶ τῶν φιλοσόφων, μάλιστα ὑπὸ τῆς Σελήνης καὶ ὧν ἐκείνη μέμφεται προτραπεὶς ἔγνων μηκέτ᾽ ἐπὶ πλέον παρατεῖναι τὴν διάσκεψιν· γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἐστὶν οὐ πρὸ πολλοῦ τῷ βίῳ ἐπιπολάζον ἀργὸν φιλόνεικον κενόδοξον ὀξύχολον ὑπόλιχνον ὑπόμωρον τετυφωμένον ὕβρεως ἀνάπλεων, καὶ ἵνα καθ᾽ Ὅμηρον εἴπω „ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.“ οὗτοι τοίνυν ἐς συστήματα διαιρεθέντες καὶ διαφόρους λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες οἱ μὲν Στωϊκοὺς ὠνομάκασιν, οἱ δὲ Ἀκαδημαϊκούς, οἱ δὲ Ἐπικουρείους, οἱ δὲ Περιπατητικοὺς καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα τούτων· ἔπειτα δὲ ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν περιθέμενοι καὶ τὰς ὀφρῦς ἐπάραντες καὶ πώγωνας ἐπισπασάμενοι περιέρχονται ἐπιπλάστῳ σχήματι κατάπτυστα ἤθη περιστέλλοντες, ἐμφερεῖς μάλιστα τοῖς τραγικοῖς ἐκεί-
νοις ὑποκριταῖς, ὧν ἢν ἀφέλῃ τις τὰ προσωπεῖα καὶ τὴν 787
χρυσόπαστον ἐκείνην στολήν, τὸ καταλειπόμενόν ἐστι γελοῖον ἀνθρώπιον ἑπτὰ δραχμῶν ἐς τὸν ἀγῶνα μεμισθω-
30 μένον. 30. τοιοῦτοι δὲ ὄντες ἀνθρώπων μὲν ἁπάντων καταφρονοῦσι, περὶ θεῶν δὲ ἀλλόκοτα διεξέρχονται καὶ συνάγοντες εὐεξαπάτητα μειράκια τήν τε πολυθρύλητον ἀρετὴν τραγῳδοῦσι καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκδιδάσκουσι, καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς καρτερίαν ἀεὶ καὶ σωφροσύνην ἐπαινοῦσι καὶ πλούτου καὶ ἡδονῆς καταπτύουσι, μόνοι δὲ καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ἂν λέγοι τις ὅσα μὲν ἐσθίουσιν, ὅσα δὲ ἀφροδισιάζουσιν, ὅπως δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον; τὸ δὲ πάντων

δεινότατον, ὅτι μηδὲν αὐτοὶ μήτε κοινὸν μήτε ἴδιον ἐπιτελοῦντες, ἀλλ' ἀχρεῖοι καὶ περιττοὶ καθεστῶτες

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοι οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,

ὅμως τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι καὶ λόγους τινὰς πικροὺς συμφορήσαντες καὶ λοιδορίας τινὰς ἐκμεμελετηκότες ἐπι-
788 *τιμῶσι καὶ ὀνειδίζουσι τοῖς πλησίον, καὶ οὗτος αὐτῶν τὰ πρῶτα φέρεσθαι δοκεῖ ὃς ἂν μεγαλοφωνότατός τε ᾖ καὶ ἰταμώτατος καὶ πρὸς τὰς βλασφημίας θρασύτατος. 31. καί-* 31
τοι τὸν διατεινόμενον αὐτῶν καὶ βοῶντα καὶ κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων ἢν ἔρῃ, σὺ δὲ δὴ τί πράττων τυγχάνεις ἢ τί φῶμεν πρὸς θεῶν σε πρὸς τὸν βίον συντελεῖν; φαίη ἄν, εἰ τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ θέλοι λέγειν, ὅτι πλεῖν μὲν ἢ γεωργεῖν ἢ στρατεύεσθαι ἤ τινα τέχνην μετιέναι περιττὸν εἶναί μοι δοκεῖ, κέκραγα δὲ καὶ αὐχμῶ καὶ ψυχρολουτῶ καὶ ἀνυπόδητος τοῦ χειμῶνος περιέρχομαι καὶ ὥσπερ ὁ Μῶμος τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων γιγνόμενα συκοφαντῶ, καὶ εἰ μέν τις ὠψώνηκε τῶν πλουσίων πολυτελῶς ἢ ἑταίραν ἔχει, τοῦτο πολυπραγμονῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ δὲ τῶν φίλων τις ἢ ἑταίρων κατάκειται νοσῶν ἐπικουρίας τε καὶ θεραπείας δεόμενος, ἀγνοῶ. τοιαῦτα μέν ἐστιν ἡμῖν, ὦ θεοί, ταῦτα τὰ θρέμματα. 32. οἱ δὲ δὴ Ἐπικούρειοι αὐ- 32
τῶν λεγόμενοι μάλα δὴ καὶ ὑβρισταί εἰσι καὶ οὐ μετρίως
789 *ἡμῶν καθάπτονται μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων λέγοντες τοὺς θεοὺς μήτε ὅλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν· ὥστε ὥρα ὑμῖν λογίζεσθαι, διότι ἢν ἅπαξ οὗτοι πεῖσαι τὸν βίον δυνηθῶσιν, οὐ μετρίως πεινήσετε. τίς γὰρ ἂν ἔτι θύσειεν ὑμῖν πλέον οὐδὲν ἕξειν προσδοκῶν; ἃ μὲν γὰρ ἡ Σελήνη αἰτιᾶται, πάντες ἠκούσατε τοῦ ξένου χθὲς διηγουμένου· πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε ἃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα καὶ ἡμῖν ἀσφαλέστατα.*

33. *Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Διὸς ἡ ἐκκλησία διετεθορύ-* 33
βητο, καὶ εὐθὺς ἐβόων ἅπαντες, κεραύνωσον, κατάφλεξον, ἐπίτριψον, ἐς τὸ βάραθρον, ἐς τὸν Τάρταρον ὡς τοὺς Γίγαντας. ἡσυχίαν δὲ ὁ Ζεὺς αὖθις παραγγείλας, Ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε, ἔφη, καὶ πάντες ἐπιτετρίψονται αὐτῇ διαλεκτικῇ, πλὴν τό γε νῦν εἶναι οὐ θέμις

κολασθῆναί τινα· ἱερομηνία γάρ ἐστιν, ὡς ἴστε, μηνῶν τούτων τεττάρων, καὶ ἤδη τὴν ἐκεχειρίαν περιηγγειλάμην. ἐς νέωτα οὖν ἀρχομένου ἦρος κακοὶ κακῶς ἀπολοῦνται τῷ σμερδαλέῳ κεραυνῷ.

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. 790

34 34. περὶ δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι δοκεῖ· περιαιρεθέντα αὐτὸν τὰ πτερά, ἵνα μὴ καὶ αὖθις ἔλθῃ ποτέ, ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ ἐς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν διέλυσε τὸν σύλλογον, ἐμὲ δὲ ὁ Κυλλήνιος τοῦ δεξιοῦ ὠτὸς ἀποκρεμάσας περὶ ἑσπέραν χθὲς κατέθηκε φέρων ἐς τὸν Κεραμεικόν.

Ἅπαντα ἀκήκοας, ἅπαντα, ὦ ἑταῖρε, τὰ ἐξ οὐρανοῦ. ἄπειμι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περιπατοῦσι τῶν φιλοσόφων αὐτὰ ταῦτα εὐαγγελιούμενος.

AMORES.

Codd. Marc. Ω *Vat.* 𝔄 Γ *Harl.*

c. 1. ὥστ' ὀλίγου δεῖν Ἀριστείδης ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς λόγοις ὑπερκηλούμενος ‖ Ἀριστείδην σ' ἐνόμιζον εἶναι. Sic optime Cobet. „*ut Milesiarum fabularum venustate summo opere delectatus Aristidem te esse putarem*". Aristides celeberrimus Milesiarum fabularum auctor. — οἷς πλατὺς εὑρέθης σκοπὸς ‖ εὑρέθη Γ. Harl. (†) Non intellego haec neque satis mihi persuasi pro σκοπὸς legendum esse τύπος: „*quibus latissimus narrandi locus inventus est.*" De εὑρέθη pro εὑρέθης non dubito. — εἰ περιττά με λέγειν ἔοικας ‖ (†) εἰ μὴ περιττὰ λέγειν ἔοικα Sbdt. Vix est quod moneam, constructionem huius verbi ἔοικας cum accusativo et infinitivo ferri non posse, quamobrem mihi quidem haec verba aut delenda videntur, quod abundant, aut, quemadmodum grammatica postulat, pro accusativo nominativus cum infinitivo est restituendus.

Praeterea autem placet cum Marcilio pro με scribere μή „*nisi forte superflua dicere videor, per ipsam Venerem te obsecro, ut placide amorum tuorum memoriam recolas.*" Mirum autem quod Dindf. et Bekk. ab omnium codicum auctoritate tantum aberraverunt, ut ὑπὲρ ἧς τάδε λέγειν ἔοικας scriberent.

Codicis Harleiani lectiones vir generosissimus Nils Nilen qua est egregia benevolentia mihi suppeditavit, postquam ceterorum codicum, quos in usum meum paraveram, lectiones jam erant typis excussae.

c. 2. *κἂν ἐπ' ἄλλον τινὰ πτῆναι θέλωσιν . . . ἄνοπλος αὐτῶν ἡ δεξιὰ γελασθήσεται* ‖ *καὶ ἂν* Cf. vol. I P. II pag. LXVI: sunt enim duo enuntiata: *καὶ . . . γελασθήσεται, ἂν . . . θέλωσιν.* — *οὐ γὰρ Ἡλιάδης ἐγώ τις οὐδὲ Λημνιάδων ὕβρεις . . . ὠφρυόμενος* ‖ [*ὕβρεις*] Sbdt. Pro *ὕβρεις* 𝔄ΓHarl. habent *ἔρις*. Ego nihil addendum ratus *Λημνιάδων* a praecedente *τις* suspensum esse iudico. Idem voluit Solanus qui pro *ἔρις* vel *ὕβρεις* proposuerat *τις*.

c. 3. *καὶ αὐτὸ τὸ βασανίζειν εὐφραίνει* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄Γ Harl. — *ἴση δὲ ἡδονὴ τὸ παρεῖναι καὶ τὸ μέλλον* ‖ *τῷ παρεῖναι* (Sbdt. Ω𝔄Γ Harl.) *καὶ τῷ μέλλειν* Sbdt. — *ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄Γ Harl.

c. 5. *ἐγὼ γοῦν ἐξ ὑπογύου τῆς ἐπιχειρήσεως ἡψάμην, εἰδὼς ὅτι λίαν σπουδαία, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδρῶν ἀκηκοώς . . . ἔτι τὴν μνήμην ἔναυλον ἔχω.* ‖ (†) Corruptissimus locus, quem codicum Ω𝔄Γ Harl. auxilio paululum sed parum adiutus haud sperans sanare me posse sic tamen ausus sum restituere: *ἐγὼ γοῦν τῆς ἐπιχειρήσεως ἡψάμην οὐκ ἐκ παλαιοῦ ἀλλ' ἐξ ὑπογύου, εἰδὼς ὅτι λίαν σπουδαία ἐξ ὅτου . . . ἔχω.* (Codices quos nominavi pro *εἰδὼς ὅτι λίαν σπουδαία* habent *εἰδὼς ὅτι λίαν ἀλλ' οὐ παλαιᾶς*). Esset igitur sententia: „*Ego ad rem accessi non olim* (*ἐκ παλαιοῦ*) *sed nuper* (*ἐξ ὑπογυοῦ*) *gravissimam eam esse edoctus ex quo tempore duos viros, quos adhuc memoria teneo, fortiter disputantes audivi.*“ De *ἐκ παλαιοῦ* cf. c. 9, de *ἐξ ὑπογύου* c. 50. *οὐκ ἐξ ὑπογύου . . . καὶ παρημελημένως . .*

c. 6. *οἷς μάλιστα χρῆσθαι δοκοῦσιν* ‖ *χαίρειν* 𝔄. (*χρῆσθαι* enim sciunt, *χαίρειν* opinantur *δοκοῦσι*) *πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς προσκυνήσας* ‖ *τοὺς ἐπιχ. θεοὺς* 𝔄

c. 7. *τὸ συνεχὲς τοῦ μεταξὺ πλοῦ διαναπαῦσαι* ‖ *μεταξὺ* delendum Sbdt., translatum ut videtur ex huius cap. initio *ἐν τῷ μεταξὺ παράπλῳ*, ubi recte se habet.

c. 8. *δύο ἢ καὶ τρεῖς* ‖ *δύ' ἢ τρεῖς*, om. *καὶ* ΩΓHarl. Cob. — *προσερρύησαν ὀλίγον διαφόρου πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι* ‖ *διάφοροι* Sbdt. Ω𝔄Γ Harl. In omnibus fere editionibus *ὀλίγον διαφόρου* quod significare volunt „parva mercede". Praefero cum optimis codicibus *ὀλίγον διάφοροι*. Sunt enim *διάφοροι* duo illi vel tres, qui advenientes omnem monumentorum memoriam interpretaturi in paucis (*ὀλίγον διαφόροι*) tantum dissentientes omnia eodem modo enarrabant.

c. 9. *παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν* ‖ *παρ' ἐμὲ* Ω Ddf. Bk.

c. 10. *δοκεῖ ταῦτα* ‖ *ἐδόκει* Sakrorraphus. — *τοῦ χρόνου ζηλοτυπίας ὑποψίαν οὐκ ἔχοντος* ‖ [*τοῦ χρόνου*] ... *ἔχοντες* Sbdt. In ΩΓ Harl. om. *τοῦ*, ego malim exterminare utrumque ut putidius, quamquam in hoc dialogo *χρόνος* non semel de aetate hominum usurpatur. Cf. c. 12.

c. 10. *ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' ὀλίγον* ‖ *ἐπ' ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς* Ω𝔄Γ Harl.

c. 12. *τὸ γὰρ αἴθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον μάλιστα* ‖ *ὠμάλιστο* Bk. Ddf.

τὸ παρ' ἀμφοῖν ἡδὺ σύγκρατον ‖ *τὸ παρ' ἀμφοῖν σύγκρατον ἡδὺ* Sbdt.

Παρίας δὲ λίθου δαίδαλμα κ. ‖ *Παρίου* Cob., om. *δὲ* Bk. Ddf. Sbdt.

c. 14. *ἐξ ἑκατέρων τύπων* ‖ *ἑκατέρου* 𝔄.

c. 16. *πέρας αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτάσεις ἀπενοήθησαν, εὑρέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μ.* ‖ *πέρας ... ἐπενοήθησαν* Sbdt. Ω𝔄Γ Harl. Contra Bk. et Ddf. retinent *ἀπενοήθησαν* „*tandem a sana mente aberraverunt*" quod etsi aptissimum videtur nihilominus servanda, opinor, bonorum illorum codicum scriptura. Est enim *πέρας* substantivum conjungendum cum *ἐπενοήθησαν* „*factum est, ut summi desideriorum nisus* (*ἐπιτάσεις*) *tenderent ad finem*". De *πέρας* cf. c. 10. *οὐχ ὡς πέρας ἔχειν τι τὴν ζήτησιν* c. 17. *ἀπαλλαγέντες ... τῆς ἀτάκτου καὶ ... πέρας οὐδὲν ἐχούσης φιλονει-*

κίας. c. 33. *αἱ . . . χρεῖαι πέρας εἶχον. — τί γὰρ ἀρρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἡ λάλος ἐπ' ἀκριβὲς ὑμῖν διηγοῦμαι* ‖ Recte. Neque opus est mutatione, quam Bk. et Ddf. proposuerant *ἢ ἄγος . . . διηγῶμαι*. Pergit enim *ἡ ζάκορος* (aeditima c. 15), seque ipsa interrumpens „*quid garrula* (*ἡ λάλος*) *ego vobis enarro*". Unde intellegitur, ne *διηγοῦμαι* quidem corrigendum esse in *διηγῶμαι*. Magis etiam a vero abhorret codicum *ἢ ἄλλος* pro *ἡ λάλος*.

c. 17. *ἱλαρίαν* ‖ *ἱλαρὰν* 𝔄 Bk. Ddf.

c. 18. *συγκαταινεσάντων* ‖ *συγκαταινεσάντων* add. *αὐτῶν* Paetzolt om. propter anteced. *σαντων*.

c. 19. *ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ κἂν βραχὺ τῆς ἰδίας πειθοῦς ἐπιστάξῃς, τελειότατον ἐστι* ‖ *ἅπαντι . . . ἔργῳ ᾧ* (Sbdt.) *κἂν βραχὺ . . . ἐνστάξῃς*. „*Omni enim operi, cui vel tantillum adsperseris*" Necessarium esse inserere *ᾧ* ex usu sequentis *κἂν* apparet cf. Vol. I P. II p. LXVI. Facile autem *ᾧ* omitti poterat praecedente *ῳ* in *ἔργῳ*.

c. 19. *δοχεῖον* ‖ *δοχεῖον ἀγγεῖον* *Ω*𝔄*Γ*Harl.

c. 20. *κατὰ πετρῶν δέ φασιν ἀγόνων* ‖ om. *ἀγόνων* Cob.

c. 22. *οὐθ' ὅσα τὴν ὑγρὰν καθ' ὕδατος εἴληχε λῆξιν* ‖ [*καθ' ὕδατος*] Sbdt. Paetzolt delet *τὴν ὑγράν*. — *καὶ καθ' ἕνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἑλομένων οὐδὲ εἷς ἔσται* ‖ *οὐδὲ εἷς ἔσται* . . . . non plena atque integra haec est sententia, sed omissum tale quid sine dubio „*ne unus quidem homo supererit in hac terra*".

c. 24. *διότι . . . αἱ παρὰ πότον ἐξορχοῖνται φωναί;* ‖ *ἐξωρχοῦντο* Bk. Ddf. Sbdt. — *τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν* ‖ om. *τοῦ* *ΩΓ*Harl.

c. 25. *εἴθε γε* ‖ *γε* om. *ΩΓ*Harl. — *ῥυτίδα τοῦ γήρως* ‖ om. *τοῦ* *ΩΓ*Harl. — *κἂν παρέλθῃ τὰ τῆς ὥρας* ‖ *καὶ ἂν* Sbdt. Cf. ad c. 19. Sunt enim duo enuntiata, quorum prius est *καὶ ἡ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι*, posterius incipit a particula condicionali *ἂν παρέλθῃ τὰ τῆς ὥρας*.

c. 27. *τράπεζαν* ‖ *ἑστίαν* Γ Harl. — *οὐδὲν ἂν ὀχλή-*

σειας || *ἀνοχλησίας* Ω Harl. ut recte emendarat Cob.

c. 28. *ὁμιλησείτωσαν* || *ὁμιλησάτωσαν* Ω Γ Harl.

c. 29. *ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπων* || [*ἐν τοῖς ὄμμασιν*] Sbdt. — *Περίκλειον δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθωπλισμένας γλώσσας ἐν ἑνὶ τῷ σῷ λόγῳ διατρῖψαι μιᾶς τῶν ἐν Πυκνὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι* || *Περίκλειον* (Γ Harl.) *δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων . . . γλώσσας ἐν* [*ἑνὶ*] *τῷ σῷ λόγῳ δεῖ διαπρέψαι μιᾶς τῶν ἐν Πυκνὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι*. Perquam corruptus in omnibus fere codicibus est hic locus, ad quem sanandum Bk. et Ddf. optime inseruerunt *δεῖ*, illi pro *δὲ*, ego, qui servavi *δὲ*, ante *διαπρέψαι*, quod egregie correxerunt ex *διατρῖψαι* Ω.

c. 31. *εὐξαίμην γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ* || *εὐξάμην γ. ἄν* Sbdt. Sic scribendum, quia optatur quod quis fieri scit non posse. — *ἐκ τῶν ὀροδάμνων* || *ὀροδαφνῶν* Ω Γ Harl.

c. 34. *ἐπενόησαν ἢ παλαιῶν ῥιζῶν ἢ φυτῶν αὖα κοιλώματα* || Res ipsa magis quam litterarum vestigia volunt *δρυῶν ἢ φηγῶν* Cob.

c. 36. *ἑκάστῳ* || add. *ζώῳ* Ω Harl.

c. 38. *ἵνα πῶς μείνωμεν ἄνθρωπον* || *εἶτα* Cob. — *ὡραϊσμένης* || *ὡραϊζομένης* Ω Harl.

c. 39. *εἰ γοῦν . . . ἂν ἴδοι τις* || om. *ἂν* Γ — *οὐ γὰρ ὕδατος . . . νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονιψάμεναι κάρον εὐθὺς ἅπτονται σπουδῆς ἐχομένου τινὸς πράγματος* || Vix dignus est hic locus, cui consulatur. Quodsi *κάρον* exterminavi, quoniam idem significat atque *ὑπνηλὸν*, pro *σπουδῆς* autem *σπουδῇ* scriptum fuisse arbitror ad explicandum quod sequitur *ἐχομένου*, *ἐχομένου* autem mutavi in *ἐχομένως* (= *strenue, naviter*), sic ut tota sententia talis sit conformata: *οὐ γὰρ ὕδατος . . . νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονιψάμεναι εὐθὺς ἅπτονται ἐχομένως τινὸς πράγματος* (*non enim aqua pura ex alto*

somno recreatae continuo ad aliquid strenue agendum se accingunt): sensum fortasse recte intellexi, in forma genuina restituenda vereor ne frustra elaboraverim.

c. 41. *Λεπτοϋφὴς ἐς πρόφασιν ἐσθὴς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν μὴ γεγυμνῶσθαι* ‖ Bk. Ddf. Sbdt. In *ΩΓ*Harl. omissa est negatio; mihi (cum Bekkero et Dindorfio) retinenda videtur, quam tuentur verba *ἐς πρόφασιν*. Nempe feminae ut sese non esse nudas excusent, quamvis sint, tenuissima utuntur veste, quae paene nulla est — *πολυτελεῖς δὲ τῶν αὐχένων ὅρμοι καθεῖνται* ‖ *ἐκ τῶν αὐχένων* Cob.

c. 42. *πᾶς θεὸς* (?) *ἐπιτρίβων τοὺς γεγαμηκότας ὧν ἐνίων* .. *ἐπὶ τῷ ποιμένι* ‖ *π. θεατὴς ΩΓ*Harl. Obscura haec neque ullo modo adhuc illustrata. Hoc solum constat interiise haud pauca ante *ὧν ἐνίων*. Videtur agi de mulieribus, quae solae adeunt templa quorumdum deorum, quorum ne nomina quidem maritis cognita sunt, ibique mysteria celebrant eisdem maxime suspecta. Sed certo omnia carent fundamento.

c. 42. *ἑτερόχρωτας* ‖ *ἐνερόχρωτας* Cob.

c. 43. *νόσων χαλεπώτατος φθόνος* ‖ *χαλεπωτάτη* Bk. Ddf.

c. 44. *τὴν ἱερὰν χλαμύδα* ‖ *τὴν στερεὰν* (Sbdt.) *χλανίδα* (Cob.) Etsi probe scio, etiam alias sacra (*ἱερὰ*) appellari vestimenta, tamen id huic loco, ubi puellarum mollitiae duritia puerorum opponitur, non convenit, immo levi mutatione pro *ἱερὰν* legendum esse arbitror *στερεάν*, quod etiam a Platone Phaedr. 239 C. opponitur *μαλθακῷ*: *ὀφθήσεται δὲ μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκον κ. τ. λ.* Cf. Xenoph. Cyrop. VIII 8. 8. *βουλόμενοι διὰ πόνων καὶ ἱδρῶτος τὰ σώματα στερεοῦσθαι* — *κἂν ἐς μουσικοῦ δέῃ φοιτᾶν, εὐμελὴς λύρα· καὶ ἂν* Sbdt. Sunt enim duo enuntiata integra *καὶ* .. *εὐμελ. λύρα, ἂν* ... *δέῃ φοιτᾶν*. Cf. ad c. 1.

c. 45. *τοῖς μεθ' ἡμέραν καμάτοις ἐπηρεμῶν ἐπίφθονον* ‖ *καθ' ἡμέραν καμ.* „*quotidiani labores*" Γ Harl. . . . *ἐπηρεμῶν* [*ἐπίφθονον*] Sbdt. Quoniam *ἠρεμεῖν* non

solum est quiescere, dormire, sed tranquille dormire (ab ἠρέμα) non opus est addere ἐπίφθονον, praesertim cum post verba ἡδίους ὕπνους καθεύδειν prorsus frigeat. Reitz.: ἐπὶ χρόνον. — κἂν τυραννικὴ βία δέσμα περιάψῃ, τὸν ἴσον ἐμαυτῷ περιθήσω σίδηρον ‖ καὶ ἂν Sbdt. Cf. ad c. 1. — εἰ . . . θεασαίμην, ὁπλισαίμην ‖ ὁπλισαίμην ἂν Sbdt. quod in editione mea omissum esse doleo. — κἂν ἀποθάνῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι ‖ καὶ ἂν Sbdt.

c. 46. ὁπλ. καὶ παρὰ δύναμιν ‖ ὁπλισαίμην ἂν κατὰ δύναμιν cf. Imag. c. 3. οὐ κατὰ λόγων δύναμιν.

c. 47. ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους Σκ. τέρμονας ἔπλευσαν ‖ συνέπλευσαν Paetzolt. — πέπλον τε προὐκάλυπτεν εὐπήκτους ὑφὰς ‖ Egregie Cod. Harl. εὐπήκτοις ὑφαῖς. Cf. Eurip. Iphig. Taur. 312 ubi εὐπήνους ὑφὰς cum Kirchhoffio Ddf.

c. 49. χλαμύδι ‖ χλανίδι Cob.

c. 53. κἂν θεάσηται, ποθεῖ ἐφάψασθαι ‖ καὶ ἂν Sbdt. — τῶν ἐσθήτων ‖ τ. αἰσθητῶν ΩΓ Harl. — αὐτὸ ἐπάταξεν ‖ ἄρας Cob. restituit ex Aristoph. Equit. 1130 τοῦτον δ' ὅταν ᾖ πλέως, ἄρας ἐπάταξα — μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσέβησ' ὁμιλίαν κλαίων ‖ (†) Ego εὐσεβῶς, sed codices εὐσεβὴς (Ω) ὁμιλία (Ω Harl.) καλλίω (Ω Γ Harl.).

Hoc scriptum olim (Ausgewählte Schriften des Lucian I[3] pag. XX) a me non reiectum iam spurium esse mihi persuasi non tam propter rerum incommoda, nam sunt illa temporum illorum adeo propria, ut ad describendos eorum mores abesse vix possint, quam propter peregrinum putidumque verborum delectum sermonisque tumorem ac fastum a Luciani simplicitate, venustate festivitate alienum. — Codices Ω 𝔄 Γ Harl. plerumque inter se consentiunt.

IMAGINES.

Codd. A *Marc.* Ω *Vatt.* Γ 1324 *Vindob.* B.

c. 1. *οὐ γὰρ ἄν . . . φθονήσαις ἡμῖν οὐδὲ ζηλοτυπήσαις* | om. *ἄν* (*B*) *φθονήσεις* (Γ*B*) *ζηλοτυπήσεις* (*B*).

c. 2. *οὐδὲ τοὔνομα ἐπύθου σύγε ἥ τις καλοῖτο* ‖ *ὅ τι* Sbdt. sollemnis haec est apud Lucianum structura. Cf. Lucianea mea Lips. 1875 pag. 110. De morte Peregrini *οὐ γὰρ οἶδα ὅ τι ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο* cf. Gall. c. 10 *τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς . . . ἐκαλεῖτο* — *ἐδόκει δέ μοι καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων* ‖ *Σμ. καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι* **ΓΒ 1324**.

c. 3. *ἐπεὶ λίθον τοῦτο γε . . . ἐποίησας* ‖ *λίθος ὢν* Sbdt. cf. c. 1 *μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγονέναι* c. 14 *λίθος ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος* — *οὔτε τὸν Σμυρναῖον ἐρόμενος . . . ἥτις ἦν* ‖ Sic recte Iacobitzius contra auctoritatem bonorum codicum **ΩΓΒ 1324** qui habent *ὅστις ἦν*; agitur enim de femina non de homine illo Smyrnaeo quis fuerit, ut docent quae sequuntur *κἂν τὸ εἶδος . . . ὑπόδειξον τῷ λόγῳ.* — *ὁρᾷς . . . ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς τέχνης* ‖ Signum interrogationis posui post *ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς τέχνης* „*quam ne summi quidem artifices imitando exprimere possent pulchritudinem egone mea imbecillitate corrupero?* — *εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις τὴν εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχῃ* ‖ Bene emendavit Ddf. *ὅπως τῆς γραμμῆς ἔχει* om. *ἄν*. Sunt enim certa quaedam unius figurae orisque lineamenta accurate describenda. Est igitur etiam in editione mea ita legendum. De *ἔχειν* cum genetivo cf. c. 11 — *ἀσφαλέστερον αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ* ‖ *αὐτὸς* A, **ΩΓΒ**.

c. 4. *Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας . . ., ὡς φής, εἶδες* ‖ Non dubito quin haec male inserta sint, quia perquam importunum est, talia enarrare ad promovendam rem minime

idonea quo tempore Polystratus nil magis cupit quam de pulchritudine qualis sit mulieris audire. Itaque aut omnia aut certe *τοῦτο μέντοι ἄλλως ἱστορήσθω . . . εἶδες* omittenda videntur, ita ut statim pergat *ἴθι μοι καὶ τόδε ἀπόκριναι, εἰ καὶ . . .*

c. 5. *εἰ . . παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ μετακοσμεῖν* ‖ Miror Cobetum haec sensu carere ratum Aristophanis ope (Equit. 1109 *τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας*) sic emendare sibi visum esse ut scriberet *παραδόντες τὰς ἡνίας τῷ λόγῳ*. Immo omnia recte se habere puto. Postquam enim Polystratus praestantissima summorum artificum simulacra nominavit, Lycinus iam profitetur non difficile esse ex his omnibus unam formam componere, in qua potissimis singulorum virtutibus coniunctis una iam illa appareat figura eius, de qua agitur, mulieris, si res orationi expedienda tradatur. Hoc est enim *παραδοῦναι τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ*. — *φέρε δὴ ἐξ ἁπασῶν . . . μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω*. Operae pretium est monere *ἁπασῶν* referendum ad *εἰκόνες* — *παραλαβὼν δεικνύτω*. Si recte rem perspexi, subiectum horum verborum est *λόγος*, cuius vices habet is qui loquitur. — *ἐθέλω γὰρ εἰδέναι, ὅ τι καὶ χρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως . . . ἀπεργάσεται* ‖ *ὅ τι κεχρήσεται* **ΩΓΒ**. om. *αὐταῖς ἢ* Sbdt. Dubium adhuc, quae vera sit huius dictionis forma *ὅ τι κεχρήσεται*; coniungitur enim fere cum pronominibus personalibus et reflexivis velut Bis acc. c. 27 *ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ οὐκ εἰδότα* Scytha c. 3 *οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ* Men. c. 3 *μηδὲ εἰδὼς ὅ τι χρησαίμην ἐμαυτῷ*. In quibus omnibus significat: *nescio quid faciam, quid de me faciam.* Atque hanc magis magisque mihi persuasi solam veram esse formam eorum, qui dubii haerent in aliqua re expedienda quid faciant, foedatam vero quae cum aliis sive rerum sive personarum additamentis sit consociata, velut Harmonid. c. 1 *ὅπως μοι χρηστέον κἀμαυτῷ καὶ τῇ τέχνῃ*, ubi (cf. Lucian.

Vol. I P. II pag. XCVIII) demonstravi *καὶ τῇ τέχνῃ*, ferri non posse, Herod. c. 7 *πρὸς ἐμαυτὸν ἐσκοπούμην ὅ τι μοι χρηστέον τῷ πράγματι* ubi *τῷ πράγματι* prorsus abundare sponte patet. Dial. deorum XXV. c. 1. *ὅτι χρήσαιτο αὐτοῖς* (*ἵπποις*) quod mutandum demonstravi Luc. Vol. I P. II p. XXXIX in *αὐτῷ*, *nesciebat, quid faceret = er wusste sich keinen Rath.* Denique nostro loco non solum *αὐταῖς* exterminandum vel in *αὐτῷ* corrigendum videtur sed etiam delendum quod sequitur *ἢ* legendumque: *ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ὅ τι κεχρήσεται* (*αὐτῷ*), *ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τινα συνθεὶς οὐκ ἀπᾴδουσαν ἀπεργάσεται quomodo ex rerum difficultate se expediturus sit, ut ex tot formis unam efficiat.* Segreganda igitur, opinor, haec formula, cuius exempla in lexicis nondum satis accurate disposita videntur, a latissime patente usu verbi *χρῖσθαι*. Sed nescio an in hac re mihi magis placeam quam aliis.

c. 6. *καὶ μὴν ἤδη σοι ὁρᾶν παρέχει γιγνομένην τὴν εἰκόνα* ‖ *καὶ μὴν ἤδη σοι ὥρα παρέχειν γιν. τ. εἰκόνα* Sbdt. *B*. — *ὧδε συναρμ.* ‖ *ὁ δὲ συναρμ.* *B*, nisi mavis *σὺ δὲ*, cui favet insequens *ἐάσεις* pro *ἐάσει* (non solum codicis *B* sed etiam **ΩΓ 1324**), sic ut transeatur iam a tertia persona (*λόγος*) ad secundam personam eius cui verborum cura commissa est. Hunc igitur in his verbis sensum inesse puto: „*Et vero iam tempus est, praebere tibi imaginem modo orientem, tu autem . . .*“ Omnia iam bene procedunt *ὁ δὲ* (vel *σὺ δὲ*) *συναρμόζων . . . τὴν κεφαλὴν λαβὼν* (deleto *οὐδὲν . . . δεήσεται*) *τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην . . . . ἐάσει* (vel *ἐάσεις*) *ἔχειν κ. τ. λ.* — *ἀκατακάλυπτος* ‖ *ἀκάλυπτος* *B*. Bk.

c. 7. *πλαστῶν γενναιότατε* ‖ *πάντων* A, **ΩΓB**. — *εἰ μὴ δόξει ὀλίγα π. εὐμ. συντελεῖν χρόα καὶ τὸ ἑκάστῳ πρέπον* ‖ *χρῶμα*, om. *καὶ* Sbdt. — *λευκὰ δὲ ὅσα τοιαῦτα χρή* ‖ *ὅσα τοιαῦτα. χρή* interpunctione facta post *τοιαῦτα* **Ω 1324**. — *καὶ τὰ τοιαῦτα·*

κινδυνεύει τοῦ μεγίστου . . . προσδεῖν ‖ *καὶ κινδυνεύει . . . προσδεῖν*, om. *τὰ τοιαῦτα* auctore Ddf. qui habet *καὶ δὲ κινδυνεύει* — *ΛΥΚ. πόθεν οὖν καὶ ταῦτα πορισαίμεθ' ἂν* ‖ Tribuimus haec Polystrato, cui respondet Lycinus: *παρακαλέσωμεν* (Sbdt.) *δηλαδή* (***Γ*** **1324** ***B***) pro *ἢ παρακαλέσαιμεν δὴ* (quod est in libris), *τοὺς γραφέας*: „*Nimirum advocemus pictores*", quod ut fiat, paullo post: *καὶ δὴ παρακεκλήσθω*, sequitur. — *κατὰ τὴν Πακάτην* ‖ *Παγκάστην* Cob.

c. 8. *ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι* ‖ *τὸ βλέφαρον* ***ΩΓ*** **1324** ***B***.

c. 9. *οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο* ‖ *γένοιτ' ἂν* Ddf., rectius fortasse deletur *γένοιτο* Sbdt. — *ἐῴκει τὸ μέν τι ἀναγνώσεσθαι* ‖ *ἀναγινώσκεσθαι* A, ***ΩΓΒ***, firmatum etiam cod. **1324** *ἀναγνώσκεσθαι*. — *ὅπως μὲν* ante *λευκούς* ‖ om. Sbdt. — *εἴ που* ‖ *ἤ που B*. — *αὐτὸ δὴ τὸ τοῦ Ὁμήρου* ‖ *τοῦτο* A, ***ΩΓΒ*** **1324**.

c. 11. *καὶ μεγαλόφρον* ‖ *καὶ τὸ μεγ.* **1324** ***B***. — *ἀμέλει πολλὰς ἄν σοι δείξαιμι μορφῆς μὲν εὖ ἠκούσας* ‖ *εὖ ἐχούσας* Sbdt. Cum saepissime peccatum sit in hoc usu verbi *ἔχειν* cum genitivo iuvat eum exemplis nonnullis sancire. Cf. Dial. meretr. IV *μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες*. Similis ratio Sympos. c. 8 *ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε*. Apol. 14 *ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς*. Men. c. 6 *ὡς εἶχον τάχους*. Imag. c. 3 *ὅπως τῆς γραμμῆς ἔχει*. Iup. trag. c. 7 *ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ*. Toxar. c. 44 *ὥς τις ἢ γένους ἢ πλούτου ἔχει*. — *εἰ μὴ κεκόσμηται* ‖ *ἢν μὴ* A, ***Ω*** **1324** ***BΓ***) *καὶ κοσμῆται* Ddf. — *ὁπόσα ταύτης ὅρος ἐστὶν* ‖ *ψυχῆς*. Verissime Bk. et Ddf. voluerunt *ψυχῆς* pro *ταύτης*, sed eosdem miror pro *ὅρος* contra omnium codicum auctoritatem scripsisse *κόσμος*, Madvigium *χορός*. *ὅρος* sicut *πέρας* (Cf. 16) significat alicuius rei finem (cf. finis malorum et bonorum) vel summam. Recte igitur: „*Quotquot summae sunt animi virtutes.*"

c. 12. *μῦθον ἀντὶ μύθου* ‖ *μοῖτον ἀντὶ μοίτου* Bk. Ddf.

c. 13. *περιβομβεῖν τὰ ὦτα* ‖ *παραβομβεῖν* **B**, molestissimum enim *περιβομβεῖν* sicut vesparum, dulcissimum *παραβομβεῖν* teste eorum quae sequuntur *καθάπερ ἠχώ τινα παρατείνουσαν τὴν ἀκρόασιν*, cf. paulo infra *παραδυόμενος ἐς τὴν ἀκοήν*. — *τί τε δὴ τότε* ‖ Carissima Luciano formula tuenda contra A, **1324** ***ΓB*** *δή τί ποτε*. — *τάχιστα* ‖ *ταῦτα* A, ***ΩΓ*** **1324** ***B*** referendum ad omnium illorum alcyonum cicadarum cygnorum musicam *ἄμουσα γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἅπαντα*. — *κἂν τὴν Π. εἴπῃς* ‖ *καὶ ἂν* Sbdt. Cf. ad

c. 14. *οἵπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροατῶν* „*qui maxime idonei erant ad alliciendos homines*“. — *ἣν ποτε ... ἀκούσῃς* ‖ *ἀκούῃς* **B**. — *καὶ ἣν κηρῷ ἐπιφράξῃ τὰ ὦτα* ‖ omnium codicum consensu *καὶ ἤν*, non *κἄν*, quo firmari videtur, quod de usu compositi illius *κἄν* proposui ita ut si duo sunt integra enuntiata, separatim usurpari dicerem *καὶ — ἄν*, non scribendum *κἄν*, cf. I. P. II LXVI. Pro imagg. c. 20. *καὶ ἢν οἰκίαν ἐπαινῇ*. Iup. trag. c. 26 *καὶ ἢν οὗτος κελεύῃ*. Gall. c. 21 *καὶ ἢν .. ἐςφέρειν δέῃ μόνοι καλοῦνται*. Iup. confut. c. 8 *καὶ ἢν φονεύῃ τις — καὶ ἢν ἱεροσυλῇ*.

c. 15. *καὶ γραφικῶς συντελεσθέν*. Nil mutandum, sed sic, opinor, interpretandum „*vel si hoc summa arte delineatum, a summo artifice perfectum sit*“. *πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη* „*ad ipsam (mulieris) speciem expressa*“.

c. 16. *ἀλλὰ τὰ πασῶν* ‖ om. *τὰ* A, ***ΩΓ*** **1324** ***B***. — *καλλίστη μὲν οὖν* ‖ om. *οὖν* A, ***ΩΓ*** **1324** ***B***.

c. 17. *καὶ αὐτὸς* ‖ om. *καὶ* A, ***ΩΓ*** **1324** ***B***.

c. 18. *ἀνακείσθω ἡ εἰκὼν* ‖ om. *η* ***Γ*** **1324** ***B***.

c. 19. *εἰκάσθω οὖν αὐτὴ* ‖ *καὶ αὐτὴ* **1324** ***B***. — *καὶ Ἀρήτῃ* ‖ *καὶ τῇ Ἀρ.* **B**.

c. 21. *παρὰ τῆς ψυχῆς* ‖ *τύχης* ***ΩΓ*** **1324** ***B***. — *ὥσπερ οἱ Ἴκαροι* ‖ *ὁ Ἴκαρος*. Solus ex editoribus Bk. hanc communem optimorum codicum lectionem ***ΩΓ*** **1324** ***B***. servavit. Manifestum est enim *αὐτοῖς, ὀφλισκάνουσι*

non ad Icarum esse referendum, sed ad eos qui paulo ante descripti sunt *οὐ μένουσιν, ἀφορῶσι, βιάζονται.*

c. 23. *καὶ αὐτὴ ἐκείνη . . τῶν τοιούτων κεχωρισμένη* | *αὐτὴ καὶ ἐκείνῳ* (vel eo secreta) Sbdt. — Ceterum haec omnia *μονιμώτερα* usque ad *ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν ἐπιπνοίαις εἴκασται,* haud Lucianea esse iudico, quasi vero chartae facilius ferant aetatem quam ligna et colores, spiritusque divinus minus vigeat in tabulis pictis quam in musarum scriptis. Optime autem apta sunt *παρέχωμεν ἅπασι θαυμάζειν τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις,* et *εἴπερ* (sic enim pro *ἥπερ* legendum **1324 *ΓΒ***) *ἀκριβεστάτη εἰκὼν γένοιτ' ἂν σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμφανίζουσα.* Quae autem interposita sunt, *μονιμώτερα κ. τ. λ.,* et ab re instituta abhorrent et per se inepta sunt.

PRO IMAGINIBUS.

Codd. Gorl. A Marc. Ω Vat. Γ Praeterea in hoc scripto uti potui conlatione codicis Harleiani, quam Nils Nileni liberalitas mihi commisit.

c. 2. *οἶδα ἔφη* | *ἔφη οἶδα* ***ΩΓ*** **Harl.**

c. 3. *ἀπὸ ἰσοπέδου* ‖ *ἀπὸ τοῦ ἰσ.* ***ΩΓ*** **Harl.**

c. 5. *οὐδὲ ἴσας ὀλίγας τὰς ἑαυτοῦ τρίχας ἔχουσα* ‖ *ὀλίγας ὅσας* sollemni fere verborum collocatione cf. *ἀκαριαῖον ὅσον* Hermot. c. 6. *μικρὸν ὅσον* Herm. c. 6. *μυρία ἴσα* Iup. trag. c. 20. *πλεῖστον ὅσον* Tox. c. 12. Adde *Ἡράκλεις ὅσον* de hist. conscrib. c. 19. Men. c. 14. cf. Lucianea p. 94.

c. 8. *μαρτύρασθαι* ‖ *μαρτύρεσθαι* ***ΩΓ*** **Harl.**

c. 9. *ὑπὲρ αὐτὸν ἡγησάμενος* ‖ *αὐτὸν* Sbdt. — *εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως, ἔχοντα δύο πόλεις ἐν ταῖν χεροῖν* ‖ *ἔχοντος* Bk. Ddf.

c. 10. *μὴ γὰρ εἶναι τ. τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγύς, ὅτι μηδὲ ἄλλην τινά, γυναῖκά γε οὖσαν* ‖ [*ὅτι*] *μηδὲ ἄλλην*

τινά, γυναῖκά γε οὖσαν Sbdt. „*neque enim se dignam talibus laudibus, neque aliam, quae quidem femina sit.*“ *ὅτι* autem ferri non potest neque si conjunctionem *ὅτι*, neque si pronomen relativum (*ὅ τι*) esse statuimus. — *προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα* ‖ [*παραδείγματα*] Sbdt. (*ἀρχέτυπα καὶ παραδ.* ΩΓHarl.)

c. 12. *ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν* ‖ *ὑπὸ τὼ ὀφθαλμὼ αὐτὼ* Cob. firmat. codd. Ω Harl.

c. 13. *κἂν ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπεγείρῃ ἑαυτὸν* ‖ *ἐπερείδῃ* Sbdt. (*ἐπαίρῃ* Paetzolt).

c. 16. *πειρώμενος* ‖ *πειρώμενον* **ΩΓ Harl.** — *ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι* = *ut si quando opus est* (*ἄν*) *magis memoria teneam.*

c. 17. *τὸ γὰρ μὴ προσαρμόζειν τοιαῦτα* ‖ *προσαρπάζειν* ΩΓ Harl. — *εἰς ὅσον . . . τοσοῦτον* ‖ *τοσούτῳ* ΩΓ Harl.

c. 18. *εἰ καὶ χαμαὶ καὶ βάδην ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων* ‖ *ἐκ μέτρων* Sbdt. Cf. c. 17 *πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας* et infra *τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον* — *μετρίας . . . διανοίας δεῖγμά ἐστι.* c. 18 *ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε.* Non enim agitur de metris musicis, sed de modo qui servandus sit in laudando.

c. 19. *ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε;* ‖ *,* pro *;* Sbdt.

c. 20. *φύσει κοῦφον* ‖ *κουφότατον* Paetzolt. — *δρομικόν* ‖ *δρομικώτατον* Paetz.

LUCIANI TOXARIS.

Codd. A Marc. Ω Vat. Γ Vindob. B.

c. 1. *καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον οἰόμεθα πράξειν μεμνήμενοι τῶν ἀρίστων καὶ τιμῶμεν ἀποθανόντας* ‖ *καὶ τιμώμενοι* Madvig.

c. 2. *ἀπήγαγον* ‖ *ἀπῆγον* A, ΓB. — *ἐκθειάσετε* ‖ *θεάσετε* Sbdt. — *ἱεροσύλοις ὑμῖν θύετε ὡς θεοῖς* ‖ *ἱερ. ὑμῖν οὖσιν θύετε* ΓB.

c. 3. *μήτε τοὺς μύθους τοὺς ἐπ᾽ αὐτῷ . . . καταδείσαντας* ‖

ἐν αὐτῷ A, ΩΓB. — μὴ ἀγαπῆσαι εἰ διαφεύξονται ‖ διαφυλάξονται B. — εἰ γὰρ μὴ ἀντὶ τούτων Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο ‖ Sic ego cum Iacobo et Dindorfio contra auctoritatem A, ΩΓB qui habent ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο ... εἰργάσαντο.

c. 4. *Λέγοις ἂν .. ὅτι τὸ σεμνὸν ... ἄλλο ἐξειργάσαντο* ‖ ὅ τι γε B.

c. 5. ἁπάσης τῆς τύχης κοινωνεῖν ‖ om. τῆς ΓB.

c. 6. θᾶττον γοῦν τοὔνομα ἕκαστος ἂν αὐτῶν ἐπιλάθοιντο ‖ om. ἂν A, ΩΓB recte nam ἐπιλάθοιντο est optativus optantis. — διαφθαρείσης αὐτῷ τῆς νεὼς ‖ αὐτῶν B.

c. 7. εἰ δέ τι καὶ μικρόν τι ἀντιπνεύσῃ ‖ om. τι post μικρόν B. ἀντιπνεύσειε ex vestigiis Ω ἀντιπνεύσει. — τοὔνομα αὐτοῖν ἐθέμεθα ‖ αὐτῶν A, ΩΓB.

c. 8. ποτε οὕτω ‖ οὕτω ποτὲ ΩΓB. — ἅτε γὰρ ἀξένους καὶ ἀγρίους ὄντας ‖ ξένους A, ΩΓB sensu minus solito *„quippe qui peregrini et agrestes"*. cf. c. 5. ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι. ξένος καὶ βάρβαρος Scytha 3. In textu non recte retentum est ἀξένους.

c. 9. ὑμεῖς γάρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων ἂν εἰπεῖν δύνασθαι, τἄργα δὲ αὐτῆς οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀποχρῇ ὑμῖν ἐπαινέσαι αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλίκον ἀγαθόν ἐστιν. ἐν δὲ ... δραπετεύετε. ‖ om. οὐ B. Sensus: *Videmini de amicitia melius loqui, quam praecepta eius sequi. Sed ne verbis quidem vestris fidem servatis* (προδόντας τοὺς λόγους), *immo cum satis habeatis eam laudasse in adversis rebus tanquam armis abiectis turpiter aufugitis.* Hoc si recte explicavi, non possum non amplecti codicis B auctoritatem, qui solus ex omnibus omisit alterum οὐ. Potest enim abesse in priori enuntiati parte negatio, si ex posteriore parte elucet, in priori non posse non inesse sensum negativum. Similis est ratio dictionis οὐχ ὅπως pro οὐχ ὅπως οὐ velut in c. 26. καὶ οὐχ ὅπως αἰσχύνεται τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ

ἔοικεν .... *non modo non pudet eum* sed etiam...; eadem latinae: non modo (non modo non) . . . sed ne quidem. — *διηρμένα* ‖ *διηρημένα* *B*.

c. 10. *τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησάμενοι* ‖ *διηγησώμεθα* *B*.

c. 11. *δόξειεν ἂν* ‖ *ἂν δόξειε* *ΩΓΒ*. — *ἑκατέρῳ* ‖ *ἑκατέρως* A, *ΩΓΒ*.

c. 12. *Σαμίων τ. πολλῶν ἀμ.* ‖ *ἀμ. Σ. τ. π.* ΓΒ.

c. 13. *ἐπιμηχανῶνται* ‖ om. *ἐπι* *ΓΒ*. — *δέος οὐδὲν ἦν μή τι ἀντείποι* ‖ *πως* *B* prima manus. — *παρεσκεύαστο* ‖ *κατεσκεύαστο* *B*. —

c. 14. *νεανίσκον οὐκ ἀνῆκεν ἐκ τῶν ὀνύχων* ‖ *ἀφῆκεν* Cob. — *διαπείρασα* ‖ ? fortasse *διαπέρσασα*, etiam in prosa oratione usurpatum de hominibus „*plane corrumpere*". — *τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐκεῖνα ἐπ' αὐτὸν καθίει τὰ γραμμάτια καὶ συνεχῶς πεμπομένη τὴν ἅβραν* ‖ Locus perquam turbatus, quem explicare mutato ordine studui: *τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐπ' αὐτὸν καθίει τὴν ἅβραν καὶ συνεχῶς πεμπόμενα ἐκεῖνα τὰ γραμματεῖα ὡς ἐδάκρυσε κ. τ. ε.* Sbdt. Idem ordo in c. 16 *καὶ αὖθις ἡ ἅβρα καὶ τὰ γραμματεῖα*.

c. 15. *χρυσὸν ὁπόσον ἐθελήσειε* ‖ *ἐθελήσει* *ΓΒ*.

c. 16. *πάλαι εἰδότα ὡς ἔχει πον.* ‖ *ἔχοι* ΓΒ. — *μόνον τῶν φίλων αὐτὸν* ‖ *μόνον αὐτὸν τ. φ.* ΓΒ. — *διότι . . τοὺς κόλακας . . προετίμα τότε* ‖ *προετίμα, τότε* Sbdt.

c. 18. *εἴθε γε . . . ἀνώμοτος ταῦτα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἂν ἐδυνάμην αὐτοῖς* ‖ del. *ἂν* Cob.

c. 19. *ὡς τὸ ῥόθιον ἐπιδέχεσθαι τῆς ὁρμῆς* ‖ *ἐπέχεσθαι* „*ut aestus impetu privaretur*" Madvig. — *ἐπὶ κεφαλὴν* ‖ *ἐπὶ τὴν κ.* *ΩΓΒ*.

c. 20. *συμπαρανήχεσθαι* ‖ om. *συμ* Sbdt. — *τὴν ἀπόγνωσιν* ‖ *καὶ τ. ἀπογ.* *ΓΒ*. — *δεδιότα μὴ προαπόληται* ‖ *προαπολεῖται* *ΓΒ*. (Constat enim verba timendi construi posse cum *μὴ* et futuro, ut significetur, cogitari factum iam esse, quod ne fiat metuitur) Madvig Synt. § 124. Adn. 1.

c. 21. ἤ τις . . . σωτηρία ἐγένετο ‖ ἤ τίς B.
c. 22. παρ' αὐτοῦ ‖ π. αὑτοῦ ΩΓB.
c. 23. τὸν γάμον γε αὐταῖν ‖ αὐτοῖν Cob. — καὶ οὗτος μὲν καλὸς ‖ καλῶς ΓB.
c. 24. καλὸς οὕτως ‖ οὗτος A, ΩΓB. — ἐλυπεῖτο . . . ἐπὶ τῇ καταδίκῃ καὶ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου πένης ‖ om. καὶ A, ΩΓB, ipso enim iudicio ex divite pauper factus est. — ἐπίγαμος ἤδη ὀκτωκαιδεκαέτις ‖ καὶ ὀκτωκ. ΩΓB, ὀκτωκαιδεκέτις B.
c. 25. εὑρήσει νυμφίον ‖ εὑρ. τινὰ ν. B.
c. 26. οὐχ ὅπως αἰσχύνεται. Cf. ad c. 9.
c. 28. ἀπεμπολῶντες ‖ . . . πολοῦντες ΩB.
c. 29. ᾤετο χαριεῖσθαι ‖ ᾤετο γὰρ χαρ. B. non spernenda haec particula γὰρ, qua Herodoti exemplo causa prius adfertur quam id, quod excusandum est. Nam excusatur, quod βαρὺς fuerit Antiphilo eo quod Deo placere voluerit. — κατακεκλεισμένα ‖ . . . κεκλειμένα ΓB.
c. 30. κἂν ἐπὶ πολὺ ἠγνόησεν ἂν ‖ Recte; nam κἂν solum pertinet ad ἐπὶ πολὺ, alterum ἂν ad totam enuntiationem. — ἀναλαβὼν αὐτόν γε ‖ αὑτὸν Ddf. Bk.
c. 31. παρῆν τ. Ἀντιφίλῳ ‖ συνῆν ΓB.
c. 32. οὐδὲ εἷς τῶν δεδεμένων ‖ λελυμένων ΓB.
c. 34. εὐμαρῶν τῶν πραγμάτων αὐτῷ γεγενημένων ‖ 1. 3. 4. 2. 5 ΓB (om. in apparatu meo) — ὑπὲρ αὐτοῦ ‖ αὑτοῦ Sbdt. — ᾤχετο ἀπιὼν ‖ om. Γ ? B.
c. 35. ἦ καὶ νὴ Δί' ‖ om. ἦ A, ΩΓB.
c. 36. ἐξετάζεσθαι ‖ ἐξετασθέντα Madvig. —
c. 37. ἀφ' οὗ γὰρ ἂν ἐντεμόντες . . . τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἷμα . . . ‖ Recte; (om. ἂν ΩΓB). Aegre resigno auctoritatem codicum ΩΓ et inprimis B, in quibus deest ἄν, sed quoniam sine illa particula coniunctivus stare non potest, rationi grammaticae cedere duxi oportere lectionem vel optimorum codicum praesertim cum ἂν ante εν in ἐντεμόντες facile excidere potuerit.
c. 38. τὸν ὅρκον τὸν ἡμέτερον ‖ τὸν ἡμετ. ὅρκ. ΓB. — διωμολογησάμην ‖ . . γήσαμεν Sbdt. —

ὀμνύοντος ‖ *ὀμνύντος* A, B. Ddf. — *ὀμνύομεν* ‖ *ὄμνυμεν*.

c. 39. *ἐπειςπεσόντες* ‖ *ἐπιπ. ΓΒ.* — *ὑβρίζοντες* ‖ *ὕβριζον* Madvig.

c. 42. *εἰ καὶ ... δέκα δοίη τις ... ἀνωμότους* ‖ *ἀνωμότῳ* Ddf. Sbdt.

c. 44. *ὥς τις ἢ γένους ἢ πλούτου ἢ δυνάμεως ἔχει* ‖ *ἔχοι* B, sed non recte idem *ὅςτις* pro *ὥς τις*; in quo usu verbi *ἔχειν* cum genitivo neque codices neque editores satis certi sunt. Cf. ad Imag. c. 11.

c. 45. *Πόσα δὲ βοσκήματα ἢ πόσας ἁμάξας ἔχεις ..., ταῦτα γὰρ ὑμεῖς πλουτεῖτε. Ἀλλ' οὐχ ἁμάξας, ἔφη* ‖ Transponenda videntur haec verba sic: *Πόσα ... ἔχεις. Ἀλλ' οὐχ ἁμάξας ἔφη ... ἀγέλας· ταῦτα γὰρ ὑμεῖς πλουτεῖτε.* —

c. 48. *ἀθροίζεται οὖν* ‖ *ἀθ. γοῦν* B. — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* B

c. 50. *ἐγὼ δὲ μηνύσω σοι* ‖ *μηνύω B.*

c. 51. *Ἡ πόλις δὲ* ‖ om. *δὲ B.* — *παρὰ τῶν τῆς Μαστείρας* ‖ om. *τῆς B.* — *ὡς Εὔβιοτον* ‖ *εἰς* A, *B.*

c. 55. *ἐτέτρωντο ἤδη προκινδυνεύοντες ὁ μὲν στυρακίῳ εἰς τὸν μηρὸν* ‖ *πυρακτωθεὶς* A, *ΩB.*

c. 60. *μεμνημένοι τῆς μάχης* ‖ *τὴν μάχην B.*, quae structura, quamquam rarior est, etiam apud Herodotum, Platonem, Xenophontem invenitur. — *ἐγὼ δὲ προετεθνηκειν* ‖ *προςετεθνήκειν B.* Utrumque ferri potest; illud nostris animorum sententiis accomodatius: *mori praemetu, antequam moriatur amicus* — est enim „*nervosorum*“, quos hodie male appellant; alterum veterum moribus consentaneum est, *mori cum moriente amico*, vel postquam mortuus est amicus; idque praeferendum.

c. 63. Reliqua inde ab *Ἀλλὰ μήτε αἵματος* superflua et insulsa sunt. Toxaris oratione sua finiverat certamen. Sed cum ommissum esset antea constituere certaminis arbitrum, integrum relictum erat utri lingua vel manus esset amputanda. Vult igitur Mnesippus electo arbitro denuo institui disputationes. Sed se ipse corrigens (*τοῦτο*

μὲν ἄγροικον) „at illud quidem agreste“ exclamans (*αὖθις ἑλόμενοι διαστήτην εἶναι ὃς ἂν ἥττων γένηται ἀποτετμήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλῶτταν ἢ σὺ δεξιάν*) *„quidni ait, uterque cum quae et quanta sit amicitiae vis ac virtus consentiamus, pace composita malumus amici et esse et in aeternum manere, hoc certe certaminis praemio reportato, ut Geryonis exemplo quanto coniunctiores, tanto fortiores evadamus.“* Comprobat hoc Toxaris collaudans. Quo facto sanguinis discrimine in omne tempus sublato, quid frigidius est, quam denuo (c. 63) ad idem recurrere, ita ut nihil prorsus novi adferatur.

Ut autem de toto dialogo dicam quod sentio, est scriptum bonum, probum a Graecitale haud admodum alienum, sed quamvis in eo magna sit rerum varietas, somniferum et taedii plenum ut qui legunt facile languore oppressos videas. Quoniam igitur id ipsum deest, quod Luciani vel maxime proprium est, ut alacerrimi et venustissimi ingenii nunquam non promineant vestigia, hunc librum vel ob id ipsum Luciano tribuere nefas esse iudico. Sed ne paucis vereor hanc meam sententiam sim persuasurus. Cod. B perbonae, A in hoc dialogo pessimae notae.

IUPPITER CONFUTATUS.

Codd. Gort. A. Marc. Ω Marc. 445. Vat. 𝔄. Vat. Γ Mut.

c. 1. *καὶ χρυσίον* ‖ *ἢ χρυσὸν* Ω 445 𝔄Γ Mut. — *καὶ βασιλείας* ‖ *ἢ βασιλείαν* Ω 445 𝔄Γ Mut. — *τοῖς ἄλλοις* ‖ *τ. πολλοῖς* Mut. — *καὶ σοὶ οὐ πάνυ ῥᾴδια παρασχεῖν* ‖ *σοὶ δ' οὔ*, om. *καὶ* Ω𝔄Γ Mut.

c. 2. *οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο* ‖ *οὕτω γένοιτ' ἂν* ΩΓ Mut. — *συγγνώμη, εἰ ἄνθρωποι ὄντες ἀγνοοῦσι τἀληθὲς ἀπελθόντος ἐκείνου, ὃ τέως παρὸν ἐῤῥαψῴδει δι' αὐτῶν* ‖ *ὃς τέως παρὼν ἐῤῥ. δι' αὐτῶν*

Sbdt. Sic correxi duce Mutinensi qui habet *παρών* pro *παρόν*. „*Nonne consentaneum est errare homines remoto eo, qui per musas carmina sua canebat?*“

c. 3. *ἀκούω . . . καὶ μηδὲν εἶναι τύχης δυνατώτερον* ‖ om. *καὶ* K. G. P. Schwartz.

c. 4. *Ἢν μὴ πρότερον μοι, . . . κἀκεῖνο εἴπῃς, εἰ καὶ ὑμῶν αὗται ἄρχουσι* ‖ *ἢν πρότερόν μοι . . . κἀκεῖνο εἴπῃς* omisso solo *μὴ* secundum ΩΓ, Bk. Dindf. — *ἃ πεποίησαι αὐτῷ* ‖ *ταῦτα* 𝔄. — *ἅμα πάντας* ‖ *ἅπαντας* 445 ΩΓ Mut. — *βιάσεσθαι* ‖ *βιάζεσθαι* A, Ω 445 𝔄 Mut. — *τότε μὲν δὴ θαυμάσιος ἐδόκεις* ‖ *οὖν* 445 ΩΓ Mut. — *σὲ αὐτὸν* ‖ *αὐτόν σε* ΩΓ Mut. — *τὰ ὀψάρια* ‖ *τ. ἰχθύδια* sec. 445 ΩΓ Mut., in quibus *ἐχθύδια*.

c. 5. *οὐκ οἶδα ὅ τι σοι βούλεται ταυτὶ τὰ ἐρωτ.* ‖ *οἶδ᾽ . . . ταυτὶ βούλεται* Ω𝔄Γ Mut.

c. 6. *ὅπως ἀσφαλέστερον ἀποκρίνῃ* ‖ *ἀποκρινεῖ* K. G. P. Schwartz.

c. 7. *εὐγνωμοσύνῃ* ‖ *χρηστότητι* 445 ΩΓ Mut. — *εἴγε τοὺς μὲν κἂν ὁ θάνατος εἰς ἐλευθερίαν ἀφείλετο* ‖ *ἀφέλοιτο* Madvig. Quod (445) ΩΓ Mut. optimi codices habent *μηδὲν ἄλλο θάνατος γε* id quae est horum codicum auctoritas minime flocci faciendum, attamen facilior illa lectio ad explicandum minus solitum illud *κἂν ὁ θάνατος* (*certe mors*) addita videtur.

c. 8. *κατεχωνεύθησαν* ‖ *κατεχωνεύθητε* K. G. P. Schwartz.

c. 9. *ὑποπτεύεις* ‖ *οἴει* 445 ΩΓ Mut.

c. 10. *μετατίθεσαι* ‖ *μετατίθεσθε* 𝔄 (*μετατίθεσθαι* Mut.) — *τῆς ἐπιμελείας* ‖ *τ. προνοίας* Ω Mut.

c. 11. *ὑμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα* ‖ *τρυπ. ἄρα* ΩΓ𝔄 Mut. — *ἀλλάξαι τι κ. μετατρέψαι* ‖ *ἀλλάξαι καὶ μετατρ. τι* ΩΓ Mut.

c. 12. *ἐξάξει* ‖ *ἐξάγει* ΩΓ𝔄 Mut. — *ἀπ᾽ ἰσχυρᾶς ἐντολῆς* ‖ *ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος* 445 ΩΓ Mut.

c. 13. *ἀπέκτεινεν* ‖ *ἀπ. αὐτὸν* 445 ΩΓ Mut.

c. 14. ἀμφίδοξα ‖ λοξὰ 445 ΩΓ𝔄. — ἐπείρα ‖ ἐπειρᾶτο K. G. P. Schwartz.
c. 15. διηγκυλωμένος ‖ . . . λημένος ΩΓ𝔄 Mut.
c. 16. ἱστὸν ‖ ἱστίον 𝔄 Mut. — οὐδὲ τοῦτο θέμις εἰδέναι με ‖ θέμ· με εἰδέναι 445 ΩΓ Mut. — καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορηκώς ‖ [ ] Sbdt. om. ΩΓ Mut. — ἐβασίλευε ‖ . . . λευσε Mut.
c. 17. ἵνα ὑμῖν . . . πιεζομένους. Nil mutandum, cum Ddf. commate posito ante ἵνα et solo exterminato cum cod. Mut. ὑμῖν. — διαβιώσας ‖ διαβιοὺς Ω 445 Γ Mut. — τὸν ὁποσονοῦν χρόνον τοῦτον ‖ τὸν ὁπ. τοῦτον χρ. Mut.
c. 18. προστεταγμένον αὐτῷ δρᾶ ‖ αὐτὸ Baar. (αὐτὸ δρᾶν Ω 445 Γ). — Ἀκούω τινὰ Μίνωα . . . δικάζειν ‖ δικάζειν κάτω 445 ΩΓ. — Τί δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς ὦ Κυνίσκε ‖ (†). — ἀκούσιόν ‖ ἀκούσιος Sbdt. — καὶ ἣν φονεύῃ τις cf. Imagines c. 20. — τοίνυν ‖ τοιγαροῦν Γ Mut. — κἂν τοῦτο ‖ καὶ 𝔄.
c. 19. Spurium esse hoc totum caput iudico inde a ἐδεόμην ἔτι κἂν τοῦτο ἐρέσθαι σε usque ad finem ἀκοῦσαι μοι. Quem enim alloquitur Cynicus, post quam exiit Iuppiter cum expresse dixisset, se nihil amplius responsurum, καί σε ἄπειμι ἤδη καταλιπών? Et quam futilia sunt, de quibus iam quaerit, a proposito longe distantia, quid ad rem multo feliciorem sese praedicare quam Parcas? Accedit sermo abruptus hiulcus impeditus, obscurus velut, πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν τοσούτων ἐς τὸ λεπτότατον — οὐδ' αὗται ὑπὸ χρηστῇ Εἱμαρμένῃ ἐγεννήθησαν — κλώθων ἄτρακτον . . . μεστόν. Quid quod denuo absentem adit cum interrogat εἰ δὲ μὴ ῥᾴδιόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτὰ (leg. ταῦτα Ω 445 𝔄Γ Mut.) ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις ἀγαπήσομεν.

Notandum est, iis locis, quibus pars codicum ab altera diversas eiusdem rei voces praebet, velut τὰ ὀψάρια et ἰχθύδια c. 4, c. 7 εὐγνωμοσύνῃ et χρηστότητι, c. 9 ὑποπτεύεις et οἴει, ἐπιμελείας et προνοίας,

c. 12 *ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς* et *ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος*, c. 13 *ἀμφίδοξα* et *λοξὰ* secutum me esse eos codices, quos etiam alias optimos esse cognoveram.

Conspirant in hoc dialogo maxime codices Ω𝔄Γ Mut.

IUPPITER TRAGOEDUS.

Gorl. A. Marc. (434) Ω. Vat. 76, 1—38 Vat. (87) 𝔄. Vat. (90) Γ. Mutin. Mut.

c. 1. *κατὰ μόνας* ‖ *καταμόνας* ΩΓ 76. — *ὠχρός, περιπατῶν* ‖ deleto commate Bk. M. Seyffert. — *ἄραιτ'* ‖ *ἄροιτ'* 𝔄Γ Mut. — *ὠχρός τε σου εἷλε παρειάς* ‖ *σε* ΩΓ. — *ὦ παγκάκιστα* ‖ *παγκάκιστοι*, Ω𝔄 Mut. — *Κοίμισον ὀργάν*. Sic Iuno, quae spreta illa tragica et comica Mercurii et Minervae pompa non modo non consolatur Iovem, sed probe se scire affirmans, non alia cura eum perturbatum esse, quam, ut soleat, amoris, iram ponere iubet. — *εἰ μὴ κωμῳδίαν . . . δυνάμεθα ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ῥαψῳδεῖν ὥσπερ οὗτοι μηδὲ τ. Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν* ‖ *εἰ μὴ κωμῳδεῖν δυν.* (Ω𝔄) *ὥσπερ οὗτος μηδὲ . . . . καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποτραγῳδεῖν* 𝔄Γ Sbdt. om. *ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ῥαψῳδεῖν*.

c. 3. *νῦν* ‖ om. Ω𝔄Γ Mut. — *ἢ γίγαντας* ‖ om. *ἢ* Ω Mut.

c. 4. *οὔτ' εἶναι θεοὺς ἔφασκεν οὔτε ὅλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν* ‖ *θεοὺς ὅλως ἔφασκεν οὔτε τὰ γιγ. ἐπισκοπεῖν* K. Schwartz. — *ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον* ‖ [*τ. κιν.*] Male intrusum esse *τὸν κίνδυνον* ex sequentibus *τὰ ἡμέτερα ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ κινδυνευόμενα* elucere intellexit K. Schwartz. — *παρεωρᾶσθαι* ‖ *παρεῶσθαι* K. Schwartz 𝔄Γ Mut. — *ἢν ὁ Τιμοκλῆς νικήσῃ* ‖ *ὑπέρσχῃ* Ω (in ras.) 𝔄Γ Mut. 76.

c. 6. *ἀλλ' ἐποποιῶν — καὶ ῥαψῳδῶν τοιαῦτα* ‖ *ῥαψῳδῶν* delevi auctore Mut., in qua deest *καὶ*, ut videamus *ῥαψῳδῶν* nil esse nisi scholion ad *ἐποποιῶν* ad-

ditum. — *νώνυμνοι βωμοῖσι παρὰ κνίσῃσι κάθησθε* ‖ *παρ' ἀκνίσοισι* Egregie Cob.: „*ad aras sacrificiis carentes, victimarum nidore destitutas.*“ Cf. Bis acc. c. 2 *ἀκνίσωτοι δὲ αἱ ἀγυιαί.* Vult enim Iuppiter omnes deos adesse concioni, vel eos, qui sine nomine minorum sunt gentium.

c. 7. *ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχοι* ‖ *ἔχῃ* Ω𝔄Γ Mut. De constr. cf. ad Imag. c. 11. — *ὡς προσήκει* ‖ *προσῆκον* Sbdt. quod restituendum ex optimorum codicum (A, Ω𝔄Γ Mut. 76) *προςῆκεν* scriptum. — *ἢ προτιμοτέραν χρὴ νομίζειν τὴν τέχνην* ‖ *ἢ προτιμητέον τὴν τέχνην* Sbdt. (ex *προτιμητέαν* ΩΓ). Mercurius promptus et paratus ad dicendum et agendum non utitur prolixa oratione sed sine ambagibus pro *προτιμοτέραν χρὴ νομίζειν τ. τ.* breviter *προτιμητέον τὴν τέχνην* structura participii verbalis cum casu verbi sueta cf. *οἰστέον τὴν τύχην.* cf. c. 15 *ὅτι τῶν παρόντων ἐρρωμένως ἀντιληπτέον.*

c. 8. *ἐπηλυγάσθαι* ‖ *ἐπηυγάσθαι* 𝔄 Mut. — *αὕτη* ‖ *αὑτηί* Cob. — *ὅλοι ὁλόχρυσοι* | del. *ὅλοι* Cob. Sbdt.

c. 9. *προκαθίζειν μου* ‖ *ἐμοῦ* „*qui sum Poseidon*“ Sbdt.

c. 10. *καὶ μὴν ἀξιόπιστον σοι μάρτυρον τὸν Ὅμηρον παρέξομαι ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψῳδιῶν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα* ‖ (†) Sbdt. . . . *παρέξομαι τὸν ῥαψῳδόν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην ἄνω καὶ κάτω λέγοντα* (A, 𝔄 76). De appos. *τὸν ῥαψῳδὸν* cf. Ver. hist. II, 5.

c. 11. *χαλκός* ‖ *χαλκοῦς* Mut. K. Schwartz.

c. 12. *Διὸς παῖδε* ‖ *παῖδες* Ω𝔄Γ (*παῖδες* om. *Διὸς* Mut.)

c. 13. *τὰ κοινὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν βοῶντες* ‖ om. *τὰ* Schwartz cf. c. 50.

c. 14. *ἡ γλῶττα μου πεπεδημένη ἔοικε* ‖ *πεπεδημένῃ* Mut. cf. c. 41 *ἀπορουμένῳ ἔοικε.* — *ῥᾳδιουργίαν* ‖ *δημηγορίαν* 76. — *εὔπορον* ‖ *εὔκαιρον* ΩΓ Mut. Cf. ad Iup. conf. c. 19. — *ὁπότε ἀπειλοίης* ‖ *ἠπείλεις* ΩΓ Mut. — *Ἄπαγε, ἱκανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρῴνηται* ‖ Sic recte codices. Contra *πεπαρῴδηται* levi muta-

tione Ddf. et Bk. quod maxime arridet et fere receptum est. At quid est *παροινεῖν*? *dicere vel facere aliquid ad vinum i. e. inter bibendum.* Iuppiter voluerat Homerico illo: *Κέκλυτε* sqq. alloqui concionem. Improbat hoc Mercurius, quod etiam apud Deos satis hoc trito prologo (*προοίμιον*) usus sit in convivio. Hoc nostro loco nihil profecto habet offensionis, nisi forte hoc vis, Deos non bibere vinum sed nectar, quam quidem offensionem nullam esse intellegitur, si compares *βουκολεῖν ἵππους*, Hom. Il. XX, 221, non enim magis boves sunt equi, quam nectar est vinum. Eodem modo Icarom. c. 21 usurpatur *γεωμετρεῖν*, *οὔπω* (sic enim legendum) *γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι ὁσημέραι παρ' αὐτῶν γεωμετρουμένη*, quamquam non de terrae sed de lunae mensura agitur. — *Παρῳδεῖν* est *cantare aliquid sensu a recto carminis sensu alieno* (*παρά*, *παρῳδία*, *παράδοξον*), quod huic loco minime aptum est.

c. 15. *παρασχόντας* ‖ *παρασχόντος* Ω𝔄 Mut. 76. — *ὑπισχνούμενος* ‖ *ὑποσχόμενος* Schwartz Mut. — *καὶ κατὰ τὴν Ποικ.* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄Γ Mut. 76.

c. 16. *ἐν τῷ ὑπαιθρίῳ* ‖ *ὑπαίθρῳ* Ω𝔄 Mut. 76. — *τὸν σαρδώνιον ἐπιμωκείων* ‖ *τὸ σαρδώνιον* Bk. et Ddf. ex *σαρδάνιον* ΩΓ Mut. cum in libris *α* et *ω* saepe inter se commutentur.

c. 17. *πλὴν ἐκεκμήκει γὰρ* ‖ *γε* Schwartz. — *ἐπισκοπῆσαι* ‖ *ἐπεξελεύσεσθαι* ΩΓ Mut. — *τὸν λόγον* ‖ *τὸ σκέμμα* ΩΓ Mut. Bk.

c. 18. *μηδὲ ὅλως ἡμᾶς εἶναι* ‖ *θεοὺς* pro *ἡμᾶς* 𝔄Γ Mut. 76. — *τἀκ* ‖ *τὰ ἐκ* ΩΓ Mut.

c. 19. *ἢ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀξιώσειέ τις ἂν φρονεῖν* ‖ *ἢ* et *ἂν* om. Ω Mut., prius *ἂν* om. Ω𝔄Γ Mut. 76. — *διαιροῦνται* ‖ *διανοοῦνται* Ω𝔄Γ 76.

c. 21. *τίνες αὐτῶν οἱ φαῦλοι* ‖ *οἵτινες* ΩΓ Mut. — *οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν* ‖ *ἐκώλυσεν* Sbdt., cf. Codices. — *ἐξέπεμπε* ‖ *ἐξέπεμψε* Sbdt. — *ἐφρόντιζες* ‖ *ἐφρόντισας* Ω𝔄Γ Mut.

c. 22. τὰς θυσίας μόνων ἑστιωμένων ‖ καρπουμένων ΩΓ Mut. 76, cf. ad Iup. conf. c. 19 n. om. μόνων ΩΓ Mut.

c. 25. ὡς οὐδὲν ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων ‖ τῶν τοιούτων ἐφ' ἡμῖν Ω Mut. ἐφ' ἡμῖν = *in nostra potestate* cf. Abdic. c. 22 (22). — ἓξ μνᾶς ἑκάτερον ἕλκοντα ‖ ἕλκοντας 𝔄 Mut. Schwartz. Cf. Catapl. c. 9. — θυννῶδες καὶ κομιδῇ παχύ ‖ τραχύ 𝔄 quod praeferendum. θυννῶδες enim et παχὺ synonyma sunt, hoc autem Neptuni votum quo vult indicta causa trucidari non solum stultum, sed etiam atrox est cf. c. 231.

c. 26. καὶ ἢν οὗτος κελεύῃ ‖ De καὶ ἢν et κἄν. Cf. ad Imag. c. 20.

c. 27. χρηστὸς ‖ add. ἀνὴρ ΩΓ Mut. — εὐσεβής ‖ φιλόθεος ΩΓ Mut. — καὶ τοὺς τρόπους πάνυ ἠκρίβωκε ‖ τόπους Sbdt. loci, qui a philosophis nominantur sedes argumentorum. — τοὺς τῶν Στωικῶν ‖ τοὺς στωϊκοὺς Ω𝔄Γ Mut. — ὥστε γέλωτα ὀφλισκάνειν ‖ καὶ γέλ. Mut. — βατταρίζων καὶ ταραττόμενος ‖ βατταρίζων (om. καὶ Sbdt.) τεταραγμένως 𝔄.

c. 28. ἀσφαλῶς ‖ ἀσαφῶς, nisi mavis omittere hoc vocabulum cum ΩΓ Mut.

c. 30. ἄχρι καὶ τοῦ πλίνθους χρυσοῦς ποτε εἰληφέναι ‖ ἄχρι τοῦ καὶ Sbdt. Ω𝔄Γ Mut. — προφάσεις ‖ ἀφορμάς ΩΓ Mut. — εἰ μὴ ἔχεις ‖ ἔχοις Ω Mut. 76. m. 1. — ὡς . . . στερησόμενόν σε τῆς τέχνης ‖ στερηθησόμενος om. σὲ Sbdt. „*ne credant, talibus rebus omnibus destitutum artis te fore expertem*“. — ἀνέξεσθε, εἰ μὴ ἔκμετρα λέγοιμι ‖ ἔμμετρα Ω𝔄Γ Mut. 76. Sbdt. Apollo qualis a Luciano describitur adulescens in rebus parum versatus, a Momo irrisus quod ne suae quidem artis vaticinandi sine apparatu compos sit, viribus suis non fidens, sed gloriae cupidus, verecundia impeditus veniam petit, quod non ἔμμετρα sint quae dicat i. e. quod non satis conveniant metricae artis legibus. Minime vero ἔκμετρα solam ad prosam

ἔμμετρα solum ad poesin referenda sunt. Nam poetico sermone eum uti, quae sequuntur c. 31, satis docent. — ὡς . . . χρησμοῦ, . . . φοβερά. Del. comma post χρησμοῦ Schwartz. — ἡ χρόα τετραμμένη καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ περίφερεῖς καὶ κόμη ἀνασοβουμένη καὶ κίνημα κορυβαντιῶδες ‖ οἱ ὀφθαλμοὶ (om. καὶ ΩΓm), ἡ (Sbdt.) κόμη (om. καὶ ΩΓ Mut.) τὸ (Sbdt.) κίνημα (om. καὶ ΩΓ Mut.), καὶ ὅλως omnem denique Apollinis fatidici habitum complectens.

c. 31. ἑρμηνεύοις ἂν αὐτὸν ὅ τι καὶ λέγει ‖ αὐτὸ Sbdt. — ἡμᾶς ‖ ὑμᾶς Ω𝔄Γ Mut. 76. — ὅσον ἀκρίδος τὸν νοῦν ἔχοντος ‖ αἱ ἀκρίδες (ΑΓ Mut. 76) . . . ἔχοντας.

c. 32. ξυναπολέσαι ἑνὶ πονηρῷ τοσούτους ‖ recte Schwartz addit χρηστούς. — ὁ κωμῳδὸς ‖ κωμικός ΩΓ Mut. — τὰ ἡμέτερα ‖ ὑμέτερα Ω𝔄 Mut. 76. — ὑποβάλλων ‖ ὑποβαλών Schwartz. — δυνατὸν ἦν ἴσως ἄν τι καὶ πρᾶξαι ‖ δυνατὸν ἴσως ἦν τι πρᾶξαι (sec. 𝔄Γ 76) om. ἂν et καὶ. — ἐς τὸν ᾅδην ἄπειμι ‖ κάτειμι ἐς τ. ᾅ ΩΓ Mut.

c. 33. ἐκματτόμενος ‖? περιπλαττόμενος Seyffert. Schol. Γ 76 (in ras.).

c. 34. δῆλος γοῦν ἐστιν ὅτι οὐδ' ἀντάψασθαι τῷ Δάμιδι δυνησόμενος ‖ om. ὅτι Sbdt. Ω𝔄Γ Mut. — σὺ πρότερον ‖ πρότερος 𝔄 Schwartz.

c. 35. μηδὲ προνοεῖν ἀνθρώπων ‖ τῶν ἀνθ. Ω𝔄 76.

c. 36. πάντα δὲ εἰκῇ φέρεται ἀλόγῳ φορᾷ ‖ [ἀλ. φορ.] recte abest a Cdd. ΩΓ Mut. (?) est enim manifesto ad explicandum „εἰκῇ" adpositum.

c. 37. ἄγοιεν ‖ ἀγάγοιεν Ω𝔄Γ Mut. 76. — ἠδύναντο ‖ ἐδύναντο Ω𝔄 Mut. 76. — αὐτεπαγγέλτοις ‖ ἀνεπαγγέλτοις Ω Mut. *„non invitati"* (ἀνεπαγγέλτους Γ).

c. 38. Ἡ τάξις μὲν . . . ἔπεισεν ‖ με ΩΓ Mut. 76. — ὁ ἥλιος ‖ om. ὁ Ω Mut. — καὶ οἰομένῳ δὲ ‖ om. καὶ Ω𝔄Γ Mut.

c. 39. μύθοις κατηχοῦσι ‖ κατέχουσι ΩΓ Mut. — ποιη-

τὴς ἄριστος || ἀρ. ποιητ. ΩΑΓ Mut. — δοκεῖ π. ἀρ. εἶναι || γενέσθαι ΩΑΓ Mut. Ddf.

c. 40. ἀπομνημονεύων τῇ Θ. τὴν χάριν || εὐεργεσίαν Cf. ad Iup. conf. c. 19 not. ΩΑΓ Mut. — ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα δοκεῖν || ἀπ. εἶναι δ. ΩΑΓ Mut.

c. 41. δέδιε || ἰδίει Schwartz, cf. c. 16. — καὶ σωμάτια || cum Ω delendum, idem enim quod praecedens προγαστρίδια cf. Sommerbrodt, de Aeschyli re scaenica III in, Scaenica collecta; p. 297 et Über das Somation der griechischen Schauspieler p. 273 sqq.

c. 42. πολλοὶ γὰρ οἱ τάραχοι || πολλὴ γ. ἡ ταραχὴ. ΩΑΓ Mut. — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας A, ΩΑΓ Mut. Bk.

c. 43. τοὺς χρησμοὺς κ. προαγορεύσεις || κ. τὰς πρ. Schwart[illegible] — τί γάρ; μᾶλλον ὁ Κροῖσος . . . αὐτοῦ ἀρχὴν [illegible] Κυροῦ καταλύσει; || αὑτοῦ Bk. Ddf. „Num [illegible]li responso audito Croesus magis propensus [illegible]n imperium dissolvendum?"

c. 44. τουτί π[illegible] ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν; ὡς δαιμόνων οὐ[illegible]δεται, . . . || τουτί π. ἡ. τὸ ἄμαχον κακὸν [illegible]ν, ὃς δ. οὐδ. φείδεται, Sbdt. (A, ΩΑΓ Mut.), om. ἀνὴρ Sbdt. Sine dubio quod nolebant ὃς referre ad ἄμαχον κακόν mutaverunt ὃς in ὡς. Male inlatum autem esse ἀνὴρ vel inde patet, quod adversarium nunquam nominat ἀνήρ, sed cum contemptu quodam ἄνθρωπος cf. supra c. 44 τάχα προϊὼν ὁ ἄνθρωπος ἅψεται καὶ τῶν κορυφαίων τινός. et c. 45. τοῦτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα τὸν ἄνθρωπον, paullo infra θαῤῥεῖν χρὴ καὶ τῶν τοιούτων ἀνθρωπίσκων καταφρονεῖν.

c. 46. οὔκουν || οὐκοῦν Α sine signo interrogationis. — ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἔπλει || οὐκ ἂν Schwartz ΩΑΓ Mut. — Εὖγε, Τιμοκλ., ταῦτα καὶ ἰσχυρῶς τῷ παραδείγματι || [εὖγε] συνετῶς ταῦτα ὁ Τ. (Γ) καὶ ἰσχυρῷ τῷ παραδείγματι Schwartz. Cf. c. 51 ἐπεὶ τῆς νεὼς τὸ παράδειγμα οὐ πάνυ σοι ἰσχυρὸν εἶναι δοκεῖ.

c. 47. ἀλυσιτελὲς δὲ οὐδὲ ἄλογον οὐδὲν εἶχέ τι ἡ ναῦς || ἀλυ-

σιτελὲς δὲ καὶ ἄλογον οὐδὲν τι εἶχε ἡ ναῦς Mut. — πρὸ καιροῦ ‖ πρὸ τοῦ κ. ΩΓ Mut. — ἐν οὐδὲν ... διατάττουσι ‖ om. ἐν Ω𝔄Γ Mut.

c. 48. εἰδότα τῶν χρησίμων ἕκαστα, μόνον τοῦτον ἀντλεῖν προςτεταγμένον ‖ ἕκαστα μόνον, τοῦτον transposito commate Schwartz.

c. 49. τὸ τῆς νεὼς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει περιτετρά φθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός ‖ του Sbdt.

c. 52. ὡς μηκέτι ... ἐρίσοιμεν ‖ ἐρίζοιμεν Ω𝔄Γ Mut.

c. 53. τί ποιοῦμεν; ‖ ποιῶμεν Mut.

Praestant in hoc dialogo Ω𝔄Γ Mut.

GALLUS.

Codd. A. Marc. (434) Ω. Vat. (90) Γ. Laurent. (77) Φ inde a c. 5. Upsal. (Ups.). Paris. (3011) C. c. 1—8 Paris. (2954) M. c. 1—8. Mut. c. 1—20 cf. pag. 247.

c. 1. ὀνείρατι ‖ ὀνείρῳ ΩΓΜ. — ἀμέλει σε ‖ εὐθύς σε ΩΓΜ. — ᾤμην τι χαριεῖσθαι σοι προλαμβάνων τῆς νυκτὸς ὁπόσον ἂν δυναίμην ‖ φθονῶν — ὁπόσου om. ἂν Sbdt. ΩΓΜ (Paris.) habent pro προλαμβάνων, φθάνων quod corruptum videtur ex φθονῶν. Dixerat Micylus, invidum esse Gallum (ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρίψειε φθονερὸν οὕτω ... ὄντα). Quod contra Gallus non invidum se esse testatur, sed animi benevolentia motum ex somno eum excitasse, ut bene mane laborans rebus suis melius consuleret et quae ad victum necessaria essent facilius pararet. — ἀνύειν ‖ προανύειν ΩΓ Mut. M (Par.).

c. 2. ἀνθρωπικῶς ‖ ἀνθρωπίνως ΩΓΜ (Paris.) Cob. Fr. — ἐλάλησεν ἡ ... ἐμαντεύσατο ‖ ἐλάλησεν ὥσπερ ποτὲ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αὐτόφωνος ΩΓ Ups. M (Paris.) ἐμαντεύσατο (Mut.) — ἡμίεφθα ‖ ἡμίοπτα Ω Cob. Fr.

c. 3. *Ἄκουε τοίνυν. παραδοξότατον σοι λόγον εὖ οἶδ᾽ ὅτι λέγω* ‖ *ἄκουε τοίνυν* (deleto puncto post *τοίνυν*) *παραδοξότατόν σοι εὖ οἶδ᾽ ὅτι λόγον* Sbdt. A, Mut., Ups., C (Paris.).

c. 4. *Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον* ‖ *οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν* (ΩΓ Ups.), om. *Μνησ. Σάμ.* (ΩΓ Ups. M. (Paris.). — *ἴσθι δῆτα κἀκεῖνο* ‖ *οἶσθα* Madv. — *τερατουργὸν τὸν ἄνθρωπον* ‖ om. *τὸν* A, ΩΓ Mut. — *οὐδὲ μελλήσας* ‖ *οὐδὲν* Ddf. — *βεβρώκεις* ‖ *ἐδηδόκεις* ΩΓ Ups. M. (Paris.).

c. 5. *ἐν οἵοις βίοις* ‖ *ὅσοις* ΩΓ M (Paris.). — *τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν* ‖ addidi, quod olim proposueram *φανέντα* Sbdt. cf. infra *τὸν ὄνειρον ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν*. Contra in sequentibus *οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανεῖσι* delevi *φανεῖσι*. — *τίς ποτε ὁ φανείς* ‖ *ὅστις* ΩΦΜ.

c. 6. *δεινόν τινα τὸν ἔρωτα φῂς τοῦ ἐνυπνίου εἴγε πτηνὸς ὤν, ὥς φασι, ὁ ὄνειρος* ‖ Reifferscheid expulso *τοῦ ἐνυπνίου* et *ὁ ὄνειρος* sic scribit: *δεινόν τινα τὸν ὄνειρον φῄς, εἴ γε πτηνὸς ὢν κ. τ. ἑ.* Gallum enim negat desiderium quoddam somnii sed somnium ipsum mirari. — *μελιχρὸς οὗτος* ‖ *οὕτως* ΩΓΦ. — *ἡδὺ γοῦν μοι* ‖ *μοι* om. ΩΦ Ups. M. supra scr. Γ. — *πεμπόμενος* ‖ *πετόμενος* ΩΓΦΜ. — *δύο μόνας ταύτας* ‖ *μόνας* om. ΩΓΦ Mut. M. — *χρυσοῦς καὶ αὐτός, χρυσᾶ π. π* ‖ *καὶ χρυσᾶ π. π* ΩΓΦ Fr.

c. 7. *ἐν ἀρχῇ εὐθὺς τοῦ βιβλίου κάλλιστόν τι ᾀσμάτων ἁπάντων* ‖ . . . *τοῦ καλλίστου τῶν ᾀσμάτων ἁπάντων*, om. *τοῦ βιβλίου* ΩΓΦ M Mehler. — *ὡς δὲ ἤδη μάθῃς* ‖ om. *ἤδη* ΩΓΦ Mut. M.

c. 9. *σὺν τριβακῷ* ‖ *ἐν τ.* Cob. Ddf. — *λελοῦσθαι* ‖ *λοῦσθαι* Cob. — *κατασχύνοιμι* ‖ . . . *αιμι* ΩΓΦ Ups. — *ἢν μὴ ὅ γε κληθεὶς αὖθις εἴπῃ ἀφίξεσθαι* ‖ *αὐτὸς* Sbdt. (ΩΦ Mut. Ups.). Antea enim rumor (*φασι*) tantum obtinuerat quo vulgabant convivam quendam morbo impeditum non esse venturum. Quod cum dubium esset,

Micylus, nisi ille ipse se venturum esse nuntiasset, vicarius cenae adesse iussus est. — τὸ ἄχρι τοῦ λουτροῦ αἰῶνα μέγιστον ἐτιθέμην ‖ μήκιστον ΩΓΦ Ups.

c. 10. Εὐκράτης ‖ ὁ Εὐκ. ΩΓΦ Ups. — οὐ μεῖον ἄν τι ἐγένετο ‖ ἄν τι σοὶ ΩΓΦ. — ἅμα λέγων ‖ om. λέγων ΩΓΦ Ups. — ἐπερειδόμενον ‖ add. αὐτῷ ἐπερ. Mut.

c. 11. πλὴν ἀλλ' ἐμὲ ἐλύπει ‖ ἕν με ΩΓΦ Ups.

c. 12. τὸν πλοῦτον ἐκεῖνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκεύασας διασκεδάσας ‖ del. διασκεδάσας Sbdt. (ΩΓΦ Mut.) Cf. Lucianea p. 107.

c. 13. ἥεις πολεμήσων ‖ οὕτως ἥεις π. Fr. Halm Sbdt. — οὕτω καὶ ἐν π. ‖ οὕτω om. h. l. ΩΓΦ Ups. — ἐν πολέμῳ ‖ ἐν τῷ πολ. Φ Mut. Ups. Praestat autem καὶ ἐν τῷ πολέμῳ omittere, quia post ἥεις πολεμήσων abundat, intrusum opinor solum, ut habeat ἔνθα . . . ἄμεινον ἦν quo referatur, at enimvero πολεμήσων nihil aliud quam ἐν τῷ πολέμῳ. — σιδηροφορεῖν μᾶλ. ἢ χρυσ. ἄμεινον ἦν ‖ om. μᾶλλον ἢ χρυσ. ΩΓΦ Mut. — ὅπως ἂν διαφθείρειε ‖ om. ἂν Cob. Ddf. Mehler.

c. 14. ὑπὸ μάλην ‖ μάλης ΩΓΦ Ups. — μόνον ὃ τότε δυνατὸν ἦν ‖ ὃ μόνον Sbdt. cf. supra ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν (ΩΓΦ) add. μοι Φ Mut. Ups. — προσιόντα ‖ προϊόντα Sbdt.

c. 15. πολὺ ὑμῶν ἀθλιώτερον ‖ ἡμῶν ΩΦ Mut. Ups.

c. 16. τίς οὖν ἦν ‖ add. πρό γε τούτου, ὦ θαυμάσιε Sbdt. ex vestigiis codicum inprimis Φ et Ups.

c. 17. ἀοίκητος ἑστὼς ‖ ἄοικος καὶ ἀνέστιος Fr. (ἄοικος ΓΦ Ups.) cf. de sacrif. c. 11. — τί δαί; ‖ τί δέ; ΩΓΦ Mut. Ups. — δορατίῳ ‖ δόρατι ΩΓΦ Ups.

c. 18. εἶτά σε ‖ εἶτα σὲ Ddf. Mehler. — μὴ ἀνάκρινε τὸ τοιαῦτα ‖ ταῦτα ΩΓΦ Ups. — καταγελᾷς μου καὶ σὺ ‖ [καὶ] Mehler ΩΓΦ Mut. — ἐχρῆν ὀκνεῖν ‖ ὀκνεῖν χρὴ Sbdt. (Ω Mut.). Nam χρὴ dicitur de iis quae nondum facta sed facienda sunt, ἐχρῆν de iis, quae iam

facta vel non facta esse dolemus. cf. supra *χρὴ γὰρ τἀληθὲς λέγειν.* — *ἀπολιμπάνεις* ‖ . . . *νοις* ΩΓΦ Ups.

c. 19. *γενν. ἀλεκτρυόνων* ‖ *ἀ. γεν.* ΩΓΦ Ups. — *Περικλῆς* ‖ *ὁ Π.* ΩΓΦ.

c. 20. *Κυνίσκος* ‖ *Κυνικός* Fr. Mehler. — *οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, καὶ εἴ τι μάλιστα χαίροις καλούμενος* ‖ . . . *καίτοι τί μάλιστα χαίρεις καλ.*; Sbdt. firmatum codicum auctoritate Ups. (*καίτοι τι*) ΩΓ (*καίτοι τί*). Cf. Lucianea p. 108. — *διοίσει οὐδὲν ἤντ᾽ Εὐφ. ἤντε Πυθαγ. ἢ Ἀσπ. καλῇς ἢ Κρ.* ‖ *ἤντ᾽* — *ἢ* — *ἤντ᾽* (ΩΓΦ Ups.) — *ἢ* Sbdt. Mehler.

c. 21. *καὶ ἤν τε ἐσφέρειν δέῃ.* Cf. ad Toxar. c. 20.

c. 22. *τυραννήσεις* ‖ *τυραννεῖς* ΩΓΦ Ups.

c. 23. *πρόσεισιν* ‖ *ἐπιβουλεύει* ΩΓΦ Fr. Secutus sum optimos codices, quod ita rectius per imagines procedit oratio. — *ἀποσεισάμενος τὴν ἄσην* ‖ *ἀπ. ἀσιτίᾳ τὴν ἄσην* Sbdt. (*τῇι ἀσιτίᾳ* ΓΦ) *„expulso morbo ieiunio.“* — *ψυχροῦ τε ὁρῶν ἐμφορούμενον* ‖ *σε* (Fr.) Sbdt. Mehler. — *καταδύσης τῆς τυραννίδος* ‖ *καταλυθεὶς τ. τ.* ΩΓΦ Ups.

c. 24. *Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας . . . ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας* ‖ *ἀξίαις* Sbdt. firmat. solo A, sed somn. c. 2 *λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις* ΩΦΓ. — *κἀκείνων γὰρ ἕκαστος ἔκτοσθεν μὲν Ποσειδῶν τις* ‖ *κἀκείνων γὰρ τὰ ἐκτὸς ὁ μὲν Ποσ . . . τις* Sbdt. Optimorum codicum (ΩΓΦ Ups.) fide fretus restitui *τὰ ἐκτὸς*, omisso *ἕκαστος* quod ex dittographia sequentis *ἐκτὸς* male insertum. Oppositum est paulo infra *ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τά γ᾽ ἔνδον.* *ὁ* addidi ex cod. ΦΓΦ Ups. — *ἢ μυγαλῶν* ‖ [ ] Sbdt. Mehler.

c. 25. *τό γε ἐξελαύνειν . . . προσκυνούμενον δαιμονίως ἔοικεν ὄντως τῷ κολοσσιαίῳ παραδείγματι* ‖ [*ὄντως*] Sbdt. non recte opinor *δαιμονίως* coniunxerunt cum *προσκυνούμενον,* quod per se significat adorare tanquam deum cf. Fugit. c. 3 *μονονουχὶ προσκυνοῦντες.* Immo *δαι-*

μονίως cum ἔοικεν est coniungendum „*mirum quantum*". Unde patet, abundare prorsus ὄντως quod mihi quidem ex dittographia videtur esse ortum, videlicet ὄν ex εν ext. syll. verbi praeced. ἔοικεν, τως ex sequente syllaba τῷ κολ. — ἄλλον Παρμενίων ‖ Ἀλέξανδρον Π. Sbdt. — ὅμοιος τρόπος θανάτου ἄλλος . . . ὁμοιότροπος θάνατος Fr. ΩΓΦ Ups.

c. 27. ἐννοεῖτε ‖ ἐπιτηδεύετε ΩΓΦ Ups.

c. 28. ἣν . . . ἐργάζηται ‖ ἐργάσηται ΩΓΦ Ups. — ὡς μὴ κωλεύοις διὰ θάτερον τῆς οὐρᾶς μέρος ‖ ὡς μὴ κωλεύοι σοι θάτερον . . . μέρος (?) Madvig.

c. 29. ἀναπεπέταστai ‖ ἀναπέπταστai Cob. Φ. — οὐδεὶς ὅλως ‖ ἄλλος ΩΓΦ Ups. — περὶ τὸν ἱππῶνα ‖ ἵππον Sbdt. ΩΓΦ Ups. Stabulo non tanta cura opus est quanta equo. — ἰδοὺ πάλιν ἐψόφηκέ τις ἐπ' ἐμὲ δηλαδή ‖ Interpungendum post τις. — πολιορκοῦμαι καὶ ἐπιβουλεύομαι ‖ [καὶ ἐπιβουλ.] ΩΦ Ups., (suprasc. Γ), om. praesertim cum quae est summa Simonis anxietas ac timor, quo breviora sunt enuntiata, eo aptiora. Accedit quod iam supra dixit Simon: πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι. Denique non iam de clandestinis consiliis (ἐπιβουλεύουσιν) sed de aperta vi (πολιοικοῦμαι) agitur.

Consentiunt fere ΩΓΦ (antiqua manus), Ups., accedit singulis locis auctoritas Mutinensis. (cf. pag. 247).

ICAROMENIPPUS.

Cod. Marc. (434) Ω. Vat. (87) 𝔄. Vat. (90) Γ. Vat. 1324. Laurent. (77) Φ antiqua manus Upsal. (Ups.). Urbin. (121) Urb.

c. 1. ἂν ὁδὸς καὶ ταῦτα γένοιτο . . . μιᾶς ἡμέρας ‖ ἄνοδος . . . ταῦτ' ἂν γένοιτο Ddf. Sbdt. (1324). — ἡλίους καὶ σελήνας ‖ σελ. τινας K. Schwartz. om. τινας post σταθμούς.

c. 2. *οὐδὲν ἐδέησέ μοι . . . τῆς κλίμακος* *ο ὐ δ ὲ π α ι δ ι κ ὰ γ ε ν έ σ θ α ι* ‖ *οὐδὲ τ ο ῦ π. γ.* Schwartz. — *ὑπὲρ α ὐ τ ὸ ν Δαίδαλον* ‖ *τ ὸ ν* Φ.

c. 4. *οὔτε τὸν δημιουργὸν ο ὔ τ' ἀ ρ χ ὴ ν* ‖ *ο ὔ τ ε τ ὴ ν ἀρχ.* Sbdt., secundum cod. Urb., contra auctoritatem ΩΓ 1324 Φ Ups. — *ἐ δ ο κ ί μ α ζ ο ν* ‖ *ἐ δ ό ξ α ζ ο ν* K. Schwartz, cf. c. 8. — *αὐτόθεν* ‖ *αὐτόθι* Ups.

c. 5. *πρὸς τὸν α ὐ τ ο ῦ λόγον* ‖ *αὐτοῦ.* — *περὶ τῶν ὄ ν τ ω ν* ‖ *π. τ. λ ό γ ω ν* Ω𝔄Γ 1324 Φ Ups. Non possum adduci ut assentiar Fritzschio, qui pro *τῶν ὄντων* vult *τῶν ὅλων*. Nam de universo orbe terrarum dissentire non ita absurdum est, sed quod omnino in philosophorum disputationibus tanta est sententiarum diversitas. Cf. paulo infra *ὃ δε πάντων χαλεπώτατον ὅτι μηδὲ ἅτερος θατέρῳ λ έ γ ο ν τ ε ς ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα . . πείθεσθαι με ἠξίουν* c. 8 *ἐνατιότητα ὁπόση τῶν λ ό γ ω ν.* — *καὶ σφαίρας τινας π ο ι κ ί λ α ς τὸν οὐρανὸν δῆθεν ἐ π ι μ ε τ ρ ο ῦ ν τ ε ς . . .* ‖ *π ο ι κ ί λ λ ο ν τ ε ς,* — *ἐ π ι δ ε ι κ ν ύ ν τ ε ς.* Cum praecedant *ἀναμετροῦντες, καταγράφοντες, διασχηματίζοντες,* manifestum est, requiri in ultimo quoque orationis membro verbum, quamobrem *π ο ι κ ί λ α ς* mutavi in *π ο ι κ ί λ λ ο ν τ ε ς* cf. Hom. Il. XVIII, 590: *ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περίκλυτος ἀμφιγυήεις.* Extremum autem verbum ex *δῆθεν* colligi potest omnia quae antea nominata sunt complecti, itaque non aptam esse metiendi (*ἐπιμετρεῖν*) vocem, qua in prioribus iam usus est (*ἀναμετρεῖν*), sed aliud necessarium esse vocabulum. Conieceram igitur *ἀναπλάττοντες* „*imaginem quasi caeli exprimere*“, vel quod magis placet et in margine cod. Γ legitur *ἐ π ι δ ε ι κ ν ύ ν τ ε ς, m o n s t r a r e.*

c. 7. *τὸ ποτὸν ἐ ξ ἴ σ ο ν διανέμοντες* ‖ *ἑ ξ ῆ ς* A, Ω𝔄Γ Ups.

c. 8. *ὁ π ό σ η τῶν λόγων* ‖ *τ. λ. ὁπόση* Urb. — *ἐ ν ν ο ε ῖ ν* ‖ *ἐ π ι ν ο ε ῖ ν* Sbdt. (ΩΓ 1324 Φ Ups.). *ἀ π ε φ α ί ν ο ν τ ο* — *ἀ π έ φ α ι ν ο ν* K. Schwartz.

c. 10. *ὅ π η τῶν λόγων* ‖ *ὅ π ο ι* Cob. — *τούτου δέ μοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα μάλιστα καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λο-*

γοποιὸς Αἴσωπος ‖ μαλ. ἡ ἐπιθυμία, om. καὶ ΓΦ Ups. Urb.

c. 11. ἰλλιγιῶν ‖ ἰλλιγίων Cob.

c. 12. ἀποστίλβων ‖ ὑποστίλβων ΩΓ 1324. — ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς ἀπηρεισάμην ‖ ἐς τι ἀτενὲς Sbdt. quod unus omnium servavit Urb. — Si quis enim ex loco altissimo vel turri vel monte deorsum circumspiciat, primum vertigine quasi obcaecatus nihil fere dignoscit neque prius res discernit quam in una aliqua re (τι) quasi fixi haereant oculi ita, ut recuperata quiete tollatur vertigo. Cf. Bis. Acc. 27: ἐδόκει μοι . . . ἀτενὲς ὁρᾶν εἰς ἐμέ. Sympos. c. 34: ἐς μόνα τὰ βέβαια . . . ἀτενὲς ἀφορῶντες.

c. 13. ἁρπάσας ‖ ἀναρπάσας ΩΓ 1324 Φ Ups. — κατοικῶ ἀεροβατῶν ‖ κατοικῶν ἀεροβατῶ K. Schwartz.

c. 14. ὁ βασιλεὺς καὶ γνήσιος ἀετ. ‖ ὁ γνήσιος καὶ βασιλεὺς ΩΓ 1324 Φ. — μικρὸν ἀναστὰς ἐπισχὼν ‖ ἀναστ. μικ. ἐπισχ. Fr. K. Schwartz.

c. 16. περὶ μισθοῦ ‖ π. τοῦ μισθοῦ K. Schwartz.

c. 19. ἄνω; ‖ ἄνωθεν Cob. Fr. — πλὴν αἵ γε πόλεις ‖ καὶ μὴν Sbdt. Non enim opponuntur civitates sed aequiparantur. — διασείσας ἐμαυτὸν ‖ διατείνας Sbdt. ex cod. Γ διασείσας (τ ν supra) (sic) ⟨„*expansis tamquam alis*“⟩ cf. c. 22 πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον.

c. 21. τὸν ἐπὶ σκηνῆς ἑκάστου βίον ‖ ὑπὸ Sbdt. Nam ἐπὶ τῆς σκηνῆς est in scaena i. e. in propatulo, ὑπὸ σκηνῆς post scaenam, in postscaenio „*non decet occultam hominum intra parietes vitam patefacere*“. Cf. Philostrati vit. Apoll. VI. 11 τὸ ὑπὸ σκηνῆς ἀποθνήσκειν ἐπενόησεν ὡς μὴ ἐν φανερῷ σφάττοι. Cf. Sommerbrodt, de Aeschyli re scaenica III in ‚Scaenica collecta‘ p. 140. — οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι παρ' αὐτῶν γεωμετρουμένη ‖ οὔπω Sbdt. Sic ego correxi, quod necessarium videtur ad sensum: „*nunquam enim in pace vivere possim dum illi disputationibus suis cottidie me*

cruciant (*obturbant*)". quam emendationem in editione omissam esse doleo.

c. 22. μετ' ὀλίγον . . . τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτε || ἀπέκρυπτον Bk. Ad quam lectionem comprobandam Fr.: „*aëronautae enim* τὴν γῆν ἀποκρύπτουσιν *h. e. sensim terram e conspectu amittunt*". — ἵν' αὐτῶν τὴν περίεργον ἂν γλῶτταν διέφυγον || ἂν delevi cum Upsal. et Cob.

c. 22. τὸν αὐτὸν τρόπον ἑπτ. || τὸν αὐτόν μοι in marg. cod. Γ.

c. 23. μάλα φοβερῶς δριμύ τε καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδών || [φοβερῶς] Baar Sbdt. — ἐπὶ ξενίᾳ || ἐπὶ ξένια Cob.

c. 24. Ὀλύμπιον || Ὀλυμπίειον Halm.

c. 26. ὁ Βορρᾶς || Βορέας 𝔄Γ Ddf. — τοὺς Κορύβαντας || τὸν Κορύβαντα Sbdt. Deor. Concil. c. 8 ἀλλ' ὁ Ἄττις γε καὶ ὁ Κόρυβας καὶ ὁ Σαβάζιος. — τὸν Ἄττην || τὸν Ἄττιν Ω𝔄 Urb. in ras. Γ.

c. 27. ἀποβλέποντά που || ποι 𝔄Γ 1324 Ups. — ἀνενηνεγμένον || ἀνηνεγμένον Γ 1324 Urb. — ὑποβεβρεγμένος || ὑποβεβρεγμένοι Ddf.

c. 29. μάλιστα || μ. γε 𝔄. — ἐπιπολάζον || ἐπιπολάσαν Γ.

c. 31. τὸν διατεινόμενον αὐτῶν || αὐτὸν 𝔄 Urb.

LUCIANI AMORES.

Lectiones Codicum

Marciani 434 Ω posterioris part. Cod. N. 51 Fol. 290 sq.
Vaticani 87 𝔄 c. 1—20
Vaticani 90 Γ c. 1—13 Sommerbrodt c. 14—54 Rohde.

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *παιδιᾶς* ‖ *παιδείας* Ω — *κατεύφρανεν* ‖ *κατεύφραινεν*? Ω — *εὑρέθης* ‖ *εὑρέθη* Γ — *ἐφεῖται* ‖ *ἀφεῖται* 𝔄Γ — *Ἡράκλεια* ‖ *Ἡρακλέα* Γ — *δοκεῖ μοι* ‖ *μ. δοκεῖ* 𝔄

c. 2. *εἰς τοὺς ἐφ.* ‖ *ἐς τ. ἐφ.* 𝔄 — *ἀπ' ἄλλων* ‖ *ἐπ' ἄλλων* Ω𝔄Γ — *πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς προτέρους* ‖ *π. ἢ. λ. τῶν προτέρων* Ω *π. ἢ λ. τὸν ἔργον* 𝔄 *πρ. ἢ λ. τὸν προτέρους* Γ — *δεύτεροι* ‖ *δ ἐύ* (sic) 𝔄 — *Λερναῖα* ‖ *Λερνέα* Γ — *παλιμφνοῦς* ‖ *παλινφυοῦς* 𝔄 — *οὕτω* ‖ *οὕτως* ΩΓ — *ὄμμασιν* ‖ *σώμασιν* 𝔄 — *εἰς αὐτὸν* ‖ *εἰς αὐτὸν* Ω𝔄 — *ὕβρεις* ‖ *ἔρις* 𝔄Γ — *ἀγροικίαν* ‖ *ἀγροικείαν* Γ —

c. 3. *προσεκλήρωσε* ‖ ..*ν* Γ — *γυναιξὶν* ‖ *γυναιξὶ* Ω — *σαυτὸν* ‖ *σαυτῆς* 𝔄 — *ὅτι σοι* ‖ om. *σοι* 𝔄 — *οὐδ' ἐμπ.* ‖ *οὐδὲ ἐμπορ.* ΩΓ (Rohde) — *ἐμπορικὰς ἅλας καὶ στρατ.* ‖ *ἐμπ. ἄλλος οὐδὲ στρ.* 𝔄 *ἐμπ. ἄλλας καὶ στρ.* Γ — *μὴν* ‖ *μιν* in ras. Ω *μιν* Γ — *καὶ αὐτὸ* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄Γ — *ἴσῃ* ‖ *ἴσηι* Γ — *ἴσῃ δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω𝔄Γ — *ἡδονὴ* ‖ *ἡδονῆι* Γ — *τὸ παρεῖναι* ‖ *τῷ π.* Ω𝔄 *τῶι π.* Γ — *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄Γ — *τὴν φωνὴν* ‖ *τῇ φωνῇ* Ω — *ἴσην* ‖ *ἴσῃ* Ω — *εὐθὺς* ‖ *εὐθὺ* 𝔄, ς in ras. Γ

c. 4. *ἐτήσιον* ‖ *αἰτήσιον* Γ — *παραταθεῖσαι* ‖ *παρατεθεῖσαι*

in ras. Ω — ἀσμενίζοντας ‖ εἰασμενίζοντας? 𝔄 — αἱρήσῃ ‖ αἱρήσει Γ — πεπίστευκε ‖ πεπίστευκεν Γ

c. 5. ἡγῇ ‖ ἡγεῖ Γ — εἰδὼς ὅτι λίαν σπουδαία ‖ εἰδὼς ὅτι λίαν ἀλλ' οὐ παλαιᾶς Ω𝔄Γ — ὅτου ‖ ὅτε Ω𝔄 (Γ Rohde) — συντόνως ‖ συνιὼν ὡς Ω𝔄 — διήρητο ‖ διήρηται 𝔄Γ — τὰ πάθη ‖ τὰ πάθη καὶ ΩΓ — διττοὺς ‖ δισσοὺς Ω — ἄργυφα ‖ ἄργηφα 𝔄 — ἥδετο ‖ ἥδεται 𝔄 — ἔρωτος ἄρρενος ‖ ἀρ. ἔρωτος Ω𝔄Γ — ὑπερευφράνθην ‖ ὑπερηυφράνθην Γ — ἀποθέμενος ‖ ὑποθέμενος ΩΓ — ἀπαντικρὺ ‖ καταντικρὺ 𝔄 — καθεδοῦμαι σου ‖ om. σου 𝔄 — δέγμενος ‖ ποτιδέγμενος 𝔄 — περαίνειν ‖ παραίνει Ω —

c. 6. πλεῖν ‖ om. ΩΓ — χρῆθαι ‖ χαίρειν 𝔄 — Λιβυρνοὶ ‖ Λ. λιμίνοι (sic) Γ — Ἰονίῳ ‖ Ἰωνίῳ 𝔄 — πάντας ἐπιχωρίους ‖ π. τοὺς ἐπιχ. 𝔄 — στρατείας ‖ στρατιᾶς 𝔄Γ — ἐπὶ θάλατταν ‖ ἐπὶ τὴν θ. 𝔄 ἐπὶ θάλασσαν ΩΓ — τῆς πρύμνης ἐπιβ. ‖ τ. πρύμνης οὖν ἐπιβὰς 𝔄Γ — αὖραι ‖ αἱ αὖραι 𝔄 — ἄραντες ‖ ἀκαρὶ Ω ἀκαρῆ 𝔄Γ — προσεστείλαμεν ‖ προεστείλαμεν 𝔄 — πιμπλαμένου ‖ πιμπραμένου ΩΓ (?) — ἐλάττονι ‖ ἐλάττονος Ω — διιπτάμεθα ‖ διειπτάμεθα Γ — αὐτὸ ‖ αὐτῷ 𝔄 αὐτῶι Γ —

c. 7. ἀλλ' ἅ γε ‖ ἀλλά γε Ω — παιδιᾶς ‖ παιδείας Ω — Ἡλιάδος ‖ Ἡλιάδων 𝔄Γ — Ῥόδου ‖ Ῥόδοι Γ

c. 8. τὸ σκάφος ἔξαλον ‖ ἔξαλον τ. σκ. Ω — δύο ἢ καὶ τρεῖς ‖ om. καὶ Γ, δυ' ἢ τρεῖς om. καὶ Ω — διαφόρου ‖ διάφοροι Ω𝔄Γ —

c. 9. ταυτησὶ ‖ ταύτης 𝔄 — ἐπτόητο ‖ ἐπτοεῖτο ΩΓ — παρ' ἐμοὶ ‖ παρ' ἐμὲ Ω — γήθους ‖ γέθους? Γ γει? Ω — περαιτέρω ‖ περαιτέρωι Γ — ἀνθεστιάσετε ‖ ἀνθεστιάσητε Γ — ὁ πρότερος ‖ ὁπότερος Ω𝔄 —

c. 10. ἐγὼ ‖ om. 𝔄 — τῇ δ' ἐπιούσῃ ‖ τῇ δὲ ἐπ. 𝔄Γ — ἀγένειος ‖ ἀτώφος sic? 𝔄 — ὑπογραφέντος ‖ ὑπογράφοντος Ω𝔄 — γυναικῶν μεστὸν ‖ μ. γ. 𝔄 — αὐτοῖς ‖ αὐτοὺς Ω — ἀκαρῆ ‖ ἀκαρὶ Ω — Ἀθήνησι ‖ Ἀθήνησιν Γ — τοῦ χρόνου ‖ om. τοῦ ΩΓ — ἀψιμαχίαι

τινὲς ἐπ' ὀλίγον ‖ *ἐπ' ὀλίγον ἀψιμ. τ.* Ω𝔄Γ — *αὐτοῖς* ‖ *ἐπ' αὐτοῖς* ΩΓ, om. *αὐτοῖς* 𝔄

c. 11. *προσορμίσαι* ‖ *προσορμῆσαι* ΩΓ — *τοῦ Ἀφροδίτης ἱεροῦ* ‖ *καὶ τοῦ Ἀφρ. ἱεροῦ* Ω *καὶ τὸ Ἀφρ. ἱερὸν* Γ — *πομποστολούσης* ‖ *πε(?)μποστολούσης* Ω — *ἀγελαστὶ* ‖ *ἀγελαστεὶ* Ω — *τἆλλα* ‖ *τἄλλα* ΩΓ *ἄλλα* 𝔄 — *ἐδύνατο* ‖ *ἠδύνατο* 𝔄 — *νεὼν* ‖ *νεὼ* Γ — *τῆς Κνιδίας* ‖ om. *τῆς* 𝔄 — *Θεσπιαῖς* ‖ *Θεσπειαῖς* Ω

c. 12. *αἴθριον* ‖ *ἔθριον* Γ — *ἦν* ‖ *ἣ* Γ (Rohde) — *ὥρια* ‖ *ὅρια* Γ — *ἔχοντα καρπὸν* ‖ *ἔχ. καρπῶν* Γ Rohde — *κυπαρίττων* ‖ *κυπαρίττος* Ω *κυπαρίττον* Γ — *γε* ‖ *τε* Ω — *προσείρπυζε* ‖ *προσείρπυε* ΩΓ *προσειρπε* 𝔄 — *βότρυσιν* ‖ *βότρυσι* Ω𝔄 — *τὸ παρ' ἀμφοῖν* ‖ *τὰ π. ἀμφ.* 𝔄 — *ὑπὸ ταῖς* ‖ *ὑπὸ τῶν* 𝔄

c. 13. *παρῄειμεν* ‖ *παρῄημεν* Γ — *τοσοῦτό γε* ‖ *τοσοῦτόν γε* Ω𝔄 — *εἶπε* ‖ *εἶπεν* Γ — *ἔστι* ‖ *ἔστιν* Γ — *θέλουσι* ‖ *θέλουσιν* Γ — *καὶ κατὰ νώτου* ‖ om. *καὶ* 𝔄Γ — *εὐμαρείας* ‖ *εὐμαρίας* Γ — *παρελθοῦσι* ‖ *παρελθοῦσιν* Γ

c. 14. *κλειδοφ.* ‖ *κλιδοφ.* Γ — *εἶχε* ‖ *εἶχεν* Γ — *ἐλλιπεῖς* ‖ *ἐλλειπεῖς* Ω — *μήτε* ‖ *μηοτίὸ*? m. 1 Γ — *πιότητα* ‖ *ποιότητα* Ω𝔄 — *ἑκατέρων* ‖ *ἑκατέρου* 𝔄 — *τοιοῦτος* ‖ *τοιοῦτο* 𝔄 — *Γανυμήδης* ‖ *Γαννυμήδης* 𝔄 — *τὸ νέκταρ* ‖ *τὸν νέκταρα* corr. in *τὸ νέκταρ* ras. Γ — *ἐνθεαστικῶς* ‖ *ἔνθα ἀστικῶς* 𝔄 — *ἀνυγραίνων* ‖ *ὑγραίνων* 𝔄 — *τακερόν* ‖ *τακηρόν*? Γ

c. 15. *εἴδομεν* ‖ *ἴδομεν* Γ — *τἆλλα* ‖ *τὰ ἄλλα* Ω𝔄 — *νομίζων* ‖ *νομίσας* 𝔄 — *αὐτὸν* ‖ om. Ω𝔄Γ — *ἐνδιατρίβοντα τῷ ναῷ* ‖ *ἐν τῷ ναῷ ἐνδιατρίβοντα* Ω *ἐν τῷ ναῷ διατρίβοντα* 𝔄 *τῷ ναῷ ἐνδιατρίβοντα* Γ — *δεισιδαίμονος* ‖ *δισιδ.* Γ — *ἁγιστείας* ‖ *ἁγιστίας* 𝔄Γ — *ἔκ τε γὰρ* ‖ om. *τε* Ω

c. 16. *θελήσειε* ‖ *θελήσειεν* Γ — *ἐπίσκοπα* ‖ *ἐπὶ σκοποῦ* Ω *ἐπισκοποῦ* 𝔄Γ — *συμφορᾷ κατήφει* ‖ *σ. καὶ κατ.* 𝔄Γ — *κατήφει καὶ δι' ὀλ.* ‖ *κατηφεῖ*, om. *καὶ* 𝔄ΩΓ — *ἀστοχίαν* ‖ *ἀστοχείαν* Γ — *ἐθεράπευεν* ‖ *ἐθεράπευε* 𝔄 — *ἀπενοήθησαν* ‖ *ἐπενοήθησαν* Ω𝔄Γ — *ὄπισθε* ‖

ὄπισθεν 𝔄 — ἡ λάλος ‖ ἢ ἄλλος Ω𝔄Γ — ὤφθη ‖ ἐφάνη 𝔄 —

c. 17. οὐκ ἂν ‖ οὐκ κἂν Ω — Θεσπιαῖς ‖ Θεσπειαῖς ΩΓ — ὑπὸ σοῦ ‖ ἀπὸ σοῦ 𝔄Γ — μοι ἔδοξε ‖ ἔδ. μοι Ω𝔄Γ — προσωμίλησε ‖ ...ν Γ — μηδ᾽ ἐν τῷ θήλει ‖ μηδὲν, omissis ἐν τῷ θήλει Ω𝔄Γ — ἔχεσθε ‖ ἔχεσθαι Γ — ἐστι νόμος ‖ νόμος ἐστι Ω ἔστιν Γ — φιλονεικίας ‖ φιλονεικείας Γ — ἀποτείνασθε ‖ ἀποτείνασθαι Γ ἀποτείνεσθε Ω — ἰκαρίαν ‖ ἰκαριὰν 𝔄 — μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι ‖ τέρψαι 𝔄 om. μετὰ et ὠφελῆσαι — ὄχλος ‖ om. Ω𝔄Γ — ἢ ‖ ἦν Γ — μέμνησθε ‖ μεμνῆσθαι ΩΓ — δὲ ὡς ‖ δ᾽ ὡς Ω𝔄

c. 18. καλῶς ἔδοξα ‖ κ. δ᾽ ἔδοξα 𝔄 — ἐξήειμεν ‖ ἐξῆμεν Ω𝔄 ἐξῄμεν Γ — ἐν ἑαυτοῖς ‖ om. ἐν 𝔄 — Πλαταιᾶσιν ‖ Πλατεᾶσιν Ω𝔄Γ — ὑπηχοῦσι ‖ ὑπερηχοῦσι Γ — ἐν μέσῳ ‖ ἐν μέσῳ δ᾽ ἐγὼ Ω — αὐτὴν ‖ om. 𝔄 — ἐπὶ ταῖς ὀφρύσιν ‖ ἐπὶ αὐταῖς ὀφρ. Ω ἐπ᾽ αὐταῖς ὀφρ. 𝔄Γ ὀφρύσιν Γ — προθεὶς ‖ προςθεὶς Ω —

c. 19. ἐπιστάξῃς ‖ ἐπιτάξῃς Ω — γυναιξὶ ‖ γυναιξὶν Γ — ἄρρεσιν ‖ ἄρσεσιν ΩΓ — πρωτόρριζον ‖ πρωτόριζον Ω𝔄 — ἀξιῶ ‖ ἀξιων sine acc. Ω — εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ‖ ἐς τ. ἀ. χρ. 𝔄 — δοχεῖον ‖ δοχ. ἀγγεῖον Ω𝔄Γ — κοινὸν ‖ καινὸν οὖν Ω κοινὸν οὖν 𝔄Γ — οἰκείας ‖ ἰδίας 𝔄Γ — τἄρρεν ‖ τὸ ἄρρεν 𝔄 — μένουσιν ‖ μέλουσιν Γ

c. 20. ὁ βίος ‖ τῶν ἀνθρώπων ὁ βίος 𝔄 — ἐπειθάρχει ‖ ἐπιθάρχει Γ — ἀρετήν ‖ ἀρετῇ Ω — ἡλικίας ‖ ἡλικείας Γ — ἐγίγνοντο ‖ ἐγίνοντο 𝔄Γ — παρενόμησε ‖ παρηνόμησε 𝔄 παρενόμησεν Γ — εἶδεν ‖ om. 𝔄 — συνῆλθε ‖ συνῆλθεν Γ — σπείραντες ‖ σπείροντες Γ —

c. 21. τούτοις ‖ εἴποις ΩΓ — παραμεῖναν ‖ προσμεῖναν Ω — μαραίνει ‖ μαραίνειν Ω — μεταίχμιον ‖ μετέχμιον Γ — εὐπρεπῶς ‖ εὐπρ. c. lacuna Ω — ἀγνοῇ ‖ ἀγνοεῖ Γ —

c. 22. ταῖς μ. γυναικῶν ἂν ὁμιλίαις ἠρκούμεθα ‖ τ. μ. γυν. ὁμιλίαις ἂν ἠρκ. ΩΓ — ἐπιμαίνονται ‖ ἐπιμένονται Γ — τί δὲ ‖ τί δαὶ Ω — μεταδιώκουσι ‖ μετα ...ν

Γ — *λυκαίναις* ‖ *λυκαίναι* Γ — *εἴληχε* ‖ *εἴληχεν* Γ — *ἠρέθισθε* ‖ *ἠρέθισε* Ω —

c. 23. *φενακίζομαι* ‖ *φαινακ.* Γ — *ὑπαχθῆναι* ‖ *ὑπ...θῆναι* (sic c. lacuna) Ω — *καλοῦσιν* ‖ *καλοῦμεν* Ω — *καγχάζειν* ‖ *κακχάζειν* Γ — *ἐπὶ τὸ νέον* ‖ *ἐπὶ τὸν ν.* ΩΓ — *ἢ* ‖ *ἦ* Ω — *ἔπεσι* ‖ *ἔπεσιν* Γ — *Νιρέως* ‖ *Νειρέως* Γ —

οις *άσι*
c. 24. *τελείοις* ‖ *τελείων* Γ — *ἀνδράσι* ‖ *ανδρῶν* Γ — *ὁρμὰς παθῶν* ‖ *παθῶν ὁρμὰς* ΩΓ — *ἀρ. φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκὸς ἦν* ‖ *ἀρ. εἰκὸς ἦν Ἀλκ. φιλεῖν* ΩΓ — *ἠκρωτηρίαζε* ‖ *ἠκρωτηριάζετο* ΩΓ — *τὰ θεῶν ἀγ.* ‖ om. *τὰ* ΩΓ — *Δεκελείας* ‖ *Δεκελίας* Γ — *μεταβὰς* ‖
σ
α(?) Γ — *τοῦ σώματος* ‖ om. *τοῦ* ΩΓ —

c. 25. *ἐπὶ τὴν ὑμετέραν, ὦ Καλλικρ.* ‖ *ὦ Κ. ἐπὶ τὴν ὑμετέραν* Ω — *εἴθε γε* ‖ om. *γε* ΩΓ — *ἐπέκλωσε* ‖ *ἐπέκλωσεν* Γ — *ἡλικίας μέσης* ‖ *μεσ. ἡλ.* ΩΓ — *τοῦ γήρως* ‖ om. *τοῦ* ΩΓ — *ὁμίλημα* ‖ *ὁμείλημα* Γ —

c. 26. *ἀποπειρῴη* ‖ *ἀποπειράσῃ* Ω — *σελίνων* ‖ *σελείνων* Γ — *ἀκαρῆ* ‖ *ἀκαρὶ* Ω —

c. 27. *διατιθεῖσιν* ‖ *διατεθεῖσιν* ΩΓ — *εὐφραίνωνται* ‖ *εὐφραίνονται* Ω — *τράπεζαν* ‖ *ἑστίαν* Γ — *μόνοι* ‖ *μόνον* Ω — *εὐφραινόμεθα* ‖ *εὐφραινώμεθα* Γ — *ἰδίᾳ τι χρηστὸν* ‖ *ἰδ. τινι χρηστ.* Ω — *λαμβάνοντας* ‖ *λαμβάνουσιν* suprascr. *λαμβανόντων* Ω *λαμβάνουσιν* Γ — *ἐκεῖνο* ‖ *ἐκείνῳ* Ω *ἐκείνωι* Γ — *διαθεὶς ἦ* ‖ *διαθήσειν* Γ — *μερισαμένους* ‖ *μετρισαμένους* Ω — *ἀντιπαρασχεῖν* ‖ *ἀντιπαρέσχον* ΩΓ — *ἂν ὀχλήσειας* ‖ *ἀνοχλήσιας* Ω —
ξ (m. 1)
ἀνοίξαντα ‖ *ἀνύσαντα* Ω *ἀνύσαντα* Γ

c. 28. *εἰ ἡ μὲν* ‖ om. *ἡ* ΩΓ — *δύναται* ‖ *δύνανται* Γ — *πρὸς ἀλλήλους* ‖ *π. ἀλ. δὲ* ΩΓ — *ὁμιλησείτωσαν* ‖ *ὁμιλησάτωσαν* ΩΓ — *ἀσπόρων* ‖ *ἀσπόρως* Γ — *ἀνέδην* ‖ *ἀναίδην* ΩΓ

c. 29. *παθαινόμενος* ‖ *παθεν.* Γ — *Περίκλειον δὲ πειθὼ* ‖

Περικλεῖ δὲ πεῖθον Ω *Περικλεῖον δὲ πεῖθον* Γ — *ἐν ἑνὶ* ‖ om. *ἐν* ΩΓ —
c. 30. *ἀμοιβαίων* ‖ *ἀμοιβέων* Γ — *μετουσία* ‖ *μετουσίας* Γ — *ὁπόσαι προὔχειν..ἐδ.* ‖ *ὁπίσαι αἱ*(?) *πρ...ἐδ.* ΩΓ — *ἐφῆκεν* ‖ *ἀφῆκεν* Ω — *οὐχὶ* ‖ *οὐχ ἡ* Ω — *μελιχρόν* ‖ in marg. m. 1. *μελοποιὸν* Γ — *οὕτως ἂν* ‖ *οὕτω σὺν* Ω — *Ἀσπασίᾳ* ‖ *Ἀσπασία* — *Πυθαγορείου* ‖ *Πυθαγορίου* Ω — *παιδιᾶς* ‖ *παιδίας* Γ —
c. 31. *ἀρετῆς καὶ ἡδονῆς* ‖ *ἡδ. καὶ ἀρ.* Ω — *εὐξαίμην γ. ἂν* ‖ om. *ἂν* Γ — *Λυκείου* ‖ *Λυαίου* Ω *Λυκίου* Γ — *αὐτὴ τάχα ἂν* ‖ *τάχα ἂν αὕτη* Ω — *ἐροδάμνων* ‖ *ὀροδαφνῶν* ΩΓ — *σκιοέντα* ‖ *σηροέντα*? Ω — *εἴξαντες* ‖ *νικηθέντες* ΩΓ —
c. 32. *ὁποῖον* ‖ *ὁποῖα* Ω — *παίζουσι* ‖ *παίζουσαι* ΩΓ — *ἐσχάτους* ‖ *ἐσχάτου* Γ — *εἴργηται* ‖ *εἴγηται* Γ — *δεθὲν* ‖ *δοθὲν* Ω — *ἐξαίρετον* ‖ *αι* (m. 1) *ε* Γ
c. 33. *μόνος δὲ* ‖ *μόνος γὰρ* Ω — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *πᾶσι* ‖ *πᾶσιν* Γ — *πάντη* ‖ *πάντηι* Γ — *ὁ βίος ἀμαθὴς* ‖ *ἀμ. ὁ βίος* ΩΓ — *διαίτης* ‖ *αι* (1) *ε* Γ — *ηὐκαίρουν* ‖ *..κέρ* Γ — *τούτου* ‖ *τοῦ* Γ — *εἰκαίαν* ‖ *κέ* Γ — *εἶδον* ‖ *ἴδον* ΩΓ —
c. 34. *καταδύσεις* ‖ *καταλύσεις* Γ — *ἠμφιέσαντο* ‖ *ἠμφιάσαντο* Ω — *παλαιῶν* ‖ *πάλαι* Γ — *ᾠκίσαντο* ‖ *ᾠκήσαντο* Ω — *λιτῆς* ‖ *λειτῆς* Γ — *ὑφῆς* ‖ *ὑφ᾽ ἧς* Ω — *ἀπὸ μακρᾶς δύσεως* ‖ *ἀπὸ μικρᾶς λύσεως* ΩΓ — *ἐπλήρωσε* ‖ *ἐπλήρωσεν* ΩΓ —
c. 35. *μὴ δή τις* ‖ *μὴ δέ τις* Ω — *γυναιξὶ* ‖ *...ξὶν* Γ — *τελέως* ‖ *τελείως* Ω — *φθαρῇ* ‖ *φανῆι* Γ — *καὶ τῆς φ.* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ἔμελλον* ‖ *ἔμελλεν* Γ — *ἐλάττον* ‖ *ἐλάσσον*? Ω — *νομίζωμεν* ‖ *νομίζομεν* Ω —
c. 36. *φιλονεικίας* ‖ *κει* Γ — *ὑπεσταλμένῳ* ‖ *ὑπ. τε* Γ — *ἐρῶσι* ‖ *ἐρῶσιν* Γ — *τῷ...τόνῳ* ‖ *τῷτε...τόνῳ* Ω — *ἑκάστῳ* ‖ *ἑκ. ζώῳ* Ω *ἑκ. ζώωι* Γ — *ἐνόμισε* ‖ *ἐνόμισεν* Γ
c. 37. *ἐμπνεῖ* ‖ *ἐμπνέει* ΩΓ — *κεκοινώνηκε* ‖ *..ν* Γ — *οὐδ᾽ Ἐριδ.* ‖ *οὐδὲ Ἐρ.* Ω — *δύω* ‖ *δύο* Ω —

c. 38. φησί ‖ om. Ω — ὑπὲρ τ. δ. ‖ παρὰ τ. δ. ΩΓ — ἐωνούμεθα ‖ ἐωνήμεθα Ω — πειθαρχεῖν ‖ πι Γ — ἄχρι ‖ καὶ ἄχρι Ω — ὡραϊσμένης ‖ ὡραιζομένης Ω —

c. 39. ἂν ἴδοι ‖ om. ἂν Γ — ἴδοι ‖ εἴδοι Γ — πρωΐας ‖ πρὸ μιᾶς ΩΓ — φαρμακεύουσαι ‖ ...κεῦσαι Γ — ὑπνηλὸν ‖ ὑψηλὸν ΩΓ — διαπασμάτων ‖ διασπασμάτων Γ — ἄλλο τι ἄλλη ‖ ἄλλο τις ἄλλη ΩΓ — ὄχλον ‖ ὄχλων in ras. Γ — θησαυρίζεται ‖ προχειρίζεται Ω θησαυρ. (m. 1.) προχ. Γ —

c. 40. ἐρυθαίνειν ‖ ε Γ — χαίτῃ ‖ ε suprascr. αι Γ — τὸν τῶν γεγαμηκότων ‖ om. τῶν Ω, om. τὸν Γ — ἐφειλκυσμέναι ‖ ἐφελκ. Γ — τὶ μεταίχμιον ‖ om. τὸ Ω ε αι(1) Γ — ἀφιᾶσι ‖ ἀφιᾶσιν Γ —

c. 41. μὴ γεγυμνῶσθαι ‖ om. μὴ ΩΓ — δεσμώτας ‖ ? Ω — ὤφελον ‖ ὄφελον Γ — διαμαγευθῇ ‖ διαμεγεθῇ Ω

c. 42. θεὸς ‖ θεατὴς ΩΓ — ἴσασι ‖ ἴσασιν Γ — καὶ — τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν; — ‖ καὶ γὰρ τί δεῖ περιπλ.; ΩΓ — περιπλέκειν ‖ β π(1) π κ(1) Γ — διαφθορὰ ‖ .ὰν Ω — νὴ Δία ‖ ἤδεῖα Γ — ἀπογεύονται ‖ ἀπογεύεται Γ —

c. 43. τὸ ἀληθὲς κατὰ μέρος ‖ κατὰ μ. τὸ ἀλ. ΩΓ — ἄλλο δ' ‖ δὲ Γ — οἶμ' ἅπαντας ‖ οἶμαι πάντας Γ — ἔθνος μιαρόν ‖ ἔθνους μιαροῦ ΩΓ — λάθριοι ‖ λάθριος Ω — τὸ λοιπὸν ‖ om. τὸ ΩΓ — κακαί ‖ καὶ ΩΓ — λέχει τε ‖ om. τε Γ — καὶ φαρμ. ‖ εἶτ' ἐπιβουλαὶ καὶ φαρμακεῖαι Ω εἶτ' ἐπιβ. καὶ φαρμακῖαι Γ — νόσων ‖ νόσοι ΩΓ —

c. 44. τὴν ἱερὰν ‖ om. Ω — χλαμύδα ‖ χλανίδα Ω χιτωνίσκον Γ (in marg. τὴν ἱερὰν χλαμύ Δ) — κόμην ‖ κόμας Γ — καταψήχειν ‖ καταψύχειν Ω καταψίχειν Γ — οὐδὲ ‖ ὡς δὲ Ω — φυλάττουσαι ‖ φυλάττουσιν Γ — δέῃ ‖ δέοι ΩΓ — εὐμελὴς ‖ ευ ε (m. 1) Γ —

c. 45. πυκνούμενον ‖ πυκνούμενος Ω — ἐπινήφουσα ‖ ἐπινηφούσῃ Γ — ἤ τίς ‖ ἤ τις Ω — τῇ γαστρ. ‖ τῆς γ. Γ — μεθ' ἡμέραν ‖ καθ' ἡμέραν Γ —

c. 46. *τίνι δ' οὕτω* ‖ *τίσιν οὕτω* om. *δ'* ΩΓ — *νόσος ἐπιψαύσειεν αὐτοῦ* ‖ *αὐτῷ* ΩΓ — *θαλάττης* ‖ *θαλάσσης* Γ —

c. 47. *συνεξέπνευσεν* ‖ ... *πνευσε* Ω — *ἐξενοδόχησε* ‖ ... *ν* Γ — *τ' ἀπέψα* ‖ om. *τ'* ΩΓ — *εὐπήκτους ὑφάς* ‖ *εὐπήκτος ὑφαῖς* Ω — *ἀξιωτέρου* ‖ *ἀξιοτέρου* Γ — *εἰμ'* ‖ *εἰμι* Γ — *ἡμᾶς δ' ἑ χρ.* ‖ *δὲ* Ω om. *δ'* Γ —

ός(ι)
c. 48. *καταβεβηκός* ‖ .. *εν* Γ — *τῶν σοφῶν* ‖ om. *τῶν* Ω —
ὅτι (m. 1)
ὃς ἅμα ‖ *ὃς οὐχ ἅμα* Ω *ὃς οὐχ ἅμα* Γ — *ὠφελοῦν* ‖ *ὠφελεῖν?* Ω —

c. 49. *ὥρισε* ‖ ... *ν* Γ — *Ἐρχίος* ‖ *ἔρχους?* Ω — *ἐράοιτε* ‖
ων (1. m.)
? Ω *ἐροη* Γ — *πόλιν κ'* ‖ *πόλιν οἵ* Ω — *προσβάλλεσθε* ‖ ... *αι* Γ — *παισὶ* ‖ *παισὶν* Γ —

c. 50. *ἐπέσχον* ‖ *ἔπασχον* Ω — *φρονοίην* ‖ *φρονοῖεν* ΩΓ — *ἑκατέρου* ‖ *ἑκατέρων* ΩΓ — *ὦ ἑτ.* ‖ om. *ὦ* Γ —
α (m. 1)
ἐναργῆ ‖ *ἐνεργῆ* Γ — *ἔγωγε* ‖ *ἔγωγ'* Ω — *ἐν δυνατῷ* ‖ om. Ω

c. 51. *ἅπασι* ‖ *ἅπασιν* Ω —

c. 52. *τἀπινίκια* ‖ *τὰ πινάκια* Ω — *ἄλλως τὸν βίον μ.* ‖ *ἄλλος τω βίω* Ω *ἄλλως τῶι βίωι* Γ

c. 53. *παιδιὰν* ‖ *παιδείαν* Ω — *ἀπεφήνω* ‖ *ἀποφήνω* Ω — *Μελητίδην* ‖ *Μελιτίδην* ΩΓ — *Κόροιβον* ‖ *κόρυβον* ΩΓ — *ὃς* ‖ *ὡς* Γ — *κατωφρυωμένους* ‖ *α?* Γ — *θίγῃ* ‖ *θείγῃ* Γ — *εὐθὺς* ‖ *εὐθὺ* Ω — *καταλιπών* ‖ *ἀπολιπών* Ω *καταλειπών* (sic) Γ — *παρεῖκον* ‖ *παρῆκον* ΩΓ — *ἐσθήτων* ‖ *αἰσθητῶν* ΩΓ — *περιπλοκαὶ* ‖
περι
συμπεριπλοκαὶ Ω *συμπλ.* Γ — *λάθριος* ‖ *λαθρέως* Ω *λαθρίως* Γ

c. 54. *παιδεραστεῖν* ‖ *ε* Γ — *ὑπερήρκασι* ‖ ... *ν* Γ — *εἴπερ τις* ‖ *εἴ τί περ* Γ — *ὁ Σωκρ.* ‖ om. *ὁ* Γ — *εὐσέβησ'* ‖ *εὐσεβὴς* Γ — *σῶν* ‖ om. Ω — *ὁμιλίαν* ‖ *ὁμιλία* Ω *ὁμειλία* Γ — *κλαίων* ‖ *καλλίω* ΩΓ — *φήσει* ‖ *φησί* Ω — *οὐκ* ‖ *οὔτ'* ΩΓ — *τἆλλα* ‖ *τὰ ἄλλα* Ω — *ἀφέμενοι* ‖ *ἀφέμενος* Ω *θέμενοι* Γ

LUCIANI IMAGINES.

Lectiones Codicum
Gorlicensis A
Marciani 434 Ω (posterioris partis)
Vatic. 90 Γ
Vatic. 1324
Vindobonensis 123 B (habet ι adscriptum)

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. Ἀλλ' ἢ ‖ ἀλλ' ἢ A — ἄρα ‖ om. A, Ω 1324, om. sed suprascr. B — φὴς ‖ φήις B — μετακινήσειεν ‖ μετακονήσειεν 1324 — ἀπάγοι ‖ ἀπάγει A — ἐστι ‖ ἐστιν Γ — οὐ γὰρ ἂν ‖ om. ἂν B, suprascr. Γ — φθονήσαις ‖ φθονήσεις ΓB φθονήσης 1324 — ζηλοτυπήσαις ‖ ζηλοτυπήσης 1324 ζηλοτυπήσεις B — ἀπίδῃς ‖ ἀπίδοις Ω — ἧττον ‖ ἧσσον A, Ω — εἰ ‖ ἂν A, Ω 1324 — ἴδοις ‖ ἴδης sine ι subscr., ut semper Ω — ἀναδησαμένη ‖ ἀναδεισαμένη A

c. 2. πλὴν ἀλλὰ ἥτις ‖ π. α. εἴ τις A, Ω π. ἀλλ' ἥτις 1324, in ras. B — κατ' ἰδιωτ. ‖ κατὰ ἰδ. B — ἥτις καλοῖτο ‖ εἴ τις καλοῖτο Ω — ἐστί ‖ ἐστίν A — ἐς τὸν πλ. ‖ εἰς τ. π. Ω — παρῆλθε ‖ παρῆλθεν Γ — καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων ‖ Σμ. καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι ΓB 1324 —

c. 3. ἥτις ἦν ‖ ὅστις ἦν ΩΓB 1324 — ἐμφανίσαι ‖ ἐμφανήσαι 1324 — Ζεῦξις ‖ Φεῦξις Ω — ποία τις ἦν ‖ om. ἦν B — ἐπιδείξαις ‖ δείξαις Ω — ἀσφαλέστερον ‖ ἐπισφαλέστερον A, Ω — φής ‖ φήις B — αὐτὸ ‖ αὐτὸς A, ΩΓB — ἀφικ. σοι ‖ om. σοι A, Ω — πρὸ τοσ. ‖ πρὸ σ̈ (sic) Γ — ἤνπερ . . . ὀκνήσῃς ‖ εἴπερ . . . ὀκνήσεις suprascr. η, Ω — ἀποκρ. τί μοι ‖ om. τι A, Ω

c. 4. *μέντοι* ‖ *μέν σοι* ΓΒ *μέν σαι*? Α — *ἱστορείσθω* ‖ *ἱστορήσθω* Β — *φής* ‖ *φῄς* Β — *ἀπόκριναι* ‖ *ἀπόκρινε* 1324 — *Ἀλκαμένους* ‖ *Ἀλκμάνους* Γ *Ἀλκμένους* 1324 — *ἑώρακας* ‖ *ἑώρακε* Ω — *Ἢ πάντων* ‖ *ἢ π.* Ω — *ἐς τὴν ἀκρόπολιν* ‖ *εἰς τ. ἀκρ.* ΩΓ 1324 — *Σωσάνδραν* ‖ *Δω* (*δῶ* sic) *σάνδραν* ΓΒ — *ἢ καὶ* ‖ *ἢ κ.* 1324 —
c. 5. *ὥστε* ‖ *ὥστ'* Α, ΩΓΒ — *οὐκέτ'* ‖ *οὐ* Α *οὐκ* Ω — *δεήσει* ‖ *δεηση* Ω 1324 *δεήσηι* Β — *ἐπιτρέψαιμεν* ‖ *ἐπιτρέψαι μὲν* Α — *εὐρυθμότατα* ‖ *εὐρυθμώτατα* Γ 1324 — *καὶ χρήσεται* ‖ *κεχρήσεται* ΩΓΒ *καὶ κεχρ.* 1324 —
c. 6. *ὁρᾶν* ‖ *ὥρα* Β — *ἐκ Κνίδου* ‖ *ἐν Κνίδω* Ω — *παρέχει* ‖ *παρέχειν* Β — *ὧδε* ‖ *ὁ δὲ* Β — *γυμνοῦ ὄντος* ‖ *γυμνοῦντος* Α, ΩΓ (in marg. *γυμνοῦ ὄντος*) — *ἐάσει* ‖ *ἐάσεις* ΩΓΒ 1324 — *ὁ Πραξιτέλης* ‖ om. *ὁ* Ω — *ἐποίησε* ‖ *ἐποίησεν* Γ 1324 — *τὰ μῆλα* ‖ om. *τὰ* Β — *προσέτι* ‖ *προσεστι*? Ω — *εὔρυθμον* ‖ *εὐάρμοστον* Ω — *κοσμήσουσιν* ‖ *κομίσουσιν* Ω — *ἐς Λεπτὸν* ‖ *εἰς λ.* Ω — *παρὰ τῆς* ‖ *παρὰ τὰς*? Ω — *παντὸς* ‖ *παρόντος* Ω — *Φειδίας* ‖ *Φ. ἔτι* Β — *ὁ αὐτὸς* ‖ om. *ὁ* ΓΒ — *Σωσάνδρα* ‖ *Δωσάνδρα* ΓΒ — *δὲ* ‖ om. Α, Γ 1324 — *ὁ Κάλαμις* ‖ *ἡ Καλ.* Α, ΩΓ 1324 — *κοσμήσουσιν* ‖ *κομίσουσιν* Ω — *σεμνὸν* ‖ *λεπτὸν*? Γ — *λεληθὸς* ‖ *λεληθὼς* 1324 — *καὶ κόσμιον* ‖ om. *καὶ* Α, Γ — *Σωσ.* ‖ *Δωσ.* Γ 1324 Β — *ἀκατάλυπτος* ‖ *ἀκάλυπτος* Β — *αὕτη* ‖ *αὐτη* Ω — *καὶ τοῦτο* ‖ *κ. τοῦτον* 1324 — *Πραξιτέλην* ‖ *Πραξιτέλη* 1324 — *μεμετρήσθω* ‖ *μερμηρίσθω* vel *μεμετρήσθω*? 1324
c. 7. *πλαστῶν* ‖ *πάντων* Α, ΩΓΒ — *τί τοῦτο . . . μικρότατον* ‖ *τοῦτο μικρότατον* om. *τί* et *οὐ τὸ* Α, ΩΓ 1324 Β — *εἰ μὴ . . . πρέπον* ‖ om. Α, Γ 1324 — *τοιαῦτα χρὴ* ‖ *τοιαῦτα, χρὴ* Ω 1324 — *πορισαίμεθ'* ‖ *πορισαίμεθα* Α, Ω — *δὴ* ‖ *δηλαδὴ* Γ 1324 Β — *ἄριστοι* ‖ om. Ω — *ἐπιβολὴν* ‖ *ἐπιβουλὴν* Ω — *ἐκεῖνος . . . Εὐφράνωρ* ‖ om. Α — *χρωσάτω . . . Ἥρας* ‖ sequitur *ἐκεῖνος . . . Εὐφράνωρ* Α — *χρωσάτω* ‖ *χρυσάτω*? Ω — *ἐνερευθὲς* ‖ *ἀνέρευθες* Ω — *ἐν τῇ λέσχῃ* ‖ *ἐν τοῖς λ.*? Ω — *ἐποίησε*

|| ἐποίησεν Γ — οὗτος || οὕτω Ω — μάλιστα || μάλλιστα 1324 — Ῥωξάνης || Ῥοξάνης B — ἀλλὰ ἐν. || ἀλλ' ἐν. Ω

c. 8. τῶν γραφέων || τὸν γράψαντα Ω — ἐκεῖνος || ἐκεῖνο Ω — ἐπέβαλεν || ἐπέβαλλεν Ω ἐπέβαλε 1324 — πεφοινιγμένῳ || πεφοινιγμένων Ω — ἰοβλέφαρον || τὸ βλέφαρον A, ΩΓ 1324 — φιλομειδῆ δὲ || φ. καὶ Ω — εἰκάσει || om. A, Ω — δικαιότερον || δικαιότατον Ω — τὴν τοῦ Βρισέως || τῇ τ. Βρ. A, Ω τῆι τ. Βρ. B 1324

c. 9. πράττουσαν || πράσσουσαν Ω — συνειλημμένον || ... ειλλημμένον Ω 1324 — ἀναγνώσεσθαι || ἀναγινώσκεσθαι A, ΩΓΒ ἀναγνώσκεσθαι 1324 — εἴ που || ἤ που B — ἐπὶ στίχου || ἐπεὶ στ. 1324 — χειλῶν || χειλέων A, Ω — τὸ τοῦ Ὁ. || τοῦτο Ὁμ. A, ΩΓΒ 1324 — οἷοι || οἷα A, Ω, οἷαι Γ 1324 — μέγα τι θαῦμα || θαῦμα μέγα τι Ω — ὑπερπεπαικός || ὑπερπαικός A

σ

c. 10. σαφῶς || σοφῶς Ω — λέγεις || λέγειν (sic) A — τί δὲ || τί δαί B — ἐκ. τῇ καλῇ || om. τῇ ΑΩ — ὥσπερ γε || om. γε Ω — τέθειμαι || τίθεμαι Ω — ὁπόταν || ὁπότἂν (sic) 1324 — γένωμαι || γίνωμαι? Ω — οἵα || οἷα ΩΒ —

c. 11. παραδραμοῦσαν || δραμοῦσαν Ω — ἅπαξ || καὶ ἅπαξ 1324 — θεοειδέστερον || θεοῦ δεύτερον Ω — τὸ ἥμερον || τὸ ἡμέτερον Ω ὅτι τὸ ἥμερον B — μεγαλόφρον || το (sic) μεγαλ. 1324 τὸ μεγ. B — θαυμάζοι || θαυμάζει A — οἶμαι κάλλος || κάλλος οἶμαι ΓΒ 1324 — ὁπόταν || om. Ω — συνδράμῃ || suprascr. οι Ω — μορφῆς || καὶ μ. B — δὲ ἄλλα || δ' B — ἀσχημονοῦν || εὐσχημονοῦν Ω — καὶ αἵ γε || καί γε αἱ A, ΩΓ 1324 — κἀκεῖ || κακεῖ B — ὅμοιαί μοι || ὁμοῖαι μ. Ω — δοκοῦσι || δοκοῦσιν Γ — κάλλιστός τε || om. τε ΑΩ — ἠσκημένος . . . γραφαῖς || om. Ω — διηνθισμένος || ἠνθισμένος Ω — πίθηκος || πίθικος Ω — ἢ ἶβις ἢ τράγος || ἢ τράγος ἢ ἶβις Ω 1324 — εἰ μὴ || ἢν μ. A, Ω 1324 B, ἢν in ras. Γ — ἁλουργεῖ || ἁλουργῇ Γ — ὁπόσα ταύτης || ὁπόσοις ταῦτα B

c. 12. ἄμειψαι || ἀμείψομαι B — αὐτῷ τῷ μέτρῳ || τῷ αὐτῷ

μέτρῳ ΑΩ — *γραψάμενος* ‖ *ἐπιγραψ.* B — *συνεργῶν* ‖ *συνεργὸν* B — *ἐμφανίσαι* ‖ *ἐμφανῆσαι* 1324 — *μόνον* ‖ *μονω, ω* in ras. Γ — *ἀλλὰ καὶ* ‖ om. *καὶ* Γ — *ἀπευθῦναι* ‖ *ἀπευθύναι* A — *πλαστικὴν* ‖ *πλάστησιν* Ω —

c. 13. *πεποιήσθω* ‖ *πεποιεισθω* Γ *πεποιείσθω* 1324 — *αὐδήεσσα* ‖ *αὐδήεσα* Ω *αὐδίεσσα* 1324 — *γλώσσης* ‖ *γλώττης* ΩB — *περὶ αὐτῆς* ‖ om. ΩΓ 1324 B — *ὁ Ὅμηρος* ‖ *ὃ* Ω — *ἂν εἰρ.* ‖ om. *ἂν* A, Γ — *εἰρήκει* ‖ *εἴρηκεν* Γ 1324 *εἴρηκε* ΩB — *πᾶς* ‖ *πῶς* ΩΓ — *δὲ* ‖ *δαὶ* B — *ὡς εἰς* ‖ *ἐς* Ω — *θηλ. τε* ‖ om. *τε* Ω — *παραδυόμενος* ‖ *παραδ.* suprascr. *ρ*? Γ — *ἀκοὴν* ‖ *βοὴν* Ω — *περιβομβεῖν* ‖ *παραβ.* B — *βομβεῖν . . . ἴχνη* ‖ om. A — *δὴ τότε* ‖ *δὴ τί ποτε* A, Γ 1324 B — *τάχιστα* ‖ *ταῦτα* A, ΩΓ 1324 B — *Πανδίονος* ‖ *Πανδίωνος* 1324 B — *ἰδιῶτις* ‖ *ἰδιώτης* Γ — *πολυηχέα* ‖ *πολυχέα* Ω

c. 14. *καταλιπόντες* ‖ *σιωπῇ καταλ.* A, Ω — *ἂν* ‖ om. A, Ω — *παρεστήκεσαν* ‖ *παρειστήκεισαν* A, Ω — *τὸ ἀκριβέστατον* ‖ om. *τὸ* B — *συνῳδὸν* ‖ *ἐπῳδὸν* Ω — *εὐαφὲς* ‖ *εὐφυὲς* Ω — *Κιθαιρῶνα* ‖ *Κιθαρῶνα* Γ — *ἀκούσῃς* ‖ *ἀκούῃς* B — *ἐκεῖνο* ‖ om. Ω — *εἴσῃ* ‖ *ἔσῃ* Ω — *παρεστήξῃ* ‖ *παρεστήξει* ΩΓ — *ἐπιφράξῃ* ‖ *ἐπιφράζῃ* Γ — *τοιοῦτόν τι* ‖ om. *τι* Ω — *ἑνί τε λόγῳ* ‖ *ἐνίοτε λ.* Ω — *χειλῶν* ‖ *χειλέων* ΑΩ — *ἑώρακας δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *ὥστε καὶ ἀκηκοέναι* ‖ om. *καὶ* A, ΩΓ 1324 B —

c. 15. *Ἰωνικὸν* ‖ *Ἰωνικῶν* (sic) 1324 — *κατὰ τὴν ἀποικίαν* ‖ *καὶ τ. ἀπ.* Ω — *οὐδ' ἐκεῖνο* ‖ *οὐδὲ ἐκ.* A, ΩΓ 1324 B — *ὁμιλεῖ* ‖ *ὁμιλῇ*? Ω — *εἰκάσειε* ‖ *εἰκάσειεν* ΓB — *γὰρ δὴ* ‖ om. *δὴ* Γ 1324 B — *γραφικῶς* ‖ *γραφικὸν ὡς* A, ΩΓ, *γραφικὸν* 1324 — *αὐτὸ* ‖ om. 1324 — *ἀνθαμιλλώμενον* ‖ *ἀναμιλλώμενον* Γ *ἁμιλλώμενον* 1324 — *ἀλλ' αἱ πᾶσαι τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ καθ' ἑκάστην εἰκὼν μία γεγράψεται* ‖ *ἀλλὰ πᾶσαι καθ' ἑκάστην τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ εἰκ. μία γεγρ.* B — *μεμιμημένη* ‖ *μεμιγμένη* Ω — *ἐπαγγέλλεις* ‖ *ἀπαγγέλῃ* Ω — *πανδαισίαν* ‖ *πανδεσίαν* Γ — *ὅτι ἂν* ‖ *ὅτι δ' ἂν* A, ΩΓ — *χαρίσαιο* ‖ *χρίσ.* Γ —

c. 16. *συστησώμεθα* ‖ *συστησόμεθα* B — *ἀπολιποίμεθα* ‖ *ἀπολειποίμεθα* Γ — *ἡ Κλείω* ‖ *ἡ* om. sed suprascr. A — *ἡ Πολύμνια* ‖ om. *ἡ* A, Ω — *Πολύμνια* ‖ *Πολυμνεια* ΓB — *ἑκάστη* ‖ *ἑκάστηι* 1324 — *τὰ πασῶν* ‖ om. *τὰ* A, ΩΓ 1324 B — *ἢ* . . . . *κρατύναντες* ‖ om. A, B 1324 — *ἐξενηνόχασιν* ‖ *ἐξηνηνόχασιν* A — *παρηνέκασι* ‖ *παρηνέγκαντο* AΩ *παρηνέγκασι* B *παρενέγκασιν* Γ *παρενέγκασι* 1324 — *κεκοσμήσθω* ‖ *κεκοσμῆσθαι* Ω — *ἐς βάθος* ‖ *εἰς β.* Ω — *ἀλλὰ εἰ* ‖ *ἀλλ' εἰ* Ω — *αὕτη* ‖ *αὐτη* B — *οὖν* ‖ om. A, ΩΓ 1324 B —

c. 17. *ἡ τ. σ.* ‖ *εἰ τ. σ.* Ω — *δεήσει* ‖ *δεήση* Ω — *ὅσῳ* ‖ *ὅσοι* Ω — *θ. καὶ αὐτὸς* ‖ om. *καὶ* A, ΩΓ 1324, *θ. γε αὐτὸς* B — *αὐτὸς* ‖ *αὐτὴ* 1324 — *ἀκριβεῖ* ‖ *ἀκριβῆ* Γ — *μεγ. ἐστι* ‖ *μ. ἐστιν* Γ — *φημι* ‖ *φασι* AΩ 1324 — *μεγέθει γε* ‖ *μ. τε* Γ — *γε ἀμείνων* ‖ *τῶν ἀμεινόνων* Ω — *καταγεγραμμένη* ‖ *καὶ καταγ.* 1324 —

c. 18. *ἡ εἰκὼν* ‖ om. *ἡ* Γ 1324 B —

c. 19. *γράφου.* ‖ *γράφε.* 1324 *γράφου τὰς τ. χρ.* B — *ἥμερον* ‖ *ἡμέτερον* Ω — *αὐτὴ* ‖ *καὶ αὐτὴ* 1324 B — *Θεανοῖ* ‖ *Θανοῖ* Ω — *Ἀρήτῃ* ‖ *τῆι Ἀρ.* B — *τῇ θυγατρὶ* ‖ om. *τῇ* A — *εἴ τις ἄλλη* ‖ *εἴ τε ἄλλη* Ω — *ἐσωφρόνησε* ‖ *ἐσωφρόνισε* Γ

c. 20. *τῆς σωφροσύνης . . . ὡς κατὰ* ‖ om. A — *τὴν περίφρονα* ‖ om. *τὴν* Ω — *ἔμπροσθεν* ‖ *πρόσθεν* Ω — *ἔχουσιν* ‖ *ἴσχουσιν*? B — *κατὰ μέρη* ‖ *καὶ τὰ μ.* Γ 1324 —

c. 21. *λέγω δὲ τὸ* ‖ *λ. δ. τω* Ω *λ. δ. τῶι* 1324 B — *ἐπὶ εὐπραξίᾳ* ‖ *ἐπ' εὐπραξίᾳ* A *ἐπὶ τῇ εὐπ.* Γ 1324 — *περιβαλέσθαι* ‖ *περιβάλλεσθαι* A, Γ — *πιστεύσασαν* ‖ *πιστεύσαντα* Ω — *φυλάττειν* ‖ *φυλάττει* Γ — *τῇ τύχῃ* ‖ *τῇ ψυχῇ* Ω — *ἰσοπέδου* ‖ *ἐσιπέδου* 1324 — *προσιοῦσι* ‖ *προσιοῦσιν* Γ — *δημοτικῶς* ‖ *δημοτικός* 1324 — *καὶ ἐκ. τ. ὁ. π.* ‖ om. *καὶ* 1324 — *ὅσῳ . . . ἐμφαίνουσιν* ‖ om. A — *τῷ μ. δ.* ‖ *τὸ μ. δ.* Γ — *ἀλλὰ* ‖ *ἀλλὰ καὶ* ΩΓ 1324 B — *παρὰ* ‖ *περὶ* Ω — *οὗτοι* ‖ *οὕτω* Ω — *διαφύγοιεν* ‖ *διαφύγοιμεν*, suprascr. εν Γ — *οὐδ. γὰρ ἂν* ‖ om. *ἂν* B — *ὁρᾷ* ‖ *ὁρῶν* 1324

— Ἄτην ‖ αὕτην 1324 — κράατα ‖ κράτα 1324 κρέατα Ω — ψυχῆς ‖ τύχης ΩΓ 1324 B — ἐπειδ. γὰρ ‖ om. γὰρ A, ΩΓ — τοιοῦτον ‖ οὕτω 1324 — ἀναβιβάσῃ ‖ ἀναβιβάσει 1324 — οὐ μένουσιν ‖ οὐ μένουσι γὰρ AΩ — οὐδ' ἀφορῶσι κάτω ‖ om. 1324 — οἱ Ἴκαροι ‖ ὁ Ἴκαρος ΩΓ 1324 B — αὐτοῖς ‖ αὐτοῦ Ω — κηροῦ ‖ μηροῦ 1324 — ἐταμιεύσαντο ‖ ἐταμίευσαν τὸ 1324 — φορὰν ‖ φθορὰν A — αὐτοῖς ἀεὶ ‖ ἀεὶ αὐτοῖς Ω — οὗτοι δὲ ‖ οὗτοι δὲ ἅμα Ω — ἀσφ. τε ἅμα ‖ om. h. l. τε ἅμα Ω — ἀπολαμβάνει ‖ ἀπολαμβάνειν Ω — εὐχομένων ‖ εὐχομένω? Ω — ταῦτα ‖ om. Ω — ἔτι πλείω ‖ ἐπὶ πλείω ΓB ἐπὶ πλεῖον Ω 1324 — τἀγαθά ‖ τὰ ἀγαθά Ω —

c. 22. γίγν. ‖ γιν B — καλλίω ‖ καλλίων Ω 1324 B — ἐρασμιωτέραν ‖ ἐρασμιωτέρα A, ΩΓ 1324 B — ὑπ' αὐτῷ ‖ ὑπ' αὐτῶν A, Ω 1324 B — φῦναι γυν. ‖ γ. φῦναι B — οὐ γὰρ μ. ‖ οὐ μ. γὰρ Ω — χρυσείῃ μὲν αὐτὴν ‖ χ. μ. αὕτη A, ΩΓ 1324 B — Ἀφροδίτῃ ‖ sine ι adscr. B — Ἀθηναίῃ αὐτῇ ‖ αὐτῇ Ἀθ. A, ΓB 1324 — ἰσοφαρίζειν ‖ ἰσοφερίζειν B — οὔτε τι ‖ οὔτ' ἔτι B — ἔργα ‖ ἔργον 1324 —

c. 23. ἁπασῶν ‖ ἅπασαν 1324 — ἐς ‖ om. A, ΩΓB, 1324 — παρέχωμεν ‖ παρέχομεν Ω — τοῖς τε ‖ τοῖς γε AΓ — Ἀπελλοῦ ‖ Ἀπελλοῦς ΩΓ, 1324? — καὶ αὐτὴ ‖ om. καὶ 1324 — αὐτὴ ‖ αὐτῇ A, Ω αὐτῆι ΓB — ἐκείνη ‖ ἐκείνηι ΓB — κεχωρισμένη ‖ κεχαρισμένα 1324 — ὅσῳ ὥσο (sic) 1324 — πεποίηται ‖ πεποίηνται 1324 — ἐπιπνοίαις ‖ ἐπινοίαις A, ΩΓ 1324 — εἴκασται ‖ εἴκασαι Ω — ᾗπερ ‖ εἴπερ ΓB 1324.

LUCIANI PRO IMAGINIBUS.

Lectiones Codicum
Gorl. A
Cod. Marc. 434 Ω
Cod. Vat. 90 Γ
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *συνέγραφε* ‖ *συνεγράφετο* A, ΩΓ — *ἥκιστα ἐλεύθεροι* ‖ *ἥκ. ἂν ἐλεύθεροι* A — *χλεύῃ* ‖ *χλεύη* sine ι subscr. Γ — *μοι δοκεῖ* ‖ *ἐμοὶ δ.* Γ —

c. 2. *γνωρίζῃ* ‖ *γνωρίζη* Γ — *πολλοὺς οἶδα ἔφη* ‖ *π. ἔφη οἶδα* ΩΓ — *ἔχουσι* ‖ *ἔχουσιν* Γ — *δαιμονίζοι* ‖ *δαιμονίζει* A

c. 3. *πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἔπαινος ἦν τίμιος* ‖ *πολ. γ. ἦν τίμιος ἔτι* A — *εἴ τι* ‖ om. *τι* A — *ἔργον* ‖ *ἔργων* (ω in ras.) A — *ὑφ' οἴῳ* ‖ *ἐφ' οἴῳ* A — *κοθόρνους* ‖ *κ. μικροὺς* A — *ἐρίζοι* ‖ *ἐρίζει* A — *ἀπὸ ἰσοπέδου* ‖ *ἀπὸ τοῦ ἰσ.* ΩΓ —

c. 4. *ᾄσματι* ‖ *ᾄσμασι* A — *γάνυσθαι* ‖ *γάννυσθαι* A — *μὴ ἀναστῆναι* ‖ *μὴ καὶ ἀναστῆναι* Γ

c. 5. *μακρῷ* ‖ *μακρόθεν* AΓ — *ποιῆσαι* ‖ *ποιῆσθαι* Ω — *προθεῖναι* ‖ *προσθεῖναι* Γ — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* Ω — *οὔλους* ‖ *οὔλας* Ω — *μηδὲ ὅλως* ‖ *μὴ ὅλ.* A —

c. 6. *κόλαξι* ‖ *κόλαξιν* Γ — *προσετίθει δὲ ὅτι* ‖ *πρ. διότι* ΩΓ *δὴ ὅτι* A — *οἳ ἂν* ‖ *οἳ ὧν* A — *προστάττουσι* ‖ *προστάττουσιν* Γ — *αὑτοὺς* Γ ‖ *αὐτοὺς* A, ΩΓ —

c. 7. *ἔλεγε* ‖ *ἔλεγεν* Γ — *ταῖς θεαῖς* ‖ om. *ταῖς* ΩΓ — *φησί* ‖ *φησίν* Γ — *Ἀρήτῃ* ‖ *ἀρετῆι* (sic) Γ — *προσιεμένη* ‖ *προσεμένη* ΩΓ — *ἔσεβεν* ‖ *ἐσέβαλεν* A —

c. 8. *μαρτύρασθαι* ‖ *μαρτύρεσθαι* ΩΓ — *τὰς θεὰς* ‖ *ταῖς θεαῖς* A — *ὑπομένοι* ‖ *ὑπομένει* A — *οὐ μάλα εὐσεβῶς* ‖ *ἀσεβῶς* om. *οὐ μάλα* A — *ἀναβιβάζει* ‖ *ἀναβιβάζεις* ΩΓ — *αὐτὴν* ‖ om. ΩΓ —

c. 9. *ὡς τὸ ὄρος* ‖ *ὡς* in ras. A — *τὴν τερ.* ‖ om. *τὴν* AΓ

— ἔπαυσε ‖ ἔπαυσεν Γ — πιθανῶς ‖ πιθανοὺς Ω — ἐᾶν ‖ ἐὰν ΩΓ — ἐκέλευσε ‖ ἐκέλευσεν Γ — ἀνεστάναι ‖ ἀνίσταναι Α —

c. 10. ἀξίαν ‖ ἀξία ΩΓ — τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα ‖ τ. ἀρ. καὶ παρ. ΩΓ — ὑπόδημα ‖ ὑπόδειγμα Ω —

c. 11. ἀληθές ‖ ἀληθεὶς (sic) Α — ἴστε ‖ ἐστὲ Α — νικῶσι ‖ νικῶσιν Γ — ἀνεστάναι ‖ ἀνίσταναι Α ἑστάναι Ω — κᾆτα ‖ κὰ ἱ τα (sic) Α κᾶτα Γ —

c. 12. μετακοσμήσεις ‖ μετακοσμήσης Ω — ἀφαιρήσεις ‖ ἀφαιρήσης Ω — αὐτὰ ‖ τὰ τοιαῦτα Α — ἐδυσχέραινε ‖ ἐδυσχέραινεν Γ — ὑπέφριττε ‖ ὑπέφριττεν Γ — τι ἔδοξε ‖ τι εἰπεῖν ἔδοξε Α τι εἰπεῖν ἔδοξεν Γ — πλημμέλημα ‖ ἐπλημμέλησα Α — ἐνεώρων ‖ ἐνορῶν Α, ΩΓ — γιγνώσκειν ‖ γινώσκειν Α — τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ‖ τὼ ὀφθαλμὼ αὐτὼ Ω — διαγινώσκομεν ‖ διαγιγνώσκομεν ΩΓ — ἦν δὲ ‖ εἰ δὲ Α — ἴδωμεν ‖ εἴδωμεν Γ —

c. 13. ἀποσμικρύνεται ‖ ἀπομικρύνεται Γ — ἀπισῶσαι ‖ ἀπιστῶσαι Α — οὐ τ. βρ. ‖ οὐδὲ τ. βρ. Α — ὑπερανατ. ‖ τὸν c. lacuna ὑπερανατ. Ω — γένοιτ' ἂν ‖ γένοιτο Α — ἐπεγείρῃ ‖ sine ι subscr. Γ — ἀπεικάζῃ ‖ sine ι subscr. Γ — ἐκτείνοι ‖ ἐκτείνοιτο Α — ἐτόλμησας ‖ ἐτόλμησας; Α —

c. 14. ἀφαίρει ‖ ἀφαιρεῖ Γ — μεταρρυθμιεῖς ‖ μεταρυθ. Γ — ἐξειργάσατο ‖ ἐξεργάσατο Γ — ἐπεδείκνυε ‖ ἐπεδείκνυεν Γ ἐδείκνυε Α — ὑπάρχειν ‖ ὑπάρχει Α — κἂν Φ. ᾖ ‖ κἂν Φ. ἦν ΩΓ —

c. 15. οἷος ‖ οἷς (sic) Γ — ῥῆσιν ‖ ῥῆσιν ἐς Α — τοσαύτην ‖ ταύτην Α, ΩΓ — μηδὲ ‖ μὴ Α — ἔστι ‖ ἔστιν Γ — δώσετε ‖ δότε Α — ἔχῃς ‖ ἔχεις Γ — ἐν ἀντιδίκοις ‖ om. ἐν Α, ΩΓ — ποιήσῃ ‖ ποιήσει Γ —

c. 16. μακρῷ ‖ μακρῶν Α — ἀναρρῖψαι ‖ ἀναρίψαι Α — τῆς ἀπολογίας ‖ τὴν ἀπολογίαν Α — πειρώμενος ‖ πειρώμενον Α, ΩΓ — προείρηκε ‖ προσείρηκε ΩΓ — οἶδα ὅπως ‖ οἶδ' ὅπως Ω — ἱδρῶ τε ‖ ἱδρῶ τέως Α — ὁρᾶν ‖ ὁρᾶν καί? ΩΓ — ἐμπεποίηκεν ‖ πεποίηκεν Α — ἀναδῦναι ‖ ἀναδύναι Α —

c. 17. ὅτι ‖ ὅτι Α — ἥλικον ‖ ἡλίκον Α — ταύτῃ γε ‖ ταύτῃ

γε Γ — προσθήσω ‖ προσθύσω Α — ἐπ' ἐκείνῳ ‖ ἐπ' ἐκείνων Α, ΩΓ — τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον ‖ τὸ μέτριον τοῦ σοῦ τρόπου ΩΓ — τύφου ‖ τύφον Α — προσαρμόζειν ‖ προαρπάζειν ΩΓ? — ἐστι ‖ ἐστιν Γ — ἀλλὰ ἐς ὅσονπερ ἂν ‖ ἀλλὰ ἐς ὅπερ ἂν ΑΓ, ἀλλὰ ὅσωπερ ἂν Ω — τυγχάνῃς ‖ τυγχάνεις ΩΓ — τοσοῦτον ‖ τοσούτω ΩΓ (etiam Γ sine ι subcsr.) — ἐλήλυθε ‖ ἐλήλυθεν Γ

c. 18. Ἥρᾳ καὶ Ἀθηνᾷ ‖ sine ι subscr. Γ — τὴν μορφὴν ‖ om. τὴν Ω — ἔδοξε ‖ ἔδοξεν Γ — ἀναπλάττων ‖ ἀναπλάτων Α — καὶ ποιητὰς ‖ om. ΩΓ — οὐδ' ἐστιν ‖ οὐδ' οὐκ ἐστιν Ω — βραχύτητα ‖ βραδύτητα Α, ΩΓ — ὁρᾷ ‖ ὁρᾶς Ω — ὑπερθαυμάσεται ‖ ὑπερθαυμάσηται Α — ἀποφανεῖ ‖ ἀποφάνη Α

c. 19. σοί φημι ‖ σέ φ. Α, ΩΓ — εἶναι ‖ om. Α — μάλιστ' ἂν ‖ μάλιστα ΑΩΓ — εἴποις ‖ Α sequenti verbo usque ad ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως in cod. Ω litterae paene exstinctae sunt — οὐ μὴν ‖ ἀλλὰ μὴν Γ — φαίη ‖ φαίης ΑΓ — μεγαλωστὶ ‖ μεγάλως τι Α — οἴει ‖ οἴη Α — ἀλλὰ πῶς ‖ ἀλλά πως Α — Ἀλκμήνας ‖ Ἀλκμάνας Γ — ἀπέφηνε ‖ ἀπέφαινεν Γ — ἠγανάκτησε ‖ ἠγανάκτησεν Γ — [ὁ Γλαῦκος] ‖ habent ΑΓ

c. 20. σοι διακρῖναι ‖ σου δ. Α — τό τε τοῦ ἐπ. ‖ τότε τὶ τοῦ ἐπ. Α — αὐτοῖ ‖ αὐτοῦ Α — ἐπὶ Ἴλιον ‖ ἐπΐλϊω sic Α, ἐπὶ ἰλίω Γ — τοιῄδε γ' Ὀλυμπίου ‖ Ὀλυμπίου τοιῇ δέ γ' Ὀλυμπίου Ω — ὅπου ‖ ἤπου Ω — κόλαξ ‖ κόραξ Α — βηχὸς ‖ lac. χὸς Ω —

c. 21. σμικρῷ ‖ μικρῷ Ω — αὐτοῖς ‖ αὐταῖς Α — σωφρονοῦσι ‖ σωφρονοῖσιν Γ — μένουσι ‖ μένουσιν Γ — ὑποπτεύῃς ‖ ὑποπτεύσῃς ΩΓ — διακρίνῃς ‖ διακρίνεις Ω — παραμετρῇς ‖ παραμετρεῖς Ω

c. 22. ὑπ' ἐμοῦ ‖ ἐπ' ἐμοῦ Α

c. 23. τάχ' ἂν οὖν φαίης ‖ τάχα ὃ νῦν φαίης ΑΩΓ — δημιουργήμασι ‖ δημιουργήμασιν Γ — πεποιημένοις ‖ πεποιημέναις ΩΓ — ἐποίησε ‖ ἐποίησεν Γ — τάς γε ἀληθεῖς ‖ τ. τε ἀλ. Α —

c. 24. ὁ σὸς Ὁμ. ‖ om. ὁ A — ἀναβιβάσομαι ‖ ἀναβιβάζομαι Ω — ἐκεῖνος ‖ ἐκεῖνο Γ — χρυσῇ ‖ χρυσῆ Γ — Ἀφροδίτῃ ‖ sine ι subscr. Γ — ἰκέλη ‖ εἰκέλη A — ὅ γε τοιοῦτος ‖ ὅ τε τ. AΓ — ὀβελῶν ‖ ὀβολῶν A — ἐφεθήσεται ‖ ἀφεθήσεται A — δὲ ἵνα ‖ δ' ἵνα Γ —
c. 25. τῷ Ἀρ. ‖ τῷ om. A — ἄλλῳ ‖ ἄλλως AΩΓ — Πριάμου ‖ τοῦ Πρ. ΩΓ — Ἀρτέμιδι ἰκέλη ‖ Ἀρτέμιδ' εἰκέλη AΩΓ — χρυσέῃ ‖ χρυσῆ A — οὔρεος ‖ οὔρα Ω —
c. 26. θεοῖς ἀπείκασε ‖ om. AΓ — ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐ ‖ om. Γ ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν Εὐ A — ἀπείκασε ‖ εἴκασαι AΓ — μηδὲν εἶναι ‖ μηδὲ εἶναι A — μέρος τῆς ποιήσεως ‖ τῆς ποιήσ. μ. ΩΓ — ἐξαληλίφθω ‖ ἐξαλειλίφθω AΩΓ — καὶ τὰς ὁμοιώσεις ‖ om. A — εἶπε ‖ ἔφη Γ —
c. 27. λέγεται ‖ λέγηται AΩΓ — τὰς τῶν θ. ‖ om. τὰς A — Ἑρμαῖος ‖ Ἑρμαι sic in fine versus Γ — εἰσι π. ‖ εἰσιν Γ — αὐτοῖς ‖ om. A —
c. 28. εὐθύνην ‖ εὐθήνην A εὐθύναν Γ — ἠμύναντο ‖ ἠμύνατο A — καὶ ἀπομνημονεῦσαι ‖ om. καὶ A —
c. 29. τοῦτο δυνατὸν ‖ τοῦτὸν sic A — ταῦτα ‖ καὶ ταῦτα ΩΓ — ἐκκεχυμένον ‖ ἐκχυνόμενον ΩΓ — συγχέῃ ‖ συγχέει ΩΓ — ὑποκρίνῃ ‖ ὑποκρίνει Γ — νῦν μὲν ‖ om. μὲν Ω — ἐκποδὼν ‖ ἐμποδὼν Ω —

LUCIANI TOXARIS.

Lectiones codicum Gorl. A
Marc. 434 Ω
Vat. 90 Γ c. 1—43 qui est finis Cod. 90 Γ
Vindob. 123 B.

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. οὐ γὰρ δὴ ‖ om. δὴ A — νεκροῖς γε ‖ ν. τε? Ω — οὐ χ. μὲν ‖ οὐ χ. μόνον Ω — γιγνώσκετε ‖ γινώσκετε A — ἀπήγαγον ‖ ἀπῆγον AΓB

c. 2. *εἰς τ. Σκ.* ‖ *ἐς τ. Σκ.* ΩΓΒ — *ἀντὶ τ. θ.* ‖ *ἀπὸ τ. θ.* ΑΩ — *θειάσετε* ‖ *θεαάσειτε* Γ — *ὑμῶν θύσετε* ‖ *ὑμῖν οὖσιν θύσετε* ΓΒ

c. 3. *εἰπέ* ‖ *εἴπερ* ΑΩΓΒ — *τί ἄλλο* ‖ *τι ἄλλο* Ω — *θεοὺς νεν.* ‖ *θ. εἶναι νενομ.* Α — *νενομίκατε* ‖ *νενομικότες* Ω — *ὀλίγου* ‖ *ὀλίγον* Α — *ἱερείοις* ‖ *ἱεροῖς* Ω — *γενναῖα* ‖ *γενναῖε* (α superscr.) (sic) Α — *εἰς τ. π.* ‖ *ἐς τ. π.* Γ — *μόνων* ‖ *μόνον* Ω — *ἐπ' αὐτῷ* ‖ *ἐν αὐτῷ* ΑΩΓΒ — *διαφεύξονται* ‖ *διαφυλάξονται* Α *διαφυλάξονται* Β *διαφυλάξωνται* Γ —

c. 4. *ὅτι τὸ σεμνὸν* ‖ *ὅτι γε σ.* Β — *ἐπὶ τῷ πλῷ* ‖ *ἐν τ. π.* ΑΩΓ — *ἐς τὸν Πόντον* ‖ *εἰς τ. Π.* ΑΓΒ *εἰς τόπον* Ω — *οὐδὲ* ‖ *οὐδ'* Β — *καὶ τοῦ Βοσπόρου* ‖ *ἐκ τοῦ* ΒΩ

c. 5. *ὦ θαυμ.* ‖ om. *ὦ* Α — *κρίνομεν* ‖ *διακρίνομεν* ΑΩ — *εἴ γε* ‖ *εἴ τε?* Ω — *ὥσπερ εἰκὸς ἦν* ‖ om. *ἦν* Ω — *ἑταίροις γε* ‖ *ἑτ. τε* (sic) ΑΩΓ — *ξένοι ἦσαν* ‖ *ξ. τε ἦσ.* ΑΩ — *οὗτοι δὴ* ‖ *δὴ οὗτοι* Ω — *τῆς τύχης* ‖ om. *τῆς* ΓΒ

c. 6. *Ὀρέστειον* ‖ *Ὀρέστιον* Γ — *τοῦτο μάθημα* ‖ *τοῦτο μαθ.* Α *τοῦτον μ.* Ω — *ἕκαστος ἂν* ‖ om. *ἂν* ΑΩΓΒ — *ἡ Ἰφιγένεια* ‖ *Ἰφιγένειαν* om. *ἡ* ΑΩ — *ἐπὶ τ. ἐτ.* ‖ om. *ἐπὶ* Ω — *αὐτῷ* ‖ *αὐτῶν* Β — *τὴν θύσ.* ‖ *τὴν* in ras. Β — *πλέοντος* ‖ *πλέοντες* Ω — *ἐκκρεμαννύμενοι* ‖ *ἐκκρεμαννύμενον* Α *ἐκκρεμάμενοι* Ω — *αὐτῶν τρ.* ‖ *αὐτῷ* Α — *ἀπονήχονται* ‖ *ἀπενήχοντο* Ω — *πεποίηκε* ‖ *πεποίηκεν* Γ — *ἀμελοῦντα* ‖ *ἀθλοῦντα* ΑΩ — *θατέρῳ* ‖ *θεάτρῳ* Ω — *τιθέμενον* ‖ *θέμενον* Ω — *ἐκεῖνον* ‖ *ἐκείνου* Α,Ω?

c. 7. *εὔνοιαν* ‖ *ἔννοιαν* Α — *ἔρωτος* ‖ *ἔρωτας* Ω — *ὁπλ. εἴη* ‖ *ὁπλ. εἶναι* Ω — *ἐπ' ἴσης* ‖ *ἐπίσης* Α — *κοινωνήσουσι* ‖ *κοινωνήσουσιν* Γ *κοινωνήσι* (sic) Ω — *καὶ μικρόν τι* ‖ om. *τι* Β — *εἰ δέ τι* ‖ *εἰ δε γε* Ω? — *ἀντιπνεύσῃ* ‖ *η* in ras. Γ *ἀντιπνεύσει* Ω? — *εἰδῇς* ‖ sine *ι* subscr. Γ — *ἄν τις* ‖ *ἄν τι* ΑΒ — *σεμνύναιτο* ‖ *σημνύνετο* Γ — *αὐτοῖν* ‖ *αὐτῶν* ΑΩΓΒ — *φιλίᾳ* ‖ *φία*

(sic) A — φωνῇ ‖ φωνεῖν Ω — λέγῃ ‖ λεγη (ει sic) Γ λέγηι B —

c. 8. ὦ ‖ om. Γ — Σκύθαι ‖ οἱ Σκ. Ω — πιθανώτατοι ‖ πιθανότατοι B — γιγνώσκοντα ‖ γινωσκ. A — ἐπέδειξας ‖ ἀπέδειξας Γ — Ὀρεστείῳ ‖ Ὀρεστίῳ Γ — τραύματα ‖ γράμματα Ω — ᾠήθην ἂν ‖ om. ἂν A — ποτε οὕτω ‖ οὕτω ποτὲ ΩΓΒ — ἀξένους ‖ ξένους ΑΩΓΒ — ἔχθρᾳ ‖ ἔχρα Ω — μηδὲ ‖ μὴ ΩΓ — ἐπαναιρεῖσθαι ‖ ἐπανηρῆσθαι ΑΩ —

c. 9. τὰ ἄλλα ‖ τἄλλα Ω — ἡμεῖς ‖ ἡμῖν (εις sic) Γ — πολὺ ‖ πολλοὶ Ω — πλείων ‖ πλείω A — κατανενόηκα ‖ νενόμικα ΑΩΓ — συγγινομένους ‖ συγγενομ. ΩΒ — μοι ‖ om. Ω — τἄργα ‖ τἄργα A — οὐ κατ' ἀξίαν ‖ om. οὐ B — τῶν λόγων ‖ τῶν ἄλλων ΑΩ — τοὺς λόγους δραπετεύετε ‖ τοὺς φίλους δραπετεύετε A τοὺς φίλους δραπέται Ω (augetur magis magisque huius codicis neglegentia) — δεικνύωσιν ‖ δεικνύουσιν Ω — ἐκποδὼν ‖ ἐκ ποδῶν A — ἀποπτάμενοι ‖ ἀπατώμενοι Ω — διῃρμένα ‖ διῃρημένα ΑΩΓ διηιρημένα B — λειπόμεθα ἐν ‖ λειπὲν Ω — τοσούτῳ ‖ τοσοῦτον ΓΒ —

c. 10. γ' οὖν ‖ γοῦν A — ποιῶμεν ‖ ποιοῦμεν ΑΓ — ἐάσωμεν ‖ ἐάσομεν Ω — τὴν Θησ. ‖ τῆς Θ. Γ — Πειρίθου ‖ Περίθου Γ — ἑταιρείαν ‖ ἑταιρίαν ΩΓ — διηγησάμενοι ‖ διηγησώμεθα B correct. ex διηγησάμενοι — ὁπότερος ὁπέτρος Ω —

c. 11. ἔστι ‖ ἔστιν Γ — εὐστόχους ‖ εὐστόχως Ω — τεθηγμένους ‖ τεθηγμένως Ω — παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους ‖ παρεσκευασμένω, om. τοὺς λόγους ΑΩ — τῶν Σκυθῶν ‖ om. τῶν ΑΩ — ὁπόσῳ ‖ ὁπόσα ΑΩ — τοσούτῳ ‖ τοσοῦτον ΑΩ — εὐπορώτερος ‖ εὐπ. ἂν A — δόξειεν ἂν ‖ δόξειε, om. ἂν A, ἂν δόξειε ΩΓΒ — εἰ ἀμείνους ‖ om. εἰ Ω — τραύματα ‖ τὰ πράγματα Ω — ὁπόσαι ἰκ. ‖ καὶ ὁπ. ἰκ. Ω — ἑκατέρῳ ‖ ἑκατέρως ΑΩΓΒ — κἀμοὶ ‖ καί μοι ΑΩΓ — ἀλλ' ἑπομ. ‖ ἀλλὰ ἑπ. ΑΩΓ — ἄλλως γ. ‖ ἀλ. γ. ἂν ΓΒ

— πλάττειν ‖ πράττειν ΩΓΒ — δέ ‖ δαί Β — θεῶν . . . . ‖ sine lacuna ΓΒ — Φίλιος ‖ φιλος Α

c. 12. ἴστω ‖ ἔστω Ω — παρ' ἄλλων ‖ παρὰ ἀλ. Ω — πρὸ πολλοῦ ‖ πρὸ πολλῶν ΑΩ — ἔδειξε ‖ ἔδειξεν Γ — Σαμίων τῶν πολλῶν ἀμείνων ‖ ἀμ. Σ. τ. π. ΓΒ — ἐς τ. ἀλ. ‖ εἰς τ. ἀ Ω — Δ. δὲ ‖ om. δὲ Ω — τῷ Δ ‖ om. τῷ Α — Λύσωνος ‖ Λυσιωνος Γ — περὶ ἑαυτὸν ‖ περὶ αὐτὸν ΑΩ(?) — ὁ Ἀγαθ. ‖ om. ὁ Ω — ἐξητάζετο ‖ ἐξετάζετο Ω — εἶχε ‖ εἶχεν Γ — κατέλιπεν ‖ ἀπέλιπεν Ω — μετ' ἐκείνων ‖ μετ' ἐκεῖνον Ω

c. 13. ὁ ἄθλιος ‖ om. ὁ Β — ἐπιφανοῦς ‖ ἀφανοῦς Ω — γραμμάτια ‖ γραμματεῖα Γ — αὐτῷ π. τ. γυν. ‖ π. τ. γ. αὐτῷ Γ — τοῖς νέοις ‖ ἐπὶ τ. ν. Γ — ἐπιμηχανῶνται ‖ om. ἐπὶ ΒΓ — τὸ πρῶτον ‖ τῶ π. ΑΩ — νομίζοντας ‖ νομίζονται ΩΓ — ἄχρι ‖ ἄχρις ΑΩ — ἡ Χαρίκλεια δὲ ‖ ἡ Χ. μὲν Ω — μή τι ‖ μή τοι Ω μή et ras. (antiqua m. πως) Β μή ποι Γ — ἀντείποι ‖ ἀντείπῃ Ω ἀντείπηι Γ — ἀλλὰ τεχν. ‖ ἀλλὰ καὶ τ. ΓΒ — τεχνῖτις ‖ τεχνίτις Α τεχνίτης Ω — μετὰ μικρὸν ‖ κατὰ μικρὸν Ω — καὶ τῷ ‖ καὶ τὸ Γ — παρεσκεύαστο ‖ κατεσκεύαστο Β

c. 14. πολ. ἤδη ‖ om. ΑΩ — περιέχουσα ‖ περίσχουσα? Β — διαπείρασα ‖ διαπήρασα Β — ἐκεῖνα ‖ om. Ω — γραμμάτια ‖ γραμματεῖα ΓΒ — ὡς ἀπαγ. ‖ om. ὡς Α, ἐπάξει om. ὡς Ω —

c. 15. καὶ ‖ om. ΑΩ — ἁλώσεσθαι ‖ ἁλώσεως Α — ἐπισταμένης ‖ παρισταμένη Ω — προσδραμεῖν ‖ προσλαβεῖν Β — ἀρέσειε ‖ ἀρέσκῃ Ω — καὶ ᾆσαι ‖ om. καὶ ΑΩ — κύειν ‖ κύει Ω — φυλάττεσθαι ὑπὸ τἀνδρὸς λεγ. ‖ φ. ὑπὸ τοῦ ἀνδ. λ. Α φυλάττεσθαι λέγουσα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς Ω — οἷός τε ‖ om. τε Α — εἰςέπεμπε ‖ εἰςέπεμπεν Γ — ἐπεβοᾶτο ‖ ἐπεβοοῦντο? Ω — ἐθελήσειε ‖ ἐθελήσει ΓΒ — γενόμενος . . . ἄλλον τινὰ ‖ om. Α —

c. 16. ἀπολ. αὐτὸν ‖ om. Ω — νεανίσκον ‖ νεανικὸν Α — ὡς ἔχει ‖ ὡς ἔχειτο Ω ὡς ἔχοι ΓΒ — ἀντεραστὴν ‖

ἀντεργάτην Ω — οὐ ‖ οὐχὶ Ω — μόνον τ. φιλ. αὐτὸν ‖ μόνον αὐτὸν τ. φ. Γ — εἶχε ‖ εἶχεν Γ — ἦν ‖ om. Ω — ἄρτι ‖ αὖθις ΓΒ — γραμμάτια ‖ γραμματεῖα ΓΒ — ἐπικαλαμησόμενοι ‖ ἐπιπαλαμησόμενοι ΑΩ —

c. 17. αὔλειον ‖ αὔλιον ΓΒ — ἀποκλείειν ‖ ἀποκλίνειν Γ ἀποκλύειν Ω — Δημώνακτα ‖ Δειμώνακτα Ω — εἰς ‖ ἐς Ω — ὑπεξέρχεται ‖ ὑπέρχεται ΑΩΓ — εἰργασμένος ‖ ἐργασάμενος Γ — διεβεβόητο ‖ διαβεβόητο Ω — βασιλεῖ ‖ βασιλεὺς Ω — Γύαρον ‖ Γύαριν Ω — εἰς ἀεὶ ‖ ἐς ἀεὶ Ω

c. 18. τἆλλα ‖ τὰ ἄλλα ΑΓ τἄλλα Ω — συνεισῆλθεν ‖ συνῆλθεν Ω — αὐτὸς αὐτοῦ ‖ om. αὐτοῦ Ω — ἀποφέρων ‖ φέρων Ω — νοησ. τε ‖ om. τε Ω — ἐθεράπευσε ‖ ἐθεράπευε ΩΓ — ἀλλ' αὐτοῦ ‖ ἀλλ' αὐτὸς Ω — τὸν φίλον ‖ om. τὸν Ω — ἔργον φίλου ‖ φ. ἔργον Ω — ἔτη γὰρ ‖ ἔτι γ. Γ — ὦ Μν. ‖ om. h. l. ΑΩ — ἔλεγες ‖ ἐλ. ὦ Μνήσιππε ΑΩ — πλὴν οὖν ‖ πλὴν δὲ Ω πλὴν, om. οὖν ΑΓ —

c. 19. καὶ ἄλλον ὦ Ι. ‖ ὦ Ι. κ. ἄλλον ΑΩ — αὐτὸς ἑωρ. ‖ αὐτὸν ἑωρ. Ω — πλεῖν ‖ ἦν Ω — ἔφη ‖ ἔφην Ω — Πλειάδος ‖ Πληϊάδος ΑΩΓ — καὶ τὸν Εὐθ. ‖ om. καὶ ΩΓ — Δάμωνα ‖ Δάμμωνα Ω — Σικ. εὐτυχῶς διαπλεῦσαι ‖ διαπλ. Σικ., om. εὐτυχῶς Ω — Ἰονίῳ ‖ Ἰωνίω Ω — ἔπλεον ‖ om. Ω — λέγοι ‖ λέγη Ω — στροβίλους ‖ στροβόλους Ω — ἐπισυρομένους ‖ ἐπισυρομένας Α — εἰς τ. ‖ ἐς τ. Γ — θάλατταν ‖ θάλασσαν ΩΓΒ — ἐς ὃ ‖ εἰς ὃ Β — ἐπὶ κεφαλὴν ‖ ἐπὶ τὴν κ. ΩΓΒ — ἐς τὸ π. ‖ εἰς τὸ π. Ω — τὸν ἀθλ. ‖ om. τὸν ΑΩΓΒ — οὖν ‖ om. ΑΩ —

c. 20. εἰς τὴν ‖ ἐς τ. Β — θάλατταν ‖ θάλασσαν ΑΩΒ — Δάμωνα ‖ Δάμμωνα Ω — καὶ τὴν ἀποβ. ‖ om. καὶ Ω — ἐκπεσόντα ‖ ἐμπεσόντας Ω — ἐς πελ. ‖ εἰς π. ΓΒ — κοινωνήσας ‖ κοινωνήσαντας Ω — τὸν ἦχον ‖ τοῦ ἤχ. Ω — τὴν ἀπογ. ‖ καὶ τ. ἀ. ΓΒ — προαπόληται ‖ προαπόλληται Ω προαπολεῖται ΓΒ — μά-

θοις ‖ *μάθης* A — *τοῦτον φίλον* ‖ om. *φίλον* Ω — *διηγησάμην* ‖ *διηγησαίμην* Ω

c. 21. *ἀπώλλοντο* ‖ *ἀπώλοντο* Ω — *τις* ‖ *τίς* B — *ἔτι καὶ* ‖ om. AΩ — *Ἀθήνησιν* ‖ *ἐν Ἀθ.* Ω — *τὸν μὲν* ‖ om. AΩΓB — *καὶ ἀπονηχ.* ‖ om. *καὶ* Ω

c. 22. *μετὰ δὲ* ‖ *μ. δὴ* B — *ἄλλον* ‖ *ἄλλο* AΩ — *χείρονα* ‖ *χεῖρον* AΩ — *Χαριξένῳ* ‖ *Χαριξείνῳ* AΩΓ — *Σικυωνίῳ* ‖ *Συκιῶνι* Ω — *αὐτὸς ὢν* ‖ *ὢν αὐτὸς* AΩ — *τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως* ‖ *ἴσως τ. μ. ἄλλοις* Ω — *γελοίας* ‖ *γελοίους* ΓB *γελοῖα* Ω — *τοσαῦται* ‖ *τοιαῦτα* ΩΓ — *ἐν αὐτῇ* ‖ *ἐν αὐτῷ* Ω — *ἀπολείπω* ‖ *ἀπολίπω* Γ — *γηροκομεῖν* ‖ *γηρωκομεῖν* AΩB — *Χαριξένῳ* ‖ *Χαριξείνῳ* A — *παρ' αὐτοῦ* ‖ *π. αὐτοῦ* ΩΓB — *μήτηρ* ‖ *πατὴρ* AΩ — *πρεσβῦτις* ‖ *πρεσβύτης* AΩ *πρεσβύτις* Γ — *πάθῃ* ‖ *πάθοι* Ω — *καὶ τὴν* ‖ om. *καὶ* AΩΓ — *μερίδα φησίν* ‖ *φ. μ.* B — *Χαρίξενος* ‖ *Χαρίξεινος* ΩΓ — *Εὐδαμίδᾳ* ‖ *Εὐδαμίδα* sine *ι* subscr. B — *ὑπὸ τοῦ νεκροῦ* ‖ om. *τοῦ* Ω —

c. 23. *ἐπιβιοὺς* ‖ *ἀποβιοὺς* Ω — *αὐτοῦ* ‖ *αὐτοῦ μερίδα* Ω — *εἶχε* ‖ *εἶχεν* Γ — *ἐκείνου μερίδα* ‖ om. *μερ.* A — *αὐταῖν* ‖ *αὐταῖς* AΩ — *ἡμέρας ἠξίωσε* ‖ *ἠξίωσεν ἡμέρ.* A *ἠξίωσε ἡμ.* Ω — *καλός* ‖ *καλῶς* ΓB — *Εὐδαμίδαν* ‖ *Εὐδαμίδα* Ω — *ἐπ' αὐτοῖς* ‖ *ἐπ' αὐτῷ?* Ω om. *ἐπ'* A — *εἰ καὶ μὴ* ‖ *εἰ μὴ καὶ* AΩΓB —

c. 24. *Χαρμόλεω* ‖ *Χαρμολέου* A *Χαρμοκλέου* Ω — *Μασσαλίηθεν* ‖ *Μασσιλίηθεν* Ω — *πρεσβεύοντι ὑπὲρ τῆς πατρίδος* ‖ om. AΩ — *τὸ ἥμισυ τὸ δεξιὸν* ‖ *τὸ ἥμιτο δέξιον* (sic) Ω — *τὸν ὀφθ.* ‖ om. *τὸν* Ω — *παλλώβητον* ‖ *πανλωβ.* Γ — *μορμολύκειον* ‖ *μορμολύκιον* B — *οὕτως* ‖ *οὗτος* AΩΓB — *τοιαύτην αὐτῷ* ‖ *αὐτῷ τ.* AΩ — *ὅτεπερ* ‖ *ὅτε* Ω — *οὕτω* ‖ *οὕτως* Ω — *καὶ ἐπεὶ* ‖ om. *καὶ* AΩΓB — *ὀκτωκ.* ‖ *καὶ ὀκτωκ.* ΩΓB — *ὀκτωκαιδεκαέτις* ‖ *ὀκτωκαιδεκέτις* B — *ἀγενῶν* ‖ *εὐγενῶν* Γ — *οὕτως* ‖ *οὕτω* AΩ —

c. 25. *ἀπορήσεις* ‖ *εὐπορήσεις* Ω — *εὑρήσει* ‖ *τινα εὑρήσειν* A *τινα εὑρήσει* Γ *εὑρ. τινὰ* B — *οἰκίαν* ‖ *οἰκείαν* A

— τὴν φιλοτ. ‖ om. τὴν B — ἐγὼ ‖ om. Ω — Κυδιμάχην ‖ Κυδαμάχην Ω — ἐς τὸν ϑ. ‖ εἰς τ. ϑ. ΩB — προσῆλϑε ‖ προσῆλϑεν A — πάντῃ ‖ πάντηι B — τὸ ἀπ' ἐκείνου ‖ ταπεκείνου A

c. 26. καταφρονεῖ ‖ καταφρονῶν Ω — οἴεται ‖ οἴχεται AΩ — τούτων ‖ τοῦτον Ω — αὐτὸν ‖ om. Ω — καὶ ἡ τύχη ‖ om. καὶ AΩ — αὐτὸ ‖ αὐτὸς Ω — ὁ πατὴρ εἰς τὸ βουλ. ‖ εἰς τὸ βουλ. ὁ πατὴρ A om. ὁ Ω — τοῦ πάππου ‖ om. τοῦ Ω — μέλανα ‖ μέλενα A — βουλευτὰς ‖ δικαστὰς Ω — συνέδριον ‖ βουλευτήριον Ω — τοιαῦτα ‖ τοσαῦτα Ω — ἔλεγε ‖ ἔλεγεν Γ — Σκυϑῶν ‖ τῶν Σκυϑῶν Ω

c. 27. ἐς τὴν ‖ εἰς τὴν AΩ — ἀσκούμενος ‖ διαρκούμενος Ω — ἐς τ. Α. ‖ εἰς τ. Αἰγ. AΩ — ἀνεπεπλεύκει ‖ ἀναπεπλεύκει ΩΓB —

c. 28. συνεισῆλϑε ‖ συνεισῆλϑεν Γ συνῆλϑε A — ἐς τὸ ‖ εἰς τ. AB — Ἀνουβίδειον ‖ Ἀνουβείδιον AΩ Ἀνουβίδιον B — τὸν ϑ. ‖ τὴν ϑ. Ω — τε φιαλ. ‖ om. τε Ω — χρυσοῦν ‖ χρυσὸν Ω — κυνοκεφάλους ‖ κεκρυφάλους AΩ — κατέϑεντο ‖ κατέϑετο Ω — ἀπεμπολῶντες ‖ ἀπεμπολοῦντες ΩB — ἅπαντα ‖ ἅπαντες Ω — φώρια ‖ φώρεια B — Ἀνουβίδειον ‖ Ἀνουβείδιον Ω Ἀνουβίδιον B — ἡγοῦντο ‖ ἡγοῦτο Ω — εἰ συνέπιόν ποτε ἢ συνειστιάϑησαν αὐτῷ ‖ εἰ συνέπιον αὐτῷ ἢ συνειστ. ποτε A εἰσὶν ἐπὶ αὐτῷ οἳ συνειστ. ποτε Ω — ἢ συνειστ. ‖ εἰ συνειστ. B

c. 29. μιαρώτατος ‖ μιαρώτερος A — ᾤετο ‖ ᾤετο γὰρ B — εἰ δὲ ἀπ' ‖ εἰ δ' ἀπ Ω — ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖτο ‖ ἐπὶ τούτων μισοῖτο Ω — ὑπενόσει ‖ ὑπονοήσει Ω — ἀποτείνειν ‖ ἀποκτείνειν Ω — τὰ σκέλη δυνάμενον ‖ δυνάμενοι τὰ σκ. Ω — κατακεκλεισμένα ‖ κατακεκλειμένα ΓB — πεπεδημένη ‖ πεπη(?)δημένη Ω — στενοχωρουμένων ‖ στενοχωρημένων B — πάντα ‖ ἅπαντα AΩ — ἐκείνων ‖ ἐκείνω Ω — τὴν δίαιταν ‖ om. τὴν AΩ

c. 30. μηδὲ σῖτ. ‖ μὴ σ. A — Δεινομένους ‖ Δεινο? Ω —

ἀνεβόησε ‖ ...*ν* Γ — *ἀπαγαγὼν* ‖ *ἀπάγων* ΑΩΓ — *συμπεπιλημένην* ‖ om. *συμ.* ΑΩ — *αὐτὸν* ‖ *αὑτὸν* Ω — *ἰλιγγιάσαντες* ‖ *εἰλ.* Γ — *ἐκτετρυχωμένα* ‖ ..*τρι.* . Ω

c. 31. *καταβαλὼν* ‖ *καταβάλλων* Β — *αὐτῷ* ‖ *αὑτῷ* Β — *παρῆν* ‖ *συνῆν* ΓΒ — *στιβάδιον* ‖ *στάδιον* ΑΩ — *ὑποβαλόμενος* ‖ *ὑποβαλλόμενος* ΩΓΒ — *ῥᾷον* ‖ *ῥάδιον* ΑΩ

c. 32. *φαρμάκων* ‖ *φαρμάκου* Ω — *δεομένων* ‖ *λεγομένων* ΑΩ *λελυμένων* ΓΒ — *εἰς τὸ* ‖ *ἐς τὸ* ΓΒ — *καθευδήσει* ‖ ...*δήσῃ* ΑΩ *σῃι* Β —

c. 33. *αὐτοὺς δυστυχοῦντας* ‖ *δ. αὐτ* ΩΓ — *ῥίνης* ‖ *ὀΐνης* (sic) Ω — *εὐπορήσας* ‖ *εὐπόρησε* ΑΩ — *ᾗ ἐδέδεντο ἑξῆς,* ‖ *ἣ ἐδ., ἑξῆς* Α — *διειρομένων* ‖ *διειργομένων* ΑΩ — *ἐδύναντο* ‖ *ἐδύνατο* Ω — *ἐπεὶ δὲ* ‖ *ἐπειδὴ* Ω — *ἐπ᾽ ἐκ.* ‖ *ἐπ᾽* in ras. Β — *μεταστειλάμενοι* ‖ *μεταστηλάμενοι* Γ — *ἀλλ᾽ οὐκ* ‖ om. *οὐκ* Α, *ἀλλὰ* om. *οὐκ* Ω — *τὸν Δημήτριον δὲ* ‖ *τὸν δὲ Δ...* ΑΩ — *καὶ πάνυ* ‖ om. *καὶ* ΑΩ — *παρ᾽ αὐτοῦ* ‖ *παρ᾽ αὑτοῦ* ΑΓ — *δὶς τοσαύταις δὲ* ‖ *δ. τοσαύτας δὲ* Α *δὶς δὲ τοσαύταις* Ω

c. 34. *τὰς αὐτοῦ* ‖ *τὰς αὑτοῦ* Β — *ᾤχετο ἀπιὼν* ‖ om. Β — *πρὸς τὸν Ἀντ.* ‖ om. *τὸν* Ω — *αὐτὸς δεῖσθαι* ‖ *αὐτὸν δ.* Ω — *ἐκείνῳ* ‖ *ἐκείνου* Ω — *τῶν πραγμάτων αὐτῷ* ‖ *αὐτῷ τ. π.* Γ — *γεγενημένων* ‖ *γεγενημένω* Ω — *προδιεβεβλήκεις* ‖ *προεβεβλήκεις* ΑΩ — *αὐτοὺς* ‖ *αὐτὸς* Ω — *ἄν σοι* ‖ *ἄνω* ΑΩ — *μὲν οὐδὲν* ‖ *μὲν μηδὲν* Α *μηδὲν* om. *μὲν* Ω —

c. 35. *σοὶ* ‖ *σὺ* Ω — *ἐρεῖς* ‖ *ἐρῇς* Α — *πάθοις* ‖ *πάσῃς* Ω — *Ὀρ. μὲν* ‖ om. *μὲν* Α — *φαινόμενος* ‖ om. Ω — *εἰ ἀποτμ.* ‖ om. *εἰ* Ω — *ἀποτμηθείης* ‖ *ἀποτμηθείην* ΩΓ — *ἐπειδὰν* ‖ *ἐπειδ᾽ ἂν* Β — *φθέγγεται* ‖ *φθέγγεται* Ω — *προσδοκήσῃς* ‖ *προσδοκήσεις* ΩΓ — *τοιοῦτο* ‖ *τοιοῦτον* Ω — *ἐπέδωκε* ‖ *ἀπέδωκε* Ω — *θυγατρὶ* ‖ om. ΑΩΓ — *ἢ καὶ* ‖ om. *ἢ* ΑΩΓΒ — *δεδησόμενον* ‖ *δεθησόμενον* Α — *ἐπὶ προδήλῳ τῷ* ‖ om. ΑΩ — *μικρὸν ὕστ.* ‖ *τὸ μικρὸν ὕστ.* ΑΩ — *εὐτελῆ* ‖ *ἀτελῆ* Ω — *μεγαλουργὸν* ‖ *μεγαλοεργὸν* Γ

c. 36. *καὶ πολέμους* ‖ om. AΩ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *οὐδ' ἂν* ‖ om. *ἂν* ΑΓΒ — *γὰρ δεήσει* ‖ *δὲ δ.* Α — *ἐπιόντας* ‖ *ἐπιόντες* Ω — *βεβαιότατα* ‖ *δικαιότατα* Α — *ὅπλον ἄμαχον* ‖ *ἀμ. ὅπλον* Ω —

c. 37. *οὐδ' εἰ* ‖ *οὐδὲ* om. *εἰ* AΩ *οὐδὲ εἰ* ΓΒ — *ἦν* ‖ *ἦι* Β — *μνηστευόμενοι* ‖ *μεμνηστευμένοι* Ω — *συνθῆκαι* ‖ *συνθεῖναι* Ω — *ὅρκος ὁ μέγιστος* ‖ *ὅρκοι μέγιστοι* Ω, *ὅρκος μεγ.*, om. *ὁ* Α — *ἀφ' οὗ γὰρ ἂν* ‖ om. *ἂν* ΩΓΒ — *ἐντεμόντες* ‖ *ἐνταμόντες* Ω — *ἐνσταλάξωμεν* ‖ *ἐνστάξομεν*? AΩ — *τὸ μετὰ τοῦτο* ‖ om. *τὸ* Ω — *μετὰ τοῦτο* ‖ *μετ' αὐτὸ* Γ — *ἐς τ. σ.* ‖ *εἰς τ. σ.* Α — *μοιχευομέναις* ‖ *μηχευομ.* Α — *ἰσχυρὰν* ‖ *ἰσχυρὸς* Ω

c. 38. *πρότερον* ‖ om. Ω — *ὅρκον τὸν ἡμέτερον* ‖ *ἡμετ. ὅρκον*, om. *τὸν* ΓΒ — *Σκυθικῶν* ‖ *Σκυθῶν* ΓΒ — *οὐ πάνυ* ‖ *πάνυ* om. *οὐ* Α, *οὖν π.* Ω — *σου* ‖ *σοῦ* Α — *ὀμνύοντος* ‖ *ὀμνύντος* ΑΒ — *ἐδεόμην* ‖ *ἐδεήμην* Ω — *τῶν θεῶν* ‖ om. *τῶν* ΓΒ — *ἐπωμόσω* ‖ *ἐπομόσω* Α — *οὕτως* ‖ *ὅμως* Ω — *ζωῆς τε* ‖ om. *τε* AΩ — *ὀμνύωμεν* ‖ *ὀμνύομεν* Β — *τὸν μὲν* ‖ om. *μὲν* Ω — *ζωῆς αἴτιον* ‖ *αἰτ. ζ.* Ω — *οἰστὸν* ‖ *ἱστὸν* Α *ἰστὸν* Ω — *κώνειον* ‖ *κώνιον* ΓΒ — *δὲ* ‖ om. Ω — *σοι* ‖ om. Ω —

c. 39. *Τετάρτη μὲν* ‖ *τ. μ. οὖν* Ω — *Ἀμιζώκη* ‖ *ἀμαζώκη* Γ — *συνεπεπώκεσαν* ‖ *συνεπεπώκεισαν* Α — *προϊδομένοις* ‖ *προειδομένοις* AΩ — *ἐπεισπεσόντες* ‖ *ἐπιπεσόντες* ΓΒ — *τρέπουσι* ‖ *τρέπουσιν* Α — *κτείνουσι* ‖ *κτείνουσιν* Α — *ἔφθη* ‖ *ἔφη* Ω — *οὐκ οἶδα ὅ τι* ‖ *οὐκ οἶδα εἴ τι* Β — *ἥ τε λεία* ‖ *ἡ τελεία* ΩΓ *ἡ τε λεῖα* Β —

c. 40. *Ἀμιζώκης* ‖ *Ἀμαζ.* ΩΓ — *ὑπεμίμνησκε* ‖ *ὑπεμέμν.* Α — *τοῦ...κύλικος* ‖ *τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος* ΓΒ — *μελλήσας* ‖ *μελήσας* AΩΒ — *ὥρμησαν* ‖ *ὥρμησε* Α — *τὸ Ζίριν* ‖ *Ζηρίν* AΩ *Ζίρην* Γ *τὸν Ζίριν* Β — *δὲ ἦν* ‖ *δ' ἦν* ΩΓ — *ὑπ' αὐτῶν* ‖ *παρ' αὐτῶν* Ω — *ἀπήτει* ‖ *ἀπήει* Ω — *λάβοι* ‖ *λάβη* AΩΓ *λάβηι* Β — *εἶχον* ‖ *εἶχε* AΩ — *ὑποτελέσαι* ‖ *ἀποτ.* AΩ — *ὅ τι*

ἂν ‖ εἴ τι ἂν Ω — θέλῃς ‖ θέλοις Ω — εἰ βούλει δὲ ‖ εἰ δὲ βούλει Ω — ἐμὲ ἀντὶ τούτου ‖ ἀντὶ τούτου ἐμὲ Ω — λαβὼν ‖ om. ΑΩ — ὁ δὲ Σ.... φίλον ‖ om. Ω — Ζίριν ‖ Ζήρην Α Ζίρην Β — ᾔτησεν ‖ ᾔτει λαβεῖν Β — Ἀμιζώκην ‖ Ἀμαζώκην Ω

c. 41. Σκύθας ‖ Σκύθαι Α — ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον ‖ ἐνομ. ἡτ. Β — ἣν π. ἡμῖν ‖ om. Ω — ἡ... πίστις ‖ om. ἡ ΑΩΓ — τοὺς Σαυρ. ‖ τὸ Σ. Α — Σαυρ. δὲ ‖ om. δὲ ΑΩ — Ἀμιζώκης ‖ Ἀμαζ. Ω — δημοσίᾳ ‖ δημοσια sine acc. Β

c. 42. καταριθμήσασθαι ‖ om. Α καταριθμησθαι Ω — αὐτοῖς ‖ αὐτ? Α — εἶπε ‖ εἶπεν Γ — ἐπανῆκε ‖ ἐπανῆκεν Γ — μηχανᾶσθαι ‖ μηχανᾶσθε Ω —

c. 43. δ' οὖν ‖ γ' οὖν ΩΓΒ — ἄλλον ‖ ἄλλο Ω — Ἀμιζώκου ‖ Ἀμαζ. Ω — ἐσπάραττε ‖ ἐσπάρασσε ΑΩ — ἐπιπίπτει ‖ ἐμπίπτει ΑΩ — διείρων ‖ διείργων ΑΩ — τοσοῦτον ‖ τοσούτωι Β — πάντες om. Ω (finis cod. Vat. 90 Γ)

c. 44. Μαζαίας ‖ Μαξαίας Ω — Λευκάνορος ‖ Νικάνορος ΑΩ — Βοσπορανοὶ ‖ Βοσπορηνοὶ Α Βοσποριμοὶ Ω — ἐν τῷ δείπνῳ ‖ ἀμφὶ τ. δ. ΑΩ — Μαζαίαν ‖ ἀμαζαίαν Β — οὖν ‖ om. Ω — Λαζῶν ‖ ἀλαζῶν Α — Ἀδύρμαχος ‖ ἀδήμαρχος Ω — ὥς τις ‖ ὅστις ΩΒ — ἔχει ‖ ἔχοι Β —

c. 45. πλούτους ‖ πλούτου Ω — ἐρομένου ‖ ἐρ. δὲ Ω — Πόσα δὲ ‖ om. δὲ Ω — καλοὶ ‖ καλὸ Α — καὶ ἀγαθοὶ ‖ om. Β — ἄλλῳ ‖ ἄλλοι ΑΩ — Σκυθῶν ‖ Σκυθ. τῶν πολλῶν Ω — ἀδύρμαχος ‖ ἀδύμαρχος Ω — ἀπάξειν ‖ ἐπάξειν Ω — ἐς τὴν Μ. ‖ παρὰ τὴν Μ. ΑΩΒ — παρὰ τοὺς Μάχλυας ‖ ἐς τ. Μ. ΑΒ ἐς τὴν Μαχλύαν Ω —

c. 46. κατεφρόνει Α ‖ lacuna Α — Μάχλυϊ ‖ μαχλύυν? ΑΩ ἡ ὕβρις ‖ om. ἡ ΑΩ — ὅλος ‖ ὅλως Ω

c. 47. διελώμεθα ‖ διελόμεθα Β — ἔφη ὁ ‖ om. Ω — Λογχάτης ‖ Λογχατου? Ω — ἐγὼ μὲν ‖ ἐγὼ μὲν οὖν Ω — Ἀρσακόμᾳ ‖ Ἀρσάκην Ω, Ἀρσακὴν Α in margine

Ἀρσακομα — *τοῦ Λευκάνορος* ‖ *τὴν Λ.* B — *τὴν νυμφ.* ‖ om. *τὴν* Ω — *οὕτω* ‖ om. AΩ — *στρατιᾶς* ‖ *στρατείας* AΩB — *μετὰ τοῦτο* ‖ *μ. ταῦτο* Ω — *ὄντων οἰκείων* ‖ *οἰκ. ὄντ.* AΩ — *ὁ Μακέντης* ‖ om. *ὁ* Ω — *ἐπὶ τοὺς Μάχλυας* ‖ *ἐπὶ τῆς Μαχλύας* Ω — *ἱππότης* ‖ *ἱππότου* Ω — *Ἀρσακόμας* ‖ *Ἀρσαμόλας?* Ω —

c. 48. *ἥψησεν* ‖ *ἔψησεν* A — *παραγαγὼν* ‖ *παράγων* Ω — *ἀγκώνων* ‖ *ἀγκόνων* A — *ἢ πεζοὺς* ‖ om. *ἢ* ΩB — *οὖν* ‖ *γοῦν* AB — *ἐπὶ τῆς βύρσης* ‖ *ἐπὶ τῇ βύρσῃ* Ω — *πολὺ πλῆθος* ‖ om. AΩ — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* B — *συμμεῖναι* ‖ *συμβῆναι* AΩ — *βεβαιοτ. τέ* ‖ om. *τε* Ω —

c. 49. *ἐς τ.* ‖ *εἰς τ.* A — *φησὶν* ‖ *φησὶ* A — *ἥκειν* ‖ *ἥκει* A *ἰδίᾳ* ‖ *ἴδια* B — *ὑμῶν* ‖ om. Ω — *τραχῶνος* ‖ *τράχωνος* A — *ἰδίᾳ* ‖ *ἴδια* B — *αὐτὸν* ‖ *αὐτῶν* Ω —

c. 50. *μηνύσω* ‖ *μηνύω* B — *μηνύσω σοι* ‖ *μηνύσωσι* A — *ἤδη ἡμέραν* ‖ *ἡμ. ἤδη* B — *προτ. αὐτοῦ* ‖ *π. αὐτὸς* Ω — *ἐστὶν ὁ ἐλαύνων* ‖ *ὁ ἐλαύνων ἐστὶν* B — *ὑπόσχοιο* ‖ *ὑπόσχοι* Ω — *οὐδὲ τ. ἀλ.* ‖ *οὔτε τ. ἀλ.* AΩ — *περιδεὴς* ‖ *περιδιὴς* A — *ἔγνω* ‖ *ἐγὼ* Ω — *ἄλλως* ‖ *ἄλλους* A — *ἦ μὴν* ‖ *ἢ μ.* A — *ἀπαρτήσεσθαι* ‖ *ἀπαρνήσασθαι* AB — *γινομένων* ‖ *γενομένων* A — *ἀλλ'* ‖ *ἀλλὰ* AB — *Ἄρεος* ‖ *Ἄρεως* B — *ἐς τὸν νεών* ‖ *εἰς τ. ν.* Ω — *ἀπέστησαν* ‖ *ὑπέστησαν* B — *λέγων* ‖ *λόγων* A — *καταλελοίπει* ‖ *καταλελοίποι* Ω — *δίωξις* ‖ *διώξεις* A — *ὅτε* ‖ *ὅτι* Ω —

c. 51. *γενόμενα* ‖ *γινόμενα* Ω — *ἐς τ. Μ.* ‖ *εἰς τ. Μ.* AΩ — *ἀγγείλας αὐτοῖς* ‖ *αὐτ. ἀγγ.* B — *ἠπ. δέ* ‖ om. *δέ* B — *σὺ μὲν* ‖ om. *μὲν* Ω — *παραλάμβανε* ‖ om. *παρα* Ω — *οὕτως* ‖ *οὕτω* B — *προσάξει* ‖ *προσάξεις* A — *οὖσαν* ‖ om. Ω — *τῆς Μ.* ‖ om. *τῆς* B — *ἀδ. τῶν* ‖ *ἀδ. τὰ* AΩ — *ὡς Εὐ.* ‖ *ἐς Εὐ.* AB — *ἔλεγεν* ‖ om. Ω — *εἰκὸς* ‖ om. Ω — *διὰ ταῦτα* ‖ *διὰ πάντων* Ω — *Μαστ.* ‖ *καὶ ἐδόκει Μαστ.* B —

c. 52. *μένειν τε* ‖ *μένειν τε καὶ* Ω — *ἴῃς* ‖ *ἠίεις* B — *ἐπὶ τὸν Βοσφ.* ‖ *τὸν* om. B — *ἱππεῖ* ‖ *ἱππεῖς* B — *μοι* ‖

μου Ω — *ἄγοις* ‖ *ἄγεις* Ω — *κατέλαβεν* ‖ *καταλάβοι* Ω — *ἀναπηδήσας* ‖ *ἀναποδίσας* Ω — *ἀλλ' ἀποτρ.... ὄρη* ‖ om. Ω — *ἀλλ' ἀποτρ.* ‖ *ἀλλὰ προτραπόμενος* B —

c. 53. *τῷ Ἀρσ.* ‖ *αὐτῷ Ἀρσ.* Ω — *ἐμοὶ* ‖ *ἐμοῦ* Ω — *τούτοις* ‖ om. Ω — *ὥσπερ ἂν εἰ* ‖ om. *ει* ΑΩΒ — *ποιοῖμεν* ‖ *ποιοῦμεν* Ω — *ὑπὲρ ὅλου* ‖ *ὑπὲρ τοῦ ὅλου* ΑΩ — *τοῦ σωμ... τοῦ ὅλου* ‖ om. ΑΩ — *ὑπὲρ ἑαυτοῦ* ‖ *ὑπ. αὐτοῦ* B — *οὕτως* ‖ *οὗτος* Ω

c. 54. *εἰς μ.* ‖ *ἐς μ.* A — *ἐς τ. Σκ.* ‖ *εἰς* ΩΒ — *πανδημεὶ μὲν* ‖ om. *μὲν* ΑΩ — *ὁ Ἀδ.* ‖ om. *ὁ* Ω — *ὑπεμένομεν* ‖ *ὑπεμείνομεν* ΑΩ — *προσιόντας* ‖ *προιόντας* Ω — *προεπαφέντες* ‖ *προεπαχθέντες* Ω — *ἀλλ' ἀναχ.* ‖ *ἀλλὰ* ΑΩ — *οἰστῶν* ‖ *ὀϊστῶν* B *ἰστιῶν* (?) Ω —

c. 55. *καὶ ὁ Λ.* ‖ om. *καὶ* ΑΩ — *στυρακίῳ εἰς τὸν μηρὸν* ‖ *πυρακτωθεὶς τὸν μηρὸν* ΑΩΒ — *ἄπεισι* ‖ *ἅπασι* Ω — *προσβαλὼν* ‖ *προβαλὼν* Ω — *μετὰ πολὺ* ‖ *μετ' οὐ πολὺ δὲ* ΑΩ — *ὥστε ἐκρατοῦμεν* ‖ *ὡς ἐκρ.* Ω —

c. 56. *εἶεν* ‖ om. Ω — *ἀπιστοίη* ‖ *ἐπισταίη* ΑΩ — *εἶναι* ‖ om. Ω — *ὅρα* ‖ *ὥρα* B — *ᾖ* ‖ *εἴη* ΑΩ — *ἀποτρέψεις* ‖ *ἀπορρίψεις* ΑΩ — *ἀφέτοις* ‖ *ἐφέτοις* ΑΩ — *λόγοις* ‖ *λογισμοῖς* ΑΩ — *γε* ‖ *με* ΑΩ — *εἰς τ.* B ‖ *ἐς* ΑΩΒ — *πειστέον* ‖ *πιστέον* B — *νομοθετοῦντι* ‖ *νουθετοῦντι* Ω —

c. 57. *δ' ἄκουσον* ‖ *δὲ ἀκ.* ΑΩ — *ἐπιθυμίᾳ* ‖ *ἐπιθυμία* B — *Ἄμαστριν* ‖ ras. in *ιν* B — *προσβολῇ* ‖ *προβολῇ* Ω — *πλέουσιν* ‖ *προσπλ.* B — *εἰς αὐτὴν* ‖ *ἐς αὐτ.* B — *ἠγοράζομεν* ‖ *ἠγοράσαμεν* (*ζομεν* above) (sic) A — *εἰς ἐκ.* ‖ *ἐς ἐκ.* B — *τἄλλα* ‖ *τὰ ἄλλα* ΑΩΒ — *ὁπόσα* ‖ *ὅσα* Ω —

c. 58. *ἐσκοπ. δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *παρεμυθεῖτο* ‖ *παρεμυθοῦτο* Ω — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* B — *ἱκανῶς* ‖ *ἱκανὰς* Ω — *παρεκ. ἐκ τ. λ.* ‖ *ἐκ τ. λ. παρεκόμισεν* B — *καλῶν νεανίσκων* ‖ *καλ. καὶ νεαν.* Ω — *πένητα σεαυτόν* ‖ *σαυτὸν π.* ΑΩ —

c. 59. *τῆς μάχης* ‖ *τ. τύχης* Ω — *φέρων* ‖ om. ΑΩ

c. 60. *κράνος* ‖ *κράτος* Ω — *ἐπέθηκεν* ‖ *κατέθηκεν* AΩ(?)B — *προετεθνήκειν* ‖ *προστεθνήκειν* B — *ἤδη* ‖ om. Ω — *ἐκόμισα* ‖ *ἐκόμιζεν* Ω — *ἀπὸ τ. τρ.* ‖ *ὑπὸ τ. τρ.* Ω — *οὐδὲ ἐν* ‖ *οὐδ' ἐν* B — *τῆς μάχης* ‖ *τὴν μάχην* B — *Σισίννου* ‖ *Σισιννίου* Ω

c. 61. *σοι* ‖ om. Ω — *οὗτος* ‖ om. A — *κόρη* ‖ *ἡ κ.* AB — *αὐτοῦ Γ.* ‖ om. AΩ — *ὑπὲ τ. ὀ.* ‖ *ἀπὲ* Ω — *νύκτωρ δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *δὴ ἀνεγρόμενος* ‖ *διανεγρόμενος* AΩ — *Ἀβαύχας* ‖ *Βαύχας* A — *σώζειν* ‖ *σώιζειν* — *διεκπαίσας* ‖ *διεκπετάσας* AΩ *διεκπέσας* B — *ἀπεκέκαυτο* ‖ *ἀποκέκαυτο* Ω — *ἐπειδὴ* ‖ om. B — *τὸν Ἀβ. ὕστερον* ‖ *ὕστερον τὸν Ἀβαύχαν* B — *ὁ δὲ Γ.* ‖ *ὁ δὲ τὸν Γαν.* B — *ἔφη* ‖ om. Ω — *Γυνδ.* ‖ *ὁ Γυνδ.* Ω

c. 62. *ἤδη δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *ἂν εἴη* ‖ om. *ἂν* ΩB — *ὁπότερον* ‖ *ὁπότερος* Ω — *ἐπ' ἐκείνῳ* ‖ *ἐπ' ἐκείνους* Ω — *ἐπαινεῖν ἔδοξας* ‖ *ἐδ. ἐπ.* B — *τούτου κτ.* ‖ *κτ. τούτου* B — *κάλλιον* ‖ *κ. εἶναι* ΩB — *γλώττης* ‖ *δόξας*? Ω — *τοιοῦτόν τι* ‖ om. *τι* Ω *τοιοῦτό τι* A — *ἅμα* ‖ *καὶ ἅμα* B — *φίλους* ‖ *καὶ φ.* Ω — *καὶ ξένοι* ‖ om. *καὶ* A — *ὀκνήσαιμι* ‖ *ὀκνῆσαι* Ω

LUCIANI IUPPITER CONFUTATUS.

Lectiones codicum
Gorl. A
Marc. 434 Ω
Marc. 445
Vat. 87 𝔄
Vat. 90 Γ
Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *καὶ χρυσίον* ‖ *ἢ χρυσόν* Ω 445 Γ𝔄Mut. — *καὶ βασιλείας* ‖ *ἢ βασιλείαν* Ω 445 Γ𝔄Mut. — *αἰτῶν* ‖ *αὐτῶν* A — *τοῖς ἄλλοις* ‖ *τ. ἄλ. πολλοῖς* — *καὶ σοὶ οὐ* ‖ *σοὶ δ᾽ οὐ,* om. *καὶ* ΩΓ𝔄Mut., *καὶ σοὶ δ᾽ οὐ* 445 — *εὐχομένων αὐτῶν* ‖ *αὐτῶν εὐχομένων* 445 — *ῥᾷστον* ‖ *ῥάδιον* 445 *ῥᾶστον* Γ — *ὡς φῄς* ‖ *ὡς ἔφης* Γ — *εὐχὴ* ‖ *αἴτησις* 𝔄 — *εἰ* ‖ om. 𝔄 — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* ΓMut. — *τὰ περὶ τ.* ‖ *ἃ π. τ.* Ω 445 ΓMut. — *τῶν Μοιρῶν* ‖ om. *τῶν* AΩ 445 ΓMut. — *ἃ ἐκ.* ‖ *ἃ* om. Ω 445 Γ — *ἐρραψῳδήκασιν* ‖ *ἐρραψῳδίκασιν* Mut. — *ἄφυκτα* ‖ *ἄφευκτα* ΩΓ — *αὗται* ‖ *αὐταὶ* ΩΓ — *ἐπινήσωσι* ‖ *ἐπινήσωσιν* Γ *ἐπινοήσωσι* (ει supra) 𝔄 — *γεινομένῳ* ‖ *γεννωμένῳ* Ω *γεννωμένωι* Γ *γινομένῳ* 445 *γεννυμένων* Mut. — *ὁπόσα γίγνεται* ‖ *ὅσα ἂν γίνηται* 445, *γίνεται* Γ — *ἀπόβασιν* ‖ *ἀπόφασιν* 445

c. 2. *ὁπόταν ὁ αὐτὸς Ὁ.* ‖ *ὅταν αὐτὸς ὁ Ὁ.* 𝔄 — *ἐν ἑτέρῳ μέρει* ‖ om. *μέρει* 445 — *λέγῃ* ‖ *λέγη* Γ — *καὶ ὑπὲρ* ‖ om. *καὶ* Ω — *εἰσαφίκηαι* om. AΩ 445 ΓMut. — *τότε* ‖ om. 445 — *οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο* ‖ *οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ᾽ ἂν* ΩΓMut. — *ὁπόσα... ἂν... ᾄδωσι* ‖ *ὁπόσα . . . ᾄδουσι* om. *ἂν* 445, *ᾄδωσιν,* non om. *ἂν* Γ — *οὐδὲν* ‖ *οὐ* Mut. — *καθ᾽ αὐτοὺς* ‖ *κατ᾽ αὐτούς* Γ *καθ᾽ ἑαυ-*

τοὺς Α𝔄 — ποιῶσι ‖ ποιῶσιν Mut. — διεξίασι ‖ διεξιᾶσι? Α διεξέρχονται ΩΓ, Mut.? — ξυγγνώμη ‖ σ. Γ — παρὸν ‖ παρὼν Mut. — Λάχεσις ‖ Λ. οἶμαι Ω 445 Γ𝔄 —

c. 3. τοίνυν ‖ om. Ω 445 Γ — πολυθρύλητοι ‖ πολυθρύλλητοι 𝔄 — πάνυ ‖ om. Ω — αὗται ‖ αὔται Α — πότ' ‖ om. ΩΓ — εἰσὶ ‖ εἰσὶν Ω — καὶ τί ‖ ἢ τί Ω 445 ΓMut. — καὶ ὑπὲρ ‖ om. καὶ Ω — γοῦν ‖ om. Ω 445 Γ — εἰδέναι . . . ἦν c. 4 ‖ om. Α — ὦ Κ. ‖ om. ὦ 445 — τὸ περὶ τ. Μ. ‖ om. τὸ Ω 445 Γ — ποτε ‖ om. 𝔄

c. 4. ἢν μὴ πρότερόν μοι, ὦ Ζεῦ, κἀκεῖνο εἴπῃς ‖ καί μοι πρότερον κἀκεῖνο ὦ Ζεῦ εἴπῃς 𝔄, om. μὴ Ω 445 Γ — ἄρχουσι ‖ ἄρχουσιν Γ — ΖΕΥΣ ‖ ΚΥΝ Α — ΚΥΝ ‖ ΖΕΥΣ Α — ἃ πεποίησαι ‖ ἐν οἷς π. Ω 445 Γ𝔄Mut. — αὐτῷ ‖ ταῦτα 𝔄 — ἐκκλησίᾳ ‖ sine ι subscr. Γ — τινος χρυσῆς ‖ χρ. τινος 445 — ἔφησθα ‖ ἔφης 𝔄 — μὲν τὴν σειρὰν ‖ τὴν μὲν σ. ΩΓ — ἀναρτησόμενος ‖ ἀναρτησόμενον 𝔄 — ἅμα πάντας ‖ ἅπαντας Ω 445 ΓMut. — εἰ βούλοιντο ‖ εἰ βούλειντο Α — βιάσεσθαι ‖ βιάζεσθαι ΑΩ 445 𝔄Mut. — κατασπάσειν γε ‖ om. γε 𝔄 — ἐθελήσῃς ‖ sine ι subscr. Γ — γαίῃ ‖ sine ι subscr. Γ — αὐτῇ τε θαλάσσῃ ‖ αὐτῇ τε ἂν θαλ. Ω 445 ΓMut. — δὴ θαυμ. ‖ οὖν θ. Ω 445 ΓMut. — ὑπέφριττον ‖ ὑπερέφυτον 445 ὑπερέφριττον Γ — νῦν ‖ νυνὶ ΩMut. — δοκεῖ γοῦν ‖ δ. δοῦν ΩMut. — δικαιότερον ἂν ‖ om. ἂν Α𝔄 — μεγαλαυχήσασθαι ‖ μεγαλαυχήσεσθαι 𝔄 — σὲ αὐτὸν ‖ αὐτόν σε ΩΓMut. — αἰωροῦσα ‖ θεωροῦσα Ω, in ras. αἰωρ Γ — τὰ ὀψάρια ‖ τὰ ἰχθύδια Ω 445 ΓMut.

c. 5. οἶδα ‖ οἶδ' ΩΓMut. — ὅ τι ‖ εἴ τι Α — βούλεται ταυτὶ ‖ ταυτὶ βουλ. ΩΓ 𝔄Mut., om. ταυτὶ 445 — μου ‖ ἐμοῦ Ω 445 Γ — οὕτως ‖ οὗτος 𝔄 — οὐδενὸς ‖ οὐδ. ἔτι Ω 445 Γ, Mut.? — προσάγομεν ‖ παρ vel παρεσάγομεν Mut. — τἀγαθά ‖ τὰ ἀγ. 455 — ὅ τι ἂν ‖ om. ἂν ΩΓ — εἰ μήτε ‖ om. εἰ Α — μήτε ‖ μήτ' 𝔄 —

c. 6. ἐστι ‖ ἐστιν Γ — τῶν καταράτων σοφιστῶν ‖ σοφ. τῶν καταρ. 𝔄 — ὂν ‖ in ras. Γ — οὔτ' ἐπιμελ. ‖ οὔτ' ἔτι

ἐπιμ. A οὔτε ἐπιμ. Γ — οὐθ' ὅλως ‖ οὔτε ὅλως A — οὐκ οἶδ' ὅπως ἡμῖν προϊὼν ‖ οὐκ οἶδ' ὅπως εἰπεῖν, suprascr. ἡμῖν προϊὼν? ΩMut. — τὰς θυσίας ‖ τ. θ. φησιν Ω 445 Γ — ἐς τ. ‖ εἰς τ. Γ — περιττὰς ‖ περιττὰ 𝔄 — αὖθις δ' ‖ om. 𝔄 — εἰ δοκεῖ ‖ εἰ δοκεῖ δ' αὖθις 𝔄

c. 7. ἐκ τ. Μοιρῶν γ. ‖ ἐκ τ. Μ. μοι γ. Mut. — γίγνεσθαι ‖ γίνεσθαι Ω 445 Mut. — ἀντίδοσίν τινα ‖ ἀντίδοσιν δὲ Ω 445 Γ — τἀγαθὰ ‖ τὰ ἀγαθὰ ΩΓMut. — παρ' ἡμῶν ‖ παρ' ὑμῶν A — ἀλλα τιμῶντες ‖ ἢ τιμῶντες Ω 445 — τοῦτο ‖ καὶ τοῦτο Γ𝔄Mut. — χρησίμῳ ‖ χρήσιμον 𝔄 — εὐγνωμοσύνῃ ‖ χρηστότητι Ω 445 ΓMut. — δὲ ‖ om. A — ἤρετ' ‖ ἤρετο Ω 445 Mut. — ταττομένους ‖ τεταγμένους 445 — οὐ γὰρ ‖ εἰ γὰρ 445 — ἀθανάτους ‖ ἀθάνατον A — μακρῷ ‖ suprascr. πάνυ Ω — κἂν ὁ θάνατος ‖ εἰ μηδὲν ἄλλο θάνατός γε om. κἄν, Ω 445 ΓMut. — ἐς ἐλευθερίαν ‖ εἰς ἐλ. ΩΓMut. ἐς om. 445 — ἐς ἄπειρον ‖ εἰς ἀπ. ΩMut. — γίγνεται ‖ γίνεται ΩΓ — λίνῳ ‖ λήρῳ 445

c. 8. ἐστι ‖ ἐστιν Γ — ἡμεῖς ‖ om. 𝔄 — Inde ab οὐχ ἅπαντες usque ad finem capitis in Cod. Mutinensi magna litterarum pars exstincta est. — ἔνεστι ‖ ἐστι Ω 445, ἐστιν Γ — βασιλ. γὰρ ‖ γὰρ in ras. Γ, ὅτι βασιλεὺς 445 — θάλατταν ‖ θάλασσαν Γ — ὁ Ἥφαιστος ‖ ὁ δὲ Ἥφ. Ω 445 Γ — καὶ βάναυσος ‖ om. καὶ Ω 445 Γ — τις ‖ τε 445 — καὶ ἀνεσκ. ‖ om. καὶ 𝔄 — πεδήτην ‖ πεδίτην A — ὑμᾶς φασι ‖ φασι ὑμᾶς Ω — παρὰ τῷ Α. ‖ om. τῷ Ω 445 Γ — τῷ Ἀδμήτῳ ‖ om. τῷ 445 Γ — Ἀπόλλωνα ‖ Ἀπόλλω Γ, om. Ἀπ. Ω 445 — εὐδαίμονα ‖ εὐδ. εἶναι Ω 445 Γ — δ' ἔμπαλιν ‖ δὲ ἐμπ. 445 Γ — ληστεύεσθε ‖ om. ι subscr. Γ — πλουσιωτάτων ‖ πλουσίων 𝔄 — ἐν ἀκαρεῖ ‖ ἐν ἀκ. χρόνου Ω 445 Γ — γίγνεσθε ‖ γίνεσθε 𝔄 in ras. γίγνεσθαι Γ — εἵμαρτο ‖ om. A — εἵμαρτο δηλαδὴ ‖ δηλ. εἵμ. 𝔄

c. 9. ταῦτα ‖ ταῦτ' Ω 445 Γ — σοι ‖ συ 445 — ποτε μεταμελήσει ‖ τάχα μεταμ. ποτε Ω 445, Γ μεταμελήσῃ, μεταμελήσοι in ras. η A — καὶ Μοίρᾳ ‖ om. καί Γ — οὐδὲ

‖ *οὐδ'* Ω 445 ΓMut. — *ἅπαντας* ‖ om. ΩΓ — *εἵμαρτο* ‖ *εἵματο* A — *ὡς ἄρ'* ‖ *ὡς ἄρα* 𝔄 *ὡς παρ'* A — *οἶδα* ‖ *οἶδ'* 445 Mut. — *ὅτου ἕνεκα* ‖ *ὁτούνεκα* A — *ὁπόσα* ‖ *ὅσα* 𝔄 — *ὑποπτεύεις* ‖ *οἴει* Ω 445 ΓMut. — *παιδεύματα εἶναι* ‖ *εἶναι παιδ.* 𝔄

c. 10. *παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλλου* ‖ om. *γὰρ* 𝔄, om. *γὰρ ἂν* ΩΓMut. — *ἡδέως δ' ἂν* ‖ *ἡδ. γοῦν* Ω 445 Γ — *ἐστί* ‖ *ἐστίν* Γ — *ὑπὲρ ταύτην* ‖ *ὑπ. ταύτας* Ω 445 Γ *ὑπ. ταυτη* 𝔄 *ταύτας* Mut. — *ἄρχουσα* ‖ *ἔχουσα* A — *ἐκείνων* ‖ *ἐκείνη* Mut., Ω 445 Γ suprascr. *ων* — *πάντα σε εἰδέναι* ‖ *πάντα εἰδέναι σε* 𝔄 — *σὺ δὲ* ‖ *σὺ δ'* 445 Γ — *τοσαῦτα πρός με* ‖ *π. με τοσαῦτα* 445 Γ, *πρός με τοιαῦτα* Ω, *πρὸς τοσαῦτα λεπτολογούμενος* (om. *πρός με*) Mut. — *ἔφησθα* ‖ *ἔφης* A𝔄 — *ἅπαντα* ‖ *πάντα* Mut. — *ἐπιτελούσας* ‖ *ἐκτελούσας* A𝔄 — *ἐκτὸς* ‖ om. Ω 445 Γ — *μεταμέλει σοι* ‖ *μεταμελήσοι* 𝔄Mut. — *μετατίθεσαι* ‖ *μετατίθεσθε* 𝔄 *μετατίθεσθαι* Mut. Ω *ἀνατίθεσαι* Ω 445 Γ — *ἀμφισβητεῖτε* ‖ *ἀμφισβητοῦ(τε)*? Mut. — *ἐπιμελείας* ‖ *προνοίας* Mut.

c. 11. *τινες* ‖ om. 445 — *ἐκεῖναι* ‖ *οὐκ οἶμαι* Mut. — *ὥσπερ σκεύη τινὰ* ‖ ?? Mut. — *καὶ τὸ σκε...τρύπανον* ‖ ?? Mut. — *δ' ἂν* ‖ *δὲ ἂν* Γ — *εἴποι* ‖ *εἴπη* 445 𝔄 — *ὁ τεχν.* ‖ om. *ὁ* Ω — *οὐδὲ* ‖ *οὐδ'* Ω 445 Γ — *ἀνάλογον* ‖ *οὕτως ἀναλ.* Ω 445 Γ — *τοίνυν* ‖ om. ΩΓMut., habet 445 — *ὑμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα καὶ σκ. ἐστε* ‖ *ὑμεῖς δὲ τρύπανα ἄρα κ. σκ. ἐστε* ΩΓ𝔄Mut. *ὑμεῖς δὲ τρύπανα εἴπερ ἄρα καὶ σκ. ἐστε* A — *τἀγαθὰ* ‖ *τὰ ἀγαθὰ* Ω 445 Γ — *οἱ δὲ ἐφ'* ‖ *οἱ δ' ἐφ'* Γ — *ἴασι* ‖ *ἔρχονται* ΩΓ *ἐπέρχονται* Mut. — *προσόδοις* ‖ *προσόδοις καὶ τιμαῖς* 445 — *οἱ δ' οὐδὲ* ‖ *ἢ οὐδὲ* A𝔄 — *ἂν ἐς δέον* ‖ *ἔστ' ἂν*? 𝔄 *ἂν εἰς δέον* Ω 445 Mut. — *ἀλλάξαι τι καὶ μετατρέψαι* ‖ *ἀλλ. κ. μετατ. τι* ΩΓMut. — *μετατρέψαι* ‖ *μεταστρέψαι* 𝔄 — *ἀνάσχοιτ'* ‖ *ἀνάσχοιτο* ΩMut. — *ἐς τὸ ἐναντίον* ‖ *εἰς τὸ ἐναντίον* 𝔄Γ *εἰς τοὐναντίον* Ω 445 Mut. — *στρέψεις* ‖ *τρέψεις* ΩMut.

c. 12. δ' ἤδη ‖ om. δ' ΩΓMut. — κεκυρωμένων ‖ κεκλωσμένων 445 — τιμῴμεθ' ‖ τιμῴμεθα Ω τιμοίμεθα Α τιμοίμεθ' 𝔄 — πάντως ‖ παντελῶς Ω 445 Γ — ἐκτὸς ‖ om. Ω 445 Γ — τοῦτο ‖ παρὰ τ. Ω 445 Γ — ὁ προμαθὼν ‖ om. ὁ Ω 445 ΓMut. — ὅτι ‖ ὡς ΩMut. — ὑπὸ ‖ ὑπ' Ω 445 ΓMut. — τεθνήξεται ‖ τεθνήξηται 𝔄 — ἐγκλεισάμενος ‖ καθείρξας Ω 445 ΓMut. — ἐξάξει ‖ ἐξάγει ΩΓ𝔄Mut. — κυνηγετήσοντα ‖ κυνηγέτοντα Mut. — τοῦ Κροίσου ‖ om. τοῦ 445 𝔄ΓMut. — ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς ‖ ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος Ω 445 ΓMut.

c. 13. γὰρ τοῦ ‖ om. Ω, om. τοῦ Γ — Λαΐου ‖ Λαΐνου Α — τέκνων ‖ τέκνον Ω — παῖδ' ‖ παῖδα ΑΩ 445 Mut. — σ' ὁ φύς ‖ σὲ ὁ φύς ΑΩΓMut. — οὕτως ‖ οὕτω 𝔄Γ — ἔσπειρε ‖ ἔσπειρεν Γ — ἀπέκτεινεν ‖ ἀπ. αὐτὸν Ω 445 ΓMut.

c. 14. ὡς καὶ ἀμφίδοξα ‖ λοξά, om. ὡς καὶ 𝔄, λοξὰ om. καὶ Ω 445 Γ — εἰ ὁ ‖ εἰ οὖν Mut. — ὁ τὸν Ἅλ. ‖ om. ὁ Γ𝔄 — καταλύσει ‖ καταλυσαι? 𝔄 — ἦν τις ‖ ἦν τίς Mut. — ἐπείρα ‖ ἐπειρᾶτο Ω 445 Γ — αὐτὸν ‖ αὐτοῦ Ω 445 Γ — χελώνην ‖ χελώνης 445 Γ — ἄλλως ‖ ἄλλω Α — μὴ ‖ om. Α — ἔργον ‖ μέρος Ω 445, om. 𝔄, dub. Mut.

c. 15. ἐσφερόμενοι ‖ εἰςφερόμενοι Ω 445 Mut. — ἐς τ. π. ‖ εἰς τ. π. Ω 445 ΓMut. — τῶν θυσιῶν ‖ om. τῶν 𝔄 — καὶ σκεπ. ‖ ἢ Ω 445 ΓMut. — διηγκυλωμένος ‖ διηγκυλημένος ΩΓ𝔄Mut. — ἀνεχ. σε ‖ ἀνεχ. σου 𝔄 — διεξιόντα ‖ διεξιόντος 𝔄 — Βάλλε ‖ βάλε Ω 445 Mut. — καὶ κερ. ‖ om. καὶ Mut. — οὐδὲ ‖ οὐ 𝔄 — φαίην ‖ φαῖεν 𝔄 — μοι αἴτιον γεν. ‖ γεν. αἴτιον μοι Ω 445 Γ γεν. μοι αἴτιον Γ𝔄 — ἐρήσομαι ‖ ἐρείσομαι 445 — καὶ σὲ ‖ om. ΩΓ — καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ‖ om. 445, καὶ om. Α.

c. 16. κεραυνοῦτε ‖ κεραυνοητε 𝔄 — ἱστὸν ‖ ἱστίον 𝔄Mut. — ἀδικούσης ‖ ἀδικοῦν Ω 445 ΓMut. — τί σιωπᾷς ‖ ὅτι σ. ΩΓ — τοῦτο ‖ τοῦτό με Ω 445 ΓMut. — εἰδέναι με ‖ om. με Ω 445 Γ — οὐ γὰρ . . . συμπεφορηκώς ‖ om.

ΩΓ Mut. — συμπεφορηκώς ‖ συμπεφορικώς 445 — μηδὲ ‖ μηδ' 𝔄 — ἔρωμαι ‖ ἔρομαι A 445 Γ𝔄 — σέ τε ‖ om. τε A — ἀπέθανε ‖ ἀπέθανεν ΩΓ — Μειδίας ‖ μηδίας A — Αἰγινήτης ‖ Αἰγινίτης A — λιμῷ ‖ λιμῶ sine ι subscr. Γ — Μέλητος δὲ ‖ ο δὲ μέλιτος 𝔄 — Σαρδανάπαλλος ‖ Σαρδανάπαλος Mut. — μὲν ‖ δὲ 𝔄 — ἐβασίλευε ‖ ἐβασίλευσε Mut. — Περσῶν δὲ . . . γιγνομένοις ‖ γώχης δὲ ἀνὴρ ἐνάρετος ἀνεσκολοπίσθη πρὸς αὐτοῖ διότι μὴ ἠρέσκετο τοῖς γιγνομένοις A 445 γόγχῆς (?) δὲ ἀνὴρ εὐάρεστος ἀνεσκολοπίσθη . . . . ἠρέσκετο 𝔄, Mut. ut ed. Teubn.

c. 17. ἵνα ‖ καὶ ἵνα A𝔄 — ἡμῖν ‖ om. ΓMut. — ἀγομένους δὲ ‖ ἀγ. μὲν Ω — Τὰς κολ. ‖ om. τὰς 𝔄 — Ἅιδην ‖ ἄδηλον ΩΓMut. — ἐγὼ δὲ ‖ om. δὲ 445 — καὶ τοιοῦτον ‖ om. καὶ ΩMut. — τὸν οποσονοῦν χρόνον τοῦτον ‖ τὸν ὁπ. τοῦτον τὸν χρόνον Ω 445 Γ τὸν ὁπ. τοῦτον χρόνον Mut. — διαβιώσας ‖ om. δια A𝔄 διαβιοὺς Ω 445 ΓMut.

c. 18. τί φής; . . . ἄξιοι ΚΥΝ ‖ in codice Mut. acriores oculi haec legant. — δικαστήριον ‖ δικαστήρια 445 — Μίνωα ‖ Μίνω ΩΓ — δικάζειν ‖ δ. κάτω Ω 445 Γ — Τί δ' αὐτὸν ‖ τί δὲ κἀκεῖνον Ω 445 Γ τί καὶ δι' αὐτὸν 𝔄 — ἀποπέμπει ‖ πέμπει Ω — ἀκούσιόν τι ‖ om. τι ΩMut. — τοῦτον ‖ τοῦτο A — δικαιοῖ ‖ δίκαιον Γ — τοίνυν ‖ τοιγοροῦν ΓMut. — ἀνάγκῃ ἀφύκτῳ ‖ ἀφ. ἀν. Γ — φονεύῃ ‖ φονευθῇ Ω 445 ΓMut. — φονεύουσα ‖ φονεύσασα Ω 445 Γ — αὐτῷ δρᾷ ‖ αὐτὸ δρᾶν Ω 445 Γ — ὁ Μίνως ‖ om. A? νομίμως 445 𝔄 — κολάσεται ‖ κολάσηται 𝔄

c. 19. ουδ' ‖ οὐδὲ ἐθέλει (?) Mut. — κἂν ‖ om. ΩΓMut. κἂν ἔτι 445 καὶ 𝔄 — ἐρ. σε ‖ om. σε Ω 445 ΓMut. — λεπτότατον ‖ ἀκρότατον 𝔄 — τοσαῦτα ‖ τοσαυτ' 𝔄 — γοῦν ‖ om. 445 οὖν ΩΓMut. — ἀλλὰ ἑλ. ‖ ἀλλ' ἑλ. Ω 445 Γ — ἕκαστα ‖ ἅπαντα 𝔄 — πρὸς αὐτὰ ‖ πρὸς ταῦτα 𝔄Mut. — δὲ ἴσως ‖ δ' ἴσ. Ω 445 Γ.

Cod. 90 Γ Vat. paucis exceptis conspirat c. cod. Marc. Ω 434.

LUCIANI IUPPITER TRAGOEDUS.

Lectiones codicum Gorl. A
Marc. 434 Ω
Vat. 76 c. 1—5 Sommerbrodt c. 6—38 Mau.
Vat. 87 𝔄
Vat. 90 Γ
Mutinensis N. 193 Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *σύννους* ‖ *σύνους* Ω — *κατὰ μόνας* ‖ *καταμόνας* Γ 76 *καὶ καταμόνας* Ω — *χρῶμ' ἔχων* ‖ *χρῶμα ἐχ.* ΩΓ — *πόνων* ‖ *τῶν πόνων* 76 — *τριτογένεια* ‖ *'Αθήνη* 𝔄 — *ἵνα εἴδομεν* ‖ *ἵνα ἴδωμεν* A *ἵνα εἴδωμεν* 𝔄 — *βαρὺ στενάχεις* ‖ *βαρυστενάχεις* A — *σου* ‖ ? 76 *σὲ* ΩΓ — Mutinensis hucusque legi vix potest. — *ξυμφ.* ‖ *συμφ.* 𝔄Mut. — *ξυμφορὰ τραγῳδικὴ* ‖ *συμφορὰν τραγωδικὴν* 𝔄 — *ἄραιτ'* ‖ *ἄροιτ'* 𝔄ΓMut. — *οἵοις* ‖ *ὅ^{οι}ς* sic Ω — *ἄρχει* ‖ *ἄρχῃ* Ω𝔄Γ, Mut.? — *λόγου* ‖ *λόγων* Γ — *ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἡ θεῶν φύσις* ‖ *ἣν οὐκ ιαμβιοισιν ὑπερπαίω δέκα* 76 — *παγκάκιστα* ‖ *παγκάκιστοι* Ω𝔄M 76. — *τί* ‖ *τὸ* 76 — *τί δ'* ‖ *τί δὲ* Mut. — *οἰκείων* ‖ *οἰκείως* Γ *οἰκεῖον* 76 — *μεγαλοσμαράγου* ‖ *μεγαλλοσμαράγου* 76 — *ῥέζεις* ‖ *ῥίζεις* A *ῥαΐξεις*? Γ *ἔδρεις*? 𝔄 — *κοίμισον* ‖ *κοιμῖσον* 76 — *εἰ μὴ κωμῳδίαν . . . οὗτοι* ‖ *εἰ μὴ κωμῳδεῖν δυνάμεθα* Ω *εἰ μὴ κωμωδεῖν δυνάμεθα ὥσπερ οὗτος* 𝔄 — *ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν* ‖ *ὥστε σοι ὑποτραγωδεῖν* 𝔄Γ *ὥστε σὺ ὑποτρ.* Mut. — *ἐστί σοι* ‖ *ἔστιν*, om. *σοι* ΩΓ

c. 2. *οἶσθ'* ‖ *οἶσθα* 76 — *αὐτὸ* ‖ om. 𝔄 — *ἤτοι Δαν.* ‖ *ἤ τι Δ.*𝔄 *οὗτοι Δ.*Mut. — *εὑρόντα* ‖ *ἐρῶντα* A — *ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου* ‖ *διὰ τ. ὀρ. ῥυῆναι* 𝔄 — *ἐρῶντος* ‖ *ἔρωτος* Ω — *τὰ πράγματα* ‖ *τα ἡμέτερα πρ.* Ω — *ἡμῖν* ‖ om. Ω

c. 3. *νῦν* ‖ om. Ω𝔄ΓMut. — *τιμᾶσθαι ἡμᾶς* ‖ *ἡμᾶς τ.* Ω — *τὰν* ‖ *τὰ ἐν* 𝔄 — *εἴτε καὶ* ‖ *ἤγε καὶ* A — *ἢ γίγαντας* ‖ om. *ἢ* ΩMut. — *οἱ Τιτ.* ‖ om. *οἱ* A𝔄 — *αὖθις* ‖ om. Mut. — *διαρρήξαντες τὰ δεσμὰ* ‖ *τὰ δεσμὰ διαρ.* Ω𝔄Mut. — *παραλυπεῖ* ‖ *παραλυποῖ* Ω𝔄ΓMut. — *ἀντὶ . . . ἀναπ.* ‖ In Mut. legi non potest — *ἀναπέφηνας* ‖ *ἀναπεφήνασι* A

c. 4. *ὁ Στωϊκὸς* ‖ om. *ὁ* 𝔄 — *Ἐπικούρειος* ‖ *Ἐπικούριος* Γ — *οἶδ' ὅθεν* ‖ *οἶδα ὅθ.* ΩΓMut. — *σφισιν* ‖ om. 𝔄 — *ἀνθρώπων* ‖ *ἀνδρῶν* Mut. — *ἠνίασε* ‖ *καὶ ἠν.* A𝔄. — *οὔτ' εἶναι* ‖ *οὔτε εἶναι* Mut. — *οὔτε ὅλ.* ‖ *οὔθ' ὅλ.* ΩMut. — *τὰ γιγνόμενα* ‖ *τ. γινόμενα* 𝔄 — *συναγ.* ‖ *ξυναγ.* 𝔄Mut. — *ξυνουσίας* ‖ *συνουσίας* Ω — *ἐσαῦθις* ‖ *εἰςαῦθις* ΩMut. — *π. εἰσὶ* ‖ *π. εἰσὶν* ΩMut. — *πρὸς ἀκρόασιν* ‖ om. ΩΓMut. — *κρατήσει* ‖ *κρατησῃ* 76 — *δόξει λέγειν* ‖ *λέγ. δόξει* Mut. *δόξῃ λεγ.* 76 — *ἐν ἑνὶ . . . ἀνάγκῃ* ‖ om. Ω, solum *ἐν* omiss. in Γ — *παρεωρᾶσθαι* ‖ *παρεῶσθαι* 𝔄ΓMut. — *εἶναι μόνον* ‖ *μ. εἶναι* Ω𝔄Γ — *δόξαντας* ‖ *δόξαντα* ΩΓ — *ὡς* ‖ *ὥσπερ* ΩΓ Mut. — *νικήσῃ* ‖ *ὑπέρσχῃ* Ω (in ras.), 𝔄ΓMut. 76

c. 5. *Δεινὰ ταῦτα* ‖ *δεινότατα* Γ — *ἐπετραγῳδεις* ‖ *ἐνετραγώδεις* A — *δ' ᾠον* ‖ *δὲ ᾠον* ΩΓMut. — *ξυνευρίσκετε* ‖ *συνευρίσκετε* ΩMut. — *ἐγὼ μὲν* ‖ *ἐγὼ μὲν γὰρ* 𝔄 — *σκέψιν* ‖ *ἐπίσκεψιν* ΩMut. — *ἐπενεγκεῖν* ‖ *ἐπανενεκεῖν* 76, *ἐπαναγαγεῖν* ΩΓ *ἐπανεγκεῖν*? Mut. — *Κἀμοὶ* ‖ *καί μοι* Γ — *ξυνδοκεῖ* ‖ *συνδοκεῖ* ΩMut. — *ἐμοὶ μὲν* ‖ om. *μὲν* ΩΓMut. — *δοκεῖ* ‖ *ξυνδοκεῖ* 𝔄 — *μὴ* ‖ *καὶ μὴ* ΩΓ — *ξυνταράττειν* ‖ *συντ.* Mut. *ξυνταράττει* A — *εἶναι θ.* ‖ *εἶναί σε θ.* ΩMut. — *ἰδίᾳ* ‖ *ἰδία* Mut. *δὴ*? 𝔄 — *ἄπεισιν* ‖ *ἀπίει*? 𝔄 — *ἀγνοηθήσεται* ‖ *ἀγνοήσεται* Ω𝔄Mut. — *γενομένης* ‖ *ἐσομένης* 𝔄ΓMut. 76 — *τοῖς φιλοσόφοις* ‖ *ἐν φιλοσοφίᾳ* 𝔄Mut. — *καὶ σὺ* ‖ om. *σὺ* ΩΓ — *κοινούμενος* ‖ *κινούμ.* A *κοινωνούμενος* 𝔄

c. 6. *καὶ παρεστ.* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ὀρθ. γὰρ* ‖ om. *γὰρ* ΩΓ, suprascr. 76 — *ἐς ἐκκλ.* ‖ *εἰς ἐκκ.* ΩΓMut. — *ξυνέλθετε* ‖ *συνελθ.* Ω𝔄Mut. 76 — *οἱ θεοί . . . ξυνελθ.* ‖ om. A — *οἱ θεοὶ* ‖ *ὦ θεοί* Mut. — *ξυνελ. πάντες* ‖

om. ξυνελ. Mut. — ἐκκλησιάσομεν ‖ ἐκκλησιάσωμεν Ω ἐκκλησιασῶμεν sic Γ — καὶ πεζὰ κηρύττεις ‖ κηρ. κ. π. 𝔄 — ξυγκαλῶν ‖ συγκαλῶν Ω — ἀποσεμνῦναι ‖ ἀποσέμνῦναι 76 — δεῖν ‖ om. 76 — μεγαλοφωνίᾳ ‖ μεγαλοφώνως? 𝔄 — ποιητικῇ ‖ ποιητικῶς 𝔄 — συνελθ. ‖ ξυνελθ. 𝔄 — ἀλλ᾽ ἐποπ. ‖ ἀλλὰ ἐπ. Γ — καὶ ῥαψ. ‖ om. καὶ Mut. — διαφθερῶ ‖ διαφθείρω ΓMut. — παρ᾽ αὐτοῖς ‖ παρ᾽ αὐτῶν ΩΓ 76 — ἢ ὑπερμ. ‖ om. Ω𝔄ΓMut. — καὶ τ. Ἀπ. ‖ om. ΩΓMut. 76 — καί τοι ‖ καίπου A — μαντικῆς ‖ ἀσαφείας ΩΓ μαντ. ἀσαφείας 𝔄 — ὡς μὴ πάνυ ‖ ὡς μὴ πάλιν Mut. — μέτρα ‖ ἡμέτερα 𝔄 — ξυνεκάλει ‖ σ. Ω — δὲ ὅμως ‖ δ᾽ ὅμως 𝔄 — μενέτω ‖ μενόντων A — αὐτῶν ποτ. ‖ αὐτῶν τῶν π. 𝔄 — μηδέ τε ‖ μηδέ γε 𝔄 76 — εἰς ἀγ. ‖ ἐς ἀγ. 76 — ὅσσοι τε ‖ om. A ὅσοι τε Ω𝔄Mut. 76 — ὅσσοι τ᾽ ‖ ὅσοι A𝔄Mut. — νώνυμνοι ‖ νώνυμοι AΩ𝔄Mut. 76 — κνίσῃσι ‖ κνίσοισι Ω𝔄ΓMut. κνισοῖσι 76 — κάθησθε ‖ καθίζε A

c. 7. ξυνθέουσι ‖ συνίασι ΩΓMut. — ἔχοι ‖ ἔχει A ἔχῃ Ω𝔄ΓMut. — ὁπόσοι ‖ ὅσοι ΩMut. — ἢ λιθίνους ‖ ἢ τοὺς λ. ΩMut. — οἱ Φειδ. ‖ οἱ Φ. μὲν Ω𝔄ΓMut. 76 — ὁμοίων τεχνιτῶν ‖ ὁμοιοτεχνιτῶν ΩΓ — πόρρω που ‖ π. ποι 𝔄 — σιωπῇ . . . ταῦτα καὶ ‖ om. ΩΓ — προσήκει ‖ προσῆκεν AΩ𝔄ΓMut. 76 — χεῖρον ‖ πρόχειρον Ω — ἢ ‖ om. ΩΓ — πολυτ. ‖ πολυτ. ἢ ΩΓ — οὐκ ἀκριβὴς δὲ τὴν ἐργασ. ‖ τὴν δ᾽ ἐργασ. οὐκ ἀκριβ. 𝔄 — ἀλλὰ κομιδῇ ‖ ἀλλὰ καὶ κ. Mut. — πρὶ ‖ πρὸς A — Πολυκλείτου ‖ η in corr. pro ει Mut. — Ἀλκαμένους ‖ Ἀλκμέν. 76 — καθεδεῖται ‖ καθέζηται ΩΓ — προτιμοτέραν ‖ προτιμητέαν ΩΓ — νομίζειν ‖ ν. εἶναι ΩΓ — Ἐχρῆν ‖ χρῆν 𝔄 — ὁ χρυσὸς ‖ ο χρ. μὲν Ω — μανθ. ὅτι ‖ om. ὅτι ΩΓ — ἥκετ᾽ ‖ ἥκετε ΩMut. — εἰς ‖ ἐς 76 — οἱ χρυσοὶ ὑμεῖς ‖ ὑμ. οἱ χρ. ΩΓMut.

c. 8. ἐοίκασιν ‖ ἐοίκασι Ω𝔄ΓMut. — ὦ Ζεῦ ‖ δ᾽ οὖν ὦ Ζεῦ Ω𝔄ΓMut. 76 — ἢ χαλ. ‖ οἱ χ. 𝔄 — ὁμοίως ‖ ὅμως AΩ𝔄Γ 76 — ἀποστίλβοντες ‖ ἐπιστιλβον ἔχοντες ΩΓMut. 76 — ἐπικεχρῶσθαι ‖ ἐπικέχρανθαι Ω ἐπικε-

χρᾶνθαι Γ — ἐπηλυγάσθαι ‖ ἐπηλυγάζεσθαι A 76 ἐπηυγάσθαι 𝔄Mut. — ἐμπολιτευομένας ‖ συμπολιτευομένας A — Βενδῖς ‖ Βανδὶς A — ἐκεινοσὶ ‖ ἐκεῖνος ΩΓMut. (?) — παρ' αὐτὸν ὁ Ἄττις ‖ ὁ παρ' αὐτῷ ἄττις A ὁ π. αὐτῶν? 76 — Μίθρης ‖ Μιθρὴν A — Μὴν ‖ μῖν A — ὅλοι ‖ om. Ω — πολυτίμητοι ‖ πολύτιμοι Ω 76

c. 9. καὶ τοῦτο ‖ om. καὶ ΩΓ καὶ ποῦ τοῖτο 𝔄 — ὦ ‖ om. ΩMut. ὦ in ras. 76 — ἐνοσίγαιε ‖ ἐννοσίγαιε ΩΓ — πένητα ‖ πτωχὸν Ω — τότε ‖ ποτε suprascr. τότε Γ — τῶν Κορ. ‖ om. τῶν Ω𝔄 76 — ὅλοις ‖ ὅλις A — μετάλλοις ‖ μετάλοις A — παρεωσμένον ‖ παρεωραμένον 76 — προτετίμηται ‖ προτετιμήσεται Γ προτιμήσηται 𝔄 προτιμήσεται A 76

c. 10. κἀμὲ ‖ κὰ ex καὶ corr. 76 — προέδροις ‖ προεδρίοις Ω — ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψῳδιῶν ‖ ἄνω κ. κ. τὸν ῥαψωδὸν A 76, τὸν ῥαψῳδὸν om. ἄνω καὶ κάτω 𝔄 — εἶναι ‖ ἄνω καὶ κάτω 𝔄 — καὶ γὰρ ‖ κ. γὰρ καὶ 𝔄 — εἶναι ἔφη ‖ σ (?) εἶναι ἔφη 𝔄 — In priore huius capitis parte Mutinensis cod. litterae legi vix possunt. — εἶναι ἔφη ‖ ἔφη εἶναι ΩΓ — νῦν ‖ νυν A — ἐν τοῖς . . . καθήμενον ‖ om. ΩΓ — ἀπεστεφανωμένον ‖ ἀποστεφ. A — κόλοππας ‖ σκόλοπας A σκόλλοπας 𝔄 — περισεσυλημένον ‖ ἀποσεσυλ. 𝔄 ἀποσεσηλημένον A

c. 11. Κολοσσός ‖ ἥλιος 𝔄 — τολμήσειεν ‖ τολμῆσαι Ω τολμήσει (ειεν) sic Γ — εἰ γοῦν ‖ εἰ δ' οὖν ΩMut. — μηδὲ ὑπερμ. ‖ μηδ' ὑπ. Ω𝔄Mut. μηδὲ ὑπερμέτρου 76 — ἐπεπ. ἂν ‖ om. ἂν Γ, om. ἂν sed. n. m. adscr. Ω — τὸ ἀκρ. ‖ τἀκριβ. 𝔄 τἀκριβὲς 76 — δύσκριτον ‖ δ. γὰρ ΩΓ 76 — καὶ τοῖτο ‖ om. καὶ ΩΓMut. — χαλκός ‖ χαλκοῦς Mut. — λογιζοίμην ‖ νομιζοίμην A — ὑπὲρ τοὺς π. ‖ om. τοὺς A 76 — πενταχ. ‖ πεν. καὶ τὴν ἱππάδ' 𝔄 πεντ. τὴν ἱππάδα 76 — παρεῖναι καὶ τοῦτον ‖ καὶ τ. π. 76 — ἐλέγξοντα ‖ ἐλέγχοντα ΩΓMut. — σμικρότητα ‖ μικρότητα Ω — τῇ καθέδρᾳ ‖ τὴν καθέδρᾳ A — ἀλλὰ ‖ ἀλλ' Ω𝔄Γ — κράτιστε ‖ ἄριστε

Ω 76 (in ras.) 𝔄Mut. — *προεδρεύοις* ‖ *παρεδρεύεις* A — *ἅπαντας* ‖ *πάντας* ΩΓ — *Πνύκα* ‖ *πυκνα* 𝔄 — *θατέρᾳ* ‖ *θατέρα* Γ — *πυγῶν* ‖ *πηγῶν* A — *ἐπιλαβὼν* ‖ *ἐπιβαλὼν* Ω *ἀπολαβὼν* A — *συνεδρίῳ* ‖ *ξ*. 76.

c. 12. *τοῦτο* ‖ *τούτω* A — *χαλκῷ* ‖ *χαλκὼ* — *γὰρ* ‖ om. A — *Διὸς παῖδε* ‖ *Διὸς παῖδες* 𝔄 *παῖδες ὄντες Διός* Ω𝔄Γ *παῖδες ὄντες*, om. *Διός* Mut. — *προκαθεδεῖται* ‖ *προκαθίζει* ΩΓ *προκαθίζοι* Mut. *καθεδεῖται* om. *πρὸ* A — *πάλαι* ‖ om. 𝔄 — *καθιζόντων* ‖ *καθιζέτωσαν* ΩΓ *καθιζεισαν(το)* Mut. — *ἔνθ'* ‖ *ἔνθα* ΩΓ — *ἐθέλοι* ‖ *ἐθέλη* 𝔄 76 — In Mut. hoc et sequenti capite multa obscurata sunt. — *ἐσαῦθις* ‖ *εἰσαῦθις* ΩΓ — *δὲ ἀποδοθήσεται* ‖ *δ' ἀποθήσεται* Ω

c. 13. *Διανομὰς διανομάς* ‖ Alterum *διαν.* om. Ω𝔄Γ — *ποῦ τὸ νέκταρ* alterum ‖ om. 𝔄, *πολλοῦ τὸ ν.* AΩΓ 76 — *ἐπέλιπεν* ‖ *ἐπέλιπε* Ω — *ἡ ἀμβρ. ἐπέλιπεν* alterum ‖ om. Ω𝔄Γ — *ποῦ αἱ ἑκατόμβαι* alterum ‖ om. Ω𝔄 76 — *τὰς θυσίας* ‖ om. *τὰς* A — *κατασίγησον* ‖ *κατασιώπησον* ΩΓ — *φωνὴν* ‖ om. ΩΓMut. — *ξυνιᾶσιν* ‖ *συνιᾶσιν* Ω — *καὶ Σκύθαις* ‖ om. *καὶ* 𝔄 — *Θρᾳξὶ* ‖ *Θραξὶν* Γ — *ξυνετὰ* ‖ *συνετὰ* Ω — *οὖν, οἶμαι* om. Ω — *παρακελεύεσθαι* ‖ *παρεκελεύεσθαι* A

c. 14. *ἀποβλέπουσι* ‖ *ἀποβλέπουσιν* ΩMut. *ἀεὶ* ‖ *εἰμὶ* 𝔄 — *ἦν* ‖ *ἀεὶ* 𝔄 — *ἐδ. γε* ‖ om. *γε* 𝔄 — *ἀκούων σου δημηγ.* ‖ *δημ. σου ἀκ.* 𝔄 — *ὁπότε* ‖ *ὅτε* 𝔄 *ὁπότ' ἂν* ΓMut. *ὁπόταν* 76 — *ἀπειλοίης* ‖ *ἠπείλεις* ΩΓMut. — *ἐφεστώτων* ‖ *ἐφεστάτων* A — *εἴτε καὶ . . . παρόντων* ‖ om. ΩMut. — *πολυθεωτάτη* ‖ *πολυθειοτάτη* A — *ἡ ἐκκλησία* ‖ Sequitur *εἴτε ὑπὸ πλήθους τῶν παρόντων* ΩΓMut. — *ἡ γλ. μου* ‖ om. *μου* 𝔄Mut. *μοι* ΩΓ — *πεπεδημένη* ‖ . . . *νηι* Mut. — *ἔοικε* ‖ *ἔοικεν* 𝔄 — *τό γε πρ.* ‖ om. *γε* Ω𝔄Mut. *τότε* 76 — *τῶν λόγων* ‖ *πάντων* 𝔄 *τῶν ὅλων* ΩΓMut. — *ἅπαντα* ‖ *πάντα* Ω — *ὑποπτεύουσι* ‖ *ὑποπτήσσουσι* 𝔄 — *ἀκούσεσθαι* ‖ *προύσεσθαι* Ω *προέσθαι* 76 — *σὺ* ‖ *σοὶ* A — *διαμέλλεις* ‖ *διαμέλεις* A — *B. οὖν* ‖ om. *οὖν* Ω — *Ὁμηρικὸν* ‖ *μο* A — *ἀναρραψῳδήσω* ‖ *ρ*.

A — *πάντ. τε* ‖ om. *τε* ΩMut.? — *ἱκανῶς . . . φορτικὸν* ‖ om. A — *ἱκανῶς* ‖ *ἱκανὰ* Ω — *μέτρων* ‖ suprascr. *ἐπῶν* 76 — *ἥντινα ἂν ἐθέλῃς* ‖ *ἥντ. ἐθέλεις,* om. *ἂν* ΩMut. *ἥντ. ἂν θέλῃς* 76 — *ξύνειρε* ‖ *σ.* ΩMut. *ξύνειραι* A *ξυνεῦραι* 76 — *ῥητορεύουσιν* ‖ *ῥητορευποιοῦσιν* Ω *ῥήτορες ποιοῦσιν* ΓMut. — *ἐπίτομον* ‖ *σύντομον* Mut. — *ῥᾳδιουργίαν* ‖ *δημηγορίαν* 76 — *εὔπορον* ‖ *εὔκαιρον* ΩΓMut.

c. 15. *Ἄρξαι* ‖ *ἄρξομαι* 𝔄Γ — *ἀντὶ π. ἂν* ‖ om. *ἂν* A 76 — *ποτε* ‖ *ποτ'* 𝔄 — *ξυνελέγητε* ‖ *σ.* Ω — *τοῦθ'* ‖ *τοῦτο* ΩΓ — *λέγει* ‖ *λέγων* 𝔄 — *ἡμῖν* ‖ *ὑμῖν* ΩΓMut. — *ἡμεῖς* ‖ *ὑμεῖς* 76 — *πάνυ ὀλιγ.* ‖ *πάντ' ὀλ.* A *παντολιγ.* 76 — *μοι* ‖ om AΩΓ — *δοκοῦμεν* ‖ *δοκεῖτε* 76 — *βουλ. δὲ* ‖ *β. γὰρ* A𝔄 — *ἐπιλ. με* ‖ om. *με* ΩΓ — *ξυνήγαγον* ‖ *σ.* Ω — *δεῖν* ‖ om. Ω — *ἀπολομένῃ* ‖ *-νην* A — *Καφηρέα* ‖ *σκαφηρέα* A *Καρηφέα* Mut. — *ἐν Π.* ‖ *ἐν τῷ Πειρ.* Ω — *ἄλλῃ* ‖ *ἄλλην* Γ — *ἐς τὸ ἀ.* ‖ *ἐπὶ τ. α.* 76 — *σμικρολογίαν* ‖ *μικρολογίαν* Ω𝔄Γ 76 — *ὃς ἐκ.* ‖ *ὡς ἐκ.* 𝔄 — *καὶ κ.* ‖ om. *καὶ* ΩΓMut. — *μηδὲ ὅσ.* ‖ *μηδ'* 𝔄 — *ὀσφρέσθαι* ‖ *ὀσφραίνεσθαι* ΩΓ *ὠσφρῆσθαι* 𝔄Mut. 76 — *παρασχόντας* ‖ *παρασχόντος* Ω𝔄Mut. 76 — *ὑπισχνουμένους* ‖ *ὑποσχόμενος* Ω *ὑποσχομένους*? Mut.

c. 16. *ταῦτα* ‖ *ταῦτ'* 𝔄 — *καὶ κατὰ* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄ΓMut. 76 — *ξυνεστηκός* ‖ *σ.* Mut. — *πολλοὺς δὲ* ‖ *π. δ. καὶ* 𝔄Γ 76 — *ὑπαιθρίῳ* ‖ *ὑπαίθρῳ* Ω𝔄Mut. 76 — *διατ.* ‖ *διατ. καὶ* A — *ἐπὶ τῶν θακ. καθ.* ‖ om. in ΩMut. add. alia m. in Γ — *θάκων* ‖ *θώκων* 76 — *ὅ τι καὶ* ‖ om. *καὶ* Ω — *λέγουσι* ‖ *λέγουσιν* ΩΓ 76 — *εἰς τ. ἑ. τ.* ‖ *ὡς τ. ἑ. τ.* A — *εἰσέρχομαι* ‖ *ἐσέρχ.* 76 — *ὅστις ἦν* ‖ *ὅστ. εἴην* ΩΓMut. — *εὑρ. δὲ* ‖ *εὑρ. τε* Ω — *Ἐπικούρειον* *ιον* Γ — *Δᾶμιν* ‖ *Δάμιν* A — *ἐκθύμως* ‖ om. A 76, habet Mut. — *τὸν σαρδώνιον* ‖ *τὸν σαρδόνιον* 𝔄 *τὸ σαρδάνιον* ΩΓMut. *τὸ σαρδόνιον* 76 — *ἐπιμωκεύων* ‖ *ἐπϊμωκϊῶν* A *ἐπιγελῶν* ΩΓ *ἐπιμειδιῶν* 𝔄 76 *ἐπιτελῶν* Mut.

c. 17. *π. ἡμῶν* ‖ *π. ἡμᾶς* 𝔄 — *οὔτε πρ.* ‖ *οὐδὲ* ΩMut. — *οὔτ' ἐπισκ.* ‖ *οὔτε* Ω — *γινόμενα* ‖ *γιγνόμενα* Ω𝔄Mut. 76.

— *οὐδ' ἄλλο ἢ* ‖ *οὐδ' ἀλλὰ* om. *ἢ* A 76 — *ξυνηγωνίζετο* ‖ *σ.* Mut. — *ἐν κόσμῳ τε* ‖ om. *τε* A(?)ΩΓMut. 76 — *ἕκαστα* ‖ om. 𝔄 — *ἐς τ. Δ.* ‖ *εἰς τ. Δ.* ΩΓMut. — *ἀπέβλεπε* ‖ *ἀπέβλεπον* 𝔄 76 — *συνεὶς δὲ* om. *δὲ* ΩMut. — *κινδυνευόμενον* ‖ *κινδύνευμα* ΩΓ — *τὴν ξυνουσ. διαλ.* ‖ *διαλ. τ. ξυν.* Ω𝔄ΓMut. 76 — *ἐς τ. ὑστ.* ‖ *εἰς* ΩΓMut. — *ξυνθέμενοι* ‖ *σ.* Ω — *ἐς τέλος* ‖ *εἰς τ.* ΩMut. — *ἐπισκοπῆσαι* ‖ *ἐπισκοπήσειν* 𝔄 76 *ἐπεξελεύσεσθαι* ΩΓMut. — *τὸν λόγον* ‖ *τὸ σκέμμα* ΩΓMut. — *'κείνου* ‖ *ἐκείνου* Ω𝔄Γ — *περιμένειν* ‖ *μένειν* 76 — *εἰ* ‖ om. ΩMut. — *τι* ‖ *τί* Ω 76

c. 18. *ξυνεκάλεσα* ‖ *σ.* Ω — *εἰ λ.* ‖ *ἐκ λ.* 76 — *λογιεῖσθε* ‖ *λογίσεσθε* ΩΓMut. — *καὶ πρόσοδος καὶ δόξα* ‖ *καὶ δόξα καὶ πρόσοδος* ΩΓMut. 76 *δόξα καὶ πρόσοδος* 𝔄 — *πεισθεῖεν* ‖ *προσθεῖεν* A — *μηδὲ ὅλως* ‖ *μηδόλως* A *μηδ' ὅλως* 𝔄 76 — *ἡμᾶς* ‖ *θεοὺς* 𝔄ΓMut. 76 — *ἀτίμητα* ‖ *ἄτιμα* ΩMut. — *τὰκ* ‖ *τὰ ἐκ* ΩΓMut. — *ἐχόμενοι* ‖ *ἀγχόμενοι* 𝔄 — *ἐκείνων* ‖ om. A𝔄, suprascr. 76 — *καὶ ἀγώνων* ‖ om. ΩMut. — *στερόμενοι* ‖ *στερούμενοι* AΩ 76 — *ὑπὲρ τ.* ‖ *ὑπὸ τ.* A — *ὅτου* ‖ *ὅπου* A — *κρατήσει* ‖ *κρατήσεται* A — *μὲν . . . καταγελασθήσεται* ‖ om. A — *αὐτῷ* ‖ *αὐτῶν* A — *οὖν* ‖ om. ΩΓMut. — *μὴ τάραττε* ‖ om. Mut. — *βούλεται* ‖ *βούληται*? 𝔄 — *λεγομένων* 𝔄 — *συμβ.* ‖ *ξυμβ.* 76 — *ἐπηγγελμένων* ‖ om. *ἐπ* Mut. 76

c. 19. *γένοισθε* ‖ *γένησθε* A — *δοθ. λεγ.* ‖ *λεγ. δοθ.* ΩΓMut. — *ἂν* ‖ om. A — *εἰπ. ἔχ.* ‖ *ἔχοιμι εἰπεῖν* ΩΓ — *συμφ.* ‖ *ξ* 76 — *παρρησιασόμενος* ‖ *παρρησιασάμενος* ΩΓ — *τὰ ἡμέτερα . . . ἀναφύσεσθαι* ‖ suprascr. m. 2. 76 — *ἀναφύσεσθαι* ‖ *ἀναφύεσθαι* A *ἀναφυήσεσθαι* 𝔄 — *ὀργιζ. ἄξιον* ‖ *ἄξ. ὀργίζεσθαι* ΩΓ 76 — *λόγων* ‖ *δογμάτων* ΩMut? — *ἡμῶν* ‖ *ὑμῶν* Γ — *ἤ τί* ‖ om. *ἢ* ΩMut. suprascr. *ἢ* Γ, *εἴ τι* A — *ἂν αὐτ.* ‖ om. *ἂν* Ω𝔄ΓMut. 76 — *ταραχὴν* ‖ *τὴν τ.* ΩΓ 76 — *ἐν πενίᾳ . . . καταφθειρομένους* ‖ om. A suprascr. 76 — *καταφθειρ.* ‖ *καταφερομένους* Mut. — *προτιμ.* ‖ *πρωτιμ.* A — *τοὺς μὲν* ‖

om. *μὲν* Mut. — *καὶ τυμπανιζομένους* ‖ om. ΩΓ — *οὐδὲν ἀδ.* ‖ *μηδὲν ἀδ.* 𝔄 — (In hoc atque seq. capite cod. Mut. litterae sunt obscuratae) *ἀδικοῦντας* ‖ *ἀδικηκότας* 𝔄 — *ταῦτα* ‖ *ταῦθ'* 𝔄 — *οὕτως* ‖ *οὕτω* 𝔄Γ (?) — *διαιροῦνται* ‖ *διανοοῦνται* Ω𝔄Γ 76 — *περὶ* ‖ *περ'* A — *οὐδὲ ὁλ.* ‖ *οὐδὲν ὅλ.* A𝔄Γ

c. 20. *ἀκούσωσι* ‖ *ἀκούωσι* ΩΓ — *διαβ. τις* ‖ om. *τις* Ω suprascr. Γ — *εἴτε* ‖ *οὔτε* A — *εἴτε* ‖ *οὔτε* A — *τὴν αὐτοῦ* ‖ *τ. αὐτοῦ* 𝔄 76 — *τὴν τ. π.* ‖ om. *τὴν* 𝔄, om. *τῶν* sed suprascr. 76 — *θείη* ‖ *θεία* AΩ *θεῖαι* Γ — *Ἑλλ.* ‖ *Ἑλλ. δὲ* 𝔄 — *τέκνα γυν.* ‖ *γυν. τ.* Ω𝔄 — *ὅταν* ‖ *ὅτε* Ω — *πάλιν* ‖ om. AΩ𝔄, om. sed sp. 76 — *ῥαψῳδῶν* ‖ *ῥαψῳδιῶν* 76 — *ἀκούσωσιν* ‖ *ἀκούουσι* c. ras. in post. *ου* Ω — *καὶ δεσμουμ.* ‖ om. ΩΓ — *ἐν οὐδενὶ* ‖ om. *ἐν* Ω — *οὐδενὶ* ‖ *οὐδενὶ λόγῳ* ΩΓ 76 — *θύουσιν ἔτι* ‖ *ἔτι θ.* ΩΓ, om. *ἔτι* 𝔄 — *τὰ τ.* ‖ om. *τὰ* (lac.) Ω, om. *τὰ* Mut. 76 — *ἐξαμαρτάνουσι* ‖ *ἐξαμαρτάνουσιν* Γ

c. 21. *ἄνθρωπος* ‖ *ἀνθρώπων* 𝔄 — *τῷ ξυλλόγῳ* ‖ *τ. ξυλόγῳ* A *ἐν τῷ ξυλλόγῳ* Ω Mut. *ἐν τῷ συλλόγῳ* Γ — *πάρεστι* ‖ *ἐστιν* ΩMut. — *Γανυμήδους* ‖ *Γαννυμ.* 𝔄 — *ἀπόκριναι* ‖ *ἀποκ. μοι* ΩMut. — *τίνες* ‖ *οἵτινες* ΩΓMut. — *ἢ οἵτινες* ‖ *ἢ εἴτινες* 𝔄 — *εἴποις* ‖ *εἴπῃς* 𝔄 *ἔχοις* 76 m. 1 *ἔχοις εἰπεῖν* m. 2 — *εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς* ‖ *εἰ γ. ὁ Θησ. μὴ* A 76, *εἰ οὖν ὁ θ. μὴ* 𝔄 — *ἐς Ἀθήνας* ‖ *εἰς Ἀθ.* ΩΓMut. — *τῇ σῇ πρ.* ‖ om. *σῇ* A𝔄, om. sed suprascr. 76 — *ἐκώλυεν* ‖ *ἐκώλυε* Mut. — *ἐν τρυφ. ζῆν* ‖ *ζῆν ἐν τρ.* ΩΓMut. — *παροιδοπορούντων* ‖ *ὁδῷ βαδιζόντων* ΩΓ *ὁδῷ βαδ.* Mut. *παροδοιπόρων* 76 — *καὶ τ. Π.* ‖ om. *καὶ* 76 — *Πιθυοκάμπτην* ‖ . . . *κάμπην* Mut. — *εἰ μὴ ἐ Εὐρυσθεὺς* ‖ *εἰ μή τ' εὐρυσθεὺς* A — *ἀρχαῖος δίκαιος* ΩΓMut. — *τὰ π. ἐκ.* ‖ om. A — *ἐς τοὺς* ‖ *εἰς τ.* ΩΓMut. — *ὁ Ζεὺς* ‖ *ὦ Ζεῦ* Ω𝔄ΓMut. — *ἐφρόντιζες* ‖ *ἐφρόντισας* Ω𝔄ΓMut. — *Θρακικῶν* ‖ *Θρακιῶν* A𝔄 *Θρακίων* 76 — *Κενταύρων* ‖ *Κένταυρον* Mut.

c. 22. *τἀληθῆ* ‖ *τἀληθὲς* ΩΓMut. — *κνισᾷ παρὰ* ‖ *κνισσω σφ?* 𝔄 *κνισσῶσαι?* 76 — *παρὰ τοὺς* ‖ om. *παρὰ* 76 m. 1,

76 m. 2 supscr. *θέλοι παρὰ τοὺς — τύχῃ* ‖ *τύχοι* Ω𝔄Mut. 76 — *παρασυρόμενα* ‖ *παρασυρόμενον* 𝔄 *περισυρόμενα* A — *εἰκότα* ‖ *εἰκότως* A — *εὑρίσκωσιν* ‖ *εὑρίσκουσιν* A — *πομπὰς* ‖ *σπονδὰς* ΩMut. — *εἶτ'* ‖ *εἶτα* 𝔄 — *καταγελῶντας μὲν* ‖ om. *μὲν* ΩΓMut. — *ἀποφραττομένους* ‖ *ἀποσφαττομένους* Ω — *ταῦτα* ‖ *τὰ τοιαῦτα* Mut. — *ἐς τόδε* ‖ *εἰς τ.* Mut. — *προσαγαγόντων* ‖ *προαγόντων* AΩ — *οὐ μέγας* ‖ *οὐδὲ μ.* Ω — *πάλαι* ‖ om. ΩΓ — *ἔτι δὲ εὐτυχούντων* ‖ *ἐπευτυχούντων* 𝔄 76, om. *ἔτι τε* Mut., *ἔτ'* om. *τε* Ω — *μόνων* ‖ om. ΩΓMut. *μόνον* A 76 — *ἑστιωμένων* ‖ *καρπουμένων* ΩΓMut. 76 suprascr. m. 2 76

c. 23. *ἐστι μὲν γ.* ‖ om. ΩΓ, om. *μὲν* A𝔄Mut. 76 — *ὡς* ‖ *ὡς γὰρ* ΩΓ *καθὼς* A𝔄Mut. 76 — *τὸ μὲν ἐγκ.* ‖ om. *μὲν* A — *τοῦ βουλομένου* ‖ om. ΩΓ — *δ' ὅπως* ‖ *δὲ ὅπ.* Ω — *γενήσεται* ‖ *γένηται* 𝔄Γ — *ξυμβουλεῦσαι* ‖ *σ.* Ω — *τοῦτο* ‖ *τοῦτ'* ΩΓ — *ἄλλοι* ‖ *ἄλλοι καὶ τοῦτο* A. In cod. Mut. multa evanuerunt.

c. 24. *ἐγὼ δὲ* ‖ om. *δὲ* ΩΓ — *ἐς ὅσον* ‖ *εἰς* Ω — *Δᾶμιν* ‖ *Δάμιν* A — *ἐκποδὼν* ‖ *ἐκποδῶν* A — *ἤ τινι* ‖ *τινι ἤ* Ω — *ἅμα γὰρ* ‖ *ἅμα δὲ* 76 — *μετερχόμεθα* ‖ *κολάζομεν* Ω𝔄Γ — *καθ' ἡμῶν διεξ.* ‖ *διεξ. κ. ἡμ.* 𝔄 —

c. 25. *ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων* ‖ add. *ἐστὶν* ΩΓ 76 *τ. τ. ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν* 𝔄Mut. — *ἀλλ'* ‖ *ἀλλὰ* 76 — *τοίγε* ‖ om. ΩΓMut. — *εἴ μοι* ‖ *εἴ γε μοι* ΩΓMut. — *οἴει* ‖ in ras. suprascr. *οἴει* Ω — *ἐκ Πίσης* ‖ *ἐξ Ὀλυμπίας* ΩΓ — *ἐξ* ‖ om. Mut. — *μνᾶς* ‖ *μνᾶν* ΩΓMut. — *Γεραιστῷ* ‖ *χωρεστῷ* A — *ἕλκοντα* ‖ *ἕλκοντας* 𝔄Mut. — *Ὠρεοῦ* ‖ *ὀρεοῦ* Γ — *διὰ τοῦτο* ‖ *δι' αὐτὸ* ΩΓMut. — *ἀποσκευάζεσθαι* ‖ *ἀποσκευάζοντες* ΩMut. — *οὕτω κρ.* ‖ *κρ. οὕτω* ΩΓ — *ἐπίτομόν τινα* ‖ *σύντομόν τι* supr. *ἐπίτομον* Γ — *ταύτην ἔγωγε* ‖ om. ΩΓ, om. *ἔγωγε* 76 — *ἐπινενοηκέναι* ‖ *ἐπινεν.* add. *ἔγωγε* ΩΓ 76 — *θυννῶδες* ‖ *θυνῶδες* AΓ(?) — *παχὺ* ‖ *τραχὺ* 𝔄 — *προαναιρεῖν* ‖ *προαναιρήσειν* ΩΓ Mut. — *ἀνταγωνιστήν* ‖ *ἀνανταγωνιστήν* Ω — *ἀποθάνῃ* ‖ *ἀποθάνοι* ΩMut. 76 — *ἔτι* ‖ om. Ω — *ἄλλο ἐπινοεῖτε*

‖ ἐπ. ἄλλο ΩMut. — ἀποτεθύννισται ‖ ἀποτεθύνισται A

c. 26. νέοις ‖ νεωτέροις ΩMut., νέοις ἡμῖν 𝔄 — ἀγενείοις ἡμῖν ‖ om. ἡμῖν 𝔄 — ξυμφέρον ‖ ξυμφερές 76 — ἐς τ. δ. ‖ εἰς ΩMut. — οὕτω ‖ οὕτως Ω — εἰ π. ‖ εἰ καὶ περὶ Ω — σὺ δὲ καὶ πάνυ ἤδη ‖ om. καὶ et ἤδη 𝔄 — σμικρολογοίμεθα ‖ μικρ. 76 σμικρολογούμεθα AΩΓ — τὸ τῶν δ. λ. ‖ τὸ ἐπὶ τ. δ. λ. A𝔄 76 — μηδὲν αἰδ. ‖ μηδὲν αἰδεσθῇς? 76 μὴ αἰδ. ΩΓ — μειρακείου ‖ μειρακειὸν sic A μειρακίδου 𝔄 — ὅτι ‖ εἰ ΩΓ — καὶ ταῦτα ‖ om. ΩΓMut. — ἐκφαίνειν ‖ ἐκφέρειν Ω — τάχα ‖ ταχ' ΩΓ𝔄 — κελεύῃ ‖ κελεύσῃ ΩΓ — τάχα ‖ τάχ' ΩΓ. In cod. Mut. litterae obscuratae sunt.

c. 27. οὗτος ἐστι μὲν ‖ om. Ω, om. sed suprascr. Γ — χρηστὸς ‖ add. ἀνὴρ ΩΓMut. — εὐσεβὴς ‖ φιλόθεος ΩΓMut. — τρόπους ‖ λόγους ΩΓ 76 — ἠκρίβωκε ‖ . . . ν Γ — τοὺς τῶν Στωικῶν ‖ στωικοὺς, om. τῶν Ω𝔄ΓMut. — συνεστιν ‖ ξ 𝔄 — σοφίᾳ ‖ φιλοσοφίᾳ ΩMut. — ἰδίᾳ τοῖς μαθηταῖς ‖ τ. μ. ἴδια 𝔄 — διαλέγοιτο ‖ διαλέγεται 𝔄 — ἀτολμότατος ‖ ω Γ — καὶ τ. φ. ἰδιώτης ‖ om. ΩΓ — ὥστε γελ. ‖ ὥστε καὶ γ. Mut. — συνουσίαις ‖ ξ. 𝔄Mut. 76 — ξυνείρων ‖ σ. ΩΓ — βατταρίζων ‖ suprascr. βερβερίζων Ω — ταραττόμενος ‖ τεταραγμένως 𝔄 — ἔχων ‖ ἔχῃ Ω — συνουσ. ‖ ξ 76 — καὶ καλλιρ. ‖ καὶ om. A𝔄Mut. 76, om. sed suprasc. Γ — καλλιρρημοσύνην ‖ καλλιρημοσ. Ω — ξυνεῖναι ‖ σ. Mut. — εἰς ‖ ἐς 76 — ἀποσαφηνίζων ‖ ἀποσαφῶν Ω ἀποσαφῶ sic Γ ἀποσαφ sic Mut. — ἀλλὰ ‖ ἀλλ' Ω𝔄 — ξυνιέντες ‖ σ. ΩΓMut. — δ' οἶμαι ‖ δὲ οἶμ. Ω𝔄ΓMut. — τὴν ‖ om. ΓMut. — ξυνήσουσιν ‖ συνήσουσιν ΓMut. ξυνείσουσιν A

c. 28. σαφῶς ‖ καλῶς 76 — αὐτὸς ‖ om. ΩMut. αὐτὸ A𝔄 76 — — σὺ ‖ σὺ τοῦτο ΩMut. — ἀσφαλῶς ‖ om. ΩΓMut. — ἀπορρίπτων ‖ ἀπορίπτων A — τούτῳ ‖ τοῦτο A𝔄Mut. τί τοεπῖτοῦτο sic A — ξυμβουλεύεις ‖ σ. Mut.

c. 29. ξυνήγορον ‖ σ. ΓMut. — ἐροῦντα ‖ ἐρούντων ΩΓ —

ξυνήγορον ‖ σ. ΓMut. — ξυνουσίᾳ ‖ σ. ΓMut. — δεόμενον ‖ δεόμενον (σ suprascr.) sic Ω δεί μενος A — παραστ. . . . παρόντας ‖ om. A, om. sed suprascr. 76 m. 2, — ἅπερ ‖ περ 76 m. 2 — δοκῇ ‖ δοκεῖ Mut. — μὲν ‖ om. A — Δᾶμιν ‖ Δάμιν A 76 — ἐκείνῳ ‖ αὐτῳ 𝔄 — τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν ‖ τὸν δὲ ῥήτορα om. ῥητορεύειν 𝔄 τὸν δὲ (add. m. 2 ὑποκριτὴν) ῥητορεύειν 76 — οὐδὲ ‖ οὐδ' ‖ Ω — ἀκούσειε ‖ ἀκούσειεν ΩMut. — τοῦτο μὲν ‖ τὸ μὲν A𝔄 76.

c. 30. καὶ τοῦ πλ. ‖ τοῦ καὶ π. Ω𝔄ΓMut. — ποτε ‖ om. ΩMut. — δήπου ‖ που ΩΓ — ὅμως ‖ ὅπως A μως 𝔄 — προφάσεις ‖ ἀφορμὰς ΩΓMut. — ἔχεις ‖ ἔχοις ΩMut. 76 m. 1 — ἐν Κολ. ‖ om. ἐν ΩΓMut. — οὕτω ‖ οὕτως Ω — τὸ κράτος ‖ om. τὸ Γ — εἰ μὴ ‖ om. μὴ Ω — ἔκμετρα ‖ ἔμμετρα Ω𝔄ΓMut. 76 — λέγε ‖ λ. μόνον ΩΓ — σαφ. δ. μόνον ‖ om. μόνον ΩΓ — οὐ ξυνηγ. ‖ 76 m. 1, m. 2 μὴ — ξυνηγ. ‖ σ. Γ — καὶ χ. ‖ ἢ χ. ΩΓMut. — χελώνη ‖ χελώνην Mut. — ξυνέψεται ‖ σ. AMut. ἕψεται ΩΓ (in Γ suprascr. συνέψεται) — ἀλλὰ οἶσθα ‖ ἀλλ' 𝔄 — Τί ποτ' ‖ τί ποτε ΩΓMut. — καὶ οἱ ὀφθ. ‖ om. καὶ ΩΓMut. — καὶ κ. ‖ om. ΩΓMut. — καὶ κιν. ‖ om. καὶ ΩΓMut. — κατόχιμα ‖ κατάχυμα 𝔄 πάντα ‖ om. Mut.

c. 31. τὴν ἀν. ‖ ἣν ἀν. A — καὶ ἔνθα ‖ om. Ω — μύθου ‖ μοθον? A — ἑτεραλκέϊ ‖ ἑτερακλέϊ 76 — ταρφέος ‖ ταρφέως Ω𝔄Γ — ἄκρα κόρυμβα ‖ ἀκροκόρυμβα 𝔄 76 ἀκ. κόρϋμα A — αἰγυπιὸς ‖ αἰγυπιὰς 76 — γαμψώνυχος ‖ ὁ Mut. — κλάγξουσι ‖ κλάγξωσι A — λέγει ‖ λέγῃ A λέγοι 𝔄 — μὲν ‖ μὲν οὖν A — ἡμᾶς ‖ ὑμᾶς Ω𝔄ΓMut. 76 — ὄνους ‖ ὅλους A — ἀκρίδος ‖ αἱ ἀκρίδες 𝔄ΓMut. 76

c. 32. ἤδη ‖ om. A — ξυνελθόντες ‖ σ. ΩMut. — διαλέγωνται ‖ διαλέγονται? Mut. — ἐάσομεν ‖ ἐάσωμεν Γ 76 — προχωρεῖν ‖ ο A — ξυνουσίαν ‖ οὐσίαν Mut. — ὑπὲρ ἡμῶν ‖ om. 𝔄 — ἣν δέ τι ‖ om. τι ΩΓMut. — ἑτεροῖον ‖ ἕτερον 𝔄 — ἀποβαίνῃ ‖ νει ΓMut. — τότε ‖ τότ' 𝔄

— *διασείσας εἰ δοκεῖ* ‖ *εἰ δ. διασ.* Ω𝔄Γ 76 — *ὦ* ‖ *ἰώ* Ω *ἰῶ* Γ *ἰὼ ὦ* 𝔄 — *Ἡράκλεις* ‖ *Ἥρακλες* 76 — *ἄγροικον* ‖ *ὡς ἄγροικον* Mut. — *τοῦτ'* ‖ *τοῦτο* ΩΓMut. — *ξυναπολέσαι* ‖ *συναπολέσαι* Mut. *ἀπολέσαι* Ω — *ἐνὶ* ‖ *ἐπὶ* Α𝔄, in ras. 76 — *καὶ πρ.* ‖ om. *καὶ* ΓMut. — In codice Mut. multa oblitterata. — *πῶς ἂν* ‖ *πῶς ἂν οὖν* 𝔄 — *ξυμπεσόντων* ‖ *σ.* Ω — *δυνατὸν ἦν ἴσως ἄν τι καὶ πρᾶξαι* ‖ *δυνατὸν ἴσως ἦν πρᾶξαι* Γ *δυνατὸν ἴσως ἦν τι πρᾶξαι* 𝔄 76 — *τοιοῦτον* ‖ *τοῦτο* ΩΓ — *τὰ τοιαῦτα μόναι* ‖ *μόναι τ. τ.* ΩΓ — *ἄκυροι αὐτῶν* ‖ *αὐτῶν ἄμοιροι* ΩΓ — *μάλιστα* ‖ *μάλα* ΩΓ 76 — *μου* ‖ *με* 𝔄 — *πάλαι* ‖ om. Γ — *δεδογμένον* ‖ *δεδομένον* Α — *κωμῳδὸς* ‖ *κωμικὸς* ΩΓMut. — *σκάφην* ‖ *σκαφῖν* 𝔄 — *λέγων* ‖ *λέγω* Α𝔄 *λέγω* (ν supra) m. 2 *ἐγὼ* m. 1, 76 — *ἡμέτερα* ‖ *ὑμέτερα* Ω𝔄Mut. 76 — *μακρὰ* ‖ *μακρὰν* ΑΩ𝔄Mut. — *φράσας* ‖ *ἐάσας* Mut. — *ἐν οὐρανῷ* ‖ *ἐνταῦθα* ΩΓ — *κνίσῃ* ‖ *κνίσσῃ* Α *κνίσσῃ* 𝔄 76 — *ἱερείων* ‖ *ἱερείῳ* Α — *με γυμνὸν* ‖ *γε γ.* 76, — *ἐς τὸν ᾅδην ἄπειμι* ‖ *κάτειμι εἰς τὸν ᾅδην* ΩΓ (*ἐς*), *κάτειμι εἰς τὸν αἴδην* Mut. — *ὅπου με* ‖ *ὅπ. γε* Α𝔄 76 — *τὸ τόξον ἔχοντα* ‖ om. *τὸ* 𝔄 *ἔχοντα τὸ τόξον* ΩΓ — *κἂν* ‖ *καὶ* Γ sed in ras. — *φοβήσεται* ‖ *φοβήσηται* 𝔄 *φοβηθήσεται* Α — *φησὶν* ‖ *φασὶν* ΩΓ — *γ' ἂν οὖν* ‖ *γοῦν* Mut. — *οὖν* ‖ *οὕτω* ΩΓ — *ταῦτα* ‖ *ταῦτ'* 𝔄.

c. 33. — *οὗτος* ‖ *οὗτός ἐστιν* ΩΓ 76 — *καὶ εὐπ.* ‖ *ὁ εὐπ.* Mut. — *εὐπερίγραπτος* ‖ *εὐπερίγραφος* ΩΓ (in Γ suprascr. *πτος*) — *ὦ Ἑρμῆ ἀδ.* ‖ *ἀδ. ὦ Ἑρ.* Mut. (?) — *παρὰ* ‖ *περὶ* Α — *ἀναπέπληςται* ‖ *ἀναπέπλασται* Γ — *ἐκματτόμενος* ‖ *ἀναπλαττόμενος* ΩMut. *περιπλαττόμενος* Γ 76 in ras. — *ἤ πού τι* ‖ *ἤ τί* Α 76 — *ἀπαγγέλλεις* ‖ *ἀπαγγέλεις* Α — *μυρίας* ‖ *μυρίων* 𝔄Mut. — *δεόμενον* ‖ *γέμον* 𝔄 — *ὑπὸ* ‖ *ἵππῳ* Α — *πιττούμενος* ‖ *πισσ.* 76 — *ἄλλο* ‖ om. 𝔄 — *ἐκτυπούμενος* ‖ *ἐντυπούμενος* Ω — *δύο* ‖ *δύ* Ω — *κεκράκτας* ‖ *καὶ κράκτας* 76 — *πυγμάχους* ‖ *μάχους*, corr. ex *συμμ.* 76 — *καὶ* — ‖ *καὶ Τιμοκλῆν*

Γ? — παῦε ‖ παίου ΩΓ (c. ras.) Mut. — ἰαμβίζων ‖ τραγωδῶν ΩΓ (sine ι subscr.) τραγῳδῶν suprascr. ἰαμβίζων Mut. — ξυγκροτεῖται ‖ σ. Ω — οὐδέπω ‖ οὐ πάνυ 𝔄 76
ἔτι
— ἔτι ἦσαν ‖ ἔτ' ἦσαν 𝔄 ἐπῆσαν 76 — ἀλλήλοις ‖ om.
οις
Γ ἀλλήλους sic 76 — ἔτι χρ. ‖ om. ἔτι Mut. — λοιπὸν ‖ om. 𝔄 — ἢ ἀκρ. ‖ om. ἢ ΩΓ — ἀκροᾶσθαι ‖ ἀκροάσασθαι 𝔄Mut. 76 — ἐπικύψαντας ‖ ἐπικύψαντες ΑΩ —

c. 34. ὅσον ‖ ὅσον γε Α𝔄 — αὐτὸς ‖ οὗτος ΩΓMut. — γοῦν δὲ 𝔄 — ὅτι ‖ om. Ω𝔄ΓMut., in marg. 76 m. 2 — οὐδ' ‖ οὐδὲ Ω𝔄 οὐδὲν Mut. — ἀντάρασθαι ‖ ἀνταρασαι? Mut. — δυνατόν ‖ δυνατώτατον ΩΓ — εὐχώμεθα ‖ εὐχόμεθα Α. In cod. Mut. multa legi non possunt. — ἡμείων ‖ ἡμέων 76 — γε πύθηται ‖ πεπύθηται Α γε in ras. 76

c. 35. ἀνθρώπων ‖ τῶν ἀνθ. Ω𝔄 76 — πρότερον ‖ πρότερος 𝔄 — οὐ μὲν οὖν ‖ οὔμενουν Α — ὦ μ. ‖ om. ὦ 𝔄 — ἄμεινον ‖ ἀμείνων Α — ἐπίχει ‖ ἐπήχει 𝔄 76 — ἀποφανεῖ ‖ ἀποφαίνει Γ — οὐκ ἂν ‖ οὐκ ἂν οὐδὲν Γ — σοι ‖ om. Mut. σε Α — πρότερος ‖ πρότερον ΩΓ — ἐρ. ὦ Τιμ. ‖ ὦ Τιμ. ἐρώτα ΩΓMut.

c. 36. οὐ δοκ. σοι ‖ οὐ δ. σε Α — ἅπαντα ‖ πάντα Ω — ἄρα ‖ οὖν ΩΓMut. — ἀλόγῳ φορᾷ ‖ om. ΩΓMut.? ἀλόγω τῇ φορᾶ 𝔄 76 — ταῦτα ‖ ταῦτ' 𝔄 — εἴ γε ἀκούουσιν ‖ . . . σι Mut. — ἀκούουσι . . . ἀκούουσι ‖ om. Ω — ποτε χρόνῳ ‖ χρ. π. 𝔄 — ὕστερον ‖ om. ΩΓ

c. 37. ἄγοιεν ‖ ἀγάγοιεν Ω𝔄ΓMut. 76 — ἠμύναντο ‖ ἠμύνοντα? Γ — καὶ αὐτὸς βλασφ. ‖ βλ. κ. αὐ. ΩΓ 76 — παρὰ ‖ περὶ Α — ξυγκ. ‖ σ ΓMut. — ἥντινα ‖ τινα ΩΓ — ἂν ‖ om. Α 76 — αὐτῶν ‖ ἑαυτῶν ΩΓMut. — ἠδύναντο ‖ ἐδ. Ω𝔄Mut. 76 — παρ' αὐτοὺς ‖ π. αὐτοῖς Mut. — μετὰ δαῖτα ‖ ἐπὶ δ. ΩΓ ἐπιδαῖτα Mut. — αὐτεπαγγέλτοις ‖ αὐτεπαγγέλτους Α ἀνεπαγγέλτους 𝔄Γ ἀνεπαγγελτοις Mut.

c. 38. ἀναισχ. εἴποιμι ‖ εἴπ. ἀναισχ. 𝔄 — εἴποιμι ‖ εἴποι

suprascr. *μι* Ω — *εἴπ. ἂν* ‖ om. *ἂν* 𝔄Mut. — *ἡ τ. μὲν ἡ τ. με* ΩΓMut. 76 — *πρῶτον* ‖ *πρώτη* ΓMut. — *ἔπεισεν* ‖ *ἔπεισε* A *ἐποίησεν* 76 — *ἡ ἥλ.* ‖ om. *ὁ* ΩMut. — *κατὰ ταὐτὰ* ‖ om. ΩΓ *κατὰ τὰ αὐτὰ* 𝔄 — *ζῷα . . . καὶ* ‖ om. Ω — *καὶ ζῷα* ‖ om. Γ — *οὕτως* ‖ om. ΩMut. — *τρέφεσθαι* ‖ *τρέπεσθαι* Ω — *κ. ἐννοεῖν κ. κιν.* ‖ *κ. κιν. κ. ἐννοεῖν* ΩΓMut. — *οὐ πρ.* ‖ om. *οὐ* ΩΓMut. — *τἆλλα* ‖ *τἄλλα* A𝔄 — *μοι* 𝔄Mut. — *ξυναρπάζεις* ‖ *σ.* Γ — *οὐδέπω* ‖ *οὐδήπω* Ω *οὐ δήπου* Γ — *ἀποτελεῖται* ‖ *ἐπιτελεῖται* Ω — *γινόμενα* ‖ *γιγνόμενα* 𝔄 — *ξυνίστ.* ‖ *σ.* ΓMut. — *εἴ τις* ‖ *εἴπερ* A — *ἀκολουθοίη* ‖ . . *θείη* AMut. — *γινόμενα* ‖ *γιγνόμενα* ΩΓ — *καὶ οἰομένῳ* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄ΓMut. — *διατάττεσθαι* ‖ *διαλλάττεσθαι* ΩΓMut. — *ἄλλο μοι λέγε* ‖ *ἄλλο δέ μοι λέγε* 𝔄 *ἀλλ' ὅ μοι λέγεις* A

c. 39. *ἐπὶ τούτοις* ‖ *ἐπὶ τούτω* 𝔄 — *ποιητὴς ἄριστος* ‖ *ἀρ. π.* Ω𝔄ΓMut. — *εἶναι* ‖ *γενέσθαι* Ω𝔄ΓMut. — *ἐμφανίζοντι* ‖ *ἐμφανίζων* A — *π. μὲν ἀγ.* ‖ om. *μὲν* ΩΓMut. — *γεγενῆσθαι* ‖ *γενέσθαι* ΩΓMut. — *σοι* ‖ om. 𝔄 — *ξυνομολογήσουσι* ‖ *σ* Mut. . . . *σιν* Γ — *οὔτε* ‖ *οὔτ'* Ω𝔄Γ — *ποιητὴν* ‖ *ποιητῶν* A — *οὐδένα* ‖ om. ΩΓ — *οὐ γὰρ* ‖ *οὐδὲ γὰρ* Mut. *οὔτε γ.* Ω — *μέλει* ‖ *μέλειν* ΓMut. — *αὐτοῖς* ‖ *αὐτοὺς* ΩΓ? — *οἶμαι* ‖ om. 𝔄 — *μ. τε* ‖ om. *τε* A — *κατηχοῦσι* ‖ *κατέχουσι* ΩΓMut.

c. 40. *καὶ ἀκ.* ‖ om. *καὶ* 𝔄 — *ἀκούσαιμι* ‖ *ἀκ. σοῦ* 𝔄 — *ξυνδῆσαι* ‖ *σ.* ΓMut. — *εἴ γε* ‖ om. *γε* ΩMut. — *ὡς . . . γινόμενον* ‖ om. ΩΓ — *νοήσασα* ‖ *ἐλεήσασα* 𝔄 — *ξυναρπασθεὶς* ‖ *σ.* ΓMut. — *χάριν* ‖ *εὐεργεσίαν* Ω𝔄ΓMut. — *ἀπ. δοκεῖν* ‖ *ἀπ. εἶναι δοκεῖν* Ω𝔄ΓMut. — *ἀπατεῶνα* ‖ *ἀπαιταιῶνα* Γ — *ἀκούοντα* ‖ om. 𝔄 — *αὐτὸν* ‖ om. ΩΓMut. — *αὐτοὶ* ‖ *αὐτὸ* Mut. — *ξυμπ.* ‖ *σ.* Mut. — *ἐμονομαχοῦντο* ‖ *ἐμονομάχουν* Ω𝔄Γ — *οἱ ἀρ.* ‖ om. *οἱ* ΩΓMut. — *ἄρρενές τε* ‖ om. *τε* AΩΓMut. — *αἱ* ‖ om. ΩΓ — *Ἄρην* ‖ *ἄρη* ΩΓ *ἄρηι* Mut. — *προπεπονηκότα* ‖ *πεπονηκότα* ΩΓ *προπονηκότα* A — *ἀντέστη* ‖ *ἀνέστη* Mut. Ω, adscr. r. m. *τ* — *ἐριούνιος* ‖ *ἠριούνιος* A — *ἐφ' ἑστίασιν* ‖ *ἐφ' ἑστ.* 𝔄 — *μεμψίμοιρος οὖσα* ‖

μεμψιμοιρ (sic) *οὖσα* Mut. *μεμψιμοιροῦσα* ΩΓ — *ἐπαφῆκεν* ‖ *ἀφῆκεν*, om. *ἐπ.* A𝔄 — *ἄρ'* ‖ *ἆρα* Ω — *οὖν* ‖ *οὐ* Γ — *πέπεικε* ‖ . *ν* Γ

c. 41. *Βαβαῖ* ‖ *βαβαί* Mut. — *ἀνεβόησε* ‖ *ἀνεβόησαν* ΩMut. *ἀνεβόησεν* Γ — *ἐπαινοῦντες* ‖ *ἐπεν.* Mut. — *ἔοικε* ‖ *ἔοικεν* ΩΓMut. — *δέδιε* ‖ *δέδοικε* Mut. — *δ. ἐστιν* ‖ *ἐστιν* om. ΩΓ — *ἀπορρίψων* ‖ . . *ρ* . . A — *οἱ παρεκδὺς* ‖ *οἵπερ ἐκδῦς* A? — *ἀποδράσεται* ‖ *ἀποδράσηται* 𝔄 — *οὐδ'* ‖ *ὁδ'* A — *ἄρα* ‖ *ἆρα* A — *τι ὑγ.* ‖ om. *τι* A — *δεικνύῃ* ‖ *δεικνύει* Mut. — *κατὰ σὲ τὴν ἀσ.* ‖ *τ. ἀσ. κ. σὲ* 𝔄 — *τοιαῦτα* ‖ *ταῦτα* Ω𝔄ΓMut. — *τραγῳδοποιοὶ* ‖ *τραγωδοὶ* sine *ι* subscr. Γ — *πεπείκασι* ‖ . *ν* Γ — *εἶναι* ‖ om. ΩΓMut. — *τοὺς ἐμβάτας* ‖ *τὰς ἐμβάδας* A — *χιτ. καὶ χλ.* ‖ *καὶ χλαμύδας* 𝔄 — *καὶ σωμάτια* ‖ om. Ω𝔄Γ — *τἆλλα* ‖ *τἄλλα* A𝔄 — *οἶμαι* ‖ om. *οἶμαι* Ω𝔄Γ — *ἐπεὶ* ‖ om. A — *μηδὲν ἐπ. τ. χρ. τ. δραμάτων τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ* ‖ *τὰ δοκοῦντα οἱ λέγῃ μηδ. ἐπειγ. τ. χρ. τ. δρ.* A𝔄 — *ἄκουσον* ‖ *ἀκούσῃ*? ΩΓMut. — *τότε* ‖ *ποτε* ΩΓMut. — *καὶ . . . ἀγκάλαις* ‖ om. A — *ὑγρ. ἐν ἀγκάλ.* ‖ om. *ἐν* Mut. *θερμαῖς ἀγκ.*, om. *ἐν* 𝔄 — *ἔχονθ'* ‖ *ἔχοντα* 𝔄ΓMut. — *ὅστις ὁ Ζεὺς* ‖ om. AΩΓ *ὅστις ἐστὶν ὁ Ζ.* 𝔄 — *κλύων* ‖ om. A

c. 42. *Εὖ γε* ‖ om. *γε* Mut. — *ὅτι με* ‖ om. *με* Mut. — *τὰ ἔθνη* ‖ om. *τὰ* ΩΓMut. — *συνίδοι* ‖ *συνείδοι* Γ — *ὡς* ‖ *ὥστε* Ω *ὡς γε*? Γ — *θεῶν* ‖ *θεοῦ* A — *λόγος ἔχει* ‖ *λόγος πῶς ἔχει* ΩΓMut. — *πολλοὶ γὰρ οἱ τάραχοι* ‖ *πολλὴ γὰρ ἡ ταραχή* Ω𝔄ΓMut. — *ἄλλοι ἄλλα* ‖ *ἄλλα ἄλλοι* 𝔄 — *Θρᾷκες* ‖ om. A — *καὶ Αἰθ.* ‖ om. *καὶ* 𝔄 — *Αἰθ.* ‖ *Αἰθ. δὲ* A — *καίτοι* ‖ *καὶ* ΩΓMut. — *ἰδίᾳ* ‖ *ἰδία* Γ — *Π. δὲ* ‖ om. *δὲ* A — *κρόμμυον* ‖ *κρόμυον* A — *κατὰ κώμας* ‖ *κατὰ* om. 𝔄 — *τοῖς* ‖ *τοῖσδε* AΩ𝔄ΓMut. — *ἀντιπέραν* ‖ *ἀντιπέρας* AΩ𝔄ΓMut. — *καὶ ἄλλοις* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ποτήριον* ‖ *πότερον* 𝔄 — *καλὲ* ‖ om. ΩΓ — *Οὐκ* ‖ om. A — *ἔλεγον* ‖ *ἐγὼ λεγον* 𝔄 — *πάντα ταῦτα* ‖ *τ. π.* ΩΓ — *τοῦτον κ.* ‖ om. *τοῦτον* Ω — *διαφύγωμεν* ‖ *διαφύγοιμεν* A

c. 43. εἴποις ‖ εἴπης 𝔄 — ὦ ἀρ. ‖ om. Mut. — ἐπεὶ ἐρήσομαι ‖ ἐρήσομαι γὰρ, om. ἐπεὶ Mut., in Γ ἐπεὶ om. sed in marg. adscr. — Πύθιος ‖ πύθος Mut., suprascr. ι — ἀμφήκης ‖ ἀμφιχὴς Mut. — Ἑρμῶν ‖ Ἑρμῆς A Ἑρμοῦ 𝔄 — διτ. καὶ ‖ om. καὶ A𝔄 — ὅμοιοι ‖ ὅμοιον A — πρὸς ὀπ. ‖ καὶ π. ὀπ. A — ἐπιστραφῇς ‖ ἐπιστραφήσῃ (η in ras.) A𝔄 — τί γάρ; μᾶλλον ‖ ἢ τί μᾶλλον ΩΓMut. — ὁ ἀνὴρ ‖ om. ὁ AΩ𝔄ΓMut. — λέγων ‖ om. 𝔄 — ἐγὼ ‖ om. ΩΓMut. — ὁ καλὸς ἡμῖν ‖ ἡμ. ὁ κ. 𝔄 — αὐτῷ ‖ αὐτοῦ 𝔄

c. 44. αὐτὰ ‖ αὐτῶν A — ὦ Τιμ. ‖ om. 𝔄 — καὶ δ. ‖ καὶ om. A suprascr. in Ω — καὶ εὐδ. ‖ om. καὶ 𝔄 — εἰσὶ μεστοί ‖ μ. εἰσ. ΩΓ — δ' ἐν ‖ δὲ ἐν ΩΓMut. — τῆς Ἀρτ. ‖ τοῖς Ἀρτ. A — ἔχαιρε ‖ . . ν ΩΓMut. — τὸ ἄμαχον ‖ om. τὸ A — ἐπῆλθεν ‖ ἐπηχεῖ ΩΓ — ὡς δ. ‖ ὅς δ. AΩ𝔄ΓMut. — ἁνὴρ ‖ ἀνὴρ A — ὅς ‖ ὡς A — οὐκί ‖ οὐχί A — ὀλ. ἂν ‖ om. ἂν ΩMut. — εὕροις ‖ εὕρῃς 𝔄 — ἐν ἡμῖν ‖ παρ' ἡμῖν 𝔄

c. 45. ἄρα ‖ om. Γ𝔄, αὐτοῦ pro ἄρα ΩMut. — ὦ Τιμ. ‖ om. 𝔄 — εἰ δ' ‖ εἰ δὲ ΩΓ — ἄμ. ἂν ‖ om. ἂν Mut. ἂν ἄμεινον Ω — ἄλλα ‖ ἀλλὰ A — διηγοῦνται ‖ διηγοῖντο ΩMut. — βροντήσειεν ‖ βροντήσειε Mut. — π. τεθ. ‖ τεθ. π. ΩΓMut. — πρὸ π. ‖ πρὸς? π. Mut. — τί δ' ‖ om. δ' 𝔄 — συγκροτεῖς ‖ συνκρ. A — καταφρονεῖν ‖ κατεφρόνου A — ξυμπεπ. ‖ σ. ΩΓ — ὦ Ζεῦ ὁπόταν ‖ ὁπόταν ὦ Ζεῦ ΩΓ ὁπόταν ὁ Ζεῦ Mut. — ἐθελήσῃς ‖ θελήσῃς Ω𝔄Γ

c. 46. πολλά ‖ πολλάκις ΩΓMut. — οὔκουν ‖ οὐκοῦν 𝔄 — ἔφερε ‖ ἔφερεν Ω — μὲν ‖ om. Mut. — ὑμᾶς ‖ ἡμᾶς A — ὁ ἄν. ‖ ἡ ΩΓ ἣ Mut. — εἷς ‖ om. Γ — ἔσωζε τὴν ναῦν ‖ τ. ν. ἔσ. 𝔄 — οὐκ ἔπλει ‖ οὐκ ἂν ἔπλει Ω𝔄ΓMut. — τὸ δὲ ‖ τὸ δ' 𝔄 — οἴει ‖ εἶναι A — Τιμ. ταῦτα ‖ συνετῶς ταῦτα ὁ Τιμ. Ω𝔄Mut. συνετῶς ὁ Τιμ. ταῦτα Γ

c. 47. Τιμόκλεις ‖ om. 𝔄 — ἀεὶ ‖ αὐτὸν Ω αὐτόν τε Mut. — ξυμφέροντα ‖ σ. ΩΓ — ἐπινοοῦντα ‖ ἐπ. ἀεὶ A — πρὸ καιροῦ ‖ πρὸ τοῦ κ. ΩΓMut. — ἀλυσ. δὲ οὐδὲ ‖

ἀλ. δὲ οὐδὲν A𝔄 — *οὐδὲ ἄλογ. οὐδέν* ‖ *οὐδ' ἄλογον οὐδέν τι* ΩΓ *οὐδ' ἄλογόν τι* 𝔄 *ἀλυσιτελὲς δὲ καὶ ἄλογον οὐδέν τι* Mut. — *εἶχε* ‖ . . *ν* Γ — *εἶχέ τι* ‖ *εἶχεν*, om. *τι* 𝔄 — *χρήσιμον . . αὐτοῖς* ‖ *χρειῶδες ἦν αὐτοῖς* ΩΓ *χρεῖδες ἦν αὐτοῖς* Mut. — *ξυνναῦται* ‖ *σ.* ΓMut. — *ἓν* ‖ om. Ω𝔄ΓMut. — *οὐδὲ* ‖ om. A *καὶ* 𝔄 — *κ. τ. ἀξίαν* ‖ *κ. τ. ἀξ. αὐτῆς* 𝔄 — *εἰ τύχοι* ‖ *εἰ τύχῃ* Mut. — *ἐς τ. π.* ‖ *εἰς τ. π.* Ω𝔄Mut. — *πρύμναν* ‖ *πρύμνην* ΩΓ — *πρυμν.* ‖ *πρ. ἂν* ΩΓ(?) — *ἀποτέταται* ‖ *ἀποπέταται* Ω — *μολυβδοῦς* ‖ *μολιβοῦς* in ras. Ω *μολιβδ.* ΓMut. — *τὰ δ'* ‖ *τὰ δὲ* Mut. — *τῆς νεὼς* ‖ *τ. νηὸς* 𝔄

c. 48. *κολυμβῆσαι τε* ‖ *κατατολμῆσαι*, om. *τε* A — *δεινὸν* ‖ *ἄοκνον* ΩΓ — *μ. τοῦτον* ‖ *μ. τοῦτο* Ω — *τὰ δ'* ‖ *τὰ δὲ* ΩΓ — *πατραλοίαν* ‖ *πατραλλ.* A — *μὲν* ‖ om. ΩΓ(Mut.?) — *Σωκράτης* ‖ *σώματος* A — *καὶ Ἀριστείδης* ‖ om. ΩΓMut. — *ἔπλευσε* ‖ *ἐπλευσαι*? 𝔄 *ἔπλησε* A — *ἐν ὅσοις* ‖ *ἐν* om. ΩMut., om. sed adscr. Γ — *Μειδίας* ‖ *Μΐδας* A — *Σαρδανάπαλλος* ‖ . . . *παλος* A — *ὑπερτρυφῶντες* ‖ *ἐντρυφῶντες* ΩΓMut. — *ὑφ' αὐτοῖς* ‖ *ὑπὲρ αὐτοὺς* AΩΓ *ὑπ' αὐτοὺς* 𝔄Mut.

c. 49. *σου* ‖ om. Mut. — *γίνεται* ‖ *γίγνεται* Ω(Mut.) — *αἱ ναυαγ.* ‖ om. *αἱ* ΩMut. — *πρῶτον* ‖ *πρῶτα* 𝔄 — *παρ'* ‖ *παρὰ* ΓMut. — *αὐτὸν* ‖ *αὐτ'* sic Mut. — *συσσίτους* ‖ *ξυσίτους* A — *οὓς* ‖ *οὓς καὶ* Mut. — *ἀμείνους καὶ* ‖ om. Mut., *ἀμ.* om. ΩΓ — *ξυμβούλους* ‖ *σ.* A — *ἐποιήσατ' ἂν* ‖ *ποιήσαιτ' ἂν* Mut. *ἐποίησεν*, om. *ἂν* Ω — *ο μὲν* ‖ om. *μὲν* ΩMut. — *ἀπεδέδεικτ'* ‖ *ἀπεδέδεικτο* 𝔄 — *καλωδίῳ* ‖ *καλλοδίω* A — *ἐς τ. κ.* ‖ om. *ἐς* 𝔄Mut. *εἰς* ΩΓ — *νεὼς* ‖ *νηὸς* 𝔄 — *περιτετράφθαι* ‖ *παρατετράφθαι* Ω — *τετυχηκός* ‖ *τετυχηκότος* AΩΓMut. —

c. 50. *ταυτὶ μὲν ἤδη* ‖ *τ. μ. οὖν ἤδη* 𝔄 — *ὁ Τιμοκλ.* ‖ *ὦ Τιμοκλ.* Mut. — *ἄλλα ἐπ' ἄλλοις* ‖ om. Ω

c. 51. *ἐπεὶ* ‖ *ἐπειδή*? 𝔄 — *εἶναι ἔδοξεν* ‖ *ἐδ. εἶναι* ΩΓMut. — *φησίν* ‖ *φασίν* Ω𝔄ΓMut. — *ἀπορρήξεις* ‖ *ἀπορήξεις* Mut. — *τί ποτ'* ‖ *τί ποτε* ΩΓ — *ἐρεῖ* ‖ *ἐρεῖς* AΩ — *ἴδοις* ‖ *οἶμαι* A — *ξυλλογίζομαι* ‖ *συλλογίζω*(?) *μαι*

Mut. — πη ‖ ποι A — σοι ‖ σε AΩ — καὶ θεοί ‖ om. καὶ A𝔄Γ — εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί ‖ ἄρα εἰσὶ θεοί A εἰσὶν ἄρα θεοί 𝔄 — ἐς κόρον ‖ εἰς κ. AΩ — Ἀλλὰ ‖ ἀλλ' 𝔄Mut. — εἰπὲ δὲ ‖ δ' 𝔄 — γελοῖον ‖ γελάσιμον ΩΓMut. — βωμοὺς ‖ βωμῷ A — ξυνδήσας ‖ σ. ΩΓ(?) — οἴει ἰσχυρὸν ‖ ἰσχ. οἴει ΩΓMut. — ἐπεὶ μηδὲν ‖ ἐπειδὴ μηδὲ 𝔄 — ἤδη ‖ om. A

c. 52. ἡττῆσθαι ‖ ἡττεῖσθαι Γ in ras. — ὑπό τινων ‖ ὑπό τινος — ἐρίσοιμεν ‖ ἐρίζοιμεν Ω𝔄ΓMut. — γε ‖ τε Γ — πρὸς ἐμέ ‖ π. με A — μαστιγία ‖ στιγματία 𝔄 — οὔτινος μὲν ‖ om. μὲν 𝔄 — ἀπέπνιξας ‖ ἀπέκτεινας ΩΓMut. — ὡς ‖ ἕως ΩΓMut. — πλ. παρ' ἐμοῦ ‖ παρ' ἐμοῦ πλ. — ΩΓMut. — ἀποσφάξω ‖ ἀποφράξω? ΩMut.

c. 53. ἀποτρέχει ‖ ἄπεισιν ΩΓMut. — ὁ δ' ‖ οὐδ' Mut. — ἔοικεν ‖ ἔοικε Ω — αὐτὸν πατάξειν ‖ π. αὐτὸν ΩΓMut. — κεράμῳ ‖ κεραμέω Ω κεραμέωι Mut. — ποιοῦμεν ‖ ποιῶμεν Mut., ποιοῦμεν c. ras. in ου Γ — καὶ ὑπέρμεγα ‖ μέγα, om. καὶ ὑπέρ ΩΓMut. — ταῦτα πεπ. ‖ π. ταῦτα Ω𝔄ΓMut. — ἀπίασι ‖ ἀπίασιν Ω — πολλοὶ γὰρ ‖ π. γ. εἰσίν 𝔄 — γιγνώσκοντες ‖ γιν. . . Mut. — [καὶ ὁ σύρφαξ] ‖ καὶ ὁ συρφ. 𝔄, ὁ σύρφ. om. καὶ A, καὶ ὁ συρφ. om. Γ καὶ ὁ συρφ. sine canc. Ω — ἅπαντες ‖ πάντες ΩΓ — Ἀλλὰ ‖ ἀλλ' ΩΓMut. — ἐβουλ. ἂν ‖ om. ἂν Mut. — τοιοῦτον ‖ τοῦτον ΩΓ — οἷον ‖ om. ΓMut.

LUCIANI GALLUS.

Lectiones codicum

Gorlic. A
Marciani 434 Ω
Vatic. 90 Γ Aldenhoven
Flor. Laurent. 77 Φ manus antiqua inde a c. 5 Vitelli
Upsal. Ups. c. 2—30.
Paris. 3011 *C* c. 1—8
Paris. 2954 *M* c. 1—8

collatae cum editione Teubneriana.

Lectiones codicis Mutin. 193 *Mut.* c. 1—20.

collatae cum editione Aldina MDIII.

c. 1. *ἀλλὰ σὲ* ‖ *ἀλλά σε* A — *κάκιστε* ‖ *ὦ κ.* Ω — *ὀνείρατι* ‖ *ὀνείρῳ* ΩΓΜ — *γεγωνὸς* ‖ *γεγωνὸν* Ω — *σοῦ* ‖ om. Mut. om. sed rec. m. add. Ω — *μιαρωτ.* ‖ *μιαν.* A — *διαφύγοιμι* ‖ *διαφεύγοιμι* ΩMut. — (*πολλῇ* Ald. ‖ *πολλὴ* Mut.) — *ὄρθριον* ‖ *ὀρθρινὸν* M — *ἀποπηγνύντι* ‖ *ἀποκναίοντι* Ω?M — *ἀμέλει σε* ‖ *εὐθύς σε* ΩΓΜ — *νῦν γὰρ* ‖ *νῦν δὲ* ΩΓ suprascr. *γάρ* — (*ἀναπηδῶν* Ald. ‖ *μεταπηδῶν* Mut.) — *προλαμβάνων* ‖ *φθάνων* ΩΓ M — *ἂν δυναίμην* ‖ om. *ἂν* ΩΓ M — *ὡς ἔχοις* ‖ *ὡς ἔχης* Ω, M. *ὡς ἔχεις* suprascr. *οι* Mut. — *ἐπορθρευόμενος* ‖ *ὀρθρευόμενος* ΩΓ — *ἀνύειν* ‖ *προανύειν* ΩΓ M (*διανύειν* Ald. *προανύειν* Mut.) — *ἦν* ‖ *ἢ* Ω *ἡ* Mut. *ἢ* suprascr. *ν* Γ — *ἥλιον ἀνίσχειν* ‖ *ἀνατεῖλαι ἥλ.* ΩΜ *ἀνατ.* suprascr. *ἀνίσχειν* Γ — *ἐργάσῃ* ‖ *ἐργάσαιο* ΩΜ *ἐξεργάσαιο*? Γ — *πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς* ‖ *ἵν' ἐσθίῃς τὰ ἄλφιτα πεπονηκώς* ΩΓMut. M, omiss. *πρὸ ὁδοῦ ἐσ.* — *τοῦτο* ‖ *του* A

c. 2. *Ἡράκλεις* ‖ *Ἥρακλες* A — *τοῦτ' ἐστιν* ‖ *τοῦτο ἐ.* ΩΓ M — *ἀνθρωπικῶς* ‖ *ἀνθρωπίνως* ΩΓ M — *ἐλά-*

λησεν ‖ ἐλάλυσεν A — ἀλεκτρυὼν ‖ ὁ ἀλ. ΩΓ M — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο ΩΓ C — ὑμῖν ‖ ὑμῶν Γ? — ἀποτρέποιτε ‖ ἀποτρέπειε Ω ἀποτρέποιτε, οιτ in ras. Γ, ἀποτρέπετε M — τὸ δεινὸν ‖ om. ΩM, Mut. suprascr. Γ — ἐν οἷς καί ‖ καὶ ἐν οἷς Γ, om. καὶ Ω — (τῷ χρεμ. Ald. ‖ τὸ χρ. Mut.) — ἄνευ ‖ om. sed suprascr. Ω — προεθέσπιζε ‖ . ζεν Γ — ὁ ἀκούων ‖ om. ὁ Ups. — ἐπεκαλεῖτο ‖ ἐπικαλ. A — σὺ ‖ σὺ νῦν Γ — εἴ σοι ‖ om. σοι C — ἐλάλησεν ‖ sequitur ὥσπερ ποτὲ ἡ φηγὸς ἐν Δωδ. ΩΓUps.M. (ὥσπερ ποτὲ ἡ φ. ἐν Δωδών. (αὐτόφωνος Ald. ‖ idem Mut.) — ἐμαντεύσατο ‖ ἐμαντεύετο ΩM (ἐμαντεύετο Ald. ‖ ἐμαντεύσατο Mut.) — ἡ Δωδ. ‖ ἐν Δωδώνῃ ΩΓUps.M — ἡμίεφθα ‖ ἡμίοπτα καὶ ἑφθὰ ΩΓM (ἡμίοπτα καὶ ἑφθὰ Ald. ‖ ἡμίεφθα Mut.) — λαλιστάτου ‖ καλλίστου ΩΓM — καὶ λογ. ‖ τοῦ καὶ λογ. θεῶν Ups. — τἄλλα ‖ τὰ ἄλλα ΩΓM — ἀνθρώπων ‖ ἀνθρωπίνην ΩΓMut.M — οὕτω ‖ οὕτως ΩΓM

c. 3. ἀλεκτρυὼν ‖ ἀλλεκτ. A — πρός με ‖ π. ἐμὲ Ω — δ' οὖν ‖ οὖν ΩM — τίς γὰρ ἂν ‖ τίς ἂν καὶ Ups. — εἴ τι ‖ ἤ τίνι ΩM ἤ τι Γ — αὐτὸ ‖ αὐτὰ ΩΓ — τοίνυν ‖ om. AΩΓ M — παραδοξότατόν σοι λόγον εὖ οἶδ' ὅτι λέγω ‖ παραδόξ. σοι εὖ οἶδ' ὅτι λέγω ΩΓM — παρ. σοι εὖ οἶδ' ὅτι λόγον AMut.Ups.C — ὁ νῦν σοι ‖ om. Ups. — ἤκουσά τι ‖ om. τι ΩM suprasc. Γ — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο ΩM τοιοῦτο^ν Γ — ἀμέλει ‖ om. Ups. — ὑμῶν ‖ ἡμῶν Ups. — Ἄρει ‖ ἀρεῖ Mut. — ξυμπίνοι ‖ συμπίνοι ΩΓ — ξυγκωμάζοι ‖ συγκωμάζοι ΩΓ ξυγκωμάζει AC — ὁπότε ‖ εἴποτε ΩΓMut.M — καὶ ἐπειδήπερ ‖ om. καὶ ΩM — τὸν Ἡλ. μάλιστα ‖ μαλ. τ. Ἡλ. ΩUps.M — ὑφεωρᾶτο ‖ ὑφωρᾶτο C — ἐξείποι ‖ ἐξείπῃ Ω — ἀεὶ | om. Ω αἰεὶ AUps.C — ἀνίσχοι | ἀνέσχοι A φαίνει ΩM — κατ. μὲν ‖ om. μὲν AM — οὕτω ‖ οὕτως ΩM — πεποίητο ‖ μεμηχάνητο Ω μεμαχάνητο? M μεμηχ. suprascr. πεποίητο Γ — ἐπ' αὐτοὺς ‖ ἐπὶ αὐτ. A. — (Ἄρην Ald. ‖ ἄρη Mut.) — ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρ. ‖ τὸν Ἄρ.

ὡς ὤφθη Ups. — ἐς τουτὶ ‖ εἰς τ. ΩΓUps. — (ἀντὶ Ald. ‖ ἔτι Mut.) — ἔτι τῆς κόρυθος ‖ ἀντὶ τοῦ κράνους ΩΓMUps., in marg. Γ ἔτι τοῦ κράνους — καὶ διὰ τ. ‖ om. καὶ AΩUps.M — ὅτ' ‖ om. C — αἴσθησθε ‖ αἴσθηστε Γ — ἀνελευσόμενον ‖ ἀνατέλλοντα ΩM — βοᾶν ‖ om. M — αὐτοῦ ‖ αὐτοῦ om. ΩΓUps.M —

c. 4. δ' ἐμὸν ‖ δὲ ἐμ. ΩΓ — γέγονε ‖ ἐγένετο ΩΓUps. — ἐς ἀλ. ‖ εἰς ἀλ. ΩΓUps. — ἐθέλω ‖ θέλω ΩM — ἐθ. γὰρ ‖ om. γὰρ Ups. — Ἀκούεις τινὰ Πυθ. ‖ οἶσθα ἄρα τὸν Πυθ. ΩΓUps. οἶσθα γὰρ τὸν Πυθ. M — Μνησ. Σ. ‖ om. ΩΓUps.M — γοῦν ‖ γ' οὖν A — ἔτι δὲ ‖ καὶ Mut. — ἐς πέντε . . . κἀκεῖνο ‖ om. AC — κἀκεῖνο ‖ ἐκεῖνο Ω ἐκεῖνον Ups.M κἀκεῖνον Γ — φασι ‖ φῂς Ups., om. M — τὸν ἀνθρ. ‖ om. τὸν AΩΓMut. om. τὸν ἀνθρ. Ups.C — ὦ ἀλεκτρυὼν ΑΛΕΚ. ἐκεῖνος ‖ ΑΛΕΚ. ὡς ἀλεκτρυὼν ἐκεῖνος ΩΓ — παῦ' ‖ παύου ΩΓM — ὦγαθέ ‖ ὦ ἀγαθέ Ω (ὦ ἀγ. Ald. ‖ ὦγαθὲ Mut.) — λοιδ. μοι ‖ λ. με Ups. — ταῦτ' αὖ ‖ ταῦτα ΩΓUps.M (τοῦτο Ald. ‖ ταῦτα Mut.) — τερατωδέστερον ‖ . . . ρα ΩΓMut.M — ὅμως ‖ om. ΩM — Ταναγρικὸς ‖ Ταναγραῖος ΩΓUps.M — δύ' ‖ δύο M (δύο Ald. ‖ δύ Mut.) — ῥᾴδια ‖ . . ον M — ἐν σοὶ ἀλλότρ. ‖ ἀλλ. ἐν σοὶ ΩΓUps.M — ἧκον ὡς οἶσθα ἔχων ‖ ὡς οἶσθα ἔχων ἧκον ΩΓUps. ὡς οἶσθα ἧκον ἔχων M — μέλλησας ‖ μέλησας ΩM — ἢ ἐψ. ‖ σὲ ? pro ἢ Ω, in ras. Γ, ἢ om. M — ἄλλῳ ‖ ἄλλο ΩΓM ἄλλον Ups. — Πυθαγόρᾳ ὄντι ‖ πυθαγόρειόν τι Ω πυθαγόραν ὄντα Ups. πυθαγορείᾳ M — παρανενομηκέναι ‖ παρανενομικέναι ACM νενομικέναι Ω νενομηκέναι suprascr. παρανεν. Γ — ὡς ἂν εἰ ‖ ὡσανεὶ A — βεβρώκεις ‖ ἐδηδόκεις ΩΓUps.M —

c. 5. οὐ γὰρ οἶσθα . . . βίῳ ‖ om. Ups. — ὀρνιθικὴ ‖ καὶ ὀρ. ΩΓ — φάγοιμ' ἂν ‖ φάγοιμι M (φάγοιμιὰν Ald. ‖ φαγοιμάν Mut.) — πλὴν ἀλλὰ ‖ om. πλὴν ΩΓUps. — ἀλλὰ ‖ ἀλλ' M (ἀλλ' εἰ Ald. ‖ πλὴν ἀλλ' εἰ Mut.) — ὅπως ‖ πῶς ΩΓUps. — οὐκ ἀπορ. ‖ om. οὐκ C — οἵοις ‖ ὅσοις ΩΓM — βίοις πρότερον ἐβιότευσα ‖ πρ. ἐβ. βίοις ΩM

ἐβ. πρ. βίοις Γ — *ἅτινα* ‖ om. ΩΜ suprascr. Γ — *ἐκ. ἀπολέλαυκα* ‖ *ἀπ. ἑκάστης* ΩΓΜ — *ὑπερήδιστον* ‖ *ἥδ.* ΩΓΜ — *πότερα* ‖ *πότερον* ΩUps. — *οἶδα ὁπ.* ‖ *οἶδ' ὁπ.* Ups. — *ἡδίστοις* ‖ om. AUps. — *ὑμ. τιμῇ* ‖ *τ. ὑμᾶς* ΩΜ — *τίς* ‖ *ὅστις* ΩΦΜ — *τινα ἰνδάλματα . . κενὴν καὶ* ‖ om. M. — *λόγος* ‖ *λ. φησὶν* ΩΓUps.M *λογ. φησὶ* ΦMut. — *μνήμῃ* ‖ *μνήμῃι* Φ.

c. 6. *οὐδὲ* ‖ *οὐδ'* ΦUps. — *ἐπιλήσομαι* ‖ . . *πι*. . . in ras. Φ — *οὕτω* ‖ *οὕτως* ΩΓΦ — *ἐς ὑπ.* ‖ *εἰς* ΓUps.M — *ᾤχετο* ‖ *ωἴχετο* Φ — *γοῦν* ‖ *οὖν* ΩΜ — *παρεῖχέ* ‖ *παρείχετο* ΩΓΜ — *τὸν ἔρωτα φὴς* ‖ *φ. τ. ἔρ.* ΩΓUps.M — *τοῦ* ‖ rec. m. add. Ω — *ὥς φασι* ‖ *ὡς φασιν* Γ, eras. *ν* Φ *ὥς φασὶ* post *ἔχων* Ups. — *ἀνεωγόσι* ‖ *ἀνεωγῶσι* Ups. — *οὗτος* ‖ *οὕτως* ΩΓΦΜ — *γοῦν* ‖ *γοῦν* Φ — *σοι* ‖ om. ΩΜ — *μοι* ‖ om. ΩΦUps.M suprascr. Γ — *διεξ. τι* ‖ om. *τι* ΩMut.M — *διηγήσῃ* ‖ *ηι* Φ — *ὀνειρώττων* ‖ *ὀνειρώτων* Mut. — *τὸ νῦν* ‖ om. *τὸ* ΩΦΜ suprascr. Γ — *πεμπόμενος* ‖ *πετόμενος* ΩΓΦΜ — *δι' ἑτέρας* ‖ *δι' ἑτέρα* Ups. — *μόνας* ‖ om. ΩΓΦMut.M — *ἐξίασιν* ‖ *ἐκφοιτῶσιν* ΩΦUps.M, suprascr. *ἐξίασιν* Γ — *τυφλὸς αὐτ.* ‖ *αὐτ. τ.* Μ — *αὐτὸς* ‖ om. Ω — *χρυσοῦς* ‖ *χρυσὸς* ΩΓΦ — *χρυσᾶ* ‖ *καὶ χρυσᾶ* ΩΓΦ — *χρύσεια* ‖ *χρυσίον* Ω *χρυσίου* (suprascr. *α*) ΓΦΜ — *κεκοιμῆσθαι* ‖ *κεκοιμίσθαι* ΦUps. (*κεκοιμίσθαι* Ald. ‖ *κεκοιμῆσθαι* Mut.)

c. 7. *καλόν* ‖ *ἦν καλόν* Γ — *οἵαν* ‖ *ἢ οἵαν* Γ — *ἀναμν. γὰρ* ‖ *γὰρ* suprascr. Γ — *εἰ οἶσθα* ‖ *εἴπερ ο.* ΩΓΦΜ — *τοῦ βιβλίου κάλλιστόν τι ᾀσ.* ‖ *τοῦ καλλίστου τῶν ᾀσμάτων* om. *τι* ΩΓΦΜ, in margine Γ *τοῦ β. κ. τ. ᾀσμ. ἀπ.* — *τι ᾆσ.* ‖ *τε ᾆσ.* Ups. — *ἁπάντων* ‖ *πάντων* Ups. — *ἅτε* ‖ *ἄτε* Φ — *τοῦτ' αὐτό* ‖ *αὐτὸ τοῦτο* ΩΓΦUps.M *τουταυτὸ* Mut. — *ἤδη* ‖ om. ΩΓΦMut.M — *ἐκέλευε* ‖ . *ν* Γ

c. 8. *πάνυ τοῦτο* ‖ *τοῦτο π.* Φ — *πεινήσας* ‖ *πεινάσας* ΑΩΜ (*πεινάσας* Ald. ‖ *πεινήσας* Mut.) — *ἧκες* ‖ *ἥκεις* ΩΓΦΜ — *κυάμους ἐκείνους* ‖ *ἐκ. κ.* ΩΜ — *δειπνήσας* ‖ *δει-*

πνίσας Φ in marg. alia manu — *εὐθὶς* ‖ om. ΩΦΜ suprascr. Γ — *διὰ ν.* ‖ *κατὰ ν.* ΩΓΦΜ — *ὡς* ‖ om. Μ — *Εὐκράτει* ‖ . . *τη* Ups. — *πρότερον* ‖ om. AUps.C — *ἅπαντα* ‖ *πάντα* ΩΓΦ — *ἀναπλάττοντα* ‖ *προάγοντα* ΩΓΦΜ. (*προάγοντα* Ald. ‖ *ἀναπλάττοντα* Mut.) — *ἀναμαρυκώμενον* ‖ *ἀναμηρυκώμενον* Ω *ἀναμηρυκομενον* Φ marg. rec.

c. 9. *πλουσίῳ* ‖ *πλησίῳ* ΩΦ — *τᾷ βίῳ* ‖ *τῶι βίωι* Φ — *Εὐκράτει* ‖ . . *τη* Ups. — *προσειπὼν* ‖ *προ?* . . Mut.Ups. — *καταισχύνοιμι* ‖ *κατασχύναιμι* ΩΓΦUps. — *σὺν τριβακῷ* ‖ *ἐν πενιχρῷ* Ω *ἐνπενιχρῶι* ΦΓ (suprascr. *ἐν τριβακκὼ* Γ) — *φησί* ‖ *φασί* A *φησιν* Φ — *συνδειπνεῖν* ‖ . . . *ἦν* Ups. — *αὖθις* ‖ *αὐτὸς* ΩΦMut.Ups. — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* ΩΓ om. Ups. — *ἀπῄειν* ‖ *ἢ* pr. *ἢ* rec. Φ — *τὶ ἄχρι* ‖ om. *τὸ* ΩΦ suprsc. Γ — *τοῦ λουτροῦ* ‖ om. *τοῦ* ΩΦ, suprascr. *τοῦ* Γ — *πλευρῖτιν* ‖ *πλευρίτην* Γ — *τῷ μαλακ. ἐκ.* ‖ *τῶι μαλακιζομένωι ἐκείνωι* Φ — *τὸ ἄχρι* ‖ om. *τὸ* Ups. — *αἰῶνα* ‖ *ἀγῶνα* ΩΦ — *μέγιστον* ‖ *μήκιστον* ΩΓΦUps. — *ὁποσάπουν* ‖ *ὅπως ἄπουν* A — *ἀπορρίψας* ‖ *ἀπορύψας* A *ἀπορίψας* ΩΦUps. (*ἀπορρίψας* Ald. ‖ *ἀπορρύψας* Mut.) — *ἄπειμι* ‖ *ἀπέρχομαι* ΩΦΓ, (suprascr. *ἄπειμι*) — (*κεκομισμένον* Ald. ‖ *κεκοσμημένον* Mut.)

c. 10. *καταλαμβ. τε* ‖ *κ. τὲ* Φ. — *πόν. ἔχων* ‖ *π. ἔχειν* Φ — *ἐχρέμπτετο* ‖ *ἐχ. τι* A (*ἐνεχρέμπτετο* Ald. ‖ *ἐχρ.* Mut.) — *ὅλος ὢν* ‖ *ὢν ὅλος* ΩΓΦ *ὑηλϊος?* Ups. — *ἔτη σχεδόν* ‖ *σχ. ἔτη* Ups. — *αἰτιωμ. γε* ‖ *αἰτ. δὲ* Γ *αἰτ. δὴ* Φ — *ἔχων ἀφίκετο* ‖ *ἀφ. ἔχων* ΓΦUps. — *ὑπερεωρᾶσθαι* ‖ *ὑπερεορᾶσθαι* Ups. — *οὐ μὲν οὖν* ‖ *οὔμενουν* AΦ — *σαυτῷ* ‖ *σεαυτῷ* Φ — *ἐθέλῃς* ‖ *ἐθέλοις* ΩΦUps.Γ alia m. corr. in *ἐθέλῃς*) (*ἐθέλοις* Ald. ‖ *θέλοις* Mut.) — *Εὐκράτης* ‖ *ὁ Εὐκ.* ΩΓΦUps. — *λελουμένος* ‖ *λελουμένως* A — *φησίν* ‖ *φησι* A — *παρ᾽ ἡμ.* ‖ *πρὸς ἡμ.* ΩΓΦUps. — *μεῖον* ‖ *μείων* Ups. — *τι ἔγεν.* ‖ *τί σοι ἐγ.* ΩΓΦ — (*ἐπέσταλτο* Ald. ‖ *ἀπέσταλτο* Mut.) — *λέγων* ‖ om. ΩΓΦUps. — *ἐσῄει*

χειραγωγῶν τὸν Θ. ‖ *εἰσήει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ* ΦΓΩUps. om. *τὸν Θ.* — (*χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ ἐπερειδομένῳ καὶ τοῖς οἰκ.* Ald. ‖ *χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν αὐτῷ ἐπερειδόμενον ὡς καὶ τοῖς οἰκέταις* Mut.) — *ἐπερειδόμενον* ‖ *ἐπερειδομένω(ωι)* ΩΓΦUps.

c. 11. *οὖν* ‖ om. ΩΦ — *πάνυ* ‖ *πρὸς*? Ups. — *εἶδε* ‖ *εἶδεν* Φ — *κελεύσω* ‖ *κελεύω* ΓΦ — *τῆς μητρὸς* ‖ *τῇ μητρί*? Ups. — *ἑστιᾶσθαι* ‖ *ἑστιαθῆναι* ΩΓΦUps. — *ἔχοις* ‖ *ἔχῃς* ΩΓΦ — (*ἔχῃς* Ald. ‖ *ἔχοις* Mut.) — *ἐσήειν* ‖ *εἰσήειν* ΓΦ — *ἐξεληλακέναι* ‖ *ἐξηλακέναι* A — *πρῶτον* ‖ *πρῶτοι* ΓΦUps.? — *Θεσμόπ.* ‖ *Θεμιστο.*? Ups. — *ἀνέθεσαν* ‖ *ἀνέθησαν* Mut. — *μὰ Δία* ‖ *νὴ Δ.* Ω — (*νὴ Δία* Ald. ‖ *μὰ Δία* Mut.) — *περιβύσαντες* ‖ *πειδήσαντες*? Ups. — *διαμένοι* ‖ *διαμείνοι* A — *ὑποκατακλίνουσι* ‖ om. *ὑπο, κατακλ.* ΩΦ, Γ suprascr. *ὑπο* (*κατακλ.* Ald. ‖ *ὑποκατακ.* Mut.), — *πολύοψον* ‖ *πολὺ ὄψον* Φ — *δεῖπνον* ‖ om. ΩΦ, suprascr. Γ — *μεταξὺ* ‖ om. ΩΦUps., suprascr. Γ — (*γελωτοποιοί* Ald. ‖ *γελ. μεταξὺ* Mut.) — *τις ἦν* ‖ om. ΩΦ, suprascr. Γ, om. *ἦν* Ups. — *ἀλλ' ἐμὲ* ‖ *ἀλλὰ ἕν με* ΩΓΦUps. — *ἀποτελοῦσι* | . *ν* ΦMut. — *ἐστὶ* ‖ . *ν* erasum Φ — *μετρίων* ‖ *μετρείως* A — *τοιαῦτα* ‖ *καὶ τ.* ΩΓΦUps. — *συνείρει* ‖ *συνήρει* Φ — *ἢ ᾀδ.* ‖ *καὶ ᾀδ.* Ups. — *τοιοῦτο* ‖ *τοῦτο* ΩΦUps. —

c. 12. *δὲ ἤδη* ‖ *δὴ* om. *δὲ* ΩΦUps., om. *ἤδη* in marg. *δὴ ἄκουε δὲ ἤδη* Γ — *ὁ κληρον.* ‖ om. *ὁ* ΩΦUps. — *ἀέναόν τε* ‖ *ἀεν. τι* A *ἀεν.* $\overset{\tau\epsilon}{\tau\iota}$ Γ *ἀένναοντε* ΦMut. — (*περιίππευον* Ald. ‖ *πρόιπ.* Mut.) — *τὴν ἐκ.* ‖ om. *τὴν* ΩΦMut.Ups., marg. adscr. Γ — *ἑστίασιν* ‖ *ἑστίαν* Ups. — *ἐς* ‖ *εἰς* Ups. — *φίλων* ‖ *ξένων* Ups. Ψ — *ἐξημμένος* ‖ *ἐξημμένους* ΩΓΦ — *ἄρτι* ‖ om. ΩΦMut., suprascr. Γ — *ἐσεκομίζετο* ‖ *συνεκομίζετο* Ω *εἰσεκομίζετο* Γ *ἐκκομ.* Φ — *φέρεσθαι* ‖ *φέρειν* ΩΓΦUps. — *διασκεδάσας* ‖ om. ΩΦUps., Γ in margine *ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκευάσας διασκεδάσας* — (*ὑπην . . . . διασκεδάσας* Ald. ‖ *ὑπηνέμιον φέρειν παρεσκευάσας* Mut.) . . . *ὑπηνέμιον* ‖ *ὑπήνεμον* A

— *τριέσπερον* ‖ *ὡς τρ.* ΩΦUps. (*ἔτι εἶδον* Ald. ‖ *ἐπεῖδον* Mut.) — (*φιλοχρ.* Ald. ‖ *φιλοχρ. εἶ* Mut.) — *ἐξ ἅπαντος* ‖ *ἐξαπαντος* Φ

c. 13. *μόνον* ‖ *μονονουχὶ* Ups. — *τῶν βοστρ. ἐξημμένος* ‖ *ἐξημ. τ. β.* ΩΓΦUps. — (*ἐξήεις* Ald. ‖ *ηίεις* Mut.) — *οὕτω* ‖ om. ΩΓΦUps. — (*πολεμήσων* Ald. ‖ *πολεμίσων* Mut.) — *ἐν πολέμῳ* ‖ *ἐν τῶι πολέμωι* ΦMut. Ups. — *μᾶλλον* . . . *χρυσοφ.* ‖ om. ΩΓΦ — *ἢ χρυσοφορεῖν* ‖ om. Ups. — *καὶ τότε* ‖ om. *καὶ* Φ — *ἀναδεδεμένος* ‖ *ἀναδεδεμένους* ΓΦ *διαδεδεμένους* Ω — (*σιδηφ. μᾶλ. ἢ χρυσοφ. ἄμεινον ἦν* Ald. ‖ *σιδηφορεῖν ἄμεινον ἦν* Mut.) — *διαγωνίζεσθαι* ‖ *ἔχων διακινδυνεύσειν* ΩΓ *ἔχων διακινδυνεύειν* ΦUps. — *ὁ Ὅμ.* ‖ om. *ὁ* ΩΦ — *χαρίτεσσιν* ‖ *χαρίτεσιν* ΩΦ — *συναναπεπλεγμέναι* ‖ *γ* in ras. Γ *συναναπεπλασμέναι* ΩΦUps. — *πατὴρ ἀπ. ἀνδ. κ. θεῶν* ‖ *παντ. θεῶν πατ. καὶ ἀνδρῶν* ΩΓΦUps. — *ὁπότε* ‖ *ὅς ποτε* ΩΦUps. (*ὅσποτε* Ald. *ὁπότε* Mut.) — (*ὁ δὲ πάντ. θεῶν πατὴρ* Ald. ‖ *ὁ δὲ πατὴρ ἁπάντων τῶν ἀνδρῶν καὶ θεῶν* Mut.) — *ἐς* ‖ *εἰς* ΩΓUps. — *αὐτὸν* ‖ *αὑτὸν* Ups., corr. rec. ex *υ* Φ — *μεταβάλοι* ‖ alterum *λ* eras. Φ — *δήπου* ‖ *ἤδη που* ΩΦUps. — *τέγους* ‖ *στέγους* Ω — *τῇ ἀγαπωμένῃ* ‖ *τῆι ἀγ. . . ηι* Φ — *οἷς ἂν παρῇ* ‖ *οἷς ἐὰν π.* ΓΦ — *ὥστε τί ἂν* ‖ *ὡς πᾶν* ΦUps. — *ἔτι λέγοιμι* ‖ *ἐπιλέγοιμι* ΦUps. — (*παρέχεται* Ald. ‖ *παρέχετε* Mut.) (*συνάπτων* Ald. ‖ *προσάπτων* Mut.) — *προσάπτων* ‖ *πρὸς* in ras. Γ *συνάπτων* ΩΦUps. — *τίθησι* ‖ *τίθησιν* Φ

c. 14. *μοι* ‖ *μου* Ups. — *Σίμωνα* ‖ *σίμονα* A — *ἥψησα* ‖ *ἥψουν* ΩΦ *ἥψουν* (*ησα* suprascr.) Γ *ἔψουν*? Ups. — *τεμάχη* ‖ *τόμους* ΩΓΦ — *ἀλλᾶντος* ‖ *ἀλᾶντος* A *ἀλλάντος* Φ — *μάλην* ‖ *μάλης* ΩΓΦUps. — *ὦ ἀλ.* ‖ *ὦ* suprascr. Γ, om. Φ — *μόνον ὃ* ‖ *ὃ μόνον* ΩΓΦ *ὃ μ. μοι* ΦMut.Ups. — *τότε* ‖ om. Ω — *Δριμύλος* ‖ *Διμυλος* A *Δριμυλλος* Mut. — *ζῶν μὲν* ‖ om. *μὲν* ΦUps. — *Σίμωνός* ‖ *Σίμωνό* (sic) Ω — *Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκ.* ‖ *νος . . . ἐκ.* Γ, om. ΦMut.Ups. — *ἁλουργῆ* ‖ *ἁλ . .* Φ — *καὶ ζεύγη* ‖ om. *καὶ* A — *ὦ Σίμων* ‖ *ὦ Σίμον* Ups. — *ἤδη* ‖

ὅτι Ω — θρύπτεται ‖ θρ. καὶ Φ — τούτῳ ‖ om. ΩΦ suprascr. Γ — καὶ ἐρῶσιν ‖ om. καὶ Ups. — αὐτὰς ‖ ταύτας ΩΦUps. — αἱ γυν. ‖ καὶ αἱ γ. ΩΦ — ἀμόρφους ‖ ἀμορφοτέρους ΩΓ ἀμορφωτέρους Ups. ἀμφοτέρους ΩΦ — (ἀμορφοτέρος Ald. ‖ ἀμόρφους Mut.) — (πινναρὰ Ald. ‖ πιναρὰ Mut.) — ἀναρτήσειν ἑαυτὰς ‖ ἀνελεῖν αὐτὰς Ω ἀναρτήσειν αὐτὰς Ups. ἀνελεῖν αὐτὰς Φ ἀναρτ. ἑαυτὰς ἀνελεῖν αὐτὰς suprascr. ἀναρτήσειν ἑαυτὰς Γ (ἀνελεῖν Ald. ‖ ἀναρτήσειν Mut.) — δεξίωμα ‖ δεξίαμα ΩΓ ω corr. ex α Φ (δεξίωνα Ald. ‖ δεξίαμα Mut.) — κάλλιστον ‖ καλ. κτέρας ΩΓ — χρυσὸς γάρ ἐστιν ‖ om. ἐστιν Ups. —

c. 15. οἱ δὲ ‖ οἵ δ' pr. rec. οἵ δ' Φ — ὑμῶν ἀθλ. ‖ ἀθλ. ἡμῶν ΩΦMut.Ups. — τὸν βίον ‖ om. τὸν Α — βιοῦσι ‖ βιοῦσιν Φ — παντὸς ‖ ἅπαντος ΩΓΦ — ἤδη καὶ σὲ εἰπεῖν ‖ εἰπεῖν ἤδη κ. σ. Ups. — οὕτω ‖ οὕτως ΩΦUps. — προάγῃ ‖ προάγει ΑΩΓ προάγῃ corr. rec. ει Φ (προάγεις Ald. ‖ προάγη Mut.) — (ἅπαντος Ald. ‖ παντὸς Mut.) — τοῦ Εὐφ. ‖ om. τοῦ ΩΦUps., suprascr. Γ — ποικίλα ‖ καὶ π. Ups. — καὶ ἰδεῖν ‖ om. Ω suprascr. Γ ἰδεῖν καὶ om. Φ καὶ ἰδεῖν καὶ om. Ups.

c. 16. ἐς τ. γ. ‖ εἰς τ. γ. Ω — εἰς ἀνθ. ‖ ἐς Φ — ἥντινα ‖ τίνα om. ἣν ΩΦ τινα, supr. ἣν Γ ἣν τινος Ups. — οὔτ' ἐμοὶ ‖ οὔτε ἐ. ΩΓΦ — ἔπειτ' ‖ ἐπεὶ δὲ ΩΓΦ ἔπειτα? (ἐπειδὴ) Ups. — τις τοῦτο . . . τίς οὖν ἦν ‖ om. Ups. — εἰδέναι ‖ εἰδέναι σε Ups. — τοῦτο . . . ΜΙΚ. ‖ ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου ὦ θαυμάσιε Ω τοῦτο . . . τίς οὖν ἦν om., ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου ὦ θαυμάσιε τίς ἦν Φ idem sed πρόγε τοῦ pro πρόγε τούτου Ups. — (τίς ἦν τοῦτο μοι πρότερον εἰπέ, εἰ καὶ ἐγώ ποτε ἠλλάγην ὥσπερ σὺ — εἰδέναι Ald. ‖ τίς ἦν εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν· ἐθέλω εἰδέναι τοῦτο γὰρ Mut.) (καὶ μάλα. Τίς οὖν ἦν εἴ τι κ. τ. λ. Ald. ‖ om. τοῦτο . . . σύ· καὶ μάλα. τις οὖν ἦν? Mut.) — οὖν ‖ om. Ω — εἴ τι ἔχεις . . . . εἰπεῖν Σύ; ‖ om. Α — ΑΛΕΚ. Σύ; . . . . εἰδέναι σε ‖ om. Ups. — εἶτα ‖ om. ΩΦ suprascr. Γ — ὁ κακ. ‖

ῶ κ. A ὁ rec. in ras. ex ῶ Φ — κἂν ὀλίγα ‖ ὀλίγων, om. κἂν Ω, κἂν suprascr. Γ, ὀλίγον, om. κἂν Φ — ἥκειν ‖ ἥκων Ω ει in ras. Γ — τόνδε ‖ om. ΩΓΦ — εἰκὸς δὲ ‖ εἰκὸς γὰρ ΩΓ — ἀπάγξομαι ‖ ἀπάγχομαι ΩΓΦ

c. 17. ἐπ' Ἰλ. ‖ ἐν Ἰλ. ΩΓΦUps. — Μενέλεω ‖ Μενελάω AΩ Μενελάου ΓΦUps. — ἀοίκητος ‖ ἄοικος ΓΦUps. — ἄχρι δὴ ‖ ἄχριος A — ἐξειργάζετο ‖ ἐξεργάσηται AUps. ἐξεργάσεται ΩΓΦ — ἄσιτος ‖ ἀ. ὢν Φ — τὰ ‖ corr.; pr. τὸ Φ — μοι πρῶτον ‖ πρότερον μοι Ω ῶτ in ras. Γ μοι πρότερον ΦUps. — ἠπίστατο ‖ ἐπίστατο Ups. — ἐγὼ δὲ ‖ om. δὲ Ω — μήτε ‖ om. Ω — τὸν Αἴαντα ‖ om. τὸν Ups. — μέγαν . . . οὕτω ‖ om. Ω — ὡς οἴονται ‖ ὡς οἴοντε Ups. — τὰ δὲ ἄλλα ‖ τἆλλα δὲ ΩΓΦUps. — πρεσβῦτιν ‖ πρεσβύτιν Φ πρεσβύτην A — ἡλικιῶτιν ‖ ἡλικιώτην Γ (ἡλικιώτην Ald. ‖ ἡλικιῶτιν Mut.) — πρῶτον ‖ πρῶτος ΩΦUps. πρῶτος (ν suprascr.) Γ — ὁ δ' Ἡρακλ. ‖ ὁ δὲ Ἡρ. ΩΓΦ — (πανθος? Ald. πάνθους Mut.) Πάνθους ‖ πάνθου Ups. — ὢν ‖ ὂν Ups. — τί δαί; ‖ τί δὲ Ups. — ἄλλως ‖ ἄλλος Ups. — ἀκριβῶς οὕτω ‖ οὕτως ἀκρ. ΩΓΦUps. — οὐδὲν ‖ οὐδὲ ΩΓΦ — τί δαί; ‖ τί δὲ ΩΓΦMut.Ups. — δωρατίῳ ‖ δόρατι ΩΓΦUps. — Μενέλεως ‖ Μενέλαος ΩΦUps., εω corr. ex αο Γ —

c. 18. οὐδὲ ‖ οὐδ' Ω — καὶ ἐς ‖ εἰς Αἰγ. om. καὶ ΩΦUps. καὶ εἰς Αἰγ. Γ — τἀληθὲς ‖ τἀληθῆ ΩΓUps. — Ὧρον καὶ ‖ Ὧ. τε καὶ Ups. — οὕτω ‖ οὕτως ΩΦ, corr. ras. Γ — ἦγον ‖ ἦδον ΩUps. ἦδον pr., ᾖδον corr. r. Φ — ἐς Ιτ. ‖ εἰς ΩΓΦ — (μὴ ἀνάκρινε Ald. ‖ μὴ ἀνακρίναι Mut.) — τὰ τοιαῦτα ‖ ταῦτα ΩΓΦUps. — ὑπὲρ αὐτ. ‖ περὶ αὐτ. ΩΓ — ἔτ' ‖ om. ΩΓΦUps.Mut. — οὐδὲ ‖ καὶ ΩΓΦUps. — ἐχρῆν ὀκνεῖν ‖ ὀκ. χρὴ ΩMut. — (εἴποι ἔτι Ald. ‖ ἔτ' εἴποι Mut.) — ἀλλὰ ‖ ἀλλ' ΩΓΦUps. — ταὐτὸν ‖ ταὐτὰ ΩΓUps. — σεμνότερος ‖ καινότερος AΩΓ — αὐτοῖς ‖ αὐτοῦ A — διὰ τοῦτο ‖ διατοῦτο A

— (ἄλλοι Ald. ‖ ἄλλος Mut.) — εἱλόμην ‖ ἑλοίμην A — χρησμῶν ‖ χρ. Φ — ὁρᾷς; ‖ ὁρᾷς Φ — ἐπὶ τ. ἀ. ‖ ἐν Ω — καὶ ‖ κἂν ΩΦMut. — σὺ ‖ om. ΩΦMut. in ras. Γ — οὐ τοσ. ‖ οὐ om. ΩΦUps. — ἀπολιμπάνεις ‖ ἀπολιμπάνοις ΩΓΦUps. — (ἀποδησάμενος Ald. ‖ ἀποδυσάμενος Mut.)

c. 19. μετημφιάσω ‖ . . . ἔσω Φ — τίνας ‖ τινα ΩΓ (καὶ γυνὴ γὰρ ἐγένετο ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Π. Ald. ‖ καὶ γ. γ. σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθ. ἐγένετο Mut.) — ἐν τ. ἀ ‖ σὺν τ. α. ΩΓΦUps. — γεν. ἀλ. ‖ ἀλ. γενναιότατε ΩΓΦUps. (ἀλ. γενν. Ald. ‖ γενν. ἀλ. Mut.) — συνῇσθα ‖ συνεὶς A συνεῖς suprascr. συνῆσθα Γ — ἐκύεις ‖ κύεις Ω — ἔρ' ‖ ἔρια ΩΓΦ — πάντα ‖ π. οὖν Φ — ἀποσκώψῃς ‖ . . . ψει Ups. — ἐς ἐμὲ ‖ εἰς ἐμὲ ΦUps. — ἐς ἐκείνους ‖ εἰς ἐκ. ΦUps. — τί οὖν ‖ τίς οὖν ΩΓΦ (om.;) (τί οὖν Ald. ‖ τίς οὖν Mut.) — πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν ‖ πότερος ἡδίων ὁ βίος σοι ἦν ΩΓ ποτε ἡδίων ὁ βίος σοι ἦν Φ (πότερον ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν Ald. ‖ ποτε ἡδ. ὁ βίος σοι ἦν Mut.) ΩΓ πότε ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν Ups. — ἦσθα ‖ ἦς ΩUps. ἦς add. θα Γ — Περ. ‖ ὁ Περ. ΩΓΦ — ὤπυιεν ‖ ὤπυεν ΩΓΦ ὤπηεν A — ὁρᾷς ‖ οἶδας ΩΦUps. ὁρᾷς suprascript. οἶδας Γ — συνενεγκοῦσαν supscr. rec. ἤγουν συμφέρον τι γενομένην Φ — σὺ μὴ εἴπῃς ‖ μὴ σὺ εἴπῃς (sic) ΦUps. — ἐθέλοι ‖ θέλοι ΩΦUps. — Μικ. ‖ ὦ Μ. ΩΓΦ — ὠδινοῦσαν ‖ ὠδίνουσαν ΩΓΦ — ἐς μακρὰν ‖ εἰς μακρὰν ΩΓΦ — ἔσῃ γὰρ γυνὴ ‖ ἔσῃ (sic) γάρ ποτε Φ ἔσῃ γάρ ποτε καὶ σὺ γυνὴ Ups. — πολλῇ τῇ περιόδῳ ‖ . . . λῃι . . . ῇι . . . ωι Φ — γοῦν ‖ οὖν ΩΓΦUps. (?) — λαμπρ. πολ. Ἀσπ. ‖ πολ. λαμπ. Ἀσπ. ΩΓΦ λαμπρ. Ἀσπ. πολ. Ups. —

c. 20. τίς δὲ ‖ om. δὲ ΩΓΦ. — μετ' ὀλίγον ‖ μετολίγον AΦ — Ὦ ‖ ὦ Φ — Διοσκόρῳ ‖ Διοσκόροι Φ Διοσκουρῃ? Ups. — καταριθμήσασθαι ‖ καταριθμεῖσθαι A — μακ. δ' ‖ om. δ' ΩΓΦUps. — τοιούτῳ ‖ om. ΩΓΦUps. ἄλλοις ‖ om. ΩΦMut.Ups., in marg. add. Γ — σοῦ ‖ om. ΩΦ — ἐπὶ τῇ π. . . . θαυμάζοντος ‖ om. ΩΦUps. suprasc.

Γ — *φρ. αὐτῶν* ‖ om. *αὐτῶν* ΩΦMut.Ups. — *πρῶτον* ‖ *πρότερον* Ups., suprascr. Γ — *ἐγέλας* ‖ *ἐγέλασας* ΩΓΦ — *ἐπὶ σαυτῷ* ‖ *αὐτῷ*, om. *ἐπὶ* A — *ὑπερευδαίμονα εἶναι* ‖ *ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ* ΦUps. (*ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ* Ald. *ὑπερευδαίμονα εἶναι* Mut.) — *πλοῦτον* ‖ *πλούσιον* ΩΦ — *καὶ εἴ τι* ‖ *καίτοι τι* Ups. *καίτοι τί* ΩΓ, *τί* om. *καὶ εἰ* Φ (*ἢ ὅτι* Ald. ‖ *ἤτοι τί* Mut.) — *χαίροις* ‖ ‖ *χαίρεις* ΑΩΓ — *ἄλλοτε* ‖ *ἄλλοθεν* Ups. — *ἥν τ' Ευφ.* ‖ *ἥν τε Ε.* ΩΓUps. — *ἢ Ἀσπ.* ‖ *ἥν τε Ἀσπ.* ΩΓΦUps. — *ταῦτα ἐγὼ* ‖ *ἐγὼ τ.* ΩΓUps. — *ἀτιμάζοις* ‖ . . . *ης* Ups. — *ποιοῖς* ‖ *ποιεῖς* Ups. — *ἀλεκτρυόνα* ‖ *ἀλεκτρυών* ΩUps. *όνα* in ras. Γ — *αὐτῷ* ‖ *αὐτῶ* A — *νῦν* ‖ om. ΩMut. —

c. 21. *πάντων* ‖ *ἁπάντων* ΩΓUps. — *σχεδ.* ‖ *σχ. ἤδη* ΩΓΦUps. — *τῶν βίων* ‖ *τὸν βίον* Ups. — *ᾔσθα* ‖ *οἶσθα* ΩΓΦ — *σαφῶς* ‖ om. Ups. — *ἰδίᾳ* ‖ *ἰδία* Ω — *βιοῦσιν* ‖ *πλουτοῦσιν* ΩΦ, *πλ.* suprascr. *βιοῦσιν* Γ — *προσελαύνουσιν* ‖ *ἐπελαύνουσιν* ΩΦ *ἐπελαυν.* supr. *προσελ.* Γ — *ἐμβαλόντες* ‖ *ἐμβάλλοντες* ΓΦ — *ἄρα περιβλέπεις* ‖ *ἀναβλέπεις* om. *ἄρα* Ups. — *ἑαυτοῖς* ‖ *αὐτοῖς* ΩΓ, *ἀμφαυτοῖς* Φ pr., corr. *ἀμφ' αὐτοῖς* rec. — *τειχέων* ‖ *τειχῶν* ΩΓΦ — *ὅσα* ‖ *ἃ* Ω — *ἥνπερ* ‖ *ἥν τε* ΩΦUps. — *ἐσφέρειν* ‖ *εἰσφ.* ΦUps. — *προκινδυνεύουσι* ‖ littera *ν* erasa Φ — *ἐς σωτ.* ‖ *εἰς σ.* ΩΓΦ — *ἐπειδὰν* ‖ *ἐπειδᾶν* ut fere semper Φ — *τὰ ἐπινίκια* ‖ om. *τὰ* Ω — *ὁ στρ.* ‖ om. *ὁ* ΩΦ —

c. 22. *ἐς ἐκ.* ‖ *εἰς ἐκ.* ΩΓΦUps. — *τυραννήσεις* ‖ *τυραννεῖς* ΩΓΦUps. — *ὡς ἔχοις . . . ἀγῶνας* ‖ om. ΑΩΓΦ — *πονοῦσι* ‖ *πονοῦσιν* ΩΓΦ — *δὲ ἐξετ.* ‖ *δ' ἐξετ.* A — *καὶ δοκιμαστὴς* ‖ om. ΩΓΦUps. — *κατεχαλαζήσας* ‖ *κατεκχαλ.* A — *αὐτῶν* ‖ *ἐς αὐτ.* A — *τοὺς λίθ.* ‖ om. *τοὺς* ΩΦUps. suprascr. Γ — *τ. οὐσίας αὐτῶν* ‖ *αὐτῶν* om. A — *οὔτε δὲ* ‖ *οὐδὲ* ΦUps. — *οὔτε* ‖ *οὐδὲ* ΦUps. — *οὔτε δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω *οὐδὲ* Γ — *θριγκίον* ‖ *τριγχίον* A — *διορύξας* ‖ *διορέξας* A *ὀρύξας* ΩΓΦUps. — *τοῖχον* ‖ *τεῖχον* Ups. — *διαπυκτεύων* ‖ *διαπικτ.* A — *δια-*

μεριζόμενος ‖ λογιζόμενος ΩΓΦUps. — πρὸς τοσ. φροντίδας ‖ π. τὰς φρ. ΩΓΦ — κρηπῖδα ‖ κρηπίδας Α κρηπίδα Φ — ἔχων τ. μισθόν ‖ τ. μ. ἔχων ΩΓΦ — κρομμύων ‖ κρομύων in ras. Ω — σεαυτὸν ‖ σαυτ. Ω

c. 23. πρὸς τὸ κρ. ‖ om. πρὸς ΩΦUps. suprascr. Γ — οἱ π. γάρ σε ‖ om. γὰρ Ω οἱ π. σε γὰρ Ups. — ἀμέλει ‖ ὥστε ΩΓΦUps. — παραθήγοντες ‖ καταθηγ. ΩΦUps. — πρόσεισιν ‖ ἐπιβουλεύει ΩΓΦ — τὴν ἄσην ‖ τῆι ἄσῃ c. ras. in extrema littera Ω τῆι ἀσιτία ΓΦ τ? ἀσιτία Ups. — μακρὰ οἰμώζειν ‖ μακρὰν Ω — ἀνεπηδ. ‖ corr. rec. ex ἀναπηδήσας Φ — φοβηθεὶς ‖ φοβ. σε ΩΓΦ — ὑπ' ἀκρ. ‖ ὑπὸ ἀκρ. Α — ἔχουσι ‖ ἔχουσιν ΩΓ eras. ν Φ — ταῦτα γ. ‖ αὗται ΩΦUps. αὗται supr. ταῦτα Γ — ἐκείνων δείπνων ‖ om. ἐκ. Ω — ἀπόγονα ‖ ἀπογοναί ΩΦ ἀπογοναί suprascr. ἀπογονὰ Γ ἀπόγονοι Ups. — τῷ ἡλίῳ ‖ τῶι ἡλίωι Φ — ἥρμοστο ‖ ἥρμοσται Ups. — κηρῷ ‖ κηρῶι Φ — ὡς νοτίζ. . . τὸν κηρόν ‖ om. Α — τῇ ἅλμῃ ‖ τῆι ἅλμη Φ — μέντοι γε ‖ om. γε Α — τὰ ναυάγια πάνυ αἰσχρὰ ‖ τὰς ναυαγίας
τὰ ναυάγια πάνυ αἰσχρὰ
αἰσχρὰς, om. πάνυ ΩΦUps. τὰς ναυαγίας αἰσχρὰς Γ — ὅταν ‖ ὅτε Α — παρέχῃ ‖ παρέχει Α — τὸ πῦρ ‖ τὴν πυρὰν ΩΓΦUps. — Διονύσιος ‖ Διόνυσος Ω — καταδύσης ‖ καταλυθεὶς ΩΓΦUps. — γραμματιστὴς βλέπηται ‖ γραμματιστὴς διδάσκῃ Ups. γράμματα διδάσκῃ Ω γράμμα διδάσκῃ (η in ras.) Φ γράμμα διδάσκει Γ — διδάσκων ‖ ἀναγκάζων ΦUps.

c. 24. β. ποτε ‖ om. ποτε ΩΓΦUps. — τότ' ‖ τινὸς ΩΓΦUps. — τοῦ βίου ἐκ. ‖ ἐκ. τ. β. ΩΓΦUps. — ἧπου ‖ ἤπου Γ — ὅτιπερ ‖ om. τι Ups. — ἔνδοθεν ‖ ἔνδον Ω — ἔφησθα ‖ ἔφης Α — ξυνών ‖ συνών Φ — πάντη ‖ πάνυ ΩΦUps. — φής ‖ φῆς pr. Φ — τῶν πολ. ‖ om. τῶν ΩΓΦUps. — ἀξίας ‖ ἀξίαις Α — ἀνήριθμον ‖ ἀνάριθμον ΩΓΦ — ὁ κοῖλος ‖ om. ΩΦUps. suprascr. Γ — ἐς ὑπερβ. ‖ εἰς ὑπ. Ups. — προπομπεύοντας ‖ προπεμπεύοντας Ω προπέμποντας (μπ in ras.) ΓΦUps. —

τῆς ἀγν. ‖ *τοῖς ἀγ.* A — *ἑπομένους* ‖ *ἐποχουμένους* Ups. — *ἀγνοίας* ‖ *ἀνοίας* ΩΦ *ἀνοίας* add. *γ* Γ *ἀνίας*? Ups. — *συνεγίνωσκον* ‖ *συνεγίγνωσκον* Φ — *τούτοις* ‖ *ἐκείνοις* ΩΓΦUps. — *κολοσσοῖς* ‖ *κολασσοῖς* A — *ἐποίησαν* ‖ *ἐποίησεν* ΩΓΦUps. (?) — *κἀκείνων* ‖ *ἐκείνων* ΩΓΦUps. — *ἕκαστος ἔκτοσθεν* ‖ *τὰ ἐκτὸς* ΩΓΦUps. — *μὲν* ‖ *ὁ μὲν* ΩΓΦUps. — *τις* ‖ om. ΩΓΦUps. — *πάγκαλος* ‖ *πάγκαλλος* Ω — *ἐκείνου* ‖ om. ΩΦUps. add. Γ — *ἴδης* ‖ *ἴδοις* Ups. — *χρυσίου* ‖ *χρυσοῦ* Ω *χρυσαργύρου* (*χρυσίου ἀργύρου*??) Ups. — *ἐν τ. δ.* ‖ om. *ἐν* AUps. — *τῇ δεξιᾷ* ‖ *τῆι δεξιᾶι* Φ — *γ' ἔνδον* ‖ *ἔνδοθεν* ΩΦUps. *ἔνδοθε* Γ — *διαπεπερονημένους* ‖ *πεπερονημένους* ΩΓUps. *πεπερωνημένους* Φ — *καὶ πηλὸν* ‖ *ὑπόπηλον* om. *καὶ* ΩΓΦUps. — *πολλήν τινα τοιαύτην* ‖ *τοιαυτ. τινα π.* ΩΓΦUps. — *μυγαλῶν* ‖ *μυγαλεῶν* ΩΦ

c. 25. *ἔφησθα* ‖ *ἔφης* A — *μοχλοὺς καὶ γόμφ.* ‖ *γ. κ. μ.* ΩΓΦUps. — *οἵτινες* ‖ *οἵτινες εἶεν* ΩΓΦ *εἴτινες εἶεν* Ups. — *ἥτις* ‖ *εἴ τις* A — *ἔοικεν ὄντως* ‖ *ἐοικέναι σὺ* A *ἔοικεν οὗτος* ΩΦ pr. *ἔοικε οὕτως* Γ *ἔοικεν οὕτω* Ups. — *τῷ κολ.* ‖ om. *τῷ* ΩΦUps. — *σὺ δὲ τὰ ἔνδον ἤδη* ‖ *σὺ δὲ καὶ τὰ ἐ. ἤδη* Ω — *τοῦ κολ.* ‖ *καὶ τ. κ.* Φ — *ἐκστρατείας* ‖ *ἐκστρατιᾶς* pr. Φ — *ἀλλ' ἀνάγκη* ‖ *ἀλλὰ ἀν.* ΩΓ — *εἴπω σοι* ‖ om. *σοι* Ups. — *καὶ ὑποψίας* ‖ *κ. τὰς ὑποψ.* Ups. — *διασκοπεῖσθαι* ‖ *διασκοπεῖν* ΩΦUps. *διασκοπεῖν* (suprascr. *σθαι*) Γ — *ἐγγίνεται* ‖ *ἐγγίγνεται* ΦUps. — *ἁπάντων* ‖ *πάντων* ΩΦUps. *πάντων* suprascr. *α* Γ — *ὁ υἱὸς* ‖ om. *ὁ* ΩΦUps. suprascr. *ὁ* Γ — *πρὸς οὓς* ‖ om. ΩΦUps. in marg. Γ — *Συρακουσίων* ‖ *Συρρακουσίων* AUps. *Συρρακοσίων* Φ — *ἀλλὰ κἀκεῖνα . . . διαψιθυρ.* ‖ om. ΩΦUps., in margine add. Γ — *μάλιστα τοὺς φίλους* ‖ *τ. φ. μ.* Ω *μάλιστα* om. Φ — *ἐλπίζειν ἥξειν* ‖ *ἥξ. ἐλπ.* ΩΓΦUps. — *ὁ μὲν γοῦν* ‖ *ἐγὼ γοῦν* ΩΦUps. *ὁ μὲν* in ras. Γ — *ἀπέθανεν* ‖ *ἀπέθανον* ΩUps. — *τὸν δὲ ἄλλον* ‖

τ. δ. ἄλλος Ω ν in ras. Γ — ἄλλον ἴσως ‖ ἴσως ἄλλος Φ ἴσος ἄλλος Ups. — ὅμοιος τρόπος θανάτου ‖ ὁμοιότροπος θάνατος ΩΓΦUps.

c. 26. φής ‖ φῇς pr. Φ — ἀσφ. . . φιάλης ‖ om. A — κωνείῳ ‖ κωνίω Γ κωνείωι Φ — ἢ ἀκον. ‖ καὶ ἀκ. Ω — ὁ γοῦν κίνδ. ‖ ὁ δὲ κ. Ω — σμιλίον ‖ σμηλίον Γ — ἁμάρτοι ‖ οι in ras. rec. Φ — ἐπ' εὐθὺ ‖ ἐπευθύ Φ — τοὺς δακτύλους ‖ τοῦ δακτύλου ΦUps. — ξυνόντας ‖ σ. Φ — εἶτ' ‖ οἴτ? Ups. — ἔστι ‖ ἔνεστιν ΓΦUps. — διαδήματα ἔχοντα ‖ διάδημα τ' ἔχοντ in Φ ras. rec. — κενεμβατήσας ‖ προσκρούσας ΩΦUps. in marg. κενεμβ. Γ — γίγνεται ‖ γίνεται ΩΓΦUps. — αὐτῶν ‖ αὐτὸν Ups. — παρέχει ‖ παρεῖχε ΦUps. — ὡς τ. ἐσθ. ‖ om. ὡς ΩΦUps. suprascr. Γ — δύστηνα ὄντα ‖ ὄντ. δ. Φ — κοθόρνων ‖ ἐμβάδων ΩΦUps. ἐμβάτων, in marg. κοθόρνων Γ — οὐ ‖ οὐχὶ ΩΓΦ — κατὰ λόγον ‖ κατάλογον Ω — ἐδιδάξω ‖ ἐδίδαξας ΩΦUps., ἐδίδαξας (ω suprascr.) Γ

c. 27. τῶν βίων ‖ τοῦ βίου Ups. — τοῦτον ‖ τοιοῦτον Ω — χρείαις ‖ χρεεαας Φ — ξυμμεμετρημένος ‖ μεμετρημένος ΩΦ, suprascr. Γ — ὀψοποιὸν ‖ ὑψιπέτην ΩΦUps. (?) in ras. Γ — ἢ ὅσα ‖ καὶ τἆλλα ὅσα ΩΓΦUps. — ἐννοεῖτε ‖ ἐπιτηδεύετε ΩΓΦUps. — ἴδοις ‖ om. sed alia m. add. Ω

c. 28. εἰπεῖν ‖ λέγειν ΩΦUps., λέγ. suprascr. εἰπεῖν Γ — ἴσως ταῦτα ‖ τ. ἴσ. Ω — οὐδέπω ‖ οὐ A — εἶχον ‖ bis script. in A — ἀλλά μοι ‖ ἀλλὰ μὴν ΩΓΦUps. (μὴν, suprascr. μοι Γ) — τὸ ἐνύπνιον ‖ τοὐνύπνιον ΩΦ — τῷ καταράτῳ ‖ τῶι καταράτωι Φ — παρ' αὐτὸν ‖ παραυτὸν Φ — ἐς τὰς ‖ εἰς τ. ΩΦUps. — ἴδῃς ‖ ἴδοις ΩΦUps. — κεκλεισμένων ‖ κεκλειμένων Γ — εἰ μὴ καὶ ‖ καὶ μὴν ΩΓUps. — καὶ τοιχωρ. ‖ om. καὶ ΩΓUps. — γε σύ ‖ om. ΩΓΦUps. — ἀναγκάσεις ‖ ἀναγκάσῃς A συναναγκάσεις ΦUps. — τοῦτο ἐξαίρ. ἔδωκέ μοι ‖ ἐξαίρετον ἐδ. μοι τοῦτο ΩΓΦUps. — *ΜΙΚ.* ‖ om. Ω —

δύο δ' ἐστι σοι τοιαῦτα ‖ *δύ' ἐστι μοι τοιαῦτα* Α *δύο δέ ἐστι μοι* (?) *τοιαῦτα* Ω *δύο δ' ἔστι μοι ταῦτα* Ups. *δύο δ' ἔτι σοι τοι*(in ras.)*αῦτα* Γ — *ἐπικαμπές ἐστι μοι . . .* ‖ om. *μοι* Ups. *ἐπικαμπές ἐστί,* om. *μοι* Φ — *τοιαῦτα* ‖ *ταῦτα* Ups. — *ἀποσπάσαι* ‖ *ἀποσπάσας* ΩΦUps. — *καὶ ἔχῃ* ‖ *ἔχειν,* om. *καὶ* ΩΦUps., *ἔχει, ν* in ras. Γ — *ἅπαντα* ‖ *τὰ πάντα* ΩΦUps. — *οὖν* ‖ om. Ups. — *ἅπαξ* ‖ *ἅπαν* Ω — *παρεσελθὼν* ‖ *παρελθὼν* ΩΦ suprascr. Γ — *ἀποτείνων* ‖ *ἀποπίνων* ΩΦ — *γεν. τοῦτο* ‖ *τ. γεν.* Ups. — *παρήγγειλε* ‖ *παρήγγειλεν* Γ *παρέγγειλε* Ups. — *τινα* ‖ om. *τινα* ΩΦUps. *τι* suprascr. Γ — *ἐργάζηται* ‖ *ἐργάσηται* ΩΓΦUps. — *τοῦ τοιούτου . . . ὅμως* ‖ om. ΩΦUps. in marg. add. Γ — *ἀφέξομαι* ‖ *ἀφέξωμαι* Ups. — *τοῦ χρυσ.* ‖ om. *τοῦ* Ups. — *ὦ ἀλ.* ‖ om. *ὦ* Ups. — *καὶ σοὶ* ‖ *καὶ σὺ* Ω — *ἧττον ἂν* ‖ om. *ἂν* ΓΦUps. — *εἴη* ‖ *ἂν εἴη* ΩΦUps. — *θάτερον* ‖ *θατέρου* ΩΦUps. — *μέρος* ‖ *μέρους* ΩΦ ras. Γ

c. 29. *οὐ μὲν οὖν* ‖ *οὔμενουν* ΑΦ — *παρὰ τὸν Σ.* ‖ om. *τὸν* Ups. — *ἤδη* ‖ *δὴ* ΩΓ — *τὸ μετὰ τοῦτο* ‖ *τὸ μετατοῦτο* Φ — *ἀναπεπέτασται* ‖ *ἀνατέτραπται* Ω *ἀναπέπταται* Φ *ἀποπέταται* Ups. — *κλειδὶ* ‖ *ὑπὸ κλ.* ΩΦ — *ἀμ. τε* ‖ *ἀμ. γε* Φ — *ὠχρὸς δ'* ‖ *ὠχρὸς δὲ* ΩΦUps. — *ὅθεν* ‖ *ὁπόθεν* Ω — *ὦ ἀλ.* ‖ om. *ὦ* ΩΦUps. — *ἅ φησιν* ‖ *ὅ φ.* ΩΦ — *ταλ. μὲν* ‖ *ταλ. μενοῦν* Ups. — *ἑβδομ.* ‖ om. Ups. — *ὅλως* ‖ *ἄλλος* ΩΓΦUps. — *εἶδε* ‖ *εἶδεν* Ω *ἴδε* Γ *οἶδε* Φ — *ἑκκαίδεκα* ‖ *ἑξκαίδεκα* ΩΓΦ — *οἶμαι* ‖ om. ΩΓΦUps. — *ὅλος* ‖ *ὃς* ΩΓΦUps. — *ἱππῶνα* ‖ *ἵππον* ΩΓΦUps. — *ἐπιμελ.* ‖ *ἐπ.;* Φ — *ἄλλως* ‖ *ἀλλ'* ΩΓΦUps. — *εἰκὸς δὲ* ‖ om. *δὲ* ΓΦ — *διηρπάσθαι* ‖ *ἡρπᾶσθαι* Α *διηρπᾶσθαι* Φ — *ταρίχους οὕτω* ‖ ***τάριχος αὐτῷ ΩΓ*** *τάριχος αὐτῷ οὕτω* ΦUps. — *μεγάλους* ‖ *μέγαν* Ω *μέγα* ΓΦ — *ὠψωνηκέναι* ‖ *. . . νηκεν* ΩUps. — *χθὲς* ‖ *ἐχθὲς* ΩUps. — *ἐλέγετο* ‖ *ἐλ. δὲ* Ω — *ἢ* ‖ om. Ω in ras. ΓΦ *καὶ* Ups. — *ὅλων* ‖ *ὅλως?* Ω *ὅλως* Ups. ras. in *ν* Γ — *ὑφέληται* ‖ *ὑφέλεται*

Ups. — *αὐτά* ‖ *ταῦτα* ΩΦUps. — *ἄπειμι* ‖ om. ΩΦUps. suprascr. Γ — *ἔχων* ‖ *ἔχω* Φ — *σιώπα* ‖ *σιώπησον* ΩΓΦUps. — *ὦ Μικ.* ‖ om. *ὦ* ΦUps. — *ἀγρ. αὐτὸν* ‖ *αὐτ. ἀγρ.* Ups. — *διαφυλάττειν* ‖ *φυλάττειν* ΩΓΦUps. — *ἅπαντα* ‖ *ἅπασαν* ΩΓΦUps. — *σέγε* ‖ om. *γε*? A — *ὦ τοιχ.* ‖ om. *ὦ* ΦUps. — *περίειμι* ‖ *περιελεύσομαι* A — *μὰ Δί'* ‖ *μ. δία* ΩΦ — *ἐπεὶ* ‖ *ἐπὶ* Ups. — *κίων* ‖ *κύων* A — *ἐψόφηκέ τις* ‖ *ἐψ. τ.* . . A — *καὶ ἐπιβουλ.* ‖ om. ΩΦUps. suprascr. Γ — *ἂν λάβω* ‖ *ἀναλάβω* AΩΦUps. — *θάπτωμεν* ‖ *θάπτομεν* Ups.

c. 30. *λοιπόν* ‖ om. Ups. — *ὦ κακόδαιμον* ‖ *ὦ κακοδαίμων* Ω *ὁ κακοδαίμων* ΓΦUps. — *δ' οὖν* ‖ *γοῦν* ΩΓΦ — *ὁ δυστ.* ‖ om. *ὁ* A — *διαγρύπνει* ‖ *ἀγρύπνει* ΩΓΦUps. *ἡμεῖς δὲ* ‖ add. *εἰ δοκεῖ* Ups. — *παρὰ Γν.* ‖ om. ΩΦUps. in marg. Γ — *ἴωμεν* ‖ *ἴδωμεν* ΩΦ ras. Γ — *καὶ οὗτος* ‖ om. *οὗτος* Φ om. *καὶ* Ups. — *ἀνέῳγε* ‖ *ἀνέῳκται* ΩΦUps., in ras. Γ — *καὶ* ‖ om. ΩΦ *δὲ* Ups.

c. 31. *αὐτὸν* ‖ *τοῦτον* ΩΦUps. — **In Ups. cetera desunt.** *ἐπὶ φρ.* ‖ *ἐπιφροντίδων* Φ — *ἤδη* ‖ om. ΓΦ — *ὃν δεήσει* ‖ *ἂν δεήσῃ* A — *καταλιπόντα* ‖ *λιπόντα* ΩΓΦ — *κυνόμυιαν* ‖ *μυῖαν* ΩΓΦ — *ἐκτέτηκεν* ‖ *ἐκτέτοκεν* A

c. 32. *Εὐκράτην* ‖ *εὐκράτη* Ω — *ἰδοὺ γὰρ* ‖ om. *γὰρ* Φ — *ἀνέῳγε* ‖ *ἀνέῳκται* ΩΦ *ἀνεῴηται* (suprascr. *γε*) Γ — *ἐσίωμεν* ‖ *εἰσίωμεν* ΩΦ — *πάντα* ‖ *ἅπαντα* ΩΓΦ — *ἐμπ. μικρὸν* ‖ *μ. ἐμπρ.* ΩΓΦ — *ὀνειρώττεις* ‖ *ὀνειροπολεῖς* ΩΦ *ἀνειροπολεις* (suprascr. *ώττεις*) Γ — *δ' οὖν* ‖ *γ' οὖν* Ω — *Εὐκράτην* ‖ . . . *τη* Ω — *καταπυγ.* ‖ *κ. τινα* ΩΓ — *πασχητ. τινα* ‖ om. *τινα* ΦΩ supr. *τινα* Γ — *μοιχευομ.* ‖ om. ΩΓΦ —

c. 33. *ἀπολ. πρότερον* ‖ *πρ. ἀπολ.* *ἢ τοιοῦτόν τι πείσομαι* ΩΓΦ — *νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ* ‖ *νῦν γὰρ ἡμέρα* om. *μὲν* ΩΓΦ — *ἐς αὖθις* ‖ *εἰς αὖθις* ΩΓ

LUCIANI ICAROMENIPPUS.

Lectiones codicum

Marc. 434 Ω
Vat. 87 𝔄 Peter
Vat. 90 Γ Aldenhoven
Vat. 1324
Laurent. Flor. 77 Φ (antiqua manus usque ad c. 17) Vitelli
Upsaliensis (Ups.)
Urbinatis 121 (Urb.)

collatae cum editione Teubneriana.

In codice Gorlicensi (A) non est Icaromenippus.

Η ΥΠΕΡΝΕΦ. om. ἢ Γ

c. 1. *οὐκοῦν* ‖ *οὔκουν* Φ — *που* ‖ *που* (suprascr. *σχεδὸν*) Γ *ποῦ* Φ — *πεντακόσιοι* ‖ *φ*'Ups. — *τὸ δ'* ‖ *τὸ δὲ* ΓΦ Ups. Urb. — *ἂν ὁδὸς* ‖ *ἄνοδος* 1324 *ἄνοδον* ΩΦ Ups. Urb., *ἄνοδον* suprascr. *ὁδὸς ἂν* Γ *ἂν ὁδὸν* 𝔄 — *ἀετῷ* ‖ *ῶ* pr. m. *ῷ* rec. Φ — *ἀναμετρεῖς* ‖ . . *μη* (?) *τρεῖς* Ups. — *ἐπακροῶμαι* ‖ *ἐπ' ἀκρ.* Γ — *ἀκολουθῶν* ‖ *παρακολ.* 1324 Φ Urb. — *σταθμ. τινας* ‖ om. *τινας* Ω *τινι* (suprascr. *ας*) sic Urb. — *ὑποξενίζοντος* ‖ *ὑποξενίζοντας* Ω 1324 Φ Ups., *ὑποξενίζοντας* (suprascr. *διεξιόντος*) Γ — *μὴ* ‖ *μήμε* Ups. — *θαυμάσῃς* ‖ sine *ι* ΓΦ — *λέγειν* ‖ *λαλεῖν* Γ 1324 Φ — *δὴ* ‖ om. 𝔄 Urb. — *λογίζομαι* ‖ *λογιζ.* suprascr. *ἀνα* Γ — *ὦγαθέ* ‖ sic pr. m. *ὦ 'γαθὲ* rec. Φ *ὦ ἀγαθέ* Γ — *ἐτεκμαίρου* ‖ om. *ε* Ups. — *μὰ Δία* ‖ *μαδία* pr. Φ *μὰ δί'* Ups. Urb. — *τοῖς ἀστρ.* ‖ om. *τοῖς* 1324 ΦUrb. — *μακρόν τινα* ‖ *μ. γε* Ω

c. 2. *τάν* ‖ *τᾶν* Γ in ras. rec. Φ — *δοκῶ σοι λέγειν* ‖ *λ. δ. σοι* 𝔄 Urb. — *ἀφῖγμαι* ‖ *ἀφίγμαι* Γ — *παρ' αὐτοῖ* ‖ *παραυτοῦ* pr. Φ — *πῶς ἂν* ‖ om. *ἂν* ΩΓ 1324 Φ Ups. Urb. — *θεσπέσιε* ‖ *θαυμάσιε* Ω — *γεννητὸς* ‖ *θνη-*

τὸς in marg. Γ — *Οὐρανιώνων* ‖ *οὐρανίων ν* in ras. Γ compend. *οὐνιῶν* Φ — *φράσον* ‖ *φρᾶσον* pr. Φ — *εἰ δοκεῖ* ‖ om. Ω — *ἐκ. τ. Φρυγί* ‖ *ἐκείνω τῶι Φρυγὶ* Φ — *ἀνάρπαστον* ‖ *ἀνασπαστον* in marg. Γ — *οἰνοχοήσοντα* ‖ *οἰνοχοήσαντα* Ups. — *μύθῳ* ‖ *θω* pr. Φ — *ἀτὰρ* ‖ *αὐτὰρ* Ups. — *ἐδέησε* ‖ . . *ν* Γ — *ἐδέησέ μοι* ‖ *ἐνόησέ μοι* Ups. — *παιδικὰ* ‖ suprascr. rec. m. *ἐρώμενον* Φ — *ὑπὲρ αὐτὸν* ‖ *τὸν*, om. *αὐ* Φ — *ἐλελήθεις* ‖ *ει* corr. ex *η* Γ — *τις* ‖ *τίς* ΓΦ — *ἐξ ἀνθρώπου* ‖ *ἐξ ἀνθρώπων* Ups. — *Δαιδάλειον γὰρ* ‖ om. *γὰρ* Ups. *Δαιδάλιον γὰρ* 1324

c. 3. *θαλάττης* ‖ *θαλάσσης* ΩΓΦ — *καταπεσὼν* ‖ *πεσὼν* Ω *Μενίππειον* ‖ *μενίππιον* 1324 — *ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδ.* ‖ *ἀπ. ὥσπ. τὸ Ἰκαρ.* 𝔄Urb. — *ἀποδείξῃς* ‖ *ἀποδείξῃς* sine
απο
ι subscr. Γ Ups. *ἀναδείξης* Φ *ἀποδειξεεις* 1324 — *τῷ σεαυτοῦ ὄν.* ‖ *τῶ σεαυτοῦ ὄν.* Γ *τῶι σ. ὄν.* Φ *τῷ σῷ ὄν.* 𝔄 Urb. — *ἅτε* ‖ *ἅτε δὴ* Ups. — *τὸν ἥλιον* ‖ *τοῦ ἡλίου* Ups. — *ἐκεῖνος* ‖ *ἧκεν* in ras. Γ — *πτεροφ.* ‖ *καὶ πτεροφ.* Γ — *ἀκήρωτα* ‖ *ἀκήρατα* Ω 1324 Φ — *προσάγεις* ‖ om. Ω sed suprascr. — *ἀετὸν* ‖ *αἰ* . . 1324 — . . non est lac. in Φ Ups. — *ἐξ ἀρχῆς* ‖ sic rec, *ἐξαρχῆς* pr. Φ — *μηδὲ* ‖ *μὴ δὴ* sed *η* in ras. Γ, *μὴ δὲ* Φ — *φιλίου* ‖ *φίν* sic Ups. — *περιίδῃς* ‖ sine *ι* subscr. ΓΦ

c. 4. *ἀστεῖόν* ‖ *ἀστεῖον* Γ *ἀστ.* suprascr. rec. *ἡδὺ* Φ — *φὴς* ‖ *φῇς* ΓΦ — *ἀπηρτημένον* ‖ . . *τιμένον* Ups. — *πάντα* ‖ *ἅπαντα* Φ — *ἀνακύπτειν* ‖ *ἀνακίπτειν*? Ups. — *ἀναβλέπειν* ‖ *ἀποβλ.* Urb. — *παρεῖχε* ‖ *παρεῖχεν* Γ — *οὔτ᾽ ἀρχὴν* ‖ *οὔτε ἀρ.* ΩΓ 1324 Φ Ups. *οὔτε τὴν ἀρχὴν* Urb. — *τὸ τέλος* ‖ om. *τὸ* 1324 Ups. — *κατὰ μέρος* ‖ *κατάμερος* Γ — *ἐπισκοπῶν* ‖ *περισκοπῶν* Ups. — *ἔτυχε* ‖ . . *χεν* Γ eras. *ν* Φ — *διερριμένους* ‖ *ρ* Φ — *τί π.* ‖ *ὅτι* (add. *ὅ*) Γ — *ἄτοπά* ‖ *ἄτοπα* suprascr. *ἄπιστα* Γ — *ἐδοκίμαζον* ‖ om. *ἐ* Ups. — *διάξασα* ‖ om. *ι* Ups. *διαίξασα* 𝔄 (Urb.) *διά* . . *ξασα* Γ *διαΐξασα* Φ — *ταῦτα δυσείκαστα* ‖ *ταῦτα δὲ δυσ.* Urb.

c. 5. *οὔτω* ‖ *οὕτως* ΓΦ (eras. ς) — *ταῦτα ἐκ.* ‖ *τὸ ἐκ.* Ω𝔄 (Urb.) 1324 ras. ΦUps. — *ᾤμην* ‖ *ὡιμ* Φ *ὤμ* Γ — *γε πᾶσαν* ‖ *πᾶσάν γε* ΩΓΦUrb. *πᾶσαν* Ups. — *οὔτω* ‖ *οὕτως* Ups. — *ἂν εἰπεῖν* ‖ om. *ἂν* Urb. — *δὴ* ‖ *δὲ* Γ 1324 Φ — *καὶ χρόας ὠχρότητι* ‖ om. sed in marg. rec. m. addit. Φ — *μάλα γὰρ* ‖ *γὰρ* om. Ups. — *οἱ ἀνδ.* ‖ *οἱ* om. sed ins. rec. m. Φ — *αὐτόθεν* ‖ *αὐτόθϊ* Ups. — *εἰσαῦθις* ‖ *ἐσαῦθις* 1324 — *ἐπὶ κ.* ‖ *ἐν κεφ.* Ups. — *κεφαλαίῳ* ‖ sine ι Γ — *ὅλων* ‖ *ἄλλων* 1324 — *ἄρα* ‖ om. Ups. — *ἀγνοίας* ‖ *ἀγροικίας* Φ, om. *ἀγνοίας* Ups. — *εἰς μείζους* ‖ *ἐς μ.* 1324 *εἰς μείζονας* Ω — *ὁσημέραι* ‖ *ὅσ' ἡμέραι* Γ — *γοῦν* ‖ *δ' οὖν* ΩΓ 1324 Φ — *θατέρῳ* ‖ *θατέρωι* Φ — *ἀκόλουθον* ‖ . . $\overset{\alpha}{\theta}$*ον* Γ — *τέ με ἠξίουν* ‖ om. *τε* 𝔄Urb. — *πρὸς αὐτοὺς* ‖ *π. αὐτ.* pr. ΦUrb. — *ὄντων* ‖ *λόγων* Ω𝔄Γ 1324 Φ Ups. — *αὐτῶν* ‖ *ὄντων* 𝔄Urb.

c. 6. *μηδὲν* ‖ *μεδεν* Ups. — *ἔνιοι δὲ* ‖ *ἔνιοι δὲ καὶ* Φ — *τοῖς* ‖ $\overset{\tau\alpha}{\tau o\iota\varsigma}$ Γ — *ἐπεβάτευον* ‖ $\overset{\epsilon\nu\epsilon\beta}{\epsilon\pi\epsilon\beta}$ Γ — *καὶ σχήματα* ‖ om. ΩΓ 1324 ΦUps. — *διεξῄεσαν* ‖ ι subscr. rec. Γ — *μηδὲ* ‖ *μὴ δὲ* Γ — *ἐπὶ τετραγώνοις* ‖ *ἐπιτετρ.* Φ pr. — *χωρίον* ‖ *τὸ χωρ.* Ups. — *ἐπιμετροῦντες* ‖ *ἀναμετρ.* Ω, Γ in marg. *ἐπιδεικνύοντες* —

c. 7. *κἀκεῖνο* ‖ *κα* pr. Φ — *ἄγνωμον* ‖ *ἀγ.*, in marg. *ἀνόητον* Φ — *τὸ περὶ τῶν* ‖ om. Ups. — *οὕτως* ‖ *οὕτω* 1324 — *μηδεμίαν* ‖ *μηδὲ μίαν* Γ — *ἀποφαίνεσθαι* ‖ *ἀποφαίνοντ∠* (sic = *ἀποφαίνονται*?) Ups. — *μύδρον* ‖ pr., marg. *σιδηρον πεπυρωμένον* Φ — *μὲν εἶναι* ‖ *εἶναι μὲν* 𝔄 Urb., om. *μὲν* 1324 — *ἱμονιᾷ* ‖ sine ι Γ *ἱμονιᾶι* Φ — *καθάπερ* ‖ *καὶ κ.* 1324 — *θαλάττης* ‖ *θαλάσσης* Ups. — *ἐξ ἴσου* ‖ *ἐξῆς* Ups. Ω𝔄Γ —

c. 8. *ὁπόση τ. λόγων* ‖ *τ. λ. ὁπόση* Urb. — *ῥᾴδιον* ‖ *ῥα* Γ — *καταμαθεῖν* ‖ *ἐκμ.* 𝔄 — *εἰ ἐν γειτόνων* ‖ *εἰ ἐγγειτ.* 1324, om. *εἰ* Ups. — *πάμπολυ* ‖ *πάνυ πολὺ* Ω — *πρῶτα* ‖ *πρῶτον* 𝔄Urb. — *τεχνίτην τῶν ὅλων* ‖ *τ. ὅ. τεχ.* 𝔄Urb. — *ἀγέννητος* ‖ *ἀγένητος* ΩΓ — *προστιθέντας* ‖ *στ.* in ras. rec. Φ — *ἥκων* ‖ *ἤκων* Γ — *ἑστὼς* ‖ *ἑστῶς* pr. Φ —

πρό ‖ πρό sed post ο litt. σ eras. Γ — ἀδύνατον ‖ in marg. add. οἶμαι Γ — χρόνον καὶ τόπον ‖ τροπ. κ. χ. Ups. — ἐννοεῖν ‖ ἐπινοεῖν ΩΓ 1324 ΦUps. — λέγεις ‖ εἶναι λέγεις Ω — ἀκούσειας ‖ ἀκούσιας 1324 — θαυμάσιε ‖ θαυμαστὲ ΩΓΦ — διεξέρχονται ‖ δι' ἐξ . . . Γ — τοῦ περ. ‖ om. τοῦ Ω — περιγράφουσι ‖ ἐπιγρ. 𝔄 π . . . σιν Γ — παμπ. τινὲς ‖ π. τινὰς Ω𝔄(Urb.) ΓΩ — καὶ τῶν ‖ καὶ τούτων ΩΓΦUps. — κατεγίγνωσκον ‖ . . . γίνωσκον ΩUps. κατεγίγνωσκον? Φ — εἶναι om. Ω — ἐδόξαζε ‖ . . . ν 1324 Φ.

c. 9. περὶ μὲν ‖ om. μὲν Φ — κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ‖ κ. χην. κ. κυν. 1324 ΦUps. Urb. — μόνῳ ‖ μόνωι Φ sine ι Γ — τῶν ὅλων ‖ om. Ω — ἀπένεμον ‖ ἐπένειμον s. ἀπένειμον Ups. — ὥστε ‖ ὥστε καὶ Ups. — καὶ ἀχθ. ‖ om. καὶ Ups. — οἱ δὲ ἐμπ. ‖ οἱ δ' Ω Ups. Urb. οἵ δ' Φ — δαψιλευόμενοι ‖ . . λευσάμενοι, sed σα in ras. Γ — πολλοὺς . . . διελόμενοι ‖ om. ΩΦUps. add. Γ — ἀπέφαινον ‖ ἀπεφαίνοντο 𝔄Urb. — πρῶτον θεὸν ‖ θ. πρ. 𝔄Urb.? — ἐπεκάλουν ‖ ἀπεκάλουν c. ras. in α Γ ἐκάλουν Φ — τρίτα ‖ τρία 1324 — θεότητος ‖ θειο in ras. Γ — ἀσωμ. τι ‖ ἀσ. τε Ups. — ὡς π. σ. ‖ om. ὡς Ups. — διενοοῦντο ‖ δι' ἐνοοῦντο Γ — ὅτι μὴ ‖ ὅτι μὲ Ups. — εἰσάγουσιν ‖ ἐσαγ. 1324 — πάντα ‖ om. Ω

c. 10. ταῦτα ἀκ. ‖ ταῦτ' ἀκ. Urb. τοιαῦτα ἀκ. Ups. — ἀνεπίληπτον ‖ λεπ Ups. — περιτρεπόμενον ‖ παρατ. Ups. — ἀτεχνῶς ‖ πάνυ ἀτ. Ups. — ἂν ὥρμησα ‖ ἀνώρμησα ΩΦ m. 1 (ἂν ὡρμ. corr. rec.), Urb., om. ἂν Ups. — ἀκούσεσθαι ‖ σ m. rec. ins. ΓΦ — περὶ τ. ‖ παρὰ τούτων Ups. — ἀπεγίγνωσκον ‖ ἀπεγίνωσκον Ω𝔄(Urb.)Γ ἀπεγίγωσκον? Φ — ᾤμην ‖ ὠμ. Γ ὤι Φ — ἐς τ. οὐρ. ‖ εἰς ΩΓΦUrb. — καὶ ἡ ἐπιθ. ‖ om. καὶ ΓΦ Ups. Urb. — οὖν ‖ om. Ups. — οὐδὲ μιᾷ μηχανῇ ‖ μιᾶι ΓΦ μηχανῆι Φ — ἀετοῦ ‖ αἰετοῦ 1324 — διαρκέσαι ‖ διαρκῆσαι 𝔄(Urb.) 1324 — ἀνθρωπίνου ‖ οὐρανίου Ω — προχωρῆσαι ‖ om. προ Ups. χωρῆσαι add. rec. m. προ Ω — τοῦ γυπὸς ‖ om. τοῦ 1324 — τελα-

μῶσι ‖ *μο* Urb. — *τὸ πρῶτον* ‖ om. Ω — *μετὰ τῆς πτήσ.* ‖ om. *τῆς* 𝔄Urb. — *ὑπηκ. μοι* ‖ *μου* Φ — *πρᾶγμα* ‖ *χρῆμα* 𝔄(Urb.)ΓΦUps. —

c. 11. *ὑψηλὰ* ‖ om. ΩΓ 1324 ΦUps. — *ἄνω* ‖ *ἂν* ΩΓ *ἀνήειν* 𝔄Urb. — *ὑπὲρ Φολόης* ‖ *ὑπὲρ φιλόης* (o suprascr.) sic Ω *ὑπερφολόης* Φ — *πρὸς τὸ* ‖ om. *τὸ* 𝔄Urb. *πρ. τὸν* Φ — *ἤδη* ‖ *δὴ* Ups. — *τὸ ταΰγετον* ‖ *τὸ τηυγ.* 1324 om. *τὸ* Urb. *τὸν ταΰγετον* Φ — *δ᾽ οὖν* ‖ *οὖν* Ω — *ἐκμεμελετημένου* ‖ *μεμελετημένου* Ω — *ὑψιπέτης* ‖ *ὑψιπετὴς* Φ — *νεοττῶν* ‖ *νεώττων* Γ — *ἐγενόμην* ‖ *ἐγεγόνειν* ΩΓ 1324 Φ — *ᾐσθόμην* ‖ *ἠσθ.* Γ — *ἐπ᾽ αὐτῆς* ‖ om. Ups. add. rec. m. Φ — *ἐς τ. γ.* ‖ *εἰς* Ups. — *ἀποβλέπων* ‖ *βλέπων* Urb. — *Θρῃκῶν* ‖ sine *ι* Γ — *καὶ μετ᾽ ὀλ.* ‖ om. *καὶ* ΩΓ 1324 ΦUps. — *μετ᾽ ὀλ.* ‖ *μ. ὀλ. δὲ* ΩΓΦ Ups. Urb. — *ἐνεπιμπλάμην* ‖ *ἰνεπιμπλάμην* ΩΓΦ Ups. Urb. — *λέγοις ἂν* ‖ *λ. ἂν ἡμῖν* Ups. — *ἵνα μηδὲ* ‖ *ἵνα μὴ* Urb. — *καθ᾽ ἓν* ‖ *καθὲν* Γ — *ἀπολειπώμεθα* ‖ pr. *η*, *ει* rec. in ras. Φ *ἀπολιπώμεθα* Ups.Urb. — *εἴ τί σοι* ‖ *εἴ τι σοι* Γ — *εἰδῶμεν* ‖ *ἰδῶμεν* 1324 ΦUps. — *σχήματός τε* ‖ om. *τε* Urb. — *οἷά σοι* ‖ *οἷα σοι* ΓΦ — *ὀρθῶς γε* ‖ *ὀρθ. γὰρ* ΩΓ 1324 Φ — *ὅλην* ‖ *ὀλην* (ω suprascr.) Γ —

c. 12. *δόκει* ‖ *ει* in ras. Γ *δοκεῖ* 1324 *δόκει τινὰ* om. Ups. — *τινὰ* ‖ om. Urb., om. m. 1, ins. 2 Φ — *ἄφνω* ‖ *ἄγω?* Ups. — *ποῦ εἴη* ‖ *εἰ* Ups. — *θάλαττα* ‖ *θάλασσα* ΩΓΦUps. — *Ῥόδιον* ‖ *ῥοδίων* ΩΓΦ — *διέλαθε* ‖ *ν* eras. Φ *διέλαθεν* Ups. — *ταῦτα* ‖ *πάντα* Ups. — *ἀποστίλβων* ‖ *ὑποστίλβων* ΩΓ 1324 Φ, suprascr. *υ* Ups. — *ἐς τὸ ἀτενὲς* ‖ *ἀτελὲς?* Φ *ἀσθενὲς* Ups. *εἴς τι* (sic) *ἀτενὲς* Urb. — *μοι* ‖ om. ΩΓ 1324 Φ Ups. Urb. — *ὁπόσα* ‖ *ὅσα* Urb. — *φὴς* ‖ *φῆς* Γ, Φ (1 m.) — *αὐτοῖς* ‖ *αὑτοῖς* 𝔄Urb. — *ὅς γὰρ* ‖ *ὥς γὰρ* Urb. — *εἴ γε μὴ* ‖ *εἴ γε εἰ μὴ?* Ups. — *τάχα ἂν ἄλλο τι ᾠήθης ὁρᾶν* ‖ *τάχα ἂν οὐ γῆεν(?) ἀλλ᾽ ὃ ἀλλά τι ᾠήθης*

ὀρ.? Γ *τάχ' ἂν* Ups. Urb. — *φήθης* ‖ sine *ι* Φ — *νεοττιάς* ‖ *νεοττίας* Γ — *ἐπὶ γῆς* ‖ *ἐν τῇ γῇ* Urb. —
c. 13. *Εὖ γε* ‖ *εὖ με* Γ 1324 Φ Ups. Urb. — *οἷός τε ἦν* ‖ om. *ἦν* Ups. — *ἐφικνουμένης* ‖ *ἀφ.* 1324 — *παρεῖχε* ‖ *ν* Γ — *φυσικὸς* ‖ *σοφὸς* ΩΓ 1324 ΦUps. Urb. — *κατωπτημένος* ‖ *ω* ex *ο* Γ — *φήθην* ‖ sine *ι* Γ add. rec. Φ — *ὑπεταράχθην* ‖ *ὑπετεεταρ.*, eras. *ετε* Φ — *ἐς τοὺς* ‖ *εἰσ τ.* (in ras. rec.) Φ — *ἁρπάσας* ‖ *ἀναρπάσας* ΩΓ 1324 ΦUps. — *δεῦρ'* ‖ *δεῦρο* ΩΓ 1324 ΦUrb. — *ἀνήγαγε* ‖ *ν* 1324 *ν* eras. Φ — *τὰ ἐπὶ γῆς* ‖ om. *τὰ* Γ — *κἀπειδὰν* ‖ *ἐπεὶ δ' ἂν* Γ (*καὶ ἐπ.?* Urb.) — *καταπτῶμαι* ‖ *πτῶ* 𝔄Φ — *ἐς τ. Ἑ.* ‖ *εἰς τ. Ε.* Φ — *καπνοδόκης* ‖ . . *δόχης* ΩΓ 1324 ΦUps. — *κἀν* ‖ *κἂν* ΓΦ *καὶ* 𝔄Urb. — *ἀφῖγμαι* ‖ *φί* Γ — *γενήσῃ* ‖ sine *ι* Γ
c. 14. *Μὰ Δί'* ‖ corr. ex *μά δι* Φ — *οὐδέν γε* ‖ *οὐδέν σε* Φ — *ἦ* ‖ *ἡ* Γ — *δεήσει* ‖ *δεήσῃ* 𝔄 — *τί οὖν* ‖ *τί δ' οὖν* Γ — *οἶσθα* ‖ *οἶδα* 𝔄Urb. — *ἦ* ‖ *ἡ* sic Φ — *ἀετοῦ* ‖ *αἰετοῦ* 1324 — *τὴν δεξιὰν περικείμενος* ‖ *π. τ. δεξ.* 𝔄Urb. — *τί δ'* ‖ om. *δ'* Ω — *ἦ* ‖ *ἡ* 1 m. *ἦ* rec. Φ — *παρὰ πολὺ* ‖ *παραπολυ* Γ — *ὁ βασιλεὺς καὶ γν.* ‖ *ὁ γν. κ. β.* ΩΓ 1324 Φ *ὁ γν.* (*καὶ?*) *β.* Ups. — *βλέπῃ* ‖ *η* ex *ει* corr. Γ — *τῷ* ‖ *τῶι* 1 m. *τῷι* (?) rec. Φ — *ὀφθαλμῷ* ‖ *ῶι* pr. m. *ῷι* rec. Φ *τοὺς ὀφθαλμοὺς* Urb. — *ἐνεθέμην* ‖ *ἀνεθέμην* Φ — *ἀφῖγμαι* ‖ *φίγμαι* Γ — *ἐνεσκευασμένος* ‖ om. *ἐν* ΩΦ — *ἦ* ‖ *ἡ* pr. Φ — *πάρα σοι* ‖ *παρὰ σοὶ* Γ — *ἐθελήσῃς* ‖ sine *ι* Γ — *θατέρᾳ μόνῃ* ‖ sine *ι* ΓΦ Ups. Urb. — *ἔσῃ* ‖ *τ' ἔσῃ* Γ — *τὸν γὰρ* ‖ *τὸν δὲ* ΩΓ 1324 Φ — *οὐδεμία μηχανὴ* ‖ *οὐδὲ μία μηχανὴ* Γ *οὐδεμία μηχανῆι* Φ — *ἦν* ‖ *ἢ* pr. m. Φ — *βλέποι* ‖ *βλέπει* Ups. *βλέπῃ* Urb. — *ἑωρακέναι* ‖ *ἑορ.* Γ — *θατέρῳ* ‖ sine *ι* Γ — *ἔλαττον* ‖ *ἔλλαττον* Ups. — *ταῦτα εἰπὼν* ‖ *ταῦτ'* Urb.
c. 15. *κἀπειδὴ* ‖ *κάπ.* Γ — *αὐτίκα με* ‖ om. *με* Ups. — *φῶς* ‖ *φᾶς γε* ΓΦUps. — *ἐς τ. γ.* ‖ *εἰς* Φ — *ὁπόσα* ‖ *ὅσα* Ω — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* Urb. — *ἐπιβουλεύοντα* ‖ *α* ex *ι* corr. ΓΦ — *γοῦν* ‖ *γοὺν* Φ — *τῇ ἀδελφῇ* ‖

τῆι ἀδελφῆι Φ — *λυσιμάχῳ* ‖ sine *ι* Φ — *διεφαίνετο* ‖ *περιέβλεπον* Ups. — *τῇ μητρυιᾷ* ‖ *τ. μητρὶ* Ω *τῇ μητρυᾶ* Γ *τ. μητρὶ* Φ *τ. μητρὶ . .?* Ups. — *τὸν δὲ* ‖ *καὶ τὸν* Ups. — *Στρατονίκῃ* ‖ *κηι* Φ — *τὸ φάρμακον* ‖ om. *τὸ* Ω — *σκύφῳ χρυσῷ* ‖ *ωι . . ωι* Φ *σκύφω χρυσῶ* Γ — *δορυφορούντων* ‖ *δορυφόρων* 𝔄Urb. — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* 𝔄ΓΦUrb. — *ὅμοια . . . βασιλείοις* ‖ om. Ups. — *ἦν ὁρᾶν* ‖ om. *ἦν* Φ — *χαμαιτυπείῳ* ‖ sine *ι* 1324

c. 16. *παρέσχε μοι* ‖ *μ. π.* Urb. — *Ἐπικούρειον* ‖ *Ἐπικούριον* Γ — *τὸν Στωικὸν δὲ* ‖ *τὸν δὲ Στ.* Ups. — *τῷ μαθητῇ* ‖ sine *ι* Γ — *Ἀσκληπιείου* ‖ *ἀσκληπείου* Ω . . . *πιοῦ* Γ *πίου* Urb. — *ποικίλη* ‖ *ποικιλῆς?* Urb. — *σοι* ‖ om. 𝔄 — *παρεσχῆσθαι* ‖ *παρασχέσθαι* 1324 — *καὶ μὴν καὶ ταῦτα* ‖ *καὶ μὴν ταῦτα* Ups. — *αὐτὰ ἔργον* ‖ *αὐτὰ . . . ἔργον* (post *α* ras. 2 vel 3 litt.) Ω — *ἔργον* ‖ *ἐνεργὸν* ΩΦ — *οἷα* ‖ *ὅσα* ΩΓΦ — *οἷά φησιν* ‖ *ὁσαφὲς* Ups. — *ἐκκλησίαι* ‖ *ἐκκλησία* Ω — *καθ' ἕτερον* ‖ *καθέτερον* pr. Φ — *ἐν γειτόνων* ‖ *ἐγγειτόνων* 1324 — *ἐπὶ τοῖς σκύθ.* ‖ *ἐς*, om. *τοὺς* Φ Ups. Urb. — *ἐπὶ θάτερα* ‖ *ἐπιθάττερα* pr. Φ — *Φοῖνιξ* ‖ *ῑ* rec. ex *ι* Φ — *ἐλῄστευε* ‖ . . *ν* ΓΦ —

c. 17. *χορευτάς* ‖ *χορεύοντας* 𝔄Urb. — *προστάξειε* ‖ . . *ν* Γ — *ᾀδόντων* ‖ sine *ι* Γ — *ἀφέντα* ‖ *ἀφέντι* 𝔄Urb. — *ὑπερβαλέσθαι* ‖ *ὑπερβάλλεσθαι* ΓΦ — *ἆρα* ‖ *ᾶ* ex *ά* corr. Φ — *ἐνθυμῇ* ‖ *μῆι* Φ *μῆ* Γ — *οἷα* ‖ *οἷα* Φ — *πάντες εἰσὶν* ‖ *εἰσ. π.* Ups. — *κἀκ* ‖ *κακ* Γ — *ἀπῳδὰ* ‖ sine *ι* Φ — *συντέτακται* ‖ *τέτακται* suprascr. *συν.* **Hucusque manus antiqua cod.** *Φ* — *τἀναντία* ‖ *τὰ ἐναντία* Γ — *ταὐτὸν* ‖ *ταυ . .* Γ — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* 𝔄 Urb. Ups. — *σιωπῶντες* ‖ om. Ups. — *οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην κ. α. ὠ. ἀπ.* ‖ *οὐκέτι τὴν συμμιγῆ καὶ ἄτακτον ἐκείνην ω. ἀπ.* Γ *καὶ ἄτακτον ἐκείνην* 1324 Ups. — *καὶ πολυειδεῖ* ‖ om. ΩUps. — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* Γ —

c. 18. *ἐπ' ἐκείνοις* ‖ om. *ἐπ'* Ups. — *ἐπῄει* ‖ sine *ι* Γ *ἐπείη* 1324 — *μέγα φρονοῦσιν* ‖ *μεγαλοφρ.* Ω — *ἐπὶ τῷ*

τὸ ‖ ἐπὶ τῷ τῷ (sic) Ups. ἐπὶ τὸ τὸ 1324 — Σικυώνιον ‖ . . . ων Ups. — Ἀχαρνῆσι ‖ Ἀχαρνῆισι 1324 — ὥς τότε μοι ἄνωθεν ‖ ἄνωθεν τότε μοι om. ὥς Ups. — ἐφαίνετο ‖ . . νοντο Ω — κατὰ λόγον ‖ ἀνὰ κατὰ λόγον Γ καὶ λόγον Ups. — οἶμαι ‖ οὖν Ups. — πολυπλεθρότατος ‖ . . ω. Ups. — Ἐπικουρείων ‖ . . ρίων Γ — εἶτα τὴν Κυν. ‖ καὶ τ. Κ. Urb. — γῆν ἰδὼν ‖ ἰδ. γ. Urb. — ἂν ἐγέλων ‖ ἀνεγέλων Urb. — ὅλον ‖ ὅλοις Urb. — Αἰγ. φακοῦ ‖ φ. Αἰγ. Ω —

c. 19. Οἶμαί σε ‖ οἶμαι σ. Γ — ἐνίους δὲ ‖ ἐν. δ' ΩΓ — ὁ μέν τις ‖ om. τις 𝔄 — ἡμίτομον ‖ καὶ ἡμ. 1324 — τις τ. κόπρον ‖ om. τις Urb. — εἰκὸς δὲ εἶναι ‖ εἰκὸς δὲ ἦν ΩΓUrb. — κατὰ λόγον ‖ κατάλογον Γ om. Ups. — καὶ οἰκοδ. ‖ om. καὶ Ω — ἐῴκεσαν ‖ sine ι Γ ἐώκεισαν 𝔄Urb. — δοκεῖ μικρὸν ‖ μ. δ. ΓUrb. — τῇ ‖ om. ι Γ — πολιτείᾳ ‖ sine ι Γ — τὸ ἀνθρώπους εἰκ. ‖ τοὺς ἀνθρ. εἰκ. Ups. — τῶν Θετταλῶν ‖ οὓς των Γ — ἑώρατο ‖ ἑωρᾶτο Γ — Μυρμίδονας ‖ μηδ Ups. — κατεγεγέλαστο ‖ κατεγέλαστο Ups. — διασείσας ‖ διασείσας (τ, ν superscr.) Γ

c. 20. προϊεμένη ‖ προεμένη post ο ras. Γ προεμένη 1324 Ups. — δέῃ ‖ sine ι ΓUps. — Πρεσβείαν . . . Διί ‖ om. Ups. — ἀπένεγκαι ‖ ἀπενέγκαι Γ — ἢ καὶ ‖ καί, om. ἢ ΓUrb. (in Γ ante κ ras.) — γίγνομαι ‖ γιν. 𝔄Urb. — μέ φασιν ‖ τέ με φ. Ω 1324 φασὶν εἶναι μοι Ups. με φασὶν Γ — μοί φασιν ‖ φασι μου Ω — ἀδελφὸν ‖ τὸν ἀδελφὸν Urb. — ὄντα ‖ ὄντα μου Ω

c. 21. σχῆμα ‖ post α rasura Γ — πρέπειν ‖ πρέπον Ups. — ἐπὶ σκηνῆς ‖ ἐπὶ τῆς σκ. Γ 1324 — νυκτερινώτατον ‖ . . . ώτερον 𝔄 — ἐνεκαλυψάμην ‖ ἐπ . . Urb. — διέφυγον ‖ ἔφυγον Ω — ἵν' . . . διέφυγον ‖ ὅτι(?) . . διαφύγοιμι om. ἂν Ups. — μ. τοίνυν ‖ μ. οὖν Ω𝔄(Urb.)ΓUps. — ἣν μὴ ‖ ἢ μὴ Urb. — ἐκείνους ‖ ἐκεῖνος ΩΓ 1324 — ἐπιστομίσῃ ‖ ισῃ ex ησει corr. alia manu Γ — Ἀκαδημίαν ‖ μει Γ — ἐν τοῖς π. ‖ om. τοῖς ΩΓ — παρ'

αὐτῶν ‖ πρὸς αὐτ. Ω — οὕτω γὰρ ἂν εἰρ. ἀγ. ‖ om. ἂν Ups. — ἄγοιμι ‖ ἀγοίμι Γ
c. 22. ἔνθα μὲν ‖ ἔνθα μοι Urb. — ἔργα ‖ ἔργον Urb. 𝔄 — φαίνετο ‖ ἐφαίνετο Urb. — ἀπέκρυπτε ‖ ἀπεκρυπτεν Γ — καθεωρᾶτο ‖ καθωρᾶτο Urb. — δεξιᾷ ‖ sine ι subscr. Γ — ὡς εἶχον ‖ om. Ups. — εἴσω ‖ εἴ sic 1324 — παριέναι ‖ ι in ras. Γ — ᾤμην ‖ ι subscr. add. rec. m. Γ — ἀετὸς ‖ αἰετός 1324 — ἠπιστάμην ‖ ἐπιστάμην Urb. — ἑτέραν ‖ ἕτερα 1324 — οὖν ‖ γοῦν 𝔄(Urb.)Γ 1324 — ἀπῄει ‖ ι add. alia m. Γ — συγκαθημένους ‖ om. συγ. Ups. — ὅσον ‖ ὅσω Ups. — τὸν αὐτὸν τ. ‖ τὸν αὐτ. μοι in marg. cod. Γ —
c. 23. φοβερῶς ‖ εὐθάρσως / φοβερῶς Γ φοβερὸν Ups. — δριμύ τε ‖ om. Ω — εἰς ἐμὲ ‖ ἐς ἐμὲ 1324 — φησι τίς ‖ φησίν τις Γ — μικροῦ ‖ μικρὸν 𝔄Urb. — τἆλλα ‖ τὰ ἄλλα ΩΓ — ὑπὸ τ. Σ. ‖ ἐπὶ? τ. Σ. Ups. — δ' οὖν ‖ δὲ ΩUps. — ἐπανεὶς ‖ ἐπανιεὶς 1324 — ἐς τ. οὐρ. ‖ εἰς Urb. — ἐπὶ ξενίᾳ ‖ ἐπὶ ξενίαι 1324 ἐπὶ ξενία ΩΓ ἐπὶ ξενί∠ = ξενίας Ups. — αὔριον δὲ ‖ αὔρ. γὰρ 𝔄Urb. — ἔφη ‖ om. Ups. — ἐξαναστὰς ‖ ἀναστὰς Ω
c. 24. πόσου νῦν ὁ πυρὸς ἐστιν ὤνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ‖ πόσου νῦν ὁ πέρυσι χειμὼν ὤνιος ἐπὶ τῆς Ἕλλαδος Ups. . . . ὤνιός ἐστιν ἐπὶ τ. Ἑλ. Urb. — ἡμῶν ‖ ὑμῶν ΩΓ 1324 — ἐλλείποιεν ‖ ἐλλίποιεν in ras. Ω — Ὀλύμπιον ‖ πει ΓUps. Urb. — αὐτῷ ‖ αὐτῶν Ω𝔄(Urb.)Γ 1324 — ἐπεὶ δὲ ‖ καὶ ἐπεὶ Urb. — οἱ ἄνθρωποι τίνα γν. ἔχουσι ‖ τ. γ. οἱ ἀνθρ. ἐχ. Ups. — εὐσεβεστάτην ‖ . . τον Ups. — σε εἶναι πάντων θεῶν ‖ σε π. εἶναι θεῶν ΩΓ 1324 Urb. σε π. εἶναι θεόν Ups. — φιλόκαινον ‖ φιλόνεικον 1324 — δ' ἀνθρ. ‖ δὲ ἀνθρ. 1324 — τότε ‖ δὲ Ω — δυνατόν ‖ δυνατον (ἦν superscr.) Γ — Ἀπόλλων ‖ ὁ Ἀπ. Ups. — Περγάμῳ ‖ sine ι Γ — Βενδίδειον ‖ ει rec. m. corr. ex ι Γ — Ἀνουβίδειον ἀνουβίδιον corr. ΩΓ ἀνουβείδιον Urb. — Ἀρτεμίσιον ‖

ἀρτεμίσειον Urb. — *ταῦτα* ‖ *τούτοις* ΩΓ 1324 Ups. — *θέουσι* ‖ . . *ν* Γ — *πανηγύρεις* ‖ *πανεγύρεις* Ups. — *ὥσπερ παρ.* ‖ *ὥσπερ* om. ΩΓUps. — *τοιγαροῦν* ‖ *τοὶ γὰρ οὖν* Γ — *παριστᾶσιν* ‖ *παριστῶσιν* Urb.

c. 25. *τοιαῦτ' ἄττα* ‖ *τοιαῦθ' ἅμα* ΩΓ 1324 *τοιαῦθ' αμα* Ups. *τοιαῦθ' ἄττα* Urb. — *θυρ. δὲ* ‖ om. Ups. — *στο-*
μαστι
μίοις ‖ *στομείοις* 𝔄Urb. *στομίοις* Γ — *ἑκάστῃ* ‖ sine *ι* Ups. — *ἑαυτὸν* ‖ om. Ups. — *παρεῖχε* ‖ om. sed suprascr. Ω — *ηὔχοντο* ‖ *εὔχοντο* ΩΓ 1324 Ups. Urb. — *κρόμμυα* ‖ *κρόμυα* Γ — *τις ἔφη* ‖ *τ. ἂν φαίη* ΩΓUps. *τις ἂν ἔφη* 𝔄Urb. 1324? — *στεφθῆναι* ‖ *δὸς στ.* Γ — *ᾔτει* ‖ om. 𝔄Urb. *ἔτι* 1324 — *κναφεὺς* ‖ *γναφεὺς* ΩΓ — *ἔδωκε* ‖ . . *ν* Ups. Γ 1324 — *πατὴρ* ‖ *ὡς π.* Ups. — *δ' ἄνευ.* ‖ *δὲ* Γ — *στομίου* ‖ *στομείου* 𝔄Urb. — *γένοιντο* ‖ *γένοιτο* Ω (interp. *ν*) 1324 *γένονται*? Urb. —
ρούμενον
ἀποροῦντα ‖ . . . *ροῦντα* Γ — *ὁποτέρῳ* ‖ sine *ι* Γ — *ἐπινεύσειεν* ‖ *νευσ.* Ω — *Ἀκαδημαϊκὸν* ‖ *μια* Ups. — *καὶ διεσκέπτετο* ‖ om. Ups.

c. 26. *ἐχρημάτισε* ‖ *ν* Γ — *ἐσχόλαζε* ‖ *ν* Γ — *Ἐπικούρειον* ‖ *ι* Γ — *μετῄει* ‖ *ι* subscr. alia manu Γ — *ἀπήγγελλε* ‖ *ν* Γ — *δὲ ὁ* ‖ *δ' ὁ* 𝔄Urb. — *βορρᾶς* ‖ *βορέας* 𝔄Γ — *Λυδίᾳ* ‖ sine *ι* Γ — *μέδιμνοι χίλιοι* ‖ *χ. μ.* Ups. — *Καππαδοκίας* ‖ . . . *δόκας* 𝔄 —

c. 27. *ἀπῄειμεν* ‖ *ι* subscr. alia m. Γ — *Ἄττην* ‖ *ἄττιν* Ω𝔄Urb. *ι* in ras. Γ — *καὶ ὁ Ἡρ.* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄(Urb.)Γ 1324 — *μαινίδας* ‖ *αι* in ras. Γ? *με* 1324 — *ποι* ‖ *που* 𝔄Γ 1324 Ups. — *εἰ θεάσαιτο* ‖ om. Ups. — *ἐνέχει* ‖ *ἀνέχει* Ups. — *τεθεαμένος* ‖ *τεθεαμμένος* Urb. — *οὔτε σιτ.* ‖ *οὐ* Ups. Urb. — *οὔτε πίνουσιν* ‖ *οὐ πίν.* Ups. Urb. *οὐ πινουσ'* Γ — *ἀμβροσίην* ‖ . . *αν* 1324 — *ἀνενηνεγμένον* ‖ *ἀνηνεγμένον* Γ 1324 Urb. — *κίσῃ* ‖ sine *ι* subscr. Ups. — *ἐκιθάρισε* ‖ . . *ν* Γ 1324 — *Σειληνὸς* ‖ *σι* . . ΩΓ — *τῆς τε Ἡσ.* ‖ om. *τε* Ups. — *ᾠδὴν* ‖ sine *ι* Γ — *τῶν Πινδάρου* ‖ om. *τῶν* 𝔄 *τοῦ Π.* Urb. —

c. 28. *ἀνέρες* ‖ *ἄνδρες* Urb. — *εὖδον* ‖ *εὗδ.* Γ — *ἔχε* ‖ *εἶχε* ΓUrb. — *μᾶλλον* ‖ *μᾶλλον* (supra *μάλιστα*) Γ — *τοιούτῳ χρόνῳ* ‖ sine *ι* Γ — *φύει* ‖ *φύσεις* Γ *φύσειε* 1324 Urb. — *γίνεται* ‖ *ἐγένετο* Ω *ἐγίνετο* Γ 1324 Ups.? *ἀγίνετο* Urb. — *οὖν* ‖ *οὐ* Ups. — *κατέδαρθον* ‖ *κατέδραθον* 𝔄 — *ἕωθεν* ‖ *ἔωθεν* Γ

c. 29. *ὑμᾶς* ‖ *ἡμᾶς* Urb. | *παρέσχηται* ‖ *παρέχεται* Ω — *μάλιστα* ‖ *μ. γε* 𝔄Urb. — *μηκέτ'* ‖ *μηκέτι* Urb. — *ἐπιπολάζον* ‖ *ἐπιπολάζον* (supra *σαν*) Γ — *κενόδοξον* ‖ *ξενόδοξον* Ups. — *καὶ ἵνα* ‖ om. *καὶ* ΩΓUps. — *ἵνα . . . εἴπω* ‖ *ἵν' εἴπω κ. Ὁ.* 𝔄Urb. — *εἰς συστ.* ‖ *ἐς* 1324 — *διαφόρους* ‖ $\left.\begin{matrix}\omega\nu\\ \text{ους}\end{matrix}\right\}$ Γ — *ὠνομάκασιν* ‖ *ὠν. αὐτοὺς* 𝔄, *ὠν. ἑαυτοὺς* Urb., *ὠν.* suprascr. *ἑαυτοὺς* Γ — *οἱ δὲ Ἀκαδ. . . . Περιπατ.* ‖ *οἱ δὲ* (*οἱ μὲν* Urb.) *Περιπατ.*, *οἱ δὲ Ἐπικουρείους* (*ει* ex *ι* corr. Γ), *οἱ δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς* 𝔄 (*Ἀκαδημιακοὺς* Ups.) — *πολλῷ* ‖ sine *ι* Ups. *πολλὰ* Ω — *τὴν ἀρετὴν* ‖ om. ΩΓ — *καὶ πώγωνας* ‖ *καὶ* $\left.\begin{matrix}\text{τοὺς}\\ \text{πωγ}\end{matrix}\right\}$ Γ — *ἐμφερεῖς* ‖ *ἐοικότες* ΓUps. *ἐοικότας* Ω — *ἀφέλῃ* ‖ *ἀφελης*? Ω

c. 30. *τοιοῦτοι* ‖ *τοιοίδε* Ups. — *δὲ* om. Ups. — *περὶ* ‖ *πε* sic 1324 — *πολυθρυλητ.* ‖ . . *θρυλλ.* Ups. — *λόγων* ‖ *νόμων* Ups. — *ἐκδιδάσκουσι* ‖ . . *ν* Γ — *λέγοι* ‖ *λέγῃ* 𝔄Urb. — *δεινότατον* ‖ *δεινότερον* 𝔄 — *ὅτι* ‖ om. Ups. — *ποτ'* ‖ *ποτὲ* Urb. — *ἐνὶ* ‖ *ἐν* 1324 — *κατηγοροῦσι* ‖ ‖ . *ν* Γ 1324 — *πικροὺς* ‖ om. Ups. — *συμφορήσαντες* ‖ *συμπορίσαντες* 𝔄 — *ἐκμεμεληκότες* ‖ *ἐμμεμεληκότες* Ω — *ὀνειδίζουσι* ‖ *λοιδοροῦσι* Ω

c. 31. *διατ. αὐτῶν* ‖ *αὐτὸν* 𝔄Urb. — *δὴ* ‖ om. 𝔄Urb. — *εἰ τὰ δίκαια* ‖ *εἰ καὶ τὰ δ.* 𝔄Urb. — *θέλοι λέγειν* ‖ *λ. θέλει* Urb. — *ἀνυπόδητος* ‖ *ἀνυπόδετος* 1324 ΩUrb. *ἀνυπόδετος*, *η* supra *δ* alia m. Γ — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* Ω𝔄Urb. — *ἡμῖν* ‖ *ὑμῖν* 1324 — *ἑταίρων* ‖ *ἑτέρων* Urb.

c. 32. *ἡμῶν καθάπτονται* ‖ om. *ἡμῶν* Urb. — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* 𝔄Urb. — *ὑμῖν πλέον* ‖ *ἡμῖν πλ.* Urb.

c. 33. *διετεθρύλητο* ‖ *διατεθρύλλητο* Ω *διεθρυλλεῖτο* 𝔄 1324 Urb. — *ὡς τοὺς* ‖ *εἰς τ.* Urb. — *ἐς τὸ βαρ.* ‖ *ἐς τὸν β.* 1324 — *Ἔσται* ‖ *ὥστε, ἔσται* 2 m. 𝔄? — *ἐπιτρίψονται* ‖ *ἐπιτετρίψονται* Urb. — *περιηγγειλάμην* ‖ *ἐπηγγ.* Ω𝔄 — *τό γε νῦν εἶναι* ‖ om. *εἶναι* Urb. — *οὖν ἀρχομένου* ‖ *ἀρχ. οὖν* Ω *γοῦν ἀρχ.* Urb. — *κεραυνῷ* ‖ sine *ι* Γ — *ὀφρύσι* ‖ *ὀφρῦσι* Γ

c. 34. *περὶ δὲ Μενίππου* ‖ *περὶ δὲ τουτουὶ μενίππου* Γ *περὶ δὲ τοῦ Μ.* 1324 *περὶ τοῦ Μ.* Urb. — *ἐς τ. γ.* ‖ *εἰς* Urb. — *τήμερον* ‖ *σήμερον* Urb. — *ταῦτα εἰπὼν* ‖ *ταῦτ'* Urb. — *εἰπὼν* ‖ *ἔφη* 𝔄 — *κατέθηκε* ‖ . *ν* Γ — *ἅπαντα* ‖ om. 𝔄Urb. — *τὰ ἐξ* ‖ *τἀξ* Γ — *Ποικίλῃ* ‖ sine *ι* Γ

APPARATUM CODICUM AD LUCIANI

Lucium s. Asinum collectum, etsi typis iam est excussus, ut etiam pleniorem redderem cum ipso dialogo in tertium volumen seposui. Sunt autem quos contuli hi codices:

Gorl. A incipit c. 4 med. a verbis *ἡ δὲ μειδιάσασα*
Marc. 436 Ψ usque ad c. 44 qui finis est codicis
Vat. 87 𝔄 usque ad finem codicis c. 18 *αἰσθόμενος καὶ*
Vat. 90 Γ (c. 1—26 Sbdt. c. 27—54 Mau.)
Paris. 3011 C c. 5 init. cod. — c. 10.

Quorum codicum maxime consentiunt 𝔄ΓΨ

CORRIGENDA.

p. 4 § 6 ante *ἐπιβὰς* adde *οὖν*
p. 7 § 13 pro *Παρίας* lege *Παρίου*
p. 22 § 43 pro *χαλεπώτατος* lege *χαλεπωτάτη*
p. 24 § 46 pro *ἱπλ.* lege *ὁπλ. ἂν*
(§ 47 pro *ἔπλευσαν* lege *συνέπλευσαν*)
p. 31 § 4 *τοῦτο — εἶδες* uncis includendum
§ 5 pro *αὑταῖς* lege [*αὑτῷ*] dele *ἢ* ante *ὅπως*
p. 35 § 11 pro *ἢ μὴ κοσμῆται* lege *ἢν μὴ καὶ κοσμῆται*
§ 13 pro *περιβομβεῖν* lege *παραβομβεῖν*
p. 47 § 18 pro *ἐπὶ μέτρων* lege *ἐκ μέτρων*
p. 57 § 8 pro *ἀξένους* lege *ξένους*
p. 95 § 19 pro *αὐτὰ* lege *ταῦτα*
p. 124 § 5 ad *ἔμπροσθεν* adde *φανέντα* dele *φανεῖσι*
p. 126 § 9 pro *σὺν τρ.* lege *ἐν τρ.*
§ 10 pro *Εὐκρ.* lege *ὁ Εὐκρ.*
p. 127 § 10 dele *λέγων.*
(p. 129 § 14 ad *ὃ μόνον* adde *μοι*
p. 135 § 23 pro *πρόσεισιν* lege *ἐπιβουλεύει*
p. 154 § 21 pro *οὕτω* lege *οὔπω*
p. 158 § 29 pro *ἐπιπολάζον* lege *ἐπιπολάσαν*
p. 194 c. 6 pro *χρῆθαι* lege *χρῆσθαι*
p. 196 § 17 pro *ἱκαρίαν* lege *ἱλαρίαν*, pro *ἱκαριὰν* lege *ἱλαρὰν*
p. 213 pro *ἀλλὰ* lege *ἄλλα*
p. 215 § 21 adde *ἀθ. ἄμφω φιλοσ.* ‖ *ἀμφ. φιλ. Ἀθην.* B.

p. 217		pro om. B. lege om. *Γ*(?)
		ad *αὐτῷ τ. π. Γ* adde B.
p. 218	c. 39	pro *ἤ τε* lege *ἥ τε*
p. 220	§ 51	pro *ἤπ.* lege *ἥ π.*
p. 222	§ 61	pro om B. lege om. *δὴ* B.
p. 223	§ 21	ad *πολλοῖς* adde *ΩI τοῖς πολλοῖς* Mut.
p. 225	§ 8	*ὁ Ἡφ.* adde *δὲ*
p. 226	§ 10	*προνοίας* adde *Ω*
p. 228	§ 16	pro *ἠρέσκετο* 𝔄 lege *ἠρ.* A
	§ 17	*καὶ ἵνα* A 𝔄 adde *ἵνα δὲ Ω* 445 *Γ*
	§ 19	*πρὸς ταῦτα* add. *Ω* 445 *Γ*
p. 229	§ 1	pro *ἄραιτ'* lege *ἄροιτ' Γ*
p. 239	§ 30	post *καὶ κ.* ‖ om. adde *καὶ*
p. 253	§ 14	pro *Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκ.* ‖ *νος* lege *ἐστι καὶ νῦν ἐκεῖνος* ‖ om. *Ω* suprascr. *νος* . . .

Sicubi textus discrepat ab adnotatione critica rogo praeferatur adnotatio.

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldi.